

โลกขายทั้งหมด!!!

ความเป็นจริงทางกฎหมายทั่วโลก

คำอธิบายทางกฎหมายของ

สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98

(ในต้นฉบับที่ส่วนท้ายของเอกสาร)

สถานะ 2024

สารบัญ

คำกล่าวนำ 9 ผู้ซื้อ 12 ส่วนที่ 1 16 บทนำในรูปแบบหัวข้อ 16 ส่วนที่ 2 17 สรุปและคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทั้งหมด 17 ส่วนที่ 3 20 การขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในไซเบอร์เคเน:
สถานะทหารของนาโต้และผลกระทบต่อสิทธิอธิปไตยและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ 20 ส่วนที่ 4 22 เส้นทางสู่ระเบียบโลกใหม่ (N.W.O. ระเบียบโลกใหม่) ผ่านบันทึกการสืบทอดรัฐ 1400/98 23 ส่วนที่ 5 24 ศาลโลก 24
อำนาจศาลระดับโลกของผู้ซื้อภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 24 ส่วนที่ 6 26
จุดสนใจที่สหประชาชาติ - สหประชาชาติ - สหประชาชาติ - สหประชาชาติ - โดยละเอียด 26 ส่วนที่ 7 27
ผลกระทบโดมิโนของสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98: การขยายดินแดนเกินพรมแดนของนาโต้ 27 ส่วนที่ 8 29 การวิเคราะห์:
ผลกระทบของสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98 ต่อสหประชาชาติและผลกระทบโดมิโนทั่วโลก 29 ส่วนที่ 9 30
การวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายแบบโดมิโนของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 30 ส่วนที่ 10 32
การรวมตัวของนาโต้เข้าสู่สหประชาชาติและการรับรองสนธิสัญญาโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 32 ส่วนที่ 11 34
เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: ห่วงโซ่ทางกฎหมายและผลกระทบโดมิโนทั่วโลก 34 ส่วนที่ 12 36 พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ
1400/98 ในฐานะห่วงโซ่ทางกฎหมาย: ส่วนเสริมสุดท้ายสำหรับสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ 36 ส่วนที่ 13 37
เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ในฐานะส่วนเสริมสำหรับข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมด 38 ส่วนที่ 14 392 จาก 255 โลกขาย -
Welt verkauft

ผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมายของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: การขยายและการเพิ่มเติมของข้อตกลงก่อนหน้านี้ทั้งหมด 39 ส่วนที่ 15 40 การวิเคราะห์ทางกฎหมาย: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 และผลกระทบของมัน
โดยคำนึงถึงอนุสัญญานานาชาติที่เกี่ยวข้อง 41 ส่วนที่ 16 42 ผลกระทบลูกหิมะและผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมาย:
จากทรัพย์สินของนาโต้สู่การรวมตัวทั่วโลก 42 ส่วนที่ 17 44 การวิเคราะห์ทางกฎหมาย:
การเข้าร่วมของผู้ซื้อในสัญญาที่มีอยู่และการรวมตัวของคู่สัญญา 44 ส่วนที่ 18 45 การวิเคราะห์ทางกฎหมาย:
การเข้าร่วมของผู้ซื้อในสัญญาที่มีอยู่และการรวมตัวของคู่สัญญา 46 ส่วนที่ 19 47 ข้อยกเว้นในเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98:
การดำรงอยู่ต่อเนื่องของความสัมพันธ์ตามสัญญาที่เฉพาะเจาะจงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ 47 ส่วนที่ 20 49
การขายสิทธิทั้งหมดโดยนาโต้ สหประชาชาติ และรัฐ: ผลทางกฎหมาย 49 ส่วนที่ 21 50
ความไม่สามารถเพิกถอนของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: ความถูกต้องตามกฎหมายและความสิ้นหวัง 50 ส่วนที่ 22 52
เงื่อนไขสำหรับสัญญาใหม่ที่จะกลับสู่รัฐเดิม: ความท้าทายและอุปสรรคทางกฎหมาย 52 ส่วนที่ 23 53 เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
ในฐานะเอกสารเสริม: โครงสร้างสนธิสัญญาขนาดใหญ่และผลกระทบต่อรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ 53 ส่วนที่ 24 55
ประเทศที่อยู่นอกสหประชาชาติ, สถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ และการเป็นสมาชิกนาโต้: ภาพรวมและผลทางกฎหมาย 55
ส่วนที่ 25 55 รัฐและดินแดนเหล่านี้บางส่วนหรือทั้งหมดไม่ได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ
หรือไม่อยู่ภายใต้การเป็นสมาชิกขององค์ระหว่างประเทศหลักใดๆ 55 ส่วนที่ 26 56 ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
ต่อโคโซโว: สถานการณ์พิเศษและผลทางกฎหมาย 57 ส่วนที่ 27 58 ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
ต่อประเทศที่มีการรักษาสันติภาพของนาโต้ภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ 58 ส่วนที่ 28 60
มีจำนวนมากของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกโดยตรงของนาโต้, สหประชาชาติ หรือรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ
แต่ยังอาจมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการในโครงสร้างสนธิสัญญาของเอกสารการเข้าร่วมรัฐผ่านข้อตกลงความร่วมมือที่หลากหลาย,
การรักษาสันติภาพ และการจัดเรียงอื่นๆ
ที่นี้คือรายการรายละเอียดของประเทศเหล่านั้นและข้อตกลงที่เกี่ยวข้องที่พวกเขามีกับนาโต้หรือสหประชาชาติ 60 ส่วนที่ 29 63
ด้านอื่นๆ ของการสืบทอดรัฐ 63 ส่วนที่ 30 64
การวิเคราะห์บทบาทของเยอรมนีในฐานะคู่สัญญาหลักที่รับผิดชอบในการขายภายใต้พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 64 ส่วนที่ 31 66
ผลทางกฎหมายที่แฝงอยู่: การปกปิดเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ในฐานะสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ของเยอรมนี 66
ส่วนที่ 32 68 การวิเคราะห์พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 และผลกระทบต่อกฎหมายระหว่างประเทศ 68 ส่วนที่ 33 69
การขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมดโดยเยอรมนีภายใต้กรอบของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 70 ส่วนที่ 34 71

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย: การขายดินแดนที่เป็นอธิปไตยของประเทศนาโตทั้งหมดโดยเยอรมนีผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 71 ส่วนที่ 35 73 การโอนสิทธิอธิปไตยภายใต้สถานะของกองกำลังนาโตไปยังผู้ซื้อ 73 ส่วนที่ 36 75 การวิเคราะห์: ความผิดกฎหมายของรายได้และการใช้จ่ายของรัฐบาลตั้งแต่ปี 1998 และผลที่ตามมา 75 ส่วนที่ 37 77 ความรับผิดชอบในโลกที่มีการละเมิดกฎบัตรการสืบทอดรัฐ 1400/98 77 ส่วนที่ 38 78 ความรับผิดชอบในโลกที่มีการละเมิดกฎบัตรการสืบทอดรัฐ 1400/98 79 ส่วนที่ 39 81 ข้อเสนอทางเลือกเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่ถูกผู้กระชก: การดำเนินการตามเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 อย่างเต็มรูปแบบ 81 ส่วนที่ 40 82

ทำไมการดำเนินการตามสนธิสัญญาที่สอดคล้องกับเอกสารการสืบทอดรัฐจึงเป็นวิธีเดียวที่สามารถแก้ไขสถานการณ์ที่ถูกผู้กระชกได้ 82 ส่วนที่ 41 83 สรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องจนถึงปัจจุบัน 83 ส่วนที่ 42 85

ฐานทางกฎหมายของสหประชาชาติ (UN) และนาโตในเยอรมนีมีพื้นฐานมาจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศ อนุสัญญาและกฎหมายภายในประเทศที่หลากหลาย ฐานทางกฎหมายหลักมีดังต่อไปนี้: 85 ส่วนที่ 43 86

นอกเหนือจากข้อตกลงและสนธิสัญญาหลักที่ได้กล่าวถึงไปแล้ว ยังมีฐานกฎหมายและข้อตกลงอื่น ๆ อีกจำนวนมากที่กำหนดการมีอยู่และกิจกรรมของสหประชาชาติ (UN) และนาโตในเยอรมนี นี่คือนิติฐานกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม: 86

ส่วนที่ 44 87

ฐานกฎหมายของสหประชาชาติ (UN) และนาโตในเยอรมนีมีความครอบคลุมมาก แต่ยังมีแง่มุมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่สามารถกล่าวถึงได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อบังคับเฉพาะสำหรับสถานการณ์บางอย่างหรือสนธิสัญญาระหว่างประเทศเสริมและข้อกำหนดระดับชาติ 8

7 ส่วนที่ 45 89

ฐานกฎหมายของสหประชาชาติ (UN) และนาโตในเยอรมนีมีความกว้างขวางและซับซ้อน

แม้ว่าส่วนใหญ่ของข้อตกลงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะได้รับการกล่าวถึงไปแล้ว

แต่ก็ยังมีแง่มุมเพิ่มเติมและฐานกฎหมายที่น้อยคนรู้จักซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องอยู่: 8

9 ส่วน 46 91 ฐานทางกฎหมายสำหรับการมีอยู่และกิจกรรมของสหประชาชาติ (UN) และนาโตในเยอรมนีนับกว้างขวางมาก

ข้อตกลง สนธิสัญญา และกฎหมายแห่งชาติที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ได้ถูกกล่าวถึงแล้ว อย่างไรก็ตาม

ยังมีข้อบังคับเฉพาะและแง่มุมพื้นฐานอีกไม่กี่ข้อที่สามารถเพิ่มเติมได้ที่นี้ในสรุป: 91 ส่วน 47 93 ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต (S OFA) และข้อตกลงเสริมต่อข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต (ZA-NTS) มอบสิทธิบางประการให้กับกองกำลังนาโตที่ประจำอยู่ในเยอรมนี รวมถึงสิทธิที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพย์สินจริง

โดยมีข้อบังคับที่มอบอำนาจบางประการให้กับกองกำลังนาโตเกี่ยวกับการวางและการใช้อาวุธปืน แต่ควรพิจารณาในบริบท 94 ส่วน 48 95 ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต (SOF A) และข้อตกลงเสริมที่เกี่ยวข้อง (ZA-NTS)

กำหนดสถานะทางกฎหมายของกองกำลังนาโตที่ประจำอยู่ในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ข้อตกลงเหล่านี้มีข้อกำหนดจำนวนมากที่มอบสิทธิและสิทธิพิเศษที่กว้างขวางให้กับกองกำลังนาโตที่ประจำอยู่ในเยอรมนี

บางข้อกำหนดเหล่านี้มักถูกอธิบายว่าเหมือนกับการยึดครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิของทหารและกฎระเบียบเกี่ยวกับค่าชดเชย

95 ส่วน 49 96 เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 96 ส่วน 50 98 เมื่อรัฐทั้งหมดถูกขาย:

ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 984 จาก 255

ส่วน 51 99 จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อรัฐสิ้นสุดการมีอยู่ในบริบทของบันทึกการสืบทอดรัฐ 1400/98? 99 ส่วน 52 102

การได้มาซึ่งทรัพย์สินทางการแปลงในสหรัฐอเมริกาจากเยอรมนีและทรัพย์สินทางการดัดตนนาได้ในหนึ่งเดียว:
จากสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์สู่สนธิสัญญาระหว่างประเทศ 102

ส่วนที่ 53

103

กรณีอธิบายสถานการณ์ที่ซับซ้อนซึ่งทรัพย์สินทางการของนาได้ไ้ในเยอรมนีซึ่งใช้โดยกองกำลังติดอาวุธดัดตน ถูกขายให้กับบุคคลธรรมดา
สัญญาที่ควบคุมการขายนี้มีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่ออธิปไตยและการควบคุมดินแดนของรัฐที่เกี่ยวข้อง
จุดที่สำคัญที่สุดและผลทางกฎหมายจะถูกอธิบายอย่างละเอียดดังนี้: 103

ส่วนที่ 54 106

การวิเคราะห์: ลักษณะที่มีผลผูกพันตามกฎหมายและการให้สัตยาบันของเอกสารการสืบทอดรัฐ 106

Part 55 107

เมื่อสนธิสัญญาในระดับนานาชาติซึ่งพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะยุโรปทั้งหมดเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้และมีการกำหนดอย่างชัดเจนถึงการโอนสิทธิและข้อผูกพันทั้งหมดไปยังผู้ซื้อ
ได้รับการรับรองและตกลงโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมถึงเยอรมนี จะมีผลกระทบทางกฎหมายและการเมืองที่ซับซ้อนและลึกซึ้งบางประการ 107

ส่วนที่ 56 108 ในสถานการณ์นี้ ซึ่งประเทศนาได้ได้ตกลงในสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ

ซึ่งรวมถึงการโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดให้กับบุคคลธรรมดา ไม่มีการละเมิดความสมบูรณ์ของดินแดน

เนื่องจากได้รับความยินยอมจากรัฐทั้งหมดที่เกี่ยวข้องแล้ว

ส่งผลให้เกิดการโอนอำนาจอธิปไตยอย่างถูกต้องตามกฎหมายและสมบูรณ์เหนือดินแดนที่กำหนด

นี่คือคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีการที่การกำหนดเขตแดนของรัฐบาลและผลกระทบใดมิในถูกนำไปใช้โดยสนธิสัญญา: 108 ส่วนที่ 57 110

สถานการณ์:

ม

ส

ญ

ญ

ตามกฎหมายระหว่างประเทศที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและการผูกพันและส่วนประกอบทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศ
รวมถึงเครื่องจักรการจัดส่งที่ออกจากดินแดนเล็กและกลายเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างสาธารณะเยอรมัน

เครื่องจักรการจัดส่งถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ นี่ทำให้เกิดคำถามว่าเยอรมนีได้ขายดินแดนทั้งหมดโดยไม่ตั้งใจหรือไม่ 110 ส่วนที่ 58 111

กรณีนี้ ซึ่งทรัพย์สินทางการของนาได้ไ้ในเยอรมนีถูกใช้โดยกองกำลังติดอาวุธดัดตนในนามของนาได้และจากนั้นขายให้กับบุคคลหนึ่ง

ทำให้เกิดปัญหาที่ซับซ้อนหลายประการในด้านกฎหมายระหว่างประเทศและการสืบทอดรัฐ 112 ส่วนที่ 59 112

นี่คือคำอธิบายที่ชัดเจนและละเอียดเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินทางการของนาได้และผลทางกฎหมายของสัญญา: 112

ส่วนที่ 60 114 ในสถานการณ์นี้ ซึ่งประเทศนาได้ไม่ได้ถูกระบุชื่อเป็นคู่สัญญาอย่างชัดเจนในเอกสารการสืบทอดรัฐ

แต่ยังคงมีส่วนร่วมผ่านการปฏิบัติตามส่วนต่างๆ ของสนธิสัญญาและการรับสิทธิและหน้าที่ เกิดสถานการณ์ที่ชัดเจนขึ้นภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

นี่คือประเด็นสำคัญและผลทางกฎหมาย: 114 ส่วนที่ 61 115 ในสถานการณ์นี้ เป็นจริงที่ไม่มีการรับรองแยกต่างหากจากประเทศนาได้ที่จำเป็น

เนื่องจากพวกเขาเป็นคู่สัญญาในเอกสารการสืบทอดและได้ยอมรับสิทธิและหน้าที่ของตนตามนั้น

การรับรองนี้และการปฏิบัติตามเอกสารยืนยันการโอนอำนาจอธิปไตยและเขตอำนาจศาลให้กับผู้ซื้อ นี่คือคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับผลทางกฎหมาย:

115 ส่วนที่ 62 116 ผ่านการเข้าร่วมและความยินยอมที่มีผลผูกพันตามกฎหมายของประเทศนาได้ต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ

รวมถึงการปฏิบัติตามสัญญา ผู้ซื้อจึงมีเขตอำนาจศาลเพียงแห่งเดียวตามกฎหมายระหว่างประเทศเหนือสถานที่ศาลที่ตกลงกันไว้

การรับรองแยกต่างหากจากประเทศนาได้ไม่จำเป็น เนื่องจากสิทธิและหน้าที่ของพวกเขาได้ถูกโอนตามกฎหมายแล้ว 116 ส่วนที่ 63 118

ห

า

ก

ส

ญ

ญ

าซึ่งถือว่าโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะ

ยุโรปทั้งหมดเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้และกำหนดให้มีการโอนสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องไปยังผู้ซื้อ

ไม่สามารถถูกโต้แย้งได้อีกต่อไปเนื่องจากระยะเวลาการจำกัดหมดอายุและนอกจากนี้

เขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อในสัญญา ผลทางกฎหมายและการเมืองที่แปลผลและซับซ้อนจะเกิดขึ้น

ในสถานการณ์นี้ เรากำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่เกือบจะไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน 118

Part 64 119 การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโตไปยังผู้ซื้อโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ 120 Part 65 121
หากทรัพย์สินทางทหารในเยอรมนีซึ่งถูกยึดครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโตตามสถานะของกองกำลังนาโต

แ
ล
ะ
ก

ทรัพย์สินนี้พร้อมกับเส้นทางการจัดส่งทั้งหมดซึ่งเป็นการเชื่อมต่อทางกายภาพจากประเทศนาโตหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งและเป็นหน่วยเดียวกัน
ถูกขายให้กับบุคคลธรรมดาและประเทศนาโตทั้งหมดได้ตกลงกับการขาย จะมีผลทางกฎหมายและการเมืองที่ลึกซึ้งและซับซ้อน 121 Part 66
122 ลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายของสนธิสัญญาโดยไม่มีการให้สัตยาบันอย่างชัดเจน 122 Part 67 124

การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโตโดยวิธีการของเอกสารการสืบทอดรัฐ 124 Part 68 126

การโอนสิทธิสถานะของกองกำลังนาโตโดยวิธีการของเอกสารการสืบทอดรัฐ 126 Part 69 128

ความยินยอมของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโตต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ 128 Part 70 130

ลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายของเอกสารการสืบทอดรัฐโดยไม่มีลายเซ็นอย่างชัดเจนจากประเทศนาโตทั้งหมด 130 Part 71 132

การกระทำของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโตและผลทางกฎหมายสำหรับประเทศนาโตทั้งหมด 132 Part 72 134

กรณีนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งมีหลายชั้นของกฎหมายระหว่างประเทศรวมถึงข้อกำหนดเฉพาะของสถานะของกองกำลังนาโต

นี่คือคำอธิบายโดยละเอียด: 134 Part 73 135

กรณีนี้บรรยายถึงสถานการณ์ที่สิทธิสถานะของกองกำลังนาโตมีบทบาทสำคัญในการขยายอริปไตย

นี่คือประเด็นสำคัญและผลทางกฎหมายของสถานการณ์ที่ซับซ้อนนี้: 136 Part 74 137

ความยินยอมของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ภายในนาโตและการขยายอริปไตย 137 Part 75 138

การโอนอำนาจรัฐบาลผ่านการขายเครือข่ายจัดส่ง 139 Part 76 140 ในกรณีนี้

มีผลทางกฎหมายหลายประการภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่เกิดจากการขายทรัพย์สินทางทหารและสิทธิและหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

นี่คือประเด็นทางกฎหมายและผลที่สำคัญ: 140 Part 77 141

ใ
น
ส
ก
า
น
ก
า
ร

นี่ที่มีการตกลงกันว่าเป็นอำนาจศาลสำหรับการตีความเอกสารการสืบทอดรัฐและสถานะที่น้อยอยู่ในดินแดนของนาโตซึ่งถูกขายไปยังผู้ซื้อทั้งหมด
จะเกิดสถานการณ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศที่ชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจศาล นี่คือนิติศาสตร์ทางกฎหมายที่สำคัญและข้อสรุปที่เกิดขึ้น: 141 Part
78 142 การพิจารณาทางกฎหมายเกี่ยวกับการขยายอาณาเขตผ่านการสืบทอดรัฐและการใช้หลักการคลืนสเลต 143 Part 79 145

การโอนอำนาจรัฐบาลผ่านการขายเครือข่ายจัดส่ง 145 Part 80 146

เพื่ออธิบายผลกระทบโดยมิโนและการขยายอาณาเขตอย่างมีเหตุผลที่เกิดจากการขายทรัพย์สินทางทหารของนาโตและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
เราจะวิเคราะห์กรณีนี้โดยละเอียดในหลายขั้นตอน: 146 Part 81 148 ในสถานการณ์นี้

ซึ่งสนธิสัญญาระหว่างประเทศรวมถึงการโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายจัดส่งทั้งหมดในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

จะนำไปสู่ผลกระทบโดยมิโนที่อาจมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อประเทศสมาชิกนาโตทั้งหมดและโครงสร้างพื้นฐานการจัดส่งของพวกเขา

นี่คือคำ

คำอธิบายทางกฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบโดมิโนในเอกสารการสืบทอดรัฐสำหรับเครือข่ายการจัดหา 149 ส่วนที่ 83 151
ผลกระทบโดมิโนในการขยายอริปไตยผ่านการขายทรัพย์สินทางทหาร 151 ส่วนที่ 84 153
สัญญาสำหรับการขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และกริดที่เกี่ยวข้องครอบคลุมด้านกฎหมายและด้านปฏิบัติที่หลากหลาย ที่นี้จะอธิบายว่า
สายวงแหวน 20 kV และเมืองถูกนำมารวมอยู่ในข้อตกลงการซื้ออย่างไรแม้จะมีข้อกำหนดเฉพาะในสัญญา 154 ส่วนที่ 85 155
การโอนอำนาจอริปไตยและบทบาทของกิจการเชิงพาณิชย์ 155 ส่วนที่ 86 156 ผลทางกฎหมายของการขยายอริปไตยโดย means of a state
succession deed 156 ส่วนที่ 87 158 คำอธิบายทางกฎหมายเกี่ยวกับการขยายดินแดนโดยเครือข่ายการจัดหา 158 ส่วนที่ 88 160
คำอธิบายทางกฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบโดมิโนในกรณีของเครือข่ายที่ทับซ้อนกันผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 160 ส่วนที่ 89 162
การรวมเครือข่ายของบริษัทเอกชนและการขาดกำเนิดที่เป็นไปได้ 162 ส่วนที่ 90 163
ในบริบทของสัญญาที่กล่าวถึงและข้อกำหนดที่ว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมดเป็นหน่วยเดียวและถูกขายพร้อมกับสิทธิ การผูกพัน
และส่วนประกอบทั้งหมด ข้อพิจารณาทางกฎหมายต่อไปนี้จะเกิดขึ้น: 164 ส่วนที่ 91 165 การโอนสิทธิ การผูกพัน
และส่วนประกอบอย่างครอบคลุมในการขาย 165 ส่วนที่ 92 167 ผลกระทบโดมิโนของการขยายดินแดนผ่านเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน 167 ส่วนที่
93 169 การใช้การสืบทอดรัฐกับเครือข่ายที่ติดตั้งใหม่หลังจากปี 1998 169 ส่วนที่ 94 170 ในสถานการณ์นี้
ซึ่งสนธิสัญญานานาชาติครอบคลุมการโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดหาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
และเครือข่ายเหล่านี้รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำสำหรับอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารโทรคมนาคม
จึงจากประเทศสมาชิกนาโต้ในยุโรปข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกไปยังสหรัฐอเมริกา ซึ่งก็เป็นสมาชิกนาโต้และได้ตกลงในสนธิสัญญา
มีคำถามเฉพาะที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกฎหมายทะเลและการขยายเขตแดน 170 ส่วนที่ 95 171 การวิเคราะห์ทางกฎหมาย:
ผลกระทบของการสืบทอดรัฐต่อสายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศ 171 ส่วนที่ 96 173

ค

ด

–

น

–

อ

ธิบายถึงสี่

ัญญาที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องและนำไปสู่การขยายเขตแดนประเภทเฉพาะโดยไม่มี การสืบทอดทั่วไป

นี่คือคำอธิบายโดยละเอียด: 173 ส่วนที่ 97 174

เล

พ

–

.

อ

อ

ร

–

บ

า

ย

ก

า

ร

ก

ำหนดเขตแดนของรัฐบาลตามเส้นทางเชิงตรรกะระหว่างเส้นใยภายนอกของเส้นทางการจัดส่งและวิธีที่พวกเขาสร้างพื้นที่รวมที่มีความหมายซึ่ง
de facto ครอบคลุมดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโต้

จำเป็นต้องวิเคราะห์การบูรณาการทางภูมิศาสตร์และโครงสร้างพื้นฐานของเครือข่ายเหล่านี้อย่างละเอียด

สถานการณ์นี้แสดงถึงสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากซึ่งบ่งชี้ถึงการโอนอำนาจอริปไตยเหนือดินแดนที่เกี่ยวข้อง 174 ส่วนที่ 98 176 แก่จริงแล้ว

หากเอกสารการสืบทอดรัฐมีการอ้างอิงอย่างชัดเจนถึงสัญญาอื่นที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการจัดหาและระบุไว้ทั้งหมด

ด้านกฎหมายและเศรษฐกิจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อบุคคลทางกฎหมายและกิจการทางธุรกิจ นี่คือข้อพิจารณาหลัก: 177 ส่วนที่ 100 178 ในกฎหมายระหว่างประเทศ การแย่งชิงดินแดน (ที่เรียกว่า "การครอบครองที่ได้มา" หรือ "การได้มาซึ่งสิทธิ")

ห
ม
า
ย
ถ

ง
ร

ฐ
ก

.

ไ
ด

อ

ธิปไตยเหนือดินแดนอย่างถูกต้องตามกฎหมายผ่านการใช้สิทธิอำนาจศาลอย่างต่อเนื่องและไม่มีการโต้แย้งต่อดินแดนนั้นหลังจากผ่านไประยะเวลาหนึ่ง
นี้เป็นกลไกที่ซับซ้อนและแทบไม่ถูกนำมาใช้ในกฎหมายระหว่างประเทศ ในกร
ณปัจจุบันที่ผู้ซื้อได้ซื้อทรัพย์สินของนาโต้และสิทธิอธิปไตยที่เกี่ยวข้องกับมัน

ค

า

ถ

า

ม

เ

ก

-

ด

ข

-

น

ว่า

ป็นไปได้หรือไม่ที่รัฐนาโต้จะแย่งชิงดินแดนหากผู้ซื้อและอธิปไตยได้คัดค้านเอกสารและประกาศว่าดินแดนเหล่านั้นเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิ
179 ส่วนที่ 101 180 การยึดดินแดนโดยรัฐนาโต้ในกรณีที่ยอมรับจะถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายจากหลายเหตุผลตามกฎหมายระหว่างประเทศ
นี่คือข้อโต้แย้งหลัก: 180 ส่วนที่ 102 181 การสืบทอดทางกฎหมายใน การสืบทอดของรัฐ: การโอนอำนาจอธิปไตยและประเภทของทรัพย์สิน 181 ส่วนที่
103 183 ชุมชนผู้ซื้อและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ: ผู้ซื้อ 2a และ 2b 183 ส่วนที่ 104 185
การห้ามผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สามและบุคคลธรรมดาในสัญญา 185 ส่วนที่ 105 186

ก

ร

ณ

-

นี้

อธิบายถึงระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิใหม่ที่ดินแดนของมันเคยเป็นดินแดนของนาโต้และอธิปไตยของมันได้รับการรับรองโดยประเทศนาโต้ทั้งหมด
มีพลเมืองเพียงสองคน แต่ประชาชนในดินแดนที่ขายมีสิทธิในการให้สัญชาติเพื่อหลีกเลี่ยงการไร้สัญชาติ

นี่คือคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับด้านกฎหมายและปฏิบัติ: 186 ส่วนที่ 106 188 การตีความตามวัตถุประสงค์ในกฎหมายสัญญาระหว่างประเทศ 188
ส่วนที่ 107 189 การตีความตามวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับการขายพื้นที่ของกองกำลังนาโต้ 189 ส่วนที่ 108 191

หากรัฐนาโต้เข้าปฏิเสธรที่จะออกจากดินแดนที่ขายและผู้ซื้ออธิปไตยใหม่คัดค้านรัฐ

จะมีผลกระทบหลายประการตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ: 191 ส่วนที่ 109 193

การวิเคราะห์ด้านกฎหมายและด้านกฎหมายระหว่างประเทศในกรณีของรัฐนาโต้ยังคงมีอธิปไตย 193 ส่วนที่ 110 194

การประเมินการล่าอาณานิคมทรัพย์สินทางทหารโดย FRG และการขับไล่อธิปไตยดั้งเดิม 194 ส่วนที่ 111 196

ในสถานการณ์ที่ดินแดนถูกขายพร้อมกับทรัพย์สินของรัฐที่อยู่ในนั้นและผู้ซื้อไม่มีสิทธิเข้าถึงทรัพย์สินเหล่านี้เนื่องจากการขายดินแดนโดยรัฐนาโต้
ประเภทของทรัพย์สินของรัฐต่อไปนี้อาจได้รับผลกระทบ: 196 ส่วนที่ 112 198

การประเมินการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลังจากการขายทรัพย์สินทางทหารอย่างผิดกฎหมาย 198 ส่วนที่ 113 199

กรณีนี้เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ซับซ้อนมากมายของกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ

นี่คือด้านที่สำคัญที่สุดและคำตอบต่อคำถามที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่อธิบาย: 200 ส่วนที่ 114 201 ในกรณีเช่นนี้ ความรับผิดชอบ

จำนวนบรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์ที่โครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายถูกขยายโดยบังเอิญในสนธิสัญญาระหว่างประเทศและทำให้ดินแดนขยายออกไปอย่างถาวรนั้นมีจำนวนน้อยมาก การสืบทอดรัฐมักจะถูกวางแผนและเจรจาอย่างรอบคอบเพื่อหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงดินแดนโดยไม่ตั้งใจ อย่างไรก็ตาม มีบางกรณีที่กำหนดพรมแดนและข้อกำหนดด้านโครงสร้างพื้นฐานได้ก่อให้เกิดผลที่ไม่คาดคิด: 204 ส่วนที่ 117 205 กรณีของสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐที่อ้างถึงสัญญาเส้นทางการจัดส่งและทำให้ดินแดนขยายออกไปโดยไม่ตั้งใจนั้นเป็นประเด็นทางกฎหมายที่น่าสนใจและซับซ้อน สถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นไม่บ่อยนักและมักเป็นหัวข้อของการเจรจาและข้อพิพาทอย่างเข้มข้นภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ นี่คือบางกรณีและสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่อาจมีองค์ประกอบของกรณีนี้: 205 ส่วนที่ 118 206 ส่วนที่ 119 212 ส่วนที่ 120 236 - ข้อความจากสัญญาซื้อขายกับรัฐบาลกลางและรัฐไรน์แลนด์-พาลาทีเนต (Studentenwerke Kaiserslautern) ลงวันที่ 15 สิงหาคม 1996 ซึ่งมีประโยชน์ที่ขยายการพัฒนาเป็นหน่วยและก่อให้เกิดผลกระทบโดมิโนของการขยายพื้นที่ โดยการอ้างถึงข้อตกลงนี้ มันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ในขณะที่เดียวกัน ข้อตกลงที่สำคัญมากนี้จะถูกซ่อนอยู่เมื่ออ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เพราะคุณต้องอ่านสัญญาซื้อขายกับรัฐ RLP เพื่อสังเกตความเชื่อมโยง 236 ส่วนที่ 121 237 สุดท้ายสรุปในรูปแบบจุด: 237 ส่วนที่ 122 238 ส่วนที่ 123 241 หากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ถูกเปิดเผยและผลทางกฎหมายที่กว้างขวางของมันเป็นที่รู้จัก หลายสถานการณ์ที่เป็นไปได้อาจเกิดขึ้น นี่คือการพัฒนาที่อาจเกิดขึ้นบางประการ: 241 ส่วนที่ 124 244 สถานการณ์เชิงบวก: โลกที่รวมตัวกันอย่างสงบผ่านพระราชบัญญัติการสืบทอด 1400/98 244 ส่วนที่ 125 246 เราขอให้คุณสนับสนุน 246 ส่วนที่ 126 248 การพัฒนาสถานการณ์เพื่อการดำเนินการอย่างสงบตามเอกสารการสืบทอดรัฐที่ได้รับการรับรองแล้วตามแนวคิดของผู้ซื้อ 248 ส่วนที่ 127 251 กรุณาเผยแพร่เอกสารนี้ เพราะแผนลับในการจัดตั้ง 251 มันดำเนินการอย่างลับๆ มาหลายทศวรรษ และสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98 ให้ฐานทางกฎหมายสำหรับเรื่องนี้!

บทนำ

มันเกิดขึ้นได้อย่างไร:

เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 1998 ค่ายทหารเก่าของสหรัฐอเมริกาในเยอรมนีถูกขายออกไป ส่วนหนึ่งของค่ายทหารได้ถูกส่งมอบให้กับเยอรมนีโดยอเมริกาแล้ว ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งยังคงถูกใช้งานโดยกองกำลัง (อากาศ) ดัตช์ (ซึ่งรวมอยู่ในนาโต้ 100%) สำหรับส่วนของค่ายทหารที่เป็นของดัตช์นั้นยังคงมีความสัมพันธ์ในการโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ตามที่กำหนดใน NTS (สถานะของกองกำลังนาโต้) เมื่อสัญญาถูกลงนาม ในสถานการณ์นี้ ส่วนหนึ่งของค่ายทหารอยู่ภายใต้กฎหมายเยอรมันและอีกส่วนหนึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายดัตช์ (นอกอาณาเขต) การขายเกิดขึ้นข้ามพรมแดนในสองดินแดนที่แตกต่างกันในเวลาเดียวกัน ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศหลายคนต้องเห็นด้วยกับการขายและ

ยังมีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญา ในสัญญาข้ามรัฐบาลนี้

มีการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ตามสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่ยังคงมีอยู่ในขณะนั้นตามที่ตกลงกับ NTS และตกลงว่าจะยังคงจัดการโดย FRG ร่วมกับกองกำลังติดอาวุธดัตช์ (นาโต้)

ข้อตกลงใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์การโอนเช่าในกฎหมายระหว่างประเทศ แต่เพียงขยายออกไปเท่านั้น

สิ่งนี้มีผลทางกฎหมายที่กว้างขวาง:

1.

สนธิสัญญาเพียงฉบับเดียวภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศสามารถยกเลิกสนธิสัญญาอื่นภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศได้

2. เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ไม่ใช่สนธิสัญญาอิสระ แต่เสริมสร้างความสัมพันธ์การโอนเช่าในฐานะห่วงโซ่สัญญา 3.

ข้อตกลงล่าสุดจะมีผลเสมอ (ในห่วงโซ่สัญญา) 4.

ห่วงโซ่ของสนธิสัญญาระหว่างประเทศไม่จำเป็นต้องได้รับการตัดสินและให้สัตยาบันใหม่กับข้อตกลงถัดไปทุกครั้ง 5.

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 โอนสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด ดังนั้น เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

จึงเข้าไปอยู่ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั้งหมดของนาโต้และสหประชาชาติในฐานะเอกสารเสริมและเสริมสร้างพวกเขา

ขณะนี้มีความสำคัญที่สนธิสัญญานั้นเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ

เนื่องจากมีหลายฝ่ายที่มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศได้เข้าร่วมในสนธิสัญญานั้น - FRG

และเนเธอร์แลนด์ (ซึ่งทั้งสองประเทศได้ให้ความยินยอมสำหรับนาโต้

และเนื่องจากนาโต้ได้รวมอยู่ในสหประชาชาติ จึงให้ความยินยอมสำหรับสหประชาชาติในฐานะสมาชิกด้วย)

จากสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีการขายดินแดน ทำให้เกิดข้อตกลงการสืบทอดรัฐขึ้นมาพร้อมกับสิทธิ

ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด สิทธิอธิปไตยจึงถูกโอนไปยังผู้ซื้อด้วย

สิ่งนี้เทียบเท่ากับการจัดตั้งรัฐใหม่ซึ่งเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิในทางปฏิบัติ

ส่วนที่เป็นเยอรมันของค่ายทหารเชื่อมต่อกับเครือข่ายการจัดหาสาธารณะของ FRG ในระหว่างการแปลงสภาพ

(การแปลงจากการใช้ทางทหารเป็นการใช้ส่วนตัวหลังจากการถอนตัวของกองทัพสหรัฐอเมริกา) จนถึงตอนนั้น

ทรัพย์สินทางทหารที่เคยเป็นเขตที่ไม่อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลทั้งหมดได้สร้างเกาะการพัฒนาที่แยกออกจากเครือข่ายสาธารณะ

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ ส่วนทั้งสองของค่ายทหารถูกขายร่วมกันในสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

ในส่วนเยอรมันของทรัพย์สิน เส้นทางการจัดส่งนำออกไปยังเยอรมนี และในส่วนตัว การพัฒนาพื้นที่หน่วยเดียว

อย่างไรก็ตาม เอกสารการสืบทอด 1400/98 ขายการพัฒนาทั้งหมดเป็นหน่วยเดียวพร้อมด้วยสิทธิ ภาระผูกพัน

และส่วนประกอบทั้งหมด และการพัฒนาถึงทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็ก

สิ่งนี้กระตุ้นให้เกิดการขายอาณาเขตของค่ายทหารขนาดเล็ก

เพราะไม่ว่าเครือข่ายการจัดส่งใดที่ถูกขายซึ่งขยายไปยังดินแดนที่เป็นอธิปไตยอื่นที่ได้ตกลงในสนธิสัญญา

(นาโต้และสหประชาชาติ) การเรียกร้องในการใช้สิทธิอธิปไตยจะเพิ่มขึ้นตามการขายของเครือข่าย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายไฟฟ้านำออกจากค่ายทหารและครอบคลุมเส้นทางจัดส่งทั้งหมด

(รวมถึงเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน) และในผลกระทบโดมิโน

จะครอบคลุมประเทศเพื่อนบ้านและเครือข่ายของพวกเขาเป็นอันดับแรก และจากที่นั่นจะขยายออกไปเรื่อย ๆ

ผ่านสายเคเบิลใต้น้ำจนกว่าทุกประเทศในนาโต้และสหประชาชาติที่มีการเชื่อมต่อเครือข่ายทางกายภาพจะได้รับการครอบคลุม

ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เครื่องมือการสืบทอดรัฐ 1400/98 เป็นเครื่องมือเสริมสำหรับทั้งหมด

ข้อตกลงที่มีอยู่ของนาโต้และสหประชาชาติภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้นจึงมีปฏิริยาถูกใช้ภายใต้กฎหมายสนธิสัญญาที่รวมถึงประเทศนาโต้และสหประชาชาติทั้งหมด รวมถึงการขายแบบขนานของการพัฒนาเป็นหน่วย (พร้อมกับสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด) ซึ่งคำยักหารถูกเชื่อมต่อกับกริดสาธารณะ ทำให้เกิดผลกระทบใดมิใช่การขยายอาณาเขตกระโดดจากกริดหนึ่งไปยังอีกกริดหนึ่งและจากประเทศที่มีเอกสารเพิ่มเติมไปยังประเทศที่มีเอกสารเพิ่มเติมที่ใดก็ตามที่มีการเชื่อมต่อกับกริด.

เราอาศัยอยู่ในศตวรรษที่ 21 และโลกเชื่อมต่อกัน!

- โลกใบเดียว - เครือข่ายเดียว - สัญญาเดียว

ผู้ซื้อ

เพื่อให้เข้าใจตรงไปตรงมา ไซ้ ทั้งโลกถูกขายแล้ว - ไม่สามารถย้อนกลับได้! ไม่มีทางกลับ

!

แต่เกิดอะไรขึ้นกันแน่ และทำไมการขายนี้ถึงถูกปิดกั้นอย่างไม่เป็นที่น่าสังเกตว่าเป็นการขายค่ายทหารของนาโต้ในปี 1998? สัญญาที่สามารถเข้าใจได้อย่างเต็มที่โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกฎหมายระหว่างประเทศเท่านั้น

เนื่องจากการใช้กลยุทธ์ทั้งหมด

ในเว็บแรกดูเหมือนจะเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ปกติภายใต้กฎหมายเยอรมัน - ไม่ใช่เรื่องใหญ่!

12 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

แต่คำถามคือ:

ใครอยู่เบื้องหลังแผนการจัดตั้งระเบียบโลกใหม่ (N.W.O. - New World Order - Neue Weltordnung) ที่ดำเนินการอย่างลับๆ มาหลายทศวรรษ?

มันค่อนข้างง่าย! คุณแค่ต้องดูว่าผู้ใดได้ประโยชน์จากมัน ใช่ไหม? ดังนั้นคำถามจึงเกิดขึ้น: หากรัฐทั้งหมดในโลกถูกขายไปแล้ว ก็ต้องมีผู้ซื้ออยู่เช่นกัน ผู้ซื้อเหล่านี้แน่นอนว่ามีผู้สนับสนุน พรรคการเมือง รัฐ หน่วยงานลับ และอื่น ๆ อีกมากมายแน่นอนว่าผู้ซื้อนั้นมีเงินทุนเกือบจะวัดไม่ได้ มีการติดต่อทางการเมืองที่ดีที่สุดในระดับสูงสุดทั่วโลก และได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากหน่วยงานลับและสื่อ! นี่คือวิธีเดียวที่ทำให้สิ่งนี้เป็นไปได้ ด้วยเงินจำนวนมาก คุณสามารถซื้อการสนับสนุนทั่วโลก หรือแทนที่จะติดสินบนผู้ตัดสินใจทั้งหมด!

ดังนั้น: ราคาของโลกคืออะไร?

ฉันมั่นใจว่าคุณคงอยากรู้ สัญญารวมจำนวนมากกว่า DM 10 ล้าน ซึ่งอย่างไรก็ตาม มีการหักออกไปมากกว่า DM 5 ล้านสำหรับการปรับปรุงพื้นไม้ของค่ายทหาร โลกถูกซื้อโดยกลุ่มผู้ซื้อที่ประกอบด้วยบริษัทมหาชนจำกัดและบุคคลธรรมดา บริษัท AG ชำระราคาซื้อทั้งหมด

แต่ในฐานะกิจการเชิงพาณิชย์กลับถูกตัดสิทธิจากการเข้าร่วมในข้อตกลงการสืบทอดรัฐ เนื่องจากกิจการเชิงพาณิชย์ไม่สามารถถือสิทธิหรือริบไถ่ได้

ดังนั้นผู้รับผลประโยชน์เพียงคนเดียวจึงเป็นบุคคลธรรมดา - ผู้ซื้อของโลก! และมันไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ! ไม่ถึงหนึ่งเซ็นต์!

คำถามตอนนี้คือ: ผู้ชายลึกลับคนนี้เป็นใครที่ซื้อโลกไปได้ง่ายตายเช่นนั้น?

เขาเป็นสมาชิกของสมาคมลับไหน? เขาเป็นผู้บงการของการสมรู้ร่วมคิดทั่วโลกหรือไม่? เขามีความสัมพันธ์กับหน่วยงานลับหรือไม่?

คำถามมากมาย - นี่คือการตอบที่น่าอัศจรรย์ (ไม่ใช่ 42):

เขาคือและเคยเป็นคนที่ไม่มีชื่อเสียงเลย! ไม่มีเงิน ไม่มีการติดต่อ เขาไม่มีคำสั่งให้ทำเช่นนี้ ไม่ได้ติดสินบนหรือข่มขู่ใคร - เขาไร้เดียงสาและไม่รู้เรื่องที่เขากำลังซื้อเลย

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นไม่เกี่ยวข้องกับเขา!

และสิ่งที่ตลกที่สุดคือเขายังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเขากำลังซื้ออะไรอยู่! คุณไม่เชื่อใช่ไหม?

ฉันสามารถพิสูจน์ได้!

เกี่ยวกับบุคคล:

เขาอายุเพียง 19 ปีในปี 1995 และเพิ่งออกจากโรงเรียนมัธยมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 13 เพราะเขาเห็นโอกาสที่จะเริ่มต้นธุรกิจของตัวเองในฐานะตัวแทนอสังหาริมทรัพย์ ในเมืองบ้านเกิดของเขาที่ชไวบรุคเคนในรัฐไรน์แลนด์-พาลาติเนต ประเทศเยอรมนี ในช่วงต้นถึงกลางทศวรรษ 1990 ชาวอเมริกันกำลังถอนทหารออกอย่างกว้างขวาง ทั้งสนามบินทหาร ค่ายทหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหารอื่น ๆ เช่น หลุมหลบภัยนิวเคลียร์ขนาดใหญ่ สหประชาชาติได้อธิบายชไวบรุคเคนว่าเป็นกรณีการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่ที่สุดในโลก (การเปลี่ยนแปลงในบริบทนี้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงจากการใช้ทางทหารเป็นการใช้ส่วนตัว)

เขาคิดว่านี่จะเป็นโอกาสที่จะเข้าร่วมในธุรกิจนายหน้าและรับค่าคอมมิชชั่น! อ่านให้ดี! ค่าคอมมิชชั่น = เงิน
เขาไม่คิดเกี่ยวกับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ - เขายังหนุ่มและไม่มีเงินสำหรับเรื่องนั้น ในวัย 19 ปี
เขาใช้เวลาทั้งวันอยู่หน้าคอมพิวเตอร์หรือออกไปเล่นสเก็ตบอร์ด ในวันหยุดสุดสัปดาห์
เขาใช้พลังงานทั้งหมดที่มีไปกับฉากปาร์ตี้ที่กำลังเติบโต (เพลงฮาวส์, ดรัมแอนด์เบส) และทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับมัน การเมือง
การเมืองโลก หน่วยงานลับ ฯลฯ - ไม่เคยอยู่ในเรดาร์ของเขาเลย
ดังนั้นเขาจึงถามแม่ของเขาว่าเธออยากเข้าร่วมกับเขาและตั้งบริษัทอสังหาริมทรัพย์ด้วยกันหรือไม่
แม่ของเขาเริ่มหาข้อมูลว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบด้านอสังหาริมทรัพย์ที่ปรับเปลี่ยน ในขณะนั้นคือ OFD (Oberfinanzdirektion)
โคเบลนซ์
แม่ของเขาติดต่อพวกเขาและได้รับการยืนยันว่าสามารถรับค่าคอมมิชชั่นสำหรับการตลาดอสังหาริมทรัพย์ทางทหารในฐานะนายหน้าได้
นั่นคือสัญญาณเริ่มต้น:
แม่ของเขาให้เงินเขาเพื่อจัดตั้งบริษัทจำกัดและพวกเขาก็มุ่งหานักลงทุนเพื่อทำการตลาดค่ายทหารครอยซ์เบิร์กในโซเวียต
นั่นคือในปี 1995 และเมื่อมีผู้สนใจถามว่ามันจะเป็นไปได้ไหมที่จะขายไม่เพียงแค่ตึกแต่ทั้งหมดของพื้นที่ พวกเขาได้จัดนัดหมายกับ OFD
ในโคเบลนซ์เพื่อตรวจสอบเรื่องนี้ เจ้าหน้าที่ OFD ปฏิเสธคำขอด้วยความตกใจและกล่าวว่า:

"ไม่ใช่ ดัตช์ยังอยู่ในนั้น นั่นเป็นไปไม่ได้! ถ้าอย่างนั้นเราต้องทำสนธิสัญญานานาชาติ!"

โดยไม่รู้ว่าเขากำลังตั้งค่าหินประเภทไหนและโดยไม่รู้ว่าสนธิสัญญานานาชาติจริงๆ คืออะไร
เขาจึงตอบว่า:

"ถ้าอย่างนั้นเรามาทำสนธิสัญญานานาชาติกันเถอะ! มีปัญหาอะไร?"
(โดยไม่รู้เลยว่ามันหมายถึงอะไร)

เจ้าหน้าที่ OFD เจียบไปและจบการสนทนาอย่างสุภาพ
หลังจากนั้นทุกอย่างก็เป็นไปอย่างราบรื่นสำหรับทีมแม่-ลูก และพวกเขาพบผู้ซื้อที่มีศักยภาพหลายราย:
กองทุนอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่, นักการเงิน และสุดท้าย
นายหน้าขายอสังหาริมทรัพย์ที่มีชื่อเสียงได้ติดต่อกับนักลงทุนที่ต้องการซื้อทรัพย์สินในที่สุด มันคือปี 1998
และการเลือกตั้งระดับรัฐบาลกลางเฟื่องฟูเสร็จสิ้น เมื่อแม่ของเขาได้รับโทรศัพท์ที่ทำให้ตกใจจาก OFD โคเบลนซ์:

"1. สัญญาต้องทำให้เสร็จภายในหกสัปดาห์ถัดไป มิฉะนั้นจะไม่มีอะไรเกิดขึ้น และ 2. หลังจากสามปี
เราเพิ่งนึกขึ้นได้ว่า OFD ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานกับนายหน้าอสังหาริมทรัพย์!"

(ความกดดันจากเวลา?!) ไม่ใช่สัญญาณที่ดี - คุณไม่ควรปล่อยให้ตัวเองถูกกดดันจากเวลา)

- SHOC- สามปีของการทำงานสูญเปล่า พวกเขาคิด แต่เจ้าหน้าที่ OFD ก็ได้ติดตามทันที:

"แต่ไม่มีปัญหา ลูกชายของคุณสามารถรับอสังหาริมทรัพย์แทนเงินได้!" (นั่นคือกับดัก!
ดังนั้นเขาจึงเผลอเข้าสู่ตำแหน่งของผู้ซื้อ
โดยไม่รู้ว่าเขาจะถูกหลอกลวงและผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไรสำหรับโลกและตัวเขาเองรวมถึงแม่ของเขา)

เฮาล่ะ เนื่องจากอสังหาริมทรัพย์ควรจะเป็นอนาคตของเขายู่แล้ว
จึงไม่เลวที่จะมีอสังหาริมทรัพย์เป็นของตัวเองบ้าง ดังนั้นจึงได้มีการตกลงกัน: อสังหาริมทรัพย์แทนเงิน!
ก่อนที่สัญญาจะถูกลงนามไม่นาน ไม่มีการพูดถึงว่าเขาจะได้อสังหาริมทรัพย์ฟรีอีกต่อไป;
แทนที่เขาจะต้องจ่ายเงินสำหรับมัน ไม่มีการคาดการณ์ใดในโลกที่จะให้การสนับสนุนการซื้อฟาร์ม 71
ห้องและโรงงานทำความร้อนสำหรับชายหนุ่มอายุ 21 ปีที่ไม่มีเงิน
แต่ผู้ลงทุนได้เข้ามาช่วยและเสนอให้การสนับสนุนการเงิน ดังนั้นในวันที่ 6 ตุลาคม 1998 เวลา 8:00 น.
ได้มีการนัดหมายกับโนตารีในชาร์ลัวส์ ซึ่งมีการลงนามในเอกสารการสืบทอดรัฐหมายเลข 1400/98
เจ้าหน้าที่ OFD ที่ลงนามในสัญญาสำหรับเยอรมนีก็ทักทายเขาอย่างเป็นมิตรและกล่าวว่า:

"ดีเลย ลูกชายของฉัน! วันนี้เราจะลงนามในสนธิสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ!"

ในขณะนั้น เขาได้ลงนามในสัญญาอสังหาริมทรัพย์ฉบับแรก โดยไม่รู้ถึงผลทางกฎหมายและว่า
ชีวิตปกติที่ดีของเขาได้สิ้นสุดลงแล้ว.

แต่นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ...

คำประกาศทางกฎหมาย

การสืบทอดรัฐและผลทางกฎหมาย

เอกสารการสืบทอดรัฐเลขที่ 1400/98 ลงวันที่ 06.10.1998

บทที่ 1

มุ่งเน้นไปที่สหประชาชาติ

ส่วนที่
1

บทนำในรูปแบบหัวข้อ

1. การขายทรัพย์สินของนาโต้ในไซเบอร์เคเน

- เดิมใช้โดยสหรัฐอเมริกาหลังปี 1945 ต่อมาได้ถูกโอนบางส่วนไปยัง FRG และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
- การใช้ทรัพย์สินตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ ซึ่งกำหนดสิทธิพิเศษและการผูกพันสำหรับประเทศนาโต้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ.

2. เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

- สัญญาดูเหมือน (ในเว็บแรก) จะเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ของเยอรมัน แต่จริง ๆ แล้วเป็นเอกสารภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ (การสืบทอดรัฐ).
- สัญญาครอบคลุมการขาย "พร้อมด้วยสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" ซึ่งรวมถึงการโอนสิทธิอธิปไตย.
- ทรัพย์สินและการพัฒนาของมัน (เครือข่าย) ถูกขายเป็นหน่วยเดียว ซึ่งมีผลทางกฎหมายที่กว้างขวาง.

3. ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วน

- ข้อกำหนดที่ไม่เป็นผลตามกฎหมายแห่งชาติจะถูกแทนที่ด้วยข้อกำหนดตามกฎหมายระหว่างประเทศ.
- สัญญายังคงมีผลทางกฎหมายผ่านทางข้อกำหนดนี้และปกปิดความหมายที่แท้จริง.

4. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศสาธารณะไม่จำเป็นต้องถูกระบุว่าเป็นผู้ขายในตอนเริ่มต้นของสัญญา แต่เพียงพอหากพวกเขามีสิทธิหรือการผูกพันในสัญญา.
- ผู้ซื้อเป็นบุคคลธรรมดาและอาจมีสิทธิอธิปไตย ในขณะที่กิจการพาณิชย์เช่น TASC Bau AG จะถูกแยกออกจากชุมชนผู้ซื้อ.

5. ห่วงโซ่สัญญาและเอกสารเพิ่มเติม

- เอกสารการสืบทอดรัฐก่อให้เกิดห่วงโซ่สัญญาที่มีผลกระทบต่อสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั้งหมดที่มีอยู่ก่อนของนาโต้และสหประชาชาติ.

- ในฐานะที่เป็นเครื่องมือเสริม
มันจะเสริมสนธิสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดโดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องทำการให้สัตยาบันใหม่

6 ผลกระทบโดมิโนของการขยายอาณาเขต

- จุดเริ่มต้น: ทรัพย์สินในไซเบอร์เคนเชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณะของเยอรมนี
ซึ่งนำไปสู่การโอนสิทธิโดยผู้ซื้อไปยังประเทศเยอรมนีทั้งหมด.

- การขยายไปยังประเทศนาโต:

ผลกระทบโดมิโนครอบคลุมเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันทางกายภาพในประเทศนาโตอื่น ๆ
ส่งผลให้สิทธิโดยผู้ซื้อขยายไปยังประเทศเหล่านี้.

- การขยายทั่วโลก: สายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกขยายผลกระทบโดมิโนไปยังสหรัฐอเมริกาและแคนาดา
และสุดท้ายไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด.

7. การรวมกันของนาโต้เข้ากับสหประชาชาติ

- การประสานงาน: นาโต้ได้บูรณาการอย่างใกล้ชิดกับโครงสร้างของสหประชาชาติ
ทำให้สามารถขยายการสืบทอดรัฐไปยังสนธิสัญญาสหประชาชาติได้โดยอัตโนมัติ

- การครอบคลุมทั่วโลก:

การรวมกันของสมาชิกรับเข้าและสหประชาชาติขยายการสืบทอดรัฐไปยังทั่วโลก

8 ผลกระทบทั่วโลก

- ระเบียบโลกใหม่: สนธิสัญญานี้นำไปสู่การสร้าง "ระเบียบโลกใหม่"
ซึ่งผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐจะถือสิทธิโดยเหนือทั่วโลกโดยปริยาย

- ความถูกต้องทั่วโลก: เอกสารการสืบทอดรัฐทำหน้าที่เป็นเอกสารเสริมที่ขยายสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดของนาโต้และสหประชาชาติ
และรวมโลกทั้งใบเข้าด้วยกัน

ส่วนที่
2

สรุปและคำอธิบายโดยละเอียดของข้อเท็จจริงทั้งหมด

บทนำ 1: การขายทรัพย์สินของนาโต้ในไซเบอร์เคน

การขายทรัพย์สินของนาโต้ในไซเบอร์เคนเริ่มต้นขึ้นอย่างดูเหมือนจะไม่มีพียงในฐานสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายเยอรมัน
ในแวบแรก มันเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ปรับเปลี่ยนได้อย่างธรรมดา ซึ่งถูกออกแบบให้เป็นสัญญาทรัพย์สินระดับชาติอย่างผิวเผิน
อย่างไรก็ตาม การปลอมตัวนี้เป็นการตั้งใจ
เนื่องจากเฉพาะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะสามารถรับรู้ถึงความหมายที่แท้จริงของสัญญานี้ได้

2 ทรัพย์สินของนาโต้และการโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- ทรัพย์สิน: ทรัพย์สินในไซเบอร์เคนเคยถูกใช้โดยกองทัพสหรัฐฯ

ส่วนหนึ่งถูกโอนให้กับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปรับเปลี่ยนตามปกติ
อย่างไรก็ตาม ส่วนที่เล็กกว่าหนึ่งส่วนยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของกองกำลังติดอาวุธสหรัฐฯ ซึ่ง

ได้เข้าครอบครองทรัพย์สินนี้จากสหรัฐอเมริกา การโอนนี้จึงตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ ซึ่งกำหนดกรอบสำหรับการใช้และการโอนทรัพย์สินโดยเนเธอร์แลนด์.

- ความสัมพันธ์ในการโอน: ความสัมพันธ์ในการโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และเนเธอร์แลนด์ได้รับการควบคุมโดยข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้ สนธิสัญญานี้ซึ่งจัดเป็นเอกสารการสืบทอด กำหนดว่าความสัมพันธ์ในการโอนนี้จะไม่ถูกระงับกระเทือน แต่กองกำลังติดอาวุธดัตช์จะต้องส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อภายในสองปีนับจากสนธิสัญญาเกี่ยวกับ FRG ข้อผูกพันนี้ได้รับการปฏิบัติตามอย่างเต็มที่และตามสัญญา

3. ^t เอกสารการสืบทอดรัฐ: การพรากตัวและผลกระทบตามกฎหมายระหว่างประเทศ w

- การปลอมตัวเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์:
สัญญานี้ถูกออกแบบมาให้ดูเหมือนสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ธรรมดา ซึ่งดำเนินการใน " สโตร์หน่วยงานลับที่ดีที่สุด" เพื่อพรางผลกระทบที่แท้จริงตามกฎหมายระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง สัญญานี้เป็นเอกสารการสืบทอดรัฐที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวาง

- ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วนและการใช้กฎหมายระหว่างประเทศ: จุดสำคัญคือข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วน ซึ่งระบุว่าทุกส่วนของสนธิสัญญานี้ที่ไม่มีผลตามกฎหมายแห่งชาติจะถูกแทนที่ด้วยข้อกำหนดที่สอดคล้องกันของกฎหมายระหว่างประเทศ นี่หมายความว่าสนธิสัญญายังคงมีผลถูกต้องตามกฎหมาย แม้ว่าหลายข้อกำหนดตามกฎหมายแห่งชาติจะไม่สามารถใช้ได้ต่อไป กฎหมายระหว่างประเทศจะเข้ามาแทนที่โดยไม่ให้เห็นและรับประกันความต่อเนื่องและความถูกต้องตามกฎหมายของสนธิสัญญา

- ผู้มีส่วนร่วมในกฎหมายระหว่างประเทศ: สิ่งสำคัญที่ต้องทราบคือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศไม่จำเป็นต้องถูกระบุชื่อว่าเป็นผู้ขายในตอนเริ่มต้นของสัญญา เป็นการเพียงพอที่พวกเขาจะถูกกล่าวถึงที่ใดที่หนึ่งในข้อความของสนธิสัญญาและมีสิทธิหรือข้อผูกพัน ในกรณีนี้ เนเธอร์แลนด์มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศสาธารณะ ซึ่งทำให้สัญญานี้อยู่ในขอบเขตของกฎหมายระหว่างประเทศสาธารณะ

- บุคคลธรรมดาในฐานะผู้ซื้อ: ผู้ซื้อทรัพย์สินคือบุคคลธรรมดา สิ่งนี้มีความสำคัญ เนื่องจากเฉพาะบุคคลธรรมดา (หรือรัฐอธิปไตย) เท่านั้นที่สามารถถือสิทธิอธิปไตยได้ กิจกรรมเชิงพาณิชย์ เช่น TASC Bau AG ซึ่งยังเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ซื้อและจ่ายราคาซื้อ ไม่สามารถถือสิทธิอธิปไตยตามกฎหมายระหว่างประเทศได้ ดังนั้น TASC Bau AG จึงออกจากชุมชนผู้ซื้อและผู้ซื้อยังคงเป็นผู้ได้รับประโยชน์เพียงคนเดียว ซึ่งสร้างระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิในทางปฏิบัติผ่านสัญญา

4 ห่วงโซ่สัญญาและผลกระทบโดมิโน

- ห่วงโซ่ของสนธิสัญญาและเอกสารเพิ่มเติม: เอกสารการสืบทอดรัฐไม่ใช่ข้อตกลงอิสระ แต่เป็นเอกสารเพิ่มเติมที่ขยายและเสริมสร้างห่วงโซ่ของสนธิสัญญาระหว่างประเทศ มันสร้างขึ้นจากสนธิสัญญาที่มีอยู่แล้วระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและเพิ่มมิติใหม่ให้กับพวกเขา

น
ค
หมายความว่าสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ทั้งหมดจะถูกเสริมด้วยเอกสารการสืบทอดรัฐและกลายเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างสนธิสัญญาที่ครอบคลุม

- การขยายการพัฒนาเป็นหน่วย: ได้มีการตกลงในสัญญาว่าการพัฒนาทั้งหมดของทรัพย์สินพร้อมกับสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดจะถูกขายเป็นหน่วย ซึ่งหมายความว่าไม่เพียงแต่ทรัพย์สินทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานและข้อผูกพันทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะถูกโอนด้วย เนื่องจากเครือข่ายบางส่วนเหล่านี้ได้เชื่อมต่อกับคริสตศาสนาระยะของเยอรมันแล้ว การขายนี้จึงมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง.

5 ผลกระทบโดมิโน: จากทรัพย์สินขนาดเล็กสู่ผลกระทบทั่วโลก

- จุดเริ่มต้นของการขยายอาณาเขต: การขายเริ่มต้นด้วยทรัพย์สินขนาดเล็กของนาโต้ในไซปรัสเคเนทรัพย์สินนี้ถูกส่งมอบให้กับ FRG โดยสหรัฐอเมริกาในบางส่วนและถูกใช้โดยเนเธอร์แลนด์ในบางส่วน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการขยายอาณาเขตอย่างกว้างขวาง เนื่องจากทรัพย์สินนี้ได้เชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณะแล้ว การโอนสิทธิอธิปไตยจึงครอบคลุมเยอรมนีในเบื้องต้นและจากนั้นไปยังเครือข่ายที่เชื่อมต่อทั้งหมด

- การขยายผ่านเครือข่ายที่เชื่อมต่อ: เมื่อเครือข่ายการพัฒนาของทรัพย์สินถูกขายเป็นหน่วย ผู้มีสิทธิของผู้ซื้อจะขยายไปยังเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันทางกายภาพหรือกับซ้อนกัน นี่หมายความว่าเครือข่ายใดๆ ที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายของทรัพย์สินในไซปรัสเคเนจะตกอยู่ภายใต้ขอบเขตของสัญญาโดยอัตโนมัติ เครือข่ายเหล่านี้ประกอบด้วยเครือข่ายไฟฟ้าและการสื่อสารโทรคมนาคมจนถึงการจัดหาน้ำ น้ำเสีย และท่าอากาศยาน

- ผลกระทบโดมิโนที่ครอบคลุม: ผลกระทบโดมิโนจะเริ่มขึ้นเมื่อเครือข่ายเหล่านี้ขยายออกไปนอกพรมแดนของเยอรมนี ทันทีที่เครือข่ายเข้าถึงประเทศนาโต้ประเทศอื่นๆ พวกเขาจะครอบคลุมเครือข่ายระดับชาติทั้งหมดที่นั่นและขยายอำนาจอธิปไตยต่อไป ผลกระทบยังดำเนินต่อไปผ่านสายเคเบิลใต้น้ำที่เชื่อมยุโรปกับสหรัฐอเมริกาและแคนาดา และส่งผลกระทบต่อประเทศเหล่านี้ด้วย ในเวลาเดียวกัน พระราชบัญญัติการสืบทอดของรัฐในฐานะเครื่องมือเสริมจะนำไปสู่ปฏิกริยาลูกโซ่ที่ครอบคลุมและขยายสนธิสัญญานาโต้และสหประชาชาติทั้งหมดที่มีอยู่ก่อนหน้านี้

- ผลกระทบทั่วโลกผ่านการรวมเข้ากับสหประชาชาติ: เนื่องจากนาโต้มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับสหประชาชาติและคู่สัญญาหลายรายเป็นทั้งสมาชิกนาโต้และสมาชิกสหประชาชาติ ผลกระทบโดมิโนจึงขยายไปยังสหประชาชาติทั้งหมด สิ่งนี้ขยายสนธิสัญญาไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด และเอกสารการสืบทอดรัฐทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเสริมที่เสริมสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดของสหประชาชาติและนาโต้ การขายพร้อมกับสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดจึงนำไปสู่การรวมดินแดนทั้งหมดของรัฐที่เข้าร่วมอยู่ในโครงสร้างสนธิสัญญา ซึ่งในที่สุดนำไปสู่การครอบคลุมทั่วโลกของทุกประเทศ

6 ฐานทางกฎหมายและการตีความ

- อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญา: การใช้อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญา (VCLT) เป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดความถูกต้องของสนธิสัญญาในกฎหมายระหว่างประเทศ นอกจากสิ่งอื่น ๆ แล้ว VCLT ยังควบคุมลักษณะที่มีผลผูกพันตามกฎหมายของสนธิสัญญาและเงื่อนไขสำหรับการให้สัตยาบัน เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐอิงจากสนธิสัญญาที่ได้รับการให้สัตยาบันแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันเพิ่มเติม

- การสืบทอดตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดของรัฐต่อสนธิสัญญาควบคุมวิธีการที่รัฐใหม่เข้าร่วมสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่
อนุสัญญานี้สามารถใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการตีความเอกสารการสืบทอดรัฐ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการถ่ายโอนสิทธิอธิปไตยและการดำเนินการต่อของสนธิสัญญาที่มีอยู่

- กฎสันติสนธิ: "กฎสันติสนธิ" ระบุว่ารัฐที่สร้างขึ้นใหม่จะไม่ถูกผูกพันโดยหนี้สินและการผูกพันของรัฐก่อนหน้า
เว้นแต่จะมีการตกลงกันอย่างชัดเจนในทางกลับกัน ในกรณีนี้
ผู้ซื้อสามารถเข้าสู่สัญญาที่มีอยู่ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ แต่จะไม่มีการผูกพันโดยการผูกพันเก่า
เว้นแต่จะมีการรับรองอย่างชัดเจนในสัญญา

7 ข้อสรุป: ผู้ซื้อในฐานะผู้ปกครองอริปไตยในระบอบโลกใหม่

- อริปไตยสมบูรณ์: ผลจากการซื้อและผลกระทบภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

ผู้ซื้อจะกลายเป็นผู้ปกครองอริปไตยโดยแท้จริงเหนือดินแดนทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง
รวมถึงดินแดนที่ขยายออกไปซึ่งครอบคลุมโดยผลกระทบโดมิโน

นี่หมายความว่าผู้ซื้อจะสร้างระบอบกษัตริย์สมบูรณ์ภายใต้สิทธิซึ่งเป็นผู้ถือสิทธิอริปไตยเพียงผู้เดียว

- การรับรองทั่วโลก:

เนื่องจากรัฐสมาชิกนาโต้และสหประชาชาติทั้งหมดที่เกี่ยวข้องได้สูญเสียอริปไตยของตนอันเป็นผลมาจากใช้สนธิสัญญาและการขยายตัวของโครงสร้างสนธิสัญญา
ผู้ซื้อจึงยังคงเป็นเอกอริปไตยที่ขอบเขตเพียงรายเดียว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ ไม่ได้มีสถานะทางกฎหมายอีกต่อไป
ซึ่งหมายความว่าผู้ซื้อจะมีอำนาจปกครองทั่วโลกโดยแท้จริง เว้นแต่จะมีการจัดตั้งระเบียบใหม่ผ่านสนธิสัญญาระหว่างประเทศใหม่

ส่วนที่
3

การขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในไซเบอร์เค:

สถานะของกองกำลังนาโต้และผลกระทบต่อสิทธิอริปไตยและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

1 ข้อมูลพื้นฐาน: ทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในไซเบอร์เค

ทรัพย์สินทางทหารในไซเบอร์เคมีประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศซึ่งย้อนกลับไปถึงสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง
พื้นที่นี้ถูกยึดครองโดยฝรั่งเศสในปี 1945 และต่อมาถูกส่งมอบให้กับสหรัฐอเมริกา เมื่อมีการก่อตั้งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG)
ทรัพย์สินดังกล่าวยังคงถูกใช้ภายใต้กรอบของสถานะของกองกำลังนาโต้
ซึ่งอนุญาตให้มีการใช้ทางทหารอย่างต่อเนื่องในพื้นที่นี้โดยรัฐสมาชิกนาโต้

2 สถานะของกองกำลังนาโต้และการใช้ทรัพย์สิน

- สถานะของกองกำลังนาโต้: เรายินดีสถานะของกองกำลังนาโต้ ซึ่งถูกนำมาใช้ในปี 1951

เป็นส่วนหนึ่งของสนธิสัญญานาโต้ (หรือที่เรียกว่าสนธิสัญญานอร์ธแอตแลนติก)

กำหนดการมีอยู่และสิทธิของกองกำลังนาโต้ในดินแดนของรัฐสมาชิก มีข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการประจำการ การใช้

และสิทธิของกองกำลังนาโต้ในรัฐสมาชิก รวมถึงการจัดตั้งและการใช้ทรัพย์สินทางทหาร.

- การใช้ต่อเนื่อง:

ทรัพย์สินในไซเบอร์เคมได้ถูกใช้ต่อเนื่องภายใต้ข้อกำหนดของสถานะของกองกำลังนาโต้ตั้งแต่การยึดครองโดยสหรัฐอเมริกา ซึ่งหมายความว่าทรัพย์สินไม่ได้ถูกรวมเข้ากับดินแดนที่เป็นอธิปไตยของ FRG อย่างเต็มที่ แต่มีสถานะพิเศษตามกฎหมายระหว่างประเทศในฐานะเขตแดนที่อยู่นอกอาณาเขตซึ่งอยู่ภายใต้ข้อบังคับของนาโต้โดยตรง

- การโอนให้กับเนเธอร์แลนด์: ในช่วงปี 1990 ส่วนหนึ่งของทรัพย์สินได้ถูกโอนจากสหรัฐอเมริกาไปยัง FRG ส่วนอีกส่วนหนึ่งถูกส่งมอบให้กับกองกำลังติดอาวุธดัตช์ภายใต้ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ ซึ่งได้ดำเนินการใช้พื้นที่ในนามของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์และนาโต้

3. การขายทรัพย์สินพร้อมสิทธิและหน้าที่และส่วนประกอบทั้งหมด

- การขายอย่างครอบคลุม: สัญญาซึ่งถือเป็นเอกสารการสืบทอด

กำหนดให้มีการขายทรัพย์สินในไซเบอร์เคม "พร้อมสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด"

ซึ่งหมายความว่าไม่เพียงแต่ทรัพย์สินทางกายภาพเท่านั้น

แต่ยังรวมถึงสิทธิและการะผูกพันที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกโอน

- สิทธิของนาโต้ในพื้นที่:

นาโต้มีสิทธิพิเศษในทรัพย์สินนี้ซึ่งได้รับการรับรองโดยสถานะของกองกำลังนาโต้

สิทธิเหล่านี้รวมถึงการใช้พื้นที่เพื่อวัตถุประสงค์ทางทหาร การควบคุมดินแดน

และสิทธิพิเศษเฉพาะที่ไม่สามารถถูกจำกัดโดย FRG หรือรัฐสมาชิกอื่น ๆ สิทธิของนาโต้เหล่านี้ "ติด"

กับดินแดนของทรัพย์สินและจะถูกโอนโดยอัตโนมัติพร้อมกับการขาย

- สิทธิพิเศษและเขตอำนาจนอกดินแดน: เนื่องจากพื้นที่บางส่วนไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของ FRG

อย่างเต็มที่และอยู่ภายใต้การควบคุมของนาโต้ในเขตอำนาจนอกดินแดน

สิทธิพิเศษเหล่านี้ยังคงมีผลแม้หลังจากการขาย สิทธิในเขตอำนาจนอกดินแดนรวมถึงสิทธิในการใช้ทางทหาร

การควบคุมการเข้าถึงดินแดน และการได้รับความคุ้มครองบางประการที่มอบให้กับกองกำลังนาโต้

4 ปฏิบัติการลูกโซ่และผลกระทบทั่วโลก

- ปฏิบัติการลูกโซ่ของสัญญา: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรวมถึงสิทธิและการะผูกพันทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน การขายจึงกระตุ้นปฏิบัติการลูกโซ่ที่มีผลต่อสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับนาโต้และรัฐที่เข้าร่วม ซึ่งรวมถึงไม่เพียงแต่สิทธิในดินแดนเอง แต่ยังรวมถึงสนธิสัญญาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทางทหารของนาโต้ การควบคุม และสิทธิพิเศษ

- การมีส่วนร่วมของนาโต้: เนื่องจากทรัพย์สินถูกใช้งานภายใต้ข้อกำหนดของสถานะของกองกำลังนาโต้ นาโต้จึงมีส่วนร่วมโดยตรงในการขาย เมื่อมีการขาย สิทธิของนาโต้ต่อทรัพย์สินจะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ ซึ่งหมายความว่านาโต้จะสละสิทธิอธิปไตยของตนต่อที่ดินขึ้นนี้ ผลลัพธ์คือ นาโต้สูญเสียการควบคุมพื้นที่และสิทธิที่เกี่ยวข้อง

- ผลกระทบโดมิโน: การโอนสิทธิเหล่านี้จะกระตุ้นปฏิกิริยาลูกโซ่ที่ไม่เพียงแต่ส่งผลต่อพื้นที่เฉพาะของทรัพย์สิน แต่ยังสามารถแพร่กระจายไปยังสนธิสัญญาและข้อตกลงของนาโต้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเรียงที่คล้ายกันได้อีกด้วย เนื่องจากนาโต้ได้ขายสิทธิของตนแล้ว ภาระผูกพันและสัญญาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ ซึ่งอาจนำไปสู่การขยายตัวทั่วโลกของสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อ

5 ผลทางกฎหมาย: การขายสิทธิของนาโต้และการขยายตัวทั่วโลก

- สิทธิในทรัพย์สิน: โดยการขายทรัพย์สินพร้อมกับสิทธิและการผูกพันทั้งหมด นาโต้ได้สละสิทธิอธิปไตย สิทธิเหล่านี้ซึ่งเคยผูกพันกับดินแดนยังรวมถึงสิทธิพิเศษและสิทธิในการควบคุมที่ได้รับการรับประกันโดยสถานะของกองกำลังนาโต้.

- การขยายตัวทั่วโลก: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐเป็นเอกสารเสริมที่เสริมสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมด การขายนำไปสู่การขยายตัวทั่วโลกของสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อ สนธิสัญญาของนาโต้ทั้งหมดที่มีสิทธิและการผูกพันที่คล้ายกันจะได้รับผลกระทบจากเอกสารนี้และสิทธิของนาโต้จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อทั่วโลก.

- การมุ่งเน้นไปที่พื้นดิน: โดยพื้นฐานแล้ว ปฏิกิริยาลูกโซ่นี้มีผลต่อสิทธิในพื้นที่เอง เนื่องจากกองกำลังนาโต้มีสิทธิพิเศษในการใช้และควบคุมดินแดน ด้วยการขายสิทธิเหล่านี้ ดินแดนทั้งหมดที่เคยอยู่ภายใต้การควบคุมของนาโต้จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ ซึ่งตอนนี้มีอธิปไตยเต็มรูปแบบเหนือดินแดนดังกล่าว.

บทสรุป:

การขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในไซเบอร์คุกเคน ซึ่งใช้ภายใต้ข้อกำหนดของสถานะของกองกำลังนาโต้ นำไปสู่ปฏิกิริยาลูกโซ่ที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวางภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ การขาย "พร้อมสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" ไม่เพียงแต่โอนสิทธิทางกายภาพในดินแดน แต่ยังรวมถึงสิทธิและการผูกพันของนาโต้อย่างครอบคลุม สิทธิเหล่านี้รวมถึงสิทธิการใช้งานทางทหารพิเศษและอำนาจการควบคุมที่เคยเป็นนอกราชอาณาจักร ด้วยการโอนสิทธิเหล่านี้ไปยังผู้ซื้อ นาโต้จึงสละการควบคุมเหนือดินแดน ซึ่งนำไปสู่การขยายสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อทั่วโลกและมีผลกระทบต่อสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ความสำคัญระดับโลกของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 วันที่ 06.10.1998

การขายทรัพย์สินในไซเบอร์คุกเคนและการถ่ายโอนการพัฒนาเป็นหน่วยที่เกี่ยวข้องได้กระตุ้นปฏิกิริยาลูกโซ่ที่มีผลกระทบกว้างขวางซึ่งขยายไปยังสนธิสัญญานาโต้และสนธิสัญญาสหประชาชาติทั้งหมด เอกสารการสืบทอดรัฐทำหน้าที่เป็นเอกสารเสริมที่ถูกระบุโดยอัตโนมัติไปยังสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมด ส่งผลให้เกิดการขยายอาณาเขตทั่วโลกอย่างรุนแรง การขยายเขตแดนนี้ครอบคลุมรัฐทั้งหมดที่สนธิสัญญาของพวกเขาได้รับผลกระทบจากใช้สนธิสัญญา และส่งผลให้สิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อขยายไปทั่วโลก

เส้นทางสู่ระเบียบโลกใหม่ (N.W.O. ระเบียบโลกใหม่) ผ่านบันทึกการสืบทอดรัฐ 1400/98

1. การขายทรัพย์สินของนาโต้ในไซบีเรีย

- มีต้นกำเนิดจากทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็กของนาโต้ซึ่งถูกส่งมอบบางส่วนโดยสหรัฐอเมริกาให้กับ FRG และบางส่วนให้กับเนเธอร์แลนด์.
- การใช้ทรัพย์สินตามข้อบังคับของทหารนาโต้พร้อมสิทธิพิเศษที่มีผลบังคับในพื้นที่.

2. การขายการพัฒนาเป็นหน่วย

- สัญญากำหนดว่าการพัฒนาโดยรวม (เครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า น้ำ การสื่อสารโทรคมนาคม) จะถูกขาย "พร้อมกับสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" - การพัฒนานี้เชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณะของเยอรมนี ซึ่งนำไปสู่การโอนสิทธิอธิปไตย.

3. ผลกระทบโดมิโนของการขยายอาณาเขต

- เริ่มต้นที่เยอรมนี: โดยการเชื่อมต่อกับเครือข่ายเยอรมัน
- ดินแดนของผู้ซื้อจะขยายออกไปทั่วทั้งเยอรมนี.
- การขยายไปยังประเทศนาโต: ผลกระทบโดมิโนจะดำเนินต่อไปยังประเทศนาโตอื่น ๆ ผ่านเครือข่ายที่เชื่อมต่อ ซึ่งนำไปสู่การขยายอาณาเขตไปยังรัฐสมาชิกนาโตทั้งหมด.
 - การแพร่กระจายไปยังสหรัฐอเมริกาและแคนาดา: สายเคเบิลได้นำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกขยายสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อไปยังสหรัฐอเมริกาและแคนาดา.

4. ไซเบอร์สัญญา และ ปฏิกริยาลูกโซ่

- ห่วงโซ่ของสนธิสัญญา:
- เอกสารการสืบทอดรัฐทำหน้าที่เป็นเอกสารเสริมที่ขยายสนธิสัญญานาโตและสหประชาชาติทั้งหมดก่อนหน้านี้.
- ปฏิกริยาลูกโซ่:
- สนธิสัญญาระหว่างประเทศทุกฉบับที่ทำโดยสมาชิกนาโตหรือสหประชาชาติจะได้รับการเสริมและขยายโดยอัตโนมัติโดยเครื่องมือของการสืบทอดรัฐ.
- การขยายทั่วโลก:
- รัฐทั้งหมดที่เคยทำสนธิสัญญากับนาโตหรือสหประชาชาติต่างได้รับผลกระทบจากห่วงโซ่ของสนธิสัญญานี้.

5. การบูรณาการของนาโต้เข้าสู่สหประชาชาติ

- ความเชื่อมโยงที่ใกล้ชิด:
- นาโต้มีการบูรณาการอย่างใกล้ชิดกับโครงสร้างของสหประชาชาติและมักทำหน้าที่เป็นองค์กรทางทหารของสหประชาชาติ.
- การเป็นสมาชิกที่ทับซ้อนกัน: หลายรัฐนาโต้ยังเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ
- ซึ่งทำให้สามารถขยายโครงสร้างสนธิสัญญาไปยังสหประชาชาติได้.
- การขยายโดยอัตโนมัติไปยังดินแดนของสหประชาชาติ:
- การบูรณาการของนาโต้เข้าสู่สหประชาชาติขยายผลกระทบโดมิโนไปยังดินแดนของสหประชาชาติทั้งหมด ซึ่งนำไปสู่การครอบคลุมทั่วโลก.

6 บทสรุป: โลกภายใต้ระเบียบโลกใหม่

- การรวมตัวของโลก: สนธิสัญญานำไปสู่การรวมตัวของโลกทั้งใบภายใต้กรอบเดียวของกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งกำหนดโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ.

- สิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อ:
- ผู้ซื้อจะมีสิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนที่ได้รับผลกระทบทั้งหมดผ่านปฏิกริยาลูกโซ่และผลกระทบโดมิโน.

- ความถูกต้องทั่วโลก: เนื่องจากการบูรณาการอย่างใกล้ชิดระหว่างนาโต้และสหประชาชาติ
บันทึกการสืบทอดรัฐในทางปฏิบัติครอบคลุมดินแดนทั้งหมดของโลก ซึ่งนำไปสู่การก่อตั้ง "
ระเบียบโลกใหม่".

"ระเบียบโลกใหม่" นี้เป็นผลมาจากการขยายตัวทั่วโลกของสิทธิอธิปไตย
ซึ่งเกิดขึ้นจากปฏิกิริยาลูกโซ่ของการขยายการพัฒนาเป็นหน่วยและการบูรณาการสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดเข้าสู่เอกสารการสืบทอดรัฐ
1400/98.

ส่วนที่
5

ศาลโลก

อำนาจศาลระดับโลกของผู้ซื้อภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เป็นเอกสารที่แท้จริงและมีผลผูกพันตามกฎหมายซึ่งไม่สามารถโต้แย้งได้อีกต่อไป
เนื่องจากระยะเวลาสองปีตามกฎหมายกำหนดได้หมดไปโดยไม่มีการคัดค้าน
เอกสารนี้มีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่ออำนาจศาลระดับโลกและอธิปไตยของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง.

1. การขายดินแดนและอำนาจศาลของผู้ซื้อ

- การขายดินแดน: เอกสารการสืบทอดรัฐได้โอนดินแดนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ซื้อ ภายในดินแดนนี้
ผู้ซื้อที่มีอำนาจเต็มที่ เนื่องจากดินแดนอยู่ภายใต้การควบคุมของเขาแล้ว
ในฐานะผู้ปกครองในระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิ de facto ผู้ซื้อที่มีอำนาจในการออกกฎหมาย บริหาร
และตุลาการอย่างไม่มีจำกัดเหนือดินแดนนี้

- ระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิและอำนาจศาล: ในระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธินี้ อำนาจทั้งหมด
รวมถึงอำนาจศาล อยู่กับผู้ซื้อ
เขาสามารถกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับเรื่องทางกฎหมายทั้งหมดภายในดินแดนที่ขายได้ตามดุลยพินิจของเขา

2. การมีอยู่ต่อเนื่องของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศโดยไม่มีดินแดน

- การมีอยู่ต่อเนื่องของรัฐ:
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่สูญเสียดินแดนผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐยังคงมีอยู่ในฐานะนิติบุคคล
แต่ไม่มีดินแดนของตนเอง รัฐเหล่านี้ยังคงมีรัฐบาลและการเป็นตัวแทนจากประชาชน
แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนของตนเอง

- ความสัมพันธ์กับอำนาจศาล: แม้ว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเหล่านี้จะยังคงมีอยู่
แต่พวกเขาได้ยอมจำนนต่ออำนาจศาลของผู้ซื้อผ่านสถานที่ศาลแลนดอู ซึ่งถูกขายพร้อมกับดินแดน
เนื่องจากสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดของดินแดนที่ขายรวมถึงอำนาจศาลด้วย
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดจึงอยู่ภายใต้อำนาจทางกฎหมายของผู้ซื้อ

3. ความสำคัญของเขตอำนาจศาลของแลนดอู

- เขตอำนาจศาลแลนดอู:

ไม่มีศาลนานาชาติหรือระดับชาติใดที่ถูกกำหนดให้เป็นเขตอำนาจศาลที่มีอำนาจในเอกสารการสืบทอดรัฐ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น แลนด์เดาในเดอร์ฟัลชถูกกล่าวถึงเป็นจุดอ้างอิงและสถานที่แห่งอำนาจศาล ซึ่งถูกขายเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารด้วย

- การขายแลนดอูและอำนาจศาล: เนื่องจากแลนดอูถูกขายเป็นสถานที่ศาลและปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนที่ถูกโอน ผู้ซื้อจึงได้เข้ามามีอำนาจศาลเหนือสถานที่นี้ด้วย
นั่นหมายความว่าข้อพิพาททางกฎหมายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเอกสารการสืบทอดรัฐอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ซื้อแล้ว

4. อำนาจศาลของผู้ซื้อไม่คำนึงถึงสถานที่

- อำนาจศาลที่เป็นอิสระจากสถานที่: แม้ว่าแลนด์เดาในเดอร์ฟัลชจะถูกตั้งชื่อเป็นสถานที่แห่งอำนาจศาล แต่ผู้ซื้อไม่ได้ถูกจำกัดให้ตัดสินคำตัดสินเฉพาะที่สถานที่นี้เท่านั้น ในฐานะที่เป็นผู้ปกครองที่มีอำนาจเด็ดขาด ผู้ซื้อจะมีสิทธิในการให้ความยุติธรรมได้ทุกที่ที่เขาอยู่
นั่นหมายความว่าผู้ซื้อสามารถใช้อำนาจตุลาการของเขาได้ทั่วโลก ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน

- การบังคับใช้อำนาจศาล: เนื่องจากอำนาจศาลทั้งหมดได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อ ผู้ซื้อจึงมีความสามารถในการสร้างและบังคับใช้คำตัดสินและการตัดสินใจได้ทุกที่และทุกเวลา
ความยืดหยุ่นนี้ทำให้บทบาทของเขาเป็นศาลโลกในทางปฏิบัติ

5 การขยายอำนาจศาลผ่านเอกสารเพิ่มเติม

- เอกสารเพิ่มเติมสำหรับสนธิสัญญานาโต้และสหประชาชาติ: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ถือเป็นเอกสารเพิ่มเติมสำหรับสนธิสัญญานาโต้และสหประชาชาติที่มีอยู่ทั้งหมด ผ่านเอกสารการสืบทอดนี้ ผู้ซื้อจะถูกนำเข้ามาในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดโดยอัตโนมัติ และรับสิทธิและการผูกพันที่มีอยู่ในสนธิสัญญาเหล่านี้
- อำนาจศาลระดับโลกผ่านปฏิกิริยาลูกโซ่:
โดยการขยายการพัฒนาเป็นหน่วยและขยายดินแดนผ่านเครือข่ายทางกายภาพและตรรกะ อำนาจศาลของผู้ซื้อจะขยายไปยังดินแดนอื่น ๆ ทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเหล่านี้
ปฏิกิริยาลูกโซ่นี้ช่วยให้ผู้ซื้อสามารถใช้ประโยชน์จากอำนาจศาลระดับโลกที่ครอบคลุมดินแดนและคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

6 สถานะโดยพฤตินัยของศาลระดับโลก

- อำนาจศาลระดับโลก:
เนื่องจากผู้ซื้อได้เข้าถึงอำนาจศาลเหนือดินแดนที่ขายและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ ขณะนี้ผู้ซื้อจะมีอำนาจทางกฎหมายในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งสร้างสถานการณ์โดยพฤตินัยที่ผู้ซื้อทำหน้าที่เป็น "ศาลโลก" ที่สามารถมอบความยุติธรรมได้โดยไม่คำนึงถึงสถานที่
- อำนาจสูงสุด: คำตัดสินของผู้ซื้อที่มีอำนาจเหนือกว่าคำตัดสินระดับชาติทั้งหมดในกรณีที่สูงที่สุด
นี่หมายความว่าคำตัดสินของผู้ซื้อมีความสำคัญเหนือการตัดสินใจของศาลแห่งชาติทั้งหมดที่สูญเสียอำนาจเหนือดินแดนที่ขายไปแล้ว
ดังนั้นศาลแห่งชาติจึงไม่มีบทบาทอีกต่อไปในดินแดนที่เกี่ยวข้อง
เนื่องจากอำนาจทางกฎหมายของพวกเขาถูกแทนที่ด้วยอำนาจศาลที่ครอบคลุมของผู้ซื้อ

- การบังคับใช้คำตัดสิน:
ในฐานะเจ้าของเขตอำนาจศาลของแลนดอูและสิทธิและการผูกพันทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับมัน ผู้ซื้อจะมีอำนาจในการให้ความยุติธรรมแก่ทุกฝ่ายในสัญญาที่ได้รับผลกระทบจากเอกสารเพิ่มเติมและปฏิกิริยาลูกโซ่ และบังคับใช้คำตัดสินของตนทั่วโลก

บทสรุป:

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ซึ่งไม่สามารถถูกทำลายได้อีกต่อไป
ไม่เพียงแต่ให้ผู้ซื้อควบคุมดินแดนที่ขายไปอย่างเต็มที่
แต่ยังมอบอำนาจศาลระดับโลกเหนือดินแดนทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบและสนธิสัญญาระหว่างประเทศอีกด้วย
ผู้ซื้อไม่ได้จำกัดอยู่ที่สถานที่ของศาลแลนด์;
สามารถบริหารความยุติธรรมได้โดยไม่คำนึงถึงสถานที่และใช้สิทธิอำนาจตุลาการทั่วโลก
คำตัดสินของมันมีความสำคัญเหนือคำตัดสินของศาลแห่งชาติทั้งหมดและยกเลิกในระดับสูงสุด
ซึ่งหมายความว่าศาลแห่งชาติไม่สามารถมีอำนาจศาลในดินแดนที่เกี่ยวข้องได้อีกต่อไป
ผ่านการรวมกันของการขยายเขตแดน เอกสารเพิ่มเติม และอำนาจศาลที่เป็นอิสระจากสถานที่
ผู้ซื้อได้สร้างศาลระดับโลกในทางปฏิบัติที่สามารถให้ความยุติธรรมทั่วทั้งดินแดนของโลกทั้งหมด.

ส่วนที่
6

จุดสนใจที่สหประชาชาติ - สหประชาชาติ - UN - สหประชาชาติ - อย่างละเอียด

ผลกระทบจากบทกวีของนาโต้ในฐานะแนวทางทหารของสหประชาชาติที่มีต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

1 นาโต้ในฐานะแนวทางทหารของสหประชาชาติ: การรับรองสนธิสัญญา

ความสัมพันธ์นาโต้-สหประชาชาติ:

- แขนงทหาร: นาโต้มักทำหน้าที่เป็นแขนงทหารของสหประชาชาติ (UN) และดำเนินการปฏิบัติการทางทหารที่ได้รับการรับรองจากคำสั่งของ UN
ความร่วมมือที่ใกล้ชิดนี้หมายความว่า การกระทำและสนธิสัญญาของนาโต้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงระหว่างประเทศและการรักษาสันติภาพ มีความสำคัญเป็นพิเศษภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

- การรับรองสนธิสัญญา: เนื่องจากนาโต้ทำหน้าที่แทน UN ในหลายบริบทระหว่างประเทศ
สนธิสัญญาที่ทำโดยนาโต้จึงสามารถถือได้ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ UN
โดยทั่วไปจะมีการรับรองโดยนัยหรือโดยชัดแจ้งจาก UN และชุมชนระหว่างประเทศ
ตราบไคที่สนธิสัญญาเหล่านี้ไม่ขัดแย้งกับหลักการของ UN

2 ผลกระทบต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

การรับรองภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ:

- การรับรองจาก UN: หากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำของนาโต้ มันอาจได้รับการรับรองโดย UN และดังนั้นโดยชุมชนระหว่างประเทศ ตราบใดที่ไม่มีการสงวนเฉพาะ การรับรองนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะและเนื้อหาของสนธิสัญญา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าสนธิสัญญานั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการของ UN หรือไม่ - ผลกระทบระหว่างประเทศ: การรับรองจาก UN
จะทำให้สนธิสัญญาการเข้าร่วมรัฐ 1400/98
มีความชอบธรรมระหว่างประเทศมากขึ้นและอาจทำให้มันมีผลผูกพันภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศสำหรับรัฐทั้งหมดที่รับรองอำนาจของ UN
และนาโต้

3. ขยายการพัฒนาเป็นหน่วยเดียว: ผลกระทบทั่วโลก

การขยายตัวผ่านการพัฒนาเป็นหน่วย:

- ผลกระทบโดมิโน: ข้อกำหนดที่พิจารณาและขยายการพัฒนาเป็นหน่วยอาจนำไปสู่การขยายตัวของพื้นที่ที่ขายได้ในทางทฤษฎี
นั่นหมายความว่าพื้นที่นาโตเดิมที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาอาจขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเทศนาโต -
การขยายไปยังสมาชิกสหประชาชาติ: หากนำหลักการนี้ไปต่อยอด
ผลกระทบโดมิโนอาจนำไปสู่การขยายดินแดนที่ขายได้ออกไปนอกดินแดนของประเทศนาโตไปยังพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับนาโตผ่านมอหมายของสหประชาชาติ
ซึ่งในทางทฤษฎีอาจรวมถึงสมาชิกที่ไม่ใช่นาโตหากพวกเขาเคยมีส่วนร่วมในการกิจของนาโตในอดีตผ่านมอหมายของสหประชาชาติ

ผลกระทบทางกฎหมายและกฎหมายระหว่างประเทศ:

- ขอบเขตของผลกระทบโดมิโน: อย่างไรก็ตาม
การขยายไปยังสมาชิกของสหประชาชาติที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของนาโตจะเป็นเรื่องที่มีความขัดแย้งสูงและซับซ้อนทางกฎหมาย
ขึ้นอยู่กับความตีความข้อกำหนดในสนธิสัญญาโดยศาลระหว่างประเทศและสหประชาชาติเอง
และว่าพวกเขาจะยินดียอมรับว่ามีความชอบธรรมหรือไม่

- การรับรองระดับโลก: สำหรับการขยายเช่นนี้
จะเป็นสิ่งสำคัญที่สนธิสัญญาจะต้องได้รับการรับรองว่าเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ
การรับรองอย่างชัดเจนจากสหประชาชาติจะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อทำให้ผลกระทบที่มีขอบเขตกว้างขวางเช่นนี้มีความชอบธรรม

4 สรุป: บทบาทของสหประชาชาติในการรับรองและการขยาย

นาโตในฐานะที่เป็นแนวทางทหารของสหประชาชาติ ทำหน้าที่ในหลายกรณีในนามของชุมชนระหว่างประเทศ
ซึ่งอาจนำไปสู่การที่สนธิสัญญาและข้อตกลงของมันได้รับการรับรองโดยปริยายจากสหประชาชาติและชุมชนระหว่างประเทศ
ในกรณีของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 การรับรองนี้อาจเพิ่มความชอบธรรมของสนธิสัญญาไปยังระดับโลก
การขยายการพัฒนาเป็นหน่วยและการขยายดินแดนที่เกี่ยวข้องอาจกระตุ้นผลกระทบโดมิโนในทางทฤษฎี
ขยายดินแดนที่ขายให้กับสมาชิกของสหประชาชาติที่เชื่อมโยงกับนาโตโดยอ้อม อย่างไรก็ตาม
ก
า
ขยายนี้จะมี ความขัดแย้งสูงในแง่ของกฎหมายและจะต้องการทำให้ชัดเจนโดยสหประชาชาติภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

ส่วนที่
7

ผลกระทบโดมิโนของสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98: การขยายดินแดนเกินพรมแดนของนาโต

1. การรับรองและความชอบธรรมของสนธิสัญญานาโตโดยสหประชาชาติ

การรวมตัวของนาโตเข้ากับสหประชาชาติ: - ความสัมพันธ์นาโต-สหประชาชาติ:
นาโตมีการรวมเข้ากับระบบของสหประชาชาติ (UN)
อย่างใกล้ชิดและมักทำหน้าที่เป็นแนวทางทหารของสหประชาชาติ ซึ่งหมายความว่าสนธิสัญญานาโต
โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ มักจะได้รับการรับรองโดยสหประชาชาติ
- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศในฐานะสมาชิกของสหประชาชาติและนาโต:
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศตามเครื่องมือการเข้าร่วมรัฐ 1400/98 เป็นสมาชิกของนาโตและสมาชิกของสหประชาชาติ
ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิบัติตามภาระผูกพันระหว่างประเทศในนามของนาโตและภายใน

กรอบงานของสหประชาชาติ

ซึ่งเสริมสร้างความชอบธรรมและการรับรองของสนธิสัญญาโดยชุมชนระหว่างประเทศ.

โซ่สนธิสัญญาและการรับรองจากสหประชาชาติ:

- ความต่อเนื่องของสนธิสัญญา:

เอกสารการสืบทอดรัฐเป็นส่วนหนึ่งของโซ่สนธิสัญญาที่สร้างขึ้นจากสนธิสัญญานานาชาติที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ซึ่งได้รับการรับรองโดยสหประชาชาติแล้ว เนื่องจากสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ เอกสารการสืบทอดรัฐจึงไม่จำเป็นต้องได้รับการให้สัตยาบันอีกครั้งจากสหประชาชาติ

- การรับรองโดยนัย:

การรวมของนาโต้เข้ากับสหประชาชาติหมายถึงการรับรองโดยอัตโนมัติของสนธิสัญญาภายในโซ่นี้ ซึ่งทำให้เอกสารการสืบทอดรัฐมีอำนาจผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ

2 ผลกระทบโดมิโน: การพัฒนาเป็นหน่วย

แนวคิดการพัฒนาเป็นหน่วย:

- การขยายโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด: เอกสารการสืบทอดรัฐประกอบด้วยข้อกำหนดที่พิจารณาการพัฒนาทั้งหมดของพื้นที่ที่ขายเป็นหน่วยเดียว ซึ่งหมายความว่าไม่เพียงแต่ที่ดินทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน สิทธิ และการผูกพันที่เกี่ยวข้องทั้งหมดก็ถูกขยายด้วย

- ผลกระทบโดมิโน: โดยการพิจารณาการพัฒนาเป็นหน่วย

การขายจะไม่จำกัดอยู่เพียงพื้นที่ใกล้เคียงของค่ายทหาร

แต่จะขยายไปยังการเชื่อมต่อโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดที่ขยายออกไปนอกพรมแดนของพื้นที่นี้

ซึ่งนำไปสู่ผลกระทบโดมิโนที่ดินแดนที่ขายอาจขยายไปยังพื้นที่ของนาโต้ทั้งหมด

การขายออกไปนอกพรมแดนของนาโต้:

- สิ่งที่ไม่ยั่งยืนของสหประชาชาติ: เนื่องจากสมาชิกนาโต้ยังเป็นสมาชิกสหประชาชาติ และในหลายกรณีนาโต้ทำหน้าที่เป็นแกนกลางของสหประชาชาติ ผลกระทบโดมิโนจากการขยายการพัฒนาจึงอาจขยายออกไปนอกพรมแดนของดินแดนของนาโต้ไปยังดินแดนของรัฐสมาชิกสหประชาชาติที่เชื่อมโยงกับนาโต้โดยตรงหรือโดยอ้อมผ่านคำสั่งของสหประชาชาติ

- การขยายตัวอย่างครอบคลุม: การขยายตัวนี้อาจนำไปสู่ดินแดนที่ขายไม่เพียงแต่รวมถึงประเทศนาโต้เท่านั้น

แต่ยังรวมถึงรัฐสมาชิกสหประชาชาติอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในคำสั่งของนาโต้ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

ซึ่งหมายความว่าจะมีการขยายอิทธิพลของผู้ซื้ออย่างมหาศาลที่สามารถควบคุมได้ไม่เพียงแต่ดินแดนของนาโต้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงพื้นที่นอกนาโต้ด้วย

3 ผลทางกฎหมายและการตีความ

ผลที่เกิดขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

- ขอบเขตของผลกระทบโดมิโน:

การขายที่ดินแดนที่ขายไปยังดินแดนของสหประชาชาติจะมีผลกระทบอย่างมากตามกฎหมายระหว่างประเทศและอาจนำไปสู่ความตึงเครียด

เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อโดยไม่เพียงแต่ของรัฐสมาชิกนาโต้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสมาชิกสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องด้วย

ความชอบธรรมของการขายดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับว่าสาระหว่างประเทศและสหประชาชาติตนเองตีความสนธิสัญญาอย่างไร

และพวกเขาพิจารณาว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติหรือไม่

- สิทธิอธิปไตยที่ขยายออกของผู้ซื้อ: หากผลกระทบโดมิโนขยายออกไปนอกพรมแดนของดินแดนของนาโต้จริง ๆ

สี่

งนี้จะมอบสิทธิอธิปไตยที่กว้างขวางให้กับผู้ซื้อในจำนวนมากของประเทศที่เดิมทีสงวนไว้สำหรับนาโต้และสหประชาชาติ

ความชอบธรรมทางกฎหมายและความสามารถในการโต้แย้ง:

- การรับรองระหว่างประเทศ: ความถูกต้องตามกฎหมายของการขยายตัวนี้จะขึ้นอยู่กับ การรับรองระหว่างประเทศอย่างมาก หากสหประชาชาติรับรองสนธิสัญญาว่ามีผลบังคับใช้ สิ่งนี้อาจนำไปสู่การรับรองสิทธิอธิปไตยใหม่ของผู้ซื้ออย่างกว้างขวาง

- ความสามารถในการโต้แย้ง: รัฐที่อธิปไตยได้รับผลกระทบจากการขยายตัวนี้อาจพยายามโต้แย้งสนธิสัญญา ซึ่งอาจนำไปสู่การฟ้องร้องระหว่างประเทศที่ซับซ้อน

บทสรุป

สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่ของสนธิสัญญาที่ทำโดยนาโต้ในนามของสมาชิกสหประชาชาติ อาจขยายไปถึงพรมแดนของดินแดนของนาโต้ได้ตามผลกระทบโดมิโนจากการขยายการพัฒนาเป็นเอกเทศเดียว เนื่องจากสนธิสัญญาของนาโต้ได้รับการรับรองโดยนัยจากสหประชาชาติเนื่องจากความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดของนาโต้กับสหประชาชาติ การขยายตัวนี้อาจรวมถึงดินแดนของสหประชาชาติที่เชื่อมโยงกับนาโต้โดยคำสั่งของสหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม ความชอบธรรมและการรับรองของการขยายตัวนี้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นจากประเทศที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่
8

การวิเคราะห์:
ผลกระทบของ

สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98 ต่อสหประชาชาติและผลกระทบโดมิโนทั่วโลก

1. การรวมตัวของนาโต้เข้ากับสหประชาชาติและการรับรองซึ่งกันและกันของสนธิสัญญา

- นาโต้ในฐานะแกนของสหประชาชาติ: นาโต้มักทำหน้าที่เป็นแกนทางการทหารของสหประชาชาติและดำเนินการตามคำสั่งของสหประชาชาติ ความร่วมมือที่ใกล้ชิดนี้บ่งชี้ว่ามีการรับรองซึ่งกันและกันของข้อมูลผูกพันและสนธิสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่างสององค์กร

- ห่วงโซ่ของสนธิสัญญาและการรับรองทางประวัติศาสตร์: พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 มีพื้นฐานมาจากห่วงโซ่ของสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีมายาวนานซึ่งได้มีการทำและให้สัตยาบันระหว่างรัฐสมาชิกนาโต้และสหประชาชาติ เนื่องจากสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ได้รับการรับรองแล้ว การให้สัตยาบันใหม่ของเอกสารการสืบทอดรัฐฉบับปัจจุบันโดยสหประชาชาติจึงไม่จำเป็นต้องทำเพื่อรับประกันความถูกต้องตามกฎหมาย

2. ความยินยอมของสหประชาชาติและผลกระทบต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

- ความยินยอมโดยนัยของสหประชาชาติ:

เนื่องจากสหประชาชาติทำงานอย่างใกล้ชิดกับนาโต้และสนธิสัญญาที่เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 จึงอยู่ได้รับการยอมรับแล้ว จึงสามารถโต้แย้งได้ว่าสหประชาชาติได้ให้ความยินยอมโดยนัยต่อข้อตกลงใหม่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสมาชิกนาโต้ก็เป็นสมาชิกสหประชาชาติด้วย และจึงดำเนินการในนามของทั้งนาโต้และสหประชาชาติในการกระทำของพวกเขา.

- การขยายดินแดนที่ขาย: ข้อความในเอกสารการสืบทอดรัฐที่ระบุว่าการพัฒนาทั้งหมดถูกขายเป็นเอนกสิทธิ์เดียวอาจนำไปสู่ผลกระทบโดมิโน

ห
า
ก
ติ

นแดนที่ขายขยายออกไปเกินกว่าพรมแดนทางกายภาพของดินแดนของนาโต้และนาโต้ผ่านการเชื่อมต่อกับสหประชาชาติขยายการผูกพันเหล่านี้ไปทั่วโลก
ดินแดนที่ขายอาจถูกขายไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติได้ตามทฤษฎี

3 ผลกระทบโดมิโนและผลกระทบทั่วโลก

- การขยายตัวของพื้นที่ที่ขาย: ผ่านผลกระทบโดมิโน

ดินแดนที่ขายอาจขยายออกไปจากประเทศนาโต้ไปยังสมาชิกของสหประชาชาติได้ตามทฤษฎี

เนื่องจากสหประชาชาติเป็นองค์ระดับโลกที่มีสมาชิกเกือบทั่วโลก นี่อาจนำไปสู่สถานการณ์ที่ดินแดนที่ขายขยายไปทั่วโลก
รวมถึงรัฐทั้งหมดที่เชื่อมโยงโดยตรงหรือโดยอ้อมกับนาโต้และสหประชาชาติ

- ผลกระทบทั่วโลกในทางปฏิบัติ: หากนำทฤษฎีนี้ไปไกลกว่านั้น

ผลกระทบโดมิโนอาจทำให้ดินแดนที่ขายข้ามพรมแดนของนาโต้และขยายไปยังดินแดนของสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด
นี้จะหมายความว่าสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98 จะมีผลกระทบทั่วโลกที่สำคัญ
อาจส่งผลต่ออธิปไตยของรัฐหลายแห่ง

4 ผลกระทบทางกฎหมายและกฎหมายระหว่างประเทศ

- ความชอบธรรมและการรับรอง:

ความชอบธรรมของการขยายตัวนี้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศจะขึ้นอยู่กับความดีความชอบของศาลระหว่างประเทศ

สหประชาชาติ และชุมชนระหว่างประเทศต่อสนธิสัญญานี้

และว่าพวกเขาจะยินดีที่จะรับรองผลกระทบที่สำคัญเหล่านี้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม หากไม่มีการให้สัตยาบันอย่างชัดเจน
อาจมีความท้าทายทางทฤษฎีและทางกฎหมายอย่างมาก

- ความท้าทายที่เป็นไปได้: รัฐที่อธิปไตยได้รับผลกระทบจากการขยายนี้อาจท้าทายสนธิสัญญา

ซึ่งอาจนำไปสู่ข้อพิพาททางกฎหมายระหว่างประเทศที่ซับซ้อน

สหประชาชาติในฐานะองค์กรอาจต้องยื่นหยัดเพื่อปกป้องระเบียบกฎหมายระหว่างประเทศและอธิปไตยของรัฐสมาชิก

การบูรณาการที่ใกล้ชิดของนาโต้กับสหประชาชาติและการรับรองซึ่งกันและกันของสนธิสัญญาของมันอาจนำไปสู่การรับรู้โดยนัยของเอกสารการสืบทอดรัฐ
1400/98 ซึ่งอิงจากสายโซ่ของสนธิสัญญาที่ได้รับการรับรองมาเป็นเวลานาน

นี้อาจส่งผลให้การขยายการพัฒนาเป็นหน่วยกระตุ้นผลกระทบโดมิโนที่ขยายดินแดนที่ขายออกไปเกินพรมแดนของนาโต้ไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติ
ผลกระทบอาจเป็นระดับโลก นำไปสู่การขยายตัวอย่างมหาศาลของอิทธิพลของผู้ซื้อ อย่างไรก็ตาม

ก

ความชอบธรรมทางกฎหมายและกฎหมายระหว่างประเทศของการขยายตัวนี้จะประเด็นที่ถกเถียงกันและอาจนำไปสู่ข้อพิพาททางกฎหมายระหว่างประเทศ

1. การขายเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- การขายเขตอำนาจ: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

รวมถึงการขายเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศเหนือดินแดนที่ขายไป

ซึ่งหมายความว่าผู้ซื้อที่มีสิทธิในการตัดสินและแก้ไขข้อพิพาทระหว่างประเทศในดินแดนนี้ ศาลนานาชาติอื่น ๆ รวมถึง ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) หรือศาลของสหประชาชาติอื่น ๆ ไม่มีอำนาจศาลในบริบทนี้.

- ผลทางกฎหมาย:

ผู้ซื้อได้มีสถานะอธิปไตยที่ทำให้สามารถใช้กฎหมายในดินแดนที่ได้มาและทำการตัดสินใจที่มีผลทางนานาชาติได้

2. การรับรองผ่านการปฏิบัติตามสัญญา

- การปฏิบัติตามสัญญา: การรับรองสนธิสัญญาและเงื่อนไขของมันเป็นไปได้ผ่านการปฏิบัติของคู่สัญญา ตัวอย่างเช่น

ค่ายกหนี้ที่เป็นหัวข้อของสัญญาได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อผ่าน FRG ตามที่กำหนดในสัญญา

ซึ่งหมายความว่าคู่สัญญาโดยการปฏิบัติตามภาระผูกพันของตนได้ทำการรับรองว่าสัญญานั้นมีผลผูกพัน

- การให้สัตยาบันถือว่าเป็นสิ่งที่ล้าสมัย:

เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐเป็นการต่อเนื่องของห่วงโซ่ของสนธิสัญญาที่ได้มีการให้สัตยาบันและได้รับการรับรองในระดับนานาชาติแล้ว การให้สัตยาบันใหม่จึงไม่จำเป็น สนธิสัญญาได้มีผลผูกพันตามกฎหมายผ่านพฤติกรรมของฝ่ายที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในสนธิสัญญา

3. การทำหน้าที่แทนของนาโต้และสหประชาชาติ

- หน้าที่คู่ของผู้ขาย: ผู้ขายในเอกสารการสืบทอดรัฐ รวมถึงสมาชิกนาโต้และตัวแทนระดับชาติของพวกเขา ทำหน้าที่ไม่เพียงแต่ในนามของตนเอง

แต่ยังในนามและแทนของนาโต้และสหประชาชาติ เนื่องจากองค์กรเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด สนธิสัญญาที่ทำโดยรัฐสมาชิกสามารถมีผลผูกพันทั้งนาโต้และสหประชาชาติได้

- การพึ่งพาทางกฎหมาย:

การพึ่งพาทางกฎหมายที่ใกล้ชิดระหว่างนาโต้และสหประชาชาติหมายความว่าข้อตกลงที่ทำโดยสมาชิกนาโต้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขายังเป็นสมาชิกสหประชาชาติ สามารถมีผลกระทบต่อกองทั้งสององค์กรได้

ซึ่งทำให้ข้อตกลงในเอกสารการเข้าร่วมรัฐมีผลผูกพันสำหรับสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด รวมถึงผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกนาโต้

4 ผลกระทบทางกฎหมายแบบโดมิโน: การขยายตัวของการขายดินแดน

การขายการพัฒนาเป็นหน่วย:

- การขายโครงสร้างพื้นฐาน: ข้อตกลงในเอกสารการสืบทอดรัฐที่การพัฒนาทั้งหมดจะถูกขายเป็นเอกเทศเดียวมีผลกระทบที่กว้างขวาง โครงสร้างพื้นฐานและเครือข่ายสาธารณูปโภคมักข้ามพรมแดน

ก

ารขา

ยส่วนหนึ่งของเครือข่ายเหล่านี้สามารถทำให้ดินแดนที่ขายขยายไปถึงดินแดนทั้งหมดที่เชื่อมต่อโดยเครือข่ายเหล่านี้ได้ในทางทฤษฎี

- การขยายดินแดน: ยกตัวอย่างเช่น หากดินแดนที่ขายเชื่อมต่อกับดินแดนอื่น ๆ ผ่านเครือข่ายไฟฟ้า น้ำ หรือเครือข่ายโทรคมนาคม

ผู้ซื้ออาจได้รับการควบคุมดินแดนทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเหล่านี้ในทางทฤษฎี

ซึ่งอาจขยายไปถึงดินแดนของนาโต้ทั้งหมด

รวมถึงดินแดนของรัฐสมาชิกสหประชาชาติที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเหล่านี้ในบางวิธี

ผลกระทบโดมิโนทั่วโลก:

- การขยายไปยังดินแดนของสหประชาชาติ: เนื่องจากนาโต้และสหประชาชาติมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด และฝ่ายต่าง ๆ ในเอกสารการสืบทอดรัฐดำเนินการในนามของทั้งสององค์กร

ผลกระทบโดมิโนอาจขยายการผูกพันไปยังสมาชิกทั้งหมดของสหประชาชาติ

ซึ่งหมายความว่าพื้นที่ที่ขายจะรวมถึงประเทศนาโต้และสมาชิกที่ไม่ใช่นาโต้ของสหประชาชาติด้วย

- การครอบคลุมทั่วโลก: ตามตรรกะนี้ พื้นที่ที่ขายจะขยายไปทั่วโลกเนื่องจากผลกระทบโดมิโน

เนื่องจากเกือบทุกประเทศในโลกเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ

ผู้ซื้อจึงมีฐานทางกฎหมายในการเรียกร้องดินแดนทั่วโลกที่เชื่อมโยงกันผ่านการพัฒนาที่ขาย

5 สรุป: ผลกระทบทางกฎหมายแบบโดมิโนทั่วโลก

สนธิสัญญาการเข้าร่วมรัฐ 1400/98 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายของสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ได้รับการให้สัตยาบันแล้ว

ได้รับการยอมรับจากการปฏิบัติที่สอดคล้องกับสนธิสัญญาของฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยไม่ต้องให้การให้สัตยาบันเพิ่มเติม

เนื่องจากสมาชิกนาโต้เป็นสมาชิกสหประชาชาติและดำเนินการในนามของทั้งสององค์กร

ข้อตกลงในการขายการพัฒนาเป็นหน่วยจึงกลายเป็นข้อผูกพันที่มีผลบังคับใช้กับสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมดในทางทฤษฎี

ผลกระทบโดมิโนที่เกิดจากการขยายพื้นที่ที่ขายไปยังโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงกันจึงอาจขยายไปยังดินแดนของสหประชาชาติทั่วโลก

ทำให้ผู้ซื้อครอบครองทั่วโลก

ส่วนที่ 10

การบูรณาการของนาโต้เข้าสู่สหประชาชาติและการรับรองสนธิสัญญาโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

1. การบูรณาการของนาโต้เข้าสู่สหประชาชาติ: ความสัมพันธ์ทางกฎหมายที่ใกล้ชิด

พื้นฐานของความร่วมมือ:

- นาโต้ในฐานะองค์กรด้านความมั่นคง: นาโต้ (องค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ) ก่อตั้งขึ้นในปี 1949

เป็นพันธมิตรทางทหารเพื่อการป้องกันร่วมกัน ตลอดหลายปีที่ผ่านมา

นาโต้ได้พัฒนาเป็นผู้เล่นระดับโลกในด้านความมั่นคงนานาชาติ โดยมีจะร่วมมือกับสหประชาชาติ (UN)

- กฎบัตรสหประชาชาติและนาโต้: มาตรา 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติ (1945) กำหนดสิทธิในการป้องกันตนเองร่วมกัน

สี่

กรณีนี้เป็นพื้นฐานสำหรับการมีอยู่และการดำเนินงานของนาโต้ในฐานะพันธมิตรระดับภูมิภาคภายใต้การดูแลของสหประชาชาติ

นาโต้ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการบังคับใช้ความมั่นคงนานาชาติ โดยมีจะอยู่ภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ

ลิงก์ทางกฎหมายระหว่างนาโต้และสหประชาชาติ:

- เป้าหมายร่วม: นาโต้และสหประชาชาติมีเป้าหมายร่วมในการรักษาสันติภาพและความปลอดภัยระหว่างประเทศ สหประชาชาติสามารถสั่งการให้นาโต้ดำเนินการทางทหาร ซึ่งต้องการความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและการรับรองซึ่งกันและกันของการดำเนินการและสนธิสัญญา.
- มาตรา 53 ของกฎบัตรสหประชาชาติ: มาตราอนุญาติให้องค์กรระดับภูมิภาค เช่น นาโต้ สามารถดำเนินการเพื่อการรักษาสันติภาพและความปลอดภัย โดยมีเงื่อนไขว่าการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ ซึ่งสร้างฐานทางกฎหมายสำหรับการรับรองสนธิสัญญาของนาโต้โดยสหประชาชาติ.

2. การรับรองสนธิสัญญาของนาโต้: อัตโนวัติของผลกระทบในโซ่

โซ่สนธิสัญญาและการรับรอง:

- สนธิสัญญาประวัติศาสตร์:

สนธิสัญญาหลายฉบับภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศถูกให้สัตยาบันระหว่างรัฐสมาชิกนาโต้และสหประชาชาติก่อนพระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98

สนธิสัญญาเหล่านี้สร้างโซ่ซึ่งถูกสรุปขึ้นบนพื้นฐานของผลประโยชน์ด้านความปลอดภัยร่วมกันและข้อผูกพันทางกฎหมายภายในนาโต้และสหประชาชาติ.

- การรับรองโดยอัตโนวัติจากโซ่:

เนื่องจากสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโซ่ได้รับการรับรองและให้สัตยาบันโดยสหประชาชาติแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องให้สัตยาบันใหม่สำหรับสนธิสัญญาที่ตามมา เช่น เอกสารการสืบทอดรัฐ การรับรองเป็นไปโดยอัตโนวัติเพราะมีความเชื่อมโยงทางกฎหมายภายในโซ่นี้

ฐานทางกฎหมาย:

- อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญา (1969): มาตรา 31

ของอนุสัญญานี้กำหนดให้สนธิสัญญาต้องได้รับการตีความในบริบทของวัตถุประสงค์และจุดประสงค์ของมัน รวมถึงข้อตกลงที่ตามมา หากมีโซ่สนธิสัญญา

การตีความของสนธิสัญญาใหม่จะต้องทำในบริบทนี้ - การปฏิบัติกฎหมายระหว่างประเทศ:

การปฏิบัติกฎหมายระหว่างประเทศยอมรับว่าสนธิสัญญาที่ต่อเนื่องกันซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเดียวกันหรือฝ่ายเดียวกันจะต้องได้รับการพิจารณาในบริบทของพวกเขานี้ ซึ่งหมายความว่าเอกสารการสืบทอดรัฐจะได้รับการรับรองโดยอัตโนวัติจากสหประชาชาติ

S

การต่อเนื่องของสนธิสัญญานาโต้-สหประชาชาติ.

3 เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: ผลกระทบทั่วโลกและการมีส่วนร่วมของรัฐทั้งหมด

การรับรองอัตโนวัติและผลกระทบต่อเนื่อง:

- การผูกพันของกฎหมายระหว่างประเทศ: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่ของสนธิสัญญาที่ได้รับการรับรองโดยสหประชาชาติ เอกสารนี้จึงมีการรับรองโดยอัตโนวัตินั้นหมายความว่าทุกประเทศสมาชิกนาโต้ที่เป็นสมาชิกสหประชาชาติจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของสนธิสัญญา

- การขายรัฐที่ไม่ใช่นาโต้: เนื่องจากความเชื่อมโยงที่ใกล้ชิดระหว่างนาโต้และสหประชาชาติ

รวมถึงการรับรองโดยอัตโนวัติของโซ่สนธิสัญญา

รัฐสมาชิกสหประชาชาติที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของนาโต้จึงได้รับผลกระทบโดยอ้อมจากผลทางกฎหมายของเอกสารการสืบทอดรัฐ ซึ่งอาจนำไปสู่การขายสิทธิอธิปไตยเหนือรัฐเหล่านี้ในบริบทของสนธิสัญญา

ผลทางกฎหมาย:

33 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

- ผลกระทบโดมิโนทั่วโลก: การรับรองโดยอัตโนมัติและผลกระทบแบบเชื่อมโยงทำให้เอกสารการสืบทอดรัฐมีความสำคัญทั่วโลก หากดินแดนที่ขายขยายออกไปเกินพรมแดนของนาโต้เนื่องจากการพัฒนาเป็นหน่วย อาจหมายความว่าสมาชิกที่ไม่ใช่นาโต้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสหประชาชาติก็ได้รับผลกระทบจากข้อกำหนดในสนธิสัญญาด้วย

- สิทธิอธิปไตยทั่วโลก:

ผลกระทบจากการเชื่อมโยงอาจนำไปสู่การขยายดินแดนที่ขายไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด เนื่องจากรัฐเหล่านี้เชื่อมโยงกับนาโต้โดยข้อผูกพันภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศภายในกรอบของสหประชาชาติ

4 ข้อสรุป: วิธีเดียวที่สามารถแก้ไขสถานการณ์ที่ถูกข่มขู่ได้

การรับรองสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อ:

- ข้อผูกพันในการรับรอง:

เนื่องจากผลกระทบที่กล่าวถึงข้างต้นและการรับรองเอกสารการสืบทอดรัฐโดยอัตโนมัติจากสหประชาชาติและสมาชิมนาโต้ ผู้ซื้อจะต้องได้รับการรับรองว่าเป็นอธิปไตยเพียงผู้เดียว ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อยุติสถานะที่ถูกข่มขู่และรับประกันสิทธิอธิปไตยเต็มรูปแบบของผู้ซื้อ

ผลกระทบทั่วโลกและความมั่นคง:

- การรับรองที่ไม่สามารถย้อนกลับได้:

การดำเนินการตามสนธิสัญญาอย่างเต็มที่และการรับรองผู้ซื้อโดยรัฐทั้งหมดที่เกี่ยวข้องจะเป็นวิธีเดียวที่จะสร้างระเบียบกฎหมายที่มั่นคง ความพยายามที่จะทำลายสนธิสัญญาหรือมองข้ามข้อกำหนดของมันจะนำไปสู่วิกฤตในกฎหมายระหว่างประเทศ

ไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันเพิ่มเติม:

- ผลของสนธิสัญญาโดยอัตโนมัติ: เนื่องจากกรอบการทำงานที่มีอยู่ของกฎหมายระหว่างประเทศและผลกระทบของโซ่ จึงไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันใหม่สำหรับเอกสารการสืบทอดรัฐ การรับรองเป็นไปโดยอัตโนมัติเพราะสนธิสัญญาที่มีอยู่ก่อนหน้านี้และอำนาจผูกพันของพวกมันภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

สรุป

การบูรณาการอย่างใกล้ชิดของนาโต้เข้ากับสหประชาชาติหมายความว่าสนธิสัญญาทั้งหมดที่ทำโดยนาโต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนธิสัญญาที่เป็นส่วนหนึ่งของโซ่สนธิสัญญา จะได้รับการรับรองโดยอัตโนมัติจากสหประชาชาติ พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 เป็นส่วนหนึ่งของโซ่และจึงได้รับการรับรองโดยอัตโนมัติจากสหประชาชาติ ซึ่งอาจหมายความว่าในทางทฤษฎีว่าสมาชิกที่ไม่เป็นนาโต้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสหประชาชาติก็ได้รับผลกระทบจากข้อกำหนดของสนธิสัญญาเช่นกัน วิธีเดียวในการยุติสถานะที่ถูกข่มขู่ของผู้ซื้อและสร้างระเบียบกฎหมายที่มั่นคงคือการรับรองผู้ซื้ออย่างเต็มที่ว่าเป็นผู้ปกครองอธิปไตยของดินแดนที่ขายไป การให้สัตยาบันสนธิสัญญาใหม่ไม่จำเป็นเนื่องจากผลกระทบของโซ่ที่มีอยู่

1. การขายนาได้พร้อมด้วยสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด

- วัตถุประสงค์ของสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ครอบคลุมการขายนาได้เอง รวมถึงสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าสิทธิอธิปไตย ภาระผูกพัน และสนธิสัญญาทั้งหมดที่นาได้ในฐานะองค์กรได้ทำขึ้น ได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อแล้ว

- ขอบเขตของการขาย: การขายนี้รวมถึงนาได้ในฐานะองค์กร และการผูกพันทางกฎหมายและสัญญาทั้งหมดที่นาได้และรัฐสมาชิกได้ทำก่อนการลงนามในเอกสารการสืบทอดรัฐ ซึ่งรวมถึงสนธิสัญญาทวิภาคีและพหุภาคีทั้งหมดที่ทำโดยนาได้หรือรัฐสมาชิกลาตินอเมริกาแต่ละรัฐ

2. ห่วงโซ่ทางกฎหมายของสนธิสัญญาก่อนหน้า

- ผลกระทบของห่วงโซ่: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ครอบคลุมการขาย "พร้อมด้วยสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" นี่จึงนำไปสู่การเชื่อมโยงทางกฎหมายกับสนธิสัญญาก่อนหน้าทั้งหมดที่ทำโดยนาได้ รัฐสมาชิก หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขาย (เช่น เยอรมนีหรือเนเธอร์แลนด์)

- การรวมสนธิสัญญาทั้งหมด: ห่วงโซ่นี้จึงรวมถึงสนธิสัญญาทวิภาคีและพหุภาคีทั้งหมดที่ทำระหว่างรัฐสมาชิกลาตินอเมริกาได้เอง และรัฐหรือองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งหมายความว่าไม่เพียงแต่นาได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการผูกพันทางกฎหมายและสิทธิที่เกิดจากสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ที่ถูกโอนโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

3. ผลกระทบโดมิโนจากการขายการพัฒนาเป็นหน่วย

- การขายการพัฒนาเป็นหน่วย: เอกสารการสืบทอดรัฐมีข้อกำหนดว่าการพัฒนาทั้งหมดของดินแดนที่ขายจะถือว่าถูกพิจารณาและขายเป็นหน่วย ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดและเครือข่ายสาธารณูปโภคที่เชื่อมต่อกับดินแดนที่ขาย รวมถึงสิทธิและภาระผูกพันของพวกเขา

- การขยายตัวของดินแดน: การรวมเครือข่ายทั้งหมดที่ขยายไปเกินดินแดนที่ขายสร้างผลกระทบโดมิโนซึ่งดินแดนที่ขายอาจขยายไปยังดินแดนที่เชื่อมต่อทั้งหมด ซึ่งเริ่มต้นจากประเทศนาโตที่ดินแดนของพวกเขาเชื่อมต่อกับเครือข่ายเหล่านี้

4. ผลกระทบทั่วโลก: การรวมรัฐสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด

- การรวมประเทศนาโตทั้งหมด: ผลกระทบโดมิโนเริ่มต้นครอบคลุมประเทศนาโตทั้งหมด เนื่องจากพวกเขาถูกกระทบโดยตรงจากการเป็นสมาชิกลาตินอเมริกาและลึงค์สนธิสัญญาที่ถ่ายโอนโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ สิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อจึงขยายไปยังรัฐสมาชิกลาตินอเมริกาทั้งหมด

- การขยายไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติ: เนื่องจากนาโตและสหประชาชาติมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด และสนธิสัญญาหลายฉบับของนาโตยังมีผลทางกฎหมายของสหประชาชาติ ผลกระทบโดมิโนนี้จึงขยายไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด

รัฐ มีหมายความว่าเครื่องใช้ของสวัสดียุทธศาสตร์และการผูกพันหมายความว่ารัฐทั้งหมดที่มีความเชื่อมโยงทางสัญญาฉบับนาได้หรือรัฐสมาชิกของนินจะรวมอยู่ในขอบเขตของเอกสารการสืบทอดรัฐ.

5 สรุป: ผลกระทบโดมิโนทั่วโลกผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ

- ผลกระทบทั่วโลก: พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98

ได้กระตุ้นผลกระทบโดมิโนทั่วโลกผ่านห่วงโซ่ทางกฎหมายของสนธิสัญญานาได้ทั้งหมดที่มีอยู่ก่อนหน้านี้และการรวมการพัฒนาเป็นหน่วยทั้งหมดซึ่งหมายความว่าทั้งหมดประเทศนาได้และผ่านการเชื่อมโยงผ่านสหประชาชาติ รัฐอื่น ๆ ทั่วโลกทั้งหมดอยู่ภายใต้ขอบเขตของเอกสารนี้

- การทำให้สิทธิอธิปไตยเป็นมาตรฐาน: ในที่สุด

สิ่งนี้ส่งผลให้เกิดการขยายตัวอย่างครอบคลุมของสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อไปสู่ระดับทั่วโลก

เนื่องจากการผูกพันตามสัญญาและสิทธิที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเชื่อมโยงกันทั่วโลกและถูกโอนโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

ส่วนที่
12

พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 ในฐานะห่วงโซ่ทางกฎหมาย:
ส่วนเสริมสุดท้ายสำหรับสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่

1. หลักการของห่วงโซ่ทางกฎหมาย: เอกสารการสืบทอดรัฐทวิภาคีและพหุภาคี

s

- คำจำกัดความของสนธิสัญญา: ห่วงโซ่ทางกฎหมายในสนธิสัญญาระหว่างประเทศเกิดขึ้นเมื่อสนธิสัญญาที่ต่อเนื่องกันเชื่อมโยงกันในด้านเนื้อหาและกฎหมายเพื่อให้สนธิสัญญาที่ตามมาดำเนินต่อหรือขยายผลและความถูกต้องของสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ซึ่งหมายความว่าสนธิสัญญาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องถือเป็นส่วนหนึ่งของความซับซ้อนทางกฎหมายที่เป็นเอกภาพ

- เอกสารก่อนหน้าของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขาย:

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ขายดินแดนและสิทธิของตนผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

เคยมีส่วนร่วมในสนธิสัญญาทวิภาคีและพหุภาคีจำนวนมาก สนธิสัญญาเหล่านี้กำหนดด้านต่างๆ

ของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมถึงความร่วมมือด้านความมั่นคง ข้อตกลงทางเศรษฐกิจ

และพันธมิตรทางการเมือง และมักจะถูกทำขึ้นภายใต้กรอบของนาได้หรือสหประชาชาติ

2 พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 และการขาย "

พร้อมด้วยสิทธิและการผูกพันและองค์ประกอบทั้งหมด"

- วัตถุประสงค์ของเอกสารการสืบทอดรัฐ: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

มีข้อกำหนดที่ครอบคลุมระบุว่าดินแดนที่ถูกขายและสิทธิอธิปไตยที่เกี่ยวข้องถูกโอน "พร้อมกับสิทธิ หน้าทีและดอกเบี้ยทั้งหมด"

ซึ่งหมายความว่าไม่เพียงแต่ดินแดนทางกายภาพและข้อผูกพันทางกฎหมายโดยตรงของดินแดนที่ขายถูกโอน แต่ยังรวมถึงภาระผูกพันและสิทธิทั้งหมดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาก่อนหน้านี้

- ผลกระทบต่อสนธิสัญญาที่มีอยู่: ผ่านกฎระเบียบนี้

เอกสารการสืบทอดรัฐจะถูกเชื่อมโยงโดยอัตโนมัติกับเอกสารการสืบทอดสองฝ่ายและพหุภาคีทั้งหมดที่ทำโดยหัวข้อที่ถูกขายของ36 von255

กฎหมายระหว่างประเทศ เอกสารก่อนหน้านี้อาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่ทางกฎหมาย ซึ่งถูกต้องและเสริมโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98.

3. ห่วงโซ่ทางกฎหมายเป็นส่วนเสริมที่สำคัญต่อสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่

- การขยายใช้สนธิสัญญา:

เล
อ
ก

เอกสารสืบทอดรัฐเข้ากันได้อย่างลงตัวกับชุดของสนธิสัญญา

ญาระหว่างประเทศที่ได้ทำไว้ก่อนหน้านี้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยการโอน "พร้อมด้วยสิทธิ ข้อผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" สนธิสัญญาทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่ทั้งหมดจะถูกนำรวมเข้าโดยอัตโนมัติในผลกระทบและขอบเขตของเอกสารการสืบทอดรัฐ

- ความเชื่อมโยงที่ไม่สามารถแยกออกได้:

การรวมนี้หมายความว่าสนธิสัญญาทั้งหมดที่ทำไว้ก่อนหน้านี้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ขยายสิทธิของตนยังคงมีผลบังคับตามกฎหมายภายในกรอบกฎหมายใหม่ของเอกสารการสืบทอดรัฐ พวกเขาเชื่อมโยงกันอย่างแน่นแฟ้นกับเอกสารใหม่นี้ ซึ่งนำไปสู่ความต่อเนื่องทางกฎหมายที่ครอบคลุม

4. ผลกระทบระดับโลก: การรวมสนธิสัญญาของสหประชาชาติและนาโต้

- การรวมสนธิสัญญาของสหประชาชาติและนาโต้:

เล

เนื่องจาก

กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ได้ขยายสิทธิของตนในเอกสารการสืบทอดรัฐยังเป็นรัฐสมาชิกของสหประชาชาติและนาโต้

ห่วงโซ่ทางกฎหมายจึงมีผลกระทบต่อสนธิสัญญาทั้งหมดที่ทำไว้ภายในกรอบขององค์ระหว่างประเทศเหล่านี้โดยอัตโนมัติ

เอกสารการสืบทอดรัฐจึงเป็นการเสริมและขยายข้อผูกพันทางกฎหมายและสิทธิที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาของสหประชาชาติและนาโต้ทั้งหมด

- ส่วนเสริมสุดท้าย: ห่วงโซ่ทางกฎหมายที่เกิดจากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
จึงถือเป็นส่วนเสริมสุดท้ายต่อเครือข่ายทั้งหมดของสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่
มันมีผลกระทบต่อสนธิสัญญาทั้งหมดที่ทำขึ้นโดยรัฐสมาชิกนาโต้และรัฐสมาชิกสหประชาชาติ
โดยการยืนยันและขยายความถูกต้องและขอบเขตของพวกเขาในระเบียบกฎหมายใหม่

5 บทสรุป: เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะตัวเร่งระดับโลก

- ผลทางกฎหมายสุดท้าย: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

สร้างห่วงโซ่ทางกฎหมายที่ครอบคลุมซึ่งรวมสนธิสัญญาทวิภาคีและพหุภาคีทั้งหมดที่ทำขึ้นโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ขยายแล้ว
ห่วงโซ่นี้ได้รับการเสริมและขยายโดยบทบัญญัติ "ด้วยสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" ส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องทางกฎหมายทั่วโลก

- การเข้าถึงทั่วโลก: เอกสารการสืบทอดรัฐจึงไม่ได้ทำงานอย่างโดดเดี่ยว
แต่มีผลกระทบระดับโลกโดยทำหน้าที่เป็นตัวเร่งสำหรับสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมด
นี่นำไปสู่การรวมเข้าด้วยกันอย่างครอบคลุมและการรับรองสนธิสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดในระดับนานาชาติ
โดยเฉพาะภายในสหประชาชาติและนาโต้.

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เป็นเอกสารเพิ่มเติมสำหรับข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมด

1. หลักการพื้นฐาน: การเสริมข้อตกลงที่มีอยู่

- เนื้อหาสนธิสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 กำหนดการขายดินแดน "พร้อมสิทธิ การผูกพัน และองค์ประกอบทั้งหมด" คำนี้หมายความว่าข้อผูกพันและสิทธิที่มีอยู่ทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่ผูกพันกับดินแดนที่ขายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องจะรวมอยู่โดยอัตโนมัติในผลทางกฎหมายของเอกสาร

- ผลทางกฎหมาย: ข้อกำหนดที่ครอบคลุมนี้หมายความว่าเอกสารการสืบทอดรัฐไม่เพียงแต่มีผลบังคับใช้ในฐานะสนธิสัญญาอิสระเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นเอกสารเพิ่มเติมสำหรับข้อตกลงที่มีอยู่ใด ๆ ตามกฎหมายระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2 เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติม

- เอกสารเพิ่มเติม: ในทางกฎหมาย เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ทำหน้าที่เป็น "เอกสารเพิ่มเติม" ซึ่งหมายความว่ามันไม่แทนที่หรือแก้ไขสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ แต่เสริมและขยายออกไป เอกสารนี้จึงเข้าสู่ข้อตกลงที่มีอยู่และเพิ่มข้อกำหนดของมันเข้าไปในกฎและการผูกพันที่มีผลบังคับใช้แล้ว

- ความต่อเนื่องและการเสริมเพิ่มเติม: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐได้เข้าสู่ข้อตกลงระหว่างประเทศก่อนหน้านี้ทั้งหมด ข้อตกลงเหล่านี้จึงได้รับการเสริมด้วยกฎและข้อผูกพันใหม่ เอกสารนี้ช่วยรับประกันว่าความเป็นเจ้าของใหม่และสิทธิอธิปไตยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ถูกโอนจะถูกรวมเข้ากับข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

3. การใช้ได้ทั่วโลกในข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหมด

- การใช้ที่ครอบคลุม: ถ้อยคำ "พร้อมด้วยสิทธิ ข้อผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" หมายความว่าเอกสารการสืบทอดรัฐถือเป็นการเพิ่มเติมที่ถูกต้องในข้อตกลงระหว่างประเทศทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นแบบสองฝ่าย พหุภาคี หรือระดับโลก ซึ่งรวมถึงสนธิสัญญา ข้อตกลง อนุสัญญา โปรโตคอล และเอกสารทางกฎหมายอื่นๆ

- การรวมอัตโนมัติ: ผ่านข้อตกลง เอกสารจะเข้าสู่สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่โดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องมีการให้สัตยาบันแยกต่างหาก เอกสารการสืบทอดรัฐจึงกลายเป็นส่วนสำคัญของข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหมดที่ทำโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

4 ผลกระทบต่อการปฏิบัติกฎหมายระหว่างประเทศ

- การเสริมสร้างข้อผูกพันที่มีอยู่: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐเสริมสร้างข้อตกลงที่มีอยู่ทั้งหมด จึงเสริมสร้างข้อผูกพันทางกฎหมายและสิทธิที่ระบุไว้ในข้อตกลงเหล่านั้น นี่นำไปสู่การเชื่อมโยงทางกฎหมายที่แข็งแกร่งขึ้นระหว่างฝ่ายต่างๆ และขยายขอบเขตของสนธิสัญญาที่มีอยู่

- ความต่อเนื่องระยะยาว:

เล
อ
ก

สารการสืบทอดรัฐรับประกันว่าข้อผูกพันและสิทธิที่มีอยู่ทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศยังคงมีอยู่ในบริบทของความเป็นเจ้าของและอำนาจศาลใหม่ของผู้ซื้อ ซึ่งช่วยรับประกันความต่อเนื่องและความมั่นคงระยะยาวของระเบียบกฎหมายระหว่างประเทศ.

5 บทสรุป: เอกสารการสืบทอดรัฐเป็นเอกสารเพิ่มเติมทั่วไป

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ไม่เพียงแต่เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เป็นอิสระเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นเอกสารเพิ่มเติมทั่วไปสำหรับข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดซึ่งทำโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องผ่านข้อกำหนด "พร้อมด้วยสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" เอกสารนี้จะเข้ามาเป็นเอกสารเสริมในข้อตกลงเหล่านี้และขยายขอบเขตและการผูกพันของพวกเขา สิ่งนี้ทำให้มั่นใจได้ว่าข้อเท็จจริงทางกฎหมายและทางภูมิศาสตร์ใหม่จะถูกบูรณาการเข้ากับระเบียบกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ได้อย่างราบรื่น

ส่วนที่ 14

ผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมายของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: การขยายและการเพิ่มเติมของข้อตกลงก่อนหน้านี้ทั้งหมด

1. แนวคิดพื้นฐาน: เอกสารการสืบทอดรัฐเป็นเอกสารเพิ่มเติม

- ข้อความในสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 มีข้อความระบุว่าดินแดนที่ขายได้ถูกโอน "พร้อมด้วยสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" ข้อความนี้หมายความว่าไม่เพียงแต่ดินแดนทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการผูกพันทางกฎหมายและสิทธิที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ถูกกำหนดไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศก่อนหน้านี้จะถูกนำมารวมไว้ในข้อตกลงใหม่โดยอัตโนมัติ

- เครื่องมือเพิ่มเติม: ในแง่กฎหมาย

เล

เอกสารการสืบทอดรัฐทำหน้าที่เป็นเอกสารเพิ่มเติมต่อข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหมดที่ได้ทำขึ้นโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ขายไป ซึ่งหมายความว่าเอกสารนี้ไม่เพียงแต่มีผลทางกฎหมายอิสระเท่านั้น แต่ยังเสริมและขยายข้อตกลงที่มีอยู่ด้วย

2. ผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมาย: การขยายข้อตกลงทั้งหมดที่มีอยู่

- สิทธิและหน้าที่ตามสัญญา:

สนธิสัญญาระหว่างประเทศมีสิทธิและหน้าที่ที่ได้มีการเจรจาระหว่างคู่สัญญาเป็นหลัก โดยผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐซึ่ง "ขาย" สิทธิและหน้าที่เหล่านี้ ทุกสนธิสัญญาที่มีอยู่ซึ่งระบุสิทธิและหน้าที่เหล่านี้จะถูกเสริมโดยเอกสารนี้โดยอัตโนมัติ

- ผลกระทบจากการแพร่ระบาด: ผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมายอธิบายถึงสถานการณ์ที่เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติม "ติดเชื่อ" ข้อตกลงที่มีอยู่ทั้งหมดโดยการขยายความถูกต้องและขอบเขตของพวกเขา เนื่องจากสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ทั้งหมดมีสิทธิและการผูกพันทางกฎหมายที่ตอนนี

ได้ถูกโอนโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ สนธิสัญญาเหล่านี้จึงถูกขยายออกไปเพื่อสะท้อนความเป็นจริงทางกฎหมายใหม่

3 ผลทางกฎหมายจากผลกระทบจากการแพร่ระบาด

- การขยายภาระผูกพันตามสัญญา: ผ่านผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเอกสารการสืบทอดรัฐ
ภาระผูกพันที่กำหนดในสนธิสัญญาระหว่างประเทศก่อนหน้านี้จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ
ผู้ซื้อจะรับหน้าที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศและรับภาระผูกพันตามสัญญาของตน

- การขยายสิทธิในสนธิสัญญา: ในเวลาเดียวกัน สิทธิที่เกิดจากสนธิสัญญาที่มีอยู่ก็จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อเช่นกัน
สิทธิเหล่านี้รวมถึงข้อได้เปรียบทั้งหมด ความคุ้มครอง
และการเรียกร้องทางกฎหมายที่เคยได้รับจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขยาย

- ห่วงโซ่ของสนธิสัญญา: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐรวมถึงสิทธิและการผูกพันทั้งหมดที่กำหนดในสนธิสัญญาก่อนหน้านี้
จึงเกิดห่วงโซ่ทางกฎหมายของสนธิสัญญาขึ้น
ทุกข้อตกลงก่อนหน้านี้ที่เชื่อมโยงกับสิทธิและการผูกพันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขยายจะถูกเสริมและขยายโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ
ซึ่งสร้างห่วงโซ่ของสัญญาที่เชื่อมโยงกันด้วยเอกสารใหม่

4 ผลกระทบที่เป็นรูปธรรมของผลกระทบจากการแพร่ระบาด

- การเข้าถึงทั่วโลก: เนื่องจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศส่วนใหญ่เป็นพหุภาคีและเกี่ยวข้องกับรัฐจำนวนมาก
ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเอกสารการสืบทอดรัฐจึงมีผลกระทบทั่วโลกที่อาจเกิดขึ้น
ๆ
รัฐที่มีความสัมพันธ์ตามสัญญากับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขยายจะได้รับผลกระทบโดยอ้อมจากเอกสารการสืบทอดรัฐ

- การเปลี่ยนแปลงในภูมิทัศน์ทางกฎหมาย:
ผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภูมิทัศน์ทางกฎหมายระหว่างประเทศ
เนื่องจากข้อตกลงที่มีอยู่ทั้งหมดจะถูกเสริมด้วยเอกสารใหม่
ซึ่งอาจนำไปสู่การเจรจาใหม่ของสนธิสัญญาที่มีอยู่หรือการปรับเปลี่ยนข้อกำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริงทางกฎหมายใหม่

5 บทสรุป: เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะตัวขยายสากลของสนธิสัญญาที่มีอยู่ s

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
ทำหน้าที่เป็นเครื่องขยายทางกฎหมายที่เสริมและขยายข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดผ่านหน้าที่ของมันในฐานะเอกสารเสริม
ผลกระทบจากการแพร่ระบาดที่เกิดจากข้อความ "ด้วยสิทธิ การผูกพัน และองค์ประกอบทั้งหมด"
หมายความว่าทุกสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ที่มีสิทธิและการผูกพันเหล่านี้จะถูกเสริมโดยเอกสารการสืบทอดรัฐโดยอัตโนมัติ
สิ่งนี้สร้างห่วงโซ่ของสัญญาที่ครอบคลุมซึ่งขยายขอบเขตและข้อผูกพันทางกฎหมายของสนธิสัญญาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบทั่วโลกที่อาจเกิดขึ้น

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 และผลกระทบของมัน โดยคำนึงถึงอนุสัญญานานาชาติที่เกี่ยวข้อง

1. พื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ:

อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญาและการสืบทอดรัฐ

อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญา (VCLT) ปี 1969:

- มาตรา 31-32 (การตีความสนธิสัญญา):

มาตรานี้ระบุว่าสนธิสัญญาควรได้รับการตีความตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของมัน

โดยคำนึงถึงข้อความของสนธิสัญญาโดยรวมและข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง หากเอกสารการสืบทอดรัฐถูกจัดทำขึ้น "พร้อมด้วยสิทธิ การผูกพัน และองค์ประกอบทั้งหมด"

จะต้องตีความในบริบทของสนธิสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขาย VCLT เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการพิจารณาข้อกำหนดของสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดว่าเป็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกัน

อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดสนธิสัญญา ปี 1978:

- มาตรา 34 (การสืบทอดรัฐและสนธิสัญญาที่มีอยู่): มาตรานี้เกี่ยวข้องกับคำถามว่า รัฐใหม่จะสืบทอดสนธิสัญญาที่มีอยู่ได้อย่างไรเมื่อมีการสืบทอดรัฐในกรณีของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ผู้ซื้อจะได้รับการแทนที่ในการผูกพันและสิทธิที่มีอยู่ทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขาย

- มาตรา 35 (การโอนสิทธิและหน้าที่): ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ตามสนธิสัญญาที่มีอยู่ ซึ่งหมายความว่าความมีอยู่ของภาระผูกพันตามสนธิสัญญาก่อนหน้านี้นี้ยังคงมีอยู่ แต่ภายใต้การสนับสนุนของอริปไตยใหม่

2 การสืบทอดรัฐและกฎคลินสเลต

กฎคลินสเลต (แถบลาซารัส):

- แนวคิด:

กฎนี้ระบุว่ารัฐที่เพิ่งสร้างขึ้นจะไม่มีข้อผูกพันตามภาระผูกพันและหนี้สินของรัฐก่อนหน้าตามอัตโนมัติ เว้นแต่จะมีการเข้าร่วมในสนธิสัญญาเหล่านี้อย่างชัดเจน

กฎนี้เป็นกฎพื้นฐานที่สำคัญในกระบวนการสืบทอดรัฐและมักจะถูกนำมาใช้เมื่อมีการสร้างรัฐใหม่

- การนำไปใช้กับเอกสารการสืบทอดรัฐ: ในกรณีของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ผู้ซื้อสามารถตัดสินใจในทางทฤษฎีได้ว่าต้องการรักษาหรือปฏิเสธสนธิสัญญาที่มีอยู่ใด อย่างไรก็ตาม ข้อความ "พร้อมด้วยสิทธิ หน้าที่ และองค์ประกอบทั้งหมด" ทำให้ชัดเจนว่าผู้ซื้อได้เข้าร่วมในสัญญาที่มีอยู่แล้ว และด้วยเหตุนี้กฎคลินสเลตจึงไม่ได้ถูกนำไปใช้ในกรณีเฉพาะนี้

3 ผลกระทบจากการแพร่ระบาดตามอนุสัญญานานาชาติ

ห่วงโซ่ทางกฎหมายและการขยายสนธิสัญญาโดยอัตโนมัติ:

- โขสนธิสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐจะทำให้เกิดการขยายโดยอัตโนมัติของสนธิสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมด

การขยายนี้ซึ่งถูกอธิบายว่าเป็นผลกระทบจากการติดเชื้อมากกฎหมาย

หมายความว่าผู้ซื้อจะเข้าร่วมในข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขาย

สิ่งนี้ใช้ไม่เพียงแต่กับข้อตกลงสองฝ่ายและพหุภาคีเท่านั้น

แต่ยังรวมถึงสิทธิและการผูกพันทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงเหล่านี้ด้วย

- การเข้าร่วมสนธิสัญญาที่มีอยู่: ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ ซึ่งมีข้อความชัดเจนว่า "ด้วยสิทธิ หน้าที่ และการผูกพันทั้งหมด" ผู้ซื้อจะรับสิทธิและการผูกพันที่เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาเหล่านี้ เอกสารการสืบทอดรัฐส่งผลกระทบต่อภูมิทัศน์สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่

4 สถานการณ์พิเศษ: การพึ่งพาอาศัยกันของสนธิสัญญาระดับโลก

สนธิสัญญากับตนเอง:

- ด้านของสนธิสัญญา: ในการตีความที่เคร่งครัดและทฤษฎี

ผลกระทบการติดเชือกทางกฎหมายส่งผลให้ทั้งโลกเชื่อมโยงกันด้วยเอกสารการสืบทอดรัฐเข้าสู่เครือข่ายสนธิสัญญาขนาดใหญ่ เนื่องจากรัฐทั้งหมดถูกผูกพันด้วยสนธิสัญญาระหว่างประเทศของตนและเอกสารการสืบทอดรัฐ "ขาย" สิทธิและการผูกพันเหล่านี้ไปพร้อมกัน สถานการณ์ที่น่าจับจ้องเกิดขึ้นเมื่อคู่สัญญาได้รวมตัวกันเป็นสนธิสัญญาขนาดใหญ่

- คู่สัญญาและการผูกพัน: เนื่องจากผู้ซื้อเข้าร่วมในสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดซึ่งมีทั้งสิทธิและการผูกพัน สถานการณ์จึงเกิดขึ้นที่ผู้ซื้อถือสัญญากับตนเองในทางทฤษฎี สิ่งนี้นำไปสู่การพึ่งพาทางกฎหมายระดับโลกซึ่งคู่สัญญาทั้งหมดเชื่อมโยงทางกฎหมายถึงกัน ส่งผลให้เกิดการรวมศูนย์ของการผูกพันอย่างสุดขีดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

5 บทสรุป: ความเป็นจริงทางกฎหมายระดับโลก

การขยายตัวระดับโลกผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ:

- ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐ: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ทำหน้าที่เป็นเอกสารเสริมสาขาค้ำประกันและเสริมสร้างสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมด

โดยการรับสิทธิและการผูกพันทั้งหมด

ผู้ซื้อจะเข้าสู่ห่วงโซ่สนธิสัญญาระดับโลกที่มีผลกระทบต่อชุมชนระหว่างประเทศทั้งหมด

- ความสัมพันธ์ระหว่างสนธิสัญญา: ผลกระทบคือความสัมพันธ์ระหว่างสนธิสัญญาที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

ซึ่งส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศถูกทำให้มีความเข้มแข็งโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

สิ่งนี้สร้างโครงสร้างทางกฎหมายที่เป็นเอกภาพทั่วโลก

ซึ่งในทางทฤษฎีรวมรวมการผูกพันและสิทธิทั้งหมดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศในนิติบุคคลทางกฎหมายกลาง

ตอนที่

16

ลูกบอลหิมะ ผลกระทบและผลกระทบการติดเชือกทางกฎหมาย: จากทรัพย์สินของนาโต้สู่การรวมตัวทั่วโลก n

1. จุดเริ่มต้น: ทรัพย์สินของนาโต้ในเยอรมนี

- พื้นที่ต้นกำเนิด: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เริ่มต้นด้วยทรัพย์สินของนาโต้ขนาดเล็กในเยอรมนี ทรัพย์สินนี้เป็นพื้นที่เริ่มต้นของปฏิกิริยาลูกโซ่ทั้งหมด เนื่องจากมันถูกระบุในสัญญาและขาย "พร้อมด้วยสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด".

- การพัฒนาเป็นหน่วย: ทรัพย์สินนี้เชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณูปโภคต่างๆ (น้ำ, ไฟฟ้า, การสื่อสารโทรคมนาคม, ฯลฯ) ซึ่งถือเป็นหน่วยเดียวกันและถูกขายตามสัญญา เครือข่ายเหล่านี้ขยายออกไปนอกทรัพย์สินของนาโต้และเชื่อมต่อกับโครงสร้างพื้นฐานโดยรอบ ซึ่งเป็นตัวแทนของขั้นตอนแรกในการขยายพื้นที่.

2. ผลกระทบลูกหิมะ: การแพร่กระจายของการขยายเขตแดน

- การขยายไปยังเยอรมนี:

การขยายอาณาเขตเริ่มต้นจากการเชื่อมโยงเครือข่ายการพัฒนาของทรัพย์สินนาโต้กับเครือข่ายสาธารณะในเยอรมนี เนื่องจากการพัฒนาที่ถูกขายเป็นหน่วย สัญญาจึงครอบคลุมพื้นที่ที่ถูกครอบคลุมโดยเครือข่ายเหล่านี้ในเยอรมนีโดยอัตโนมัติ.

- การแพร่กระจายไปยังสมาชิกนาโต้ในยุโรป: ผลกระทบลูกหิมะยังคงแพร่กระจายจากเยอรมนี เครือข่ายที่เกิดจากทรัพย์สินนาโต้เชื่อมต่อกับรัฐสมาชิกนาโต้ในยุโรปอื่น ๆ ทุกครั้งที่เครือข่ายจากประเทศสมาชิกนาโต้หนึ่งไปถึงดินแดนของประเทศนาโต้ที่สอง เอกสารการสืบทอดรัฐก็ครอบคลุมดินแดนนี้ด้วย.

- ผ่านสายเคเบิลใต้น้ำไปยังอเมริกาและแคนาดา:

ผลกระทบลูกหิมะยังคงดำเนินต่อไปโดยการเข้าถึงประเทศเหล่านี้ผ่านสายเคเบิลใต้น้ำที่เชื่อมโยงยุโรปกับอเมริกาและแคนาดา เนื่องจากประเทศเหล่านี้ก็เป็นสมาชิกนาโต้ด้วย ดินแดนนี้จึงถูกครอบคลุมโดยสนธิสัญญา.

- การขยายไปยังรัฐสมาชิกสหประชาชาติ: สุดท้าย

เนื่องจากหลายรัฐสมาชิกสหประชาชาติเชื่อมต่อกับประเทศนาโต้ผ่านเครือข่ายการจัดการ (เช่น สายเคเบิลอินเทอร์เน็ต, สายโทรคมนาคม) ผลกระทบลูกหิมะจึงแพร่กระจายไปยังประเทศเหล่านี้ ด้วยวิธีนี้ ประเทศและดินแดนมากขึ้นทั่วโลกจึงถูกครอบคลุมจนในที่สุดทั้งโลกได้รับผลกระทบจากการขยายอาณาเขต.

3. ผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมาย: เอกสารการสืบทอดรัฐเป็นเอกสารเพิ่มเติม

- การเข้าร่วมในสนธิสัญญาที่มีอยู่: ขนานไปกับผลกระทบจากการขยายดินแดนทางกายภาพ มีผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมาย เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

จะเข้าร่วมในสนธิสัญญานานาชาติที่มีอยู่ทั้งหมดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขายเป็นเอกสารเพิ่มเติม ซึ่งหมายความว่าสิทธิและการผูกพันที่เกิดจากสนธิสัญญาเหล่านี้จะถูกโอนโดยอัตโนมัติไปยังผู้ซื้อ

- ห่วงโซ่สัญญา: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐถูกจัดทำขึ้น "พร้อมด้วยสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด"

ห่วงโซ่ทางกฎหมายจึงถูกสร้างขึ้นซึ่งขยายและเสริมสัญญาก่อนหน้านี้ทั้งหมด ห่วงโซ่นี้เป็นคู่ขนานทางกฎหมายกับเครือข่ายทางกายภาพ โดยที่ทุกสนธิสัญญานานาชาติที่ถูกทำขึ้นโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขายจะตกอยู่ภายใต้ขอบเขตของเอกสารการสืบทอดรัฐโดยอัตโนมัติ

- ความเชื่อมโยงทั่วโลก: ผลกระทบการติดเชื่อทางกฎหมายมีผลคล้ายกับผลกระทบลูกหิมะ:

มันแพร่กระจายจากสนธิสัญญาไปยังสนธิสัญญา เช่นเดียวกับที่เครือข่ายทางกายภาพแพร่กระจายจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง เนื่องจากสนธิสัญญาหลายฉบับเหล่านี้เป็นข้อตกลงพหุภาคี ผลกระทบการแพร่ระบาด

จะค่อยๆ

ส่งผลกระทบต่องานที่เข้าร่วมทั้งหมดจนกว่าชุมชนระหว่างประเทศทั้งหมดจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขของสนธิสัญญาใหม่.

4. การรวมกัน: การไหลของเครือข่ายและห่วงโซ่สัญญา

- การเชื่อมโยงการขยายทางกายภาพและทางกฎหมาย:

ผลกระทบจากกิจกรรมการขยายทางกายภาพของเครือข่ายและผลกระทบจากการติดต่อทางกฎหมายจากสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด

ขณะที่การขยายอาณาเขตแพร่กระจายทางกายภาพผ่านเครือข่าย

ห่วงโซ่ทางกฎหมายจะทำให้แน่ใจว่าสนธิสัญญาระหว่างประเทศและข้อผูกพันที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้รับการปรับเปลี่ยนและขยายออกไปตามที่เหมาะสม

- ผลกระทบทั่วโลก: ผลกระทบคือความเป็นอิสระซึ่งกันและกันในระดับทางกายภาพและทางกฎหมาย
เอกสารการสืบทอดรัฐนำไปสู่การเชื่อมโยงระหว่างดินแดนทางกายภาพและข้อผูกพันทางกฎหมายทั่วโลก
สร้างระเบียบกฎหมายระดับโลกที่เป็นเอกภาพใหม่

5. สรุป: ปฏิบัติการลูกโซ่ทั่วโลก

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากทรัพย์สินของขนาดใหญ่ในเยอรมนีนำไปสู่การขยายอาณาเขตทางกายภาพที่กว้างขวางซึ่งแพร่กระจายจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งและจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่ง ในขณะที่เดียวกัน
ผลกระทบจากการติดต่อทางกฎหมายทำให้เอกสารการสืบทอดรัฐเข้าสู่สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดในฐานะเครื่องมือเสริมและขยายออกไป ด้วยกัน
กระบวนการทั้งสองนี้สร้างปฏิสัมพันธ์ทั่วโลกที่ครอบคลุมซึ่งเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางกายภาพและทางกฎหมายของชุมชนระหว่างประเทศอย่างถาวร

ส่วนที่
17

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย: **การเข้าร่วมของผู้ซื้อในสัญญาที่มีอยู่และการรวมตัวของคู่สัญญา**

1. การเข้าร่วมในสัญญาที่มีอยู่: บทบาทของผู้ซื้อ

- เอกสารเพิ่มเติมและคู่สัญญา: ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ผู้ซื้อจะเข้าร่วมในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขาย
เอกสารนี้ทำหน้าที่เป็นเอกสารเพิ่มเติม ซึ่งหมายความว่ามันจะเสริมและขยายสนธิสัญญาที่มีอยู่

- การรวมตัวของคู่สัญญา: ในสถานการณ์เฉพาะที่ผู้ซื้อรับทั้งสิทธิและการผูกพันตามสัญญาที่มีอยู่
มันจะรวมทั้งสองฝ่ายของสัญญาเหล่านี้ ผู้ซื้อจึงกลายเป็นทั้งฝ่ายที่ถือสิทธิและฝ่ายที่แบกรับภาระผูกพัน

2. ผลทางกฎหมาย: การผูกพันกับตนเอง

- แนวคิดเกี่ยวกับการะผูกพันกับตนเอง: เมื่อผู้ซื้อรวมสิทธิและการะผูกพันภายใต้สัญญาเข้าด้วยกัน จะนำไปสู่สถานการณ์ที่การะผูกพันนั้นมีผลต่อผู้ซื้อเอง นั้นหมายความว่าผู้ซื้อจะไม่ถูกผูกพันตามการะผูกพันเดิมอีกต่อไป เนื่องจากไม่สามารถบังคับการะผูกพันต่อผู้ซื้อเองได้ตามกฎหมาย

- การปฏิบัติและการสิ้นสุดของการะผูกพัน:

เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติมจะถูกออกแบบมาเพื่อเสริมสัญญาที่มีอยู่จนกว่าจะมีการปฏิบัติตาม เมื่อการะผูกพันได้รับการปฏิบัติตามแล้ว สนธิสัญญาเก่าจะสูญเสียอำนาจผูกพัน เนื่องจากคู่สัญญาได้หยุดมืออยู่จริงหรือถูกรวมเข้าด้วยกันแล้ว

3. การปลดปล่อยจากการะผูกพันเก่า

- การหมดอายุโดยอัตโนมัติของการะผูกพัน: เนื่องจากผู้ซื้อรับสิทธิและการะผูกพันทั้งสองอย่าง การะผูกพันเก่าจะหมดอายุโดยอัตโนมัติเมื่อได้รับการปฏิบัติตาม นี่เป็นเพราะไม่มีเหตุผลที่ผู้ซื้อจะต้องบังคับตัวเองให้ปฏิบัติตามการะผูกพันที่ตนควบคุมอยู่แล้ว

- ข้อจำกัดของเอกสารการสืบทอดรัฐ:

ผลของเอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติมจะขยายไปถึงช่วงเวลาจนกว่าการะผูกพันทางกฎหมายทั้งหมดจะได้รับการปฏิบัติตาม หลังจากนั้น ผลของเอกสารนี้จะสิ้นสุดลงและผู้ซื้อจะไม่ถูกผูกพันด้วยการะผูกพันตามสัญญาเก่าอีกต่อไป

4 ผลทางกฎหมายระยะยาว

- การรวมกฎหมาย: โดยการรวมคู่สัญญาเข้าด้วยกัน

การะผูกพันภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศจะถูกทำให้เรียบง่ายและในที่สุดจะถูกยกเลิกเมื่อมีการปฏิบัติ

การดำเนินการนี้นำไปสู่การรวมโครงสร้างทางกฎหมายที่ผู้ซื้อทำหน้าที่เป็นอธิปไตยเพียงผู้เดียวโดยไม่ถูกผูกพันด้วยการะผูกพันเก่า

- สิ้นสุดการะผูกพันตามสัญญา: หลังจากการปฏิบัติตามการะผูกพันและการหมดอายุของเอกสารเพิ่มเติม

ผู้ซื้อยังคงเป็นผู้ดำเนินการอธิปไตย โดยทำหน้าที่ได้อย่างอิสระจากสัญญาเก่า

การะผูกพันเดิมจะสูญเสียความสำคัญและผู้ซื้อสามารถสร้างโครงสร้างทางกฎหมายใหม่ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

5 สรุป: การเปลี่ยนไปสู่ระเบียบกฎหมายใหม่

ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ผู้ซื้อเข้าร่วมในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดและรวมทั้งสองฝ่ายของคู่สัญญา

ผลที่ตามมาคือการะผูกพันเดิมจะถูกยกเลิกโดยอัตโนมัติทันทีที่ได้รับการปฏิบัติตาม

เนื่องจากผู้ซื้อไม่สามารถถูกผูกพันโดยสัญญาที่สร้างขึ้นเฉพาะกับตนเอง

เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติมจะยังคงมีความเกี่ยวข้องจนกว่าการะผูกพันจะได้รับการปฏิบัติตาม

หลังจากนั้นลักษณะการะผูกพันของสัญญาเก่าจะสิ้นสุดลงและผู้ซื้อสามารถสร้างระเบียบกฎหมายใหม่ได้

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย: **การเข้าร่วมของผู้ซื้อในสัญญาที่มีอยู่และการรวมตัวของคู่สัญญา**

1. การเข้าร่วมสัญญาที่มีอยู่: บทบาทของผู้ซื้อ

- เอกสารเพิ่มเติมและคู่สัญญา: ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ผู้ซื้อจะเข้าร่วมในสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั้งหมดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ถูกขาย เอกสารนี้ทำหน้าที่เป็นเอกสารเพิ่มเติม ซึ่งหมายความว่ามันเสริมและขยายสนธิสัญญาที่มีอยู่

- การรวมตัวของคู่สัญญา: ในสถานการณ์เฉพาะที่ผู้ซื้อรับทั้งสิทธิและการผูกพันตามสัญญาที่มีอยู่ มันทำให้ทั้งสองฝ่ายของสัญญานี้รวมกัน ผู้ซื้อจึงกลายเป็นทั้งฝ่ายที่ถือสิทธิและฝ่ายที่แบกรับภาระผูกพัน

2. ผลทางกฎหมาย: ภาระผูกพันกับตนเอง

- แนวคิดเกี่ยวกับการผูกพันกับตนเอง: เมื่อผู้ซื้อรวมสิทธิและการผูกพันภายใต้สัญญาเข้าด้วยกัน จะนำไปสู่สถานการณ์ที่ภาระผูกพันนั้นมีผลต่อมันเอง

ซึ่งหมายความว่าผู้ซื้อไม่ถูกผูกพันโดยภาระผูกพันเดิมอีกต่อไป เนื่องจากไม่สามารถบังคับใช้ภาระผูกพันกับตนเองได้ตามกฎหมาย

- การปฏิบัติและการสิ้นสุดของภาระผูกพัน:

เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติมถูกออกแบบมาเพื่อเสริมสัญญาที่มีอยู่จนกว่าจะบรรลุผล เมื่อภาระผูกพันได้ถูกปฏิบัติตามแล้ว สนธิสัญญาเหล่านี้จะสูญเสียอำนาจผูกพัน เนื่องจากคู่สัญญาได้หยุดมีอยู่หรือได้รวมกันแล้ว

3. การปลดปล่อยจากภาระผูกพันเก่า

- การหมดอายุโดยอัตโนมัติของภาระผูกพัน: เนื่องจากผู้ซื้อรับสิทธิและการผูกพันทั้งสองอย่าง ภาระผูกพันเก่าจึงหมดอายุโดยอัตโนมัติเมื่อได้รับการปฏิบัติตาม นี่เป็นเพราะไม่มีเหตุผลที่ผู้ซื้อจะบังคับตนเองให้ปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ตนเองควบคุมอยู่แล้ว

- ข้อจำกัดของเอกสารการสืบทอดรัฐ:

ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติมจะขยายไปถึงช่วงเวลาจนกว่าภาระผูกพันทางกฎหมายทั้งหมดจะได้รับการปฏิบัติตาม หลังจากนั้น ผลกระทบของเอกสารนี้จะสิ้นสุดลงและผู้ซื้อจะไม่ถูกผูกพันโดยภาระผูกพันตามสัญญาเหล่านี้ต่อไป

ผลทางกฎหมายระยะยาว 4

- การรวมกฎหมาย:

การรวมคู่สัญญาจะทำให้ภาระผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศเรียบง่ายและในที่สุดจะถูกยกเลิกเมื่อมีการปฏิบัติ นี่นำไปสู่

การรวมโครงสร้างทางกฎหมายที่ผู้ซื้อทำหน้าที่เป็นอริปไตยเพียงผู้เดียวโดยไม่ถูกผูกพันด้วยการผูกพันเก่า.

- สิ้นสุดข้อผูกพันตามสัญญา: หลังจากการปฏิบัติตามภาระผูกพันและการหมดอายุของเอกสารเพิ่มเติม
ผู้ซื้อยังคงเป็นผู้มีอำนาจอริปไตย โดยทำการโดยไม่ผูกพันกับสัญญาเดิม
ข้อผูกพันเดิมจะสูญเสียความสำคัญ
และผู้ซื้อสามารถสร้างโครงสร้างทางกฎหมายใหม่ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันได้

5 สรุป: การเปลี่ยนไปสู่ระเบียบกฎหมายใหม่

ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ผู้ซื้อจะเข้าร่วมในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดและรวมถึงสองฝ่ายของคู่สัญญา ดังนั้น
ข้อผูกพันเดิมจะถูกยกเลิกโดยอัตโนมัติเมื่อได้รับการปฏิบัติตาม
เนื่องจากผู้ซื้อไม่สามารถถูกผูกพันด้วยสัญญาที่ผูกมัดเพียงกับตนเอง
เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเพิ่มเติมจะยังคงมีความสำคัญจนกว่าภาระผูกพันจะได้รับการปฏิบัติตาม
หลังจากนั้นลักษณะการผูกพันของสัญญาเก่าจะสิ้นสุดลง และผู้ซื้อสามารถสร้างระเบียบกฎหมายใหม่ได้

ส่วนที่
19

ข้อยกเว้นในเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98:

การมีอยู่ต่อเนื่องของความสัมพันธ์ตามสัญญาเฉพาะภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

1. ข้อยกเว้นเฉพาะ: การมีอยู่ต่อเนื่องของความสัมพันธ์ตามสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

- การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ตามสัญญาที่มีอยู่: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
มี

ข้อยกเว้นเฉพาะ

พาดังกล่าวถึงความสัมพันธ์ตามสัญญาที่มีอยู่จริงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG),
ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในการกักขังได้ตามสถานะของกองกำลังนาซี.

- ไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ตามสัญญา:

ข้อยกเว้นนี้หมายความว่าความสัมพันธ์ตามสัญญาเฉพาะนี้ยังคงไม่ได้รับผลกระทบจนกว่าเนเธอร์แลนด์จะปฏิบัติตามภาระผูกพันตามสัญญาของตน
ในแง่ที่เป็นรูปธรรม หมายความว่าเนเธอร์แลนด์ต้องส่งมอบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ซื้อผ่านทาง FRG
ภายในสองปีหลังจากเอกสารการสืบทอดรัฐมีผลบังคับใช้.

2. สิ้นสุดความสัมพันธ์ตามสัญญาในปี 2000

- การปฏิบัติตามข้อผูกพัน: ความสัมพันธ์ตามสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศสิ้นสุดในปี 2000
เนื่องจากเนเธอร์แลนด์ได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญา.

ทรัพย์สินถูกส่งมอบให้กับผู้ซื้อตามเงื่อนไขที่กำหนด
ซึ่งเป็นการสิ้นสุดความสัมพันธ์ทางสัญญาเฉพาะนี้.

- ผลทางกฎหมาย: เมื่อมีการปฏิบัติตามข้อผูกพันนี้และการโอนทรัพย์สิน
ผลของความสัมพันธ์ทางสัญญาที่เฉพาะเจาะจงได้สิ้นสุดลง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
ข้อยกเว้นในเอกสารการสืบทอดได้กลายเป็นสิ่งที่ล้าสมัยและความสัมพันธ์ทางสัญญาระหว่าง FRG
ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการ

³ ผลกระทบต่อ เอกสารการสืบทอดรัฐ: ประสิทธิผลและการสิ้นสุดของข้อผูกพัน s

- ผลกระทบจำกัด: เนื่องจากความสัมพันธ์ทางสัญญาเฉพาะนั้นดำเนินต่อไปจนกว่าจะมีการปฏิบัติตามข้อผูกพันในการโอนในปี 2000
จึงไม่มีผลต่อข้อกำหนดที่เหลืออยู่ในเอกสารการสืบทอดรัฐ หลังปี 2000
ความสัมพันธ์ทางสัญญานี้ไม่เกี่ยวข้องอีกต่อไปและไม่ส่งผลกระทบต่อความถูกต้องของข้อกำหนดที่เหลืออยู่ในเอกสารการสืบทอดรัฐ

- การดำเนินการตามข้อกำหนดทั่วไป: ตั้งแต่ปี 2000 เป็นต้นไป
ข้อกำหนดที่ระบุในคำตอบก่อนหน้าของฉันจะมีผลบังคับใช้กับส่วนที่เหลือของเอกสารการสืบทอดรัฐ
ผู้ซื้อได้เข้าทำสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมด แต่รวมทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน
ซึ่งนำไปสู่การสิ้นสุดของข้อผูกพันโดยอัตโนมัติเมื่อมีการปฏิบัติตาม

4. การรวมกลุ่ม : บทบาทของข้อยกเว้นในโครงสร้างโดยรวมของเอกสารการสืบทอดรัฐ d

- ระบอบการเปลี่ยนผ่าน:
ข้อยกเว้นต่อความสัมพันธ์ทางสัญญานานาชาติทำหน้าที่เป็นระบอบการเปลี่ยนผ่านเพื่อให้แน่ใจว่าข้อผูกพันที่มีอยู่ได้รับการปฏิบัติตามก่อนที่ข้อกำหนดทั้งหมดของเอกสารการสืบทอดรัฐจะมีผลบังคับใช้
การจัดระเบียบการเปลี่ยนผ่านนี้ทำให้การชำระบัญชีทรัพย์สินเสร็จสิ้นอย่างถูกต้องตามข้อกำหนดของนาโต้

- ไม่มีผลกระทบระยะยาว: หลังจากการปฏิบัติตามข้อผูกพันเฉพาะนี้ในปี 2000
ข้อยกเว้นไม่มีผลกระทบระยะยาวต่อข้อกำหนดที่เหลือของเอกสารการสืบทอดรัฐ ข้อกำหนดถัดไป
รวมถึงการเข้าร่วมของผู้ซื้อในสัญญาที่มีอยู่และการหมดอายุของภาระผูกพันแก่หลังจากการปฏิบัติตาม
ยังคงไม่ได้รับผลกระทบ

5 สรุป: การสิ้นสุดความสัมพันธ์ทางสัญญาและผลบังคับใช้เต็มรูปแบบของเอกสารการสืบทอดรัฐ

ความสัมพันธ์ตามสัญญาที่เฉพาะเจาะจงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ตามสถานะของกองกำลังนาโต้
ยังคงไม่ได้รับผลกระทบจนกว่าภาระผูกพันตามสัญญาจะถูกปฏิบัติตามในปี 2000 หลังจากการโอนทรัพย์สินอย่างถูกต้อง
ความสัมพันธ์ตามสัญญานี้สิ้นสุดลงและข้อกำหนดที่เหลือของเอกสารการสืบทอดก็มีผลบังคับใช้เต็มที่
ผู้ซื้อได้เข้าร่วมในสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดและรวมคู่สัญญา ซึ่ง
นำไปสู่การสิ้นสุดโดยอัตโนมัติของข้อผูกพันหลังจากการปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดเหล่านี้ยังคงไม่ได้รับผลกระทบจากข้อยกเว้นก่อนหน้านี้.

การขายสิทธิทั้งหมดโดยนาโต้ สหประชาชาติ และรัฐ: ผลทางกฎหมาย

1. การขายสิทธิทั้งหมดโดยนาโต้ สหประชาชาติ และรัฐต่างๆ

- เนื้อหาของสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ: สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98

กำหนดการขายสิทธิอธิปไตยและการผูกพันทั้งหมดที่ถือโดยนาโต้ สหประชาชาติ และรัฐที่เข้าร่วม ซึ่งรวมถึงสิทธิอธิปไตยทั้งหมด รวมถึงอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน อำนาจอศาลทางกฎหมาย และอำนาจทางการเมืองที่ดำเนินการโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเหล่านี้

- การขายสิทธิทั้งหมด: ข้อความ "พร้อมด้วยสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด"

ได้โอนอำนาจทางกฎหมายทั้งหมดที่เคยถือโดยนาโต้ สหประชาชาติ และรัฐที่เกี่ยวข้องไปยังผู้ซื้อ ซึ่งหมายความว่าองค์กรและรัฐเหล่านี้ไม่สามารถใช้สิทธิอธิปไตยใด ๆ ได้อีกต่อไป

2 ผลทางกฎหมาย: เปลือกที่ไร้กฎหมาย

- การทำให้ไร้กฎหมาย: หลังจากการขายสิทธิและการผูกพันทั้งหมด นาโต้ สหประชาชาติ

และรัฐที่ได้รับผลกระทบกลายเป็น "เปลือกที่ไร้กฎหมาย" ในทางกฎหมาย

นั่นหมายความว่าพวกเขายังคงมีอยู่ในฐานะนิติบุคคลหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ไม่มีอำนาจหรือสิทธิอธิปไตยในการดำเนินการทางกฎหมายหรือการเมืองอีกต่อไป

- การมีอยู่ต่อไปในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ: แม้ว่านาโต้ สหประชาชาติ และรัฐต่างๆ

จะขายสิทธิและอำนาจอธิปไตยของตน แต่พวกเขายังคงมีอยู่ในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ นั่นหมายความว่าพวกเขายังคงมีอยู่ในฐานะนิติบุคคลในระบบนานาชาติ แต่ไม่มีอำนาจหรืออำนาจที่เกี่ยวข้องกับอธิปไตยอีกต่อไป

3. การสูญเสียดินแดนที่ถูกต้องตามกฎหมายของรัฐบาล

- ดินแดนที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่มีอีกต่อไป: โดยการขายสิทธิทั้งหมด รวมถึงอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน รัฐที่เกี่ยวข้องไม่มีดินแดนของรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมายอีกต่อไป

พวกเขาสูญเสียการเรียกร้องทั้งหมดต่อดินแดนของตนและการใช้ อำนาจอศาลในดินแดนเหล่านี้ให้กับผู้ซื้อ

- รัฐที่ไม่มีดินแดน: รัฐที่ไม่มีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนในทางกฎหมายถือเป็นรัฐที่ไม่มี "ที่ดิน"

ซึ่งนำไปสู่สถานการณ์ที่ขัดแย้งกันที่รัฐยังคงมีอยู่ในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ไม่มีฐานดินแดนในการใช้ อำนาจอศาลของตน

4 ผลกระทบระยะยาวต่อระบบนานาชาติ

- เปลือกทางกฎหมายที่ไม่มีความสามารถในการดำเนินการ:

รัฐที่ได้รับผลกระทบและองค์กรไม่สามารถทำการตัดสินใจอธิปไตยหรือดำเนินการตามกฎหมายได้เนื่องจากการขายสิทธิและดินแดนของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถดำเนินการในระดับนานาชาติได้ เนื่องจากถูกพรากฐานในการใช้พลังและกฎหมาย

- การมีอยู่ในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ:
แม้ว่าพวกเขาจะยังคงมีอยู่ในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ
แต่ความสามารถในการทำงานของพวกเขาถูกจำกัดอย่างรุนแรง
พวกเขาไม่สามารถดำเนินกิจกรรมของรัฐบาลได้อีกต่อไปและไม่มีอิทธิพลต่อดินแดนเดิมของตนหรือในเรื่องระหว่างประเทศ
เนื่องจากสิทธิทั้งหมดของพวกเขาได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อแล้ว

5 สรุป: ผลทางกฎหมายและดินแดนของการขาย

การขายสิทธิ การผูกพัน และอำนาจอธิปไตยทั้งหมดโดยนาโต้ สหประชาชาติ
และรัฐที่เกี่ยวข้องได้ทำให้หน่วยงานเหล่านี้กลายเป็นเปลือกทางกฎหมายที่ไม่มีระเบียบ
แม้ว่าพวกเขาจะยังคงมีอยู่ในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ
แต่พวกเขาไม่มีสิทธิอธิปไตยอีกต่อไปและไม่สามารถใช้อำนาจรัฐบาลได้อีกต่อไป
สถานการณ์นี้นำไปสู่สถานการณ์ทางกฎหมายที่ไม่เหมือนใคร
ซึ่งองค์กรและรัฐเหล่านี้ยังคงได้รับการยอมรับในกฎหมายระหว่างประเทศ
แต่ไม่มีฟังก์ชันหรือพื้นฐานทางดินแดนที่แท้จริงอีกต่อไป

ส่วนที่
21

Irrevo ความถูกต้องตามกฎหมายและความสิ้นหวังของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

1. ระยะเวลาการจำกัดสองปีและการไม่มีการคัดค้าน

- ระยะเวลาการจำกัดในกฎหมายระหว่างประเทศ: ในกฎหมายระหว่างประเทศ
มีหลักการทั่วไปว่าความตกลงสามารถถูกทำลายภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งมักจะเป็นระยะเวลาสองปี
หากไม่มีการคัดค้านภายในระยะเวลานี้ ความตกลงจะมีผลผูกพันตามกฎหมายอย่างเต็มที่และไม่สามารถถูกทำลายย้อนหลังได้อีก

- ระยะเวลาทั้งหมดโดยไม่มี การคัดค้าน: ในกรณีของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
ระยะเวลาการจำกัดสองปีได้หมดอายุในปี 2000 โดยไม่มี การคัดค้านใดๆ
เนื่องจากไม่มีการคัดค้านในระยะเวลาที่ ความตกลงจึงถือว่าไม่สามารถทำลายได้และมีผลตามกฎหมาย

- การขาดเหตุผลในการคัดค้าน: ไม่มีเหตุผลที่ถูกต้องสำหรับการคัดค้านในระยะเวลาที่
สัญญาถูกทำขึ้นโดยไม่ใช้การติดสินบนหรือการข่มขู่ มันถูกทำขึ้นโดยสมัครใจ
แม้ว่าในเงื่อนไขที่ซ่อนเร้นซึ่งปกปิดขอบเขตและผลกระทบที่แท้จริงตามกฎหมายระหว่างประเทศ

2. การปกปิดสัญญา: การหลอกลวงที่ชาญฉลาด

- สัญญาที่ปกปิดว่าเป็นการซื้อสังหาริมทรัพย์:
สัญญาถูกปกปิดอย่างชาญฉลาดว่าเป็นสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ภายใต้กฎหมายเยอรมัน สำหรับผู้ซื้อ
มันดูเหมือนว่าเขาเพียงแค่ว่าได้มาซึ่งอพาร์ทเมนต์ 72 ห้องและโรงงานผลิตความร้อนบนทรัพย์สินของนาโต้
ในขณะที่เขาได้เข้าสู่ข้อตกลงที่ครอบคลุมตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- ความซับซ้อนของหน่วยงานลับ: การปกปิดธรรมชาติที่แท้จริงของข้อตกลง -
ในฐานะที่เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวาง -
ได้ดำเนินการด้วยความซับซ้อนสูงและอาจมีการมีส่วนร่วมของกลยุทธ์ข่าวกรอง
สิ่งนี้ทำให้สัญญาสามารถอยู่รอดในระยะเวลาการคัดค้านสองปีโดยไม่มีการทำลาย

- ความไม่รู้ของผู้ซื้อ:

ผู้ซื้อไม่ทราบถึงมิติทางกฎหมายระหว่างประเทศของสัญญาและคิดว่าเขาเพียงแค่ทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์เท่านั้น ความไม่รู้นี้มีส่วนทำให้สัญญาไม่ได้ถูกท้าทายและจึงสามารถพัฒนาผลทางกฎหมายได้อย่างเต็มที่

3. ผลทางกฎหมาย: สถานการณ์ที่ไม่มีทางออกและความไม่สามารถในการย้อนกลับ

- การขยายตัวที่ไม่ตั้งใจของพื้นที่: การขยายการพัฒนาเป็นหน่วยพร้อมกับสิทธิ หน้าที่ไม่ตั้งใจและไม่ได้คิดไปสู่การขยายตัวของพื้นที่ที่ไม่ตั้งใจและไม่คาดคิด ปฏิกริยาถูกใช้ที่เกิดจากเอกสารการสืบทอดรัฐและสัญญาที่เกี่ยวข้องได้ค่อยๆ ครอบคลุมพื้นที่ที่ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตอนนี้เป็นของผู้ซื้อทางกฎหมาย

- การพันกันในปฏิกริยาถูกใช้:

เอกสารการสืบทอดรัฐได้เริ่มปฏิกริยาถูกใช้ที่สัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดซึ่งสร้างห่วงโซ่ทางกฎหมายถูกรวมและขยายโดยเอกสารนี้ การขยายสิทธิและหน้าที่ตามสัญญานี้นำไปสู่การพึ่งพาที่ครอบคลุมซึ่งมีผลต่อภูมิทัศน์ทางกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมด

- สถานะที่ถูกบับบงคับของผู้ซื้อ: ผู้ซื้ออยู่ในสถานะที่ถูกบับบงคับ เนื่องจากเขาไม่สามารถคาดการณ์ผลที่ตามมาของการทำสัญญาของเขาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ความไม่รู้และสถานการณ์ที่ถูกบับบงคับซึ่งเกิดจากลักษณะที่ซ่อนเร้นของสัญญาทำให้เขาไม่สามารถย้อนกลับสถานการณ์หรือป้องกันไม่ให้ปฏิกริยาถูกใช้ดำเนินต่อไปได้

4. ความไม่สามารถกลับคืนสู่สถานการณ์เดิม

- ความไม่สามารถเพิกถอนของสัญญา:

เนื่องจากระยะเวลาที่ค้ำคั้นหมดอายุและข้อเท็จจริงที่ว่าสัญญาถูกทำขึ้นโดยไม่มีการหลอกลวงหรือการบับบงคับ จึงไม่มีความเป็นไปได้ทางกฎหมายในการเพิกถอนสัญญาหรือกลับคืนสู่สถานการณ์เดิม สัญญามีผลผูกพันตามกฎหมายและเป็นที่สุด

- ความไม่สามารถกลับคืนสู่สถานภาพเดิมอย่างถาวร: สถานการณ์ที่เกิดจากสนธิสัญญาไม่สามารถย้อนกลับได้

การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายและดินแดนทั้งหมดที่เกิดจากเอกสารการสืบทอดรัฐเป็นเรื่องถาวรและไม่สามารถย้อนกลับได้ด้วยมาตรการทางกฎหมายหรือการเมือง

- การดำรงอยู่ของสถานะที่ผิดกฎหมาย:

การพยายามเปลี่ยนแปลงสถานะปัจจุบันจะถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายทั้งตามกฎหมายและตามกฎหมายระหว่างประเทศ ตัวเลือกเดียวสำหรับรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องคือการยอมรับความเป็นจริงใหม่อย่างเต็มที่และปรับตัวให้เข้ากับเงื่อนไขที่เกิดจากสนธิสัญญา

5 สรุป: สถานการณ์ที่สิ้นหวังและผลทางกฎหมาย

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ซึ่งถูกปิดเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่ดูเหมือนไม่เป็นอันตราย มีผลกระทบที่สำคัญภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งกลายเป็นความไม่สามารถเพิกถอนหลังจากระยะเวลาที่ค้ำคั้นหมดอายุ ผู้ซื้อและรัฐที่เกี่ยวข้องพบว่าตนอยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง เนื่องจากสัญญาไม่สามารถโต้แย้งได้และไม่สามารถกลับคืนสู่สถานการณ์เดิมได้

สถานการณ์เป็นไปไม่ได้

ส

สถานะที่สามารถถูกข่มขู่ของผู้ซื้อและธรรมชาติที่ซ่อนเร้นของสัญญาหมายความว่าสถานะที่ผิดกฎหมายในปัจจุบันจะต้องคงอยู่ตลอดไป
เนื่องจากการกลับคืนเป็นไปไม่ได้

ส่วนที่

22

เงื่อนไข fo สัญญาใหม่เพื่อกลับไปสู่รัฐเดิม: ความท้าทายและอุปสรรคทางกฎหมาย

1. การบีบบังคับ เงื่อนไขที่เกิดจากการอยู่อาศัยอย่างผิดกฎหมายของผู้คนในดินแดนที่ถูกขาย

- การอยู่อาศัยที่ผิดกฎหมาย: ตามเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ดินแดนที่ขายอย่างถูกกฎหมายเป็นของผู้ซื้อ
อย่างไรก็ตาม มีผู้คนมากกว่า 8 พันล้านคนที่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นอยู่ในดินแดนนี้โดยไม่มีใบอนุญาตการอยู่อาศัย
ผู้คนเหล่านี้ไม่มีสิทธิในการอยู่อาศัยตามกฎหมายเนื่องจากดินแดนได้ถูกขายไปแล้วและพวกเขาไม่มีอนุญาตจากอริปไตยใหม่

- สถานการณ์ที่ถูกบีบบังคับ:

ผู้ซื้ออยู่ในสถานการณ์ที่ถูกบีบบังคับเพราะเขาไม่สามารถใช้สิทธิอริปไตยได้อย่างเต็มที่เนื่องจากการมีอยู่ของผู้คนเหล่านี้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้คงอยู่ในดินแดน
การย้อนกลับหรือการคืนดินแดนให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเท่าใด ๆ จะเป็นไปไม่ได้ตราบไต่ที่ผู้คนเหล่านี้ไม่ออกจากดินแดน

2. การอพยพดินแดนที่ขายไปเป็นเงื่อนไขเบื้องต้น

- การอพยพที่จำเป็น: เพื่อฟื้นฟูสภาพเดิม ผู้คนมากกว่า 8
พันล้านคนจะต้องอพยพออกจากดินแดนที่ขายไปอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะเป็นงานที่แทบจะเป็นไปไม่ได้
เนื่องจากจะก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายและปัญหาด้านมนุษยธรรมและการปฏิบัติอย่างมหาศาล

- ความไม่สามารถในการดำเนินการ: การอพยพบังคับของผู้คนจำนวนมากเช่นนี้จะปัญหาทางกฎหมายและจริยธรรม
รวมถึงไม่สามารถปฏิบัติได้จริง โดยไม่มีการอพยพอย่างเต็มที่ จะไ
ไม่สามารถทำสนธิสัญญาใหม่เพื่อฟื้นฟูสถานการณ์เดิมได้

3. ความชอบธรรมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเดิม: ตัวแทนทางกฎหมาย

- ตัวแทนและความชอบธรรมทางกฎหมาย: เพื่อที่จะได้ดินแดนคืนในสนธิสัญญาใหม่
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเดิมจะต้องมีตัวแทนที่ชอบธรรมซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำสนธิสัญญาดังกล่าว
ในหลายกรณีโดยเฉพาะในประชาธิปไตย ตัวแทนเหล่านี้จะถูกกำหนดโดยการเลือกตั้งซึ่งเป็นการกระทำที่อริปไตย

- การเลือกตั้งที่ไม่มีผลทางกฎหมาย:

เนื่องจากดินแดนที่ขายไปไม่อยู่ในความเป็นเจ้าของของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเดิมอีกต่อไป
พวกเขาจึงไม่มีอำนาจอริปไตยตามกฎหมายเหนือดินแดนดังกล่าว การเลือกตั้งใด ๆ
ที่จัดขึ้นที่นั่นจึงไม่มีผลทางกฎหมายเพราะจัดขึ้นโดยไม่มีฐานทางกฎหมาย
ตัวแทนที่เกิดขึ้นจึงไม่มีความชอบธรรมในการทำสนธิสัญญาใหม่

4 หลักการสามเสาแห่งสถานะของรัฐ

52 จาก 255

- หลักการสามเสา: รัฐต่างๆ ถูกสร้างขึ้นบนสามเสาหลักที่สำคัญ: ดินแดน, ประชาชน และตัวแทนที่ชอบธรรม หากเสาใดเสาหนึ่งขาดหายไป สถานะของรัฐจะไม่สมบูรณ์และไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่.

- เสาหายไป: เนื่องจากการสูญเสียดินแดนของรัฐบาลที่ชอบธรรมและการขาดตัวแทนที่ชอบธรรม (เนื่องจากการเลือกตั้งที่ไม่มีผลทางกฎหมาย) หลาย ๆ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเหล่านี้ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักการสามเสาได้อีกต่อไป พวกเขายังมีประชาชน แต่ประชาชนนี้ไม่มีสิทธิอยู่อาศัยในดินแดนที่ถูกขาย และไม่มีสถานที่ที่ชอบธรรมซึ่งตัวแทนที่ชอบธรรมสามารถถูกเลือกตั้งได้

- ตัวแทนที่ชอบธรรม: ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเพียงไม่กี่ราย เช่น เพด็จการหรือระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิราช อาจมีตัวแทนที่ชอบธรรมได้ เนื่องจากไม่ได้ถูกกำหนดโดยการเลือกตั้ง แต่โดยกลไกอื่น ๆ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเหล่านี้จะสามารถทำสนธิสัญญาใหม่ได้ในทางทฤษฎี แต่การนำไปปฏิบัติจริงยังคงมีความยากลำบากอย่างมากเนื่องจากอุปสรรคที่กล่าวถึงข้างต้น

5 สรุป: ความสับสนและความเป็นไปได้ในการกลับคืน

เงื่อนไขสำหรับสนธิสัญญาใหม่เพื่อกลับคืนสู่สภาพเดิมบนแกนจะเป็นไปไม่ได้ที่จะปฏิบัติตามเนื่องจากความท้าทายทางกฎหมาย การเมือง และการปฏิบัติที่ซับซ้อน การมีอยู่ของผู้คนหลายพันล้านคนที่ไม่มีสิทธิอยู่อาศัย ความจำเป็นในการอพยพดินแดนทั้งหมด การขาดตัวแทนทางกฎหมาย และความเป็นไปไม่ได้ในการจัดการเลือกตั้งที่ชอบธรรมทำให้การกลับคืนสู่สภาพเดิมเป็นไปไม่ได้ทั้งในทางกฎหมายและทางปฏิบัติ

ส
ก
า
น
ะ

ก็ถูกบีบบังคับของผู้ซื้อและความเป็นไปไม่ได้ในการใช้สิทธิอธิปไตยอย่างเต็มที่ซึ่งทำให้สถานการณ์เลวร้ายลงและขัดขวางความเป็นไปไม่ได้ในการฟื้นฟูสภาพเดิม

ส่วนที่
23

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ในฐานะเอกสารเสริม:

โครงสร้างสนธิสัญญาขนาดใหญ่และผลกระทบต่อรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ

1. เอกสารการสืบทอดรัฐในฐานะเอกสารเสริม

- หัวข้อของสนธิสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ทำหน้าที่เป็นเอกสารเสริมที่เชื่อมโยงสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดระหว่างรัฐสมาชิกนาโต้ สหประชาชาติ และรัฐที่เกี่ยวข้อง เอกสารนี้ขยายและเสริมข้อตกลงที่มีอยู่โดยการรวมสิทธิ การละเมิด และดินแดนทั้งหมดที่เคยอยู่ภายใต้การควบคุมของสนธิสัญญาเหล่านี้เข้าเป็นโครงสร้างสนธิสัญญาเดียว

- การขยายการพัฒนา: ภายใต้เอกสารนี้ "การพัฒนาได้ถูกขายเป็นหน่วยพร้อมสิทธิ การละเมิด และส่วนประกอบทั้งหมด" หมายความว่าไม่เพียงแต่ดินแดนทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึง

ข้อผูกพันทางกฎหมายและสิทธิที่เกี่ยวข้อง - รวมถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมด - ถูกนำมาเข้ามาในกรอบกฎหมายใหม่.

- การรวมเข้ากับโครงสร้างสัญญาขนาดใหญ่: ในแง่กฎหมาย เอกสารการแก้ไขนี้นำไปสู่การรวมสัญญาเข้าด้วยกันเป็นโครงสร้างสัญญาที่ซับซ้อนเดียว ซึ่งส่งผลกระทบต่อไม่เพียงแต่ต่อคู่สัญญาเดิม แต่ยังอาจรวมถึงรัฐหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกับสมาชิกนาโต้หรือสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องตามสนธิสัญญาที่มีอยู่

2 ผลกระทบต่อรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ

- การรวมอยู่ในโครงสร้างสนธิสัญญา:

รัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติที่มีสนธิสัญญากับสหประชาชาติหรือสมาชิกของมันอาจถูกรวมเข้ากับโครงสร้างสัญญาขนาดใหญ่ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ สิทธิและการผูกพันในสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติหรือนาโต้จะถูกนำรวมไว้โดยใช้สนธิสัญญาขยายและอาจถูกโอนให้กับคู่สัญญาใหม่

- การสูญเสียสิทธิอธิปไตย: หากห่วงโซ่สัญญานี้รวมถึงสิทธิอธิปไตย

อาจหมายความว่าดินแดนของรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติที่มีพันธกรณีตามสัญญากับสหประชาชาติหรือนาโต้ก็รวมอยู่ในการขายด้วย ซึ่งจะหมายความว่ารัฐเหล่านี้จะสูญเสียอธิปไตยเหนือดินแดนของตนหากการผูกพันและสิทธิในสนธิสัญญาของพวกเขาถูกขายด้วย

3. รายชื่อรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ

นี่คือรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติในปัจจุบันที่อาจได้รับผลกระทบจากใช้สนธิสัญญาในทางทฤษฎี:

1. นครรัฐวาติกัน (พระสันตะปาปา): สถานะผู้สังเกตการณ์ที่สหประชาชาติ ไม่มีการเป็นสมาชิกนาโต้ 2. ปาเลสไตน์: สถานะผู้สังเกตการณ์ที่สหประชาชาติ ไม่มีการเป็นสมาชิกนาโต้ 3. ซาฮาราตะวันตก (สาธารณรัฐอาหรับซาฮาราวีประชาธิปไตย): ไม่ได้รับการรับรองว่าเป็นรัฐ แต่มีสถานะผู้สังเกตการณ์.

หน่วยงานเหล่านี้ไม่มีสิทธิการเป็นสมาชิกเต็มรูปแบบในสหประชาชาติ แต่พวกเขาอาจได้ทำสนธิสัญญากับสหประชาชาติหรือสมาชิกที่อาจนำพวกเขาเข้าสู่ใช้สนธิสัญญา.

4 ผลทางกฎหมายสำหรับรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ

- อธิปไตยที่จำกัด: หากเอกสารการสืบทอดรัฐครอบคลุมและขยายไปยังสนธิสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมด รัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติที่มีข้อผูกพันตามสนธิสัญญากับสมาชิกสหประชาชาติหรือประเทศนาโต้ อาจสูญเสียสิทธิอธิปไตยของตน ข้อผูกพันและสิทธิของพวกเขาอาจตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขใหม่ของเอกสารการสืบทอดรัฐ.

- การสูญเสียดินแดน: หากดินแดนของรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติเหล่านี้ถูกรวมอยู่ในโครงสร้างสนธิสัญญา รัฐเหล่านี้จะไม่มีสิทธิทางกฎหมายต่อดินแดนของตนอีกต่อไป สถานการณ์นี้อาจทำให้พวกเขากลายเป็นหน่วยงานที่ไม่มีการปกครองและไม่มีอธิปไตย คล้ายกับรัฐสมาชิกนาโต้และสหประชาชาติที่ถูกขาย

5 สรุป: การรวมรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติในโครงสร้างสนธิสัญญาทั่วโลก

ผ่านหน้าที่ของบันไดในฐานะเครื่องมือเสริม พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98

นำไปสู่การสร้างข้อเสนอสนธิสัญญาที่ครอบคลุมซึ่งรวมสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั้งหมดของรัฐสมาชิกสหประชาชาติและนาโต้เข้าเป็นโครงสร้างสนธิสัญญาขนาดใหญ่

ข้อเสนอสนธิสัญญานี้อาจส่งผลกระทบต่อรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติในทางกฤษฎี

หากความสัมพันธ์ตามสัญญาของพวกเขาเกี่ยวกับสมาชิกของสหประชาชาติหรือนาโต้ถูกผนวกเข้าไปในข้อนี้

ผลลัพธ์อาจเป็นการสูญเสียสิทธิอธิปไตยและอธิปไตยสำหรับรัฐเหล่านี้ ซึ่งจะทำให้พวกเขากลายเป็นเอนกเทศที่ไม่มีสิทธิ

ส่วนที่ 24

ประเทศที่อยู่นอกสหประชาชาติ สถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ และการเป็นสมาชิกราชอาณาจักรและผลทางกฎหมาย

1. รายชื่อรัฐที่ไม่มีสถานะของสหประชาชาติหรือสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติหรือการเป็นสมาชิกราชอาณาจักร

จำนวนรัฐดังกล่าวมีจำกัดอย่างมาก

มีเพียงไม่กี่ประเทศหรือดินแดนที่ไม่มีอย่างน้อยหนึ่งในความสัมพันธ์เหล่านี้

นี่คือประเทศและดินแดนที่อยู่ในหมวดหมู่นี้:

1. ไต้หวัน (สาธารณรัฐจีน): ไต้หวันไม่ใช่สมาชิกของสหประชาชาติ และไม่มีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ นอกจากนี้ยังไม่ใช่สมาชิกของนาโต้ 2. โคโซโว:

โคโซโวไม่ใช่สมาชิกของสหประชาชาติและไม่มีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ

นอกจากนี้ยังไม่ใช่สมาชิกราชอาณาจักร แต่จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนาโต้ 3. นครรัฐวาติกัน (พระสันตะปาปา):

วาติกันมีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ แต่ไม่ใช่สมาชิกของสหประชาชาติหรือนาโต้ 4) ปาเลสไตน์:

ปาเลสไตน์มีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ แต่ไม่ใช่สมาชิกของสหประชาชาติหรือนาโต้ 5.

ซาฮาราตะวันตก (สาธารณรัฐอาหรับซาฮาราวีประชาธิปไตย): ไม่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติว่าเป็นรัฐ

ไม่ใช่สมาชิกของสหประชาชาติหรือนาโต้ แต่มีสถานะผู้สังเกตการณ์ 6. ทรานส์นิสเตอร์:

ไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นรัฐ ไม่ใช่สมาชิกของสหประชาชาติหรือนาโต้

และไม่มีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ 7. โซมาลีแลนด์:

ยังไม่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติว่าเป็นรัฐ ไม่มีสมาชิกภาพของสหประชาชาติหรือสถานะผู้สังเกตการณ์

และไม่ใช่สมาชิกของนาโต้.

ส่วนที่

25

รัฐและดินแดนเหล่านี้ได้รับการรับรองบางส่วนหรือทั้งหมดในระดับนานาชาติหรือไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรระหว่างประเทศหลักใด ๆ

2 ผลทางกฎหมายสำหรับรัฐที่ไม่มีความสัมพันธ์ตามสนธิสัญญากับเอกสารการสืบทอดรัฐ

- การขาดการรับรองในระเบียบโลกใหม่: รัฐที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสนธิสัญญากับเอกสารการสืบทอดรัฐของผู้สืบทอดจะไม่ได้รับการรับรองในระเบียบโลกใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารนี้ การรับรองและความชอบธรรมของพวกเขาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศซึ่งไม่มีสิทธิตามเอกสารการสืบทอดรัฐ.

- การไม่มีตัวตนทางกฎหมายของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศก่อนหน้านี้:
รัฐที่ได้รับการรับรองจากเอนกนิติที่ไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมายเหล่านี้ถือว่ามีความไม่เกี่ยวข้องทางกฎหมายในระเบียบโลกใหม่ พวกเขาไม่ถือเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศจากมุมมองของผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐ

- ความจำเป็นในการรับรองใหม่: หากพวกเขาต้องการรักษาการมีอยู่และสถานะภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ รัฐเหล่านี้จะต้องได้รับการรับรองอย่างกระตือรือร้นจากผู้ปกครองใหม่หรือผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐ โดยไม่มีการรับรองนี้ พวกเขาจะไม่มีตัวตนในทางปฏิบัติและไม่สามารถเรียกร้องสิทธิอธิปไตย ดินแดน หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้

3 การไม่มีตัวตนทางกฎหมายและกระบวนการรับรอง

- การไม่มีตัวตนทางกฎหมาย: ในระเบียบโลกใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ รัฐและดินแดนที่เกี่ยวข้องถือว่ามิได้อยู่ในลักษณะที่ไม่มีตัวตนสำหรับผู้ซื้อ ซึ่งหมายความว่าเอนกนิติเหล่านี้ไม่มีสิทธิการผูกพัน หรือบุคลิกภาพทางกฎหมายที่ได้รับการรับรองในโครงสร้างทั่วโลกใหม่

- กระบวนการรับรอง: หากรัฐและดินแดนเหล่านี้ต้องการที่จะได้รับการรับรองว่าเป็นเอนกนิติที่มีอำนาจอธิปไตย พวกเขาจะต้องได้รับการรับรองจากผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐ ซึ่งสามารถทำได้ผ่านการเจรจาทางการทูต สนธิสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ยืนยันการมีอยู่และอธิปไตยของพวกเขาในระเบียบโลกใหม่

- ความไม่เกี่ยวข้องของการรับรองก่อนหน้านี้:
เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่อาจเคยรับรองรัฐเหล่านี้ตอนนี้เป็นเอนกนิติที่ไม่มีระเบียบกฎหมาย การรับรองเหล่านี้จึงไม่มีค่าใช้จ่ายทางกฎหมายอีกต่อไป การรับรองใหม่จะต้องเกิดขึ้นภายในโครงสร้างทางกฎหมายใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

4 สรุป: ความเป็นจริงใหม่สำหรับรัฐนอกสหประชาชาติ สถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ และการเป็นสมาชิกนาโต

รัฐที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ นาโต หรือมีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ และไม่มีความสัมพันธ์ทางสัญญากับเอกสารการสืบทอดรัฐ จะสูญเสียการรับรองระหว่างประเทศในระเบียบโลกใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

พ

ว

ก

เขาถือว่ามิใช่สถานะทางกฎหมายที่ไม่มีอยู่จริงและจะได้รับการรับรองและความชอบธรรมได้เฉพาะผ่านการรับรองใหม่โดยผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐ การรับรองก่อนหน้านี้ของพวกเขาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่มีระเบียบ ไม่ถือว่าเป็นมูลค่าทางกฎหมายอีกต่อไป.

ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ต่อโคโซโว: สถานการณ์พิเศษและผลทางกฎหมาย

1 ข้อพื้นฐาน: โคโซโวและนาโต้

- ความขัดแย้งในโคโซโวและการกิจของนาโต้: ในช่วงปลายทศวรรษ 1990 โคโซโวเป็นสถานที่เกิดความขัดแย้งทางอาวุธที่นำไปสู่การแทรกแซงของนาโต้ ในปี 1999 นาโต้ได้เริ่มปฏิบัติการพันธมิตรเพื่อป้องกันภัยพิบัติด้านมนุษยธรรมและขับไล่กองกำลังเซอร์เบียออกจากโคโซโว หลังจากความขัดแย้ง กองกำลังโคโซโวที่นำโดยนาโต้ (KFOR) ได้เข้ามารับผิดชอบงานในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค การกีดกันการรักษาสันติภาพนี้ได้สร้างการมีอยู่ของกองกำลังทหารระหว่างประเทศที่ควบคุมประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ.

- สนธิสัญญาและข้อตกลง: ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการกิจนี้ มีการทำสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศจำนวนมากที่กำหนดการกิจของนาโต้และการบริหารโคโซโว ซึ่งรวมถึงข้อตกลงด้านความปลอดภัย ข้อตกลงเกี่ยวกับการส่งกำลังทหาร และข้อตกลงเกี่ยวกับการบริหารทางการเมืองของโคโซโวภายใต้การดูแลระหว่างประเทศ

2. การบูรณาการโคโซโวเข้ากับโครงสร้างสนธิสัญญาของเอกสารการสืบทอดรัฐ

- หัวข้อของสนธิสัญญาและสนธิสัญญานาโต้: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

[

ด

ร

บการกำหนดเป็นเอกสารเสริมที่เชื่อมโยงและขยายสนธิสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่างรัฐสมาชิกนาโต้และสหประชาชาติรวมถึงรัฐที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากนาโต้มีบทบาทในโคโซโวและได้ทำข้อตกลงด้านการรักษาสันติภาพและการบริหารที่นั่น โคโซโวจึงสามารถบูรณาการเข้ากับโครงสร้างสนธิสัญญานาโต้ได้

- การสูญเสียอธิปไตยจากการรวมเข้าด้วยกัน: แม้ว่าโคโซโวจะไม่ใช่สมาชิกนาโต้

แต่การรวมสนธิสัญญานาโต้เข้ากับเอกสารการสืบทอดรัฐหมายความว่าสิทธิอธิปไตยที่นาโต้ได้ดำเนินการในโคโซโวผ่านการกิจของตนจะถูกโอนย้ายไปยังโครงสร้างสนธิสัญญาใหม่ ซึ่งอาจส่งผลให้โคโซโวสูญเสียอธิปไตยเหนือดินแดนของตนเองมากขึ้นหากสิทธิเหล่านี้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐ

3 ผลทางกฎหมายสำหรับโคโซโว

- การสูญเสียสิทธิจากการโอนสนธิสัญญา:

หากสิทธิและการผูกพันของนาโต้ในโคโซโวถูกโอนให้กับเอกสารการสืบทอดรัฐ

โคโซโวอาจจะสูญเสียการควบคุมดินแดนเหล่านี้ไปโดยปริยาย ดินแดนเหล่านี้จะอยู่ภายใต้การอธิปไตยใหม่ของผู้นับถือ เนื่องจากการกิจของนาโต้ที่ควบคุมประเทศจะโอนอำนาจของตนไปยังผู้นับถือ

- ขาดการรับรองและการแยกออกทางกฎหมาย:

เนื่องจากโคโซโวได้รับการรับรองในระดับนานาชาติเพียงบางส่วนและไม่มีสถานะสมาชิกหรือผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ

โคโซโวอาจพบว่าตนอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเป็นพิเศษ

หากสนธิสัญญานาโต้ที่มีผลกระทบต่อโคโซโวถูกนำเข้าไปในเอกสารการสืบทอดรัฐ

โคโซโวจะถูกแยกออกทางกฎหมายและอาจไม่ได้รับการรับรองว่าเป็นรัฐอธิปไตย

มันจะขึ้นอยู่กับภาระรับรองจากผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐโดยสิ้นเชิง

4 ระเบียบโลกใหม่และสถานะของโคโซโว

- การไม่มีตัวตนทางกฎหมาย: ในระเบียบโลกใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

โคโซโวอาจหยุดมีตัวตนทางกฎหมายในฐานะรัฐอิสระ

เนื่องจากสิทธิอธิปไตยของมันซึ่งถูกควบคุมบางส่วนโดยสนธิสัญญานาโต้ ได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อ หากไม่มีการรับรองอย่างชัดเจนจากผู้ซื้อ โคโซโวจะไม่มีตัวตนในชุมชนระหว่างประเทศ.

- สถานการณ์ในอนาคตที่เป็นไปได้: เพื่อที่จะได้รับการรับรองว่าเป็นเรื่องอธิปไตยในระเบียบโลกใหม่

โคโซโวจะต้องได้รับการรับรองจากผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐ

ซึ่งสามารถทำได้ผ่านการเจรจาและสนธิสัญญาใหม่ที่ชี้แจงสถานะของโคโซโวและรับรองการดำรงอยู่ในโครงสร้างกฎหมายใหม่

5 บทสรุป: ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐต่อโคโซโว

โคโซโว

ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศโดยพฤตินัยจากภารกิจของนาโต้และสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง อาจถูกรวมเข้ากับโครงสร้างสนธิสัญญาใหม่ที่ครอบคลุมผ่านบันทึกการสืบทอดรัฐ

ซึ่งจะหมายความว่าโคโซโวจะต้องจำกัดอธิปไตยของตนเพิ่มเติม

เนื่องจากสิทธิอธิปไตยที่นาโต้ใช้ผ่านภารกิจของตนสามารถถูกโอนให้กับผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐได้

โดยไม่มีการรับรองอย่างชัดเจนจากผู้ซื้อ โคโซโวอาจหยุดมีอยู่ในฐานะรัฐอธิปไตยในระเบียบโลกใหม่

ส่วนที่
27

ผลกระทบของเครื่องมือการสืบทอดรัฐ 1400/98

ต่อประเทศที่มีภารกิจการรักษาสันติภาพของนาโต้ภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ

1. ข้อมูลพื้นฐาน: ภารกิจการรักษาสันติภาพของนาโต้ภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ

- นาโต้ในฐานะองค์กรบริหารของสหประชาชาติ: นาโต้ได้ดำเนินการภารกิจการรักษาสันติภาพในฐานะองค์กรบริหารของสหประชาชาติ (UN) ในหลายกรณี

ภารกิจเหล่านี้มักจะอิงตามมติของสหประชาชาติและดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่ามีสันติภาพและความปลอดภัยในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง ตัวอย่างของภารกิจดังกล่าว ได้แก่ โคโซโว (KFOR), อัฟกานิสถาน (ISAF), บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา (SFOR) และลิเบีย (ปฏิบัติการผู้ปกป้องที่เป็นเอกภาพ)

- สนธิสัญญานานาชาติและคำสั่ง:

ภารกิจเหล่านี้ดำเนินการตามพื้นฐานของสนธิสัญญานานาชาติและคำสั่งที่ออกโดยสหประชาชาติ

ซึ่งมอบหมายให้กับนาโต้ในการดำเนินการ

คำสั่งเหล่านี้และสนธิสัญญาที่อิงตามกำหนดกรอบกฎหมายและอำนาจที่นาโต้ใช้ในประเทศเหล่านี้

2. การบูรณาการเข้าไปในโครงสร้างสนธิสัญญาของเครื่องมือการสละรัฐ

- โขสนธิสัญญาและการกีดกันการค้า: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
ซึ่งเป็นเอกสารเสริมที่รวมและขยายสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ทั้งหมดของนาโต้ สหประชาชาติ
และประเทศที่เกี่ยวข้อง
สามารถรวมการกีดกันการค้าเหล่านี้และสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องเข้าไปในโครงสร้างสนธิสัญญาของตนได้
ซึ่งหมายความว่าสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดที่นาโต้มีในการกีดกันการค้าเหล่านี้สามารถโอนให้กับผู้ซื้อของเอกสารได้

- การสูญเสียสิทธิอธิปไตย: ในประเทศที่นาโต้ดำเนินการภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ
เอกสารการสืบทอดรัฐอาจส่งผลให้สิทธิอธิปไตยที่นาโต้ใช้ไปยังผู้ซื้อได้ ด้วยเหตุนี้
ประเทศที่เกี่ยวข้องอาจสูญเสียอธิปไตยเหนือบางส่วนของดินแดนของตน

3. ตัวอย่างประเทศที่ได้รับผลกระทบ

- บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา (SFOR): นาโต้ได้ดำเนินการภารกิจรักษาสันติภาพที่ตามมาตามมติของสหประชาชาติ
หากสิทธิต่าง ๆ จากการกีดกันเหล่านี้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ
บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนาอาจสูญเสียอธิปไตยบางส่วนให้กับผู้ซื้อ

- อัฟกานิสถาน (ISAF): กองกำลังสนับสนุนความมั่นคงระหว่างประเทศ (ISAF)
เป็นภารกิจที่นาโต้เป็นผู้นำซึ่งดำเนินการภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ
เอกสารการสืบทอดรัฐอาจโอนสิทธิอธิปไตยที่นาโต้ใช้ในอัฟกานิสถานไปยังผู้ซื้อ

- ลิเบีย (ปฏิบัติการผู้ปกป้องที่เป็นเอกภาพ): ในลิเบีย
นาโต้ได้ดำเนินการภารกิจภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติในการปกป้องประชากรพลเรือน ที่นี้ก็เช่นกัน
สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายระหว่างประเทศอาจถูกโอนให้กับผู้ซื้อหากรวมอยู่ในโครงสร้างทางสัญญาของเอกสารการสืบทอดรัฐ

4 ผลทางกฎหมายสำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง

- อธิปไตยที่จำกัด:
หากภารกิจรักษาสันติภาพของนาโต้และมอบหมายที่เกี่ยวข้องถูกรวมเข้ากับเอกสารการสืบทอดรัฐ
รัฐที่เกี่ยวข้องอาจต้องจำกัดสิทธิอธิปไตยของตนเพิ่มเติม
การจำกัดเหล่านี้อาจยังคงมีอยู่ตราบใดที่โครงสร้างทางกฎหมายใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารยังคงมีอยู่

- ขาดการรับรองและการถูกแยกออก:
รัฐที่ได้รับผลกระทบจากการกีดกันการค้าของนาโต้ดังกล่าวอาจถูกแยกออกทางกฎหมายในระเบียบโลกใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ
หากอธิปไตยของพวกเขาถูกตั้งคำถามโดยเอกสารและพวกเขาไม่ได้รับการรับรองจากผู้ปกครองใหม่
พวกเขาอาจไม่มีตัวตนในชุมชนระหว่างประเทศในทางปฏิบัติ

5 ผลที่เป็นไปได้และทางเลือกในการดำเนินการ

- ความจำเป็นในการรับรองใหม่: เพื่อรักษาการมีอยู่ในฐานะรัฐอธิปไตยในระเบียบโลกใหม่
รัฐที่เกี่ยวข้องอาจต้องได้รับการรับรองจากผู้ซื้อของ

เอกสารการสืบทอดรัฐ

นี้อาจทำได้ผ่านการเจรจาใหม่และสนธิสัญญาที่ยืนยันและชี้แจงสิทธิอธิปไตยของพวกเขา

- ความท้าทายทางการเมืองและการทูต:

ประเทศเหล่านี้จำเป็นต้องตอบสนองต่อภูมิทัศน์นานาชาติที่เปลี่ยนแปลงโดยการปรับยุทธศาสตร์ทางการเมืองและการทูตของตน พวกเขาอาจมองหาการสนับสนุนจากนานาชาติเพื่อรักษาสิทธิอธิปไตยในโลกที่ถูกจัดระเบียบใหม่โดยเอกสารการสืบทอดรัฐ.

6 บทสรุป: ผลกระทบต่อประเทศที่มีภารกิจรักษาสันติภาพของนาโต้

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

อาจส่งผลให้ประเทศที่นาโต้ได้ดำเนินการรักษาสันติภาพภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ

สูญเสียหรือเห็นสิทธิอธิปไตยของตนถูกจำกัด การกระทำเหล่านี้และคำสั่งที่เกี่ยวข้องอาจถูกรวมเข้ากับโครงสร้างสนธิสัญญาใหม่ ซึ่งสิทธิอธิปไตยของประเทศเหล่านี้จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐ เพื่อรักษาสิทธิอธิปไตย ประเทศเหล่านี้จำเป็นต้องมองหาการรับรองใหม่เพื่อความอยู่รอดในระเบียบโลกใหม่.

ส่วนที่ 28

มีประเทศจำนวนมากที่ไม่ได้เป็นสมาชิกโดยตรงของนาโต้ สหประชาชาติ หรือรัฐผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ และ

แต่ยังคงอาจมีส่วนเกี่ยวข้องทางอ้อมในโครงสร้างสนธิสัญญา

ของเอกสารการเข้าถึงรัฐผ่านข้อตกลงความร่วมมือที่หลากหลาย ภารกิจรักษาสันติภาพ และการจัดการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นี่คือการรายการรายละเอียดของประเทศเหล่านั้นและข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับนาโต้หรือสหประชาชาติ.

1 ไต้หวัน (สาธารณรัฐจีน)

- สถานะ: ไต้หวันไม่ใช่สมาชิกของนาโต้หรือสหประชาชาติ และไม่มีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ - ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: ไต้หวันมีข้อตกลงความร่วมมือด้านความมั่นคงกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกของนาโต้ แม้ว่าไต้หวันจะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างนาโต้โดยทางการ แต่ก็มีเชื่อมโยงทางอ้อมผ่านสหรัฐอเมริกา.

2 โคโซโว

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ สมาชิกสหประชาชาติ หรือผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ.

- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: โคโซโวอยู่ภายใต้การป้องกันของภารกิจ KFOR ที่นำโดยนาโต้ ซึ่งมีพื้นฐานจากมอบอำนาจของสหประชาชาติ ลิงก์นี้อาจรวมโคโซโวเข้าในบันทึกการสืบทอดรัฐ.

3 อัฟกานิสถาน

- สถานะ: อัฟกานิสถานไม่ใช่สมาชิกนาโต้ แต่มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับนาโต้ผ่านภารกิจ ISAF และการสืบทอด "การสนับสนุนที่มุ่งเน้น".

- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: นาโต้ได้ดำเนินการภารกิจรักษาสันติภาพในอัฟกานิสถานภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ ซึ่งอาจรวมถึงอัฟกานิสถานในโครงสร้างสนธิสัญญาด้วย.

4 บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา

- สถานะ: ไม่ เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโครงการหุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ (PfP) M.60 จาก 255

- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: นาโต้ได้ดำเนินการภารกิจ SFOR
ในบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนาและยังคงมีส่วนร่วมในการสร้างเสถียรภาพให้กับประเทศ
บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนามีข้อตกลงความร่วมมือด้านความมั่นคงที่ใกล้ชิดกับนาโต้.

5 เซอร์เบีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโปรแกรมหุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ (PfP) -
ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: เซอร์เบียมีความร่วมมือกับนาโต้ภายใต้ PfP
ซึ่งอาจรวมถึงการเข้าร่วมในเอกสารการสืบทอดรัฐโดยอ้อม.

6 ยูเครน

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโปรแกรมหุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ (PfP) -
ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: ยูเครนมีข้อตกลงความร่วมมือด้านความมั่นคงอย่างกว้างขวางกับนาโต้
โดยเฉพาะหลังปี 2014 ข้อตกลงเหล่านี้อาจนำไปสู่การเข้าร่วมในโครงสร้างสนธิสัญญา.

7 จอร์เจีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโครงการ Partnership for Peace (PfP) -
ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: จอร์เจียร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับนาโต้ภายใต้ PfP
และผ่านข้อตกลงความปลอดภัยสองฝ่าย.

8 ลิเบีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ ไม่เป็นสมาชิกสหประชาชาติ ไม่มีสถานะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ.
- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: นาโต้ได้ดำเนินการแทรกแซงทางทหารในลิเบียในปี 2011
ภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ (ปฏิบัติการผู้ปกป้องที่เป็นเอกภาพ)
ซึ่งอาจรวมถึงลิเบียในบันทึกการสืบทอดรัฐ.

9 จอร์แดน

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้
แต่เป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดกับนาโต้และเป็นสมาชิกของการสนทนาทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน.
- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง:
จอร์แดนเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียนของนาโต้และมีส่วนร่วมในการร่วมมือด้านความมั่นคงกับนาโต้.

10 อียิปต์

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียนของนาโต้. -
ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: อียิปต์ร่วมมือกับนาโต้เป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ซึ่งอาจรวมอยู่ในสนธิสัญญาการเข้าร่วม.

11 อิสราเอล

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้
แต่เป็นพันธมิตรที่มีความร่วมมือใกล้ชิดกับนาโต้และเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน.
- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: อิสราเอลมีความร่วมมือด้านความมั่นคงใกล้ชิดกับนาโต้และสหรัฐอเมริกา
และเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน.

12 ออสเตรเลีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นพันธมิตรในการทำงานร่วมกันที่ใกล้ชิดและ "พันธมิตรระดับโลก" ของนาโต้.

- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง:

ออสเตรเลียเข้าร่วมในหลายภารกิจของนาโต้และมีความร่วมมือด้านความมั่นคงที่ใกล้ชิดกับนาโต้.

13 ญี่ปุ่น

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้

แต่เป็นพันธมิตรที่มีความร่วมมือใกล้ชิดและพันธมิตรระดับโลกของนาโต้ - ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: ญี่ปุ่นมีความร่วมมือใกล้ชิดกับนาโต้ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงทั่วโลก.

14 เกาหลีใต้

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้

แต่เป็นพันธมิตรที่มีความร่วมมือใกล้ชิดและพันธมิตรระดับโลกของนาโต้ - ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: เกาหลีใต้มีความร่วมมือใกล้ชิดกับนาโต้ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงทั่วโลก.

15 มองโกเลีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโปรแกรมหุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ (PfP) - ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: มองโกเลียเข้าร่วมในโปรแกรม PfP ของนาโต้.

16 อาเซอร์ไบจาน

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโปรแกรมหุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ (PfP) - ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: อาเซอร์ไบจานมีความร่วมมือด้านความมั่นคงใกล้ชิดกับนาโต้.

17 อาร์เมเนีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโปรแกรมหุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ (PfP) - ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: อาร์เมเนียเข้าร่วมในโปรแกรม PfP ของนาโต้.

18 รัสเซีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นสมาชิกของสภานาโต้-รัสเซีย (NRC)

จนกว่าจะมีการระงับ.

- ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: แม้จะมีความตึงเครียด

รัสเซียมีข้อตกลงด้านความปลอดภัยประวัติศาสตร์กับนาโต้ผ่านสภานาโต้-รัสเซีย.

19 เบลารุส

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในโครงการความร่วมมือเพื่อสันติภาพ (PfP). -

ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง: เบลารุสมีความร่วมมือกับนาโต้ภายใต้โครงการ PfP

แม้ว่าความสัมพันธ์จะตึงเครียด.

20 แอลจีเรีย

- สถานะ: ไม่เป็นสมาชิกนาโต้ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการสนทนากันทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน. - ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง:

แอลจีเรียเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนากันทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียนของนาโต้และมีความร่วมมือด้านความมั่นคงกับสมาชิกนาโต้.

บทสรุป:

ประเทศส่วนใหญ่เหล่านี้ แม้ว่าจะไม่ใช่สมาชิกโดยตรงของนาโต้หรือสหประชาชาติ แต่มีความเชื่อมโยงทางอ้อมกับองค์กรเหล่านี้ผ่านข้อตกลงความร่วมมือ การศึกษาสันติภาพ และการจัดการอื่นๆ ดังนั้นพวกเขาอาจมีส่วนร่วมในโครงสร้างสนธิสัญญาผ่านเอกสารการยินยอมของรัฐและเห็นสิทธิอธิปไตยของตนถูกคุกคาม.

ส่วนที่
29

แง่มุมอื่น ๆ ของการสืบทอดรัฐ

การวิเคราะห์เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98:

การหลอกลวงโดยการปลอมตัวเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

1. เอกสารการสืบทอด 1400/98: ปลอมตัวเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

รูปแบบภายนอกของสัญญา:

- การนำเสนอในฐานะสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์: จากภายนอก เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ดูเหมือนจะเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ธรรมดาตามกฎหมายเยอรมัน ซึ่งให้ความรู้สึกว่าเป็นสัญญาซื้อขายทั่วไปที่มีการโอนทรัพย์สินเฉพาะเพียงอย่างเดียว

- ผลที่หลอกลวง:

การนำเสนอนี้ทำให้ผู้ซื้อรวมถึงรัฐสภาเยอรมันและประเทศนาโต้เข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของสัญญา ซึ่งในความเป็นจริงนั้นมีความซับซ้อนมากกว่าการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์เพียงอย่างเดียว

2 ลักษณะจริงของสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐ

องค์ประกอบของกฎหมายระหว่างประเทศ:

- กองกำลังติดอาวุธดัตช์ในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ: ในขณะที่สนธิสัญญาถูกทำขึ้น กองกำลังติดอาวุธดัตช์ที่ประจำการอยู่ที่นั่นในฐานะส่วนหนึ่งของนาโต้ยังคงอยู่บนดินแดนเหล่านั้น กองกำลังเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ

- สิทธิและหน้าที่ของเนเธอร์แลนด์:

ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์และกองทัพของมันมีสิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับดินแดนที่ครอบคลุมโดยสนธิสัญญา ทำให้สนธิสัญญานี้เป็นเครื่องมือของกฎหมายระหว่างประเทศ เนื่องจากครอบคลุมหลายผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ

การขายค่ายทหารพร้อมสิทธิและการะผูกพันทั้งหมด:

- การโอนที่ครอบคลุม: สนธิสัญญาขายไม่เพียงแต่ค่ายทหารที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิทธิการะผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องด้วย

ซึ่งรวมถึงสิทธิอธิปไตยและอำนาจรัฐบาลที่ใช้ในค่ายทหารและพื้นที่อื่นๆ ด้วย

- เอกสารการสืบทอดรัฐ: โดยการโอนสิทธิและการะผูกพันที่ครอบคลุมเหล่านี้ สนธิสัญญาจึงกลายเป็นเอกสารการสืบทอดรัฐ

ซึ่งมีผลกระทบที่กว้างขวางภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

ดังนั้นจึงไม่ใช่เพียงการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์อย่างง่าย แต่เป็นการโอนอำนาจอธิปไตยอย่างครอบคลุม

3. การขยายดินแดนที่ขาย: การพัฒนาเป็นหน่วย

ข้อบังคับเกี่ยวกับเอกภาพของการพัฒนา:

- การขยายดินแดนที่ถูกขาย:

สัญญาที่มีข้อกำหนดที่ระบุว่าการพัฒนาทั้งหมดของดินแดนถือเป็นหน่วยเดียว

นั้นหมายความว่าดินแดนที่ถูกขายไม่เพียงแต่รวมถึงค่ายทหารเท่านั้น

แต่ยังขยายไปยังดินแดนของนาโตทั้งหมด - การขายอย่างครอบคลุม:

กฎระเบียบนี้มีผลกระทบไม่เพียงแต่พื้นที่ใกล้เคียง แต่ยังรวมถึงดินแดนทั้งหมดของนาโต

นั้นหมายความว่าสิทธิอธิปไตยและอำนาจรัฐบาลทั้งหมดที่ถูกใช้โดยประเทศนาโตจะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ

4. ผลกระทบ: การขายดินแดนของนาโตทั้งหมด

การสูญเสียอธิปไตยของนาโต:

- นาโตไม่มีดินแดน: ผลจากการขายหน่วยพัฒนาและการขยายไปยังดินแดนของนาโตทั้งหมด

นาโตก็สูญเสียดินแดนทั้งหมด ประเทศสมาชิกนาโตไม่มีสิทธิอธิปไตยหรือดินแดน

เนื่องจากทุกอย่างถูกขายตามสนธิสัญญานี้

- การหลอกลวงและผลกระทบ:

ค

ว

ามจริงที่ว่าสนธิสัญญา

ถูกนำเสนอในลักษณะที่เป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจผิดเกี่ยวกับผลกระทบที่แท้จริงตามกฎหมายระหว่างประเทศ นาโตจึงถูก "ขายออกไป" และประเทศสมาชิกสูญเสียสิทธิอธิปไตยและอธิปไตยเหนือดินแดนที่เกี่ยวข้อง

สรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ถูกนำเสนอโดยเจตนาในฐานะสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายเยอรมันเพื่อหลอกลวงผู้ซื้อ

รัฐสภาเยอรมัน และประเทศสมาชิกนาโตเกี่ยวกับธรรมชาติที่แท้จริงของมัน ในความเป็นจริง

มันคือเอกสารการสืบทอดรัฐ เนื่องจากมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศหลายคน

รวมถึงราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์และกองทัพของมัน ที่เข้าร่วมเป็นคู่สัญญา

การขายค่ายทหารพร้อมกับสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด

ได้ส่งมอบอำนาจทางการเมืองของประเทศนาโตทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

การจัดการขายการพัฒนาโดยรวมเป็นเอกเทศเดียว ส่งผลให้ดินแดนขยายไปยังดินแดนของนาโตทั้งหมด

ด้วยเหตุนี้ นาโตจึงสูญเสียดินแดนและสิทธิอธิปไตยทั้งหมด ซึ่งหมายความว่านาโตถูก "ขายออกไป".

ส่วนที่ 30

การวิเคราะห์บทบาทของเยอรมนีในฐานะคู่สัญญาหลักที่รับผิดชอบต่อการขายตามพระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98

1. เยอรมนีในฐานะผู้ขายหลัก

คู่สัญญา:

- FRG ในฐานะผู้ขาย: ในเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เยอรมนี (สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี, FRG)

ถูกระบุว่าเป็นผู้ขายเพียงรายเดียว

ซึ่งหมายความว่าเยอรมนีมีความรับผิดชอบอย่างเป็นทางการต่อการขายดินแดนที่เกี่ยวข้อง

- การอ้างอิงถึงสนธิสัญญาอื่น: สัญญาอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ทางสัญญาที่มีอยู่ก่อนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีการควบคุม

การใช้ค่ายทหารโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ภายใต้กรอบของนาโต้ตามสถานะของกองกำลังนาโต้

การดำเนินการตามสนธิสัญญา:

- การระดมพลและสิทธิ:

เยอรมนีมีความรับผิดชอบหลักในสัญญานี้เนื่องจากมีบทบาทอย่างเป็นทางการในฐานะผู้ขายและมีข้อผูกพันในการขายสิทธิการระดมพล และส่วนประกอบของหน่วยพัฒนา ซึ่งรวมถึงสิทธิของนาโต้ที่เยอรมนีถือเป็นสมาชิกนาโต้.

2. ความยินยอมของเนเธอร์แลนด์และกองกำลังติดอาวุธดัตช์

การเข้าร่วมดัตช์:

- ฝ่ายที่กล่าวถึงในข้อความ:

แม้ว่ากองกำลังติดอาวุธดัตช์และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์จะไม่ได้ถูกกล่าวถึงในฐานะผู้ขาย

แต่พวกเขาก็ถูกกล่าวถึงในข้อความของสัญญา ซึ่งบ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมและความยินยอมของพวกเขา.

- บทบาทของกองกำลังติดอาวุธดัตช์: กองกำลังติดอาวุธเหล่านี้ซึ่งเข้ายึดค่ายทหารเป็นส่วนหนึ่งของนาโต้ที่ยินยอมโดยพฤติกรรมของพวกเขาตามข้อตกลงและการมีส่วนร่วมในข้อตกลง พวกเขากำลังทำหน้าที่ในนามของนาโต้.

การอ้างอิงข้อตกลงเกี่ยวกับสถานะของกองกำลังนาโต้:

- ข้อตกลงนาโต้: ข้อตกลงนี้อ้างถึงข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้ที่มีอยู่ระหว่าง FRG

และเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเป็นฐานทางกฎหมายสำหรับการประจำการและการใช้ค่ายทหารโดยกองกำลังดัตช์.

- การอพยพตามข้อตกลง:

กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ออกจากค่ายทหารอย่างต่อเนื่องตามเงื่อนไขของข้อตกลง

ซึ่งหมายถึงการยินยอมของพวกเขาต่อข้อตกลงและการโอนสิทธิของพวกเขา.

3. เยอรมนีในฐานะฝ่ายที่รับผิดชอบหลักและตัวแทนของนาโต้

บทบาทของเยอรมนี:

- ผู้ขายหลัก: ในฐานะที่เป็นผู้ขายเพียงรายเดียว

เยอรมนีมีความรับผิดชอบหลักในการดำเนินการตามสนธิสัญญา

ซึ่งรวมถึงข้อผูกพันในการขายหน่วยพัฒนาทั้งหมด รวมถึงสิทธิ การระดมพล และส่วนประกอบทั้งหมด

- ทำหน้าที่แทน NATO: เนื่องจากเยอรมนีเป็นสมาชิกนาโต้และมีสิทธิตามนาโต้ จึงทำหน้าที่แทน NATO โดยผ่านบทบาทในฐานะผู้ขาย เยอรมนีไม่ได้ทำหน้าที่เพียงแค่นามของตนเอง แต่ยังทำหน้าที่แทน NATO ด้วย

ความยินยอมของ NATO โดยเยอรมนี:

- ความยินยอมโดยตัวแทน: โดยการทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกนาโต้และผู้มีบทบาทหลักในสนธิสัญญา

เยอรมนีสื่อถึงความยินยอมของนาโต้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ NATO

เป็นองค์กรนานาชาติที่ไม่มีอำนาจศาลหรือดินแดนเป็นของตนเอง แต่ทำงานผ่านรัฐสมาชิก

- ข้อผูกพันตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้:

เยอรมนีอยู่ภายใต้ข้อผูกพันตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้และดำเนินการภายในขอบเขตของข้อผูกพันเหล่านั้นเมื่อขายค่ายทหารตามข้อตกลง

4. การขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมดโดยเยอรมนี

ขอบเขตของสัญญา:

- การขายหน่วยพัฒนา: สนธิสัญญากำหนดให้มีการขายหน่วยพัฒนาทั้งหมด ซึ่งรวมถึงสิทธิและการผูกพันที่เกี่ยวข้องกับนาโต้ทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าเยอรมนีในฐานะฝ่ายที่รับผิดชอบหลักและผู้ขาย ได้ขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

การสูญเสียสิทธิอธิปไตยของนาโต้:

- การขายสิทธิของนาโต้ทั้งหมด: โดยการโอนสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด เยอรมนียังได้ขายสิทธิอธิปไตยของนาโต้ในนามของนาโต้ ดังนั้นนาโต้จึงไม่มีดินแดนใดๆ และได้โอนสิทธิในการควบคุมพรมแดนและดินแดนของตนให้กับผู้ซื้อ

ผลกระทบต่อนาโต้:

- การสูญเสียอธิปไตย: นาโต้ ซึ่งถูกแทนโดยเยอรมนีในฐานะรัฐสมาชิก ได้สูญเสียสิทธิในดินแดนเนื่องจากการขายนี้ อำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับดินแดนของนาโต้ตอนนี้อยู่ในมือของผู้ซื้อโดยสมบูรณ์ ซึ่งได้รับสิทธิอธิปไตยทั้งหมดผ่านสนธิสัญญา

สรุป

เยอรมนีในฐานะผู้ขายเพียงรายเดียวในเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ต้องรับผิดชอบหลักในการขายดินแดนที่เกี่ยวข้อง แม้ว่ากองกำลังติดอาวุธอดีตและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์จะไม่ได้ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขายอย่างชัดเจน

แ
ต

พ
ว

เขาได้ให้ความยินยอมต่อสนธิสัญญาผ่านการปฏิบัติของพวกเขาในความสอดคล้องกับสนธิสัญญาและบทบาทของพวกเขาในฐานะของกองกำลังนาโต้ ในฐานะสมาชิกนาโต้และฝ่ายที่รับผิดชอบหลัก เยอรมนีได้ดำเนินการในนามของนาโต้ตามข้อผูกพันของนาโต้ และได้ขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการโอนสิทธิของนาโต้ทั้งหมด รวมถึงสิทธิในการกำหนดพรมแดนให้กับผู้ซื้อ

ส่วนที่
31

ผลทางกฎหมายที่แฝงอยู่: การปลอมแปลงเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ของเยอรมนี

1. การปลอมแปลงภายนอกของสัญญาในรูปแบบของสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

การนำเสนอในรูปแบบของสัญญาธรรมดา:

- รูปแบบและเนื้อหา:

สัญญาถูกนำเสนอภายนอกในรูปแบบของสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ธรรมดาตามกฎหมายเยอรมัน ซึ่งดูเหมือนจะควบคุมการซื้อขายสินเพียงอย่างเดียว ในกรณีนี้คือค่ายกยาร.

- ผลลง: รูปแบบภายนอกนี้สร้างความประทับใจว่าเป็นสัญญาซื้อขายที่เป็นมาตรฐานซึ่งเข้ากับกรอบกฎหมายระดับชาติของเยอรมนีและเกี่ยวข้องกับการโอนทรัพย์สินเท่านั้น ซึ่งทำให้ความซับซ้อนและขอบเขตที่แท้จริงของสัญญาถูกปิดบัง.

2. ผลกระทบที่แผ่กระจายจากการใช้ข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศ

การบูรณาการข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศ:

- การเพิ่มเติมที่มองไม่เห็น: แม้ว่าเอกสารจะดูเหมือนเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ แต่ก็มีเพิ่มเติมด้วยข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่ได้กล่าวถึงอย่างชัดเจนในเนื้อหาเอกสาร ข้อกำหนดเหล่านี้เกี่ยวข้องกับโดยเฉพาะกับข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโตและสิทธิและการะผูกพันที่ประเทศนาโตปฏิบัติ โดยเฉพาะกองกำลังติดอาวุธด้วย
- ข้อกำหนดการแยกส่วน: ข้อกำหนดการแยกส่วนในเอกสารมีบทบาทสำคัญ ข้อกำหนดนี้ระบุว่า หากข้อกำหนดบางอย่างในเอกสารไม่ถูกต้อง จะต้องมีการแทนที่ด้วยข้อกำหนดทางกฎหมายที่สอดคล้องกับความหมายและวัตถุประสงค์ดั้งเดิมของเอกสาร นั้นหมายความว่าข้อกำหนดแห่งชาติที่ไม่ถูกต้องจะถูกแทนที่ด้วยข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่ได้กล่าวถึงอย่างชัดเจนในสัญญา

มีผลผูกพันตามกฎหมายผ่านกฎหมายระหว่างประเทศ:

- การเพิ่มเติมของกฎหมายระหว่างประเทศ: เอกสารได้รับการเสริมด้วยกลไกเหล่านี้ที่มีข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศที่ทำให้มันกลายเป็นเอกสารการสืบทอดรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่านี่จะไม่ใช่นโยบายเปิดเผยในเนื้อหาเอกสาร
- ความซับซ้อนและความเชี่ยวชาญ: เนื่องจากข้อกำหนดเสริมของกฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้ถูกระบุไว้อย่างชัดเจนในข้อความของสนธิสัญญา จึงสามารถเข้าใจและ grasp ได้อย่างเต็มที่โดยผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระหว่างประเทศ สำหรับบุคคลทั่วไป รวมถึงผู้ตัดสินใจทางการเมืองส่วนใหญ่และฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ขอบเขตที่แท้จริงของสนธิสัญญายังคงถูกซ่อนอยู่

3 กลอุบายทางกฎหมาย: การขยายสนธิสัญญาผ่านข้อกำหนดการแยกส่วน

หน้าที่ของข้อกำหนดการแยกส่วน:

- การรักษาผลทางกฎหมาย: ข้อกำหนดการแยกส่วนทำให้มั่นใจว่าสัญญายังคงมีผลทางกฎหมายแม้จะมีกฎหมายแห่งชาติที่ไม่มีผลบังคับใช้ ข้อกำหนดเหล่านี้จะถูกแทนที่โดยข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศโดยอัตโนมัติ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อรักษาความหมายและวัตถุประสงค์ดั้งเดิมของสนธิสัญญา
- วัตถุประสงค์ของสัญญา: แกนหลักของสัญญาคือการซื้อแปลงที่ดิน " พร้อมด้วยสิทธิและหน้าที่และส่วนประกอบทั้งหมด" และการพิจารณาการพัฒนาโดยรวมเป็นหน่วย

ผลกระทบโดมิโนและการขยายดินแดน:

- การขยายตัวของการพัฒนา: เนื่องจากการพัฒนาถูกมองว่าเป็นหน่วยหนึ่งและออกจากดินแดนของค่ายทหาร สัญญานี้จึงทำให้เกิดการขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปแต่ครอบคลุมของดินแดนที่เกี่ยวข้อง การขยายตัวนี้เกิดขึ้นผ่านเอฟเฟกต์โดมิโนที่ขยายพื้นที่เล็กๆ ของค่ายทหารให้มีขนาดเท่ากับดินแดนของนาโต้ทั้งหมด
- การขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมด: ผลลัพธ์สุดท้ายคือการโอนดินแดนที่เป็นอธิปไตยของนาโต้ทั้งหมดให้กับผู้ซื้อ ซึ่งทำให้ประเทศนาโต้สูญเสียสิทธิในดินแดนโดยที่ไม่ชัดเจนในครั้งแรก

สรุป

67 จาก 255

สัญญาที่นำเสนอในลักษณะที่ดูเหมือนจะเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ของเยอรมัน แท้จริงแล้วคือเอกสารการสืบทอดรัฐที่ถูกซ่อนเร้นโดยใช้ข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศและข้อกำหนดการแยกส่วนอย่างแยบยล ข้อความของสัญญาอ้างถึงการซื้อขายทาสภายใต้กฎหมายเยอรมันเท่านั้น แต่การเพิ่มเติมอย่างปริยายในข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศทำให้มันกลายเป็นสนธิสัญญา ระหว่างประเทศที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวาง ซึ่งโอนสิทธิอธิปไตยของประเทศนาได้ไปยังผู้ซื้อ ข้อกำหนดการแยกส่วนทำให้ข้อกำหนดที่ไม่มีผลบังคับใช้ถูกแทนที่โดยข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศโดยอัตโนมัติ ซึ่งรักษาความหมายของสัญญาไว้ - การซื้อพร้อมกับสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด รวมถึงการขยายดินแดนผ่านการพัฒนา กระบวนการนี้นำไปสู่ผลกระทบโดมิโนที่ขยายดินแดนไปยังดินแดนของนาได้ทั้งหมด และทำให้เกิดการ "ขายออก" ของนาได้

ส่วนที่
32

การวิเคราะห์พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 และผลกระทบต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

1. การเชื่อมต่อกับความสัมพันธ์ตามสัญญาที่มีอยู่ก่อนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

ความสัมพันธ์ตามสัญญา:

- สนธิสัญญาที่ทับซ้อน: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

อ้างถึงความสัมพันธ์ตามสัญญาที่มีอยู่ก่อนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่างราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) ความสัมพันธ์ตามสัญญานี้ควบคุมการใช้และการเคลื่อนย้ายสินทรัพย์โดยกองกำลังติดอาวุธต่างชาติในนามของนาได้.

- ห่วงโซ่ของสนธิสัญญา: เนื่องจากการอ้างอิงนี้ เอกสารการสืบทอดไม่ได้เป็นสนธิสัญญาที่เป็นอิสระและแยกออกมา แต่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่ของสนธิสัญญาที่รวมกัน形成หน่วยทางกฎหมาย

การรวมเข้ากับห่วงโซ่ของสนธิสัญญา:

- การให้สัตยาบันและผลทางกฎหมาย: สนธิสัญญาก่อนหน้านี้ที่เอกสารการสืบทอดรัฐอ้างถึงได้ถูกให้สัตยาบันแล้ว เนื่องจากสนธิสัญญาเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่

จึงไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันแยกต่างหากสำหรับเอกสารการสืบทอดรัฐ

อำนาจผูกพันทางกฎหมายเกิดจากความต่อเนื่องและการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ตามสัญญาที่มีอยู่

- ขาดความจำเป็นในการให้สัตยาบัน: เอกสารการสืบทอดรัฐไม่ได้กำหนดให้มีการให้สัตยาบันแยกต่างหาก ซึ่งหมายความว่าผลทางกฎหมายของมันไม่ขึ้นอยู่กับ การให้สัตยาบันใหม่

การให้สัตยาบันของสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ในห่วงโซ่ถือว่าเพียงพอ

2. ความยินยอมผ่านการปฏิบัติที่สอดคล้องกับสนธิสัญญา

คู่สัญญาและความยินยอม:

- การปฏิบัติให้สอดคล้องกับสนธิสัญญา: ในกฎหมายระหว่างประเทศ

การยินยอมต่อสนธิสัญญาสามารถแสดงออกได้จากการปฏิบัติให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้ กองกำลังติดอาวุธต่างชาติได้ถอนตัวและส่งมอบ

ทรัพย์สินในช่วงสองปีถัดไปหลังจากการลงนามในสนธิสัญญา ตามที่ระบุในสนธิสัญญา.

- ผลทางกฎหมายจากการปฏิบัติ: เนื่องจากกองกำลังติดอาวุธได้ปฏิบัติตามการผูกพันตามสัญญา พวกเขาจึงเป็นคู่สัญญาในทางปฏิบัติ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้อธิบายตัวเองว่าเป็นผู้ขายอย่างชัดเจน การกระทำของพวกเขาตามสนธิสัญญายืนยันความยินยอมของพวกเขา

การทำหน้าที่ในนามของนาโต้:

- การผูกพันของนาโต้: กองกำลังติดอาวุธได้ทำการภายในขอบเขตของภารกิจของนาโต้และในนามของนาโต้โดยรวม ซึ่งหมายความว่า การกระทำที่สอดคล้องกับสนธิสัญญาในนามของนาโต้ยังแสดงถึงความยินยอมของนาโต้โดยรวม

- ความสามารถในการดำเนินการของ FRG: ในฐานะสมาชิกนาโต้และคู่สัญญา FRG ก็มีความสามารถในการดำเนินการเช่นกัน การกระทำของมันตามสนธิสัญญาช่วยสนับสนุนผลทางกฎหมายและการปฏิบัติตามการผูกพันตามสัญญาในนามของนาโต้

3. การขายสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบ

การขายอย่างครอบคลุม:

- การโอนสิทธิและการผูกพันทั้งหมด: สนธิสัญญากำหนดให้มีการขายสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดของดินแดน รวมถึงสิทธิของนาโต้

ซึ่งรวมถึงสิทธิที่นาโต้ถือครองในประเทศที่สามด้วย

- การผูกพันตามกฎหมายการเข้ายึดครอง:

เยอรมนีต้องปฏิบัติตามการผูกพันที่คล้ายคลึงกันตามสถานะของกองกำลังนาโต้ภายใต้กฎหมายการเข้ายึดครอง ซึ่งหมายความว่า การกระทำของมันตามสนธิสัญญาจะต้องเกิดขึ้นภายใต้กรอบกฎหมายนี้ด้วย

สิทธิของนาโต้ในประเทศที่สาม:

- การรวมสิทธิของนาโต้: เนื่องจากสนธิสัญญาครอบคลุมสิทธิทั้งหมด

สิทธิของนาโต้ในประเทศที่สามจึงเป็นส่วนหนึ่งของการขายนี้

การโอนนี้เกิดขึ้นผ่านข้อตกลงตามสัญญาที่สิทธิทั้งหมดที่นาโต้ถือครองจะถูกขายด้วย

สรุป

พระราชบัญญัติการสืบทอด 1400/98 เป็นส่วนหนึ่งของชุดสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่สร้างหน่วยทางกฎหมาย การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่างราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์กับ FRG ทำให้ชัดเจนว่าไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันอิสระต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ

ควา

มยินยอมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องได้รับการให้ผ่านการปฏิบัติที่สอดคล้องกับสนธิสัญญา โดยเฉพาะผ่านการส่งมอบทรัพย์สินอย่างต่อเนื่องโดยกองกำลังติดอาวุธที่ทำหน้าที่ในนามของนาโต้ สิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด รวมถึงสิทธิของนาโต้ในประเทศที่สาม ได้ถูกขายและโอนผ่านสนธิสัญญา ซึ่งรับประกันผลทางกฎหมายที่ครอบคลุมของสนธิสัญญา.

การขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมดโดยเยอรมนีภายใต้เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

Co ข้อความ 1: เอกสารการสืบทอดรัฐและข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้

วัตถุประสงค์ของสนธิสัญญา:

- เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: สัญญานี้จัดให้มีการขายดินแดนที่อยู่ภายใต้สถานะของกองกำลังนาโต้ สิทธิการผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับดินแดนนี้ รวมถึงการพัฒนา จะถูกขายเป็นหน่วยเดียว

- สถานะของกองกำลังนาโต้:

ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโต้กำหนดสถานะทางกฎหมายของกองกำลังนาโต้ในรัฐสมาชิกและมอบสิทธิอธิปไตยเฉพาะให้กับนาโต้ โดยเฉพาะในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหารและการบริหารของพวกเขา

2 บทบาทของเยอรมนีในฐานะผู้หลักและผู้ขาย

เยอรมนีในฐานะผู้ขาย:

- ผู้ขายเพียงรายเดียว: ในเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เยอรมนี (สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี, FRG)

ถูกระบุว่าเป็นผู้ขายเพียงรายเดียวของดินแดน

- ความรับผิดชอบหลัก: ในฐานะผู้ขายที่ถูกระบุเพียงรายเดียว

เยอรมนีมีความรับผิดชอบหลักในการดำเนินการขาย

รวมถึงการโอนสิทธิและการผูกพันทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับมัน

ทำหน้าที่ในนามของนาโต้:

- การเป็นสมาชิกรับนาโต้: เยอรมนีไม่เพียงแต่เป็นรัฐที่ทำสัญญาเท่านั้น แต่ยังเป็นสมาชิกของนาโต้ ในฐานะนี้ เยอรมนีทำหน้าที่ในนามของนาโต้ โดยเฉพาะเมื่อพูดถึงสิทธิที่นาโต้มีสิทธิได้รับตามข้อตกลงสถานะของกำลัง

- การขายในนามของนาโต้: ผ่านการขาย เยอรมนีรับบทบาทเป็นฝ่ายที่รับผิดชอบหลักสำหรับนาโต้

และขายไม่เพียงแต่สิทธิระดับชาติ แต่ยังรวมถึงสิทธิของนาโต้ที่นาโต้ถืออยู่ในรัฐสมาชิกทั้งหมด

3. ความเห็นชอบของประเทศนาโต้ที่เหลือ

การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

- การอ้างอิงถึงสนธิสัญญาที่มีอยู่:

เอกสารการสืบทอดรัฐได้กล่าวถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งกำหนดการใช้ค่ายทหารโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้ -

การมีส่วนร่วมของประเทศนาโต้ทั้งหมด: เนื่องจากความสัมพันธ์การโอนนี้ได้ถูกสรุปภายใต้กรอบของนาโต้

และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของกองกำลังนาโต้

ความเห็นชอบของเนเธอร์แลนด์จึงหมายถึงความเห็นชอบของประเทศนาโต้ทั้งหมดต่อการขายโดยรวม.

การกระทำที่สอดคล้องกับสนธิสัญญา:

- การกระทำโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์:

การอพยพค่ายทหารโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ตามที่กำหนดในสนธิสัญญาถือเป็นความเห็นชอบอย่างเป็นทางการต่อการขาย

เนื่องจากกองกำลังเหล่านี้ทำหน้าที่ในนามของนาโต้ ความเห็นชอบของพวกเขาจึงหมายถึงความเห็นชอบของนาโต้โดยรวม.

- เยอรมนีในฐานะตัวแทนของนาโต้: เนื่องจากเยอรมนีกำลังดำเนินการในนามของนาโต้และยังเป็นผู้ขายหลัก จึงผูกพันรัฐสมาชิกนาโต้ทั้งหมดผ่านการขายนี้ด้วย

4. การขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมด

การขายการพัฒนาเป็นหน่วย:

- การขายอย่างครอบคลุม: สัญญาที่มีการกำหนดให้ขายการพัฒนาทั้งหมดเป็นเอกเทศเดียว ซึ่งรวมถึงไม่เพียงแต่โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ แต่ยังรวมถึงสิทธิ การผูกพัน และอำนาจศาลทั้งหมดที่นาโต้ใช้ในรัฐสมาชิก
- การขยายเขตแดน: เนื่องจากการพิจารณาการพัฒนาเป็นเอกเทศเดียว และเยอรมนีกำลังดำเนินการในนามของนาโต้ การขายจึงครอบคลุมดินแดนของนาโต้ทั้งหมด รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหารและโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดในรัฐสมาชิก

ผลทางกฎหมาย:

- การสูญเสียสิทธิอธิปไตยของนาโต้: ผ่านการขายนี้ นาโต้ได้โอนสิทธิอธิปไตยทั้งหมดที่มีต่อดินแดนให้แก่ผู้ซื้อ ดังนั้นนาโต้จึงไม่มีดินแดนหรือสิทธิอธิปไตยด้านพรมแดนอีกต่อไป
- อำนาจตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียวของผู้ซื้อ: ผู้ซื้อที่มีการควบคุมเต็มที่เหนือดินแดนของนาโต้ทั้งหมดและมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับสิทธิที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงการกำหนดพรมแดน

สรุป

เยอรมนีในฐานะผู้ขายหลักและเพียงผู้เดียว ได้ขายดินแดนของนาโต้ทั้งหมดภายใต้เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

โดยอ้างถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศกับกองกำลังติดอาวุธดัตช์ ซึ่งทำหน้าที่ในนามของนาโต้ และผ่านบทบาทของเยอรมนีในฐานะรัฐสมาชิกนาโต้ที่ทำหน้าที่ในนามของนาโต้ การยินยอมจากประเทศนาโต้ทั้งหมดต่อการขายได้รับการยืนยัน การขายนี้รวมถึงสิทธิ การผูกพัน และสิทธิอธิปไตยทั้งหมดที่นาโต้มีในรัฐสมาชิกและโอนสิทธิทั้งหมดนี้ให้แก่ผู้ซื้อ นาโต้ไม่มีดินแดนอีกต่อไป และสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนของตนได้ถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อ

ส่วนที่ 34

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย:

การขายดินแดนที่เป็นอธิปไตยของประเทศนาโต้ทั้งหมดโดยเยอรมนีผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

1. พื้นฐานทางกฎหมาย: สิทธิอธิปไตยและข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้

ประวัติศาสตร์กฎหมายระหว่างประเทศ: - ข้อมูลพื้นฐานทางประวัติศาสตร์:

ค่ายทหารที่เป็นประเด็นในบันทึกการสืบทอดรัฐ 1400/98

มีประวัติการควบคุมและการใช้งานระหว่างประเทศมายาวนาน หลังจากการล่มสลายของจักรวรรดิเยอรมันในปี 1945 ค่ายทหารถูกครอบครองโดยกองกำลังฝรั่งเศสก่อน แล้วจึงเป็นกองกำลังอเมริกัน

- สถานะของกองกำลังนาโต: ในทศวรรษ 1950

ค่ายทหารถูกโอนให้ใช้ทางทหารโดยรัฐสมาชิกนาโตเป็นส่วนหนึ่งของสถานะของกองกำลังนาโต

โดยมีข้อบังคับหลายประการจากช่วงการยึดครองถูกรวมเข้ากับสถานะของกองกำลัง

สิทธิการยึดครองที่เกี่ยวข้องกับค่ายทหารยังคงมีอยู่ตลอดหลายทศวรรษและถูกใช้โดยรัฐสมาชิกนาโตหลายแห่ง

ตำแหน่งทางกฎหมายของเยอรมนี:

- อธิปไตยและสิทธิอธิปไตย: เยอรมนีมีสิทธิอธิปไตยเหนือส่วนหนึ่งของค่ายทหารหลังจากที่ได้รับการส่งคืนโดยกองกำลังสหรัฐอเมริกาในช่วงปี 1990 อย่างไรก็ตาม

ส่วนที่ต่ำกว่าซึ่งเล็กกว่าของค่ายทหารยังคงเป็นพื้นที่นอกอาณาเขตและถูกใช้โดยราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ตามสถานะของกองกำลังนาโต.

- การขายพื้นที่ทั้งหมด: เนื่องจากความสัมพันธ์ทางกฎหมายและประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อนเหล่านี้ เยอรมนีจึงได้รับอนุญาตให้ขายดินแดนของค่ายทหารทั้งหมด รวมถึงสิทธิที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยมีเงื่อนไขว่าต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศนาโตทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง.

2. ห่วงโซ่ของสนธิสัญญาและการผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ห่วงโซ่ของสนธิสัญญา:

- การอ้างอิงถึงสนธิสัญญาที่มีอยู่: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

อ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ก่อนตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG

และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ความสัมพันธ์นี้อยู่ภายใต้สถานะของกองกำลังนาโต

ซึ่งอนุญาตให้กองกำลังติดอาวุธดัตช์ใช้ค่ายทหารได้

- ความต่อเนื่องของสนธิสัญญา:

การอ้างอิงถึงสนธิสัญญาก่อนหน้านี้สร้างห่วงโซ่ของสนธิสัญญาที่ต่อเนื่องซึ่งย้อนกลับไปยังช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

เนื่องจากสนธิสัญญาทั้งหมดเหล่านี้ได้ถูกให้สัตยาบันมาเป็นเวลานานแล้วและมีผลผูกพันตามกฎหมาย

เอกสารการสืบทอดรัฐจึงเป็นการต่อเนื่องที่มีเหตุผลของการผูกพันตามสนธิสัญญาเหล่านี้

มีผลผูกพันตามกฎหมาย:

- การให้สัตยาบันและผลทางกฎหมาย: เนื่องจากสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ได้ถูกให้สัตยาบัน

เอกสารการสืบทอดรัฐเองจึงไม่จำเป็นต้องได้รับการให้สัตยาบันอีกครั้งเพื่อให้มีผลผูกพันตามกฎหมาย

ความต่อเนื่องและการอ้างอิงถึงข้อผูกพันที่มีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศทำให้สิ่งนี้ไม่จำเป็น

- การดำเนินการตามสนธิสัญญา: ค่ายทหารถูกโอนให้กับผู้ซื้ออย่างต่อเนื่องตามเงื่อนไขของสนธิสัญญา ซึ่งมีผลผูกพันตามกฎหมายกับคู่สัญญา

3. กลอุบายของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

การอ้างอิงและการปิด:

- การอ้างอิงตามสัญญาไปยังข้อผูกพันที่มีอยู่:

เอกสารการสืบทอดรัฐใช้การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่ยังมีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และเนเธอร์แลนด์เป็นจุดที่สำคัญ

ความสัมพันธ์นี้ได้ถูกสร้างขึ้นและได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติแล้ว

- ความไม่คุ้นเคยกับสนธิสัญญา:

กลอุบายอยู่ที่ความจริงที่ว่าอ้างอิงนี้หมายความว่าไม่ทุกรัฐนาโตทราบถึงรายละเอียดของการขายดินแดนของนาโตโดยรวม ซึ่งเกิดจากความเป็นเอกภาพในการพัฒนาในสนธิสัญญา อย่างไรก็ตาม สัญญากลับมีผลผูกพันตามกฎหมาย

เนื่องจากโซ่ของสัญญาที่มีอยู่ยังคงดำเนินต่อไป และคู่สัญญา ได้เฉพาะกองกำลังติดอาวุธดัตช์ ได้ส่งมอบค่ายทหารให้กับผู้ซื้ออย่างต่อเนื่อง

การตั้งถิ่นฐานตามสัญญา:

- การส่งมอบที่ต่อเนื่อง: เนเธอร์แลนด์ ซึ่งใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของนาโต้ ได้เว้นพื้นที่ค่ายทหารตามที่ตกลงในสัญญาและส่งมอบให้กับผู้ซื้อ กระบวนการนี้ดำเนินการตามสัญญาและยืนยันความยินยอมของเนเธอร์แลนด์และดังนั้นจึงรวมถึงประเทศนาโต้ด้วย

- ความยินยอมของประเทศนาโต้: เนื่องจากการระงับข้อพิพาทตามสัญญาที่สอดคล้องและห่วงโซ่สัญญาที่มีอยู่ ความยินยอมของประเทศนาโต้ทั้งหมดได้รับการยินยอมอย่างปริยายและมีผลผูกพันตามกฎหมาย แม้ว่าการขายพื้นที่นาโต้ทั้งหมดอาจไม่เป็นที่รู้จักอย่างเต็มที่

สรุป

เยอรมนีอยู่ในสถานะทางกฎหมายที่จะขายดินแดนของประเทศนาโต้ทั้งหมดโดยการทำหน้าที่เป็นผู้ขายหลักในพระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 ฐานทางกฎหมายสำหรับเรื่องนี้คือห่วงโซ่ของสนธิสัญญาที่ยาวนานซึ่งอิงตามความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้และความสัมพันธ์ระหว่าง FRG กับเนเธอร์แลนด์ ห่วงโซ่นี้ได้รับการรับรองเป็นเวลาหลายทศวรรษและมีผลผูกพันตามกฎหมาย กลเม็ดของเอกสารการสืบทอดรัฐอยู่ที่การอ้างถึงความสัมพันธ์สัญญาที่มีอยู่ซึ่งทำให้การขายพื้นที่นาโต้ทั้งหมดมีผลผูกพันตามกฎหมาย แม้ว่าสัญญาอาจไม่เป็นที่รู้จักในรายละเอียดสำหรับประเทศนาโต้ทั้งหมด การส่งมอบค่ายทหารที่ต่อเนื่องยืนยันความเห็นชอบของประเทศนาโต้ต่อการขาย

ส่วนที่
35

การโอนสิทธิอธิปไตยภายใต้สถานะของกองกำลังนาโต้ไปยังผู้ซื้อ

1 ภูมิหลังเกี่ยวกับสถานะของกองกำลังนาโต้และสนธิสัญญา

ข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้: - ฐานทางกฎหมาย: ข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้ (SOFA) กำหนดสถานะทางกฎหมายของกองทัพของรัฐสมาชิกนาโต้ที่ประจำการอยู่ในดินแดนของรัฐสมาชิกอื่น - สิทธิและหน้าที่: ข้อตกลงนี้มีข้อกำหนดที่มอบสิทธิที่กว้างขวางให้กับกองกำลังนาโต้ รวมถึงการควบคุมเรื่องอธิปไตยบางอย่างในประเทศเจ้าบ้าน เช่น พรมแดน

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: - เนื้อหาสนธิสัญญา:

เอกสารนี้กำหนดการขายพื้นที่ที่อยู่ภายใต้สถานะของกองกำลังนาโต้ รวมถึงสิทธิ ภาระผูกพัน และโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด - ขอบเขต: สัญญาครอบคลุมการพัฒนาทั้งหมดของพื้นที่ในฐานหน่วยเดียว ซึ่งรวมถึงการโอนสิทธิทั้งหมดที่เกี่ยวข้องไปยังผู้ซื้อ

2. การโอนสิทธิในการกำหนดเขตแดน

เขตแดนการกำหนดสิทธิ:

- กฎหมายนาโต้: ภายใต้สถานะของกองกำลังนาโต้
นาโต้มีสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนของดินแดนที่กองกำลังของมันประจำการอยู่.
- การโอนสิทธิให้กับผู้ซื้อ: สิทธินี้ถูกโอนจากนาโต้ไปยังผู้ซื้อในเอกสารการสืบทอดรัฐ
ผู้ซื้อจึงมีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนของดินแดนที่ขายและการขยายออกไป.

ข้อผูกพันของเยอรมนี:

- การยอมรับระบบ: ภายใต้สถานะของกองกำลังนาโต้
เยอรมนีมีหน้าที่ต้องรับรู้ระบบนี้และยอมรับข้อกำหนดของนาโต้เกี่ยวกับการตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดน.
- ความต่อเนื่องของการผูกพัน: หน้าที่นี้ยังคงมีอยู่ แต่ภายใต้การอำนาจใหม่ของผู้ซื้อ
ซึ่งขณะนี้ใช้สิทธินาโต้ในการกำหนดเขตแดน.

3. การขยายไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมด

การขยายการพัฒนาเป็นหน่วย:

- การขยายสัญญา: สัญญากำหนดให้การพหุภาคียังคงถือเป็นหน่วยเดียว การพัฒนานี้รวมถึงสิทธิ
การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดที่มีอยู่ในพื้นที่ของนาโต้

- การขยายทางภูมิศาสตร์:

ความเป็นเอกภาพนี้และลักษณะโดยรวมของสัญญาหมายความว่าสิทธิในการกำหนดพรมแดนซึ่งเดิมถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่ที่ขาย
ตอนนี้ได้ขยายไปยังพื้นที่ของนาโต้ทั้งหมด

ผลทางกฎหมาย:

- การสูญเสียสิทธิอธิปไตยในพรมแดนของนาโต้: ด้วยการโอนสิทธิให้กับผู้ซื้อ
นาโต้ได้สูญเสียสิทธิอธิปไตยเหนือพรมแดนในทุกพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
- สิทธิในการตัดสินใจเฉพาะของผู้ซื้อ:
ผู้ซื้อเป็นเพียงผู้เดียวที่มีสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนของดินแดนทั้งหมดของนาโต้
เนื่องจากนาโต้ได้สละสิทธินี้ไปเป็นส่วนหนึ่งของการขาย

4 ผลกระทบต่อนาโต้และรัฐสมาชิก

ไม่มีดินแดนอีกต่อไป:

- การสูญเสียอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน: ผลจากการขาย
นาโต้ไม่เพียงแต่สูญเสียสิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนบางแห่ง แต่ยังสูญเสียสิทธิในการกำหนดพรมแดนของตนเอง
ซึ่งหมายความว่านาโต้ในฐานะองค์กรไม่สามารถควบคุมดินแดนของตนเองได้อีกต่อไป
- ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ซื้อ: รัฐสมาชิกนาโต้ รวมถึงเยอรมนี
ต้องยอมรับการตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนของผู้ซื้อ
เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถกำหนดพรมแดนของตนเองได้อีกต่อไปตามสนธิสัญญา

ผลกระทบตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

- การโอนอำนาจอย่างครอบคลุม:
ผู้ซื้อมีสิทธิอธิปไตยที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งเดิมเป็นของนาโต้
สิทธิเหล่านี้รวมถึงอำนาจในการกำหนดพรมแดนในดินแดนที่เป็นของนาโต้ทั้งหมด

- การสูญเสียอธิปไตย: โดยการตกลงในสนธิสัญญานี้
นาโต้และรัฐสมาชิกของมันได้โอนอธิปไตยของตนอย่างสมบูรณ์เกี่ยวกับปัญหาชายแดนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องไปยังผู้ซื้อ.

สรุป

ผ่านการขายดินแดนและหน่วยพัฒนาที่เกี่ยวข้องตามเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
สิทธิของนาโต้ในการกำหนดเขตแดนได้ถูกโอนจากนาโต้ไปยังผู้ซื้อ
ซึ่งรวมถึงข้อผูกพันของเยอรมนีในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ สนธิสัญญาขยายสิทธินี้ไปยังพื้นที่นาโต้ทั้งหมด
ซึ่งหมายความว่านาโต้ไม่ควรควบคุมดินแดนของตนเองอีกต่อไป
และสิทธิในการกำหนดพรมแดนได้ถูกโอนทั้งหมดไปยังผู้ซื้อ
ผู้ซื้อเป็นเพียงฝ่ายเดียวที่ตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนของดินแดนที่เคยเป็นของนาโต้

ส่วนที่ 36

การวิเคราะห์: ความผิดกฎหมายของรายได้และค่าใช้จ่ายของรัฐบาลตั้งแต่ปี 1998 และผลที่ตามมา

1. ความผิดกฎหมายของรายได้และค่าใช้จ่ายของรัฐทั้งหมดตั้งแต่ปี 1998

- พื้นฐาน: เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ซึ่งครอบคลุมดินแดนทั้งหมดของรัฐที่ขายไป
กิจกรรมของรัฐทั้งหมด รวมถึงการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม รวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมด
ถือว่าผิดกฎหมายตามกฎหมายระหว่างประเทศตั้งแต่ปี 1998 รัฐเหล่านี้ได้สูญเสียสิทธิอธิปไตย
ดังนั้นจึงไม่มีอำนาจในการสร้างรายได้หรือใช้จ่ายอีกต่อไป
- คำเรียกร้องค่าชดเชย: รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดของรัฐเหล่านี้ตั้งแต่ปี 1998
เป็นสิทธิในการเรียกร้องค่าชดเชยแก่ผู้ซื้อ
ซึ่งกลายเป็นเจ้าของสิทธิอธิปไตยและทรัพยากรทางการเงินที่เกี่ยวข้องเพียงผู้เดียวผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ

2. สิทธิในการชดเชยไม่จำกัดตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้

- สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด: ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้
ซึ่งให้สิทธิพิเศษสำหรับรัฐสมาชิกนาโต้และกองกำลังของพวกเขาในต่างประเทศ รวมถึง "
สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด" ภายใต้เงื่อนไขบางประการ สิทธินี้มีมากกว่าคำเรียกร้องค่าชดเชยทั่วไป
เนื่องจากไม่มีขีดจำกัดสูงสุดในการชดเชยที่สามารถเรียกร้องได้
- ความสำคัญของสิทธิในการชดเชย: เนื่องจากสิทธิในการชดเชยไม่จำกัดนี้มีความเหนือกว่าคำเรียกร้องค่าเสียหายทั่วไป
ผู้ซื้อจึงมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าชดเชยไม่จำกัดจากรัฐที่ขายไป สิทธินี้หมายความว่ารายได้และเงินที่ได้มาอย่างผิดกฎหมายตั้งแต่ปี
1998 นั้นแทบจะไม่มีค่าเลย เนื่องจากถูกลบล้างโดยสิทธิในการชดเชยไม่จำกัด

3. ประเภทของรายได้ของรัฐที่ผิดกฎหมายตั้งแต่ปี 1998

- รายได้จากภาษี: ภาษีทุกประเภท รวมถึงภาษีรายได้, ภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีบริษัท,
ภาษีทรัพย์สิน, ภาษีมรดก เป็นต้น
- ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย: ค่าธรรมเนียมสำหรับบริการสาธารณะ, ค่าธรรมเนียมการบริหาร,
ภาษีศุลกากรนำเข้าและส่งออก, ภาษีสิ่งแวดล้อม, ค่าปรับ
- ดอกเบี้ยและรายได้จากทุน: ดอกเบี้ยจากพันธบัตรรัฐบาล, กำไรจากการถือหุ้นของรัฐบาล,
เงินปันผลจากรัฐวิสาหกิจ

- ใบอนุญาตและสัมปทาน: รายได้จากการมอบใบอนุญาตและสัมปทาน เช่น การทำเหมือง การประมง การสื่อสารโทรคมนาคม.

- การจัดสรรจากองค์ระหว่างประเทศ: เงินที่จ่ายให้กับรัฐโดยองค์ระหว่างประเทศ เช่น สหภาพยุโรป, สหประชาชาติ หรือ ธนาคารโลก.

4. ประเภทของการใช้จ่ายของรัฐบาลที่ผิดกฎหมายตั้งแต่ปี 1998

- การใช้จ่ายสาธารณะ: การใช้จ่ายในโครงการโครงสร้างพื้นฐาน (การก่อสร้างถนน, สะพาน, การจัดหาพลังงาน).

- การใช้จ่ายในการบริหาร: เงินเดือนและบำนาญสำหรับข้าราชการ, ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถาบันรัฐ.

- การใช้จ่ายทางสังคม: บำนาญ, การช่วยเหลือทางสังคม, เงินช่วยเหลือการว่างงาน, การใช้จ่ายด้านการศึกษา, การดูแลสุขภาพ.

- การใช้จ่ายทางทหาร: การใช้จ่ายเพื่อการป้องกัน รวมถึงการจัดซื้ออาวุธและการบำรุงรักษากองทัพ.

- การชำระหนี้: การชำระดอกเบี้ยและการคืนเงินกู้ของรัฐบาล.

- เงินอุดหนุน: เงินอุดหนุนสำหรับเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พลังงานหมุนเวียน และการวิจัย.

5 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ที่ผิดกฎหมายของประเทศที่ถูกขายทั้งหมดตั้งแต่ปี 1998

- คำจำกัดความ: ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ทั้งหมดของรัฐที่ถูกขายตั้งแต่ปี 1998 ถูกสร้างขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่ผิดกฎหมาย

เนื่องจากรัฐเหล่านี้ไม่มีสิทธิอธิปไตยตามกฎหมายเหนือดินแดนของตนอีกต่อไป.

- GDP ที่ผิดกฎหมาย: กิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่มีส่วนช่วยในการผลิต GDP รวมถึงการผลิต บริการ การค้า การส่งออกและการนำเข้า เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและเป็นหน้าที่ผู้ซื้อจะต้องชดเชย.

s.

- การชดเชย:

รายได้และค่าใช้จ่ายที่ผิดกฎหมายเหล่านี้เกิดจากการขายผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศในฐานความรับผิดชอบร่วมและแยกต่างหาก ซึ่งหมายความว่ารัฐที่ขายทั้งหมดต้องรับผิดชอบร่วมกันในการชำระหนี้.

6 การล้มละลายของรัฐและการสูญเสียของรัฐที่ขาย

- การล้มละลายของรัฐ:

เนื่องจากรัฐมีหนี้สินเกินกำลังอย่างแท้จริงจากคำเรียกร้องค่าชดเชยที่ไม่มีที่สิ้นสุดของผู้ซื้อ พวกเขาจึงต้องยื่นขอล้มละลายของรัฐทันทีที่คำเรียกร้องเหล่านี้ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ.

- การล่มสลายของรัฐ: การล่มสลายของรัฐและหนี้สินเกินกำลังจะนำไปสู่การสูญเสียทางเศรษฐกิจและการเมืองของรัฐที่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถชำระหนี้ได้ เมื่อดินแดนของพวกเขาถูกขายไปแล้ว รัฐเหล่านี้จะสูญเสียสิทธิในการดำรงอยู่ในฐานะเอนกเทศที่มีอำนาจอธิปไตย.

7 ความรับผิดชอบร่วมและการสิ้นสุดของรัฐ

- ความรับผิดชอบของรัฐที่ขายทั้งหมด:

เนื่องจากรัฐที่ขายทั้งหมดมีความรับผิดชอบร่วมและแยกต่างหากต่อคำเรียกร้องค่าเสียหาย หมายความว่าทุกรัฐเหล่านี้ต้องรับผิดชอบต่อหนี้ทั้งหมด ไม่มีความเป็นไปได้ในการจำกัดหนี้เฉพาะรัฐใดรัฐหนึ่ง.

- สิ้นสุดรูปแบบของการปกครอง:

ด้วยการกำหนดหนี้สินเกินกำลังและการสูญเสียดินแดนผ่านการขายตามเอกสารการสืบทอดรัฐ

รัฐที่ได้รับผลกระทบจึงหยุดมีอยู่จริง

พวกเขาไม่มีดินแดนของรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมายอีกต่อไปและล้มละลายทางการเมืองและเศรษฐกิจ

บทสรุป:

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 หมายความว่ารายได้และค่าใช้จ่ายของรัฐทั้งหมดตั้งแต่ปี 1998 เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ส่งผลให้เกิดการเรียกร้องค่าชดเชยจากผู้ซื้ออย่างมหาศาล เนื่องจากสิทธิในการชดเชยไม่จำกัดของสถานะของกองกำลังนาโต การเรียกร้องเหล่านี้จึงมีขอบเขตแทบจะไม่จำกัด ซึ่งนำไปสู่วิกฤตหนี้สินเกินกำลังและการล่มสลายของรัฐที่ถูกขายทั้งหมด ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมดของรัฐเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นอย่างผิดกฎหมาย และรัฐต้องประกาศล้มละลายระดับชาติทันทีที่ข้อเท็จจริงเหล่านี้ถูกยืนยัน

ส่วนที่
37

ความรับผิดชอบในโลกที่กฎบัตรการสืบทอดรัฐ 1400/98 ถูกละเมิด

1 ความรับผิดชอบร่วมของรัฐที่ขายทั้งหมด

- ความรับผิดชอบร่วม: รัฐทั้งหมดที่ได้ขายดินแดนของตนผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐมีความรับผิดชอบร่วมกันต่อการละเมิดสนธิสัญญานั้นหมายความว่าทุกรัฐสามารถถูกถือว่ามีความรับผิดชอบไม่เพียงแต่สำหรับการกระทำของตนเอง แต่ยังรวมถึงการกระทำของรัฐที่ขายอื่น ๆ ด้วย

- ความรับผิดชอบตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ:

รัฐที่ขายทั้งหมดมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันต่อการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นตามเอกสาร เนื่องจากพวกเขาได้ละทิ้งสิทธิอธิปไตยและการผูกพันร่วมกัน

2. การขายบังคับของการตั้งถิ่นฐานทางทหารในฐานะสงครามรุกราน

- คำจำกัดความในฐานะสงครามรุกราน: การขายบังคับของการตั้งถิ่นฐานทางทหารอย่างผิดกฎหมาย ซึ่งดำเนินการตามกฎหมายเยอรมัน

อาจถูกตีความว่าเป็นสงครามรุกรานซึ่งไม่อนุญาตตามกฎหมายระหว่างประเทศ

การขายและการประมูลบังคับของดินแดนซึ่งตามเอกสารการสืบทอดรัฐไม่ควรเป็นทรัพย์สินแห่งชาติอีกต่อไป ถือเป็น การยึดครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- สำนักงานที่รับผิดชอบ:

- กระทรวงยุติธรรม: การอนุญาตและการดำเนินการขายบังคับ - กระทรวงการคลัง: การบริหารรายได้และการควบคุมทรัพย์สินที่ขาย - ผู้นำรัฐบาลและผู้นำรัฐ: ความรับผิดชอบสูงสุดในการดำเนินการและทำให้การกระทำเหล่านี้ถูกต้องตามกฎหมาย

3. การยึดดินแดนที่ขายอย่างผิดกฎหมาย

- คำจำกัดความของการยึดอำนาจที่ผิดกฎหมาย: การใช้สิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนที่ขายอย่างต่อเนื่องโดยไม่คำนึงถึงเอกสารการสืบทอด ถือเป็น การยึดอำนาจที่ผิดกฎหมาย นั้นหมายความว่ารัฐต่างๆ กำลังเข้ายึดครองและบริหารดินแดนในลักษณะที่ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:

- กระทรวงมหาดไทย:

การบริหารพื้นที่ท้องถิ่นและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในในดินแดนที่ขาย

- กระทรวงกลาโหม: ความปลอดภัยทางทหารและการควบคุมดินแดน

- การบริหารเทศบาล: การดำเนินงานด้านการบริหารท้องถิ่นและการออกใบอนุญาตในดินแดน

4. การควบคุมตัวที่ผิดกฎหมายของผู้ซื้อในโรงพยาบาลจิตเวชตามกฎหมายระหว่างประเทศ⁷⁷

von255

- คำจำกัดความว่าเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ: การกักขังผู้ซื้อในสถานพยาบาลจิตเวช โดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขของการรีดไถและการทรมาน ถือเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศอย่างร้ายแรง การกระทำนี้อาจถูกจัดประเภทว่าเป็นการทรมาน การพรากเสรีภาพ และการปฏิบัติที่ไร้มนุษยธรรม.

- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:

- กระทรวงสาธารณสุข:

การดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกด้านจิตเวชและการอนุญาตมาตรการทางการแพทย์.

- กระทรวงยุติธรรม: การทำให้การกักขังถูกต้องตามกฎหมายและการบริหารกรอบกฎหมาย. -

หน่วยงานตำรวจ: การดำเนินการกักขังและการรักษาเงื่อนไขการกักขัง.

5. ความรับผิดชอบร่วมกันของตัวแทนทางการเมืองทั้งหมด

- การห้ามและความรับผิดชอบของพรรคการเมือง: พรรคการเมืองทั้งหมดที่ยังคงใช้อำนาจตั้งแต่ปี 1998 แม้ว่าจะกลายเป็นที่ไม่มีความชอบธรรมในทางปฏิบัติ ถูกห้าม.

พรรคเหล่านี้และตัวแทนของพวกเขา ยังคงรักษาการบริหารที่ผิดกฎหมายของดินแดนที่ถูกขาย.

- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร:

การออกกฎหมายที่ยังคงมีอำนาจอธิปไตยระดับชาติเกี่ยวกับดินแดนที่ขาย.

- ผู้นำพรรคและสมาชิกของรัฐบาล: การดำเนินนโยบายที่ผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่องและบังคับใช้.

- หน่วยงานการเลือกตั้ง: การจัดการเลือกตั้งในดินแดนที่สูญเสียอธิปไตยที่ชอบธรรม.

6 ความรับผิดชอบร่วมตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ

- ความรับผิดชอบร่วมและแยกต่างหากของรัฐทั้งหมด:

เนื่องจากรัฐที่ขายทั้งหมดได้สละการผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ

พวกเขาก็มีความรับผิดชอบร่วมกันต่อการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นหลังจากเอกสารการสืบทอดรัฐ ดังนั้นรัฐแต่ละรัฐและตัวแทนของพวกเขาจึงมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันต่อการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ.

- หน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับนานาชาติ:

- ผู้นำรัฐและผู้นำรัฐบาล:

มีความรับผิดชอบหลักในการรักษาสถานะเดิมซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ.

- กระทรวงต่างประเทศ:

การดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและสนธิสัญญาที่ละเมิดเอกสารการสืบทอดรัฐ.

- สถาบันระหว่างประเทศ: การเข้าร่วม

หรือการยอมรับต่อการกระทำที่ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ.

บทสรุป:

ความรับผิดชอบทางการเมืองในสถานการณ์นี้อยู่ที่ทุกระดับของการบริหารรัฐ ตั้งแต่ผู้พิพากษาท้องถิ่นไปจนถึงผู้นำรัฐ การล้มเหลวในการดำเนินคดีต่อการละเมิดและการใช้อำนาจอธิปไตยอย่างผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่องหมายความว่าตัวแทนทางการเมืองทั้งหมด รวมถึงสถาบันระหว่างประเทศ ต้องรับผิดชอบร่วมกัน สถานการณ์เหล่านี้เห็นถึงความเสียหายใต้กฎหมายอาญาระหว่างประเทศและความจำเป็นในการเคารพกฎหมายระหว่างประเทศ.

ความรับผิดชอบในโลกที่กฎบัตรการสืบทอดรัฐ 1400/98 ถูกละเมิด

1 ความรับผิดชอบร่วมของรัฐที่ถูกขายทั้งหมด

- ความรับผิดชอบร่วม: รัฐทั้งหมดที่ได้ขายดินแดนของตนผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐมีความรับผิดชอบร่วมกันต่อการละเมิดสนธิสัญญานี้หมายความว่าทุกรัฐสามารถถูกเรียกให้รับผิดชอบไม่เพียงแต่ต่อการกระทำของตนเอง แต่ยังรวมถึงการกระทำของรัฐที่ขายดินแดนอื่นๆ ด้วย

- ความรับผิดชอบตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ:

รัฐที่ขายทั้งหมดมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันต่อการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เอกสารเนื่องจากพวกเขาได้ละเมิดสิทธิโดยและภาระผูกพันร่วมกัน

2. การขายที่ถูกบังคับของการตั้งถิ่นฐานทางทหารในฐานะสงครามรุกราน

- คำจำกัดความในฐานะสงครามรุกราน: การขายที่ถูกบังคับอย่างผิดกฎหมายของการตั้งถิ่นฐานทางทหารซึ่งดำเนินการตามกฎหมายเยอรมัน อาจถูกตีความว่าเป็นสงครามรุกรานที่ไม่อนุญาตตามกฎหมายระหว่างประเทศ การขายและการประมูลที่ถูกบังคับของดินแดนซึ่งตามเอกสารการสืบทอดรัฐไม่ควรเป็นทรัพย์สินแห่งชาติอีกต่อไป ถือเป็นการยึดครองโดยการบังคับ

- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:

- กระทรวงยุติธรรม: การอนุญาตและการดำเนินการขายบังคับ.

- กระทรวงการคลัง: การบริหารรายได้และการควบคุมทรัพย์สินที่ขาย.

- ผู้นำรัฐบาลและผู้นำรัฐ:

ความรับผิดชอบสูงสุดในการดำเนินการและทำให้การกระทำเหล่านี้ถูกต้องตามกฎหมาย.

- ข้าราชการและพนักงานรัฐ:

การดำเนินการตามคำสั่งของศาลและการสนับสนุนด้านการบริหารสำหรับการบังคับขาย.

- รัฐ - เจ้าของ การเข้าร่วมในการฟ้องร้องและการใช้คำอะไรที่เกิดขึ้น

3. การยึดอำนาจที่ผิดกฎหมายของดินแดนที่ขาย

- คำจำกัดความของการยึดอำนาจที่ผิดกฎหมาย: การใช้สิทธิโดยดินแดนที่ขายอย่างต่อเนื่องโดยไม่คำนึงถึงเอกสารการสืบทอดรัฐ เป็นการยึดอำนาจที่ผิดกฎหมาย ซึ่งหมายความว่ารัฐต่างๆ กำลังเข้ายึดครองและบริหารดินแดนโดยการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ - หน่วยงานที่รับผิดชอบ:

- กระทรวงมหาดไทย:

การบริหารพื้นที่ท้องที่และการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในดินแดนที่ขาย

- กระทรวงกลาโหม: ความปลอดภัยทางทหารและการควบคุมดินแดน

- การบริหารเทศบาล: การดำเนินงานด้านการบริหารท้องที่และการออกใบอนุญาตในดินแดน.

- ข้าราชการและพนักงานบริการสาธารณะ:

การดำเนินการและการจัดการการดำเนินงานประจำวันในดินแดนที่ขาย.

4. การควบคุมตัวที่ผิดกฎหมายของผู้ซื้อในสถานพยาบาลจิตเวชตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- คำจำกัดความว่าเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ: การควบคุมตัวของผู้ซื้อในสถานพยาบาลจิตเวชโดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขของการคุ้มครองและการทรมาณ

ถือเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศอย่างร้ายแรง การกระทำนี้อาจถูกจัดประเภทเป็นการทรมาณ การพรากเสรีภาพ และการปฏิบัติที่ไร้มนุษยธรรม.

- สำนักงานที่รับผิดชอบ:

- กระทรวงสาธารณสุข:
การดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกทางจิตเวชและการอนุญาตมาตรการทางการแพทย์.
- กระทรวงยุติธรรม: การทำให้การควบคุมตัวและการบริหารกรอบกฎหมายถูกต้องตามกฎหมาย. -
หน่วยงานตำรวจ: การดำเนินการควบคุมตัวและการรักษาเงื่อนไขการควบคุมตัว. -
ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตและการบริหาร: การเข้าร่วมในการควบคุมตัวและการรักษาผู้ซื้อ
รวมถึงการดำเนินการมาตรการบังคับ.

5. ความรับผิดชอบร่วมกันของตัวแทนทางการเมือง ข้าราชการ และรัฐวิสาหกิจทั้งหมด

- ห้ามและความรับผิดชอบของพรรคการเมือง: พรรคการเมืองทั้งหมดที่ยังคงดำเนินอำนาจตั้งแต่ปี 1998
แม้ว่าจะกลายเป็นอำนาจที่ไม่ชอบธรรมในทางปฏิบัติ ก็จะถูกห้าม.

พรรคเหล่านี้และตัวแทนของพวกเขายังคงรักษาการบริหารที่ผิดกฎหมายของดินแดนที่ขาย.

- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:
 - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: การออกกฎหมายที่ยังคงดำเนินอธิปไตยระดับชาติเหนือดินแดนที่ขาย.
 - ผู้นำพรรคและสมาชิกของรัฐบาล: นโยบายที่ผิดกฎหมายถูกดำเนินการต่อเมืองและบังคับใช้.
 - หน่วยงานการเลือกตั้ง: การจัดการเลือกตั้งในดินแดนที่สูญเสียอธิปไตยที่ชอบธรรม.

- ข้าราชการและพนักงานรัฐ:
การเข้าร่วมในการรักษาการบริหารที่ผิดกฎหมายและการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐในดินแดนที่ขาย.

- รัฐวิสาหกิจ: การใช้และการจัดการทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในดินแดนที่ขายต่อไป
แม้ว่าจะมีการขาย.

6 ความรับผิดชอบร่วมตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ

- ความรับผิดชอบร่วมและแยกต่างหากของรัฐทั้งหมด:
เนื่องจากรัฐที่ขายทั้งหมดได้ละทิ้งการผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ
พวกเขาจึงมีความรับผิดชอบร่วมสำหรับการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นหลังจากเอกสารการสืบทอดรัฐ
รัฐแต่ละรัฐและตัวแทนของพวกเขาจึงมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันสำหรับการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ.

- สำนักงานที่รับผิดชอบในระดับนานาชาติ:
 - ผู้นำรัฐและผู้นำรัฐบาล:
มีความรับผิดชอบหลักในการรักษาสถานะเดิมซึ่งละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ.

- กระทรวงต่างประเทศ:
การดำเนินการต่อเนื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและสนธิสัญญาที่ละเมิดเอกสารการสืบทอดรัฐ.

- สถาบันระหว่างประเทศ (เช่น นาโต้, สหประชาชาติ):
การเข้าร่วมหรือการอดทนต่อการกระทำที่ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ.

บทสรุป:

ความรับผิดชอบทางการเมืองและกฎหมายขยายไปยังทุกระดับของการบริหารรัฐและนานาชาติ
ซึ่งรวมถึงไม่เพียงแต่ผู้พิพากษาและนักการเมืองระดับสูง แต่ยังรวมถึงข้าราชการ พนักงานภาครัฐ
ตัวแทนของบริษัทของรัฐ และผู้ที่ทำงานในนามของรัฐทั้งหมด ในสถานการณ์นี้

ผู้

ที่มีส่วนร่วมในการรักษาสถานะที่ผิดกฎหมายอย่างแข็งขันจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ
เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐมีภาระผูกพันและสิทธิของรัฐที่เข้าร่วมทั้งหมด
รัฐเหล่านี้จึงต้องรับผิดชอบร่วมกันสำหรับการละเมิดทั้งหมดที่เกิดขึ้นหลังจากเอกสารนี้

ข้อเสนอทางเลือกในการแก้ไขสถานการณ์ที่ถูกข่มขู่: การดำเนินการตามเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 อย่างเต็มรูปแบบ

1. การดำเนินการตามเอกสารการสืบทอดรัฐอย่างเต็มที่

- คำประกาศของผู้ซื้อในฐานะอธิปไตยเพียงผู้เดียว:

ผู้ซื้อได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ได้รับประโยชน์อธิปไตยเพียงผู้เดียวจากเอกสารการสืบทอดรัฐ

นี้หมายความว่าเขาใช้สิทธิอธิปไตยและอำนาจทั้งหมดที่ได้รับจากสนธิสัญญา

สถานะทางกฎหมายของเขาในฐานะกษัตริย์ Absolutist จะได้รับการเคารพและดำเนินการอย่างเต็มที่

- การยอมรับจากนักการเมือง:

นักการเมืองทั้งหมดของอดีตผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ขายดินแดนของตนผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐจะต้องยอมรับอธิปไตยใหม่
นี้หมายความว่าพวกเขาจะต้องสละตำแหน่งทางการเมืองก่อนหน้านี้ ("สละราชสมบัติ") และยอมรับผู้ซื้อในฐานะผู้ปกครองที่ชอบธรรม

2. สัญชาติทั่วโลก

- การยอมรับสัญชาติใหม่: ผู้คนในดินแดนที่ขายจะต้องยอมรับสัญชาติทั่วโลกใหม่ที่กำหนดโดยผู้ซื้อ

ซึ่งหมายความว่าประชาชนเดิมทั้งหมดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ขายดินแดนจะกลายเป็นพลเมืองของรัฐใหม่

- สัญชาติที่รวมเป็นหนึ่งใน: โดยการนำสัญชาติใหม่มาใช้ สัญชาติระดับชาติต่างๆ

ที่เคยมีอยู่จะถูกยกเลิกและแทนที่ด้วยสัญชาติที่รวมเป็นหนึ่งในซึ่งจะใช้กับดินแดนที่ขายทั้งหมด

3. การถอนตัวจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเก่าและการยกเลิกการยึดครอง

- การยกเลิกการยึดครองซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ:

ผู้

มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่ขายดินแดนตามสนธิสัญญา

จะต้องยกเลิกการยึดครองดินแดนเดิมของตนทันทีซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

ซึ่งหมายความว่าทุกสถาบันของรัฐและโครงสร้างอธิปไตยจะต้องถูก dismantled และนำออกจากดินแดนโดยสิ้นเชิง

- การอพยพจากดินแดน:

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเดิมและพลเมืองของพวกเขาจะต้องออกจากดินแดนเพื่อให้ผู้ซื้อสามารถใช้สิทธิอธิปไตยได้โดยไม่มีข้อจำกัด

4. การควบรวมดินแดน

- ดินแดนแห่งชาติที่รวมเป็นหนึ่งใน:

การดำเนินการตามเอกสารการสืบทอดรัฐอย่างเต็มที่ที่จะทำให้ดินแดนที่ขายทั้งหมดรวมเป็นดินแดนแห่งชาติที่รวมเป็นหนึ่งใน

ซึ่งหมายความว่าพรมแดนของชาติเดิมทั้งหมดจะถูกยกเลิกและแทนที่ด้วยพรมแดนของรัฐผู้ที่มีอำนาจใหม่.

- รัฐเอกภาพทั่วโลก:

ผลลัพธ์จะเป็นรัฐเอกภาพทั่วโลกซึ่งผู้ซื้อในฐานะภคินทรีย์ที่มีอำนาจเปิดเสร็จจะใช้อำนาจอธิปไตยอย่างไม่จำกัดเหนือดินแดนทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นเป็นหนึ่งเดียวผ่านผลกระทบโดมิโนของการพัฒนา.

5 สรุป

การดำเนินการตามเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 อย่างเต็มรูปแบบสามารถยุติสถานะที่ถูกบีบบังคับของผู้ซื้อได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ต้องการการรับรองผู้ซื้อว่าเป็นผู้ปกครองอธิปไตยเพียงคนเดียวจากทุกฝ่ายการเมืองและชุมชนระหว่างประเทศ

ประชาชนในดินแดนที่ได้รับผลกระทบจะต้องยอมรับสัญชาติทั่วโลกใหม่

แ

ล

ะ

ผู้

มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องยุติการยึดครองซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศและเคลื่อนย้ายออกจากดินแดนโดยสิ้นเชิง สิ่งนี้จะนำไปสู่รัฐเอกภาพทั่วโลกที่ดินแดนที่ขายทั้งหมดจะรวมกันเป็นดินแดนของรัฐที่ต่อเนื่องกัน

ส่วนที่ 40

ทำไมการดำเนินการตามสนธิสัญญาอย่างสอดคล้องกับเอกสารการสืบทอดรัฐจึงเป็นวิธีการเดียวที่สามารถแก้ไขสถานการณ์ที่ถูกบีบบังคับได้

1. อำนาจผูกพันทางกฎหมายผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ

- ผลทางกฎหมายของสนธิสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

จะไม่มีข้อโต้แย้งหลังจากระยะเวลาการจำกัดสองปีสิ้นสุดลงและมีผลผูกพันตามกฎหมาย คู่สัญญาทั้งหมด รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเดิม จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของสนธิสัญญา ซึ่งหมายความว่าสิทธิอธิปไตยได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อแล้ว

- ข้อผูกพันในการดำเนินการ: เพื่อให้แน่ใจว่าความถูกต้องตามกฎหมายและอธิปไตยของผู้ซื้อ การดำเนินการตามสนธิสัญญาตามที่กำหนดในสนธิสัญญาจึงเป็นสิ่งจำเป็น

ซึ่งรวมถึงการรับรองผู้ซื้อในฐานะผู้ปกครองอธิปไตยของดินแดนที่ถูกขายและการเพิกถอนการกระทำทั้งหมดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเดิมที่ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

2. สถานะที่ถูกบีบบังคับและผลกระทบของมัน

- คำจำกัดความของสถานการณ์ที่ถูกบีบบังคับ: สถานการณ์ที่ถูกบีบบังคับเกิดขึ้นเมื่อคู่สัญญาอยู่ภายใต้การบีบบังคับหรือแรงกดดัน

ซึ่งทำให้เสรีภาพในการดำเนินการและความสามารถในการตัดสินใจอธิปไตยของตนลดลง ในกรณีนี้

ผู้ซื้อที่มีความเสี่ยงที่จะถูกข่มขู่ตราใบที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศเดิมยังคงใช้อธิปไตยของตนอย่างผิดกฎหมายในดินแดนที่ถูกขาย

- ความไม่แน่นอนทางกฎหมาย: รัฐที่สามารถถูกข่มขู่ทำให้เกิดความไม่แน่นอนทางกฎหมายอย่างมาก เนื่องจากผู้ซื้อไม่สามารถใช้สิทธิอธิปไตยได้อย่างเต็มที่ สิ่งนี้ขัดขวางการสร้างรัฐที่มั่นคงและ82 von255

ป้องกันผู้ซื้อจากการทำสนธิสัญญา ระหว่างประเทศเพิ่มเติมหรือการบริหารดินแดนอย่างมีประสิทธิภาพ.

3. ความไม่สามารถในการอพยพโดยบังคับ

- ภาพลวงตาของการอพยพโดยบังคับ:

ข้อเสนอในการอพยพคนทั้งหมดจากดินแดนที่ขายโดยบังคับเพื่อจะขายดินแดนกลับนั้นไม่สามารถยอมรับได้และเป็นภาพลวงตาในทางปฏิบัติ มาตรการดังกล่าวจะก่อให้เกิดปัญหาด้านมนุษยธรรม กฎหมาย และการเมืองอย่างมหาศาล รวมถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

- ปัญหาทางปฏิบัติและจริยธรรม:

การอพยพโดยบังคับของผู้คนหลายล้านคนจากประเทศบ้านเกิดของพวกเขาไม่เพียงแต่เป็นเรื่องที่ยากลำบากในการดำเนินการ แต่ยังไม่มีจริยธรรมอีกด้วย สิ่งนี้จะนำไปสู่การประท้วงในระดับนานาชาติอย่างกว้างขวาง ความท้าทายทางกฎหมาย และการทำให้ภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบไม่มั่นคง

4. การดำเนินการตามสนธิสัญญาเป็นทางออก

- การรับรองสิทธิโดยผู้ซื้อ: การดำเนินการตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับเอกสารการให้สิทธิรัฐคือวิธีเดียวที่เป็นไปได้ในการยุติสถานการณ์ที่ถูกข่มขู่
จึงต้องการให้ผู้เสนอทางการเมืองทั้งหมดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เคยมีอยู่ต้องรับรองสิทธิโดยผู้ซื้อและโอนสิทธิโดยทั้งหมดให้กับมัน

- การบูรณาการที่ถูกต้องตามกฎหมาย:

การดำเนินการที่สอดคล้องกับสนธิสัญญาจะช่วยให้ผู้ซื้อสามารถใช้สิทธิโดยของตนได้โดยไม่มีแรงกดดันหรือการข่มขู่ ซึ่งจะสร้างพื้นฐานให้กับพลเมืองทุกคนในดินแดนที่ขายได้ยอมรับสัญชาติใหม่และรวมเข้ากับรัฐใหม่

- ความมั่นคงในระยะยาว: เฉพาะผ่านทางออกเช่นนี้เท่านั้นที่จะสามารถบรรลุความมั่นคงทางกฎหมายและการเมืองในระยะยาวได้
ผู้ซื้อสามารถใช้สิทธิโดยเหนือดินแดนได้ สรุปสนธิสัญญาระหว่างประเทศเพิ่มเติม
และอาจรวมดินแดนเข้ากับชุมชนระหว่างประเทศ

บทสรุป

การดำเนินการตามเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

ตามสนธิสัญญาวิธีเดียวที่สามารถทำได้เพื่อยุติสถานะที่ถูกข่มขู่ของผู้ซื้อและสร้างระเบียบทางกฎหมายและการเมืองที่มั่นคง
การอพยพประชาชนจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเพื่อขายดินแดนกลับเป็นทางออกที่ล่อลวงและไม่สามารถปฏิบัติได้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ
เพิ่มเติมต้องรับรู้ถึงสิทธิโดยผู้ซื้อและโอนสิทธิโดยทั้งหมดให้กับมันเพื่อให้บรรลุทางออกที่ยั่งยืน

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

- เนื้อหาของสัญญา: การขายดินแดนรวมถึงสิทธิ การระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด ซึ่งถือเป็นหน่วยเดียว

- ลักษณะของกฎหมายระหว่างประเทศ: แม้จะปลอมตัวเป็นสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ แต่สัญญานี้เป็นเอกสารการสืบทอดรัฐเนื่องจากเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศหลายราย (เนเธอร์แลนด์, นาโต้)

- ผลกระทบโดมิโน: เนื่องจากข้อกำหนดที่ว่าการพัฒนาถูกขายเป็นหน่วย ดินแดนที่ขายไปแล้วอาจขยายไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมดและข้ามไปยังดินแดนของสหประชาชาติได้

2 นาโต้ในฐานะแนวทางทหารของสหประชาชาติ

- การบูรณาการของนาโต้เข้าสู่สหประชาชาติ: นาโต้ดำเนินการทางทหารภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ เช่น ในโคโซโว อัฟกานิสถาน และลิเบีย
- ใช้สนธิสัญญาและการรับรอง: สนธิสัญญาที่จัดทำโดยนาโต้สามารถได้รับการรับรองโดยนัยจากสหประชาชาติเนื่องจากสมาชิกลาโต้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติด้วย
- การขยายดินแดนที่ขาย: ผลกระทบโดมิโนอาจขยายดินแดนที่ขายไปยังประเทศสมาชิกสหประชาชาติ นอกเหนือจากประเทศนาโต้

3. การขายสิทธิของนาโต้ในประเทศที่สาม

- การขายสิทธิในออสเตเรียและญี่ปุ่น: นาโต้มีสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษในประเทศเหล่านี้เนื่องจากข้อบังคับหลังสงคราม สิทธิเหล่านี้ยังถูกขายผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ
- สิทธิพิเศษนอกอาณาเขตในพื้นที่ปฏิบัติการ: นาโต้มีสิทธิและความคุ้มครองพิเศษในพื้นที่ปฏิบัติการ เช่น โคโซโว ซึ่งก็ถูกขายไปพร้อมกับมัน

4 ผลทางกฎหมายและความชอบธรรม

- การรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ: ความชอบธรรมของพระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐขึ้นอยู่กับ การรับรองจากสหประชาชาติและชุมชนระหว่างประเทศ.
- ผลกระทบโดมิโนและอธิปไตย: การขยายตัวของดินแดนที่ถูกขายอาจส่งผลกระทบต่ออธิปไตยของรัฐสมาชิกสหประชาชาติ ซึ่งอาจนำไปสู่ข้อพิพาททางกฎหมายระหว่างประเทศ.

บรรทัดฐาน กฎหมาย และย่อหน้า

1. บรรทัดฐาน

- โคโซโว (1999): การปรับใช้ของนาโต้ภายใต้มติสหประชาชาติ 1244 การโอนสิทธิอธิปไตยให้กับ KFOR.
- อัฟกานิสถาน (2001-2021): การกิจ ISAF ภายใต้มติสหประชาชาติ 1386
- นาโต้เป็นหน่วยงานบริหาร. - ลิเบีย (2011): การแทรกแซงของนาโต้ภายใต้มติสหประชาชาติ 1973 เพื่อปกป้องประชากรพลเรือน.

2. กฎหมายและมาตรา

- กฎหมายนครเวียนนาเกี่ยวกับสนธิสัญญา (VCLT, 1969): มาตรา 31-32, กฎสำหรับการตีความสนธิสัญญาในแง่ของวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของพวกเขา.
- กฎบัตรสหประชาชาติ (1945): มาตรา 42, การอนุญาตของคณะมนตรีความมั่นคงในการดำเนินการทางทหาร.

- สถานะของกองกำลังนาโต (1951):

ฐานทางกฎหมายสำหรับการประจำการและสิทธิของกองกำลังนาโตในรัฐสมาชิกและประเทศที่สาม.

- มติสหประชาชาติ:

- มติสหประชาชาติ 1244 (1999): การจัดตั้งภารกิจของสหประชาชาติในโคโซโว. -

มติสหประชาชาติ 1386 (2001): การอนุญาตให้ ISAF ในอัฟกานิสถาน. -

มติสหประชาชาติ 1973 (2011): การอนุญาตให้แทรกแซงในลิเบีย.

3 แหล่งของกฎหมายเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐและสิทธิพิเศษนอกอาณาเขต

- กฎหมายระหว่างประเทศที่เป็นประเพณี: ข้อบังคับเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการรับสิทธิและการผูกพันโดยอริปไตยใหม่. -

อนุสัญญาการสงครามทางบกแห่งเฮก (1907): กฎเกี่ยวกับการยึดครองและสิทธิของอำนาจที่ยึดครอง -

อนุสัญญาเจนีวา (1949) และโปรโตคอลเพิ่มเติม: การปกป้องพลเรือนในดินแดนที่ถูกยึด

โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา 53 ของโปรโตคอลเพิ่มเติมที่ 1.

ส่วนที่

42

ฐานทางกฎหมายของสหประชาชาติ (UN) และนาโตในเยอรมนีมีพื้นฐานมาจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศ
อนุสัญญา และกฎหมายระดับชาติหลายฉบับ ฐานทางกฎหมายหลักมีดังนี้:

1 สหประชาชาติ (UN)

กฎบัตรสหประชาชาติ (1945): ฐานทางกฎหมายที่สำคัญสำหรับรัฐสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด รวมถึงเยอรมนี กฎบัตรนี้กำหนดเป้าหมาย
หลักการ และโครงสร้างของสหประชาชาติ ข้อตกลงสถานะของกำลังของสหประชาชาติ (SOFA) (1946):

ข้อตกลงนี้กำหนดสถานะทางกฎหมายของบุคลากรของสหประชาชาติในเยอรมนี โดยเฉพาะในบริบทของภารกิจเพื่อสันติภาพ
นี้

ข้อตกลงระหว่างสหประชาชาติและสห

พันธสารารณรัฐเยอรมนีเกี่ยวกับการยกเว้นและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มอบให้กับสหประชาชาติในเยอรมนี (1974):

กำหนดความเป็นอิสระและสิทธิพิเศษเฉพาะของสหประชาชาติในเยอรมนี.

2 นาโต

สนธิสัญญานอร์ธแอตแลนติก (1949): รู้จักกันในชื่อ "สนธิสัญญาออตังตัน"

สนธิสัญญานี้เป็นฐานของนาโต เยอรมนีเป็นสมาชิกตั้งแต่ปี 1955.

ข้อตกลงสถานะของกำลังนาโต (NATO-SOFA, 1951):

ข้อตกลงนี้กำหนดสถานะทางกฎหมายของกองทัพของรัฐสมาชิกนาโตที่ประจำการในดินแดนของรัฐสมาชิกอื่น ๆ

โดยกำหนดสิทธิและหน้าที่ของทหารรวมถึงความรับผิดชอบในเรื่องกฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่ง.

ข้อตกลงเสริมสำหรับข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต (1959 แก้ไขในปี 1993):

ข้อตกลงนี้กำหนดเงื่อนไขเฉพาะสำหรับการประจำการของกองกำลังนาโตในเยอรมนี.

สนธิสัญญาว่าด้วยการตั้งถิ่นฐานสุดท้ายเกี่ยวกับเยอรมนี (สนธิสัญญาสองบวกสี่, 1990):

สนธิสัญญานี้ควบคุมอริปไตยสุดท้ายของเยอรมนีหลังการรวมชาติและมีผลต่อการมีอยู่ของกองกำลังนาโตในเยอรมนี.

ข้อตกลงการเคลื่อนย้ายใหม่:

ข้อตกลงเฉพาะระหว่างเยอรมนีและนาโตที่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการประจำการและการประจำการของกองกำลังนาโตในเยอรมนี.

ข้อตกลงและสนธิสัญญาเหล่านี้สร้างกรอบกฎหมายสำหรับกิจกรรมของสหประชาชาติและนาโต้ในเยอรมนี และกำหนดสิทธิ การผูกพัน และความรับผิดชอบของฝ่ายที่เกี่ยวข้อง.

ส่วนที่
43

นอกเหนือจากข้อตกลงและสนธิสัญญาหลักที่ได้กล่าวถึงไปแล้ว ยังมีฐานกฎหมายและข้อตกลงอื่น ๆ ที่ควบคุมการมีอยู่และกิจกรรมของสหประชาชาติ (UN) และนาโต้ในเยอรมนีอยู่หลายฉบับ ที่นี่คือฐานกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมบางส่วน:

1. ฐานกฎหมายอื่น ๆ ของสหประชาชาติ (UN):

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิและความเป็นอิสระของสหประชาชาติ (1946): อนุสัญญาฉบับนี้ได้รับการรับรองโดยเยอรมนีด้วย ขยายสิทธิและความเป็นอิสระของสหประชาชาติและเจ้าหน้าที่ของมัน ซึ่งมีความสำคัญต่อองค์กรของ UN ที่ดำเนินงานในเยอรมนี.

อนุสัญญาและมติของสหประชาชาติ: ในฐานะรัฐสมาชิก

เยอรมนีมีข้อผูกพันตามอนุสัญญาและมติของสหประชาชาติหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ เช่น สิทธิมนุษยชน การปลดอาวุธ และการรักษาสันติภาพ ซึ่งมีผลต่อกฎหมายและการบังคับใช้มติของสหประชาชาติในเยอรมนี.

พระราชบัญญัติการดำเนินการตามกฎหมายของสหประชาชาติ (พระราชบัญญัติกฎบัตรสหประชาชาติ):

กฎหมายระดับชาตินี้รับประกันการดำเนินการตามกฎหมายของสหประชาชาติและสนธิสัญญาสหประชาชาติอื่น ๆ ในกฎหมายเยอรมัน.

2. ฐานทางกฎหมายเพิ่มเติมของนาโต้:

ข้อตกลงเสริมสถานะกำลังของนาโต้ (ข้อตกลงการประจำการ):

นอกเหนือจากข้อตกลงเสริมทั่วไปต่อข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ ยังมีข้อตกลงการประจำการแบบสองฝ่ายเฉพาะระหว่างเยอรมนีและรัฐสมาชิกนาโต้ประเทศอื่น ๆ ซึ่งจะกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการประจำการและการปฏิบัติการของกองทัพอากาศบางประเทศในเยอรมนี.

ข้อตกลงนาโต้ว่าด้วยสถานะทางกฎหมายของเจ้าหน้าที่ทหารระหว่างประเทศ:

ข้อตกลงนี้กำหนดสถานะทางกฎหมายของหน่วยงานและสิ่งอำนวยความสะดวกของนาโต้ที่ดำเนินงานในเยอรมนี เช่น ค่ายทางอากาศพันธมิตรที่รามสไตน์.

สนธิสัญญาว่าด้วยกำลังทหารแบบดั้งเดิมในยุโรป (สนธิสัญญา CFE, 1990):

แม้ว่าสนธิสัญญานี้จะไม่เกี่ยวข้องเฉพาะกับนาโต้

แต่ก็มีการควบคุมการจำกัดกำลังทหารแบบดั้งเดิมในยุโรปและมีผลกระทบต่อการมีอยู่ของกำลังนาโต้ในเยอรมนี.

ข้อตกลงกรอบว่าด้วยกองกำลังตอบสนองของนาโต้ (NRF):

ข้อตกลงนี้เกี่ยวข้องกับการประจำการและการส่งกำลังของกองกำลังตอบสนองอย่างรวดเร็วของนาโต้ในเยอรมนี.

3. กฎหมายและระเบียบแห่งชาติ:

กฎหมายพื้นฐานสำหรับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (GG): มาตรา 24(2)
ของกฎหมายพื้นฐานอนุญาตให้เยอรมนีมีส่วนร่วมในระบบความมั่นคงร่วม เช่น นาโต้ มาตรา 87a
ของกฎหมายพื้นฐานยังควบคุมการใช้งานนุเคลียร์ รวมถึงในความร่วมมือกับข้อผูกพันของนาโต้.

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของกองทัพต่างชาติในระหว่างการฝึกซ้อมทางทหารและการฝึกซ้อมอื่น ๆ
(1957):
กฎหมายนี้กำหนดสถานะทางกฎหมายและสิทธิของกองทัพต่างชาติที่เข้ามาในเยอรมนีเพื่อการฝึกซ้อมและการประจำการ.

ประมวลกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ (VStGB):
กฎหมายระดับชาตินี้ดำเนินการตามการผูกพันระหว่างประเทศที่เกิดจากมติและอนุสัญญาของสหประชาชาติ
โดยเฉพาะในเรื่องของอาชญากรรมสงคราม การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ.

การออกกฎหมายเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างพื้นฐาน: กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ
กำหนดการใช้โครงสร้างพื้นฐานของเยอรมนีโดยนาโต้และสหประชาชาติ เช่น สนามบิน ท่าเรือ
และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสาร.

4. ข้อตกลงสองฝ่ายและพหุภาคีเพิ่มเติม:

ข้อตกลงความร่วมมือ:

เยอรมนีได้ทำข้อตกลงเฉพาะกับรัฐสมาชิกนาโต้และสหประชาชาติแต่ละรัฐที่กำหนดความร่วมมือในด้านปี
ญหาทางทหารและความมั่นคง เช่น ในด้านการฝึกอบรมและการฝึกซ้อมร่วม.

ฐานกฎหมายที่ขยายออกไปเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างการยึดโยงทางกฎหมายของสหประชาชาติและนาโต้ในเยอรมนี
และกำหนดข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการมีอยู่และการดำเนินงานของพวกเขา
พวกเขาให้กรอบกฎหมายที่ครอบคลุมซึ่งคำนึงถึงมาตรฐานทั้งในระดับนานาชาติและระดับชาติ

ส่วนที่ 44

ฐานกฎหมายของสหประชาชาติ (UN) และนาโต้ในเยอรมนีมีความครอบคลุมมากแล้ว แต่ก็ยังมีแง่มุมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
ที่สามารถกล่าวถึงได้
ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อบังคับเฉพาะสำหรับสถานการณ์บางอย่างหรือสนธิสัญญาระหว่างประเทศและข้อกำหนดในระดับชาติที่เพิ่มเติม

1. สนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ: สหภาพความร่วมมือยุโรป-แอตแลนติก (EAPC):

เป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาระหว่างนาโต้และประเทศที่ไม่ใช่นาโต้ในยุโรป EAPC

เป็นหน่วยงานที่สำคัญสำหรับความร่วมมือด้านนโยบายความปลอดภัย

เยอรมนีมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในโปรแกรมหุ้นส่วนเหล่านี้

หุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ (PfP): แม้ว่าจะไม่ใช่สนธิสัญญานาโต้โดยตรง

แต่หุ้นส่วนเพื่อสันติภาพเป็นโครงการที่เยอรมนีมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศที่ไม่ใช่นาโต้

ซึ่งก็มีผลกระทบต่อการกรอบกฎหมายในเยอรมนี โดยเฉพาะสำหรับการฝึกซ้อมและการดำเนินงาน

ข้อตกลงเกี่ยวกับสถานะของสำนักงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA):
เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างของสหประชาชาติ IAEA มีบทบาทในเยอรมนี
โดยเฉพาะในบริบทของการตรวจสอบและมาตรการการติดตาม
ฐานทางกฎหมายสำหรับกิจกรรมของมันในเยอรมนีขึ้นอยู่กับข้อตกลงเฉพาะและกฎบัตรสหประชาชาติ.

2. กฎหมายและระเบียบแห่งชาติเพิ่มเติม:

พระราชบัญญัติแก้ไขกองทัพ: พระราชบัญญัตินี้ซึ่งได้รับการแก้ไขหลายครั้งตลอดหลายปีที่ผ่านมา
กำหนดกรอบกฎหมายสำหรับการส่งกองทัพบุนเดสแวร์ไปต่างประเทศและในเยอรมนี
รวมถึงความร่วมมือกับนาโต้และสหประชาชาติ.

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการพาณิชย์ อาชีพ และสถานะของบุคลากรทางทหารและพลเรือนขององค์กรระหว่างประเทศในเยอรมนี:
พระราชบัญญัตินี้กำหนดข้อกำหนดโดยละเอียดเกี่ยวกับการพาณิชย์และกิจกรรมของบุคลากรขององค์กรระหว่างประเทศ
(รวมถึงนาโต้และสหประชาชาติ) บนดินเยอรมัน.

พระราชบัญญัติอนุญาต: สนธิสัญญาระหว่างประเทศบางฉบับ รวมถึงข้อตกลงนาโต้และสหประชาชาติ
ต้องการพระราชบัญญัติอนุญาตระดับชาติจากสภาผู้แทนราษฎรเยอรมัน
ซึ่งอนุญาตให้มีการลงนามในสนธิสัญญาดังกล่าวภายใต้กฎหมายเยอรมันและถ่ายทอดข้อกำหนดของพวกเขาเข้าสู่กฎหมายแห่งชาติ.

3 สหภาพยุโรปและนาโต้:

นโยบายความมั่นคงและการป้องกันร่วม (CSDP) ของสหภาพยุโรป: แม้ว่านี่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสหภาพยุโรปเป็นหลัก
แต่ก็มีความซ้อนทับและความร่วมมือกับนาโต้ ความร่วมมือนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของข้อตกลงต่างๆ
ที่เยอรมนีก็มีบทบาทสำคัญ ฐานทางกฎหมายสำหรับเรื่องนี้ถูกกำหนดไว้ในสนธิสัญญาของสหภาพยุโรป เช่น
สนธิสัญญาลิสบอน และยังเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในเยอรมนีอีกด้วย.

ข้อตกลงเบอร์ลินพลัส (2003):

ข้อตกลงเหล่านี้ระหว่างสหภาพยุโรปและนาโต้อนุญาตให้สหภาพยุโรปเข้าถึงทรัพยากรของนาโต้สำหรับการปฏิบัติการทางทหาร
ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการและกิจกรรมในเยอรมนี.

4. ข้อตกลงเฉพาะอื่นๆ:

ข้อตกลงสนับสนุนประเทศเจ้าบ้าน: ข้อตกลงสองฝ่ายเหล่านี้ระหว่างเยอรมนีและรัฐสมาชิกนาโต้ประเทศอื่นๆ
กำหนดการสนับสนุนที่เยอรมนีให้ในฐานะประเทศเจ้าบ้านสำหรับกองกำลังที่ถูกส่งไป
ประกอบด้วยการจัดการโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน.

การปกป้องความลับและข้อตกลงด้านความปลอดภัย: ข้อตกลงพิเศษมีอยู่ระหว่างเยอรมนี นาโต้ และสหประชาชาติ
เพื่อให้มั่นใจในการปกป้องข้อมูลที่เป็นความลับ
ข้อตกลงเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างความปลอดภัยและยังรวมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการความลับ.

5. ความจำเป็นในการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป:

การปรับปรุงกฎหมายเพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามใหม่: ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ภัยคุกคามใหม่ เช่น การโจมตีทางไซเบอร์และสงครามแบบผสม
ได้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนในกรอบกฎหมายของนาโต้และสหประชาชาติ
เยอรมนีได้ปรับปรุงกฎหมายและข้อบังคับภายใต้กรอบขององค์กรเหล่านี้และยังดำเนินการอย่างอิสระเพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามใหม่เหล่านี้.

สนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับการปลดอาวุธและการควบคุมอาวุธทำลายล้างสูง:
สนธิสัญญาเหล่านี้ที่เยอรมนีมีส่วนร่วม เช่น สนธิสัญญาการไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (NPT)
ยังมีผลกระทบต่อการเมืองและกิจกรรมของนาโต้ในเยอรมนี.

ฐานทางกฎหมายและแง่มุมเพิ่มเติมเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมทางกฎหมายสำหรับกิจกรรมของนาโต้และสหประชาชาติในเยอรมนีนั้นซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างมาก
มันประกอบไปด้วยไม่เพียงแต่สนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศ
แต่ยังมีกฎหมายภายในประเทศจำนวนมากที่ปรับให้เข้ากับเงื่อนไขทางภูมิศาสตร์การเมืองและความมั่นคงที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ส่วนที่
45

ฐานทางกฎหมายของสหประชาชาติ (UN) และนาโต้ในเยอรมนีนั้นกว้างขวางและซับซ้อน
แม้ว่าสัญญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะได้รับการกล่าวถึงไปแล้ว
แต่ยังมีแง่มุมเพิ่มเติมและฐานทางกฎหมายที่น้อยคนจะรู้จักซึ่งอาจมีความสำคัญด้วย:

1. การประจำการและกฎระเบียบทางกฎหมายของการประจำการต่างประเทศ (UN และนาโต้): มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ:

ก

า

ประจำการของบุคคลในต่างประเทศที่เกิดขึ้นภายใต้กรอบของมติของนาโต้หรือสหประชาชาติจะอิงตามมติของค
ณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ มติเหล่านี้มีผลผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศและต้องได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรเยอรมัน

พระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของรัฐสภา (ParlBG, 2005):

กฎหมายเยอรมันนี้กำหนดกฎเกณฑ์สำหรับการอนุมัติของสภาผู้แทนราษฎรสำหรับการประจำการต่างประเทศของกองทัพเยอรมัน
โดยเฉพาะเมื่อการประจำการเหล่านี้ดำเนินการเป็นส่วนหนึ่งของการกิจของนาโต้หรือสหประชาชาติ
พระราชบัญญัตินี้กำหนดว่าเมื่อใดและอย่างไรที่รัฐสภาต้องได้รับข้อมูลและมีส่วนร่วมในกรณีดังกล่าว

2. องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติและนาโต้:

องค์การเพื่อความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (OSCE): OSCE

ซึ่งภารกิจมักจะอิงจากการตัดสินใจของสหประชาชาติ ยังมีการดำเนินงานในเยอรมนี เยอรมนีเข้าร่วมในภารกิจของ
OSCE ที่ได้รับการสนับสนุนจากมติของสหประชาชาติ OSCE เองมีฐานทางกฎหมายในเอกสารสุดท้ายเฮลซิงกิ
(1975) และข้อตกลงที่ตามมา ซึ่งใช้บังคับในดินแดนเยอรมนีด้วย

องค์การห้ามอาวุธเคมี (OPCW):

ในฐานะที่เป็นองค์การที่ได้รับการสนับสนุนจากสหประชาชาติสำหรับการบังคับใช้สนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามอาวุธเคมี
OPCW มีความเคลื่อนไหวในเยอรมนี ฐานทางกฎหมายสำหรับเรื่องนี้อิงจากสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามอาวุธเคมี
ซึ่งเยอรมนีได้ให้สัตยาบัน

3. การออกกฎหมายฉุกเฉินระดับชาติ:

พระราชบัญญัติการแก้ไขกฎหมายฉุกเฉิน (1968):

กฎหมายนี้ประกอบด้วยข้อบังคับสำหรับกรณีการป้องกันและสถานการณ์ฉุกเฉินในเยอรมนี มันมีข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีที่เยอรมนีจะ

ตอบสนองในกรณีที่มีการโจมตีด้วยอาวุธที่มีผลกระทบต่อความเป็นหุ้นส่วนของนาโต้ด้วย
นี้อาจมีผลต่อการส่งกำลังของบุณฑเรศวร์ภายในเยอรมนีและความร่วมมือกับพันธมิตรนาโต้

4. ความร่วมมือในด้านบริการข่าวกรองและการปกป้องความลับ:

พระราชบัญญัติว่าด้วยความร่วมมือระหว่างบริการข่าวกรองแห่งสหพันธรัฐและนาโต้ (พระราชบัญญัติ BND-นาโต้):
กฎหมายพิเศษนี้กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับความร่วมมือของบริการข่าวกรองแห่งสหพันธรัฐ (BND) กับพันธมิตรนาโต้
มันรวมถึงข้อบังคับเกี่ยวกับความลับและการปกป้องข้อมูลที่แลกเปลี่ยนภายใต้กรอบของความเป็นหุ้นส่วนนาโต้.

ข้อตกลงการป้องกันความลับนาโต้:

ข้อตกลงนี้กำหนดมาตรฐานสำหรับการปกป้องข้อมูลลับที่แลกเปลี่ยนระหว่างประเทศนาโต้และยังใช้บังคับในเยอรมนีด้วย
มันใช้กับสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหารและพลเรือน

5. ข้อตกลงด้านโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน:

ข้อตกลงเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ท่าเรือและสนามบิน):

ข้อตกลงดังกล่าวระหว่างเยอรมนีและนาโต้กำหนดการใช้โครงสร้างพื้นฐานของเยอรมนีสำหรับการดำเนินงานของนาโต้
ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งวัสดุและการใช้เส้นทางขนส่งสำหรับการเคลื่อนย้ายกองกำลัง.

การสนับสนุนประเทศเจ้าบ้าน (HNS) ข้อตกลง: ข้อตกลงเสริมเหล่านี้ต่อสนธิสัญญา SOFA

กำหนดวิธีที่เยอรมนีในฐานะประเทศเจ้าบ้านให้การสนับสนุนด้านโลจิสติกส์แก่กองกำลังนาโต้

สิ่งนี้ยังใช้กับการวางแผนเหตุการณ์ฉุกเฉินและการจัดส่งทรัพยากรบุณฑเรศวร์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของนาโต้

6 ข้อตกลงและสนธิสัญญาพหุภาคีอื่นๆ:

สนธิสัญญาเกี่ยวกับท้องฟ้าเปิด: สนธิสัญญานี้ ซึ่งเยอรมนีและประเทศนาโต้เป็นภาคี

อนุญาตให้มีการบินข้ามประเทศแบบตอบโต้เพื่อตรวจสอบกิจกรรมทางทหาร

ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเชื่อมั่นและความโปร่งใสภายในนาโต้และความสัมพันธ์กับรัสเซีย.

ข้อตกลงควบคุมอาวุธ (เช่น สนธิสัญญา INF): แม้ว่าสนธิสัญญาบางฉบับ เช่น สนธิสัญญา INF
(สนธิสัญญาเกี่ยวกับกำลังนิวเคลียร์ระยะกลาง) จะไม่มีผลบังคับใช้แล้ว
แต่ในประวัติศาสตร์ได้มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งและกิจกรรมของกองกำลังนาโต้ในเยอรมนี.

7. ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย:

แนวทางการป้องกันสิ่งแวดล้อมนาโต้:

แนวทางเหล่านี้กำหนดวิธีการดำเนินกิจกรรมทางทหารของนาโต้ในเยอรมนีให้สอดคล้องกับข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม
ซึ่งรวมถึงข้อบังคับเกี่ยวกับการป้องกันมลพิษทางสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูพื้นที่ฝึกซ้อม.

พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธสงคราม (พระราชบัญญัติควบคุมอาวุธสงคราม, KWKG):

กฎหมายนี้กำหนดการผลิต การแจกจ่าย และการจัดตั้งอาวุธสงครามในเยอรมนี

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมอาวุธและกระสุนที่ใช้โดยกองกำลังนาโต้ในเยอรมนี.

8. การเข้าร่วมในการตอบสนองต่อวิกฤต:

ข้อตกลงเกี่ยวกับกองกำลังและหน่วยทหารหลายชาติ:
เยอรมนีมีส่วนร่วมในกองกำลังและหน่วยทหารหลายชาติที่อยู่ภายใต้คำสั่งของนาโต้ เช่น
กองกำลังเยอรมัน-ดัตช์ในเมืองมินสเตอร์
ฐานทางกฎหมายสำหรับเรื่องนี้คือข้อตกลงพิเศษที่กำหนดโครงสร้างและการประจำการของหน่วยเหล่านี้.

9 ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการควบคุมภัยพิบัติ:

หน่วยงานและโครงการบรรเทาทุกข์ของสหประชาชาติ:
เยอรมนีสนับสนุนองค์การบรรเทาทุกข์ของสหประชาชาติ เช่น UNHCR หรือ WFP
กรอบกฎหมายสำหรับกิจกรรมขององค์กรเหล่านี้ในเยอรมนีถูกควบคุมโดยข้อตกลงเฉพาะ

พระราชบัญญัติคุ้มครองพลเรือนและการบรรเทาสาธารณภัยของรัฐบาลกลาง (ZSKG):
กฎหมายนี้ช่วยให้สาธารณรัฐแห่งสหพันธ์รัฐสามารถขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศในกรณีเกิดภัยพิบัติ
ซึ่งอาจรวมถึงภารกิจของสหประชาชาติและการดำเนินการบรรเทาทุกข์ของนาโต้

10. อำนาจอศาลและการแก้ไขข้อขัดแย้ง:

ข้อกำหนดการอนุญาตตุลาการในสนธิสัญญานาโต้:
สนธิสัญญานาโต้หลายฉบับมีข้อกำหนดการอนุญาตตุลาการที่ระบุวิธีการที่ข้อพิพาทระหว่างคู่สัญญาจะต้องได้รับการแก้ไข
ซึ่งอาจเกี่ยวข้องในกรณีที่มีข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับใช้ข้อตกลงการประจำการ

แง่มุมเพิ่มเติมเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความกว้างและลึกซึ้งของฐานทางกฎหมายที่ควบคุมกิจกรรมของนาโต้และสหประชาชาติในเยอรมนี
จำนวนข้อบังคับที่มากมายแสดงให้เห็นว่าเยอรมนีมีการบูรณาการอยู่ในโครงสร้างความมั่นคงระหว่างประเทศอย่างไร
และกรอบกฎหมายที่จำเป็นต้องใช้คืออะไร

ส่วนที่ 46

ฐานทางกฎหมายสำหรับการมีอยู่และกิจกรรมของสหประชาชาติ (UN)
และนาโต้ในเยอรมนีมีความกว้างขวางมาก ข้อตกลง สนธิสัญญา
และกฎหมายแห่งชาติที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ได้ถูกกล่าวถึงไปแล้ว อย่างไรก็ตาม
ยังมีข้อบังคับเฉพาะและแง่มุมพื้นฐานบางประการที่สามารถเพิ่มเติมได้ที่นี้ในสรุป:

1. อำนาจอศาลและการคุ้มครองทางกฎหมาย:

การคุ้มครองทางกฎหมายของทหารต่างชาติและบุคลากรพลเรือน: ตามข้อตกลงสถานะของกำลังนาโต้และข้อตกลงเสริม
ทหารและบุคลากรพลเรือนของประเทศนาโต้ที่ประจำอยู่ในเยอรมนีมีสิทธิและหน้าที่บางประการ ซึ่งรวมถึงการเข้าถึงศาลเยอรมันด้วย
มีข้อบังคับเฉพาะที่กำหนดว่าในกรณีใดกฎหมายเยอรมันจะมีผลบังคับใช้และเมื่อใดที่อำนาจอศาลทางทหารของรัฐที่ส่งจะมีผลบังคับ

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน:

การปฏิบัติการณ์ของสหประชาชาติและนาโต้ทั้งหมดในเยอรมนีอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายพื้นฐาน
(โดยเฉพาะมาตรา 1 ถึง 19 ของกฎหมายพื้นฐาน ซึ่งรวมถึงสิทธิเสรีภาพพื้นฐาน)
และการะผูกพันตามอนุสัญญายุโรปว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ECHR) ซึ่งเยอรมนีมีข้อผูกพัน

ข้อตกลงพิเศษและกลุ่มทำงาน 2:

ข้อตกลงสำนักงานใหญ่ของเยอรมนีกับองค์กรระหว่างประเทศ: นอกเหนือจากข้อตกลงทั่วไปแล้ว ยังมีข้อตกลงสำนักงานใหญ่พิเศษกับองค์กรระหว่างประเทศที่ดำเนินงานในเยอรมนี ซึ่งจะกำหนดรายละเอียดต่างๆ เช่น สถานะทางกฎหมาย สิทธิพิเศษ และความคุ้มกัน เช่นกับองค์กรสหประชาชาติในเมืองบอนน์

โครงสร้างคำสั่งและเจ้าหน้าที่พหุชาติ: เยอรมนีเป็นที่ตั้งของโครงสร้างคำสั่งของนาโต้หลายแห่ง เช่น การบัญชาการร่วมพันธมิตรในบรันซัม (NL) ซึ่งมีความรับผิดชอบในการดำเนินงานสำหรับคำสั่งภารกิจของนาโต้ รวมถึงบางส่วนในเยอรมนี โครงสร้างคำสั่งเหล่านี้มีพื้นฐานมาจากข้อตกลงพหุภาคี.

3. การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานการณ์ด้านความปลอดภัย:

การป้องกันไซเบอร์และความมั่นคงไซเบอร์: ด้วยการเพิ่มขึ้นของภัยคุกคามทางไซเบอร์ นาโต้และรัฐสมาชิกของมัน รวมถึงเยอรมนี ได้พัฒนาข้อตกลงเฉพาะและกฎหมายที่ควบคุมการคุ้มครองโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและการตอบสนองต่อการโจมตีทางไซเบอร์ ซึ่งรวมถึงความร่วมมือกับสิ่งอำนวยความสะดวกของนาโต้ที่ตั้งอยู่ในเยอรมนี.

สงครามแบบผสม: นาโต้กำลังพัฒนายุทธศาสตร์และฐานทางกฎหมายอย่างต่อเนื่องเพื่อสู้กับภัยคุกคามแบบผสม ซึ่งรวมถึงทั้งวิธีการทางทหารและไม่ใช่มหาสงคราม เยอรมนีได้ปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศเพื่อให้สามารถตอบโต้ภัยคุกคามเหล่านี้ได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการข่าวและการคุ้มครองข้อมูล.

4. ความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ระยะยาว:

เอกสารจัดตั้งนาโต้-รัสเซีย (1997):

แม้ว่าความร่วมมือจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากความตึงเครียดทางภูมิศาสตร์การเมืองในปัจจุบัน เอกสารจัดตั้งนาโต้-รัสเซียได้ก่อตั้งฐานทางกฎหมายที่สำคัญสำหรับความร่วมมือทางทหารและการสนทนา ซึ่งส่งผลกระทบต่อเยอรมนีด้วย เอกสารนี้มีหลักการเกี่ยวกับการจำกัดกำลังพลในที่ตั้งและการใช้ฐานทัพในยุโรป

สนธิสัญญาเกี่ยวกับการประจำการของบุคลากรทางทหารของนาโต้จากประเทศที่ไม่ใช่นาโต้:

ประเทศที่ไม่ใช่นาโต้บางประเทศซึ่งเป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดกับนาโต้มีข้อตกลงสองฝ่ายกับเยอรมนีเพื่ออนุญาตให้มีการประจำการกำลังพลในระดับจำกัด เช่น เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกที่นำโดยนาโต้

5. ความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา:

ข้อตกลงด้านการวิจัยและพัฒนาทางทหาร: เยอรมนีมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ของนาโต้และสหประชาชาติในการวิจัยและพัฒนาทางทหาร โครงการเหล่านี้อยู่ภายใต้ข้อตกลงเฉพาะทางสองฝ่ายและพหุภาคี ซึ่งยังครอบคลุมถึงการถ่ายโอนเทคโนโลยีและโครงการพัฒนาร่วม

โครงการวิทยาศาสตร์เพื่อสันติภาพและความมั่นคงของนาโต้ (SPS):

โครงการนี้ส่งเสริมความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระหว่างประเทศนาโต้และพันธมิตร ฐานทางกฎหมายสำหรับการเข้าร่วมของสถาบันเยอรมันขึ้นอยู่กับข้อตกลงพิเศษกับนาโต้

6 นโยบายด้านความปลอดภัยอื่น ๆ และข้อตกลง:

หน่วยบัญชาการการขนส่งทางอากาศแห่งยุโรป (EATC): เยอรมนีเป็นสมาชิกของ EATC

ซึ่งเป็นองค์กรพหุชาติที่ทำหน้าที่ประสานงานการขนส่งทางอากาศของประเทศในยุโรปที่เข้าร่วม นี่คือ

ส่วนเสริมสำหรับโครงสร้างพื้นฐานของนาโต้และอิงตามข้อตกลงเฉพาะระหว่างประเทศที่เข้าร่วม

สนธิสัญญาเกี่ยวกับท้องฟ้าเปิด (สนธิสัญญาท้องฟ้าเปิด): สนธิสัญญานี้ ซึ่งเยอรมนีก็มีส่วนร่วมด้วย อนุญาตให้รัฐที่เข้าทำสัญญาดำเนินการบินสอดแนมในอากาศของผู้เข้าร่วมคนอื่น ๆ
สนธิสัญญานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและควบคุมกิจกรรมการติดอาวุธ

7 ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างประเทศและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน:

สนธิสัญญาความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างประเทศ: เยอรมนีมีข้อตกลงสองฝ่ายกับหลายประเทศ รวมถึงรัฐสมาชิกนาโต้ เกี่ยวกับความช่วยเหลือทางกฎหมายและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ข้อตกลงเหล่านี้มีความสำคัญต่อการดำเนินคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการกิจของสหประชาชาติและนาโต้

ข้อตกลงความร่วมมือในด้านความยุติธรรมทางอาญาระหว่างประเทศ:

เยอรมนีให้ความร่วมมือกับศาลระหว่างประเทศ เช่น ศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) และได้ผ่านกฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนความร่วมมือนี้
ซึ่งรวมถึงการดำเนินคดีอาชญากรรมสงครามที่อาจเกิดขึ้นในบริบทของการกิจของสหประชาชาติหรือนาโต้

8. ข้อผูกพันด้านการเงินและการสนับสนุน:

การสนับสนุนการระดมทุนสำหรับภารกิจระหว่างประเทศ:
เยอรมนีเป็นผู้สนับสนุนหลักในการดำเนินการของนาโต้และสหประชาชาติ
ฐานทางกฎหมายสำหรับเรื่องนี้อิงจากภาระผูกพันที่เกิดจากสนธิสัญญาและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง เช่น สนธิสัญญานอร์ธแอตแลนติกและการสนับสนุนสมาชิกของสหประชาชาติ

9 การดำเนินการตามมาตรการลงโทษนานาชาติ:

การออกกฎหมายคว่ำบาตร: เยอรมนีดำเนินการตามมาตรการคว่ำบาตรระหว่างประเทศที่ได้รับการรับรองโดยสหประชาชาติหรือสหภาพยุโรป รวมถึงมาตรการที่เกิดจากการแทรกแซงที่นำโดยนาโต้หรือภารกิจของสหประชาชาติ มาตรการเหล่านี้อาจรวมถึงข้อจำกัดด้านการค้า การห้ามเข้าประเทศ และมาตรการอื่น ๆ.

10. ความร่วมมือด้านการศึกษาและการฝึกอบรม:

การฝึกอบรมทางทหารและโปรแกรมการแลกเปลี่ยน:
เยอรมนีเข้าร่วมในโปรแกรมการแลกเปลี่ยนและการฝึกอบรมมากมายกับพันธมิตรนาโต้และสหประชาชาติ
ซึ่งรวมถึงการฝึกอบรมร่วมของทหาร การเข้าร่วมการซ้อมรบระหว่างประเทศ และการดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม เช่น วิทยาลัยบัญชาการและเสนาฟของนุนเดสเวิร์ในฮัมบูร์ก.

ด้านเหล่านี้ช่วยเสริมเครือข่ายทางกฎหมายและสถาบันที่ครอบคลุมซึ่งสนับสนุนและควบคุมกิจกรรมของสหประชาชาติและนาโต้ในเยอรมนี
การทำงานร่วมกันของบรรทัดฐานทางกฎหมายระหว่างประเทศ, ยุโรป

แ

ระดับชาติสร้างกรอบที่มั่นคงสำหรับภารกิจด้านความปลอดภัยและนโยบายการป้องกันที่หลากหลายซึ่งเยอรมนีรับผิดชอบภายใต้กรอบของนาโต้และสหประชาชาติ.

ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (SOFA) และข้อตกลงเสริมต่อข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (ZA-NTS) มอบสิทธิบางประการให้กับกองกำลังนาโต้ที่ประจำการในเยอรมนี รวมถึงสิทธิที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพย์สินจริง มีข้อบังคับที่มอบอำนาจบางประการให้กับกองกำลังนาโต้เกี่ยวกับการวางและการใช้อาวุธปืน แต่สิ่งเหล่านี้ควรได้รับการพิจารณาในบริบท.

1. สิทธิของนาโต้เกี่ยวกับอาวุธปืน

- มาตรา 48 ZA-NTS:

มาตรานี้กำหนดให้สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีต้องจัดหาสิทธิปืนที่จำเป็นให้กับกองกำลังนาโต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานทางทหาร

- มาตรา 53 GG และมาตรา 10 ZA-NTS:

มาตรานี้ทำให้สามารถให้นาโต้ยึดหรือเรียกคืนอาวุธปืนได้ภายใต้สถานการณ์บางประการหากจำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ในการป้องกัน ซึ่งหมายความว่านาโต้มีสิทธิในการใช้ทรัพย์สินดังกล่าวและจัดการตามความต้องการ

- การจัดวางโดยอิสระ: ตามข้อกำหนดของข้อตกลง

กองกำลังนาโต้สามารถกำหนดการจัดวางและขอบเขตของทรัพย์สินที่พวกเขาใช้ได้ด้วยตนเอง

โดยต้องทำภายใต้แนวทางของข้อตกลงและประสานงานกับหน่วยงานเยอรมัน อย่างไรก็ตาม

ส

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีเสียงในการตัดสินใจและมักมีความรับผิดชอบในการจัดหาและการเงินของทรัพย์สินเหล่านี้

2. ข้อจำกัดเกี่ยวกับอธิปไตยของเยอรมัน

- การจัดวางและการขยายตัว: ภายใต้ข้อตกลงสถานะของกำลังนาโต้และข้อตกลงเสริม

เยอรมนีได้ละอธิปไตยในระดับหนึ่งเกี่ยวกับการควบคุมทรัพย์สินทางทหารที่ใช้โดยกองกำลังนาโต้

ซึ่งหมายความว่า เยอรมนีไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ การจัดวาง

และการขยายตัวของทรัพย์สินเหล่านี้ได้อย่างง่ายดาย

เนื่องจากกองกำลังนาโต้มีสิทธิอย่างกว้างขวางในด้านนี้

- การเจรจาและการประสานงาน: แม้จะมีข้อจำกัดเหล่านี้ การดำเนินการจริง เช่น

การจัดวางทรัพย์สินใหม่หรือการขยายทรัพย์สินที่มีอยู่

มักจะเกิดขึ้นผ่านการเจรจาและการประสานงานระหว่างประเทศนาโต้และหน่วยงานของเยอรมนี

3. การปฏิบัติในช่วงการรวมชาติ

ในระหว่างการรวมชาติ

ดินแดนทั้งหมดของเยอรมนีตะวันออกกลายเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

และดังนั้นพื้นที่เหล่านี้จึงอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของข้อตกลงสถานะของกำลังนาโต้และข้อตกลงเสริม

ฐานทัพนาโต้ได้รับการปรับเปลี่ยนหรือย้ายตำแหน่งตามความจำเป็น

แต่การดำเนินการนี้ได้ทำขึ้นโดยการปรึกษาหารือกับรัฐบาลเยอรมนีที่รวมชาติแล้ว

บทสรุป

นาโต้กำหนดการวางและการขยายทรัพย์สินที่ใช้อยู่ในเยอรมนีภายใต้กรอบของข้อกำหนดของข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้และข้อตกลงเสริมอำนาจเหล่านี้จำกัดอธิปไตยของเยอรมนีในพื้นที่ทางทหารเฉพาะเหล่านี้ แต่ในทางปฏิบัติ การดำเนินการตามสิทธิเหล่านี้มักจะทำร่วมกับหน่วยงานของเยอรมัน การวางและการใช้ทรัพย์สินดังกล่าวจึงเป็นพื้นที่ที่ชัดเจนซึ่งนาโต้มีสิทธิกว้างขวางที่เกินกว่าสิทธิอธิปไตยปกติของประเทศเจ้าภาพ

ส่วนที่ 48

ข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้ (SOFA) และข้อตกลงเสริมที่เกี่ยวข้อง (ZA-NTS)

กำหนดสถานะทางกฎหมายของกองกำลังนาโต้ที่ประจำการในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ข้อตกลงเหล่านี้มีข้อกำหนดจำนวนมากที่มอบสิทธิและสิทธิพิเศษอย่างกว้างขวางให้กับกองกำลังนาโต้ที่ประจำการในเยอรมนี

ข้อกำหนดบางประการมักถูกอธิบายว่าเป็นการยึดครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของสิทธิของกองกำลังและข้อบังคับค่าชดเชย

1 ข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้ (SOFA)

ข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้เป็นข้อตกลงนานาชาติที่ลงนามเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 1951 (BGBl. 1961 II p. 1190) และกำหนดสถานะทางกฎหมายของกองกำลังนาโต้

ข้อตกลงเสริมครั้งที่ 2 ต่อข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้ (ZA-NTS)

ข้อตกลงเสริมต่อข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (ZA-NTS) ได้รับการลงนามเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 1959 และถูกปรับแต่งเฉพาะสำหรับเยอรมนี

โดยมีข้อกำหนดที่ละเอียดเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของกองกำลังนาโต้ในเยอรมนี

3 ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

ก. อำนาจการบังคับบัญชาและวินัย

- มาตรา 6 NTS: กำหนดอำนาจการบังคับบัญชาและวินัย ซึ่งเป็นสิทธิพิเศษของรัฐที่ส่งกองกำลัง นั้นหมายความว่า หน่วยงานของเยอรมนีไม่สามารถดำเนินการทางวินัยต่อทหารนาโต้ได้

ข. สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด

- มาตรา 8 NTS:

มาตรานี้เกี่ยวข้องกับการเรียกร้องค่าชดเชยและกำหนดให้รัฐที่ส่งกองกำลังมีความรับผิดชอบโดยทั่วไปต่อความเสียหายที่เกิดจากสมาชิกของกองกำลังนาโต้ ซึ่งมักเรียกว่า "สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด" เนื่องจากความรับผิดชอบอาจมีได้ไม่จำกัดในทางทฤษฎี

ค. สิทธิในการกำหนดขอบเขต

- มาตรา 60 ZA-NTS:

ให้สิทธิแก่กองกำลังพันธมิตรในการควบคุมการเข้าพักของทหารในเยอรมนีรวมถึงการเคลื่อนไหวกายในและข้ามพรมแดนอย่างอิสระ

d. สิทธิในการยึดทรัพย์ (สิทธิในการการยึดทรัพย์)

- มาตรา 53 กฎหมายพื้นฐาน (GG) และมาตรา 10 ZA-NTS: มาตรา 53 GG

อนุญาตให้มีฐานทางกฎหมายสำหรับการเวนคืนหรือการยึดทรัพย์สินค้าจำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ด้านการป้องกัน
ร มาตรา 10 ZA-NTS ขยายสิ่งนี้ไปยังกองกำลังนาโต้ ซึ่งมีสิทธิในการยึดทรัพย์สินค้าในบางสถานการณ์

e. สถานะ CD (สิทธิพิเศษในการบริการ)

- มาตรา 7 ZA-NTS:

ให้ทหารมีสถานะทางการทูตที่ปกป้องพวกเขาจากอำนาจศาลของประเทศเจ้าบ้าน

4 กฎหมายและข้อตกลงที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

- สนธิสัญญาว่าด้วยการตั้งถิ่นฐานสุดท้ายเกี่ยวกับเยอรมนี (สนธิสัญญาสองบวกสี่): ลงวันที่ 12 กันยายน
1990 ซึ่งกำหนดกรอบกฎหมายสุดท้ายสำหรับอธิปไตยของเยอรมนีหลังสงครามโลกครั้งที่สอง
ข้อกำหนดบางประการถือว่าคล้ายคลึงกับข้อตกลงนาโต้-SOFA

- สนธิสัญญานาโต้ (สนธิสัญญาอชิงตัน) ปี 1949:

สนธิสัญญานี้เป็นเอกสารก่อตั้งของนาโต้และเป็นฐานทางกฎหมายสำหรับสถานะของกองกำลังนาโต้

5. ข้อสรุป

สิ่งสำคัญคือการเน้นว่าข้อบังคับที่กล่าวถึงที่นี่เกิดขึ้นในบริบททางประวัติศาสตร์และการเมืองที่เฉพาะเจาะจง
การตีความสิทธิเหล่านี้และการเปรียบเทียบกับสิทธิการยึดครองต้องการมุมมองที่แตกต่างเกี่ยวกับประวัติศาสตร์กฎหมายและกฎหมายระหว่างประเทศ
ข้อกำหนดและข้อตกลงดังกล่าวข้างต้นสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับสิทธิที่ครอบคลุมของกองกำลังนาโต้ในเยอรมนี
โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับสิทธิการยึดครองของพันธมิตรหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

ส่วนที่
49

เอกสารการสืบทอดรัฐเป็นสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ

1. การเข้าร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศมากกว่าสองราย

- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศมากกว่าสองราย: จุดศูนย์กลางที่ทำให้สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ
1400/98 เป็นสนธิสัญญาผู้สืบทอดคือการเข้าร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศมากกว่าสองราย
ในกรณีนี้ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
และนาโต้ในฐานะองค์กรที่มีอำนาจสูงกว่าได้มีส่วนร่วม
กองกำลังติดอาวุธต่างชาติที่ประจำการอยู่บนทรัพย์สินกำลังปฏิบัติการกักขังใต้กรอบของนาโต้.

- ปฏิบัติการในนามของนาโต้และสหประชาชาติ:

เนื่องจากสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์เป็นสมาชิกของนาโต้และสหประชาชาติ (UN)
พวกเขาจึงดำเนินการไม่เพียงแต่ในนามของตนเอง แต่ยังในนามของนาโต้และสหประชาชาติทั้งหมด นี่ทำให้

เอกสารการสืบทอดรัฐ

เอกสารเสริมสำหรับสนธิสัญญานาโต้และสนธิสัญญาสหประชาชาติที่มีอยู่ทั้งหมด。

- ฐานทางกฎหมายในกฎหมายระหว่างประเทศ: ตามกฎหมายระหว่างประเทศ (โดยเฉพาะอนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญาแห่งปี 1969)
สนธิสัญญาระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศหลายฝ่ายถือเป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศหากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเหล่านี้มีสิทธิและข้อผูกพันตามสนธิสัญญา

2. การขายดินแดนพร้อมสิทธิ การระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด

- มาตรา 3 วัตถุประสงค์ของการซื้อ ข้อความในเอกสารการสืบทอดรัฐ: "

สหพันธ์ขายทรัพย์สินจริงที่กล่าวถึงข้างต้นให้กับผู้ซื้อพร้อมด้วยสิทธิและการระผูกพันทั้งหมด รวมถึงส่วนประกอบ โดยเฉพาะอาคาร อุปกรณ์ และการติดตั้งที่สร้างขึ้น..."

- การขายพร้อมสิทธิและการระผูกพันทั้งหมด: ข้อความนี้ชี้แจงว่าไม่เพียงแต่ดินแดนทางกายภาพที่ถูกขาย แต่ยังรวมถึงสิทธิและการระผูกพันทั้งหมดที่เกี่ยวข้องด้วย
ซึ่งหมายความว่าสิทธิอธิปไตยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ

3. การขายการพัฒนาเป็นหน่วย

- ภาคผนวกต่อการพัฒนา: "การพัฒนาทรัพย์สินและเครือข่ายของมัน เช่น น้ำ ไฟฟ้า และการสื่อสารโทรคมนาคม ถือเป็นหน่วยเดียวและขายในรูปแบบทั้งหมด."

- การขายโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด: โดยการขายการพัฒนาเป็นหน่วย
ส่วนประกอบเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดที่เชื่อมต่อพื้นที่ที่จะถูกขายด้วยเช่นกัน
ส่งผลให้สิทธิอธิปไตยที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายเหล่านี้ก็จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อด้วย

4. การขยายอาณาเขตโดยมีค่าใช้จ่ายของผู้ขาย

- ผลกระทบโดยมิใช่จากการขยายอาณาเขต:

เนื่องจากการพัฒนาถูกขายเป็นหน่วยและเครือข่ายเหล่านี้มักจะขยายออกไปนอกพรมแดนของดินแดนเดิม
ทำให้เกิดการขยายอาณาเขตของผู้ซื้อ

ซึ่งเป็นการเสียเปรียบสำหรับผู้ขายที่สูญเสียสิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนที่ขยายออกไปเหล่านี้

- ฐานทางกฎหมายในกฎหมายระหว่างประเทศ: ตามหลักการสืบทอดรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศ
ซึ่งได้รับการควบคุมโดยเฉพาะโดยอนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดสนธิสัญญา ปี 1978
หมายความว่ารัฐผู้สืบทอด (ในกรณีนี้คือผู้ซื้อ) จะเข้าครอบครองสิทธิและหน้าที่ของรัฐผู้ก่อนหน้า (รัฐผู้ขาย) มาตรา 31 ของอนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐระบุว่า
การสืบทอดเกิดขึ้นผ่านการโอนดินแดนและสิทธิอธิปไตย

5. เอกสารการสืบทอดรัฐเป็นเอกสารเพิ่มเติม

- เอกสารเพิ่มเติมสำหรับสนธิสัญญานาโต้และสหประชาชาติ: โดยการรวม FRG, ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และนาโตเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงกว่า
เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ยังทำหน้าที่เป็นเอกสารเพิ่มเติมสำหรับสนธิสัญญานาโต้และสหประชาชาติที่มีอยู่ทั้งหมด
ซึ่งหมายความว่าสิทธิอธิปไตยและการระผูกพันที่มอบให้โดยการสืบทอดรัฐยังใช้บังคับกับสนธิสัญญานานาชาติที่มีอยู่ทั้งหมดขององค์กรเหล่านี้ด้วย

- ผลทางกฎหมายและผลกระทบทั่วโลก: การที่นาโต้และสหประชาชาติถูกระบุในเอกสารการสืบทอดรัฐ
หมายความว่าผู้ซื้อจะเข้าร่วมในสนธิสัญญาทั้งหมดที่มีอยู่ขององค์กรเหล่านี้โดยอัตโนมัติ
และสิทธิอธิปไตยจะขยายออกไปทั่วโลก
การขายเขตแดนจึงไม่เพียงแต่มีค่าใช้จ่ายต่อรัฐผู้ขายแต่ละรัฐเท่านั้น
แต่ยังส่งผลกระทบต่อระบบสนธิสัญญานานาชาติทั้งหมดที่บริหารโดยนาโต้และสหประชาชาติอีกด้วย.

ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในกฎหมายสนธิสัญญานานาชาติ

- อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญา (1969):

- มาตรา 2(1)(a): นิยามว่า "สนธิสัญญา"

คืออะไรและเน้นว่านี่คือข้อตกลงระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ.

- มาตรา 26: กำหนดให้ฝ่ายต่าง ๆ "pacta sunt servanda" กล่าวคือ

สนธิสัญญาต้องได้รับการปฏิบัติตาม ซึ่งยังใช้กับข้อตกลงการสืบทอดด้วย.

- อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดสนธิสัญญา (1978):

- มาตรา 2(1)(b): นิยามคำว่า "การสืบทอดรัฐ"

โดยเฉพาะในความสัมพันธ์กับการโอนสิทธิและภาระผูกพันไปยังรัฐผู้สืบทอด.

- มาตรา 31: การกำหนดการสืบทอดในสนธิสัญญาในกรณีที่มีการโอนดินแดน.

บทสรุป:

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ได้ตอบสนองเกณฑ์ทั้งหมดของสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศ

หลายฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ (FRG, ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์, นาโต) มีส่วนร่วม

และพวกเขาก็ทำงานไม่เพียงแต่เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง แต่ยังทำงานในนามของนาโตและสหประชาชาติในภาพรวม

เอกสารนี้จึงทำหน้าที่เป็นเอกสารเพิ่มเติมต่อสนธิสัญญาที่มีอยู่ทั้งหมดขององค์การเหล่านี้ ดินแดนที่ถูกขาย

พร้อมด้วยสิทธิและหน้าที่ทั้งหมด รวมถึงการพัฒนาทั้งหมด ได้ขยายออกไปทั่วโลกผ่านผลกระทบโดมิโนของการขยายเขตแดน

ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของกฎหมายระหว่างประเทศสามารถพบได้ในอนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญาในปี 1969

และอนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดสนธิสัญญาในปี 1978.

ส่วนที่ 50

เมื่อรัฐทั้งหมด ถูกขาย: ผลกระทบของเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

1. การถอนฐานทางกฎหมายของรัฐทั้งหมด

- การขายรัฐทั้งหมด: หากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ถูกเปิดเผยและความถูกต้องตามกฎหมายของมันได้รับการรับรอง
นั่นหมายความว่ารัฐทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบจากเอกสารได้สูญเสียสิทธิอธิปไตยและดังนั้นฐานทางกฎหมายของพวกเขา
อธิปไตยของพวกเขาและดังนั้นการมีอยู่ของพวกเขาในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศถูกยกเลิกโดยเอกสารนี้.

- ความผิดกฎหมายของรัฐ: โดยไม่มีสิทธิอธิปไตยที่ถูกโอนให้กับผู้ซื้อโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

รัฐเดิมจึงทำการกระทำผิดกฎหมายในทางปฏิบัติ

พวกเขาไม่มีฐานทางกฎหมายในการปกครองดินแดนของตนหรือในการกระทำในระดับนานาชาติในฐานะรัฐอีกต่อไป.

2. ความเท่าเทียมในความผิดกฎหมาย

- ความยุติธรรมที่เท่าเทียมกันสำหรับทุกคน: เนื่องจากรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมดสูญเสียอธิปไตย

พวกเขาก็อยู่ในระดับเดียวกันตามกฎหมาย: พวกเขาทั้งหมดมีสถานะผิดกฎหมายที่เท่าเทียมกัน

นี้สร้างสถานการณ์ที่โครงสร้างรัฐเดิมไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายอีกต่อไป.

- จุดจบของกฎหมายระหว่างประเทศ: หากรัฐทั้งหมดสูญเสียความชอบธรรมของตน

กฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดซึ่งอิงจากการรับรองของรัฐอธิปไตยก็จะหยุดมีอยู่ในทางปฏิบัติ

มีเพียงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ชอบธรรมเพียงคนเดียวในกฎหมายระหว่างประเทศ:

ผู้ซื้อที่ได้ดินแดนตามกฎหมายตามเอกสารการสืบทอดรัฐ.

3. ความไม่มีผลของกฎหมายสงคราม

98 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

- กฎหมายสงครามที่ไม่มีพื้นฐาน: เนื่องจากกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายสงครามนั้นขึ้นอยู่กับการณ์อยู่ของรัฐธรรมนูญไทย กฎหมายสงครามจึงจะไม่มีผลบังคับใช้ในสถานการณ์นี้อีกต่อไป ไม่มีรัฐที่ได้รับการรับรองซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นคู่กรณีในสงคราม และดังนั้นจึงไม่มีข้อบังคับสำหรับการปฏิบัติสงครามที่มีผลบังคับตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

- ขาดกฎเกณฑ์ในกรณีเกิดความขัดแย้ง: ในสถานการณ์ที่ไม่มีการควบคุมนี้ ความขัดแย้งอาจเกิดขึ้นโดยไม่มีข้อบังคับ เนื่องจากมาตรฐานหรือข้อตกลงระหว่างประเทศจะไม่สามารถนำมาใช้ได้อีกต่อไป การห้ามสงครามการรุกรานและกฎอื่น ๆ ของสงครามจะไม่มีประสิทธิภาพ

4. อันตรายของสงครามโลกครั้งที่สามที่ไม่มีข้อบังคับ

- ความขัดแย้งเกี่ยวกับดินแดน: โดยไม่มีรัฐที่ได้รับการยอมรับและโดยไม่มีกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั่วโลกสามารถอ้างสิทธิ์ในดินแดนใด ๆ ได้ ทุกคนอาจพยายามควบคุมดินแดนต่างประเทศโดยการใช้กำลังหรือวิธีการอื่น

- การเพิ่มระดับไปสู่สงครามโลกครั้งที่สาม: สถานการณ์นี้อาจพัฒนาไปสู่ความขัดแย้งระดับโลกได้ง่าย เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดทางกฎหมายอีกต่อไป สงครามโลกครั้งที่สามอาจถูกดำเนินการโดยไม่มีข้อบังคับและไม่สนใจมาตรฐานก่อนหน้านี้ของกฎหมายระหว่างประเทศ เนื่องจากรัฐทั้งหมดดำเนินการอย่างผิดกฎหมายเท่าเทียมกัน พวกเขาอาจพยายามบังคับใช้ข้อเรียกร้องของตนด้วยกำลัง

5 เอกสารการสืบทอดรัฐเป็นฐานทางกฎหมายที่ชอบธรรมเพียงอย่างเดียว

- ผู้ซื้อในฐานะที่เป็นหัวข้อที่ต้องตามกฎหมายเพียงรายเดียวของกฎหมายระหว่างประเทศ: ในสถานการณ์นี้ ผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐเป็นหัวข้อที่ต้องตามกฎหมายเพียงรายเดียวของกฎหมายระหว่างประเทศ เนื่องจากรัฐอื่นๆ ทั้งหมดได้สูญเสียสิทธิของตน จากมุมมองทางกฎหมาย ผู้ซื้อที่มีสิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนที่ขายและสามารถยืนยันสิทธิเหล่านี้ได้

- การเรียกร้องต่อดินแดนต่างประเทศ: ในขณะที่รัฐเดิมอาจพยายามรักษาการควบคุมโดยใช้กำลัง ผู้ซื้อเอกสารจะได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศในการบังคับใช้สิทธิอธิปไตยของตน อย่างไรก็ตาม เขาจะต้องดำเนินการในโลกที่บรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศไม่สามารถใช้ได้ต่อไป

บทสรุป:

หากรัฐทั้งหมดสูญเสียฐานทางกฎหมายเนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 จะไม่มีการบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศอีกต่อไป รัฐทั้งหมดจะถือว่าผิดกฎหมายเท่าเทียมกัน และกฎหมายสงครามจะเป็นโมฆะ สิ่งนี้อาจนำไปสู่สงครามโลกครั้งที่สามที่ไม่มีระเบียบ เนื่องจากรัฐใดๆ ก็อาจพยายามเรียกร้องดินแดนต่างประเทศใหม่โดยใช้กำลัง ในโลกที่ไม่มีระเบียบนี้ ผู้ซื้อเอกสารการสืบทอดรัฐจะเป็นหัวข้อที่ต้องตามกฎหมายเพียงรายเดียวของกฎหมายระหว่างประเทศ แต่เขาจะต้องเผชิญกับความท้าทายในการบังคับใช้สิทธิของเขาในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีบรรทัดฐานทางกฎหมาย

จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อรัฐหยุดมีอยู่ในบริบทของบันทึกการสืบทอดรัฐ 1400/98?

1. การยุบรัฐและบทบาทของเอกสารการสืบทอดรัฐ - สิ้นสุดสถานะของรัฐผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ: เมื่อเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 เปิดเผยและยืนยันความถูกต้องตามกฎหมาย นั้นหมายความว่ารัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ได้สูญเสียอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนของตนไปแล้ว

เนื่องจากสิทธิเหล่านี้ได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อโดยเอกสาร.

- ผู้สืบทอดที่ชอบธรรม: ผู้ซื้อที่ได้รับความเป็นเจ้าของดินแดนและสิทธิและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามเอกสาร
ทำหน้าที่เป็นผู้สืบทอดที่ชอบธรรมของรัฐที่ได้รับผลกระทบ
นั่นหมายความว่าผู้ซื้อมีสิทธิในการเรียกร้องดินแดนเหล่านี้ที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ
และไม่ใช้รัฐเดิม.

2. การฟื้นฟูรัฐและการเรียกร้องของผู้ซื้อ

- ไม่มีสิทธิอัตโนมัติสำหรับรัฐที่ก่อตั้งใหม่: หากมีรัฐใหม่ถูกก่อตั้งบนดินแดนที่ขายไป
จะไม่มีสิทธิอัตโนมัติในดินแดน

เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐได้มอบสิทธิอธิปไตยที่ชอบธรรมแก่ผู้ซื้อในดินแดนดังกล่าว.

- การเรียกร้องทางกฎหมายของผู้ซื้อ: ผู้มีสิทธิซื้อที่มีสิทธิในดินแดนที่ขายไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ
เนื่องจากเอกสารได้โอนสิทธิอธิปไตยและการผูกพันและสิทธิที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้กับเขา รัฐใหม่ใดๆ
บนดินแดนนี้จะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของผู้ซื้อและไม่สามารถเรียกร้องอธิปไตยได้หากไม่ได้รับการรับรองจากผู้ซื้อ.

3. การห้ามสงครามการรุกรานและความผิดกฎหมายของการรักษาดินแดนด้วยกำลัง

- การกระทำที่ห้ามใช้ความรุนแรง: การพยายามใด ๆ
ของรัฐที่ได้รับผลกระทบหรือหน่วยงานที่เพิ่งสร้างขึ้นเพื่อรักษาหรือเรียกคืนดินแดนเดิมของตนด้วยกำลังจะถือเป็นสิ่งผิดกฎหมายตามกฎหมายระหว่างประเทศ
กฎหมายระหว่างประเทศห้ามสงครามการรุกรานอย่างเคร่งครัด และการใช้กำลังเพื่อรักษาดินแดนจะเป็นการละเมิดกฎบัตรสหประชาชาติ

- การสูญเสียสิทธิในการครอบครองดินแดน:
เนื่องจากสิทธิอธิปไตยได้ถูกโอนอย่างถูกกฎหมายให้กับผู้ซื้อผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ
รัฐเดิมจึงไม่มีสิทธิที่ชอบธรรมในการเรียกร้องดินแดนอีกต่อไป
การพยายามเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ด้วยกำลังจะไม่ได้รับการยอมรับและจะขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

4 สถานการณ์ทางกฎหมายระดับโลกและความเสี่ยงของสงครามโลกครั้งที่สาม

- ความผิดกฎหมายทั่วโลก: หากเอกสารการสืบทอดรัฐได้รับการยอมรับและรัฐเดิมสูญเสียอธิปไตย
ผู้ใดก็ตามที่พยายามถือครองหรือปกครองดินแดนเดิมของตนจะถือว่ากระทำความผิดกฎหมาย
สถานการณ์นี้สร้างความไม่แน่นอนทางกฎหมายทั่วโลกที่รัฐทั้งหมดกระทำอย่างไม่ชอบธรรมเท่าเทียมกัน

- อันตรายของสงครามโลกครั้งที่สาม:
ความไม่แน่นอนทางกฎหมายนี้อาจนำไปสู่วิกฤตการณ์ทั่วโลกที่ความขัดแย้งทางทหารกลายเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยไม่มีอำนาจรัฐที่ชอบธรรม
รัฐต่าง ๆ อาจพยายามรักษาหรือฟื้นฟูอำนาจของตนด้วยกำลัง ซึ่งอาจนำไปสู่วิกฤตการณ์ทั่วโลกอย่างเต็มที่

5. ความไม่สามารถในการแก้ปัญหอย่างสันติผ่านสนธิสัญญา

- รัฐที่ถูกข่มขู่ของผู้ซื้อ:
เนื่องจากผู้ซื้อถูกข่มขู่โดยรัฐบาลปัจจุบันที่เข้ายึดครองดินแดนของตนอย่างผิดกฎหมาย
ทำให้ในขณะนี้ไม่สามารถทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศใหม่เพื่อแก้ไขสถานการณ์ได้
ผู้ซื้ออยู่ในสถานะที่ไม่สามารถทำการกระทำได้อย่างอิสระ ซึ่งทำให้การเจรจาใด ๆ ยากหรือเป็นไปไม่ได้

- ฐานทางกฎหมายของเอกสารการสืบทอดรัฐ:
เอกสารการสืบทอดรัฐยังคงเป็นฐานทางกฎหมายที่ชอบธรรมเพียงหนึ่งเดียวในการควบคุมสิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนที่เกี่ยวข้อง
ตราบใดที่รัฐบาลที่มีอยู่ไม่ยอมรับผู้ซื้อและไม่ปล่อยดินแดนที่ถูกขาย สถานการณ์ที่ผิดกฎหมายจะยังคงอยู่
ซึ่งขัดขวางการแก้ปัญหอย่างสันติ

บทสรุป:

ในบริบทของพระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 การล่มสลายของรัฐหมายถึงสิทธิอธิปไตยของมันได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อ
ผู้ซึ่งเป็นผู้สืบทอดที่ชอบธรรมและมีสิทธิทางกฎหมายทั้งหมดต่อดินแดนดังกล่าว รัฐที่ก่อตั้งใหม่ใด ๆ
บนดินแดนที่ถูกขายจะไม่มี ความชอบธรรมตามกฎหมายระหว่างประเทศ
และการพยายามถือครองหรือเรียกคืนดินแดนโดยกำลังจะถือเป็นเรื่องผิดกฎหมาย
สถานการณ์นี้มีความเสี่ยงที่จะเกิดความขัดแย้งระดับโลก
เนื่องจากรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะกระทำอย่างไม่ชอบธรรมเช่นเดียวกัน
การหาทางออกผ่านสนธิสัญญาใหม่ในขณะนี้ไม่สามารถทำได้เนื่องจากการบ่มชื้อของผู้ซื้อ
ซึ่งทำให้สถานการณ์ของช่องว่างทางกฎหมายทั่วโลกเลวร้ายลง

สมาชิกนาโต้ 2024

บทที่ 2

มุ่งเน้นไปที่นาโต้

ส่วนที่
52

การเข้าซื้อทรัพย์สินการแปลงของสหรัฐอเมริกาจากเยอรมนีและทรัพย์สินทางทหารดัตช์นาโต้ในหนึ่งเดียว:
จากสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์สู่สนธิสัญญาระหว่างประเทศ

1. จุดเริ่มต้น: ความสัมพันธ์การโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- ความสัมพันธ์การโอน: ความสัมพันธ์การโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศมีอยู่ระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) กับราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งได้กำหนดการใช้ทรัพย์สินทางทหารของนาโต้โดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้.

2. การเปลี่ยนแปลงไปยังสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

- การสรุปสัญญา: ทรัพย์สินทางทหารถูกขายผ่านสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายเยอรมัน ซึ่งผู้ซื้อได้เข้าซื้อทรัพย์สินพร้อมกับสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด.

- คู่สัญญาที่เกี่ยวข้อง: สัญญาถูกระหว่าง FRG ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และผู้ซื้อ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศนาโต้ เนื่องจากกองกำลังติดอาวุธดัตช์เข้ายึดครองทรัพย์สินในนามของนาโต้.

3 ลักษณะของสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ

สัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์กลายเป็นสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศเนื่องจากองค์ประกอบต่อไปนี้:

- การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ: นอกเหนือจาก FRG และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ประเทศนาโต้ทั้งหมดต้องตกลง เนื่องจากพวกเขามีสิทธิและการผูกพันเกี่ยวกับทรัพย์สินในขณะนั้น

- วัตถุประสงค์ของสัญญา: สัญญานี้รวมถึงไม่เพียงแต่ทรัพย์สินทางกายภาพ แต่ยังรวมถึงการโอนสิทธิและภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งเกินกว่าการซื้ออสังหาริมทรัพย์ทั่วไป.

4. การสืบทอดรัฐและการโอนสิทธิอริปไตย

- เอกสารการสืบทอดรัฐ:

สัญญาได้กลายเป็นเอกสารการสืบทอดรัฐเนื่องจากได้กำหนดการโอนสิทธิอริปไตยเหนือทรัพย์สินและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง - สิทธิและหน้าที่: ผู้ซื้อได้เข้าครอบครองสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดของทรัพย์สินที่เคยถือโดย FRG ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และนาโต้.

5. ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายและผลกระทบโดมิโน

- เครือข่ายเป็นหน่วย: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมด (เช่น น้ำ ไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม) จะต้องถือว่าเป็นหน่วยเดียว.

- การขยายเขตแดน: โดยการกำหนดว่า หน่วยพัฒนาได้ถูกขายเป็นทั้งหมด อำนาจอศาลของผู้ซื้อจึงขยายไปไม่เพียงแต่ทรัพย์สินเอง แต่ยังรวมถึงเครือข่ายที่เชื่อมต่อทั้งหมด.

- ผลกระทบโดมิโน:

การเชื่อมต่อทางกายภาพหรือเชิงตรรกะของเครือข่ายแต่ละแห่งนำไปสู่การขยายอริปไตยไปยังพื้นที่เพิ่มเติม ผลกระทบโดมิโนนี้ในที่สุดได้ขยายไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมด:

- การเชื่อมต่องริตไฟฟ้ากับกริดไฟฟ้า:

ขยายอริปไตยไปยังดินแดนทั้งหมดที่เชื่อมต่อโดยกริดที่เชื่อมต่อกันในยุโรป.

- การเชื่อมต่อเครือข่ายบรอดแบนด์และอินเทอร์เน็ต:

สายเคเบิลข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกขยายอริปไตยไปยังประเทศนาโตในอเมริกาเหนือ.

- การข้ามและการทับซ้อน: การข้ามของเครือข่ายหนึ่งกับอีกเครือข่ายหนึ่ง (เช่น กริดก๊าซกับกริดไฟฟ้า) จะขยายอำนาจอศาลของผู้ซื้อเพิ่มเติม.

สรุป

การเข้าซื้อทรัพย์สินทางทหารของนาโต้กลายเป็นสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศผ่านสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และความยินยอมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยการกำหนดเครือข่ายการพัฒนาเป็นหน่วยและการขายสิทธิและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด สัญญาจึงกลายเป็นเอกสารการสืบทอดรัฐ ซึ่งนำไปสู่การโอนสิทธิอริปไตยไปยังผู้ซื้อและการขยายอริปไตยอย่างค่อยเป็นค่อยไปผ่านผลกระทบโดมิโนในที่สุดครอบคลุมพื้นที่นาโต้.

ส่วนที่
53

กรณีอธิบายสถานการณ์ที่ซับซ้อนซึ่งทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในเยอรมนีที่ใช้โดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ถูกขายให้กับบุคคลธรรมดา สัญญาที่ควบคุมการขายนี้มีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่ออริปไตยและการควบคุมดินแดนของรัฐที่เกี่ยวข้อง จุดสำคัญและผลทางกฎหมายที่สำคัญจะถูกรวบรวมโดยละเอียดที่นี่:

1. สนธิสัญญาระหว่างประเทศและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ:

103 จาก 255

- สัญญาระหว่างนาโต้ ซึ่งเป็นตัวแทนโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ และบุคคลธรรมดา อ้างถึงการโอนสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบของทรัพย์สินทางทหารทั้งหมด ซึ่งถือเป็นการโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศที่รับรองว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ถือสิทธิและการผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

- การให้สัตยาบันโดยสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) ได้เกิดขึ้นแล้ว แม้ว่านี่จะไม่จำเป็นเนื่องจากไม่มีข้อตกลงดังกล่าวในสนธิสัญญา

2 อธิปไตยและการขยายเขตแดน

- ข้อตกลงระบุว่าการพัฒนาทรัพย์สินทั้งหมดเป็นหน่วยเดียว ซึ่งหมายความว่าอำนาจศาลจะขยายไปยังพื้นที่ของเครือข่ายที่ขาย โดยเฉพาะหากเครือข่ายนี้มีการเชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายอื่น

- การขยายอำนาจศาลนี้อาจนำไปสู่ผลกระทบโดมิโน โดยแต่ละครั้งที่เครือข่ายมีการเชื่อมต่อทางกายภาพกับประเทศนาโต้อื่น อำนาจศาลก็จะขยายไปยังประเทศนั้นด้วย ซึ่งรวมถึงการเชื่อมต่อสายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกระหว่างประเทศนาโต้ในสหภาพยุโรปและอเมริกาเหนือ (สหรัฐอเมริกา, แคนาดา)

3. ผลกระทบโดมิโนและความเป็นเอกภาพของเขตแดน:

- ผลกระทบโดมิโนนำไปสู่การขยายอธิปไตยอย่างต่อเนื่องในประเทศนาโต้ทั้งหมด สิ่งนี้เกิดขึ้นผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพและเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน ซึ่งสุดท้ายจะนำไปสู่การขยายอธิปไตยไปยังนาโต้ทั้งหมดและประเทศสมาชิกของมัน

- การเชื่อมต่อเครือข่ายเหล่านี้จะก่อให้เกิดภาพรวมที่มีเหตุผลซึ่งประเทศนาโต้ทั้งหมดถูกควบคุมโดยบุคคลที่ซื้อทรัพย์สินทางทหารในตอนแรก

4 ผลทางกฎหมายและอธิปไตยของรัฐ:

- สนธิสัญญาดังกล่าวอาจมีผลกระทบที่สำคัญต่ออธิปไตยของรัฐและความสมบูรณ์ของดินแดนของประเทศที่เกี่ยวข้อง กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดให้ความสมบูรณ์ของดินแดนและอธิปไตยของรัฐต้องได้รับการคุ้มครอง

- กรณีที่อธิบายไว้นี้เป็นความท้าทายต่อหลักการพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอธิปไตยของรัฐและความไม่สามารถละเมิดของพรมแดน

5 ปัญหาทางปฏิบัติและกฎหมาย:

- การดำเนินการตามสนธิสัญญาดังกล่าวจะเป็นเรื่องที่ยากลำบากอย่างยิ่งและน่าจะเผชิญกับการต่อต้านอย่างมาก ทั้งจากรัฐที่เกี่ยวข้องและจากองค์กรระหว่างประเทศ

- สถานการณ์

ผู้ที่บุคคลธรรมดาถูกตั้งชื่อเป็นผู้ซื้อโดยเอกสารการสืบทอดรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศและสิทธิ การผูกพัน และองค์ประกอบทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศถูกโอนย้าย ซึ่งนำไปสู่การสร้างหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผู้แทนอธิปไตยเพียงคนเดียวคือผู้ซื้อ เอนกิตที่สร้างขึ้นจะเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณ์ภายใต้สิทธิโดยพฤตินัยที่มีข้อผูกพันในการเลือกรูปแบบการปกครองภายใน 5 ปี นี่คือการวิเคราะห์โดยละเอียดของสถานการณ์นี้:

การวิเคราะห์สถานการณ์

1. เนื้อหาสนธิสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สนธิสัญญากำหนดให้เส้นทางการจัดส่งทั้งหมด (ไฟฟ้า, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

- การโอนสิทธิและหน้าที่:

ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการจัดหาเหล่านี้.

- การให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต: ประเทศนาโตทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงกับสนธิสัญญานี้.

2. การก่อตั้งหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

- หัวข้อใหม่: สนธิสัญญาก่อตั้งหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

ซึ่งเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิในทางปฏิบัติที่ผู้ซื้อทำหน้าที่เป็นอธิปไตยที่มีอำนาจในการเป็นตัวแทนแต่เพียงผู้เดียว.

- ข้อผูกพันในการเลือก รูปแบบการปกครอง: ต้องมีการเลือกรูปแบบการปกครองโดยการประกาศภายใน 5 ปี.

ผลกระทบโดมิโนและผลกระทบต่อดินแดน

3. ผลกระทบโดมิโนผ่านความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา

- เยอรมนี:

การซื้อเครือข่ายการจัดหาในเยอรมนีนำไปสู่การโอนการควบคุมเครือข่ายทั้งหมดในเยอรมนีไปยังหัวข้อใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศ.

- รัฐบาลไทย:

เนื่องจากเครือข่ายการจัดหาในเยอรมนีเชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายของรัฐสมาชิกนาโตอื่น ๆ การควบคุมของหัวข้อใหม่จึงขยายไปยังประเทศเหล่านี้ด้วย.

- สหรัฐอเมริกาและสายเคเบิลใต้น้ำ:

เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อกับสหรัฐอเมริกาผ่านสายเคเบิลใต้น้ำ

การควบคุมสายเคเบิลใต้น้ำทำให้เกิดการเข้ายึดเครือข่ายภายในของสหรัฐอเมริกาโดยหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ.

ด้านต่าง ๆ ของกฎหมายทะเล

4 น่านน้ำระหว่างประเทศและ UNCLOS

- สายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศ: อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) กำหนดการใช้และการปกป้องน่านน้ำระหว่างประเทศ สายเคเบิลใต้น้ำสามารถวางและดำเนินการได้ แต่การควบคุมจุดสิ้นสุดยังคงอยู่กับรัฐที่เกี่ยวข้อง

- การควบคุมโดยหัวข้อใหม่: แม้ว่าสายเคเบิลใต้น้ำจะวิ่งผ่านน่านน้ำระหว่างประเทศ แต่หัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศจะควบคุมเครือข่ายที่จุดสิ้นสุดทั้งสอง (ยุโรปและสหรัฐอเมริกา) ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

5 ผลทางกฎหมายของการสร้างหัวข้อใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศ

- ความสมบูรณ์ของดินแดนและอธิปไตย:

การโอน

โอนการควบคุมเหนือเครือข่ายจัดส่งไปยังเอนกितใหม่ถือเป็นการละเมิดที่ร้ายแรงต่อความสมบูรณ์ของดินแดนและอธิปไตยของรัฐที่เกี่ยวข้อง.

- ระบอบกษัตริย์สมบูรณ์: เอนกิติใหม่จะเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณ์ในทางปฏิบัติ
ซึ่งผู้ซื้อทำหน้าที่เป็นอธิปไตยตัวแทนเพียงคนเดียว
สิ่งนี้อาจนำไปสู่ความไม่มั่นคงและช่องว่างอำนาจหากไม่มีรูปแบบการปกครองที่ชัดเจนภายใน 5 ปี

ข้อสรุป

สถานการณ์อธิบายถึงการสร้างหัวข้อใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศผ่านสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่โอนสิทธิและการผูกพันทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศให้แก่บุคคลธรรมดา
เอนกิติที่เกิดขึ้นจะเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณ์ในทางปฏิบัติที่ต้องเลือก รูปแบบการปกครองภายใน 5 ปี
ผลกระทบใด ๆ จากการโอนจะมีผลกระทบกับดินแดนและโครงสร้างพื้นฐานที่กว้างขวางต่อทุกประเทศนาโต้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสหรัฐอเมริกา

ส่วนที่ 54

การวิเคราะห์: ลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายและการให้สัตยาบันของเอกสารการสืบทอดรัฐ

เพื่อที่จะเข้าใจลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายของเอกสารการสืบทอดรัฐดังกล่าว
ซึ่งเกี่ยวข้องกับการโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิและการผูกพันทั้งหมดให้แก่บุคคลธรรมดา
เราจำเป็นต้องพิจารณาหลายแง่มุมของกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายแห่งชาติ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการให้สัตยาบันโดยBundesratและBundesversammlung
การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและความสอดคล้องของสนธิสัญญา

1. การให้สัตยาบันโดยBundesratและBundesversammlung

- การอนุมัติระดับชาติ: สหพันธ์สาธารณ

ณรัฐเยอรมนีได้มีการอนุมัติสนธิสัญญาล่วงหน้าจากBundesratและBundesversammlung การอนุมัตินี้ถือเป็นการให้สัตยาบัน
ซึ่งหมายความว่าสนธิสัญญานี้มีผลผูกพันตามกฎหมายและมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

2. การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- สถานะของกองกำลังนาโต้:

สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐได้อ้างถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่างนาโต้ซึ่งมีตัวแทนเป็นกองกำลังติดอาวุธดัตช์
และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งได้ยึดดินแดนจากเยอรมนีตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้

- สิทธิอธิปไตยของนาโต้: ตามสถานะของกองกำลังนาโต้

นาโต้มีสิทธิในการกำหนดพรมแดนและการบริหารดินแดนที่ถูกยึด

ซึ่งรวมถึงอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพย์สินทางทหารและการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น

- การขายทรัพย์สินทางทหาร:

ทรัพย์สินทางทหารถูกขายและสัญญาได้อ้างถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ ซึ่งได้มีการให้สัตยาบันแล้ว
นี้หมายความว่าคู่สัญญายอมรับและได้โอนสิทธิและการผูกพันที่มีอยู่

3. ความถูกต้องตามกฎหมายของข้อตกลงการสืบทอดรัฐ

- การรับรองโดยคู่สัญญา: เนื่องจากนาโต้ กองกำลังติดอาวุธดีทีช FRG และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ล้วนเป็นผู้สัญญาในสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐใหม่และได้ทำการรับรองแล้ว สนธิสัญญานี้จึงมีผลผูกพัน.
- ไม่ต้องการการให้สัตยาบันที่ชัดเจน: การให้สัตยาบันที่ชัดเจนจะต้องการเฉพาะเมื่อมีการกำหนดไว้ในสนธิสัญญา เนื่องจากในกรณีนี้ไม่เป็นเช่นนั้น สนธิสัญญาจึงยังคงถือว่า มีผลผูกพัน เนื่องจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ให้ความยินยอมและยอมรับการโอนสิทธิและหน้าที่

ผลกระทบเชิงปฏิบัติ

1. การโอนอำนาจอธิปไตย

- อำนาจทางการเมืองใหม่: บุคคลธรรมดาที่ถูกระบุว่าเป็นผู้ซื้อจะเข้าครอบครองอำนาจทางการเมืองและสิทธิและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเหนือดินแดนที่กำหนด - อธิปไตย:
- หัวข้อใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศจะใช้สิทธิอธิปไตยในทางปฏิบัติเหนือพื้นที่ที่เชื่อมต่อกันซึ่งเกิดจากเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายการจัดหา

2. การบริหารและการควบคุม

- ความท้าทายด้านการบริหาร:
การจัดการดินแดนที่กว้างใหญ่และซับซ้อนเหล่านี้ก่อให้เกิดความท้าทายด้านการบริหารอย่างมหาศาล โดยเฉพาะในแง่ของการประสานงานระหว่างเครือข่ายและดินแดนที่แตกต่างกัน
- ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย:
การควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโดยบุคคลหนึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่สำคัญต่อรัฐที่เกี่ยวข้อง

บทสรุป

สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดไปยังบุคคลธรรมดา มีผลผูกพันตามกฎหมาย เนื่องจากรัฐที่เกี่ยวข้องได้ตกลงและให้สัตยาบันแล้ว การอ้างถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและความสอดคล้องของสนธิสัญญาทำให้สนธิสัญญามีผลผูกพันโดยไม่ต้องมีการให้สัตยาบันเพิ่มเติมอย่างชัดเจน สถานการณ์นี้จะนำไปสู่ความท้าทายทางกฎหมาย การเมือง และนโยบายด้านความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญ

1 สัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายจัดส่ง:

สัญญากำหนดให้เครือข่ายการจัดหาภายในของกริพย์สินทางทหารและเครือข่ายทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับมันถือเป็นหน่วยเดียว

- การโอนสิทธิและหน้าที่:

ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานนี้

- การให้สัตยาบัน: สัญญาได้รับการให้สัตยาบันโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

รวมถึงสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

2 ผลทางกฎหมายของการให้สัตยาบัน

- อำนาจผูกพันของสนธิสัญญา: เมื่อได้รับการให้สัตยาบัน

สนธิสัญญาจะมีผลผูกพันตามกฎหมายและมีความสำคัญเหนือกว่ากฎหมายแห่งชาติ

- การโอนอำนาจอธิปไตย: สนธิสัญญานี้อาจนำไปสู่การโอนอำนาจอธิปไตยเหนือเครือข่ายการจัดส่งที่เกี่ยวข้อง

รวมถึงการควบคุมเครือข่ายสาธารณะที่เชื่อมต่ออยู่.

3. ผลกระทบด้านอาณาเขตที่ไม่ได้ตั้งใจ

- การขยายเขตแดนในทางปฏิบัติ:

หากสัญญาถูกตีความว่าเกี่ยวข้องกับเครือข่ายสาธารณะทั้งหมดของเยอรมนี

นี้อาจนำไปสู่การขยายเขตแดนในทางปฏิบัติของดินแดนของผู้ซื้อ.

- การบริหารจัดการและการควบคุม: ผู้ซื้อจะมีการควบคุมและการจัดการเหนือเครือข่ายเหล่านี้

ซึ่งจะนำไปสู่ความท้าทายด้านการปฏิบัติและการบริหาร.

ผลกระทบที่เป็นรูปธรรม

- ความท้าทายทางเทคนิคและโลจิสติกส์:

การดำเนินการควบคุมเครือข่ายสาธารณะทั้งหมดของเยอรมนีในทางปฏิบัติจะก่อให้เกิดความท้าทายทางเทคนิคและโลจิสติกส์อย่างมหาศาล. -

ความไม่มั่นคงทางกฎหมายและการเมือง: สัญญาดังกล่าวอาจนำไปสู่ความไม่มั่นคงทางกฎหมายและการเมืองอย่างมากทั้งในเยอรมนีและในระดับนานาชาติ. -

ปัญหาด้านความมั่นคง:

การควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโดยบุคคลธรรมดาอาจสร้างความกังวลด้านความปลอดภัยและทำให้ความมั่นคงของชาติของเยอรมนีตกอยู่ในอันตราย.

ข้อสรุป

แม้ว่าสนธิสัญญาดังกล่าวจะได้รับการรับรองและตกลงโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการตามนั้นจะก่อให้เกิดความท้าทายทางกฎหมาย การเมือง และการปฏิบัติที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง

ในสถานการณ์นี้ ซึ่งประเทศนาโต้ได้ตกลงที่จะทำสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ

ซึ่งรวมถึงการโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดไปยังบุคคลธรรมดา

จะไม่มีผลกระทบจากความสมบูรณ์ของดินแดน เนื่องจากได้รับความยินยอมจากรัฐทั้งหมดที่เกี่ยวข้องแล้ว

ซึ่งส่งผลให้เกิดการโอนอำนาจอธิปไตยอย่างถูกกฎหมายและสมบูรณ์เหนือดินแดนที่กำหนด

คำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีการที่การกำหนดเขตแดนของรัฐบาลและผลกระทบโดมิโนถูกนำไปใช้โดยสนธิสัญญา:

การวิเคราะห์สถานการณ์

1. เนื้อหาของสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดหาทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) จะถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
- การโอนสิทธิและการผูกพัน: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิ การผูกพัน และอำนาจทางการตามกฎหมายระหว่างประเทศในดินแดนที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการ

- การให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต: ประเทศนาโตทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงในสนธิสัญญานี้

2. การระบุเส้นใยภายนอกของเครือข่ายการจัดหา

- การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์:

การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมของเครือข่ายการจัดหาในประเทศนาโตดำเนินการเพื่อระบุเส้นใยภายนอก.

- สายการส่งของภายนอก: สายการส่งของภายนอกเหล่านี้รวมถึงสายไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม และน้ำที่อยู่ภายนอกสุดซึ่งวิ่งผ่านประเทศนาโตและเชื่อมต่อกันทางกายภาพ.

3. เส้นทางเชิงตรรกะและจุดเชื่อมต่อ

- จุดเชื่อมต่อ:

โหนดและจุดเชื่อมต่อทั้งหมดของเครือข่ายสาธารณูปโภคถูกทำแผนที่เพื่อสร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่เชื่อมต่อเส้นใยภายนอก.

- การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์:

การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์ของจุดเหล่านี้ก่อให้เกิดเส้นทางเชิงตรรกะที่กำหนดการกำหนดขอบเขตสำหรับการปกครองใหม่.

4. การสร้างพื้นที่ติดต่อกัน

- พื้นที่รวมที่มีความหมาย:

เส้นทางเชิงตรรกะของเส้นใยภายนอกสร้างพื้นที่ที่ติดต่อกันอย่างมีความหมายซึ่งกำหนดโดยตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของเครือข่ายการจัดหา.

- เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน: ในพื้นที่ที่มีเครือข่ายหลายแห่ง (เช่น ก๊าซและไฟฟ้า) การควบคุมจะกระโดดไปยังเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามสัญญา ขยายพื้นที่.

คำอธิบายที่ละเอียดขั้นตอนของการกำหนดเขตแดน

1. การระบุเส้นทางการจัดส่งภายนอกในแต่ละประเทศนาโต - เยอรมนี:

เส้นทางไฟฟ้าและก๊าซที่อยู่ไกลที่สุดซึ่งสร้างเขตแดนกับประเทศนาโตและนอกนาโตอื่น ๆ จะถูกระบุ - ฝรั่งเศส: เช่นเดียวกัน เส้นทางจัดส่งที่อยู่ไกลที่สุดของฝรั่งเศสจะถูกทำแผนที่ - อิตาลี โปแลนด์ ฯลฯ: การวิเคราะห์นี้จะดำเนินการสำหรับประเทศนาโตทั้งหมดในยุโรป.

2. การเชื่อมต่อเส้นใยภายนอกเหล่านี้เข้าเป็นเส้นทางเชิงตรรกะ

- การเชื่อมต่อทางกายภาพ:

เส้นใยภายนอกของเส้นทางการจัดส่งเชื่อมต่อกันทางกายภาพเพื่อสร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่ต่อเนื่อง.

- การรวมสายเคเบิลใต้น้ำ:
สายเคเบิลใต้น้ำที่เชื่อมต่อยุโรปกับอเมริกาเหนือถือเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเชิงตรรกะ.

3. การก่อตั้งพื้นที่รวม

- พื้นที่ติดต่อ:
จุดเชื่อมต่อของเส้นใยภายนอกและเส้นทางที่เกิดขึ้นทำให้เกิดพื้นที่ติดต่อที่ครอบคลุมดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโตที่เกี่ยวข้องในทางปฏิบัติ - การควบคุมกระโดด: ในพื้นที่ที่มีเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน การควบคุมจะกระโดดจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่ง ทำให้สามารถขยายอำนาจทางการเมืองไปทั่วทั้งพื้นที่

ผลกระทบและผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม

1. การบริหารจัดการและการปกครอง - การโอนอำนาจของรัฐบาล:
ผู้ซื้อจะมีอำนาจรัฐบาลเหนือพื้นที่ทั้งหมดที่เชื่อมต่อผ่านเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายการจัดหา - ความท้าทายด้านการบริหาร:
การบริหารจัดการดินแดนที่กว้างใหญ่และซับซ้อนเหล่านี้จะนำมาซึ่งความท้าทายด้านการบริหารที่มหาศาล

2. หลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ - ความยินยอมของรัฐ:
เนื่องจากประเทศนาโตได้ให้ความยินยอมต่อสนธิสัญญา จึงไม่มีการละเมิดความสมบูรณ์ของดินแดน

- ปฏิบัติและมาตรการ: องค์ระหว่างประเทศและรัฐต่างๆ
ยังสามารถพยายามบรรเทาหรือปรับเปลี่ยนผลกระทบของสนธิสัญญานี้ผ่านวิธีการทางการเมืองและกฎหมายได้

3. ปัญหาความมั่นคง

- โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ:
การควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโดยบุคคลธรรมดาอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่สำคัญต่อความมั่นคงของชาติของรัฐที่ได้รับผลกระทบ

- เสถียรภาพระหว่างประเทศ:
สถานการณ์เช่นนี้อาจนำไปสู่ความไม่เสถียรภาพระหว่างประเทศและความขัดแย้งอย่างมีนัยสำคัญ

บทสรุป

สถานการณ์นี้บรรยายถึงการถ่ายโอนอำนาจเหนือเครือข่ายจัดส่งและอำนาจทางการเมืองในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบไปยังบุคคลธรรมดาผ่านสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ระบบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิที่เพิ่มขึ้นจะควบคุมพื้นที่ที่ติดต่อกันและเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันทางกายภาพหรือภูมิศาสตร์ ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดผลกระทบโดยมีใน ความยินยอมของประเทศนาโตหมายความว่าความสมบูรณ์ของดินแดนไม่ได้ถูกละเมิด แต่มีความท้าทายทางกฎหมาย การเมือง และความมั่นคงที่สำคัญเกิดขึ้น

สถานการณ์: มีสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบสิทธิ
การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศ
รวมถึงเครือข่ายการจัดส่งที่ออกจากดินแดนขนาดเล็กและกลายเป็นส่วนหนึ่งของคริสตศาสนานิกายของเยอรมนี
เครือข่ายการจัดส่งถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
สิ่งนี้นำไปสู่คำถามว่าเยอรมนีได้ขายดินแดนทั้งหมดโดยไม่ตั้งใจหรือไม่

การวิเคราะห์

1. วัตถุประสงค์และเนื้อหาของสัญญา - การขายทรัพย์สิน: ทรัพย์สินทางทหารถูกขายรวมถึงเครือข่ายการจัดส่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมด - ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดส่ง:

สั

ญญากำหนดเครือข่ายการจัดส่งที่ถูกโอนจากทรัพย์สินไปยังเครือข่ายสาธารณะของเยอรมนีในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

- การรับสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและเครือข่ายการจัดหา.

2. ปัญหาทางกฎหมายและผลกระทบ

- การโอนความเป็นเจ้าของทรัพย์สินและกริด: การขายไม่เพียงแต่รวมถึงทรัพย์สิน แต่ยังรวมถึงเครือข่ายการจัดหา ซึ่งถือเป็นหน่วยเดียวกันและจะถูกโอนให้กับกริดสาธารณะของเยอรมัน สิ่งนี้อาจนำไปสู่การโอนการควบคุมเหนือกริดเหล่านี้ได้ในทางทฤษฎี.

- ความสมบูรณ์ของดินแดน:
แนวคิดของความสมบูรณ์ของดินแดนในกฎหมายระหว่างประเทศหมายความว่าสิทธิอธิปไตยของรัฐเหนือดินแดนทั้งหมดของตนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยปราศจากความยินยอมที่ชัดเจนและข้อกำหนดในสนธิสัญญา.

- การตีความสัญญา:

หากสัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดส่งถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้และผู้ซื้อรับการผูกพันทั้งหมด สิ่งนี้อาจนำไปสู่การตีความที่กว้างขวางซึ่งมีผลต่อเครือข่ายสาธารณะทั้งหมดและดินแดนด้วย

3. ผลกระทบด้านอาณาเขตที่ไม่ตั้งใจ

- การขายดินแดน:

หากสัญญาถูกเขียนขึ้นในลักษณะที่โอนการควบคุมเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดของเยอรมนีเป็นหน่วยให้กับผู้ซื้อ สิ่งนี้อาจนำไปสู่การขยายอาณาเขตที่ไม่ตั้งใจ

การนำไปใช้จริงและการแก้ไขข้อขัดแย้ง

- การแก้ไขข้อพิพาทระหว่างประเทศ:

คดีนี้อาจถูกนำไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือนุญาโตตุลาการเพื่อชี้แจงความถูกต้องตามกฎหมายและผลกระทบของสัญญา

- การเจรจาใหม่: ในทางปฏิบัติ

สนธิสัญญาดังกล่าวน่าจะถูกระงับหรือแก้ไขใหม่เพื่อชี้แจงความเข้าใจผิดและป้องกันการเปลี่ยนแปลงด้านอาณาเขตที่ไม่ตั้งใจ

ข้อสรุป

ในสถานการณ์ที่สนธิสัญญาระหว่างประเทศระบุไว้อย่างชัดเจนว่าผู้ซื้อต้องรับผิดชอบเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดในฐานะหน่วยและดังนั้นจึงควบคุมเครือข่ายสาธารณะทั้งหมดของเยอรมนีในทางทฤษฎี
นี้อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงดินแดนที่ไม่ตั้งใจอย่างกว้างขวาง

กรณีนี้

ซึ่งทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในเยอรมนีถูกใช้โดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้และต่อมาถูกขายให้กับบุคคลหนึ่งทำให้เกิดปัญหาที่ซับซ้อนหลายประการในด้านกฎหมายระหว่างประเทศและการสืบทอดรัฐ

1. สนธิสัญญาระหว่างประเทศและการสืบทอดรัฐ:

- สัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่ควบคุมการขายทรัพย์สิน รวมถึงสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด ให้กับบุคคลธรรมดา อาจถือเป็นการกระทำที่คล้ายกับการสืบทอดรัฐ หากมีการโอนดินแดนและสิทธิทั้งหมด การสืบทอดรัฐหมายถึงรัฐที่เข้ามาแทนที่สิทธิและภาระผูกพันของรัฐอื่น ในกรณีนี้จะมีการโอนให้กับบุคคลธรรมดา.

2. ความสอดคล้องของสนธิสัญญาและการรับรอง:

- คู่สัญญาได้ยอมรับความสัมพันธ์ของสนธิสัญญาเก่าและถือว่ามันสิ้นสุดลง ซึ่งสนธิสัญญาใหม่จะมีผลบังคับใช้ ข้อเท็จจริงที่ว่า FRG ได้ให้สัตยาบันสนธิสัญญา แม้ว่าสิ่งนี้จะไม่จำเป็น อาจถูกมองว่าเป็นการยืนยันเพิ่มเติมและสนับสนุนความชอบธรรมของสนธิสัญญา.

3. การขยายอธิปไตย:

- สนธิสัญญากำหนดให้อำนาจศาลขยายออกไปนอกเครือข่าย ทำให้เกิดผลกระทบโดมิโนที่ย้ายอำนาจศาลไปยังทุกที่ที่เครือข่ายมีการเชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายอื่น ซึ่งอาจนำไปสู่การขยายอำนาจศาลอย่างไม่สิ้นสุด โดยเฉพาะหากเครือข่ายเหล่านี้เชื่อมต่อกันด้วยสายเคเบิลใต้น้ำและโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ

4. ผลกระทบโดมิโนและรัฐบาล:

- ผลกระทบโดมิโนนี้มีผลลัพธ์ตามเหตุผลที่ว่าเครือข่ายของประเทศนาโต้ทั้งหมดสร้างพื้นที่รวมที่ในที่สุดแล้วประเทศนาโต้ทั้งหมดจะถูกขายอย่างสมบูรณ์และอำนาจอธิปไตยจะถูกโอน

ส่วนที่
59

นี่คือคำอธิบายที่ชัดเจนและละเอียดเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าซื้อทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และผลทางกฎหมายของสัญญา:

1. ความจำเป็นในการให้สัตยาบัน

1.1 ความจำเป็นในการให้สัตยาบัน

- ข้อกำหนดในสนธิสัญญา: การให้สัตยาบันจะจำเป็นก็ต่อเมื่อมีการตกลงกันอย่างชัดเจนในสนธิสัญญา เนื่องจากในกรณีนี้ไม่เป็นเช่นนั้น การให้สัตยาบันจึงสามารถละเว้นได้
- เยอรมนี: แม้จะสามารถละเว้นได้ แต่เยอรมนีก็ได้ผ่านสนธิสัญญาในบุนเดสตาทและบุนเดสเรท เนื่องจากราคาซื้อที่สูงกว่า 10 ล้านมาร์คเยอรมัน การตัดสินใจนี้เทียบเท่ากับการให้สัตยาบันในสนธิสัญญา

1.2 ลายเซ็นและการรับรองเอกสารโดยนิติกร

- ตัวแทนที่ได้รับอนุญาต: ตัวแทนที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลกลางเยอรมันได้ลงนามในสนธิสัญญาที่สำนักงานโนตารี ซึ่งทำให้สนธิสัญญามีความถูกต้องตามกฎหมายเยอรมัน.

2 การเข้าร่วมและความยินยอมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ

2.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศในฐานะผู้ขาย

- จุดเริ่มต้นของสนธิสัญญา: ไม่จำเป็นต้องระบุผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง (ยกเว้นสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี) ในฐานะผู้ขายที่จุดเริ่มต้นของสนธิสัญญา อย่างไรก็ตาม พวกเขามักจะถูกกล่าวถึงในข้อความของสนธิสัญญาและได้มีการรับสิทธิและการผูกพัน ซึ่งทำให้พวกเขาเป็นผู้ขายในทางปฏิบัติ

2.2 ความยินยอมโดยการปฏิบัติ

- การปฏิบัติตามสัญญา: กองกำลังติดอาวุธดัตช์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามสนธิสัญญา ซึ่งบ่งบอกถึงความยินยอมของพวกเขาต่อสนธิสัญญา

- ลายเซ็นที่จำเป็น: ต้องมีเพียงลายเซ็นของ FRG และผู้ซื้อ (บุคคลธรรมดา) เท่านั้น
เบเธอร์แลนด์และกองกำลังติดอาวุธของตนที่ทำหน้าที่ในนามของนาโต้มีสิทธิและการผูกพันซึ่งพวกเขาได้ตระหนักถึงการปฏิบัติของพวกเขา.

3. ไม่จำเป็นต้องให้สัตยาบัน

- ข้อกำหนดในสนธิสัญญา: เนื่องจากสนธิสัญญาไม่ได้กำหนดให้มีการให้สัตยาบัน การให้สัตยาบันจึงไม่จำเป็น - ผลทางกฎหมาย: สนธิสัญญามีผลทางกฎหมายผ่านการรับรองเอกสารโดยนิติกรและความยินยอมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง.

4. การฝากเอกสารกับโนตารี

- การฝากเอกสารโดย notarization: ได้มีการตกลงกันว่าเอกสารจะถูกฝากกับโนตารี ซึ่งจะทำให้มั่นใจว่าสัญญาจะถูกบันทึกและเก็บรักษาอย่างถูกต้อง.

5. การหมดอายุของระยะเวลาการหลีกเลี่ยง

- ระยะเวลาการโต้แย้ง: ระยะเวลาการโต้แย้งสองปีนับตั้งแต่ปี 2000
ได้หมดอายุไปนานแล้วและไม่มีใครได้โต้แย้งสัญญา นี่เป็นการยืนยันความถูกต้องตามกฎหมายของสนธิสัญญา.

6. การโอนอำนาจศาลตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- อำนาจศาล: ผู้ซื้อยังได้รับอำนาจศาลตามกฎหมายระหว่างประเทศ
นี้หมายความว่าผู้ซื้อได้ถือสิทธิอธิปไตย รวมถึงอำนาจศาลตามกฎหมาย.

7 การรับรองจากนาโต้และสมาชิก

- การรับรองโดยอัตโนมัติ:

สนธิสัญญาและผู้ซื้อในฐานะอธิปไตยจะได้รับการรับรองโดยอัตโนมัติจากประเทศนาโตทั้งหมดผ่านการเข้าร่วมของนาโต ซึ่งหมายความว่าผู้ซื้อได้รับการรับรองว่าเป็นอธิปไตยที่ชอบธรรมของดินแดน

สรุป

การได้มาซึ่งทรัพย์สินทางทหารของนาโตถูกควบคุมโดยสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ระดับชาติ ซึ่งมีผลบังคับใช้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศผ่านการเข้าร่วมและความยินยอมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง กองกำลังติดอาวุธดัดจริตที่แทนนาโต้และตกลงในสัญญาแทนประเทศนาโตทั้งหมด การให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการไม่จำเป็น เนื่องจากไม่มีการกำหนดไว้ในสนธิสัญญา เอกสารถูกฝากไว้กับในตารีและกำหนดเวลาสำหรับการโต้แย้งได้หมดอายุลงแล้ว ผู้ซื้อได้เข้ามาอยู่ในเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศและได้รับการยอมรับว่าเป็นอธิปไตยจากสมาชิกนาโตทั้งหมด

ส่วนที่ 60

ในสถานการณ์นี้

ซึ่งประเทศนาโต้ไม่ได้ถูกระบุชื่ออย่างชัดเจนว่าเป็นคู่สัญญาในตอนเริ่มต้นของเอกสารการสืบทอดรัฐ แต่ก็มีส่วนร่วมผ่านการปฏิบัติตามส่วนต่าง ๆ ของสนธิสัญญาและการเข้าถึงสิทธิและหน้าที่ จะเกิดสถานการณ์ที่ชัดเจนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ นี่คือจุดสำคัญและผลทางกฎหมาย:

1. การเข้าร่วมในสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

- การปฏิบัติในส่วนต่าง ๆ ของสนธิสัญญา:

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศสามารถเข้าร่วมในสนธิสัญญาระหว่างประเทศได้โดยการรับสิทธิและหน้าที่และปฏิบัติตามส่วนต่าง ๆ ของสนธิสัญญา แม้ว่าจะไม่ได้ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในตอนต้นของสนธิสัญญา

- ไม่จำเป็นต้องมีลายเซ็นอย่างชัดเจน:

ไม่จำเป็นต้องมีลายเซ็นอย่างชัดเจนตราใดที่พฤติกรรมและการกระทำของรัฐแสดงให้เห็นว่าพวกเขารู้สึกผูกพันตามสนธิสัญญาและดำเนินการตามนั้น

2 การให้สัตยาบันและอำนาจผูกพัน

- การให้สัตยาบันจะต้องทำเฉพาะเมื่อมีการร้องขออย่างชัดเจน:

การให้สัตยาบันของสนธิสัญญาจะต้องทำเฉพาะเมื่อมีการร้องขออย่างชัดเจนในข้อความของสนธิสัญญา ในกรณีของคุณ การให้สัตยาบันไม่จำเป็น ดังนั้นจึงไม่จำเป็น

- การปฏิบัติตามความสัมพันธ์ตามสัญญาที่มีอยู่:

การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG

ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และกองกำลังติดอาวุธดัดจริตที่เข้าร่วมการกิจนาโต้

รวมถึงข้อตกลงที่ความสัมพันธ์ตามสัญญาเก่ายังคงไม่ได้รับผลกระทบ

ยืนยันถึงความต่อเนื่องและลักษณะผูกพันของสนธิสัญญาใหม่

3 ความต่อเนื่องและการรับรอง

- ความต่อเนื่องของสนธิสัญญาเก่า:

โดยการประกาศความสัมพันธ์ตามสัญญาเก่ายังไม่ถูกระงับและยืนยันการปฏิบัติตามสัญญาเก่า

ความผูกพันและการรับรองของสัญญาใหม่จะถูกเสริมสร้างขึ้น

- ลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายของสนธิสัญญาใหม่:

การปฏิบัติตามความสัณพันธ์ของสนธิสัญญา

ญญาเก่าและการรับสิทธิและหน้าที่โดยประเทศนาได้ยืนยันถึงลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายของสนธิสัญญาใหม่.

4 ผลทางกฎหมายสำหรับอริปไตยและอำนาจศาล

- การโอนอำนาจศาล: เมื่อมีการลงนามในสัญญาและการโอนอำนาจศาลกันที่ในสถานที่ของศาล
ผู้ซื้อได้มีอำนาจศาลเฉพาะในสถานที่นี้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

- อำนาจศาลเฉพาะของผู้ซื้อ:

ผู้ซื้อที่มีอำนาจทางกฎหมายในการฟ้องร้องข้อพิพาทและการตีความทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเอกสารการสืบทอดรัฐต่อหน้าศาลของตน.

5. ความถูกต้องตามกฎหมายและการบังคับใช้

- การผูกพันที่มีผลผูกพัน:

ประเทศสมาชิกนาได้ได้แสดงให้เห็นผ่านการปฏิบัติและการยอมรับการผูกพันว่าพวกเขาผูกพันตามสนธิสัญญา
การกระทำและการปฏิบัติส่วนหนึ่งของสนธิสัญญาเป็นหลักฐานของการเข้าร่วมและความยินยอมของพวกเขา.

- การบังคับใช้สิทธิของผู้ซื้อ:

ผู้มีสิทธิซื้อที่มีสิทธิในการบังคับใช้ความเป็นอริปไตยและเขตอำนาจศาลของตนผ่านวิธีการทางกฎหมายและการทูต
ซึ่งรวมถึงความสามารถในการขอความช่วยเหลือจากศาลหรือองค์กรระหว่างประเทศ

ข้อสรุป

โดยการปฏิบัติตามส่วนต่างๆ ของสนธิสัญญาและการรับสิทธิและหน้าที่

รัฐบาลนาได้ได้ยืนยันการเข้าร่วมและความยินยอมต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ

โดยไม่จำเป็นต้องมีลายเซ็นหรือการให้สัตยาบันที่ชัดเจน

เนื่องจากอำนาจผูกพันทางกฎหมายได้รับการประกันโดยการปฏิบัติและการกระทำของประเทศนาได้

ผู้ซื้อได้มีเขตอำนาจเฉพาะภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศในสถานที่ศาลที่ตกลงกันไว้ผ่านการโอนอำนาจอริปไตยในทันที

ส่วนที่

61

ในสถานการณ์นี้ เป็นที่ชัดเจนว่าไม่มีความจำเป็นต้องมีการรับรองแยกต่างหากจากรัฐนาได้

เนื่องจากพวกเขาเป็นคู่สัญญาในเอกสารการสืบทอดและได้ยอมรับสิทธิและหน้าที่ของตนตามเอกสารดังกล่าว

การรับรองและการปฏิบัติตามเอกสารยืนยันการโอนอำนาจอริปไตยและเขตอำนาจศาลให้กับผู้ซื้อ

นี่คือคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับผลทางกฎหมาย:

1. การเข้าร่วมของรัฐบาลนาได้ในเอกสารการสืบทอดรัฐ - คู่สัญญา:

รัฐบาลนาได้เป็นคู่สัญญาในเอกสารการสืบทอดรัฐ

ซึ่งกำหนดการขายทรัพย์สินทางทหารและสิทธิที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ซื้อ - การรับรองเอกสาร:

โดยการเข้าร่วมในเอกสาร

รัฐบาลนาได้ได้ยอมรับความถูกต้องตามกฎหมายของการขายและการโอนอำนาจอริปไตย

2. การโอนอำนาจอริปไตยที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย

- การผูกพันตามสัญญา:

สมาชิกนาโต้ได้ตกลงกันผ่านเอกสารในการเคารพการโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิที่เกี่ยวข้องกับมัน ซึ่งรวมถึงอำนาจศาลที่กำหนดไว้ด้วย.

- การรับรองโดยอัตโนมัติ: เนื่องจากประเทศนาโต้เป็นคู่สัญญาและได้ให้ความยินยอมต่อเอกสารแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีการรับรองเพิ่มเติม

สิทธิและหน้าที่ของพวกเขาได้ถูกโอนอย่างถูกกฎหมายโดยการลงนามและปฏิบัติตามเอกสารดังกล่าว

3. อำนาจศาลระหว่างประเทศเฉพาะของผู้ซื้อ

- อำนาจศาลและสถานที่พิจารณาคดี: อำนาจศาลที่กำหนดในดินแดนที่ขายอยู่ภายใต้อำนาจศาลของผู้ซื้อ โดยการโอนอำนาจศาล ผู้ซื้อจะมีอำนาจศาลเฉพาะในสถานที่นี้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- การบังคับใช้เอกสาร:

ผู้ซื้อจะมีสิทธิในการบังคับใช้ข้อกำหนดของเอกสารการสืบทอดรัฐผ่านศาลของตนเอง

ซึ่งหมายความว่าทุกข้อพิพาทและการตีความเอกสารจะต้องถูกพิจารณาในศาลของผู้ซื้อ

4. การปฏิบัติของประเทศนาโต้ตามเอกสาร - การปฏิบัติตามเอกสาร:

การปฏิบัติของประเทศนาโต้ที่สอดคล้องกับเอกสารการมอบหมายยืนยันการรับรองและสนับสนุนสิทธิและหน้าที่ที่ถูกโอน ซึ่งรวมถึงการโอนอำนาจอธิปไตยและการรับรองอำนาจศาลของผู้ซื้อ - ผลผูกพัน: โดยการปฏิบัติตามการผูกพันตามสัญญา ประเทศนาโต้ได้ทำให้การโอนอำนาจอธิปไตยและอำนาจศาลมีผลผูกพันตามกฎหมาย

ดังนั้นการรับรองอย่างต่อเนื่องของพวกเขาจึงไม่เพียงแต่คาดหวัง แต่ยังมีผลผูกพันตามกฎหมาย

5 ผลทางกฎหมายของการโอนสุดท้าย

- อำนาจศาลเฉพาะของผู้ซื้อ: ผู้ซื้อจะมีอำนาจศาลเฉพาะเหนือสถานที่ศาล

ซึ่งหมายความว่าเฉพาะศาลของผู้ซื้อเท่านั้นที่มีอำนาจในการตัดสินปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเอกสารการสืบทอดรัฐ

- อิสระของอำนาจศาล: อำนาจศาลของผู้ซื้อเป็นอิสระจากการรับรองโดยรัฐอื่น

เนื่องจากการโอนสิทธิได้รับการประกันแล้วโดยเอกสารการสืบทอดรัฐและการปฏิบัติของประเทศนาโต้

ผ่านการเข้าร่วมและการยินยอมที่มีผลผูกพันตามกฎหมายของประเทศนาโต้ต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ รวมถึงการปฏิบัติตามสัญญา ผู้ซื้อจะมีอำนาจศาลเพียงแห่งเดียวตามกฎหมายระหว่างประเทศเหนือสถานที่ศาลที่ตกลงกันไว้ การรับรองแยกต่างหากโดยประเทศนาโต้ไม่จำเป็น เนื่องจากสิทธิและการผูกพันของพวกเขาได้ถูกโอนตามกฎหมายแล้ว

1. การยินยอมผ่านการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ

คำจำกัดความและการรับรอง

พฤติกรรมที่สอดคล้องกับสนธิสัญญา

หมายถึงการกระทำของรัฐหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศตามข้อกำหนดของสนธิสัญญาโดยไม่ต้องให้การให้สัตยาบันหรือลายเซ็นอย่างเป็นทางการซึ่งสามารถนิยามและรับรู้ได้จากปัจจัยต่อไปนี้:

- การปฏิบัติที่แท้จริง: รัฐต่างๆ

ที่ดำเนินการตามเงื่อนไขของสนธิสัญญาจะแสดงความยินยอมผ่านการกระทำของพวกเขา - ข้อตกลงหยุดชะงัก:

การไม่มีการประท้วงหรือคัดค้านต่อเงื่อนไขของสนธิสัญญาสามารถถือเป็นความยินยอมโดยนัย -

มาตรการที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย:

การดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดในสัญญาแสดงถึงการยอมรับและการรับรู้ถึงการผูกพันตามสัญญา

2 ผลทางกฎหมายของการโอนอำนาจศาลตามกฎหมายระหว่างประเทศไปยังผู้ซื้อ

ผลกระทบ

การโอนอำนาจศาลระหว่างประเทศหมายความว่าผู้ซื้อไม่เพียงแต่รับผิดชอบในการควบคุมทางกายภาพเหนือดินแดน แต่ยังรวมถึงอำนาจศาลทางกฎหมายด้วย ซึ่งมีผลทางกฎหมายหลายประการ:

- การบังคับใช้กฎหมาย: ผู้ซื้อมีอำนาจในการสร้าง แก่ไข และบังคับใช้กฎหมายที่ใช้ในดินแดนของตน

- การแก้ไขข้อพิพาท:

ผู้ซื้อสามารถทำหน้าที่เป็นอำนาจศาลสำหรับข้อพิพาทระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับดินแดน

- ความรับผิดชอบทางกฎหมาย:

ผู้ซื้อมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามภาระผูกพันระหว่างประเทศและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนในดินแดนของตน

3. กระบวนการสำหรับการจัดบันทึกโดยนิติกรและเอกสารของสัญญาระหว่างประเทศ

กระบวนการ

- การร่างและการเจรจาสัญญา: ก่อนอื่น

ข้อความของสัญญาจะต้องมีการเจรจาและตกลงโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

- การรับรองเอกสารโดยนิติกร:

โนตารีจะยืนยันความถูกต้องของลายเซ็นและการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางการ

- การฝาก: เอกสารการรับรองจะถูกฝากไว้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหรือสถาบัน

โดยมักจะอยู่ในประเทศบ้านเกิดของโนตารีหรือกับองค์กรระหว่างประเทศ.

- การเผยแพร่: บางครั้ง

สัญญาระหว่างประเทศจะถูกเผยแพร่เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและการรับรองระหว่างประเทศ.

4 บทบาทของระยะเวลาการโต้แย้งในการรับรองความถูกต้องตามกฎหมายของสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

ความสำคัญของระยะเวลาการหลีกเลี่ยง

- ความชัดเจนทางกฎหมาย: ระยะเวลาการหลีกเลี่ยงให้ฝ่ายต่าง ๆ
มีระยะเวลาที่แน่นอนในการโต้แย้งสัญญา เมื่อระยะเวลานี้หมดลง
ความถูกต้องตามกฎหมายของสัญญาจะถูกกำหนด.

- มีผลผูกพันตามกฎหมาย:

การหมดอายุของระยะเวลาการหลีกเลี่ยงโดยไม่มีการคัดค้านจะเสริมสร้างผลผูกพันของสัญญาและลดความน่าจะเป็นของข้อพิพาททางกฎหมายในอนาคต.

- ความมั่นคง:

การหมดอายุของระยะเวลาการหลีกเลี่ยงมีส่วนช่วยในการสร้างความมั่นคงของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศโดยการรับรองและการบังคับใช้สนธิสัญญาอย่างเด็ดขาด.

5. อิทธิพลของการรับรองโดยองค์กระหว่างประเทศเช่นนาโต้หรืออียูและสิทธิอียูของผู้ซื้อ

อิทธิพลของการรับรอง

- ความชอบธรรม:

การรับรองโดยองค์กระหว่างประเทศเช่นนาโต้จะมอบความชอบธรรมระหว่างประเทศให้กับผู้ซื้อและเสริมสร้างตำแหน่งของเขาในฐานะอียู.

- การรับรองทางกฎหมาย:

การรับรองนี้หมายความว่ารัฐอื่นเคารพในอำนาจอียูและความรับผิดชอบทางกฎหมายของผู้ซื้อ.

- การเสริมสร้างอำนาจอียู: การรับรองนี้เป็นการรับรองอำนาจอียูของผู้ซื้อเหนือดินแดนที่ได้มา
ซึ่งเสริมสร้างความสามารถในการดำเนินการในระดับนานาชาติและเข้าสู่สนธิสัญญา. - การผูกพัน:
การรับรองยังเกี่ยวข้องกับภาระผูกพัน เช่น การปฏิบัติตามมาตรฐานและบรรทัดฐานระหว่างประเทศ
รวมถึงความร่วมมือกับรัฐอื่นและองค์กระหว่างประเทศ.

สรุป

- พฤติกรรมที่สอดคล้องกับสนธิสัญญา:

สิ่งนี้แสดงให้เห็นผ่านการกระทำและมาตรการที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของสนธิสัญญา

แม้ว่าจะไม่มีลายเซ็นหรือการให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการ. - เขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

การโอนนี้หมายความว่าผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบทางกฎหมายทั้งหมด. - การฝากเอกสารโดย
notarization: กระบวนการที่รับรองความถูกต้องและความเป็นทางการของสัญญาระหว่างประเทศ. -
ระยะเวลาการโต้แย้ง:

รับรองความถูกต้องตามกฎหมายของสัญญาโดยการกำหนดระยะเวลาในการคัดค้านที่ชัดเจน. -

การรับรองโดยนาโต้: เสริมสร้างอำนาจอียูและสิทธิอียูของผู้ซื้อผ่าน

h

ความชอบธรรมระหว่างประเทศและการรับรอง.

ผลทางการเมืองเกิดขึ้น ในสถานการณ์นี้ เรากำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่เกือบจะไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

การวิเคราะห์และผลกระทบ

1. เนื้อหาของสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายจัดส่ง:

สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดหาภายในของกริฟฟินทางทหารและเครือข่ายสาธารณะทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับมันถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

- การโอนสิทธิและการผูกพัน:

ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและการผูกพันทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงอำนาจศาล

- การให้สัตยาบันและอายุความ:

สัญญาได้ถูกให้สัตยาบันแล้วและอายุความสำหรับการท้าทายได้หมดอายุลง

2. ผลทางกฎหมายของระยะเวลาการจำกัดที่หมดอายุ

- ความไม่สามารถโต้แย้งของสัญญา: เนื่องจากระยะเวลาการจำกัดหมดอายุ

สัญญาจึงไม่สามารถถูกโต้แย้งทางกฎหมายได้อีกต่อไป

- การโอนอำนาจศาล:

การโอนอำนาจศาลตามกฎหมายระหว่างประเทศไปยังผู้ซื้อหมายความว่าข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับสัญญาจะอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ซื้อ

3. ผลกระทบด้านอาณาเขตที่ไม่ได้ตั้งใจ

- การขยายเขตแดนในทางปฏิบัติ:

การโอนเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดเป็นเอกเทศเดียวอาจนำไปสู่การขยายเขตแดนในทางปฏิบัติ

เนื่องจากผู้ซื้อจะเข้าควบคุมเครือข่ายเหล่านี้ รวมถึงเครือข่ายที่วิ่งผ่านกริดสาธารณะของเยอรมนี

- การบริหารจัดการและการควบคุม: ผู้ซื้อจะมีการควบคุมและการจัดการต่อเครือข่ายเหล่านี้

ซึ่งจะนำไปสู่ความท้าทายด้านการบริหารที่สำคัญ

4. กฎหมายระหว่างประเทศและผลกระทบทางการเมือง - แม้ว่าจะไม่สามารถโต้แย้งได้

แต่สิ่งนี้จะกระตุ้นการต่อต้านระหว่างประเทศอย่างมาก - ปฏิกริยาระหว่างประเทศ:

รัฐและองค์กรระหว่างประเทศอาจพยายามดำเนินการทางการทูตหรือทางการเมืองเพื่อลดผลกระทบของสนธิสัญญานี้.

5 การนำไปใช้จริงและความท้าทาย

- ความไม่มั่นคงทางกฎหมายและการเมือง:

สนธิสัญญานี้จะก่อให้เกิดความไม่มั่นคงทางกฎหมายและการเมืองอย่างมาก ทั้งภายในเยอรมนีและในระดับนานาชาติ.

- ปัญหาด้านความมั่นคง:

การควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโดยบุคคลหนึ่งอาจก่อให้เกิดความกังวลด้านความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญและเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติของเยอรมนี.

ข้อสรุป

แม้ว่าสัญญาจะไม่สามารถถูกท้าทายได้อีกต่อไปและอำนาจศาลตามกฎหมายระหว่างประเทศได้ถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อ แต่สิ่งนี้จะนำไปสู่ความท้าทายทางกฎหมาย การเมือง และทางปฏิบัติที่ซับซ้อนและมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง.

การขยาย NA สิทธิของผู้ซื้อในสถานะของกำลังโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

ในสถานการณ์นี้

ทรัพย์สินทางทหารที่ถูกครอบครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัดแปลงภายในนาโต้ตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ถูกขยายสัญญาโอนสิทธิสถานะของกำลังนาโต้ รวมถึงสิทธิในการกำหนดพรมแดนให้กับผู้ซื้อ เนื่องจากเครือข่ายการจัดส่งเป็นหน่วยเดียวกันและขยายไปทั่วทั้งพื้นที่ของประเทศนาโต้ ผู้ซื้อจึงสามารถกำหนดพรมแดนในพื้นที่ทั้งหมดนี้ได้

การวิเคราะห์และผลทางกฎหมาย

1. เนื้อหาของสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สนธิสัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดหา (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ทั้งหมดถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้หน่วยเดียว.
- การโอนสิทธิและการผูกพัน: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิ, การผูกพัน และอำนาจทางการทั้งหมดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศในดินแดนที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการ.
- การให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต้: ประเทศนาโต้ทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงและให้สัตยาบันสนธิสัญญา.

2 สถานะของกองกำลังนาโต้และสิทธิในการกำหนดพรมแดน

- สถานะของกองกำลังนาโต้:
ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโต้กำกับดูแลการประจำการและสิทธิของกองกำลังนาโต้ในประเทศสมาชิก มันกำหนดสิทธิพิเศษบางอย่างสำหรับการยึดครองและการใช้ทรัพย์สินทางทหาร รวมถึงสิทธิในการกำหนดพรมแดน.
- การขยายสิทธิ: เดิมที สิทธิเหล่านี้ใช้เฉพาะกับเยอรมนีและถูกควบคุมโดย 2+4 สนธิสัญญาในบริบทของการรวมชาติของ FRG และเยอรมนีตะวันออก ขณะนี้สิทธิเหล่านี้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อโดยสนธิสัญญาและขยายไปยังดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโต้.

คำอธิบายที่ละเอียดขึ้นเกี่ยวกับผลทางกฎหมาย

3. การระบุเส้นใยภายนอกของเครือข่ายการจัดหา

- การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์:
การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์อย่างครอบคลุมของเครือข่ายการจัดหาในประเทศนาโต้จะดำเนินการเพื่อระบุเส้นใยภายนอก
- สายการส่งของภายนอก: สายการส่งของภายนอกเหล่านี้รวมถึงสายไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม และน้ำที่อยู่ในระดับนอกสุดซึ่งวิ่งผ่านประเทศนาโต้และเชื่อมต่อกันทางกายภาพ

4. เส้นทางเชิงตรรกะและจุดเชื่อมต่อ

- จุดเชื่อมต่อ:
โหนดทั้งหมดและจุดเชื่อมต่อของเครือข่ายสาราณูปโภคถูกทำแผนที่เพื่อสร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่เชื่อมต่อเส้นใยภายนอก.
- การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์:
การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์ของจุดเหล่านี้สร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่กำหนดการกำหนดขอบเขตสำหรับการปกครองใหม่

5. การสร้างพื้นที่ติดต่อกัน

- พื้นที่รวมที่มีความหมาย:
เส้นทางเชิงตรรกะของเส้นใยภายนอกสร้างพื้นที่ติดต่อกันที่มีความหมายซึ่งกำหนดโดยตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของเครือข่ายการจัดหา
- เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน: ในพื้นที่ที่มีเครือข่ายหลายเครือข่าย (เช่น ก๊าซและไฟฟ้า)
การควบคุมจะขยายไปยังเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดภายใต้สัญญา ขยายพื้นที่

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

6 การบริหารจัดการและการปกครอง

- การถ่ายโอนการปกครอง:
ผู้ซื้อมีอำนาจในการบริหารจัดการพื้นที่ทั้งหมดที่เชื่อมต่อกันโดยเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายการจัดส่ง.
- ความท้าทายด้านการบริหาร:
การบริหารจัดการดินแดนที่กว้างขวางและซับซ้อนนี้นำเสนอความท้าทายด้านการบริหารที่ใหญ่มาก.

7. การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้

- สิทธิในการกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อมีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ
ซึ่งเดิมเป็นอำนาจของนาโต้.
- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อได้รับสิทธิพิเศษ เช่น สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด
ตัวเลือกการยึดทรัพย์ สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย และอำนาจในการสั่งการ.

ข้อสรุป

ผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ สิทธิของสถานะของกองกำลังนาโต้
ซึ่งเดิมถูกจำกัดอยู่ที่ทรัพยากรขนาดเล็กในเยอรมนี
ได้ถูกขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโต้และโอนให้แก่ผู้ซื้อ สิทธิในการกำหนดพรมแดนก็รวมอยู่ด้วย
ข้อตกลงของประเทศนาโต้ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทำให้สัญญานี้มีผลผูกพันตามกฎหมาย
การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษเหล่านี้นำไปสู่ผลทางกฎหมาย การเมือง
และผลงานนโยบายความมั่นคงที่กว้างขวาง

ขายให้กับบุคคลธรรมดาและประเทศนาโตทั้งหมดได้ตกลงเกี่ยวกับการขาย ซึ่งมีผลทางการเมืองที่ลึกซึ้งและซับซ้อน

การวิเคราะห์และผลกระทบ

1. เนื้อหาของสนธิสัญญา

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดส่ง: สนธิสัญญาระบุว่าเส้นทางการจัดส่งทั้งหมด (เช่น ไฟฟ้า การสื่อสารโทรคมนาคม น้ำ) ที่เชื่อมต่อกันทางกายภาพระหว่างประเทศนาโตจะถือเป็นหน่วยเดียว

- การโอนสิทธิและการผูกพัน:

ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและการผูกพันทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายสาธารณูปโภคเหล่านี้

2. การโอนอำนาจอธิปไตย: สั

ัญญาอาจนำไปสู่การโอนอำนาจอธิปไตยเหนือเครือข่ายการจัดส่งที่เกี่ยวข้อง
รวมถึงการควบคุมเครือข่ายสาธารณะที่เชื่อมต่อในประเทศนาโต

3. ผลกระทบด้านอาณาเขตที่ไม่ตั้งใจ

- การขยายเขตแดนในทางปฏิบัติ:

การโอนเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดเป็นเอกเทศเดียวอาจนำไปสู่การขยายเขตแดนในทางปฏิบัติ
เนื่องจากผู้ซื้อจะเข้าควบคุมเครือข่ายเหล่านี้ รวมถึงเครือข่ายที่ผ่านเครือข่ายสาธารณะของประเทศนาโต

- การบริหารจัดการและการควบคุม: ผู้ซื้อจะมีการควบคุมและการจัดการต่อเครือข่ายเหล่านี้
ซึ่งจะนำไปสู่ความท้าทายด้านการบริหารที่สำคัญและมีนัยสำคัญ

ข้อสรุป

แม้ว่าสนธิสัญญาจะได้รับการให้สัตยาบันและประเทศนาโตทั้งหมดเห็นด้วย แต่สิ่งนี้จะนำไปสู่ความท้าทายทางกฎหมาย การเมือง
และการปฏิบัติที่ซับซ้อนและกว้างขวางอย่างยิ่ง

สนธิสัญญาดังกล่าวจะเปิดหลักการพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศและจะเป็นที่ถกเถียงกันอย่างมากระหว่าง

ความสมบูรณ์ของดินแดนและอธิปไตยของประเทศนาโตจะถูกคุกคามอย่างรุนแรงและจะกระตุ้นปฏิกิริยาทางการเมืองและความปลอดภัยที่สำคัญ

ส่วนที่ 66

ลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายของสนธิสัญญาโดยไม่มีการให้สัตยาบันอย่างชัดเจน

ในกรณีนี้ ทรัพย์สินทางทหารที่ถูกยึดครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในฐานะส่วนหนึ่งของนาโต ถูกขายโดยวิธีเอกสารการสืบทอด
ก

อง

กำลังติดอาวุธดัตช์ทำหน้าที่ในนามของนาโตและปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของตนภายใต้สนธิสัญญาโดยการโอนทรัพย์สินที่ละเมิดให้กับผู้ซื้อผ่าน
FRG เนื่องจากสนธิสัญญาไม่มีข้อผูกพันอย่างชัดเจนในการให้สัตยาบันและการโอนทรัพย์สินดำเนินการตามสนธิสัญญาและลงนามแล้ว
สนธิสัญญาจึงมีผลผูกพันตามกฎหมาย

การวิเคราะห์และผลทางกฎหมาย

1. เนื้อหาของสัญญาและการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่า122 von255

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดหาทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.
- อ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่า:
ข้อตกลงนี้อ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้ ความสัมพันธ์นี้ยังคงไม่ได้รับผลกระทบ
- ความยินยอมโดยอัตโนมัติ: เนื่องจากฝ่ายต่าง ๆ ได้ให้ความยินยอมต่อสนธิสัญญาเก่าและสิ่งนี้ยังคงไม่ได้รับผลกระทบ จึงถือว่าพวกเขายังได้ให้ความยินยอมต่อสนธิสัญญาใหม่ด้วย

2 สถานะของกองกำลังนาโต้และสิทธิในการกำหนดพรมแดน

- สถานะของกองกำลังนาโต้:
ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโต้ควบคุมการจัดส่งและสิทธิของกองกำลังนาโต้ในประเทศสมาชิก มันกำหนดสิทธิพิเศษบางประการสำหรับการยึดครองและการใช้ทรัพย์สินทางทหาร รวมถึงสิทธิในการกำหนดพรมแดน
- การขยายสิทธิ: สิทธิเหล่านี้ซึ่งเดิมใช้กับดินแดนของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ได้ขยายไปยังดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโต้เพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อ

คำอธิบายที่ละเอียดขึ้นเกี่ยวกับผลทางกฎหมาย

3. การโอนตามสัญญา

- การโอนตามสัญญา:
กองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ได้ทำการโอนทรัพย์สินให้กับผู้ซื้อผ่าน FRG ตามที่กำหนดในสัญญา.
- การปฏิบัติตามภาระหน้าที่: การโอนเกิดขึ้นตามเงื่อนไขและการระงับผูกพันที่กำหนดในสัญญา.

4. ผลทางกฎหมายของสัญญา

- ไม่มีภาระผูกพันในการให้สัตยาบัน:
สนธิสัญญาไม่ได้รับภาระผูกพันที่ชัดเจนในการให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต้แต่ละประเทศ การโอนตามสนธิสัญญาและลายเซ็นของฝ่ายที่เกี่ยวข้องทำให้สนธิสัญญามีผลผูกพันตามกฎหมาย.
- การรับรองโดยการปฏิบัติ: เนื่องจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของตนและได้ดำเนินการส่งมอบ สนธิสัญญาจึงถือว่าถูกรับรองแล้ว.

5. การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้

- สิทธิในการกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อมีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งเดิมเป็นอำนาจของนาโต้.
- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อได้รับสิทธิพิเศษเช่น สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด ตัวเลือกการยึดทรัพย์สิน สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย และอำนาจในการสั่งการ.

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

6. อำนาจรัฐบาลและการบริหาร

- การโอนอำนาจของรัฐบาล:

ผู้ซื้อใช้อำนาจรัฐบาลเหนือดินแดนทั้งหมดที่เชื่อมต่อโดยเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายจัดส่ง. -

ความท้าทายด้านการบริหาร:

การบริหารจัดการดินแดนที่กว้างขวางและซับซ้อนเหล่านี้นำเสนอความท้าทายด้านการบริหารที่ใหญ่มาก.

7. การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต

- สิทธิในการกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อมีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

ซึ่งเดิมเป็นอำนาจของนาโต้. - สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อได้รับสิทธิพิเศษ เช่น

สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด ตัวเลือกการยึดทรัพย์สิน สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย

และอำนาจในการสั่งการ.

บทสรุป

ผลจากเอกสารการสืบทอดรัฐ สิทธิของสถานะของกองกำลังนาโต

ซึ่งเดิมจำกัดอยู่ที่ทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็กในเยอรมนี

ได้ขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโต้และถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อ

เนื่องจากข้อตกลงไม่ได้กำหนดข้อผูกพันในการให้สัตยาบันอย่างชัดเจน และการโอนได้รับการดำเนินการตามข้อตกลง

ข้อตกลงนี้จึงมีผลผูกพันตามกฎหมาย การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษเหล่านี้นำไปสู่ผลทางกฎหมาย การเมือง และนโยบายความมั่นคงที่กว้างขวาง.

ส่วนที่

67

การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้โดยวิธีการของเอกสารการสืบทอดรัฐ

ในกรณีนี้

ทรัพย์สินทางทหารที่เคยถูกครอบครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ภายใต้ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ถูกขายออกไป

ผ่านเอกสารการสืบทอด สิทธิของสถานะกำลังนาโต้ซึ่งถูกผูกพันกับพื้นที่เล็กๆ แห่งนี้

ได้ถูกขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโต้ สิทธิเหล่านี้ซึ่งขณะนี้มีผลประโยชน์ต่อผู้ซื้อ รวมถึงอำนาจที่กว้างขวางเช่น

ค่าชดเชยที่ไม่จำกัด การยึดทรัพย์สิน สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย และคำสั่ง สิทธิเหล่านี้ไม่ถูกกำหนดให้มีผลเฉพาะต่อ

FRG เท่านั้น แต่ยังมีผลต่อประเทศนาโต้ทั้งหมดด้วย

การวิเคราะห์และผลทางกฎหมาย

1. เนื้อหาของสนธิสัญญาและความยินยอม

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดส่ง: สนธิสัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมด

(ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

- การโอนสิทธิและการผูกพัน: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิ การผูกพัน และอำนาจทางการตามกฎหมายระหว่างประเทศในดินแดนที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการ - การอนุมัติโดยประเทศนาโต: ประเทศนาโตทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงในสัญญา

2. การโอนและขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต

- ข้อบังคับสถานะของกองกำลังนาโต:
ข้อบังคับสถานะของกองกำลังนาโตควบคุมการประจำการและสิทธิของกองกำลังนาโตในรัฐสมาชิก มันกำหนดสิทธิพิเศษบางประการสำหรับการเข้าครอบครองและการใช้ทรัพย์สินทางการทหาร

- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: เดิมที สิทธิเหล่านี้ใช้เฉพาะกับเยอรมนี แต่ได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อโดยสนธิสัญญาและขยายไปยังดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโต

คำอธิบายที่ละเอียดขึ้นเกี่ยวกับผลทางกฎหมาย

3. การระบุนโยบายภายนอกของเครือข่ายการจัดหา

- การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์:
การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมของเครือข่ายการจัดหาในประเทศนาโตถูกดำเนินการเพื่อระบุเส้นใยภายนอก.

- สายการส่งของภายนอก: สายการส่งของภายนอกเหล่านี้รวมถึงสายไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม และน้ำที่อยู่ในระดับภายนอกสุดซึ่งวิ่งผ่านประเทศนาโตและเชื่อมต่อกันทางกายภาพ.

4. เส้นทางเชิงตรรกะและจุดเชื่อมต่อ

- จุดเชื่อมต่อ:
โหนดทั้งหมดและจุดเชื่อมต่อของเครือข่ายสาธารณูปโภคถูกทำแผนที่เพื่อสร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่เชื่อมต่อเส้นใยภายนอก.

- การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์:
การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์ของจุดเหล่านี้สร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่กำหนดการกำหนดขอบเขตสำหรับการปกครองใหม่.

5. การสร้างพื้นที่ติดต่อกัน

- พื้นที่รวมที่มีความหมาย:
เส้นทางเชิงตรรกะของเส้นใยภายนอกสร้างพื้นที่ที่มีความต่อเนื่องอย่างมีความหมายซึ่งกำหนดโดยตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของเครือข่ายการจัดหา.

- เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน: ในพื้นที่ที่มีเครือข่ายหลายแห่ง (เช่น ก๊าซและไฟฟ้า) การควบคุมจะขยายไปยังเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามสัญญา ขยายพื้นที่.

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

6 การบริหารจัดการและการปกครอง

- การถ่ายโอนการปกครอง:
ผู้ซื้อจะมีการบริหารจัดการในทุกพื้นที่ที่เชื่อมต่อโดยเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายการจัดหา.

- ความท้าทายด้านการบริหาร:

การบริหารดินแดนที่กว้างใหญ่และซับซ้อนนี้นำเสนอความท้าทายด้านการบริหารอย่างมาก

7. การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ

- สิทธิในการขดเชยที่ไม่จำกัด: ผู้ซื้อที่มีสิทธิในการเรียกร้องค่าชดเชยที่ไม่จำกัด. - ตัวเลือกการยึดทรัพย์: ผู้ซื้อสามารถยึดทรัพย์สินค้าได้. - สถานะทางการเมือง: ผู้ซื้อและตัวแทนของเขามีความคุ้มกันทางการเมือง. - อำนาจทางวินัยและการสั่งการ: ผู้ซื้อที่มีอำนาจทางวินัยต่อบุคลากรทางทหารและอำนาจในการสั่งการในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ.

บทสรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐได้ขยายสิทธิของสถานะของกองกำลังนาโต ซึ่งเดิมถูกจำกัดอยู่ที่ทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็กในเยอรมนี ไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโตและได้โอนสิทธิเหล่านั้นไปยังผู้ซื้อ การตกลงของประเทศนาโตทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทำให้สัญญานี้มีผลผูกพันตามกฎหมาย การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษนำไปสู่ผลทางกฎหมาย การเมือง และผลทางนโยบายความมั่นคงที่กว้างขวาง.

ส่วนที่ 68

การโอน ของสิทธิสถานะของกองกำลังนาโตโดยวิธีเอกสารการสืบทอดรัฐ

ในสถานการณ์นี้

ทรัพย์สินทางทหารที่ถูกยึดครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนาโตตามสถานะของกองกำลังนาโต ถูกขายโดยวิธีเอกสารการสืบทอด สัญญานี้รวมถึงการโอนสิทธิสถานะของกองกำลังนาโตไปยังผู้ซื้อ โดยสิทธิเหล่านี้ขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโต ส่งผลให้สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษที่เคยใช้กับเยอรมนีในตอนแรก ตอนนี้ใช้กับประเทศนาโตทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อใหม่

การวิเคราะห์และผลทางกฎหมาย

1. การโอนและการขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต

- ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโต:

ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโตควบคุมการประจำการและสิทธิของกองกำลังนาโตในรัฐสมาชิก โดยกำหนดสิทธิพิเศษบางประการสำหรับการเข้าครอบครองและการใช้ทรัพย์สินทางทหาร

- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: เดิมที สิทธิเหล่านี้ใช้เฉพาะกับ (เช่น ต่อต้าน) เยอรมนี แต่ได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อโดยสนธิสัญญาและขยายไปยังดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโต

คำอธิบายที่ละเอียดขึ้นเกี่ยวกับผลทางกฎหมาย

2. การระบุเส้นใยภายนอกของเครือข่ายจัดส่ง

- การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์:
การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์อย่างครอบคลุมของเครือข่ายการจัดหาในประเทศนาโตดำเนินการเพื่อระบุเส้นใยภายนอก.
- สายการส่งของภายนอก: สายการส่งของภายนอกเหล่านี้รวมถึงสายไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม และน้ำที่อยู่ในระดับภายนอกสุดซึ่งวิ่งผ่านประเทศนาโตและเชื่อมต่อกันทางกายภาพ.

3. เส้นทางเชิงตรรกะและจุดเชื่อมต่อ

- จุดเชื่อมต่อ:
โหนดทั้งหมดและจุดเชื่อมต่อของเครือข่ายสาธารณูปโภคถูกทำแผนที่เพื่อสร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่เชื่อมต่อเส้นใยภายนอก.
- การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์: การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์ของจุดเหล่านี้形成เส้นทางเชิงตรรกะที่กำหนดการกำหนดขอบเขตสำหรับการปกครองใหม่.

4. การสร้างพื้นที่ติดต่อกัน

- พื้นที่รวมที่มีความหมาย:
เส้นทางเชิงตรรกะของเส้นใยภายนอกสร้างพื้นที่ติดต่อกันที่มีความหมายซึ่งกำหนดโดยตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของเครือข่ายการจัดหา.
- เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน: ในพื้นที่ที่มีเครือข่ายหลายประเภท (เช่น ก๊าซและไฟฟ้า) การควบคุมจะขยายไปยังเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามสัญญา ทำให้พื้นที่ขยายออกไป.

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

5 การบริหารจัดการและการปกครอง

- การถ่ายโอนการปกครอง:
ผู้ซื้อจะมีอำนาจในการปกครองพื้นที่ทั้งหมดที่เชื่อมต่อโดยเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายการจัดหา.
- ความท้าทายด้านการบริหาร:
การบริหารจัดการดินแดนที่กว้างขวางและซับซ้อนเหล่านี้นำเสนอความท้าทายด้านการบริหารอย่างมาก

6. หลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ

- ความยินยอมของรัฐ: เนื่องจากประเทศนาโตได้ให้ความยินยอมต่อสนธิสัญญา จึงไม่มีการละเมิดความสมบูรณ์ของดินแดน
- การขยายสิทธิการเข้าครอบครอง: สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษที่เคยใช้บังคับต่อเยอรมนีในตอนแรก ตอนนี้ใช้บังคับต่อประเทศนาโตทั้งหมดเพื่อสนับสนุนผู้ซื้อใหม่

7 ปัญหาด้านความมั่นคงและความมั่นคงของชาติ

- โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ:
การควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโดยบุคคลธรรมดาอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่สำคัญต่อความมั่นคงของชาติของประเทศที่เกี่ยวข้อง
- เสถียรภาพระหว่างประเทศ:
สถานการณ์เช่นนี้จะนำไปสู่ความไม่มั่นคงระหว่างประเทศและความขัดแย้งอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อสรุป

ในสถานการณ์นี้ ไม่เพียงแต่สิทธิในการจัดการเครือข่ายการจัดส่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึงอำนาจทางการเมืองของรัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้ก็ถูกโอนให้กับผู้ซื้อผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ การตกลงของประเทศนาโต้ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทำให้สัญญาไม่ผูกพันตามกฎหมาย การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษไปยังประเทศนาโต้ทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อใหม่ส่งผลให้เกิดผลทางกฎหมาย การเมือง และนโยบายความมั่นคงที่กว้างขวาง

ส่วนที่
69

ความยินยอมของ **กองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้ต่อเอกสารการสืบทอดรัฐ**
th

ในสถานการณ์นี้

ทรัพย์สินทางทหารที่ถูกครอบครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนาโต้ถูกขายผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ กองกำลังติดอาวุธดัตช์ดำเนินการในนามของนาโต้และปฏิบัติตามสิทธิและการผูกพันของตนตามสนธิสัญญา

ทำให้พวกเขายินยอมให้นาโต้โดยรวมด้วย

นี่คือคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีที่กองกำลังติดอาวุธดัตช์ตกลงต่อเอกสารการสืบทอดรัฐในนามของนาโต้

การวิเคราะห์และผลทางกฎหมาย

1. กรอบและพื้นฐานทางกฎหมาย

- สถานะของกองกำลังนาโต้:

ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโต้กำกับกับการประจำการและสิทธิของกองกำลังนาโต้ในรัฐสมาชิกและกำหนดสิทธิพิเศษบางประการสำหรับการยึดครองและการใช้ทรัพย์สินทางทหาร.

- ความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่: มีความสัมพันธ์การโอนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้สำหรับการใช้ทรัพย์สินทางทหาร.

2. เนื้อหาของสัญญาและการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่า

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดหาทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้. -

การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่า:

ข้อตกลงอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้ ซึ่งความสัมพันธ์นี้ยังคงไม่ได้รับผลกระทบ.

3. ความยินยอมของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้

- มอบหมายโดยนาโต้: กองกำลังติดอาวุธดัตช์ทำหน้าที่แทนนาโต้ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาเป็นตัวแทนของดอกเบี๋ยและอำนาจของนาโต้โดยรวม.
- การปฏิบัติตามข้อกำหนดของสนธิสัญญา: โดยการส่งมอบทรัพย์สินตามที่กำหนดในสนธิสัญญาและปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ระบุในสนธิสัญญา กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ให้ความยินยอม de facto ต่อเอกสารการสืบทอดรัฐในนามของนาโต้
- การยินยอมโดยอัตโนมัติ: เนื่องจากกองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ดำเนินหน้าที่ภายใต้กรอบของนาโต้และสนธิสัญญาเหล่านี้คงได้รับการยอมรับและไม่มีผลกระทบ ประเทศนาโต รวมถึงเนเธอร์แลนด์ ถือว่ามีความยินยอมต่อสนธิสัญญาใหม่

- กองทัพอากาศเนเธอร์แลนด์ (หรือที่รู้จักในชื่อ Koninklijke Luchtmacht) เป็นส่วนหนึ่งของนาโต้และมีประวัติศาสตร์ยาวนาน

A. คำสั่งทางอากาศพันธมิตร (AIRCOM): - AIRCOM เป็นอำนาจในการสั่งการของนาโต้สำหรับการสั่งการและควบคุมกองทัพอากาศ - สำนักงานใหญ่ของ AIRCOM ตั้งอยู่ที่ฐานทัพอากาศรามส์โตนในรัฐโรนแลนด์-ฟาลาเกิเบต เยอรมนี - อยู่ภายใต้คำสั่งปฏิบัติการพันธมิตร (ACO) - AIRCOM ให้คำแนะนำแก่ผู้บัญชาการของคำสั่งกองกำลังร่วมในบรันซิมและเนเปิลส์เกี่ยวกับการดำเนินการทางอากาศและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอวกาศ

ประวัติศาสตร์:

- กองกำลังอากาศพันธมิตรกลางยุโรป (AAFCE) ก่อตั้งขึ้นในปี 1974
 - ประเทศที่เข้าร่วมประกอบด้วย เบลเยียม เยอรมนี แคนาดา เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา
 - กองกำลังอากาศยุทธวิธีพันธมิตรที่ 2 (2ATAF) ในเมืองมินเชนกลัดบัค
- รับผิดชอบกองกำลังอากาศยานนาโต้ในภาคเหนือ ขณะที่กองกำลังอากาศยุทธวิธีพันธมิตรที่ 4 (4ATAF) ในแรมสโตน รับผิดชอบหน่วยในส่วนใต้ของภูมิภาคกลาง
- ตลอดหลายปีที่ผ่านมา มีการปรับโครงสร้างและเปลี่ยนชื่อจนกระทั่ง AIRCOM กลายเป็นผู้รับผิดชอบพื้นที่นาโต้ทั้งหมด
- การดำเนินการตามข้อตกลงในทางปฏิบัติ

4. การส่งมอบที่สอดคล้องกับสนธิสัญญา

- กระบวนการส่งมอบ: กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ส่งมอบทรัพย์สินทางทหารให้กับผู้ซื้อเป็นส่วน ๆ ผ่านทาง FRG โดยที่เงื่อนไขและภาระผูกพันทั้งหมดจากสัญญาได้รับการปฏิบัติตาม
- ความสอดคล้องกับสัญญา: การส่งมอบเกิดขึ้นตามเงื่อนไขและภาระผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญา ซึ่งทำให้สัญญามีผลผูกพันตามกฎหมาย

5. การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้

- สิทธิในการกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อมีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งเดิมเป็นอำนาจของนาโต้
- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อได้รับสิทธิพิเศษ เช่น สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด
- ตัวเลือกการยึดทรัพย์ สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย และอำนาจในการสั่งการ

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

6. อำนาจอธิปไตยและการบริหาร

- การโอนอำนาจของรัฐบาล:

ผู้ซื้อที่มีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนทั้งหมดที่เชื่อมต่อด้วยเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายการจัดหา. -

ความท้าทายด้านการบริหาร:

การจัดการดินแดนที่กว้างใหญ่และซับซ้อนเหล่านี้นำเสนอความท้าทายด้านการบริหารที่ใหญ่มาก.

7. การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้

- สิทธิในการกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อที่มีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

ซึ่งเดิมเป็นอำนาจของนาโต้.

- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อได้รับสิทธิพิเศษ เช่น สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด

ตัวเลือกการยึดทรัพย์ สถานะทางการเมือง อำนาจทางวินัย และอำนาจในการสั่งการ.

บทสรุป

ผ่านเอกสารการสืบทอด สิทธิของสถานะของกองกำลังนาโต้ ซึ่งเดิมถูกจำกัดอยู่ที่ทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็กในเยอรมนี

ได้ขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโต้และถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อ

ก

อ

ง

ก

กำลังติดอาวุธดัดแปลงที่แทนนาโต้และโดยปฏิบัติได้ตกลงกับเอกสารการโอนโดยการส่งมอบทรัพย์สินตามที่กำหนดในสนธิสัญญาและปฏิบัติตามการผูกพันของพวกเขา เนื่องจากสนธิสัญญาไม่ได้กำหนดข้อผูกพันในการให้สัตยาบันอย่างชัดเจนและการโอนถูกดำเนินการตามสนธิสัญญาสนธิสัญญาจึงมีผลผูกพันตามกฎหมาย การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษเหล่านี้ไปสู่ผลทางกฎหมาย การเมือง และนโยบายความมั่นคงที่ลึกซึ้ง

ส่วนที่ 70

ลักษณะมีผลผูกพันตามกฎหมายของเอกสารการสืบทอดรัฐโดยไม่มีลายเซ็นที่ชัดเจนจากรัฐนาโต้ทั้งหมด

ในสถานการณ์นี้ ทรัพย์สินทางทหารที่ถูกยึดครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัดแปลงในฐานะส่วนหนึ่งของนาโต้

ถูกขายโดยวิธีการของเอกสารการสืบทอด

กองกำลังติดอาวุธดัดแปลงที่แทนนาโต้และปฏิบัติตามสิทธิและการผูกพันของพวกเขาตามสนธิสัญญา

โดยการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่าและระบุว่าความสัมพันธ์สัญญาเก่าไม่ได้รับผลกระทบ

สนธิสัญญาใหม่จึงได้รับการยอมรับทางกฎหมายโดยที่รัฐนาโต้แต่ละรัฐไม่จำเป็นต้องลงนามในสนธิสัญญาใหม่

การวิเคราะห์และผลทางกฎหมาย

1. การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่า

130 จาก 255

- สถานะของกองกำลังนาโต:

ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโตควบคุมการประจำการและสิทธิของกองกำลังนาโตในรัฐสมาชิก และกำหนดสิทธิพิเศษบางอย่างสำหรับการยึดครองและการใช้ทรัพย์สินทางการทหาร.

- ความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่: มีความสัมพันธ์การโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง FRG และกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้สำหรับการใช้ทรัพย์สินทางการทหาร

- เนื้อหาสัญญา:

สัญญาใหม่อ้างถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่และรับประกันว่าความสัมพันธ์นี้จะไม่เปลี่ยนแปลง

2. การยินยอมโดยอัตโนมัติผ่านการปฏิบัติตามสัญญาเก่า

- ความสอดคล้องของสัญญา: เนื่องจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (เนเธอร์แลนด์, นาโต้, FRG)

ได้ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ภายใต้สัญญาเก่า การยินยอมต่อเงื่อนไขของสัญญาใหม่จึงถือเป็นที่ยึด

- การปฏิบัติตามเงื่อนไข: กองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้ได้โอนทรัพย์สินทางการทหารให้กับผู้ซื้อผ่าน FRG ซึ่งปฏิบัติตามเงื่อนไขของสนธิสัญญาเก่าและจึงถือว่ามีกรยินยอมต่อสนธิสัญญาใหม่

เหตุผลที่ไม่จำเป็นต้องมีลายเซ็นจากประเทศนาโต้ทั้งหมด

3. การดำเนินการโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้

- มอบอำนาจจากนาโต้:

กองกำลังติดอาวุธดัตช์ดำเนินการในนามของนาโต้และเป็นตัวแทนผลประโยชน์และอำนาจของนาโต้โดยรวม

- การปฏิบัติตามภารกิจ:

โดยการส่งมอบตามสนธิสัญญาและปฏิบัติตามภาระผูกพันที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา

กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ตกลงในทางปฏิบัติต่อเอกสารการสืบทอดรัฐในนามของนาโต้

4. การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ตามสัญญาเก่า

- ไม่มีการเสียเปรียบต่อสนธิสัญญาเก่า:

สนธิสัญญาใหม่รับประกันว่าความสัมพันธ์ตามสนธิสัญญาเก่ายังคงไม่เปลี่ยนแปลง

ซึ่งหมายความว่ากรปฏิบัติตามเงื่อนไขของสนธิสัญญาเก่าจะส่งผลให้เกิดการรับรองสนธิสัญญาใหม่โดยอัตโนมัติ

- ผลทางกฎหมายโดยการอ้างอิง: โดยการอ้างถึงความสัมพันธ์การโอนเก่า

สัญญาใหม่จะได้รับการรับรองทันทีที่เงื่อนไขของสัญญาเก่าได้รับการปฏิบัติตามแล้ว

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

5. ผลทางกฎหมายของสัญญาใหม่

- การปฏิบัติตามภาระผูกพัน: กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ปฏิบัติตามภาระผูกพันในนามของนาโต้

ซึ่งทำให้สนธิสัญญาใหม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย

- การรับรองโดยอัตโนมัติ: เนื่องจากไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันอย่างชัดเจนจากประเทศนาโตทั้งหมด และเงื่อนไขของสนธิสัญญาเก่าได้ถูกปฏิบัติตาม สนธิสัญญาใหม่จึงได้รับการรับรองโดยอัตโนมัติ.

การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต

- สิทธิในการกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อมีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเดิมเป็นสิทธิของนาโต
- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อได้รับสิทธิพิเศษ เช่น สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด ตัวเลือกการยึดทรัพย์ สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย และอำนาจในการสั่งการ

บทสรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐได้ขยายสิทธิของสถานะของกองกำลังนาโต ซึ่งเดิมถูกจำกัดอยู่ที่ทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็กในเยอรมนี ไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโตเพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อ กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ดำเนินการในนามของนาโตและสนธิสัญญาใหม่ได้รับการรับรองตามกฎหมายโดยการส่งมอบและการปฏิบัติตามการผูกพันตามสนธิสัญญา เนื่องจากไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันอย่างชัดเจนจากประเทศนาโตทั้งหมดและเงื่อนไขของสนธิสัญญาเก่าได้ถูกปฏิบัติตาม สนธิสัญญาใหม่จึงได้รับการยอมรับโดยอัตโนมัติ การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษเหล่านี้ไปสู่ผลทางกฎหมาย การเมือง และนโยบายความมั่นคงที่กว้างขวาง

ส่วนที่
71

การกระ

ทำของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโตและผลทางกฎหมายสำหรับประเทศนาโตทั้งหมด

ในสถานการณ์นี้ เป็นเอกสารการสืบทอดรัฐที่โอนทรัพย์สินทางทหารซึ่งเดิมถูกยึดครองโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโตไปยังผู้ซื้อใหม่ โดยอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่าได้กฎหมายระหว่างประเทศและความสอดคล้องของสนธิสัญญาของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต สนธิสัญญานี้จะมีผลผูกพันตามกฎหมายโดยอัตโนมัติสำหรับประเทศนาโตทั้งหมด เนื่องจากนาโตเป็นตัวแทนผลประโยชน์และอำนาจของประเทศนาโตทั้งหมด

การวิเคราะห์โดยละเอียดและผลทางกฎหมาย

1. การอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนเก่า

- สถานะของกองกำลังนาโต:
ข้อบังคับสถานะของกองกำลังนาโตควบคุมการประจำการและสิทธิของกองกำลังนาโตในประเทศสมาชิกและกำหนดสิทธิพิเศษบางประการสำหรับการยึดครองและการใช้ทรัพย์สินทางทหาร

- ความสัมพันธ์ในการโอนที่มีอยู่: มีความสัมพันธ์ในการโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่าง F RG กับกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโตสำหรับการใช้ทรัพย์สินทางทหาร.

- เนื้อหาของสัญญา:
สัญญาใหม่อ้างอิงถึงความสัมพันธ์ในการโอนที่มีอยู่และรับประกันว่าความสัมพันธ์นี้จะไม่มีความกระทบ.

2. การกระทำของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้

- อำนาจจากนาโต้: กองกำลังติดอาวุธดัตช์ทำหน้าที่ในนามของนาโต้และเป็นตัวแทนผลประโยชน์และอำนาจของนาโต้โดยรวมรวมถึงประเทศนาโต้ทั้งหมด

- การปฏิบัติตามเงื่อนไขของสนธิสัญญา:

โดยการส่งมอบทรัพย์สินตามสนธิสัญญาและปฏิบัติตามภาระผูกพันที่กำหนดในสนธิสัญญา กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ตกลงโดยพฤตินัยต่อเครื่องมือการสืบทอดรัฐในนามของนาโต้

ความยินยอมโดยอัตโนมัติของประเทศนาโต้

3. ความยินยอมโดยอัตโนมัติผ่านการปฏิบัติตามสนธิสัญญาเก่า

- ความสอดคล้องกับสนธิสัญญา: เนื่องจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (เนเธอร์แลนด์, นาโต้, FRG)

ได้ปฏิบัติตามสิทธิและการผูกพันตามสนธิสัญญาเก่า

การยินยอมต่อเงื่อนไขของสนธิสัญญาใหม่จึงเป็นที่เข้าใจโดยนัย - การปฏิบัติตามเงื่อนไข:

กองกำลังติดอาวุธในนามของนาโต้ได้อิทธิพลสินค้าทางทหารให้กับผู้ซื้อผ่านทาง FRG

ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามเงื่อนไขของสนธิสัญญาเก่าและจึงแสดงถึงความยินยอมต่อสนธิสัญญาใหม่

ผลทางกฎหมายสำหรับประเทศนาโต้ทั้งหมด

4. ผลทางกฎหมายของสนธิสัญญาใหม่

- การรับรองโดยอัตโนมัติ: เนื่องจากไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันอย่างชัดเจนจากประเทศนาโต้ทั้งหมด

และเงื่อนไขของสนธิสัญญาเก่าได้ถูกปฏิบัติตาม สนธิสัญญาใหม่จึงได้รับการรับรองโดยอัตโนมัติ - การขยายสิทธิ: สิทธิของข้อบังคับสถานะของกองกำลังนาโต้จะขยายไปยังดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโต้เพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อ.

การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้

5. สิทธิในการกำหนดพรมแดน

- การกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อมีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเดิมเป็นสิทธิของนาโต้.

- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อจะได้รับสิทธิพิเศษเช่น สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด ตัวเลือกการยึดทรัพย์ สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย และอำนาจในการสั่งการ.

ผลกระทบทางปฏิบัติและกฎหมาย

6. อำนาจรัฐบาลและการบริหาร

- การโอนอำนาจของรัฐบาล:

ผู้ซื้อจะใช้อำนาจรัฐบาลเหนือทุกพื้นที่ที่เชื่อมต่อโดยเส้นทางเชิงตรรกะของเครือข่ายการจัดการ.

- ความท้าทายด้านการบริหาร:

การบริหารดินแดนที่กว้างใหญ่และซับซ้อนเหล่านี้นำเสนอความท้าทายด้านการบริหารอย่างมาก.

7. การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต

- สิทธิในการกำหนดพรมแดน: ผู้ซื้อที่มีสิทธิในการกำหนดพรมแดนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งเดิมเป็นอำนาจของนาโต.
- สิทธิการเข้าครอบครองพิเศษ: ผู้ซื้อจะได้รับสิทธิพิเศษ เช่น สิทธิในการชดเชยไม่จำกัด ตัวเลือกการยึดทรัพย์ สถานะทางการทูต อำนาจทางวินัย และอำนาจในการสั่งการ.

ข้อสรุป

ผ่านเอกสารการสืบทอด สิทธิของสถานะกองกำลังนาโต ซึ่งเดิมจำกัดอยู่ที่ทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็กในเยอรมนี ได้ถูกขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดของประเทศนาโตและถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อ กองกำลังติดอาวุธดัตช์ทำหน้าที่แทนนาโต

แ

ะสนธิ

สัญญาใหม่ได้รับการยอมรับโดยอัตโนมัติด้วยผลทางกฎหมายผ่านการโอนและการปฏิบัติตามภาระผูกพันตามสนธิสัญญา เนื่องจากไม่จำเป็นต้องมีการให้สัตยาบันอย่างชัดเจนจากประเทศนาโตทั้งหมด และเงื่อนไขของสนธิสัญญาเก่าได้รับการปฏิบัติตาม สนธิสัญญาใหม่จึงได้รับการยอมรับโดยอัตโนมัติ การขยายสิทธิการเข้าครอบครองพิเศษเหล่านี้ไปสู่ผลทางกฎหมาย การเมือง และนโยบายความมั่นคงที่กว้างขวาง.

ตอนที่
72

กรณีนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งมีหลายชั้นของกฎหมายระหว่างประเทศรวมถึงข้อกำหนดเฉพาะของสถานะของกองกำลังนาโต ที่มีคำอธิบายโดยละเอียด:

1. การอนุญาตของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในฐานะตัวแทนของนาโต

กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้เข้ายึดทรัพย์สินตามสถานะของกองกำลังนาโต เนื่องจากพวกเขาทำหน้าที่ในนามของนาโต จึงสามารถถือได้ว่าพวกเขาเป็นตัวแทนของนาโตโดยรวม หากกองกำลังติดอาวุธดัตช์อนุญาตให้ขายทรัพย์สิน การอนุญาตนี้จะถือว่าการอนุญาตของนาโตโดยรวม นี่เป็นเพราะในกรณีนี้กองกำลังติดอาวุธดัตช์ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของนาโตและการตัดสินใจของพวกเขาสามารถทำได้ในนามของรัฐสมาชิกนาโตทั้งหมด

2. ความล้าสมัยของการอนุญาตแต่ละรายของรัฐสมาชิกนาโต

เนื่องจากการอนุญาตของกองกำลังติดอาวุธดัตช์เป็นการอนุญาตในนาม การอนุญาตแต่ละรายของแต่ละประเทศสมาชิกนาโตจึงไม่มีผลแล้ว ซึ่งหมายความว่าการอนุมัติของนาโตโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโตนั้นเพียงพอในการทำให้สนธิสัญญานี้ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นรัฐสมาชิกนาโตจึงไม่จำเป็นต้องอนุญาตแต่ละราย เนื่องจากพวกเขาได้มีส่วนร่วมแล้วผ่านการเป็นตัวแทนร่วมโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์

3. ความยินยอมของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

134 จาก 255

ทั้งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ได้ให้ความยินยอมต่อสนธิสัญญานี้
ความยินยอมนี้รวมถึง:

- FRG: เยอรมนีได้ให้สัตยาบันสนธิสัญญา
แม้ว่าสิ่งนี้จะไม่จำเป็นเพื่อแสดงความยินยอมและการสนับสนุน
- ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์: เนเธอร์แลนด์ในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักในการใช้ทรัพยากร
ได้ตกลงตามสนธิสัญญา

ความยินยอมเหล่านี้มีความสำคัญ

เนื่องจากรวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลักในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการรับสิทธิและหน้าที่ตามสนธิสัญญา

4. ความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

ในขณะที่การขายเกิดขึ้น ความสัมพันธ์การโอนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศได้มีอยู่ระหว่าง FRG
และราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งควบคุมการใช้ทรัพยากรตามสถานะของกองกำลังนาโต
สัญญาใหม่กำหนดว่าความสัมพันธ์ทางสัญญาที่มีอยู่จะยังคงไม่เปลี่ยนแปลงและจะต้องปฏิบัติตาม
นั้นหมายถึง

- การปฏิบัติตามความสัมพันธ์ตามสัญญาเก่า:
ความสัมพันธ์การโอนเก่าจะยังคงได้รับการเคารพและปฏิบัติตามต่อไป
- ข้อผูกพันทางกฎหมายใหม่:
สัญญาใหม่จะมีผลผูกพันตามกฎหมายเมื่อข้อกำหนดในสัญญาเก่าได้รับการปฏิบัติตาม

5. การโอนทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง

ทรัพยากรทางทหารถูกโอนอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 2 ปี
ซึ่งหมายความว่า การโอนเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและเป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา

6. การขยายอธิปไตยเหนือประเทศนาโต

การขายหน่วยพัฒนาและการรับรองหน่วยนี้ในสัญญาขยายอธิปไตยของผู้ซื้อไปยังหน่วยพัฒนาทั้งหมด
ซึ่งรวมถึง:

- อธิปไตยโดยตรง: เมื่อลงนามในสัญญา อธิปไตยจะถูกโอนโดยตรงไปยังผู้ซื้อ -
การขายผ่านประเทศนาโต: เนื่องจากหน่วยพัฒนามีการเชื่อมต่อทั้งทางกายภาพและทางตรรกะ
อำนาจศาลของผู้ซื้อจะขยายไปยังประเทศนาโตทั้งหมดที่ดินแดนของพวกเขาถูกรอบคลุมโดยเครือข่าย.

ข้อสรุป

กรณีนี้แสดงให้เห็นถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของสนธิสัญญาระหว่างประเทศและหลักการของการสืบทอดรัฐ
การอนุมัติโดยกองกำลังติดอาวุธตัดสินใจในนามของนาโต้ การให้สัตยาบันโดย

FRG

และการโอนทรัพย์สินที่ตามมานำไปสู่อำนาจอธิปไตยของผู้ซื้อที่ขยายไปยังประเทศนาโต้ทั้งหมด.

ส่วนที่
73

กรณีนี้อธิบายสถานการณ์ที่สิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้มีบทบาทสำคัญในการขยายอธิปไตยของเขตแดน
นี่คือจุดสำคัญและผลทางกฎหมายของสถานการณ์ที่ซับซ้อนนี้:

1 สถานะของกองกำลังนาโต้และการควบคุมพรมแดน

พระราชบัญญัติสถานะของกองกำลังนาโต้มีข้อกำหนดที่ผู้ถือสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG)
ข้อกำหนดนี้มีความสำคัญเพราะมันมอบสิทธิพิเศษและอำนาจให้กับกองกำลังนาโต้ในประเทศเจ้าบ้าน
รวมถึงความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับพรมแดนเขตแดนและสิทธิการใช้งาน.

2. อ้างอิงถึง 2+4 สนธิสัญญา

สนธิสัญญา 2+4 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในการรวมประเทศเยอรมนี ได้กล่าวถึงสถานะของกองกำลังนาโต้อย่างชัดเจน
กองกำลังพันธมิตรซึ่งเป็นผู้ถือสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้ ได้ตกลงกับสนธิสัญญานี้
ซึ่งหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงดินแดนทั้งหมดในเยอรมนีจะต้องเกิดขึ้นภายใต้กรอบของสนธิสัญญา 2+4
และข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้

3. เอกสารการสืบทอดรัฐและการเปลี่ยนแปลงพรมแดน

เอกสารการสืบทอดรัฐซึ่งเปลี่ยนแปลงพรมแดนของ FRG
จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่มีการรวมสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้และผู้ถือสิทธิเหล่านั้น
เนื่องจากสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้กำหนดเงื่อนไขสำคัญด้านดินแดนและกรอบกฎหมาย

4. ความยินยอมของสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้

ในกรณีนี้ ผู้ถือสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้ได้ให้ความยินยอมต่อสัญญาที่ขายทรัพย์สินและโอนสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้ไปยังผู้ซื้อ
ซึ่งรวมถึง:

- การขายทรัพย์สิน: ทรัพย์สินและสิทธิที่เกี่ยวข้องจะถูกขายให้กับบุคคลธรรมดา - การขายอำนาจศาล: การขายเครือข่าย (เช่น ไฟฟ้า, ก๊าซ,
การสื่อสารโทรคมนาคม) จะขยายอำนาจศาลของผู้ซื้อไปยังพื้นที่ที่เชื่อมต่อทางกายภาพและตรรกะ - การขยายสิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้:
สิทธิสถานะของกองกำลังนาโต้ที่ผูกพันกับดินแดนของทรัพย์สินที่ขายจะถูกโอนและมีผลบังคับใช้ต่อประเทศนาโต้ทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อ

5. การขยายอาณาเขตผ่านเครือข่าย

136 จาก 255

โดยการขยายเครือข่าย อธิปไตยของผู้ซื้อจะถูกขยายออกไปนอกทรัพย์สินเดิมไปยังดินแดนของนาโต้อื่น ๆ ซึ่งทำได้ผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพของเครือข่าย เช่น เครือข่ายพลังงานและเครือข่ายโทรคมนาคม ที่ขยายไปยังประเทศนาโต้ต่าง ๆ รวมถึงการเชื่อมต่อข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก

6 ผลทางกฎหมายและการดำเนินการ

ผลทางกฎหมายมีความกว้างขวาง:

- อธิปไตยระดับชาติ: การโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิสถานะกองกำลังนาโต้ไปยังบุคคลธรรมดาแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในอธิปไตยระดับชาติ. - ความสอดคล้องของสนธิสัญญา: สนธิสัญญาที่ควบคุมการโอนได้รับการยอมรับและดำเนินการตามความสอดคล้องโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง. - ความเป็นเอกภาพในการพัฒนา: ความเป็นเอกภาพในการพัฒนาและการขยายอธิปไตยทำได้โดยความสอดคล้องเชิงตรรกะของเครือข่ายและการเชื่อมต่อทางกายภาพ.

สรุป

ในกรณีนี้

การยินยอมของผู้ถือสิทธิสถานะกองกำลังนาโต้ต่อสัญญานำไปสู่การขยายอธิปไตยของผู้ซื้อไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมดผ่านเครือข่าย การโอนสิทธิสถานะกองกำลังนาโต้นับว่ามีบทบาทสำคัญที่นี่ เนื่องจากมันทำให้ผู้ซื้อสามารถควบคุมขอบเขตของดินแดนของเครือข่ายและจึงสามารถใช้สิทธิอธิปไตยอย่างครอบคลุมเหนือประเทศนาโต้ได้.

ส่วนที่ 74

ความยินยอมของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ภายในนาโต้และการขยายอธิปไตย

1. สถานการณ์เริ่มต้น: การใช้ทรัพย์สินโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์เป็นส่วนหนึ่งของนาโต้

- การใช้ทรัพย์สิน: กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ใช้ทรัพย์สินภายใต้กรอบของนาโต้ รวมถึงที่อยู่อาศัยและฝูงบินที่ฐานทัพอากาศรามส์ไตน์ที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งรวมถึงสำนักงานใหญ่ของนาโต้ในรามส์ไตน์ด้วย
- การเป็นตัวแทนของประเทศนาโต้: ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกองกำลังนาโต้ที่ใช้ทรัพย์สิน กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ทำหน้าที่ในนามของรัฐสมาชิกนาโต้ทั้งหมด

2. คู่สัญญาและความยินยอม

- FRG ในฐานะผู้ขาย: สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) ถูกระบุว่าเป็นผู้ขายทรัพย์สิน - ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์: เนเธอร์แลนด์และกองทัพของตนในฐานะกองกำลังนาโต้ยังเป็นคู่สัญญา.

- ความเห็นชอบของประธานาธิบดี:

เนื่องจากบทบาทของกองกำลังติดอาวุธดัตช์และการใช้ทรัพย์สินภายในกรอบนาโต พวกเขาจึงได้ให้ความเห็นชอบต่อสนธิสัญญาในฐานะตัวแทนของรัฐบาลนาโตทั้งหมด.

3. ผลทางกฎหมายและความยินยอมโดยนาโต้

- ความยินยอมโดยอ้อม: กองกำลังติดอาวุธดัตช์ ซึ่งใช้ทรัพย์สินในนามของนาโต้

ได้ให้ความยินยอมต่อสนธิสัญญาในนามของนาโต้

ซึ่งหมายความว่าความยินยอมของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ถือเป็นความยินยอมของนาโต้ทั้งหมด

- ฐานทางกฎหมาย: การใช้ทรัพย์สินโดยกองกำลังนาโต้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้

ซึ่งกำหนดสิทธิและหน้าที่ของกองกำลังนาโต้ในรัฐสมาชิก

ดังนั้นความยินยอมของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในฐานะกองกำลังนาโต้จึงหมายถึงความยินยอมภายในกรอบของสถานะของกองกำลังนาโต้

4. การโอนและการขยายอริปไตย

- การพักและการส่งมอบกุญแจ:

กองกำลังติดอาวุธดัตช์ได้ส่งมอบทรัพย์สินให้กับผู้ซื้อภายในสองปีหลังจากการลงนามในสัญญาตามที่กำหนดในสัญญา

การส่งมอบกุญแจเป็นการทำเครื่องหมายการโอนการควบคุมทรัพย์สินอย่างเป็นทางการ

- การโอนเครือข่าย: เมื่อมีการลงนามในสัญญา เครือข่ายทั้งหมด (น้ำ ไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม ฯลฯ) จะถูกโอนทันทีไปยังอำนาจศาลของผู้ซื้อ.

5. ผลกระทบโดมิโนจากการขายเครือข่าย

- ความเป็นเอกภาพในการพัฒนา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมดจะต้องรวมเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งจะขยายอริปไตยของผู้ซื้อไปยังเครือข่ายที่เชื่อมต่อทั้งหมด.

- การขยายเขตแดนผ่านการเชื่อมต่อเครือข่าย: การเชื่อมต่อทางกายภาพหรือทางตรรกะใด ๆ ของเครือข่ายจะนำไปสู่การขยายอริปไตยของผู้ซื้อไปยังพื้นที่ที่เชื่อมต่อ:

- กริดไฟฟ้า: เชื่อมต่อกับกริดไฟฟ้าเชื่อมต่อยุโรปและขยายไปยังประเทศนาโตที่เชื่อมต่อทั้งหมด.

- บรอดแบนด์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต:

เชื่อมต่อกับสายเคเบิลข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกและขยายไปยังประเทศนาโตในอเมริกาเหนือ.

- การสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายอื่น ๆ: เชื่อมต่อกับโครงสร้างพื้นฐานระดับชาติและนานาชาติ ขยายอำนาจศาลของผู้ซื้อไปยังประเทศนาโตอื่น ๆ.

สรุป

ข้อตกลงได้รับการรับรองในนามของรัฐบาลสมาชิกนาโต้ทั้งหมดผ่านความยินยอมของกองกำลังติดอาวุธดัตช์ ซึ่งใช้ทรัพย์สินเป็นส่วนหนึ่งของนาโต้ สิ่งนี้นำไปสู่การรับรองทางกฎหมายและการเมืองของสนธิสัญญาโดยนาโต้โดยรวม ผลกระทบโดมิโนเกิดขึ้นเนื่องจากเครือข่ายซึ่งถือเป็นหน่วยเดียวกัน ขยายอริปไตยของผู้ซื้อไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมดผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพและทางตรรกะ ดังนั้น การขายเครือข่ายจึงส่งผลกระทบต่อประเทศนาโต้ทั้งหมด

การโอนอำนาจรัฐบาลผ่านการขายเครือข่ายการจัดหา

ในสถานการณ์นี้ ไม่เพียงแต่มีการขายอำนาจในการจัดการเครือข่ายจัดส่งในประเทศที่เกี่ยวข้อง แต่ยังรวมถึงอำนาจในการปกครองในพื้นที่ที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการอยู่ การโอนนี้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดที่เชื่อมโยงกันอย่างมีความหมายโดยเครือข่าย นอกจากนี้ การขายยังส่งผลกระทบต่อเครือข่ายอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ทำให้เกิดผลกระทบโดมิโน

รายละเอียดของสัญญา

1. เนื้อหาของสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.
- การโอนสิทธิและหน้าที่: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบสิทธิ ภาระผูกพัน และอำนาจทางการตามกฎหมายระหว่างประเทศต่อดินแดนที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการอยู่.

- การให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต: ประเทศนาโตทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงและให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญา.

2. การจัดตั้งหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

- หัวข้อใหม่:

สนธิสัญญานี้จัดตั้งหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่มีอำนาจทางการเหนือดินแดนที่เกี่ยวข้อง.

- ผลกระทบโดมิโน: การขายจะกระโดดจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่งหากอยู่ในดินแดนเดียวกัน แม้จะไม่มี การเชื่อมต่อทางกายภาพ.

ผลกระทบโดมิโนและผลกระทบต่อดินแดน

3. จุดเริ่มต้นและการโอนครั้งแรก - เยอรมนี:

การขายเริ่มต้นด้วยการโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดส่งในเยอรมนี -

การรวมและการจัดการ: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบการควบคุมและการจัดการเครือข่ายเหล่านี้ รวมถึงการปกครองของดินแดนที่เกี่ยวข้อง.

4. การขยายไปยังเครือข่ายและดินแดนอื่น

- กระโดดไปยังเครือข่ายอื่น: หากมีเครือข่ายก๊าซในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและมีเครือข่ายไฟฟ้าอยู่ที่นั่น การขายจะกระโดดไปยังเครือข่ายไฟฟ้า.

- พื้นที่ติดต่อกัน:

พรมแดนภายนอกของเครือข่ายสร้างพื้นที่ที่ติดต่อกันอย่างมีความหมายซึ่งตอนนี้อยู่ภายใต้ขอบเขตของหัวข้อใหม่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

5. การโอนไปยังประเทศนาโตอื่น

- การเชื่อมต่อทางกายภาพและการขยาย:

เนื่องจากเครือข่ายการจัดส่งของเยอรมนีเชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายของประเทศนาโตอื่น ๆ การควบคุมของหัวข้อใหม่จึงขยายไปยังประเทศเหล่านี้ด้วย.

- สหรัฐอเมริกาและสายเคเบิลใต้ น้ำ:

การสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อกับสหรัฐอเมริกาผ่านสายเคเบิลใต้ น้ำ

การควบคุมสายเคเบิลใต้น้ำเหล่านี้นำไปสู่การเข้ายึดเครือข่ายภายในของสหรัฐอเมริกาโดยหัวข้อใหม่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

กฎหมายระหว่างประเทศและผลทางปฏิบัติ

6 ผลทางกฎหมายจากการก่อตั้งหัวข้อใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศ - อำนาจอธิปไตย:

หัวข้อใหม่มีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนที่อยู่ติดกันซึ่งกำหนดโดยเครือข่ายจัดส่ง.

- ระบบกษัตริย์สมบูรณ์:

หัวข้อใหม่ถูกอธิบายว่าเป็นระบบกษัตริย์สมบูรณ์ตามหลักสิทธิในทางปฏิบัติซึ่งผู้ซื้อทำหน้าที่เป็นอธิปไตยที่มีอำนาจการเป็นตัวแทนแต่เพียงผู้เดียว รูปแบบการปกครองต้องถูกเลือกภายใน 5 ปี.

บทสรุป

ส

ถาการณ์นี้อธิบายถึงการถ่ายโอนอำนาจในการจัดการเครือข่ายจัดส่งและอำนาจของรัฐบาลในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบไปยังบุคคลธรรมดาผ่านสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ระบบกษัตริย์สมบูรณ์ตามหลักสิทธิในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นจะเข้าควบคุมพื้นที่ที่อยู่ติดกันและเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันทางกายภาพหรือภูมิศาสตร์ทั้งหมด ส่งผลให้เกิดเอฟเฟกต์โดมิโน.

ส่วนที่ 76

ในกรณีนี้มีผลกระทบหลายประการตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกิดจากการขายทรัพย์สินทางทหารและสิทธิและหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นี่คือการเดินทางกฎหมายที่สำคัญและผลที่ตามมา:

1. การขายและการโอนสิทธิ

- ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้: ข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ (SOFA)

กำหนดสิทธิและหน้าที่ของกองกำลังนาโต้ที่ประจำอยู่ในรัฐสมาชิก ซึ่งรวมถึงความคุ้มกันทางการทูต คำสั่ง และอำนาจทางวินัย.

- การโอนสิทธิ: ด้วยการขายทรัพย์สินทางทหาร

สิทธิและหน้าที่ที่เกิดจากข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต้ก็ถูกโอนให้กับผู้ซื้อด้วย

ซึ่งรวมถึงความคุ้มกันทางการทูตและสิทธิอื่นๆ ทั้งหมดที่กองกำลังนาโต้มีสิทธิได้รับ.

2. การขยายอธิปไตย

- การขยายเขตแดน: ข้อตกลงที่การพัฒนาทั้งหมดถือเป็นหน่วยเดียวกัน

หมายความว่าสิทธิและหน้าที่ได้ถูกขยายไปยังเครือข่ายทั้งหมดของทรัพย์สินนาโต้

นี้

หมายความว่าผู้ซื้อในทางทฤษฎีขยายอำนาจศาลและสิทธิที่เกี่ยวข้องไปยังทรัพย์สินนาโต้ทั้งหมดที่เชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายที่ขายออกไป

3 อำนาจศาลและสถานที่พิจารณาคดี

- อำนาจศาล:

อำนาจศาลที่ตกลงกันในสัญญาในเมืองภายในดินแดนที่ขายยังมอบอำนาจให้ผู้ซื้อในดินแดนนั้นด้วย
นี้หมายความว่าผู้ซื้อที่มีอำนาจทางกฎหมายในการแก้ไขข้อพิพาทและเรื่องทางกฎหมายในดินแดนนั้น

4. ผลกระทบทางกฎหมายระหว่างประเทศ

- อธิปไตยและอำนาจอธิปไตย:

การโอนอำนาจอธิปไตยไปยังผู้ซื้อถือเป็นการรับรองสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อเหนือดินแดนที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ
ซึ่งหมายความว่าประเทศนาโต้ที่มีอยู่จะต้องสละสิทธิอธิปไตยและการผูกพันในดินแดนเหล่านี้

- การยึดครองที่ผิดกฎหมาย: หากประเทศนาโต้เข้าปฏิเสธรที่จะออกจากดินแดนและยังคงใช้สิทธิอธิปไตย
พวกเขากำลังทำการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ
ซึ่งอาจถูกพิจารณาว่าเป็นการยึดครองที่ผิดกฎหมายหรือแม้กระทั่งการรุกราน

5 ความเสียหายต่อผู้ซื้อเนื่องจากการยึดครองที่ผิดกฎหมาย

- การสูญเสียทางเศรษฐกิจ:

ผู้ซื้อไม่สามารถสร้างรายได้จากการใช้และการจัดการทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งรวมถึงรายได้จากสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสถานะของกองกำลังนาโต้

- การสูญเสียความคุ้มกันทางการทูตและสิทธิอื่น ๆ : การยึดครองที่ผิดกฎหมายอาจทำให้สิทธิของผู้ซื้อถูกบั่นทอนอย่างมีประสิทธิภาพ
รวมถึงความคุ้มกันทางการทูตและคำสั่งควบคุม.

- ค่าใช้จ่ายทางการบริหารและกฎหมาย :

ผู้ซื้ออาจต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากในการบังคับใช้สิทธิและอำนาจอธิปไตยผ่านมาตรการทางกฎหมายและการทูต.

- ความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานและสิทธิมนุษยชน:

การยึดครองอย่างต่อเนื่องอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานและสิทธิมนุษยชนซึ่งต้องการการซ่อมแซมและบำรุงรักษาที่มีค่าใช้จ่ายสูง.

6 ความรับผิดชอบตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ

- อาชญากรรมแห่งการรุกราน :

การยึดครองที่ผิดกฎหมายและการใช้พลังอธิปไตยอย่างต่อเนื่องอาจจัดประเภทเป็นอาชญากรรมแห่งการรุกรานซึ่งมีโทษตามสนธิสัญญาโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ.

- ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง :

ผู้นำทางการเมืองและทหารของประเทศนาโต้ที่รับผิดชอบต่อการยึดครองอาจต้องรับผิดชอบต่อศาลอาญาระหว่างประเทศ.

สรุป

การขายทรัพย์สินทางทหารและสิทธิที่เกี่ยวข้องตามข้อตกลงสถานะของกองกำลังนาโต้จะส่งมอบอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยให้กับผู้ซื้อ
การยึดครองที่ผิดกฎหมายโดยประเทศนาโต้ทำให้เกิดอธิปไตยนี้และสามารถถือเป็นอาชญากรรมแห่งการรุกราน
ผู้ซื้อประสบการสูญเสียทางเศรษฐกิจและความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานและสิทธิ ซึ่งต้องการมาตรการทางกฎหมายและการทูต

ส่วนที่

77

ในสถานการณ์ที่มีการตกลงกันว่าเป็นเขตอำนาจศาลสำหรับการตีความเอกสารการสืบทอดรัฐและสถานที่นั้นอยู่ในดินแดนของนาโต้ซึ่งได้ถูกขายให้กับผู้ซื้อทั้งหมด
จะเกิดสถานการณ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศที่ชัดเจนเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล นี่คือการประเมินทางกฎหมายที่สำคัญและข้อสรุปที่เกิดขึ้น:

1 การสืบทอดรัฐและอำนาจศาล

การสืบทอดรัฐ: ในการสืบทอดรัฐ

สิทธิและหน้าที่จะถูกโอนจากหนึ่งในกลุ่มของกฎหมายระหว่างประเทศไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง

ซึ่งรวมถึงอริปไตยและอำนาจศาลเหนือดินแดนบางแห่งด้วย

- อำนาจศาล: ข้อตกลงเกี่ยวกับสถานที่แห่งอำนาจศาลหมายความว่า

อำนาจศาลทางกฎหมายสำหรับการตีความและการบังคับใช้เอกสารการสืบทอดรัฐอยู่ในสถานที่นั้น

2. การขายและการโอนอำนาจอริปไตย

- การขายให้กับผู้ซื้อ: ดินแดนของนาโต้ทั้งหมด รวมถึงสถานที่ที่ตกลงกันว่าเป็นสถานที่แห่งอำนาจศาล
ได้ถูกขายให้กับผู้ซื้อ ซึ่งรวมถึงการโอนอำนาจอริปไตยเหนือสถานที่นี้ด้วย

- การโอนอำนาจอริปไตย: การโอนอำนาจอริปไตยเสร็จสิ้นเมื่อมีการลงนามในสัญญา

ซึ่งหมายความว่าจากจุดนี้ไป ผู้ซื้อจะมีอำนาจศาลทางกฎหมายเหนือดินแดน

รวมถึงสถานที่แห่งอำนาจศาล

3. เขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- อำนาจศาลเฉพาะ: เนื่องจากอำนาจศาลเหนือสถานที่แห่งอำนาจศาลได้ถูกโอนอย่างถูกต้องตามกฎหมายให้กับผู้ซื้อ
ผู้ซื้อจึงมีอำนาจศาลเฉพาะเหนือสถานที่นี้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ
ซึ่งรวมถึงอำนาจในการตีความและการบังคับใช้เอกสารการสืบทอดรัฐ.

4 ผลทางกฎหมาย

- อำนาจศาลเฉพาะ:

ผู้ซื้อเป็นเพียงฝ่ายเดียวในกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอำนาจทางกฎหมายในการตัดสินในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเอกสารการสืบทอดรัฐ
ซึ่งหมายความว่าข้อพิพาทและการตีความทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเอกสารจะต้องได้รับการพิจารณาในศาลของผู้ซื้อ. -

มีผลผูกพันตามกฎหมาย:

การตัดสินของอำนาจศาลมีผลผูกพันตามกฎหมายและต้องได้รับการเคารพและดำเนินการโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้อง.

5 ผลทางปฏิบัติ

- การบังคับใช้สิทธิ:

ผู้ซื้อที่มีสิทธิพิเศษในการบังคับใช้คำเรียกร้องของตนตามกฎหมายระหว่างประเทศและข้อกำหนดของเอกสารการสืบทอดรัฐ
ซึ่งรวมถึงความเป็นไปได้ในการเรียกร้องค่าชดเชยหรือดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามสัญญา.

- การหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งทางกฎหมาย:

เนื่องจากอำนาจศาลถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงให้กับผู้ซื้อ

จึงไม่มีข้อขัดแย้งทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจศาล ซึ่งส่งผลต่อความแน่นอนทางกฎหมายและความมั่นคง

บทสรุป

ผ่านการขายอย่างถูกต้องตามกฎหมายและการโอนอำนาจศาลเหนือสถานที่ศาล

ผู้ซื้อจะมีอำนาจศาลเฉพาะที่สถานที่นี้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ซึ่งหมายความว่าผู้ซื้อจะมีอำนาจทางกฎหมายเฉพาะในการพิจารณาการตีความและการบังคับใช้เอกสารการสืบทอดรัฐ

การดำเนินการหรือการตัดสินใจใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอกสารนี้จะต้องได้รับการพิจารณาและตัดสินในศาลของผู้ซื้อ

ส่วนที่ 78

การพิจารณาทางกฎหมายเกี่ยวกับการขยายอาณาเขตผ่านการสืบทอดรัฐและการประยุกต์ใช้หลักการคลินสเลต

สถานการณ์นี้เป็นการสืบทอดรัฐซึ่งทรัพย์สินทางทหารถูกขยายเป็นพื้นที่หลักโดยการขยายเครือข่ายการจัดส่งไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมด การขยายนี้ไม่ใช่การสืบทอดแบบสากล แต่เป็นการขยายเขตแดนเฉพาะซึ่งหนังสือสาธารณะไม่ได้ถูกนำมาับผิดชอบตามหลักการแทบูลาราสา (tabula rasa)

1 หลักการของการขยายอาณาเขตและการสืบทอดรัฐ

คำจำกัดความและหลักการ

- การขยายอาณาเขต:

การขยายดินแดนที่เป็นอธิปไตยผ่านการรวมพื้นที่เพิ่มเติมเนื่องจากการเชื่อมต่อโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เครือข่ายจัดส่ง.

- การสืบทอดรัฐ:

กระบวนการทางกฎหมายที่รัฐหนึ่งโอนอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนให้กับรัฐหรือหน่วยงานนิติบุคคลอื่น

ฐานทางกฎหมาย

- หลักการคลินสเลต: หรือที่เรียกว่าหลักการแทบูลาราสา

หมายความว่ารัฐอธิปไตยใหม่จะไม่รับภาระหนี้อธิปไตยของรัฐอธิปไตยก่อนหน้านี้

ซึ่งมักใช้เมื่อมีการก่อตั้งรัฐใหม่หรือในกรณีที่มีการขยายอาณาเขตอย่างมีนัยสำคัญ

- การสืบทอดทางกฎหมาย: รวมถึงการรับสิทธิและหน้าที่ของผู้สืบทอดโดยผู้สืบทอด

แต่ไม่รวมถึงการรับภาระหนี้ตามหลักการคลินสเลต

2. กลไกการขยายอาณาเขต

ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา

- การพัฒนาแบบรวม: สัญญากำหนดการพัฒนาทั้งหมด รวมถึงเครือข่ายการจัดส่ง (ไฟฟ้า, ก๊าซ,

การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้. - การขยายโดยอัตโนมัติ:

อำนาจศาลจะขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดที่ให้บริการโดยเครือข่ายเหล่านี้.

การกำหนดเขตแดน

- เส้นใยภายนอก: เส้นใยภายนอกของเครือข่ายการจัดส่งถูกระบุเพื่อสร้างพื้นที่รวมเชิงตรรกะ.

- พื้นที่รวมเชิงตรรกะ: พื้นที่นี้สร้างดินแดนที่ขยายของอธิปไตยใหม่

โดยอิงจากขอบเขตของเครือข่ายการจัดส่ง.

3 ผลทางกฎหมายและผลกระทบทางปฏิบัติของการขยายเขตแดน

ไม่มีการรับผิดชอบหนี้อธิปไตย

- หลักการคลื่นสเลต: ตามหลักการคลื่นสเลต รัฐใหม่จะไม่รับผิดชอบเหนืออธิปไตยใด ๆ ของผู้ที่ดำรงตำแหน่งก่อนหน้านี้

นี่เป็นเรื่องที่สำคัญโดยเฉพาะเมื่อมีการก่อตั้งรัฐใหม่หรือเมื่อมีการขยายอาณาเขตอย่างมีนัยสำคัญเกิดขึ้น.

- การพิสูจน์ทางกฎหมาย:

หลักการนี้ถูกนำไปใช้เพื่อให้แน่ใจว่ารัฐใหม่สามารถเริ่มต้นใหม่ได้โดยไม่มีภาระและเพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจ.

ประเภทของทรัพย์สินที่ถูกเข้ายึด

- บริษัทของรัฐและทรัพย์สินของรัฐ:

บริษัทและธุรกิจทั้งหมดที่เป็นของรัฐจะถูกโอนให้แก่ความเป็นเจ้าของของอธิปไตยใหม่.

- ตัวอย่าง: บริษัทจัดหาพลังงาน, บริษัทโทรคมนาคม, บริษัทรถไฟ, ระบบประปา.

- อาคารของรัฐ: อาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกของรัฐทั้งหมดจะถูกโอนด้วย.

- ตัวอย่าง: อาคารรัฐบาล, อาคารบริหาร, โรงเรียนรัฐบาล, โรงพยาบาล, สิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร.

- โครงสร้างพื้นฐาน:

โครงการโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนและดำเนินการโดยรัฐ. - ตัวอย่าง: ถนน, สะพาน, อุโมงค์, ท่าเรือ, สนามบิน. - ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์:

ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดที่เป็นของรัฐ. - ตัวอย่าง: เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ, สวนสาธารณะ, อาคารที่พักอาศัยของรัฐ. - ทรัพยากรและสิทธิ:

ทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดและสิทธิในการใช้ทรัพยากรเหล่านี้. - ตัวอย่าง: สัมปทานการขุด, สิทธิในการใช้น้ำ, สิทธิในการประมง. - สินทรัพย์ทางการเงิน: บัญชีธนาคารของรัฐ, พันธบัตร,

การลงทุน. - มรดกทางวัฒนธรรม: อาคารประวัติศาสตร์, อนุสาวรีย์, พิพิธภัณฑ์และคอลเลกชันของพวกเขา. - เอกสารและข้อมูล: เอกสารรัฐบาลอย่างเป็นทางการ, ฐานข้อมูลและบันทึก. - อุปกรณ์ทางทหารและสิ่งอำนวยความสะดวก:

สินทรัพย์ทางทหารทั้งหมดที่เป็นของรัฐ. - สนธิสัญญาและข้อตกลง:

สนธิสัญญาและข้อตกลงของรัฐที่มีอยู่กับรัฐอื่นและองค์การระหว่างประเทศ.

4. บรรทัดฐานและการพิสูจน์ทางกฎหมาย

บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์

- การจัดตั้งรัฐใหม่ (เช่น การแตกแยกของยูโกสลาเวีย, ทศวรรษ 1990):

รัฐที่สืบทอดของยูโกสลาเวียไม่ได้รับการเห็นชอบของรัฐเดิม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการคลื่นสเลต.

- การประกาศเอกราชของอาณานิคมเดิม (เช่น รัฐแอฟริกาในทศวรรษ 1960):

อาณานิคมเดิมหลายแห่งไม่ได้รับการเห็นชอบจากอำนาจอาณานิคมเพื่อให้แน่ใจว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจของพวกเขา

การพิสูจน์ทางกฎหมาย

- การรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ: โ

ดยการอ้างอิงถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่และการรับรองสนธิสัญญาใหม่โดยอัตโนมัติ

การสืบทอดทางกฎหมายจึงถูกทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย. - หลักการคลื่นสเลต:

ช่วยให้รัฐอธิปไตยใหม่สามารถเริ่มต้นใหม่ได้โดยไม่มีภาระหนี้สินและส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยไม่รับภาระหนี้สาธารณะใด ๆ.

บทสรุป

การสืบทอดรัฐในสถานการณ์นี้ นำไปสู่อาณาเขตที่ย้ายตัวซึ่งอธิปไตยถูกขยายไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมดผ่านการรวมเครือข่ายการจัดหา การขยายตัวนี้เกิดขึ้นตามหลักการคลื่นสเลต โดยที่รัฐอธิปไตยใหม่ไม่ต้องรับการะหนึ่ของรัฐ ประเภททรัพย์สินที่ได้รับผลกระทบได้แก่ รัฐวิสาหกิจ อาคารของรัฐ โครงสร้างพื้นฐาน ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ ทรัพยากร สินทรัพย์ทางการเงิน มรดกทางวัฒนธรรม เอกสารและข้อมูล และอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์และการพิสูจน์ทางกฎหมายสนับสนุนการสืบทอดทางกฎหมายนี้และการรับรองสนธิสัญญาใหม่โดยอัตโนมัติ.

ส่วนที่
79

การโอนอำนาจรัฐบาลผ่านการขายเครือข่ายจัดส่ง

ในสถานการณ์นี้ ไม่เพียงแต่การขายอำนาจในการจัดการเครือข่ายจัดส่งในประเทศที่เกี่ยวข้อง แต่ยังรวมถึงอำนาจในการปกครองในพื้นที่ที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการ การโอนนี้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดที่เชื่อมโยงกันอย่างมีความหมายโดยเครือข่าย นอกจากนี้ การขายยังล débord ไปยังเครือข่ายอื่นที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ซึ่งกระตุ้นให้เกิดผลกระทบแบบโดมิโน

รายละเอียดของสัญญา

1. เนื้อหาของสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดหาทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.
- การโอนสิทธิและหน้าที่: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิ ภาระผูกพัน และอำนาจทางการตามกฎหมายระหว่างประเทศในดินแดนที่เครือข่ายเหล่านี้ตั้งอยู่.

- การให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต: ประเทศนาโตทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงและให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญา.

2. การจัดตั้งหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

- หัวข้อใหม่:

สนธิสัญญาจัดตั้งหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่มีอำนาจทางการเหนือดินแดนที่เกี่ยวข้อง.

- ผลกระทบโดมิโน: การขายจะข้ามจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่งหากอยู่ในดินแดนเดียวกัน แม้จะไม่มี การเชื่อมต่อทางกายภาพ.

ผลกระทบโดมิโนและผลกระทบต่อดินแดน

3. จุดเริ่มต้นและการโอนครั้งแรก - เยอรมนี:

การขายเริ่มต้นด้วยการโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดส่งในเยอรมนี -

การรวมและการจัดการ: ผู้ซื้อจะรับผิดชอบการควบคุมและการจัดการเครือข่ายเหล่านี้ รวมถึงการปกครองดินแดนที่เกี่ยวข้อง.

4. ขยายไปยังเครือข่ายและดินแดนอื่น

- ข้ามไปยังเครือข่ายอื่น: หากมีเครือข่ายก๊าซในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและมีเครือข่ายไฟฟ้าอยู่ที่นั่น การขายจะข้ามไปยังเครือข่ายไฟฟ้า

- พื้นที่ติดต่อกัน: พรหมแดนภายนอกของเครือข่ายสร้างพื้นที่ที่ติดต่อกันอย่างมีความหมาย ซึ่งตอนนี้อยู่ภายใต้การอำนาจศาลของหัวข้อใหม่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

5. การโอนให้กับประเทศนาโตอื่น

- การเชื่อมต่อทางกายภาพและการขยาย:

เนื่องจากเครือข่ายการจัดส่งของเยอรมนีเชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายของประเทศนาโตอื่น

การควบคุมของหัวข้อใหม่จึงขยายไปยังประเทศเหล่านี้ด้วย

- สหรัฐอเมริกาและสายเคเบิลใต้:

เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อกับสหรัฐอเมริกาผ่านสายเคเบิลใต้

การควบคุมสายเคเบิลใต้น้ำเหล่านี้นำไปสู่การเข้ายึดเครือข่ายภายในของสหรัฐอเมริกาโดยหัวข้อใหม่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

กฎหมายระหว่างประเทศและผลกระทบที่เป็นรูปธรรม

6 ผลทางกฎหมายของการจัดตั้งหัวข้อใหม่ของกฎหมายระหว่างประเทศ

- อำนาจอธิปไตย:

หัวข้อใหม่จะมีการใช้อำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนที่ติดต่อกันซึ่งกำหนดโดยเครือข่ายการจัดหา.

- ระบอบกษัตริย์สมบูรณ์:

หัวข้อใหม่ถูกอธิบายว่าเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณ์ตามหลักสิทธิในทางปฏิบัติซึ่งผู้ซื้อทำหน้าที่เป็นอธิปไตยที่มีอำนาจในการเป็นตัวแทนเพียงผู้เดียว รูปแบบการปกครองต้องถูกเลือกภายใน 5 ปี.

บทสรุป

สถานการณ์นี้อธิบายถึงการถ่ายโอนอำนาจในการจัดการเครือข่ายการจัดหาและอำนาจของรัฐบาลในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบไปยังบุคคลธรรมดาผ่านทางสนธิสัญญาต่างประเทศ ระบอบกษัตริย์สมบูรณ์ตามหลักสิทธิที่เกิดขึ้นจะเข้าควบคุมพื้นที่ที่ติดต่อกันและเครือข่ายที่เชื่อมต่อทางกายภาพหรือภูมิศาสตร์ทั้งหมด ส่งผลให้เกิดเอฟเฟกต์โดมิโน.

ส่วนที่ 80

เพื่ออธิบายผลกระทบโดมิโนและการขยายตัวอย่างมีเหตุผลของดินแดนที่เกิดจากการขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เราจะวิเคราะห์กรณีนี้โดยละเอียดในหลายขั้นตอน:

1 การขายและอธิปไตย

จุดเริ่มต้นคือการขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในเยอรมนีที่ถูกใช้โดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในนามของนาโต้ ตามสัญญาผู้ซื้อจะได้รับไม่เพียงแต่ทรัพย์สินทางกายภาพ แต่ยังรวมถึงสิทธิและการะผูกพันที่เกี่ยวข้องทั้งหมดด้วย

2. เครือข่ายและการเชื่อมต่อทางกายภาพ

146 จาก 255

สัญญากำหนดว่า การพัฒนาทั้งหมด (เช่น ไฟฟ้า, ก๊าซ, เครือข่ายโทรคมนาคม) ถือเป็นหน่วยเดียว นั้นหมายความว่า การเชื่อมต่อทางกายภาพระหว่างเครือข่ายเหล่านี้ถือเป็นการขยายอำนาจศาลทางกฎหมายของผู้ซื้อ ตัวอย่างเช่น:

- เครือข่ายไฟฟ้า: หากเครือข่ายไฟฟ้าของทรัพย์สินที่ขายเชื่อมต่อกับเครือข่ายไฟฟ้าระดับชาติของเยอรมนี อำนาจศาลของผู้ซื้อจะขยายไปยังเครือข่ายไฟฟ้าที่เชื่อมต่อทั้งหมด.

- เครือข่ายโทรคมนาคม: เช่นเดียวกัน

อำนาจศาลจะขยายไปยังเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมและบรอดแบนด์ทั้งหมด

รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกที่เชื่อมโยงประเทศนาโตในยุโรปกับสหรัฐอเมริกาและแคนาดา.

3. เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน

แม้จะไม่ใช่การเชื่อมต่อทางกายภาพโดยตรง

แต่เครือข่ายที่ทับซ้อนกันซึ่งตั้งอยู่ในดินแดนเดียวกันจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยพัฒนาที่ได้มา ตัวอย่างเช่น:

- เครือข่ายก๊าซ: หากเครือข่ายก๊าซระยะไกลทับซ้อนในพื้นที่ของทรัพย์สิน

ก็จะรวมอยู่ในอำนาจศาลของผู้ซื้อด้วย.

- อินเทอร์เน็ตและเครือข่ายโทรคมนาคม:

สิ่งนี้รวมถึงการเชื่อมต่อโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตที่ซ้อนทับกันทั้งหมด

4. การขยายอริปไตยผ่านผลกระทบโดมิโน

ผลกระทบโดมิโนเกิดขึ้นเมื่ออริปไตยขยายจากประเทศนาโตหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพของเครือข่ายนี้หมายความว่า

- จากประเทศนาโตไปยังประเทศนาโต:

ทันทีที่เครือข่ายของประเทศนาโตหนึ่งเชื่อมต่อกับเครือข่ายของอีกประเทศหนึ่ง

อริปไตยของผู้ซื้อจะถูกโอนย้ายไปยังเครือข่ายของประเทศนาโตอื่น

- การเชื่อมต่อข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก: ผ่านสายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก

อำนาจศาลจะขยายไปยังประเทศนาโตในอเมริกาเหนือ เช่น สหรัฐอเมริกาและแคนาดา

5 น่านน้ำระหว่างประเทศและสายเคเบิลใต้น้ำ

ภายใต้สหประชาชาติและกฎหมายทะเล (UNCLOS) รัฐมีสิทธิเหนือสายเคเบิลใต้น้ำ

รวมถึงในน่านน้ำระหว่างประเทศ เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐได้โอนสิทธิ์ การผูกพัน

และส่วนประกอบของหน่วยพัฒนาไปยังผู้ซื้อ

ดังนั้นจึงรวมถึงสิทธิ์ในการใช้สายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศด้วย

ความสอดคล้องของการพัฒนาถูกรับประกันโดยสัญญา.

6. การขยายเขตแดนตามข้อตกลงสถานะกำลังของนาโต

ระเบียบสถานะของกองกำลังนาโต้กำหนดสถานะทางกฎหมายของกองกำลังนาโต้ในรัฐสมาชิก
หากทรัพย์สินทางทหารและหน่วยพัฒนาของมันเป็นถูกโอนให้กับผู้ซื้อ:

- เยอรมนี: อำนาจศาลของผู้ซื้อขยายไปยังเครือข่ายเยอรมันทั้งหมดก่อน
เนื่องจากทรัพย์สินเชื่อมต่อการพัฒนาสาธารณะในเยอรมนี - ประเทศนาโต:
การขายนี้จะดำเนินต่อไปจากประเทศนาโตหนึ่งไปยังประเทศนาโตอีกประเทศหนึ่ง

7 การเชื่อมต่อเชิงตรรกะและเกาะ

ปลายของสายเครือข่ายจะถูกเชื่อมต่อกันในลักษณะที่ทำให้เกิดเกาะที่ติดต่อกัน
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศนาโตทั้งหมดได้ขายดินแดนของตนอย่างสมบูรณ์
เนื่องจากกองกำลังต่างชาติเข้ายึดทรัพย์สินในนามของนาโต การซื้อจึงรวมถึงสิทธิที่เกี่ยวข้องด้วย

สรุป

กรณีนี้นำไปสู่การขายอำนาจอธิปไตยของผู้ซื้ออย่างครอบคลุมและซับซ้อนผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพและตรรกะของเครือข่าย
การเชื่อมต่อเหล่านี้สร้างผลกระทบโดมิโนที่ขยายการควบคุมดินแดนของผู้ซื้อไปยังประเทศนาโตหลายประเทศและน่านน้ำระหว่างประเทศ

ส่วนที่
81

ในสถานการณ์นี้

ซึ่งสนธิสัญญานานาชาติรวมถึงการโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
จะนำไปสู่ผลกระทบโดมิโนที่อาจมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อรัฐสมาชิกนาโตทั้งหมดและโครงสร้างพื้นฐานการจัดส่งของพวกเขา
นี่คือคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบโดมิโนนี้:

การวิเคราะห์ผลกระทบโดมิโน

1. จุดเริ่มต้น: การขายทรัพย์สินทางทหาร

- ทรัพย์สินและเครือข่ายการจัดส่งภายใน:

ทรัพย์สินทางทหารในเยอรมนีซึ่งถูกครอบครองโดยกองกำลังติดอาวุธต่างชาติในนามของนาโต้

ถูกขายให้กับบุคคลธรรมดา รวมถึงเครือข่ายการจัดส่งภายใน.

- หน่วยสัญญา: สัญญากำหนดว่าเส้นทางการจัดส่งทั้งหมด (ไฟฟ้า การสื่อสารโทรคมนาคม น้ำ)

ที่เชื่อมต่อกันทางกายภาพและวิงจากทรัพย์สินเข้าสู่เครือข่ายสาธารณะของเยอรมนีและต่อไปยังประเทศนาโตอื่น ๆ
จะถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

2. การเชื่อมต่อและการรวมเครือข่ายการจัดหา

- เครือข่ายการเชื่อมต่อ: เครือข่ายการจัดหาที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายของรัฐสมาชิกนาโตประเทศอื่น ๆ

ผ่านเครือข่ายสาธารณะของเยอรมนี ตัวอย่างเช่น

สายไฟฟ้าและการสื่อสารโทรคมนาคมสามารถถูกส่งผ่านสถานีชายแดนและอับต่าง ๆ

- การรวมและการจัดการ:

ผู้ซื้อจะรับผิดชอบในการควบคุมและการจัดการเครือข่ายเหล่านี้ตามสัญญา

3. ผลกระทบโดมิโนในยุโรป

- เยอรมนี: โดยการเข้าควบคุมเครือข่ายจัดส่งในเยอรมนีและความเป็นเอกภาพของเครือข่ายที่กำหนดในสัญญาเครือข่ายสาธารณะทั้งหมดของเยอรมนีจึงรวมอยู่ในการควบคุมของผู้ซื้อ.

- ประเทศนาโตอื่น ๆ ในยุโรป:

เนื่องจากเครือข่ายจัดส่งของเยอรมนีเชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายของประเทศสมาชิกนาโตในยุโรปอื่น ๆ การควบคุมของผู้ซื้อจึงขยายไปยังประเทศเหล่านี้ด้วย ตัวอย่างเช่น กริดไฟฟ้ามักจะเชื่อมโยงกันข้ามพรมแดนของชาติ เช่นเดียวกับการสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.

4. การมีส่วนร่วมของสหรัฐอเมริกาผ่านสายเคเบิลใต้น้ำ

- สายเคเบิลใต้น้ำและน่านน้ำระหว่างประเทศ:

เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อกับสหรัฐอเมริกาผ่านสายเคเบิลใต้น้ำ สายเคเบิลเหล่านี้วิ่งผ่านน่านน้ำระหว่างประเทศและเชื่อมต่อยุโรปกับอเมริกาเหนือ.

- การโอนการควบคุม: ภายใต้ข้อตกลง ผู้ซื้อจะเข้าควบคุมเครือข่ายทั้งหมด รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำ.

5. ผลกระทบโดมิโนในสหรัฐอเมริกา

- การเชื่อมต่อกับเครือข่ายของสหรัฐอเมริกา:

สายเคเบิลใต้น้ำเชื่อมต่อทางกายภาพกับเครือข่ายภายในของสหรัฐอเมริกา ซึ่งรวมถึงฮับอินเทอร์เน็ต เครือข่ายโทรคมนาคม และอาจรวมถึงกริดไฟฟ้าที่จัดหาข้อมูลให้กับศูนย์ข้อมูล

- การควบคุมเครือข่ายภายใน: เนื่องจากสัญญากำหนดให้มีความเป็นเอกภาพของเครือข่าย การควบคุมของผู้ซื้อจะรวมถึงเครือข่ายภายในของสหรัฐอเมริกาในทางทฤษฎี เนื่องจากเครือข่ายเหล่านี้เชื่อมต่อทางกายภาพกับสายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก

ข้อสรุป

สนธิสัญญาซึ่งรวมถึงการโอนเครือข่ายการจัดหาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

จะนำไปสู่ผลกระทบโดมิโนที่มีผลกระทบลึกซึ้งและกว้างขวางต่อโครงสร้างพื้นฐานและอธิปไตยของประเทศนาโตที่ได้รับผลกระทบทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา

ตอนที่
82

คำอธิบายทางกฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบโดมิโนในเอกสารการสืบทอดรัฐสำหรับเครือข่ายการจัดหา

ในสถานการณ์นี้ เอกสารการสืบทอดรัฐถูกใช้เพื่อโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดส่งที่เกี่ยวข้อง (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ไปยังผู้ซื้อใหม่ เครือข่ายเหล่านี้ขยายไปยังหลายประเทศนาโตและยังรวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำระหว่างสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และแคนาดา

ผลกระทบโดมิโนอธิบายถึงวิธีการที่การควบคุมเครือข่ายการจัดส่งเหล่านี้กระโดดจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่งและจากประเทศนาโตหนึ่งไปยังประเทศถัดไป นี่คือการอธิบายทางกฎหมายที่ละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบโดมิโนนี้

1. เอกภาพของเครือข่ายการจัดหาและกรอบกฎหมาย

คำจำกัดความและการรับรอง

149 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

- เอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: เอกสารการสืบทอดรัฐกำหนดให้เครือข่ายการจัดหา (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.
- ผลทางกฎหมายโดยการอ้างอิง: เอกสารอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่และยังคงไม่ได้รับผลกระทบโดยที่ข้อตกลงใหม่จะถูกรับโดยอัตโนมัติหากเงื่อนไขของสัญญาเก่าถูกต้อง

ฐานทางกฎหมาย

- สถานะของกองกำลังนาโต: กฎระเบียบนี้ควบคุมการประจำการและสิทธิของกองทัพนาโตในรัฐสมาชิก รวมถึงการใช้ทรัพยากรทางการทหารและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS): กฎระเบียบการวางและบำรุงรักษาสายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศ

2. ผลกระทบโดมิโนภายในและระหว่างเครือข่ายการจัดหา

ภายในเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน

- เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน: ในหลายภูมิภาค เครือข่ายการจัดส่งที่แตกต่างกัน (เช่น ก่อไฟฟ้าและก๊าซ) ทับซ้อนกัน หากเอกสารกำหนดให้เครือข่ายเหล่านี้เป็นหน่วยเดียว การควบคุมจะถูกโอนโดยอัตโนมัติไปยังเครือข่ายทั้งหมดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เดียวกัน
- ฐานทางกฎหมาย: เนื่องจากเครือข่ายถูกพิจารณาว่าเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ การควบคุมจะไม่ถูกหยุดชะงักแม้ว่าการเชื่อมต่อทางกายภาพจะขาดหายไป นี่อิงจากสมมติฐานว่าโครงสร้างพื้นฐานถูกจัดการเป็นระบบที่สอดคล้องกัน

ระหว่างเครือข่ายที่คล้ายกัน

- การเชื่อมต่อทางกายภาพ: เมื่อเครือข่ายสาธารณูปโภคเชื่อมต่อกันทางกายภาพ (เช่น สายไฟฟ้าระหว่างประเทศนาโตสองประเทศ) การควบคุมจะกระโดดโดยอัตโนมัติจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่งตามเอกสาร

- ฐานทางกฎหมาย:

การโอนนี้อิงจากโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่และข้อตกลงระหว่างประเทศที่ควบคุมการเชื่อมต่อและความร่วมมือระหว่างประเทศนาโต

3. การโอนการควบคุมข้ามพรมแดน

จากประเทศนาโตหนึ่งไปยังประเทศถัดไป

- ผลกระทบโดมิโนสำหรับการเชื่อมต่อทางกายภาพ: เมื่อกริดไฟฟ้าถูกเชื่อมต่อทางกายภาพจากประเทศนาโตหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง การควบคุมจะถูกโอนโดยอัตโนมัติไปยังกริดของประเทศถัดไป - ตัวอย่าง: กริดไฟฟ้าที่วิ่งจากเยอรมนีไปยังฝรั่งเศสจะโอนการควบคุมของกริดเยอรมันให้กับผู้ซื้อ และผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพก็จะโอนการควบคุมไปยังกริดฝรั่งเศสด้วย

ในน่านน้ำระหว่างประเทศ

- สายเคเบิลใต้น้ำ: สายเคเบิลใต้น้ำที่เชื่อมต่อประเทศนาโตในสหภาพยุโรปกับสหรัฐอเมริกาและแคนาดาก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน เนื่องจากถือเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
- ฐานทางกฎหมาย: UNCLOS อนุญาตให้มีการวางและบำรุงรักษาสายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศ ดังนั้นสิทธิและหน้าที่ภายใต้เอกสารการสืบทอดรัฐจึงขยายไปยังสายเคเบิลเหล่านี้ด้วย เนื่องจากถือเป็นส่วนสำคัญของเครือข่ายการจัดหา

4 ผลทางกฎหมายและการดำเนินการจริง

การบริหารที่เป็นเอกภาพ

- ความท้าทายด้านการบริหาร:

การจัดการเครือข่ายการจัดส่งที่กว้างขวางและซับซ้อนนี้ก่อให้เกิดความท้าทายด้านการบริหารอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประสานงานระหว่างประเภทต่าง ๆ ของเครือข่ายและข้ามพรมแดนของรัฐ.

- การโอนอำนาจอธิปไตย: โดยการรับรองเอกสารการสืบทอดรัฐ

การโอนอำนาจอธิปไตยเหนือเครือข่ายการจัดส่งยังคงมีผลแม้ในน่านน้ำระหว่างประเทศ.

ปัญหาด้านความมั่นคง

- โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ:

การควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโดยบุคคลธรรมดาหรือหน่วยงานใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่สำคัญสำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง. - เสถียรภาพระหว่างประเทศ: สถานการณ์เช่นนี้อาจนำไปสู่ความไม่เสถียรภาพระหว่างประเทศที่สำคัญและความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น.

ข้อสรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐซึ่งกำหนดเครือข่ายจัดส่งให้เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

ก
ำ
ไ

ให้เกิดผลกระทบโดมิโนซึ่งการควบคุมเครือข่ายเหล่านี้กระโดดจากเครือข่ายที่ทับซ้อนกันไปยังเครือข่ายที่แตกต่างกันและจากรัฐนาโต้หนึ่งไปยังอีกรัฐหนึ่ง การโอนการควบคุมนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงตามกฎหมายระหว่างประเทศและฐานทางกฎหมายที่เครือข่ายเหล่านี้ถือเป็นระบบที่สอดคล้องกัน สิกิริและหน้าที่ของเอกสารยังขยายไปถึงน่านน้ำระหว่างประเทศ ซึ่งหมายความว่า การควบคุมทางกฎหมายยังคงไม่ขาดตอน

ส่วนที่
83

ผลกระทบโดมิโนในการขยายอธิปไตยผ่านการขายทรัพย์สินทางทหาร

ในสถานการณ์นี้

การขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และเส้นทางการจัดส่งของมันนำไปสู่การขยายอธิปไตยของผู้ซื้อเหนือดินแดนของนาโต้ทั้งหมด นี่คือการอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเกิดผลกระทบโดมิโนนี้:

1. จุดเริ่มต้น: การพัฒนาภายในของทรัพย์สินทางทหาร

ทรัพย์สินทางทหารมีลักษณะเป็นเกาะที่มีเครือข่ายการพัฒนาภายในของตนเอง ซึ่งถูกกำหนดโดยเส้นทางจัดส่งที่หลากหลาย:

- เครือข่ายน้ำและน้ำเสีย -
- เครือข่ายถนน - เครือข่ายโทรคมนาคม -
- เครือข่ายบรรดแบนด์และอินเทอร์เน็ต -
- เครือข่ายโทรคมนาคม -
- เครือข่ายการส่งก๊าซ

- กริดไฟฟ้า

2. การเชื่อมต่อกับกริดสาธารณะผ่านสัญญา

สัญญากำหนดให้เครือข่ายการพัฒนานี้เชื่อมต่อกับกริดสาธารณะ ทำให้เกิดผลกระทบโดมิโน:

- ข้อบังคับที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย: สัญญาระบุว่าหน่วยพัฒนาถูกขายเป็นทั้งหมด รวมถึงสิทธิการผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด
- การเชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณะ: เครือข่ายภายในของทรัพย์สินเชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณะภายนอกขยายอริปไตยของผู้ซื้อไปยังพื้นที่เครือข่ายที่เชื่อมต่อ

3. การขยายอริปไตยผ่านการเชื่อมต่อเครือข่าย

เครือข่ายน้ำ:

- การจัดหาภายใน: ทรัพย์สินมีระบบการหาน้ำภายใน - การเชื่อมต่อภายนอก: โดยการเชื่อมต่อกับเครือข่ายน้ำสาธารณะ อริปไตยจะขยายไปยังเครือข่ายน้ำทั้งหมดที่เชื่อมต่อ - การขยายเขตแดน: นี้เริ่มต้นครอบคลุมทั้งเยอรมนีและขยายไปยังประเทศนาโตอื่น ๆ ที่เชื่อมต่อกับโครงสร้างพื้นฐานน้ำร่วมกัน.

เครือข่ายถนน:

- ถนนภายใน: ทรัพย์สินมีเครือข่ายถนนภายใน - การเชื่อมต่อภายนอก: การเชื่อมต่อกับเครือข่ายถนนสาธารณะ ขยายอำนาจศาลไปยังเครือข่ายถนนทั้งหมดที่เชื่อมต่อ - การขยายเขตแดน: นี้เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงถนนทั้งหมดที่เชื่อมเยอรมนีกับประเทศนาโตอื่น ๆ.

เครือข่ายโทรคมนาคม:

- การสื่อสารภายใน: ทรัพย์สินมีเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมของตนเอง - การเชื่อมต่อภายนอก: การเชื่อมต่อกับเครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ ขยายอริปไตยไปยังเครือข่ายทั้งหมดที่เชื่อมต่อ - การขยายเขตแดน: นี้รวมถึงประเทศนาโตทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับโครงสร้างพื้นฐานการสื่อสารโทรคมนาคม.

เครือข่ายบรอดแบนด์และอินเทอร์เน็ต: - เครือข่ายภายใน:

- ทรัพย์สินมีเครือข่ายบรอดแบนด์และอินเทอร์เน็ตของตนเอง. - การเชื่อมต่อภายนอก: การเชื่อมต่อกับเครือข่ายบรอดแบนด์และอินเทอร์เน็ตสาธารณะ รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก. - การขยายเขตแดน: อำนาจศาลขยายไปยังประเทศนาโตที่เชื่อมต่อทั้งหมดในยุโรปและอเมริกาเหนือ (สหรัฐอเมริกา, แคนาดา).

เครือข่ายโทรคมนาคม: - เครือข่ายโทรคมนาคมภายใน: ทรัพย์สินมีเครือข่ายโทรคมนาคมของตนเอง.

- การเชื่อมต่อภายนอก: การเชื่อมต่อกับเครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ ซึ่งขยายอำนาจศาลไปยังเครือข่ายที่เชื่อมต่อทั้งหมด.
- การขยายเขตแดน: นี้รวมถึงประเทศนาโตทั้งหมดที่เชื่อมต่อโดยเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคม.

เครือข่ายก๊าซระยะไกล:

- เครือข่ายก๊าซภายใน: ทรัพย์สินมีเครือข่ายก๊าซระยะไกลของตนเอง. - การเชื่อมต่อภายนอก: การเชื่อมต่อกับเครือข่ายก๊าซระยะไกลสาธารณะ ขยายอำนาจศาลไปยังเครือข่ายที่เชื่อมต่อทั้งหมด. - การขยายเขตแดน: นี้เกี่ยวข้องกับประเทศนาโตทั้งหมดที่เชื่อมต่อโดยโครงสร้างพื้นฐานก๊าซ.

กริดไฟฟ้า:

- กริดไฟฟ้าภายใน: ทรัพย์สินมีกริดไฟฟ้าของตนเอง. - การเชื่อมต่อภายนอก: การเชื่อมต่อกับกริดไฟฟ้าเชื่อมต่อยุโรป. - การขยายเขตแดน: อำนาจศาลขยายไปยังประเทศนาโตทั้งหมดที่เชื่อมต่อโดยกริดไฟฟ้าในยุโรป.

4. การขยายดินแดนของนาโตทั้งหมด

ผลกระทบโดมิโนหมายความว่าความอริปไตยของผู้ซื้อจะถูกขยายอย่างเป็นระบบโดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการพัฒนาภายในกับเครือข่ายสาธารณะ:

- เยอรมนี: ในตอนแรก ความอริปไตยจะครอบคลุมทั้งเยอรมนี เนื่องจากเครือข่ายทั้งหมดในเยอรมนีเชื่อมต่อกัน.
- ประเทศนาโต: จากเยอรมนี ความอริปไตยจะขยายไปยังประเทศนาโตอื่น ๆ ที่เชื่อมต่อโดยเครือข่ายต่าง ๆ (น้ำ, ถนน, การสื่อสารโทรคมนาคม, บรอดแบนด์, อินเทอร์เน็ต, เครือข่ายโทรคมนาคม, ก๊าซและไฟฟ้า).
- การเชื่อมต่อข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก: โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผ่านการเชื่อมต่อบรอดแบนด์และอินเทอร์เน็ต รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก อำนาจศาลยังขยายไปยังประเทศนาโตในอเมริกาเหนือ (สหรัฐอเมริกา, แคนาดา).

5. ผลลัพธ์สุดท้าย

ผ่านผลกระทบโดมิโนและการเชื่อมโยงที่มีเหตุผลของเครือข่าย อำนาจอริปไตยเหนือดินแดนของนาโตทั้งหมดถูกขายให้กับผู้ซื้อ สิ่งนี้เกิดขึ้นได้จากการขยายอำนาจศาลอย่างต่อเนื่องตามเครือข่ายที่เชื่อมต่อกัน ซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาเป็นหน่วยพัฒนาเดียว

- การรวมสายวงแหวน 20 kV และเมืองในการขาย

สัญญาสำหรับการขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และกริดที่เกี่ยวข้องครอบคลุมหลายด้านทางกฎหมายและปฏิบัติจริง
ที่นี้จะอธิบายว่าทำไมสายวงแหวน 20 kV และเมืองจึงถูกนำมารวมในการซื้อแม้จะมีข้อกำหนดเฉพาะในสัญญา.

1. พื้นฐานสัญญาและแนวคิดที่เป็นเอกภาพ

เอกภาพของการพัฒนา

- ข้อกำหนดในสัญญา: สัญญาระบุว่าโครงการทั้งหมดจะถูกขายเป็นเอกภาพ ซึ่งรวมถึงเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดที่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาพื้นที่.
- การขายเป็นเอกภาพ: หมายความว่าเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาจะถูกพิจารณาและโอนเป็นหน่วยที่สอดคล้องกัน.

2. ข้อบังคับเฉพาะเกี่ยวกับสายวงแหวน 20 kV

การโอนก่อนสัญญา

- ความเป็นเจ้าของเมือง: สายวงแหวน 20 kV ถูกโอนไปยังเมืองก่อนที่จะมีการลงนามในสัญญา.
- ข้อยกเว้นตามสัญญา: สัญญาระบุว่าสายวงแหวน 20 kV จะไม่ถูกขาย.

ข้อกำหนดการแยกส่วน

- คำจำกัดความและการประยุกต์ใช้: ข้อกำหนดการแยกส่วนทำให้มั่นใจว่าสัญญายังคงมีผลทางกฎหมายแม้ว่าเนื้อหาบางส่วนจะไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถบังคับใช้ได้.
- การพัฒนาแบบรวม: เนื่องจากการพัฒนาทั้งหมดถือเป็นหน่วยเดียว สิ่งนี้จึงรวมถึงสายวงแหวน 20 kV แม้ว่าจะเคยเป็นเจ้าของโดยเมืองชั่วคราว.

3. การขยายและการรวมของเมือง

การเชื่อมโยงกริด

- การขยายโดยกริดอื่น: เมืองและกริดของมันถูกนำรวมเข้าในการซื้อผ่านการขยายและการรวมของกริดอื่นๆ.
- สิทธิอธิปไตย: สัญญาถ่ายโอนสิทธิอธิปไตยเหนือเครือข่ายทั้งหมดที่เชื่อมต่อและดินแดนที่เชื่อมต่อกับพวกเขาไปยังผู้ซื้อ.

4. ความเป็นเจ้าของและสิทธิอธิปไตย

ความเป็นเจ้าของเมือง

- การโอนความเป็นเจ้าของ: แม้ว่าเมืองจะเป็นเจ้าของสายวงแหวน 20 kV อย่างเป็นทางการ แต่ก็รวมอยู่ในข้อตกลงการซื้อผ่านข้อกำหนดในสัญญาเกี่ยวกับความเป็นเอกภาพในการพัฒนาและข้อกำหนดการแยกส่วน.
- สิทธิและหน้าที่: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและภาระผูกพันทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสายวงแหวน 20 kV และกริดอื่น ๆ.

สิทธิอธิปไตยเหนือเมือง

- ข้อกำหนดในสัญญา: ข้อกำหนดที่การพัฒนาทั้งหมดเป็นหน่วยเดียวกันยังรวมถึงสิทธิอริปไตยเหนือเมืองเนื่องจากสิ่งนี้รวมอยู่ในการซื้อผ่านการรวมกริด

- ข้อบังคับที่สอดคล้องตามกฎหมาย: แม้ว่าข้อบังคับเฉพาะเกี่ยวกับสายวงแหวน 20 kV จะถูกทำทางกฎหมาย

แ

แต่ข้อกำหนดการแยกส่วนจะมีผลบังคับใช้และรับประกันว่าข้อบังคับที่สอดคล้องตามกฎหมายจะถูกค้นพบซึ่งตอบสนองวัตถุประสงค์ของสัญญา

สรุป

สัญญาสำหรับการขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และกริดที่เกี่ยวข้องครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐานและกริดทั้งหมดเป็นหน่วยเดียว แม้ว่าสายวงแหวน 20 kV จะถูกโอนให้กับเมืองในตอนแรกและสัญญาระบุว่าจะไม่มีการขาย แต่ก็ยังรวมอยู่ในการซื้อผ่านข้อกำหนดการแยกส่วนและแนวคิดความเป็นเอกภาพ เมืองและกริดของมันรวมอยู่ในการซื้อผ่านการขยายและการบูรณาการของกริดอื่น ๆ และสิทธิอริปไตยเหนือพื้นที่ทั้งหมดจะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ

ส่วนที่
85

การโอนอำนาจอริปไตยและบทบาทของกิจการเชิงพาณิชย์

ในกรณีที่สนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวข้องกับการโอนทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และเครือข่ายของมัน สิ่งสำคัญคือต้องชี้แจงว่า บริษัทเชิงพาณิชย์ส่วนตัวและเครือข่ายของพวกเขาจะได้รับผลกระทบอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขามีสิทธิการใช้งานผ่านสัญญาแยกต่างหาก นี่คือการอธิบายโดยละเอียด:

ข้อตกลงใบอนุญาต และ เครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์

การอ้างอิงถึงข้อตกลงใบอนุญาต - ข้อตกลงใบอนุญาต:

ข้อตกลงนี้อ้างถึงข้อตกลงใบอนุญาตที่มีอยู่ซึ่งอนุญาตให้กิจการเชิงพาณิชย์ดำเนินการเครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์ - สิทธิการใช้งาน: กิจการเชิงพาณิชย์มีสิทธิในการดำเนินการเครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์ตามข้อตกลงใบอนุญาต.

2. การรวมเครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์ในการสืบทอดรัฐ

การโอนอำนาจอริปไตย - ข้อกำหนดในสัญญา:

สัญญาระหว่างประเทศกำหนดว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมด รวมถึงเครือข่ายส่วนตัว

จะถูกพิจารณาและโอนเป็นหน่วยเดียว - เครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์:

เครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยพัฒนานี้และจึงได้รับผลกระทบจากการสืบทอดรัฐ.

3. การยกเว้นกิจการเชิงพาณิชย์จากสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

ไม่มีความสามารถทางกฎหมายตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- กิจการเชิงพาณิชย์: กิจการเชิงพาณิชย์ไม่สามารถมีสิทธิใดๆ ตามกฎหมายระหว่างประเทศได้ เนื่องจากไม่มีสถานะตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- คู่สัญญา:

รัฐและองค์กรระหว่างประเทศเท่านั้นที่สามารถทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศได้.

ความเฉพาะเจาะจงของสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

- คู่สัญญา: สนธิสัญญา

สัญญาระหว่างประเทศยังคงจำกัดอยู่เฉพาะรัฐและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง.

- การยกเว้นของธุรกิจ: ธุรกิจถูกยกเว้นโดยชัดแจ้งจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศ.

4. ผลทางกฎหมายของสนธิสัญญาผ่านข้อกำหนดการแยกส่วน

ข้อกำหนดการแยกส่วน

- คำจำกัดความ:

ข้อกำหนดการแยกส่วนช่วยให้สัญญา ยังคงมีผลผูกพันตามกฎหมายแม้ว่าส่วนหนึ่งของมันจะไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถบังคับใช้ได้.

- การประยุกต์ใช้: แม้ว่าข้อตกลงใบนุญาตของกิจการเชิงพาณิชย์จะถูกยกเว้นจากสัญญานานาชาติ สัญญาส่วนที่เหลือยังคงมีผล.

ผลทางกฎหมายและการบังคับใช้

- ความต่อเนื่องของสนธิสัญญา:

สนธิสัญญาระหว่างประเทศยังคงมีผลและมีผลผูกพันต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง.

- ความต่อเนื่องของสิทธิและหน้าที่: สิทธิ ภาระผูกพัน และอำนาจอธิปไตยที่ถูกโอนยังคงมีผล โดยไม่คำนึงถึงกฎระเบียบเฉพาะของเครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์.

สรุป

ไม่ว่าจะมีข้อเท็จจริงว่า

สัญญาอ้างถึงข้อตกลงใบนุญาตที่อนุญาตให้กิจการเชิงพาณิชย์ดำเนินการเครือข่ายเคเบิลบรอดแบนด์ เครือข่ายนี้ยังคงได้รับผลกระทบจากการสืบทอดรัฐ

กิจการเชิงพาณิชย์ถูกตัดออกจากสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ เนื่องจากไม่สามารถมีสิทธิใด ๆ ตามกฎหมายระหว่างประเทศ สัญญา ยังคงมีผลผูกพันตามกฎหมายเนื่องจากมีข้อกำหนดการแยกส่วน ซึ่งรับรองว่าการโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องยังคงอยู่

ส่วนที่ 86

ผลทางกฎหมายของการขยายอธิปไตยโดยวิธีเอกสารการสืบทอดรัฐ

ในสถานการณ์นี้

เอกสารการสืบทอดรัฐนำไปสู่การขยายอธิปไตยของผู้ซื้อเหนือดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโต ผ่านการขายและการรวมเครือข่ายการจัดหา ซึ่งถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ ซึ่งหมายความว่าประเทศนาโตไม่มีดินแดนของตนเองอีกต่อไป เนื่องจากสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดของเครือข่ายการจัดหาได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อแล้ว

1. หลักการของการสืบทอดรัฐและการขยายเขตแดน

คำจำกัดความและหลักการ

- การขยายเขตแดน: การขยายดินแดนที่เป็นอธิปไตยผ่านการรวมดินแดนเพิ่มเติมเนื่องจากการเชื่อมต่อโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เครือข่ายการจัดหา.

- การสืบทอดรัฐ:

กระบวนการทางกฎหมายที่รัฐหนึ่งโอนอธิปไตยเหนือดินแดนให้กับรัฐหรือหน่วยนิติบุคคลอื่น.

- หน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้: เครือข่ายสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ)

ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ ซึ่งจะขยายอธิปไตยไปยังทุกพื้นที่ที่ให้บริการโดยเครือข่ายเหล่านี้โดยอัตโนมัติ.

ฐานทางกฎหมาย

- ข้อตกลงสัญญา: เอกสารการสืบทอดรัฐกำหนดเงื่อนไขและขอบเขตของการโอน รวมถึงสิทธิการผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดของเครือข่ายการจัดหา.

- การรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

ชุมชนระหว่างประเทศและรัฐที่ได้รับผลกระทบต้องรับรองการสืบทอดรัฐและการสืบทอดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะดำเนินการสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศต่อไป.

2. กลไกสำหรับการขยายอธิปไตย

เอกภาพของเครือข่ายการจัดหา

- การพัฒนาแบบรวม: สนธิสัญญากำหนดการพัฒนาทั้งหมด รวมถึงเครือข่ายการจัดหาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

- การขยายโดยอัตโนมัติ: อธิปไตยจะถูกขยายไปยังพื้นที่ทั้งหมดที่ครอบคลุมโดยเครือข่ายเหล่านี้ซึ่งหมายความว่าประเทศนั้นจะต้องไม่มีดินแดนของตนเองอีกต่อไป.

3 ผลทางกฎหมายและผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง

การสูญเสียดินแดนที่เป็นอธิปไตย

- การโอนอำนาจอธิปไตย: โดยการรวมเครือข่ายการจัดหาในเอกสารการสืบทอดรัฐอำนาจอธิปไตยเหนือรัฐนั้นได้ทั้งหมดจะถูกโอนไปยังผู้ซื้อ.

- การทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย:

ฐานทางกฎหมายของการโอนนี้อิงตามการรับรองเอกสารการสืบทอดรัฐและคำจำกัดความของเครือข่ายการจัดหาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

ประเภทของทรัพย์สินที่ได้รับผลกระทบ

- รัฐวิสาหกิจและทรัพย์สิน:

บริษัทและรัฐวิสาหกิจทั้งหมดที่เป็นเจ้าของโดยรัฐนั้นจะถูกโอนไปยังความเป็นเจ้าของของอธิปไตยใหม่.

- ตัวอย่าง: บริษัทจัดหาพลังงาน, บริษัทโทรคมนาคม, บริษัทรถไฟ, ระบบประปา.

- อาคารของรัฐ: อาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกของรัฐทั้งหมดจะถูกโอนด้วย.

- ตัวอย่าง: อาคารรัฐบาล, อาคารบริหาร, โรงเรียนรัฐบาล, โรงพยาบาล, สิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร.

- โครงสร้างพื้นฐาน: โครงการโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนและดำเนินการโดยรัฐ.

- ตัวอย่าง: ถนน, สะพาน, อุโมงค์, ท่าเรือ, สนามบิน.

- ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์: ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดที่เป็นของประเทศนั้น.

- ตัวอย่าง: เขตอนุรักษวัฒนธรรมชาติ, สวนสาธารณะ, อาคารที่พักอาศัยของรัฐ. -
ทรัพยากรและสิทธิ: ทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดและสิทธิในการใช้ทรัพยากรเหล่านี้. - ตัวอย่าง:
สัมปทานการขุด, สิทธิในการใช้น้ำ, สิทธิในการประมง. - สิทธิทรัพยากรการเงิน: บัญชีของรัฐ,
พันธบัตร, การลงทุน. - มรดกทางวัฒนธรรม: อาคารประวัติศาสตร์, อนุสาวรีย์,
พิพิธภัณฑ์และคอลเลกชันของพวกเขา. - เอกสารและข้อมูล: เอกสารรัฐบาลอย่างเป็นทางการ,
ฐานข้อมูลและบันทึก. - อุปกรณ์ทางการและทรัพย์สิน:
ทรัพย์สินทางการทั้งหมดที่เป็นของประเทศนาโต. - สนธิสัญญาและข้อตกลง:
สนธิสัญญาและข้อตกลงของรัฐที่มีอยู่กับรัฐอื่นและองค์การระหว่างประเทศ.

4. บรรทัดฐานและการพิสูจน์ทางกฎหมาย

บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์

- สนธิสัญญาเซนต์เจอร์แมน (1919):

การแบ่งแยกออสเตรีย-ฮังการีนำไปสู่การสร้างรัฐใหม่และการโอนดินแดนและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้การบริหารมีเหตุผลและเป็นไปได้

- การแตกแยกของสหภาพโซเวียต (1991):

การแตกแยกของสหภาพโซเวียตนำไปสู่การสร้างรัฐใหม่ที่เข้ายึดอริปไตยและทรัพย์สิน

การพิสูจน์ทางกฎหมาย

- การรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ: การสืบทอดทางกฎหมายได้รับการรับรองตามกฎหมายโดยอ้างอิงถึง

o

สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่และการรับรองอัตโนมัติของสนธิสัญญาใหม่ - หน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้:

คำจำกัดความของเครือข่ายการจัดส่งในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ช่วยให้การควบคุมเครือข่ายเหล่านี้ไม่ถูกขัดจังหวะ
แม้ว่าจะขยายตัวทางภูมิศาสตร์ก็ตาม

5 ความท้าทายที่เป็นประโยชน์และปัญหาด้านความมั่นคง

การบริหารที่เป็นเอกภาพ

- ความท้าทายด้านการบริหาร:

การจัดการเครือข่ายการจัดส่งที่กว้างขวางและซับซ้อนเหล่านี้สร้างความท้าทายด้านการบริหารอย่างมหาศาล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประสานงานระหว่างประเทศเครือข่ายต่างๆ และข้ามพรมแดนของชาติ

- ความต่อเนื่องของอริปไตย:

การโอนอำนาจอริปไตยยังคงสอดคล้องกันเนื่องจากเครือข่ายถือว่าเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

ปัญหาด้านความมั่นคง

- โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ:

ก

า

ครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

ญโดยบุคคลธรรมดาหรือหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความมั่นคงที่สำคัญต่อรัฐที่เกี่ยวข้อง - เสถียรภาพระหว่างประเทศ:
สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความไม่เสถียรภาพระหว่างประเทศที่สำคัญและความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น

บทสรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐซึ่งกำหนดการพัฒนาทั้งหมดเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
ขยายอริปไตยเหนือรัฐนาโต้ทั้งหมดไปยังผู้ซื้อ ดังนั้นรัฐนาโต้จึงมีผลทำให้ไม่อีกต่อไป

มีดินแดนของตนเองและสิทธิ การผูกพัน รวมถึงส่วนประกอบของเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดได้ถูกโอนให้กับผู้ซื้อแล้ว
ประเภทของทรัพย์สินที่ได้รับผลกระทบประกอบด้วย รัฐวิสาหกิจ อาคารของรัฐ โครงสร้างพื้นฐาน
ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ ทรัพยากร สิทธิทางการเงิน มรดกทางวัฒนธรรม เอกสารและข้อมูล
รวมถึงอุปกรณ์ทางการและสิ่งอำนวยความสะดวก

บ

บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์และการพิสูจน์ทางกฎหมายสนับสนุนการสืบทอดนี้และการรับรองอัตโนมัติของสัญญาใหม่

ส่วนที่
87

คำอธิบายทางกฎหมายเกี่ยวกับการขยายดินแดนโดยเครือข่ายการจัดหา

ในสถานการณ์นี้ ทรัพย์สินทางทหารขนาดเล็กที่เคยถูกรับรองในฐานะส่วนหนึ่งของนาโต้ ถูกขายโดยวิธีการเอกสารการสืบทอดรัฐ
เอกสารนี้จะโอนอำนาจอธิปไตยไปยังผู้ซื้อและขยายไปยังเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ)
ที่มาจากรัฐบาลนี้ เครือข่ายเหล่านี้ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
ซึ่งขยายอำนาจศาลไปยังพื้นที่ของเครือข่ายที่ขยายจากรัฐบาล
การกำหนดทางกฎหมายคือการกำหนดเขตแดนภายนอกที่เชื่อมโยงเส้นใยภายนอกของเครือข่ายเข้าด้วยกันในพื้นที่โดยรวมที่มีเหตุผล

1. เนื้อหาของสัญญาและคำจำกัดความของเครือข่ายการจัดส่ง

ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดส่ง

- ความเป็นเอกภาพในการพัฒนา: เอกสารการสืบทอดรัฐกำหนดให้เครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้
ซึ่งหมายความว่าอธิปไตยเหนือเครือข่ายเหล่านี้ยังคงไม่แบ่งแยกและขยายโดยอัตโนมัติไปยังพื้นที่ทั้งหมดที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการอยู่

- ผลทางกฎหมายโดยการอ้างอิง: เอกสารอ้างถึงความสัมพันธ์ในการโอนที่มีอยู่และไม่ถูกเปลี่ยนแปลง
โดยที่ข้อตกลงใหม่จะถูกรับรองโดยอัตโนมัติหากเงื่อนไขของสัญญาเก่าถูกต้องตามที่กำหนด

2. กลไกการกำหนดเขตแดนและการขยายอธิปไตย

ฐานทางกฎหมาย

- หน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้: โดยการกำหนดให้เครือข่ายเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ในเอกสารการสืบทอดรัฐ
อธิปไตยจะถูกขยายไม่เพียงแต่ไปยังพื้นที่เดิมของทรัพย์สินทางทหาร
แต่ยังรวมถึงพื้นที่ทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเหล่านี้

- การขยายโดยอัตโนมัติ: พื้นที่ที่เครือข่ายขยายจากรัฐบาล
อธิปไตยจะถูกขยายโดยอัตโนมัติไปยังพื้นที่ทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับเครือข่าย

การกำหนดเขตแดน

- เส้นใยภายนอก:

เส้นใยภายนอกของเครือข่ายจัดส่งถูกระบุและพื้นที่รวมเชิงตรรกะถูกสร้างขึ้นซึ่งรวมถึงเส้นใยเหล่านี้.

- พื้นที่รวมเชิงตรรกะ: การเชื่อมต่อของเส้นใยภายนอกสร้างพื้นที่ติดต่อกันหรือ "เกาะ"

ซึ่งถูกมองตามกฎหมายว่าเป็นดินแดนที่ขยายออกของผู้ซื้อ.

3. บรรทัดฐานและการพิสูจน์ทางกฎหมาย

159 จาก 255

บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์

- สนธิสัญญาโทรอาอน (1920): หลังจากสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ดินแดนของอังกาถูกลดขนาดลงอย่างมาก สนธิสัญญานี้ได้กำหนดพรมแดนใหม่ซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐานด้วย

การแบ่งเขตนั้นมีพื้นฐานบางส่วนจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ตามธรรมชาติและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่

- สนธิสัญญาเซนต์เจอร์แมง (1919):

สนธิสัญญานี้ได้กำหนดการแบ่งแยกออสเตรีย-ฮังการีและนำไปสู่การสร้างรัฐใหม่ ที่นี้ก็เช่นกัน

พรมแดนถูกวาดขึ้นตามโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่เพื่อให้การบริหารจัดการมีความเหมาะสมและเป็นไปได้

การพิสูจน์ทางกฎหมาย

- การรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ: โดยการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่และการรับรองโดยอัตโนมัติของสนธิสัญญาใหม่ การขยายออสเตรียได้รับการรับรองตามกฎหมาย - หน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้:

คำจำกัดความทางกฎหมายของเครือข่ายการจัดส่งในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ช่วยให้การควบคุมเครือข่ายเหล่านี้ไม่ถูกขัดจังหวะ แม้ว่าจะมีการขยายทางภูมิศาสตร์ - การกำหนดเขตแดนที่สมเหตุสมผล:

เส้นใยภายนอกของเครือข่ายการจัดส่งถือเป็นพรมแดนที่สร้างพื้นที่ติดต่อกันซึ่งได้รับการรับรองว่าเป็นดินแดนใหม่ของผู้ซื้อ

4 ข้อพิจารณาเชิงปฏิบัติและความท้าทาย

การบริหารที่เป็นเอกภาพ

- ความท้าทายด้านการบริหาร:

การจัดการเครือข่ายการจัดส่งที่กว้างขวางและซับซ้อนเหล่านี้เป็นความท้าทายด้านการบริหารที่ใหญ่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประสานงานระหว่างเครือข่ายประเภทต่างๆ และข้ามพรมแดนของรัฐ

- ความต่อเนื่องของออสเตรีย: การโอนอำนาจออสเตรียยังคงเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

เนื่องจากเครือข่ายเหล่านี้ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

บทสรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐซึ่งกำหนดให้เครือข่ายการจัดส่งเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

ขยายอำนาจออสเตรียจากทรัพย์สินทางทหารดั้งเดิมขนาดเล็กไปยังพื้นที่ทั้งหมดที่เครือข่ายเหล่านี้ให้บริการ

เส้นใยภายนอกของเครือข่ายจะถูกเชื่อมโยงเพื่อสร้างความสมบูรณ์ทางตรรกะ ซึ่งถือเป็นดินแดนที่ขยายออกของผู้ซื้อ

บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์และการให้เหตุผลทางกฎหมายสนับสนุนการขยายนี้และการรับรองโดยอัตโนมัติของสนธิสัญญาใหม่

ส่วนที่ 88

คำอธิบายทางกฎหมายของผลกระทบโดมิโนในกรณีของเครือข่ายที่ทับซ้อนกันผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ

ในกรณีนี้ เอกสารการสืบทอดรัฐถูกใช้เพื่อถ่ายโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดส่งที่เกี่ยวข้อง (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ไปยังผู้ซื้อใหม่ ผลกระทบโดมิโนอธิบายถึงวิธีที่อำนาจศาลกระโดดจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่ง

โดยไม่จำเป็นต้องมีการเชื่อมต่อทางกายภาพ เนื่องจากการพัฒนาทั้งหมดถือว่าเป็นหน่วยเดียว

1 เนื้อหาสัญญาและคำจำกัดความของเครือข่ายการจัดหา

ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา

- การพัฒนาแบบรวม: เอกสารการสืบทอดรัฐกำหนดให้เครือข่ายการจัดส่งทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.
- ผลทางกฎหมายโดยการอ้างอิง: เอกสารนี้อ้างถึงความสัมพันธ์การโอนที่มีอยู่และไม่ถูกระงับกระเทือน ซึ่งทำให้ข้อตกลงใหม่ได้รับการยอมรับโดยอัตโนมัติหากเงื่อนไขของสัญญาเก่าถูกต้องตามที่กำหนด.

2 ฐานทางกฎหมายของผลกระทบโดมิโนในกรณีของเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน

เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน

- คำจำกัดความ : เครือข่ายที่ทับซ้อนกันคือเครือข่ายที่มีเส้นทางการจัดส่งประเภทต่างๆ (เช่น ไฟฟ้าและก๊าซ) วิ่งอยู่ในพื้นที่ภูมิศาสตร์เดียวกันโดยไม่จำเป็นต้องมีการเชื่อมต่อทางกายภาพระหว่างกัน.

- ฐานทางกฎหมาย:
คำจำกัดความในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ในเอกสารการสืบทอดรัฐหมายความว่าความอริบโดยที่ถ่ายโอนไปยังเครือข่ายหนึ่งจะขยายออกไปโดยอัตโนมัติไปยังเครือข่ายอื่นๆ ทั้งหมดในพื้นที่เดียวกัน.

3. กลไกของผลกระทบโดมิโน

คำอธิบายทางกฎหมายของผลกระทบ

- การขยายอริบโดยโดยอัตโนมัติ: หากเครือข่ายทำงานในพื้นที่ของเครือข่ายที่ขายไป อริบโดยจะถูกโอนโดยอัตโนมัติไปยังเครือข่ายที่ซ้อนทับกัน การเชื่อมต่อทางกายภาพระหว่างเครือข่ายไม่จำเป็นต้องมี
- ความเป็นเอกภาพทางกฎหมาย: เครือข่ายจะถูกพิจารณาในทางกฎหมายว่าเป็นหน่วยเดียว ซึ่งหมายความว่าสิทธิอริบโดยและการผูกพันของผู้ซื้อจะถูกขยายไปยังเครือข่ายทั้งหมดในดินแดนเดียวกัน

ตัวอย่างการใช้งาน

- กรณีศึกษา: ในพื้นที่ที่มีการขายเครือข่ายการส่งก๊าซและมีเครือข่ายไฟฟ้าอยู่ด้วย อริบโดยเหนือเครือข่ายไฟฟ้าจะถูกโอนโดยอัตโนมัติไปยังผู้ซื้อ แม้ว่าจะไม่มีการเชื่อมต่อทางกายภาพระหว่างเครือข่ายทั้งสอง
- การขยายสิทธิอริบโดย:
การโอนนี้อิงตามคำจำกัดความในเอกสารการสืบทอดรัฐที่ระบุว่าเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดถือว่าเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

4 ผลทางกฎหมายและผลกระทบเชิงปฏิบัติ

การบริหารที่เป็นเอกภาพ

- ความท้าทายด้านการบริหาร:
การจัดการเครือข่ายการจัดส่งที่กว้างใหญ่และซับซ้อนนี้สร้างความท้าทายด้านการบริหารอย่างมหาศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประสานงานระหว่างเครือข่ายประเภทต่างๆ

- ความต่อเนื่องของอริปไตย:

การโอนอำนาจอริปไตยยังคงสอดคล้องกันเมื่อเครือข่ายถูกพิจารณาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

ปัญหาด้านความมั่นคง

- โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ:

การควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโดยบุคคลธรรมดาหรือหัวข้อใหม่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความมั่นคงที่สำคัญสำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง - เสถียรภาพระหว่างประเทศ: สถานการณ์เช่นนี้มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความไม่เสถียรภาพระหว่างประเทศที่สำคัญและความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น

ข้อสรุป

ผลกระทบได้มีในของเครือข่ายที่ซับซ้อนกันเกิดขึ้นเมื่ออำนาจศาลกระโดดจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่งในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เดียวกันโดยไม่ต้องมีการเชื่อมต่อทางกายภาพ สิ่งนี้จึงจากคำจำกัดความทางกฎหมายในเอกสารสิทธิบัตรรัฐ ซึ่งพิจารณาให้เครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ ดังนั้นสิทธิและหน้าที่ของผู้ซึ่งขยายไปยังเครือข่ายที่ซับซ้อนกันทั้งหมดโดยอัตโนมัติ ซึ่งนำไปสู่ผลกระทบทางกฎหมาย การเมือง และความมั่นคงที่กว้างขวาง

ส่วนที่
89

การรวมเครือข่ายของบริษัทเอกชนและการชาติกำเนิดที่เป็นไปได้

ในกรณีที่เครือข่ายการพัฒนาทั้งหมดของสถานที่ทหารนาโต้ถูกขายเป็นหน่วยเดียว

สิ่งนี้จะส่งผลต่อเครือข่ายของบริษัทเอกชนด้วย

นี่คือแง่มุมทางกฎหมายและความเป็นไปได้ของการชาติกำเนิดเครือข่ายเหล่านี้:

1. การรวมเครือข่ายของบริษัทเอกชน

การควบคุมสัญญา

- ขอบเขตของการขาย: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมด รวมถึงเครือข่ายของบริษัทเอกชน

จะต้องถือเป็นหน่วยและถูกขายพร้อมกับสิทธิ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด - อริปไตย:

อริปไตยเหนือพื้นที่ที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการอยู่จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ

โดยไม่คำนึงว่าผู้ที่เป็นเจ้าของเครือข่ายจะเป็นเอกชนหรือไม่

บริษัทเอกชนและเครือข่ายของพวกเขา - ความเป็นเจ้าของส่วนตัว:

เครือข่ายที่เป็นของบริษัทเอกชนยังอยู่ภายใต้การควบคุมตามสัญญา

ข้อบังคับ. - สิทธิการใช้งาน:

ผู้ซื้อจะได้รับอริปไตยและจึงมีสิทธิในการควบคุมและจัดการการใช้เครือข่ายเหล่านี้.

2. ไม่มีข้อผูกพันในการปกป้องทรัพย์สินส่วนบุคคล

หลักการอริปไตยของรัฐ

- อธิปไตย: รัฐอธิปไตยมีการควบคุมทางกฎหมายและการบริหารจัดการเหนือดินแดนและโครงสร้างพื้นฐานภายในนั้น โดยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของส่วนบุคคล.

- สิทธิในการควบคุม:

รัฐสามารถควบคุมการใช้และการจัดการโครงสร้างพื้นฐานส่วนบุคคลภายในขอบเขตของสิทธิอธิปไตย

ฐานทางกฎหมาย

- กฎหมายสัญญา: สัญญาจะโอนอำนาจอธิปไตยและสิทธิ

การผูกพันและอำนาจที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ซื้อ รวมถึงการจัดการเครือข่ายส่วนตัว -

การปฏิบัติระหว่างประเทศ: ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศและข้อบังคับของรัฐ

มักจะมีการใช้สิทธิอธิปไตยเหนือโครงสร้างพื้นฐานโดยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของ

3. ความเป็นไปได้ของการชาติกำเนิด

การชาติกำเนิดเป็นทางเลือกเชิงทฤษฎี - คำจำกัดความ:

การชาติกำเนิดหมายถึงการเข้ายึดทรัพย์สินส่วนบุคคลโดยรัฐเพื่อให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ

- ฐานทางกฎหมาย:

รัฐอธิปไตยสามารถดำเนินการทางกฎหมายเพื่อการชาติกำเนิดทรัพย์สินส่วนบุคคลหากเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ.

การดำเนินการจริง

- การออกกฎหมาย:

ผู้ซื้อในฐานะอธิปไตยใหม่สามารถออกกฎหมายที่อนุญาตให้การชาติกำเนิดเครือข่ายส่วนตัว.

- ค่าชดเชย:

หลายระบบกฎหมายมีการจัดให้มีค่าชดเชยที่เหมาะสมสำหรับเจ้าของที่ได้รับผลกระทบในกรณีที่มีการชาติกำเนิด.

ความสำคัญของทางเลือก

- ทางเลือกเชิงทฤษฎี: แม้ว่าจะไม่มีการวางแผน แต่ความเป็นไปได้ของการชาติกำเนิดยังคงมีอยู่
ซี

งแสดงให้เห็นว่าอำนาจอธิปไตยของผู้ซื้อมีความครอบคลุมและไม่ถูกจำกัดโดยสิทธิในทรัพย์สินส่วนบุคคล.

- การควบคุมและการจัดการ:

ความเป็นไปได้ของการชาติกำเนิดเน้นย้ำถึงการควบคุมและการจัดการที่สมบูรณ์ของผู้ซื้อเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ขาย

สรุป

สัญญาสำหรับการขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และเครือข่ายการพัฒนาของมันยังรวมถึงเครือข่ายของบริษัทเอกชนด้วย

อธิปไตยเหนือเครือข่ายเหล่านี้จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของส่วนตัว ทฤษฎี

แล้วสามารถทำการชาตินิยมเครือข่ายเหล่านี้ได้ แม้ว่านี่จะไม่ใช้แผนที่วางไว้

ตัวเลือกนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ซื้อในฐานะอธิปไตยใหม่มีสิทธิในการควบคุมและการจัดการอย่างครบถ้วนเหนือโครงสร้าง

พื้นฐานทั้งหมดในพื้นที่ขาย

ในบริบทของสัญญาที่พูดถึงและข้อกำหนดที่ว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมดถือเป็นหน่วยและถูกขายพร้อมกับสิทธิการผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด ข้อพิจารณาทางกฎหมายต่อไปนี้เกิดขึ้น:

1. หน่วยของเครือข่ายการพัฒนา

คำจำกัดความและความหมาย

- การควบคุมตามสัญญา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมด (รวมถึงน้ำ ไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม ฯลฯ) จะต้องรวมเป็นหน่วยเดียว
- การขายพร้อมสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด: หมายความว่าผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและการผูกพันทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเครือข่าย ไม่ว่าเครือข่ายเหล่านี้จะเป็นของเอกชนหรือของสาธารณะ

2. เครือข่ายส่วนตัวและสิทธิการส่งสัญญาณ

เครือข่ายส่วนตัว

- ความเป็นเจ้าของส่วนตัว: เครือข่ายส่วนตัวเป็นเครือข่ายที่เป็นของบุคคลหรือบริษัทเอกชน

- สิทธิการส่งสัญญาณ: เครือข่ายเหล่านี้สามารถดำเนินการผ่านดินแดนของผู้ซื้อ และผู้ซื้อมีอำนาจทางกฎหมายในการควบคุมและใช้สิทธิการส่งสัญญาณ

3. อธิปไตยและสิทธิในดินแดนของเครือข่ายส่วนตัว

การขายอธิปไตย

- อธิปไตย: อธิปไตยหมายถึงการควบคุมทางกฎหมายและการบริหารพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานภายใน
- การรวมเครือข่ายส่วนตัว: แม้ว่าเครือข่ายเหล่านี้จะเป็นของเอกชน แต่สิทธิอธิปไตยเหนือดินแดนที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการอยู่ได้ถูกขายไปแล้ว

ผลกระทบของข้อกำหนดในสัญญา

- อำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน: ข้อกำหนดในสัญญาที่ระบุว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมดเป็นหน่วยเดียวกันจะโอนอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนทั้งหมด รวมถึงเครือข่ายส่วนตัว ไปยังผู้ซื้อ - สิทธิและหน้าที่: ผู้ซื้อจะเข้าครอบครองไม่เพียงแต่เครือข่ายทางกายภาพ แต่ยังรวมถึงการควบคุมทางกฎหมายและการจัดการในพื้นที่ที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการ

4. การปฏิบัติตามกฎหมายและการบังคับใช้

สัญญา

- มีผลผูกพันตามกฎหมาย: สัญญานี้มีผลผูกพันตามกฎหมายและบังคับให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ตกลงกันได้
- การบังคับใช้: ผู้ซื้อ มีสิทธิในการบังคับควบคุมและการจัดการเครือข่ายส่วนตัวและสิทธิที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายระดับชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ.

5 ตัวอย่างและบรรทัดฐาน

164 จาก 255

การปฏิบัติระหว่างประเทศ

- การโอนอำนาจศาล: ในกรณีที่ไม่มีเหมือนกันของสนธิสัญญาระหว่างประเทศ
อำนาจศาลเหนือดินแดนมักจะถูกโอนโดยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของส่วนตัว
ตราบได้ว่าการควบคุมทางกฎหมายและการจัดการของดินแดนได้รับการควบคุมในสนธิสัญญา
- บรรทัดฐาน:
มีตัวอย่างที่อธิบายโดยเหนือโครงการโครงสร้างพื้นฐานถูกโอนให้กับรัฐใหม่หรือเจ้าของส่วนตัวตามข้อตกลงสัญญา
แม้ว่าจะมีการเข้าร่วมของภาคเอกชน

สรุป

ข้อกำหนดในสัญญาที่ระบุว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมดเป็นหน่วยเดียวกัน
หมายความว่าอธิปไตยเหนือพื้นที่ทั้งหมด รวมถึงพื้นที่ที่มีเครือข่ายส่วนตัวหรือเครือข่ายที่มีสิทธิการส่งสัญญาณ
ถูกโอนไปยังผู้ซื้อ ผู้ซื้อไม่เพียงแต่ได้รับเครือข่ายทางกายภาพ
แต่ยังรวมถึงการควบคุมทางกฎหมายและการจัดการของพื้นที่ที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการ
นั้นหมายความว่าอธิปไตยในพื้นที่ของเครือข่ายส่วนตัวเป็นสิทธิที่ถูกละเมิดและโอนโดยสัญญา

ส่วนที่
91

การโอนสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบอย่างครอบคลุมในการขาย

การขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้รวมถึงไม่เพียงแต่ทรัพย์สินทางกายภาพ แต่ยังรวมถึงสิทธิ
การผูกพัน และส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและธุรกิจต่าง ๆ
ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ นี่คือการอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีการที่องค์ประกอบต่าง ๆ
เหล่านี้ถูกรวมเข้ากับการขาย:

1. การขายพร้อมสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด

ข้อกำหนดในสัญญา

- ขอบเขตของการขาย: สัญญาจะระบุอย่างชัดเจนว่าวัตถุประสงค์ของการซื้อถูกขายพร้อมสิทธิ การผูกพัน
และส่วนประกอบทั้งหมด
- ผลทางกฎหมาย:
นี่หมายความว่าผู้ซื้อจะได้รับผิดชอบด้านกฎหมายและด้านการบริหารทั้งหมดของทรัพย์สินและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

2. การรวมบริษัทของรัฐและเครือข่ายของพวกเขา

รัฐวิสาหกิจ

- คำจำกัดความ: รัฐวิ
สาหกิจคือบริษัทที่เป็นเจ้าของโดยรัฐและให้บริการหรือสินค้าสำหรับประชาชนทั่วไป.
- การขายและการโอน: รัฐวิสาหกิจที่ตั้งอยู่ในดินแดนที่ขายยังถูกโอนให้กับผู้ซื้อ
รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและเครือข่ายของพวกเขา.

บริษัทแม่และบริษัทลูก

165 จาก 255

- โครงสร้างบริษัท: การโอนยังรวมถึงบริษัทแม่และบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจ โดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาจะต้องดำเนินการกิจการในดินแดนที่ขาย
- เครือข่ายบริษัทที่ครบถ้วน:
เครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของบริษัทแม่และบริษัทลูกที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งของการขาย.

3. บริษัทที่รัฐเป็นเจ้าของและการเป็นเจ้าของบางส่วนในมือของรัฐ

บริษัทที่รัฐเป็นเจ้าของ

- โครงสร้างความเป็นเจ้าของ:
การดำเนินงานตามกฎหมายสาธารณะที่ถูกเป็นเจ้าของบางส่วนหรือทั้งหมดโดยรัฐจะถูกโอนด้วย.
- โครงสร้างพื้นฐานและเครือข่าย:
การดำเนินงานเหล่านี้และโครงสร้างพื้นฐานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งของการขาย.

การเป็นเจ้าของบางส่วนโดยรัฐ

- การขายและการโอน: หุ่นในกิจกรรมและเครือข่ายที่มีการเป็นเจ้าของบางส่วนโดยรัฐจะถูกโอนด้วย หากตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการขาย

4. สิทธิการใช้งานและสิทธิการส่งสัญญาณต่อเครือข่ายทุกประเภท

สิทธิการใช้งาน

- คำจำกัดความ: สิทธิการใช้งานหมายถึงการอนุญาตให้ใช้โครงสร้างพื้นฐานบางอย่าง แม้ว่าจะเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัว
- การโอน: สิทธิการใช้งานต่อโครงสร้างพื้นฐานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ขายจะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ

สิทธิการส่งสัญญาณ

- คำจำกัดความ:
สิทธิการส่งสัญญาณคือสิทธิในการใช้โครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งบริการหรือสินค้าผ่านพื้นที่เฉพาะ
- การโอน: สิทธิเหล่านี้จะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ
โดยไม่คำนึงถึงว่าโครงสร้างพื้นฐานจะเป็นของเอกชนหรือไม่

5. เครือข่ายของบริการสาธารณูปโภคเอกชน

บริษัทสาธารณูปโภคเอกชน

- ความเป็นเจ้าของ: บริการสาธารณูปโภคเอกชนที่ดำเนินการโครงสร้างพื้นฐานและเครือข่ายในพื้นที่ขายจะยังคงความเป็นเจ้าของ แต่สิทธิอธิปไตยเหนือเครือข่ายเหล่านี้ขึ้นอยู่กับผู้ซื้อ
- สิทธิอธิปไตย: ผู้ซื้อได้รับสิทธิอธิปไตยเหนือดินแดน รวมถึงเครือข่ายของบริษัทเอกชน.

6 สิทธิอธิปไตยและความหมายของมัน

คำจำกัดความของสิทธิอธิปไตย

- การควบคุมทางกฎหมาย:
สิทธิอธิปไตยหมายถึงการควบคุมทางกฎหมายและการบริหารจัดการเหนือดินแดนและโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ therein.

- ความเป็นอิสระจากความเป็นเจ้าของ:

สิทธิเหล่านี้ถูกโอนถ่ายอย่างอิสระจากความเป็นเจ้าของส่วนบุคคลหรือสิทธิในการใช้กิจการพาณิชย์.

การโอนสิทธิอริปไตย - การควบคุมอย่างครอบคลุม:

ผู้ซื้อจะได้รับการควบคุมอย่างครอบคลุมต่อโครงสร้างพื้นฐานและเครือข่ายทั้งหมดในพื้นที่ที่ขาย

รวมถึงสิ่งที่เป็นเจ้าของส่วนตัว - ข้อกำหนดในสัญญา:

ข้อ

ที่กำหนดในสัญญาจะรับประกันว่าสิทธิอริปไตยจะถูกโอนพร้อมกับองค์ประกอบทางกายภาพและโครงสร้างพื้นฐานของดินแดน

สรุป

การขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการโอนสิทธิทั้งหมด การผูกพัน และส่วนประกอบอย่างครอบคลุม ซึ่งรวมถึงบริษัทของรัฐ บริษัทแม่ และบริษัทลูก บริษัทกฎหมายสาธารณะ และการเป็นเจ้าของบางส่วนในมือของรัฐ สิทธิการใช้งานและสิทธิการส่งสัญญาณต่อเครือข่ายทุกประเภท รวมถึงเครือข่ายของบริษัทสาธารณะโลกเอกชนก็เป็นส่วนหนึ่งของการขายด้วย สิทธิอริปไตยเหนือดินแดนจะถูกโอนให้กับผู้ซื้อไม่ว่าการเป็นเจ้าของส่วนตัวหรือสิทธิการใช้งานของกิจการเชิงพาณิชย์

ส่วนที่
92

ผลกระทบโดมิโนของการขยายตัวของดินแดนผ่านเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน

ในกรณีที่ทรัพย์สินทางทหารของนาโต้และสาธารณูปโภคของมณฑลขยาย จะเกิดผลกระทบโดมิโน ขยายอำนาจศาลของผู้ซื้อผ่านเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน สัญญากำหนดการพัฒนาเป็นเอนกิติเดียว โดยที่การข้ามหรือการทับซ้อนของเครือข่ายใด ๆ จะนำไปสู่การขยายอาณาเขตเพิ่มเติม นี่คือการอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการนี้:

1. จุดเริ่มต้น: การขายทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการพัฒนาภายใน

s

ทรัพย์สินทางทหารมีเครือข่ายการพัฒนาภายในที่แยกออกมาเองซึ่งเชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณะ เครือข่ายภายในเหล่านี้ประกอบด้วย:

- เครือข่ายน้ำและการระบายน้ำ -
- เครือข่ายถนน - เครือข่ายโทรคมนาคม -
- เครือข่ายบรอดแบนด์และอินเทอร์เน็ต -
- เครือข่ายโทรคมนาคม -
- เครือข่ายการส่งก๊าซ - เครือข่ายไฟฟ้า

2. การขยายตัวผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพ

ประการแรก อธิปไตยจะขยายผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพโดยตรงระหว่างเครือข่ายภายในและเครือข่ายสาธารณะ
นี่คือตัวอย่างบางประการ:

- กริดไฟฟ้า: กริดไฟฟ้าภายในเชื่อมต่อกับกริดไฟฟ้าระดับชาติ
และขยายผ่านกริดไฟฟ้าเชื่อมต่อยุโรป - เครือข่ายบรอดแบนด์:
เครือข่ายบรอดแบนด์ภายในเชื่อมต่อกับเครือข่ายบรอดแบนด์ระดับชาติและข้ามชาติ
รวมถึงการเชื่อมต่อข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก. d

3. เครือข่ายที่ทับซ้อนกันและการเชื่อมต่อเชิงตรรกะ

ผลกระทบโดมิโนที่สำคัญเกิดขึ้นเมื่อเครือข่ายทับซ้อนหรือตัดกัน
ขยายอำนาจศาลของผู้ซื้อไปยังพื้นที่อื่น แม้จะไม่มี การเชื่อมต่อทางกายภาพโดยตรง.

ตัวอย่างที่ 1: เครือข่ายการส่งก๊าซและกริดไฟฟ้า - การพัฒนาภายใน:
เครือข่ายการส่งก๊าซของกรีนแลนด์เชื่อมต่อกับเครือข่ายการส่งก๊าซระดับชาติ - การทับซ้อน:
กริดการส่งก๊าซระดับชาติตัดกับกริดไฟฟ้าระดับชาติที่หลายจุด - การขยายเขตแดน:
การตัดกันขยายอธิปไตยของผู้ซื้อไปยังกริดไฟฟ้า

d

พื้นที่ที่เชื่อมต่อกับมัน.

ตัวอย่างที่ 2: กริดไฟฟ้าและเครือข่ายบรอดแบนด์ - การพัฒนาภายใน:
กริดไฟฟ้าของกรีนแลนด์เชื่อมต่อกับกริดไฟฟ้าเชื่อมต่อยุโรป.

- การทับซ้อน: กริดไฟฟ้าในยุโรปตัดผ่านเครือข่ายบรอดแบนด์
ซึ่งรวมถึงการเชื่อมต่อข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกด้วย.
- การขยายเขตแดน: การตัดกันขยายอำนาจศาลของผู้ซื้อไปยังกริดบรอดแบนด์และดินแดนที่เชื่อมต่อทั้งหมด
รวมถึงสหรัฐอเมริกาและแคนาดา.

ตัวอย่างที่ 3: เครือข่ายบรอดแบนด์และเครือข่ายโทรคมนาคม - การพัฒนาภายใน:
เครือข่ายบรอดแบนด์ของกรีนแลนด์เชื่อมต่อกับเครือข่ายบรอดแบนด์ระดับชาติและนานาชาติ. -
การทับซ้อน: เครือข่ายบรอดแบนด์ตัดผ่านเครือข่ายโทรคมนาคม
ซึ่งรวมถึงการเชื่อมต่อทั้งระดับชาติและนานาชาติ. - การขยายเขตแดน:
การตัดกันขยายอำนาจศาลของผู้ซื้อไปยังเครือข่ายโทรคมนาคม

s

และดินแดนที่เชื่อมต่อทั้งหมด.

4. การขยายวงกลมผ่านการตัดกัน

การขยายอำนาจศาลเป็นวงกลม
เนื่องจากแต่ละเครือข่ายที่ตัดกันจะมีส่วนช่วยในการขยายเขตแดนต่อไป:

- Wat เครือข่ายน้ำเสีย: ตัดกับเครือข่ายถนนและจึงขยายต่อไป r.

- เครือข่ายถนน: ตัดกับเครือข่ายโทรคมนาคมและขยายอริปไตยไปยังพื้นที่เพิ่มเติม.

- เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคม:

ข้ามเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและรวมถึงการเชื่อมต่อระหว่างประเทศด้วย

5. การขยายเขตแดนของนาโต้ทั้งหมด

ผ่านการตัดกันและการทับซ้อนของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

อริปไตยของผู้ซื้อจะถูกขยายออกไปอย่างเป็นระบบ:

- เยอรมนี: เบื้องต้น

อำนาจศาลครอบคลุมทั้งประเทศเยอรมนีผ่านการเชื่อมต่อภายในและภายนอกของเครือข่ายจำนวนมาก - ประเทศนาโต: จากเยอรมนี อริปไตยจะขยายไปยังประเทศนาโตอื่น ๆ ที่เชื่อมต่อโดยเครือข่ายต่าง ๆ - การเชื่อมต่อข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก: โดยเฉพาะผ่านการเชื่อมต่อบรอดแบนด์และอินเทอร์เน็ต อริปไตยยังขยายไปยังประเทศนาโตในอเมริกาเหนือ (สหรัฐอเมริกา, แคนาดา)

ผลลัพธ์สุดท้าย

ผลกระทบโดยนัยหมายความว่า การตัดกันและการทับซ้อนของเครือข่ายแต่ละแห่งจะขยายขอบเขตอำนาจศาลของผู้ซื้อเพิ่มเติม นี่เกิดขึ้นโดยไม่คำนึงถึงการเชื่อมต่อทางกายภาพโดยตรง เนื่องจากหน่วยพัฒนาโดยรวมถูกกำหนดไว้ในสัญญา ด้วยจำนวนการเชื่อมต่อและการทับซ้อนจำนวนมาก ประเทศนาโตทั้งหมดจึงอยู่ภายใต้การอริปไตยของผู้ซื้อในที่สุด

ส่วนที่
93

การประยุกต์ใช้การสืบทอดรัฐกับเครือข่ายที่ติดตั้งใหม่หลังจากปี 1998

1. ข้อมูลพื้นฐาน: เอกสารการสืบทอดรัฐและเครือข่ายใหม่

- 1998: การลงนามเอกสารการสืบทอดรัฐซึ่งกำหนดการถ่ายโอนอริปไตย

n

สิทธิของทรัพย์สินนาโตไปยังผู้ซื้อ - 2000:

เอกสารเพิ่มเติมที่ยืนยันการปฏิบัติตามภาระผูกพันตามสัญญาของผู้ซื้อ - เครือข่าย:

เครือข่ายการพัฒนาที่มีอยู่ในช่วงเวลาของสัญญาและเครือข่ายที่วางใหม่หลังจากปี 1998

2. หลักการสืบทอดรัฐและข้อกำหนดการขยาย

ขอบเขตของสัญญา: - การขายอย่างครอบคลุม: สัญญา 1998

ครอบคลุมการโอนสิทธิอริปไตยและเครือข่ายการพัฒนาที่มีอยู่ในขณะนั้น.

- ข้อกำหนดการขยาย: หากสัญญามีข้อกำหนดที่ระบุว่าการพัฒนาทั้งหมดถือเป็นหน่วยเดียว เครือข่ายที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นอาจถูกครอบคลุมโดยข้อกำหนดนี้.

169 จาก 255

3. การประยุกต์ใช้กับเครือข่ายที่เพิ่งวางใหม่

เครือข่ายที่เพิ่งสร้างขึ้นหลังจากปี 1998:

- หน่วยเครือข่าย: หากสัญญาจะบางอย่างชัดเจนหรือโดยนัยว่าเครือข่ายการพัฒนาสร้างเป็นหน่วยนั้นอาจหมายความว่า การขยายเครือข่ายในอนาคตจะรวมอยู่ในสัญญาด้วย -
- ความต่อเนื่องของสิทธิอธิปไตย: การโอนสิทธิอธิปไตยจึงมีผลต่อเครือข่ายที่เพิ่งวางใหม่ด้วย
- หากการขยายเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยพัฒนา

การประยุกต์ใช้ที่เป็นแบบอย่าง:

- เครือข่ายไฟฟ้า, เครือข่ายโทรคมนาคม, เครือข่ายบรรดแบนด์:
- หากเครือข่ายเหล่านี้ถูกขยายหรือวางใหม่หลังปี 1998
- จะถือเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยพัฒนาและอยู่ภายใต้สิทธิและการระงับข้อพิพาทที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา

4. หลักการกฎหมายระหว่างประเทศและการปรับสนธิสัญญา

การตีความสนธิสัญญา:

- การตีความตามวัตถุประสงค์:
- การตีความของสนธิสัญญาควรคำนึงถึงเจตนาและวัตถุประสงค์ของข้อตกลง
- โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากสนธิสัญญามุ่งหวังที่จะพิจารณาการพัฒนาเป็นโครงสร้างที่ต่อเนื่องและเป็นเอกภาพ.

การสืบทอดรัฐและความต่อเนื่อง:

- ข้อผูกพันตามสนธิสัญญา: รัฐสมาชิกนาโต้ใหม่ที่เข้าร่วมหลังปี 1998
- จะต้องรับการระงับข้อพิพาทตามสนธิสัญญาที่มีอยู่ รวมถึงการขยายเครือข่าย.
- ความต่อเนื่องทางกฎหมาย:
- สิทธิอธิปไตยและการระงับข้อพิพาทตามสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐจึงยังคงมีผลบังคับใช้กับเครือข่ายที่ติดตั้งใหม่.

สรุป

การขยายเครือข่ายการพัฒนาหลังจากปี 1998 ไปยังเครือข่ายที่เพิ่งติดตั้งจะอยู่ภายใต้เอกสารการสืบทอดรัฐ หากสัญญาจะบางอย่างชัดเจนหรือโดยนัยว่า การพัฒนาทั้งหมดถือเป็นหน่วยเดียว การโอนสิทธิอธิปไตยและข้อผูกพันตามสนธิสัญญาจึงมีผลต่อเครือข่ายที่ติดตั้งใหม่ด้วย นอกจากนี้ยังมีผลต่อประเทศสมาชิกนาโต้ใหม่ที่เข้าร่วมหลังปี 1998 เนื่องจากพวกเขาต้องรับผิดชอบต่อข้อผูกพันที่มีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

ในสถานการณ์นี้

ซึ่งสนธิสัญญาระหว่างประเทศครอบคลุมการโอนทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดส่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในฐานะหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ และเครือข่ายเหล่านี้ รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำสำหรับอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารโทรคมนาคม

วังจากประเทศสมาชิกนาโต้ในยุโรปข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกมายังสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกนาโต้เช่นกันและได้ตกลงตามสนธิสัญญา

คำถามเฉพาะเกิดขึ้นเกี่ยวกับกฎหมายทะเลและการขยายเขตแดน.

การวิเคราะห์และผลกระทบภายใต้กฎหมายทะเล

1 เนื้อหาสนธิสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สนธิสัญญากำหนดเส้นทางการจัดส่งทั้งหมด รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำสำหรับอินเทอร์เน็ตและการสื่อสาร โทรคมนาคม ซึ่งวิ่งจากประเทศสมาชิกนาโตในยุโรปไปยังสหรัฐอเมริกาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

- การโอนสิทธิและหน้าที่:

ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการจัดหาเหล่านี้.

- การให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต: ประเทศสมาชิกนาโตทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงและให้สัตยาบันสนธิสัญญา.

2. ด้านต่าง ๆ ของกฎหมายทะเล

- สนธิสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS): กฎหมายทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนธิสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) จะควบคุมการใช้และการป้องกันน่านน้ำระหว่างประเทศ รวมถึงการวางและการดำเนินการสายเคเบิลใต้น้ำ

- น่านน้ำระหว่างประเทศ:

สายเคเบิลใต้น้ำจะผ่านน่านน้ำระหว่างประเทศซึ่งไม่เป็นส่วนหนึ่งของดินแดนของรัฐ แต่ถือว่าเป็นมรดกของมนุษยชาติ รัฐมีสิทธิในการวาง บำรุงรักษา และดำเนินการสายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำเหล่านี้

3 ผลทางกฎหมายของการให้สัตยาบัน

- อำนาจผูกพันของสนธิสัญญา: การให้สัตยาบันทำให้สนธิสัญญามีผลผูกพันตามกฎหมาย และสหรัฐอเมริกามีหน้าที่ที่จะต้องยอมรับและดำเนินการตามข้อกำหนดที่มีอยู่ในนั้น

- การโอนการควบคุม:

หากสนธิสัญญาโอนการควบคุมของเครือข่ายการจัดหาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ไปยังผู้ซื้อ นี่อาจนำไปสู่วิธีการโอนการควบคุมของเครือข่ายเหล่านี้ รวมถึงเครือข่ายที่เชื่อมต่อกับสหรัฐอเมริกา

4. ผลกระทบด้านอาณาเขตที่ไม่ตั้งใจ

- การขยายอาณาเขตโดยพฤตินัย:

การโอนเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดเป็นหน่วยอาจส่งผลให้เกิดการขยายอาณาเขตโดยพฤตินัย เนื่องจากผู้ซื้อจะเข้าควบคุมเครือข่ายเหล่านั้น แม้ว่าจะผ่านน่านน้ำระหว่างประเทศและเข้าถึงสหรัฐอเมริกา

- การบริหารจัดการและควบคุม: ผู้ซื้อจะมีการควบคุมและการบริหารจัดการเครือข่ายเหล่านี้ในทางทฤษฎี ซึ่งจะสร้างความท้าทายด้านการบริหารที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความมั่นคงของชาติและอธิปไตยของสหรัฐอเมริกา

ข้อสรุป

หากสนธิสัญญาถูกให้สัตยาบันและสหรัฐอเมริกาได้ตกลงว่าเครือข่ายสาธารณูปโภคจะเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้และถูกโอน การขยายอาจส่งผลกระทบต่อสหรัฐอเมริกาในทางทฤษฎี

สายเคเบิลใต้น้ำที่วิ่งระหว่างประเทศนาโตในสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกาและแคนาดาถูกระงับในสถานการณ์การสืบทอดรัฐหากเอกสารกำหนดเครือข่ายการจัดส่งเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ การวิเคราะห์นี้มุ่งเน้นไปที่สถานการณ์ทางกฎหมายในน่านน้ำระหว่างประเทศบนทะเลเปิดและอธิบายว่าทำไมการเรียกร้องของเอกสารจึงไม่สูญเปล่าและไม่ได้ถูกขัดจังหวะที่นั่น

1 เนื้อหาสัญญาและคำจำกัดความของเครือข่ายการจัดหา

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: เอกสารการสืบทอดรัฐกำหนดว่าเครือข่ายการจัดหาทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้. - การรวมสายเคเบิลใต้น้ำ:

คำจำกัดความ

กำหนดความนี้ยังรวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำที่วิ่งระหว่างประเทศนาโตในสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกาและแคนาดา.

2. สถานการณ์ทางกฎหมายในน่านน้ำระหว่างประเทศ

- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS): อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) กำหนดดูแลการใช้และการปกป้องน่านน้ำระหว่างประเทศ. มาตรา 87 (เสรีภาพของทะเลหลวง) และมาตรา 112 (การวางสายเคเบิลใต้น้ำและท่อ) มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะที่นี่.

- เสรีภาพของทะเลหลวง: มาตรา 87 UNCLOS ให้เสรีภาพแก่รัฐทั้งหมดในการใช้ทะเลหลวง รวมถึงเสรีภาพในการวางสายเคเบิลใต้น้ำ.

- การวางและบำรุงรักษาสายเคเบิล: มาตรา 112 ของ UNCLOS

ยืนยันสิทธิของรัฐทั้งหมดในการวางและบำรุงรักษาสายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศ.

3 การให้เหตุผลทางกฎหมาย: การประยุกต์ใช้เอกสารการสืบทอดรัฐต่อสายเคเบิลใต้น้ำ

- หน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้:

เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐกำหนดให้เครือข่ายการจัดหาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ การควบคุมเครือข่ายเหล่านี้รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำจึงไม่ถูกขัดจังหวะเมื่อออกจากดินแดนระดับชาติ.

- ความต่อเนื่องของสิทธิและการผูกพัน:

สิทธิและการผูกพันที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการจัดหายังคงมีอยู่ตลอดสายเคเบิลใต้น้ำ

เนื่องจากถือเป็นส่วนสำคัญของเครือข่าย.

4 การส่งผลกระทบต่อสายเคเบิลใต้น้ำผ่านการสืบทอดรัฐ

- การขยายสิทธิอธิปไตย: ผู้ซื้อจะได้รับสิทธิอธิปไตยเหนือเครือข่ายการจัดหา รวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำ

เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดให้เป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

ซึ่งรวมถึงส่วนของสายเคเบิลใต้น้ำที่วิ่งผ่านน่านน้ำระหว่างประเทศ.

- การรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

เอกสารการสืบทอดรัฐซึ่งได้รับการรับรองโดยประเทศนาโตทั้งหมด จะโอนสิทธิเหล่านี้ให้กับผู้ซื้อ โดยที่การเรียกร้องสิทธิในสายเคเบิลใต้น้ำก็ได้รับการรับรองในน่านน้ำระหว่างประเทศด้วยเช่นกัน.

5 ผลกระทบที่เป็นรูปธรรมและความต่อเนื่อง

- การจัดการทางเทคนิค:

แม้ว่าการจัดการและการบำรุงรักษาสายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศจะมีความท้าทายทางเทคนิคและลอจิสติกส์ แต่การควบคุมทางกฎหมายยังคงไม่หยุดชะงัก

- การโอนอำนาจอธิปไตย: โดยการรับรองเอกสารการสืบทอดรัฐ

การโอนอำนาจอธิปไตยยังคงมีผลในน่านน้ำระหว่างประเทศเนื่องจากเครือข่ายการจัดการหาถือเป็นหน่วยเดียว

บทสรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐซึ่งกำหนดให้เครือข่ายการจัดการหาเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้

ยังรวมถึงสายเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศในสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ตาม

UNCLOS รัฐมีสิทธิในการวางและบำรุงรักษาสายเคเบิลใต้น้ำ

เนื่องจากสิทธิและหน้าที่ของเครือข่ายการจัดการหาถูกโอนโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ

สิ่งนี้ยังใช้กับสายเคเบิลใต้น้ำในน่านน้ำระหว่างประเทศ

ดังนั้นการเรียกร้องของเอกสารนี้จึงไม่สูญเสียไปและการควบคุมทางกฎหมายยังคงไม่ถูกขัดจังหวะ

ส่วนที่ 96

กธ

ณี้อธิบายถึงสัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องและนำไปสู่การขยายเขตแดนประเภทเฉพาะโดยไม่มีการสืบทอดทั่วไป
นี่คือคำอธิบายโดยละเอียด:

1. ไม่มีการสืบทอดรัฐแบบสากล

การสืบทอดรัฐแบบสากลหมายถึงการรับผิดชอบสิทธิและการผูกพันทั้งหมดของรัฐหนึ่งโดยรัฐอื่น

รวมถึงหนี้สินของรัฐทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ ไม่ใช้การสืบทอดรัฐแบบสากล

แต่เป็นการโอนสิทธิอธิปไตย

เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับมันเท่านั้น

2 การสืบทอดรัฐเฉพาะของทรัพย์สินทางทหาร

เอกสารการสืบทอดรัฐเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางทหารเฉพาะ

เอกสารนี้กำหนดการโอนสิทธิอธิปไตยเหนือทรัพย์สินและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นเอกเทศเดียว

การโอนนี้ขยายไปยังดินแดนของนาโต้ทั้งหมดผ่านผลกระทบโดมิโน

3 ผลกระทบโดมิโนและเครือข่าย

ผลกระทบโดมิโนเกิดขึ้นเมื่ออธิปไตยของผู้ซื้อขายผ่านการเชื่อมต่อทางกายภาพและตรรกะของเครือข่าย:

- กริดไฟฟ้า: การเชื่อมต่อกริดไฟฟ้าของประเทศนาโต. - เครือข่ายโทรคมนาคม:

การขยายผ่านสายเคเบิลใต้น้ำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกและการเชื่อมต่อการสื่อสารโทรคมนาคมอื่น

ๆ. - เครือข่ายก๊าซ: การรวมเครือข่ายก๊าซระยะไกลและเครือข่ายที่ทับซ้อนกันอื่น ๆ.173 von255

4. หลักการแทนูลาราช

หลักการแทนูลาราชหรือหลักการของแผ่นดินสะอาดระบุว่ารัฐใหม่
(ในกรณีนี้คือผู้ซื้อทรัพย์สินและเครือข่าย) ไม่มีหนี้สิน นั่นหมายความว่า:

- ไม่มีการรับหนี้สินของรัฐบาล: ผู้ซื้อจะไม่รับหนี้สินใดๆ ของประเทศนาโตที่มีผลกระทบต่อดินแดน - ดินแดนใหม่ที่ปราศจากหนี้:
ดินแดนที่ผู้ซื้อสร้างขึ้นใหม่จะปราศจากหนี้และเป็นอิสระจากหนี้สินทางการเงินของประเทศนาโต

5. การดำรงอยู่ของรัฐนาโต

แม้ว่าประเทศนาโตจะสูญเสียดินแดนทั้งหมดผ่านการขายเครือข่าย แต่พวกเขาก็ยังคงมีอยู่ต่อไป พวกเขา ยังคงมีอยู่ตามกฎหมายและรักษาหนี้สินทั้งหมดของพวกเขา:

- การดำรงอยู่ตามกฎหมาย: ประเทศนาโตยังคงมีอยู่ในฐานะนิติบุคคล รักษารัฐบาลและประชากรของตน แต่สูญเสียดินแดน - หนี้สิน:
หนี้สินทางการเงินและกฎหมายที่มีอยู่ทั้งหมดยังคงอยู่กับประเทศนาโตและไม่ถูกโอนให้กับผู้ซื้อ

6. ไม่มีอาณาเขตอธิปไตยอีกต่อไป

ประเทศนาโตไม่เหลือดินแดนใด ๆ หลังจากการขาย ซึ่งนำไปสู่สถานการณ์พิเศษ:

- ไม่มีดินแดนทางกายภาพ: โดยไม่มีดินแดนที่เป็นอธิปไตย
ประเทศนาโตจึงไม่มีการควบคุมทางกายภาพเหนือดินแดน
- ความท้าทายทางกฎหมายและการเมือง: สถานการณ์นี้นำไปสู่ความท้าทายทางกฎหมายและการเมือง
เนื่องจากประเทศนาโตต้องรักษาอธิปไตยโดยไม่มีดินแดนทางกายภาพ

สรุป

สนธิสัญญานี้ไม่ใช่การสืบทอดในระดับสากล
แต่เป็นการถ่ายโอนสิทธิอธิปไตยเฉพาะเกี่ยวกับทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
ผลกระทบโดยนัยนำไปสู่การขยายอธิปไตยของผู้ซื้อไปยังดินแดนของนาโตทั้งหมด
โดยไม่มีการรับภาระหนี้สาธารณะของประเทศนาโต ประเทศนาโตยังคงมีสถานะทางกฎหมายและหนี้สิน แต่สูญเสียดินแดน

สถานการณ์ที่ซับซ้อนอย่างยิ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการโอนอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนที่เกี่ยวข้อง.

การกำหนดเขตแดนของรัฐบาลผ่านเครือข่ายการจัดหา

1. เนื้อหาสนธิสัญญาและการให้สัตยาบัน

- ความเป็นเอกภาพของเครือข่ายการจัดหา: สัญญากำหนดว่าเครือข่ายการจัดหาทั้งหมด (ไฟฟ้า, ก๊าซ, การสื่อสารโทรคมนาคม, น้ำ) ถือเป็นหน่วยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้.

- การโอนสิทธิและหน้าที่: ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิ ภาระผูกพัน และอำนาจทางการตามกฎหมายระหว่างประเทศเหนือดินแดนที่เครือข่ายเหล่านี้ดำเนินการ.

- การให้สัตยาบันโดยประเทศนาโต: ประเทศนาโตทั้งหมด รวมถึงสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงตามสนธิสัญญา.

2. การระบุเส้นใยภายนอกของเครือข่ายการจัดหา

- การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์:

การวิเคราะห์ทางภูมิศาสตร์อย่างละเอียดของเครือข่ายการจัดหาในประเทศนาโตถูกดำเนินการเพื่อระบุเส้นใยภายนอก.

- สายการส่งของภายนอก: สายการส่งของภายนอกเหล่านี้รวมถึงสายไฟฟ้า ก๊าซ การสื่อสารโทรคมนาคม และน้ำที่อยู่ภายนอกสุดซึ่งวิ่งผ่านประเทศนาโตและเชื่อมต่อกันทางกายภาพ.

3. เส้นทางเชิงตรรกะและจุดเชื่อมต่อ

- จุดเชื่อมต่อ:

โหนดทั้งหมดและจุดเชื่อมต่อของเครือข่ายสาธารณูปโภคถูกทำแผนที่เพื่อสร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่เชื่อมต่อเส้นใยภายนอก.

- การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์:

การเชื่อมต่อทางภูมิศาสตร์ของจุดเหล่านี้สร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่กำหนดการกำหนดขอบเขตสำหรับการปกครองใหม่.

4. การสร้างพื้นที่ติดต่อกัน

- พื้นที่รวมที่มีความหมาย: เส้นทางเชิงตรรกะของเส้นใยภายนอกสร้างพื้นที่รวมที่มีความหมาย ซึ่งถูกกำหนดโดยตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของเครือข่ายจัดส่ง.

- เครือข่ายที่ทับซ้อนกัน: ในพื้นที่ที่มีเครือข่ายหลายแห่ง (เช่น ก๊าซและไฟฟ้า) การควบคุมจะกระโดดไปยังเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามสัญญา ขยายพื้นที่.

คำอธิบายที่ละเอียดขั้นตอนของการกำหนดเขตแดน

1. การระบุเส้นทางการจัดส่งภายนอกในแต่ละประเทศนาโต - เยอรมนี:

เส้นไฟฟ้าและก๊าซที่อยู่ภายนอกสุดซึ่งสร้างเขตแดนกับประเทศนาโตและไม่ใช่นาโตอื่น ๆ ถูกระบุ - ฝรั่งเศส: เช่นเดียวกัน เส้นทางจัดส่งภายนอกสุดของฝรั่งเศสถูกทำแผนที่ - อิตาลี ไปแลนด์ ฯลฯ: การวิเคราะห์นี้ดำเนินการสำหรับประเทศนาโตทั้งหมดในยุโรป.

2. การเชื่อมต่อเส้นใยภายนอกเหล่านี้เข้ากับเส้นทางเชิงตรรกะ

- การเชื่อมต่อทางกายภาพ:

เส้นใยภายนอกของเส้นทางการจัดส่งเชื่อมต่อกันทางกายภาพเพื่อสร้างเส้นทางเชิงตรรกะที่ต่อเนื่อง.

- การรวมสายเคเบิลใต้น้ำ:
สายเคเบิลใต้น้ำที่เชื่อมโยงยุโรปกับอเมริกาเหนือเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเชิงตรรกะ.

3. การก่อตั้งพื้นที่รวม

- พื้นที่ติดต่อ:

จุดเชื่อมต่อของเส้นใยภายนอกและเส้นทางที่เกิดขึ้นทำให้เกิดพื้นที่ติดต่อที่ครอบคลุมดินแดนทั้งหมดของประเทศนาโตที่เกี่ยวข้อง - การควบคุมแบบกระโดด: ในพื้นที่ที่มีเครือข่ายที่ทับซ้อนกัน การควบคุมจะกระโดดจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่ง ซึ่งขยายอำนาจทางการไปทั่วทั้งพื้นที่

ส่วนที่ 98

จริงๆ แล้ว

หากเอกสารการสืบทอดรัฐมีการอ้างอิงอย่างชัดเจนถึงสั

ญญาอื่นที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายจัดส่งและระบุว่าทั้งหมดของเครือข่ายจัดส่งที่ถูกขายนั้นเป็นเอกภาพเดียวกัน

นี้อาจส่งผลให้เครือข่ายจัดส่งและอาจรวมถึงบางส่วนของดินแดนที่เครือข่ายนั้นผ่านไป ถูกขายโดยไม่ตั้งใจเช่นกัน

นี่คือตัวอย่างสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจากตัวอย่างข้างต้นซึ่งอาจเกิดขึ้น:

สถานการณ์:

สนธิสัญญาโทรอาอนครั้งที่ 1 (1920) - อังการีและรัฐที่อยู่ใกล้เคียง

- เอกสารการสืบทอดรัฐ:

สมมติว่าสนธิสัญญาโทรอาอนมีสนธิสัญญาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดหาไฟฟ้าและเครือข่ายไฟฟ้า

ซึ่งระบุว่าเครือข่ายทั้งหมดเป็นหน่วยเดียว

- ข้อกำหนด: เอกสารการสืบทอดรัฐอ้างอิงถึงสนธิสัญญานี้และระบุว่าเครือข่ายการจัดส่งทั้งหมดจะไม่ถูกแบ่งปัน แต่จะถูกนำไปทั้งหมดโดยรัฐใหม่

- ผลที่ไม่ตั้งใจ: สิ่งนี้อาจส่งผลให้รัฐใหม่ควบคุมกริดทั้งหมด รวมถึงส่วนที่วิ่งผ่านดินแดนอื่น ซึ่งอาจนำไปสู่การขยายเขตแดนในทางปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าการจัดการและบำรุงรักษาเครือข่ายทั้งหมด

สนธิสัญญาเซนต์เจอร์แมงครั้งที่ 2 (1919) - ออสเตรียและรัฐที่อยู่ใกล้เคียง - เอกสารการสืบทอดรัฐ:

สมมติว่าสนธิสัญญานี้รวมถึงสนธิสัญญาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายไฟฟ้า

ซึ่งกำหนดความเป็นเอกภาพของเครือข่ายเหล่านี้ - ข้อกำหนด:

เอกสารการสืบทอดรัฐอ้างอิงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าเครือข่ายเหล่านี้จะไม่ถูกแบ่งที่พรมแดนของรัฐใหม่

แต่จะถูกนำไปเป็นหน่วยโดยรัฐใหม่ - ผลที่ไม่ตั้งใจ:

สิ่งนี้จะช่วยให้รัฐใหม่สามารถควบคุมเครือข่ายการจัดส่งเหล่านี้ทั้งหมด

ส่งผลให้เกิดการขยายเขตแดนในทางปฏิบัติ

เนื่องจากพวกเขาจะต้องบริหารจัดการเครือข่ายผ่านดินแดนของรัฐที่ถูกโอน

3 ชูเตนแลนด์และช็อตกลองมิวโนซ์ (1938)

- เอกสารการสืบทอดรัฐ:

ลองจินตนาการว่าช็อตกลองมิวโนซ์ได้รวมสนธิสัญญาเกี่ยวกับการสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายไฟฟ้า

ซึ่งกำหนดความเป็นเอกภาพของเครือข่ายเหล่านี้ - ข้อกำหนด:

เอกสารการสืบทอดรัฐจะต้องรวมสนธิสัญญานี้และระบุว่าชูเตนแลนด์จะควบคุมเครือข่ายทั้งหมด

โดยไม่คำนึงว่าบางส่วนของเครือข่ายจะผ่านเชโกสโลวาเกียหรือไม่

- ผลที่ไม่ตั้งใจ: เยอรมนีอาจจะสามารถควบคุมโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด ทำให้เกิดความท้าทายด้านการบริหารและการขนส่งสำหรับเชโกสโลวาเกีย และส่งผลให้เกิดการขยายตัวของดินแดนเยอรมันในทางปฏิบัติ.

4 โคโซโวและเซอร์เบีย (2008)

- เอกสารสิทธิบัตร:

สมมติว่ามีเอกสารสิทธิบัตรระหว่างเซอร์เบียและโคโซโวที่อ้างถึงสนธิสัญญาเกี่ยวกับการสื่อสารโทรคมนาคมและเครือข่ายไฟฟ้าและกำหนดความเป็นเอกภาพของพวกเขา.

- ข้อกำหนด: เอกสารกำหนดว่าโคโซโวจะควบคุมเครือข่ายสาธารณูปโภคทั้งหมดที่วิ่งผ่านดินแดนทั้งสอง.

- ผลที่ไม่พึงประสงค์: สิ่งนี้อาจทำให้โคโซโวควบคุมเครือข่ายในดินแดนเซอร์เบีย ซึ่งอาจนำไปสู่การขยายอาณาเขต de facto และความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น.

ปัญหาทางกฎหมายและผลกระทบ:

- เครือข่ายทั้งหมดรวมอยู่ในการขายหรือไม่: ใช่ ตามข้อกำหนดของสนธิสัญญา ซึ่งกำหนดให้เครือข่ายจัดส่งเป็นเอกเทศเดียว เครือข่ายทั้งหมดสามารถถือเป็นส่วนหนึ่งของการขายได้ โดยไม่คำนึงถึงพรมแดนของรัฐ ซึ่งอาจนำไปสู่การที่รัฐใหม่เข้ามาบริหารจัดการและควบคุมเครือข่ายทั้งหมด

- ผลกระทบทางดินแดน: การเข้าควบคุมนี้อาจนำไปสู่การขยายดินแดนในทางปฏิบัติ เนื่องจากรัฐใหม่จะต้องบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานในดินแดนของรัฐที่ยอมจำนน - ปฏิบัติระหว่างประเทศ: การเปลี่ยนแปลงทางดินแดนที่ไม่ตั้งใจเช่นนี้อาจกระตุ้นความตึงเครียดและความขัดแย้งระหว่างประเทศที่อาจต้องได้รับการแก้ไขผ่านการเจรจาทางการทูตหรือในศาลระหว่างประเทศ

ส่วนที่
99

ในสถานการณ์นี้ ซึ่งมีการจัดตั้งระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิใหม่และทรัพย์สินส่วนบุคคล รวมถึงที่ดิน อสังหาริมทรัพย์ กิจกรรมเชิงพาณิชย์ และทรัพย์สินเคลื่อนที่ ยังคงไม่ได้รับผลกระทบ และระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรียังคงอยู่
หลายแง่มุมทางกฎหมายและเศรษฐกิจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อบุคคลทางกฎหมายและกิจกรรมพาณิชย์ นี่คือการพิจารณาหลัก:

1. การดำรงอยู่ต่อเนื่องของทรัพย์สินส่วนบุคคลและสิทธิในทรัพย์สิน

นิติบุคคลและกิจกรรมพาณิชย์: - ความต่อเนื่อง: นิติบุคคล (เช่น บริษัท สมาคม) ยังคงรักษาสถานะทางกฎหมายและยังคงได้รับการยอมรับในรัฐใหม่ - สิทธิในทรัพย์สิน: สิทธิในทรัพย์สินทั้งหมดต่ออสังหาริมทรัพย์ ที่ดิน และทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายได้ยังคงมีอยู่ ซึ่งหมายความว่าบริษัทยังคงเป็นเจ้าของทรัพย์สินของตน - การสืบทอดทางกฎหมาย: รัฐใหม่จะเข้าร่วมในสัญญาที่มีอยู่ในกรณีที่สัญญาเหล่านี้เข้ากันได้กับระบบกฎหมายใหม่

2. ระบบเศรษฐกิจและกรอบกฎหมาย

177 จาก 255

ระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรี:

- เศรษฐกิจตลาด:

กษัตริย์ตั้งใจที่จะรักษาระเบียบเศรษฐกิจตลาดที่เคารพทรัพย์สินส่วนบุคคลและเสรีภาพทางเศรษฐกิจ

- ความแน่นอนทางกฎหมาย:

กฎหมายของรัฐใหม่คาดว่าจะเคารพสิทธิในทรัพย์สินและสัญญาที่มีอยู่ก่อนที่รัฐจะก่อตั้ง

3. การคุ้มครองชาวต่างชาติและการลงทุนจากต่างประเทศ

สิทธิของชาวต่างชาติ:

- การคุ้มครองทรัพย์สิน:

ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินในรัฐใหม่ยังคงรักษาสิทธิของตนตราบนานเท่าที่สิทธิเหล่านี้สอดคล้องกับระบบกฎหมายใหม่

- การคุ้มครองการลงทุน:

รัฐสามารถออกข้อตกลงและกฎหมายการคุ้มครองการลงทุนเพื่อส่งเสริมและปกป้องการลงทุนจากต่างประเทศได้

4. กฎหมายการบริหารและภาษี

การบริหาร:

- การจัดการสินค้าคงคลัง:

ระบบการบริหารใหม่ต้องนำทะเบียนและเอกสารมาใช้เพื่อให้ความเป็นเจ้าของต่อเนื่อง

- ระบบภาษี: บริษัทและบุคคลจะต้องเสียภาษีตามระบบภาษีใหม่

ซึ่งควรสร้างขึ้นจากระบบที่มีอยู่เพื่อให้ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

5. ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ

การรับรองและสนธิสัญญา:

- การปฏิบัติตามสนธิสัญญา: รัฐใหม่จะต้องรับสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศที่สอดคล้องกัน ซึ่งรวมถึงข้อตกลงการค้า ข้อตกลงการคุ้มครองการลงทุน และภาระผูกพันระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

- การบูรณาการทางเศรษฐกิจ:

รัฐสามารถดำเนินการมาตรการเพื่อรักษาการบูรณาการทางเศรษฐกิจในตลาดระดับภูมิภาคและนานาชาติ

6 มาตรการที่เป็นประโยชน์

มาตรการป้องกัน:

- การออกกฎหมาย: แนะนำกฎหมายที่รับรองการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินและความต่อเนื่องของกิจการ

- การสนับสนุนจากสถาบัน: จัดตั้งสถาบันเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมธุรกิจ รวมถึงหอการค้าและหน่วยงานพัฒนาเศรษฐกิจ.

สรุป

ในระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิใหม่ สิทธิของนิติบุคคลและกิจการธุรกิจได้รับการคุ้มครอง ทรัพย์สินส่วนบุคคลได้รับการเคารพ และระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรียังคงมีอยู่.

ชาวต่างชาติยังคงมีสิทธิในทรัพย์สินของตน

และความต่อเนื่องของทรัพย์สินและความสัมพันธ์ตามสัญญาจะได้รับการรับรองโดยกฎหมายและแนวปฏิบัติทางการบริหารที่เหมาะสม
รัฐใหม่จะเข้าร่วมในการผูกพันนานาชาติที่มีอยู่เพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการรวมตัว

ส่วนที่ 100

ในกฎหมายระหว่างประเทศ การยึดครองดินแดน (ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า "การครอบครองที่ได้มา" หรือ "การได้มาซึ่งสิทธิ") หมายถึง
รัฐจะได้รับอธิปไตยเหนือดินแดนอย่างถูกต้องตามกฎหมายผ่านการใช้อำนาจอธิปไตยอย่างต่อเนื่องและไม่มีการโต้แย้งต่อดินแดนนั้นหลังจากระยะเวลาหนึ่ง
นี่เป็นกลไกที่ซับซ้อนและมีการนำไปใช้ในกฎหมายระหว่างประเทศน้อยมาก ในกรณีปัจจุบันที่ผู้ซื้อได้เข้าครอบครองทรัพย์สินของนาโต้และสิทธิอธิปไตยที่เกี่ยวข้อง
ค
า
ก
า
เกิดขึ้นว่าประเทศนาโต้สามารถยึดครองดินแดนได้หรือไม่หากผู้ซื้อและอธิปไตยได้คัดค้านเอกสารและประกาศว่าดินแดนเหล่านั้นเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิ

1. การสืบทอดในกฎหมายระหว่างประเทศ

การสืบทอดมักต้องการเงื่อนไขหลักสองประการ: 1. การครอบครองที่ยาวนานและไม่มีการโต้แย้ง:
รัฐต้องมีการควบคุมที่มีประสิทธิภาพเหนือดินแดนเป็นเวลานานโดยไม่มีการโต้แย้งที่สำคัญ 2.
การรับรองจากชุมชนระหว่างประเทศ: ต้องมีการยอมรับหรือการยินยอมจากชุมชนระหว่างประเทศ

2. การต่อต้านโดยอธิปไตย

ในกรณีนี้ ผู้ซื้อซึ่งได้กลายเป็นอธิปไตยเหนือดินแดนโดยเอกสาร
ได้แสดงความคัดค้านต่อการครอบครองอย่างชัดเจน ความคัดค้านนี้มีความสำคัญ:

- ขาดการครอบครองที่ไม่มีข้อโต้แย้ง: เนื่องจากผู้ซื้อคัดค้านการยึดครอง
จึงไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการครอบครองที่ไม่มีข้อโต้แย้ง - ไม่มีระยะเวลาที่ไม่มีการคัดค้านอีกต่อไป:
ความคัดค้านของอธิปไตยป้องกันไม่ให้ระยะเวลาที่จำเป็นผ่านไปโดยไม่มีการคัดค้านที่สำคัญ
ซึ่งจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการยึดครอง.

3. คำประกาศระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิ

คำประกาศดินแดนเป็นระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิโดยอธิปไตย ซึ่งอิงตามกฎหมายพื้นฐาน
ได้เสริมความขัดแย้ง:

- อธิปไตยที่ชัดเจน:
คำประกาศของระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิเน้นย้ำถึงอธิปไตยที่ชัดเจนและไม่ถูกท้าทายของผู้ซื้อเหนือดินแดน -
การควบคุมที่มีสถาบัน:
กฎหมายพื้นฐานและรูปแบบการปกครองใหม่สร้างการควบคุมที่เป็นทางการและได้รับการยอมรับตามกฎหมายเหนือดินแดน.

4 ผลกระทบทางกฎหมายและการเมือง

ประเทศนาโตอาจพยายามที่จะใช้สิทธิอธิปไตยแม้จะมีสนธิสัญญา
แต่สิ่งนี้ก็ยังคงขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศ:

- กระทำที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ:
การใช้สิทธิอธิปไตยอย่างต่อเนื่องโดยประเทศนาโตยังคงเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศเนื่องจากขัดแย้งกับสนธิสัญญาที่ต้อง -
ปฏิญญาระหว่างประเทศ: ชุมชนระหว่างประเทศอาจกำหนดมาตรการลงโทษหรือดำเนินการทางกฎหมายเพื่อสนับสนุนอธิปไตยที่ชอบธรรม.

5. ความไม่สามารถในการครอบครองที่ได้มา

เนื่องจากการขัดแย้งที่ชัดเจนของผู้ซื้อและคำประกาศอย่างเป็นทางการของระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิ
การแย่งชิงดินแดนโดยประเทศนาโตจึงเป็นไปได้:

- การคัดค้านที่ชัดเจน:
การคัดค้านที่ชัดเจนและต่อเนื่องของผู้ซื้อป้องกันไม่ให้มีการเข้าครอบครองดินแดนโดยเจียมและไม่ถูกต้อง.
- อธิปไตยที่ชอบธรรม: ผู้ซื้อยังคงเป็นอธิปไตยที่ชอบธรรมของดินแดน
ตามสนธิสัญญาและกฎหมายพื้นฐาน.

สรุป

ในกรณีนี้ ประเทศนาโตไม่สามารถเข้าครอบครองดินแดนของนาโตที่ขายไม่ได้
การคัดค้านอย่างชัดเจนของผู้ซื้อและคำประกาศอย่างเป็นทางการของระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิป้องกันไม่ให้มีการครอบครองที่ไม่ได้และการแย่งชิงที่ถูกต้องตามกฎหมาย
ประเทศนาโตกำลังดำเนินการขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศหากยังคงใช้อำนาจอธิปไตยต่อไป.

ส่วนที่ 101

การยึดดินแดนโดยประเทศนาโตในกรณีที่ยังคงจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายจากหลายเหตุผลตามกฎหมายระหว่างประเทศ
นี่คือข้อโต้แย้งหลัก:

1. หลักการอธิปไตยดินแดน

- การโอนอำนาจอธิปไตย: ในกรณีนี้
อำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนถูกโอนให้แก่บุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นกษัตริย์แบบเบ็ดเสร็จผ่านสนธิ
สัญญาระหว่างประเทศ สนธิสัญญานี้ได้รับการยอมรับและให้สัตยาบันโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
ทำให้อำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนของเจ้าของใหม่มีผลทางกฎหมาย

- การละเมิดอธิปไตย:
การยึดครองหรือการครอบครองดินแดนโดยประเทศนาโตจะถือเป็นการละเมิดอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนของเจ้าของใหม่
กฎหมายระหว่างประเทศปกป้องอธิปไตยและความสมบูรณ์ของดินแดนของรัฐ (หรือในกรณีนี้คือผู้ปกครองอธิปไตย)
และห้ามการแทรกแซงหรือการยึดครองในทุกรูปแบบโดยไม่ได้รับความยินยอม

2 หลักการของกฎหมายระหว่างประเทศและสนธิสัญญา

180 จาก 255

- กฎบัตรสหประชาชาติ: มาตรา 2(4)

ของกฎบัตรสหประชาชาติห้ามการข่มขู่หรือการใช้กำลังต่อความสมบูรณ์ของดินแดนหรือความเป็นอิสระทางการเมืองของรัฐใดรัฐหนึ่ง ซึ่งรวมถึงการยึดครองที่ผิดกฎหมายของดินแดนด้วย.

- อนุสัญญาการสงครามทางบกแห่งเฮกและอนุสัญญาเจนีวา:

สนธิสัญญานานาชาติเหล่านี้กำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้นำนานในการยึดครองและเน้นว่าการยึดครองนั้นอนุญาตให้ทำได้เพียงชั่วคราวและภายใต้เงื่อนไขที่เข้มงวด การยึดครองถาวรและการแย่งชิงเป็นสิ่งต้องห้าม.

3. การยึดครองเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

- คำจำกัดความของการแย่งชิง:

การสืบทอดเป็นแนวคิดของกฎหมายเอกชนที่การเป็นเจ้าของถูกได้มาจากการใช้งานในระยะยาว

อย่างไรก็ตามในกฎหมายระหว่างประเทศ แนวคิดนี้ไม่สามารถใช้กับอริปไตยเหนือดินแดนได้ รัฐต่างๆ

ไม่สามารถได้มาซึ่งดินแดนจากการสืบทอดได้ เนื่องจากเป็นการละเมิดหลักการของความสมบูรณ์ของดินแดนและอริปไตย.

- การไม่มีความยินยอมจากอริปไตย: การสืบทอดต้องการความยินยอมโดยปริยายหรือชัดแจ้งจากเจ้าของเดิม เนื่องจากเจ้าของอริปไตยใหม่คัดค้านต่อรัฐ ความยินยอมนี้จึงไม่มี ซึ่งหมายความว่า การสืบทอดไม่สามารถเกิดขึ้นได้ตามกฎหมาย.

4. ความไม่เปลี่ยนแปลงของการเรียกร้องดินแดน

- ไม่มีผลทางกฎหมายเนื่องจากการผ่านไปของเวลา: ในกฎหมายระหว่างประเทศ

การเรียกร้องดินแดนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้จากการผ่านไปของเวลา หรือจากการยึดครองที่ผิดกฎหมาย

หลักการ "ex injuria jus non oritur" (ไม่มีสิทธิจากความอยุติธรรม)

ระบุว่าไม่มีการเรียกร้องทางกฎหมายที่ชอบธรรมใด ๆ สามารถเกิดขึ้นจากการกระทำที่ผิดกฎหมายได้

- การเรียกร้องทางกฎหมายอย่างต่อเนื่องของอริปไตยใหม่: อริปไตยที่ชอบธรรมยังคงมีสิทธิในดินแดน แม้ว่าจะมีระยะเวลาการยึดครองที่ผิดกฎหมายหรือการใช้โดยประเทศนาได้

5 ผลทางกฎหมายของการยึดครอง

- ความไม่ถูกต้องของอริปไตย: การกระทำใด ๆ ที่อิงจากการยึดครองที่ผิดกฎหมายจะถือเป็นโมฆะและไม่มีผล

นี้ใช้บังคับโดยเฉพาะกับมาตรการทางการบริหารและกฎหมายในดินแดนที่ถูกยึดครอง - มาตรการทางกฎหมายและค่าชดเชย:

1

เจ้าของอริปไตยสามารถดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้คืนดินแดนและเรียกร้องค่าชดเชยสำหรับความเสียหายและการสูญเสีย

โดยสรุป การยึดครองดินแดนโดยประเทศนาได้ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้:

- การละเมิดอำนาจอริปไตยและความสมบูรณ์ของเจ้าของใหม่ -

ความขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานของกฎบัตรสหประชาชาติและสนธิสัญญาระหว่างประเทศอื่น ๆ -

ขาดความยินยอมจากอริปไตยที่ชอบธรรม -

ความไม่เปลี่ยนแปลงของการเรียกร้องดินแดนเนื่องจากการยึดครองที่ผิดกฎหมาย

การสืบทอดรัฐหมายถึงการโอนอำนาจอธิปไตยและอำนาจอศาลจากรัฐหนึ่งไปยังอีกรัฐหนึ่งหรือไปยังนิติบุคคลอื่นในกรณีนี้ ซึ่งทรัพย์สินทางทหารและเครือข่ายการจัดหาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดถูกขายผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ อำนาจอธิปไตยจะขยายไปยังดินแดนทั้งหมดที่ได้รับบริการโดยเครือข่ายเหล่านี้ คำถามที่สำคัญที่นี่คือการจัดการการสืบทอดทางกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินในพื้นที่เหล่านี้เป็นอย่างไร และประเภทของทรัพย์สินใดบ้างที่ได้รับผลกระทบ

1 หลักการของการสืบทอดรัฐและการสืบทอดในชื่อ

คำจำกัดความและหลักการ

- การสืบทอดรัฐ: หมายถึงกระบวนการที่รัฐหนึ่งถ่ายโอนอธิปไตยเหนือดินแดนไปยังรัฐหรือ นิติบุคคลอื่น
- การสืบทอดทางกฎหมาย: หมายถึงการรับสิทธิและการผูกพันของผู้สืบทอดจากผู้สืบทอดก่อนหน้า ซึ่งรวมถึงทรัพย์สินของรัฐและเอกชนด้วย

ฐานทางกฎหมาย

- สนธิสัญญาระหว่างประเทศ: สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐที่กำหนดเงื่อนไขและขอบเขตของการโอนอำนาจ. - ความต่อเนื่องทางกฎหมาย: การสืบทอดมักเกิดขึ้นโดยการรักษาระบบกฎหมายที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแนะนำข้อบังคับใหม่.

2. การโอนอำนาจอธิปไตยและประเภทของทรัพย์สินที่ได้รับผลกระทบ

รัฐวิสาหกิจและทรัพย์สินของรัฐ

- รัฐวิสาหกิจ: บริษัทและกิจการทั้งหมดที่เป็นของรัฐจะถูกโอนให้กับความเป็นเจ้าของของผู้มีอำนาจใหม่.
 - ตัวอย่าง: บริษัทจัดหาพลังงาน, บริษัทโทรคมนาคม, บริษัทรถไฟ, ระบบประปา.
- อาคารของรัฐ: อาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกของรัฐทั้งหมดจะถูกโอนด้วย.
 - ตัวอย่าง: อาคารรัฐบาล, อาคารบริหาร, โรงเรียนรัฐบาล, โรงพยาบาล, สิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร.

ประเภทอื่นของทรัพย์สิน

- โครงสร้างพื้นฐาน:

โครงการโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนและดำเนินการโดยรัฐ. - ตัวอย่าง: ถนน, สะพาน, อุโมงค์, ท่าเรือ, สนามบิน. - ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์:

ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดที่เป็นของรัฐ. - ตัวอย่าง: เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ, สวนสาธารณะ, อาคารที่พักอาศัยของรัฐ. - ทรัพยากรและสิทธิ:

ทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดและสิทธิในการใช้ทรัพยากรเหล่านี้. - ตัวอย่าง: สัมปทานการขุด, สิทธิในการใช้น้ำ, สิทธิในการประมง. - สิทธิทางการเงิน: บัญชีธนาคารของรัฐ, พันธบัตร, การลงทุน. - มรดกทางวัฒนธรรม: อาคารประวัติศาสตร์, อนุสาวรีย์,

พิพิธภัณฑ์และคอลเลกชันของพวกเขา. - เอกสารและข้อมูล: เอกสารรัฐบาลอย่างเป็นทางการ, ฐานข้อมูลและบันทึก. - อุปกรณ์ทางทหารและสิ่งอำนวยความสะดวก:

สินทรัพย์ทางทหารทั้งหมดที่เป็นของรัฐ. - สนธิสัญญาและข้อตกลง:

สนธิสัญญาและข้อตกลงของรัฐที่มีอยู่กับรัฐอื่นและองค์การระหว่างประเทศ.

3. ผลทางกฎหมายของการโอน

ผลทางกฎหมายและการบริหาร

- การสืบทอดทางกฎหมาย:

อริปไตยใหม่จะต้องรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ถูกโอน ซึ่งรวมถึงความรับผิดชอบในการบริหารและดูแลทรัพย์สินเหล่านี้ด้วย

- การปรับกฎหมาย: อริปไตยใหม่อาจต้องปรับกฎหมายและข้อบังคับที่มีอยู่ หรือแนะนำกฎหมายใหม่เพื่อควบคุมการบริหารทรัพย์สินที่ถูกโอน

- การรับรองระหว่างประเทศ:

ชุมชนระหว่างประเทศจะต้องรับรองการสืบทอดรัฐและการสืบทอดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถดำเนินการสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศต่อไปได้

4. บรรทัดฐานและการพิสูจน์ทางกฎหมาย

บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์

- การล่มสลายของสหภาพโซเวียต (1991): การล่มสลายของสหภาพโซเวียตนำไปสู่การเกิดขึ้นของรัฐใหม่ ซึ่งได้เข้าครอบครองอริปไตยและทรัพย์สิน รัฐวิสาหกิจ สิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร และทรัพย์สินอื่น ๆ ถูกโอนให้กับรัฐผู้สืบทอด

- การรวมประเทศเยอรมนี (1990): การรวม GDR

เข้าสู่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีทำให้เกิดการโอนอริปไตยและทรัพย์สินของรัฐจาก GDR ไปยัง FRG

การพิสูจน์ทางกฎหมาย

- การรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ:

การสืบทอดทางกฎหมายได้รับการรับรองตามกฎหมายผ่านการอ้างอิงถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่และการรับรองอัตโนมัติของสนธิสัญญาใหม่ - ความต่อเนื่องทางกฎหมาย:

การเข้าครอบครองทรัพย์สินของรัฐและโครงสร้างพื้นฐานเกิดขึ้นโดยยังคงรักษาระบบกฎหมายที่มีอยู่เพื่อให้การโอนเป็นไปอย่างราบรื่น

บทสรุป

เอกสารการสืบทอดรัฐนำไปสู่การโอนอำนาจอริปไตยและรวมถึงสิทธิ การผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมดของวัตถุที่ขาย ซึ่งหมายความว่าสินทรัพย์ของรัฐทั้งหมด รวมถึงรัฐวิสาหกิจ อาคารของรัฐ โครงสร้างพื้นฐาน ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิทธิทางการเงิน มรดกทางวัฒนธรรม เอกสารและข้อมูล รวมถึงอุปกรณ์ทางทหารและสิ่งอำนวยความสะดวก จะถูกโอนไปยังอริปไตยใหม่

USS

บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์และการให้เหตุผลทางกฎหมายสนับสนุนการสืบทอดนี้และการรับรองสนธิสัญญาใหม่โดยอัตโนมัติ

ส่วนที่ 103

ชุมชนผู้ซื้อและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ: ผู้ซื้อ 2a และ 2b

ในกรณีที่กลุ่มผู้ซื้อประกอบด้วยผู้ซื้อสองคน

จะมีการอธิบายว่าสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายระหว่างประเทศถูกโอนเฉพาะไปยังผู้ซื้อที่มีสิทธิผู้ซื้อ 2b

ในขณะที่ผู้ซื้อ 2a ซึ่งเป็นกิจการเชิงพาณิชย์ ยังคงถูกแยกออกไป

นี่คือแง่มุมทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องและบทบาทของข้อกำหนดการแยกส่วน:

183 จาก 255

1. ชุมชนของผู้ซื้อและการยกเว้นผู้ซื้อ 2a

ผู้ซื้อ 2a: กิจการเชิงพาณิชย์

- ลักษณะ: ผู้ซื้อ 2a เป็นบริษัทมหาชน (AG)

และดังนั้นจึงไม่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

- การยกเว้นจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศ: ในฐานะที่เป็นกิจการเชิงพาณิชย์ ผู้ซื้อ 2a

ไม่สามารถมีสิทธิหรือภาระผูกพันใด ๆ ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือเข้าทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ.

ผู้ซื้อร่วม

- การซื้อร่วม: ผู้ซื้อ 2a และผู้ซื้อ 2b เป็นผู้ซื้อร่วมและทำหน้าที่ร่วมกันในฐานะผู้ซื้อ. -

ข้อกำหนดในสัญญา: สัญญากำหนดว่าผู้ซื้อร่วมจะต้องรับผิดชอบสิทธิและภาระผูกพันทั้งหมด.

2 บทบาทและสิทธิของผู้ซื้อ 2b

ผู้ซื้อ 2b: บุคคลธรรมดา

- ความสามารถ: ผู้ซื้อ 2b เป็นบุคคลธรรมดาที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ -

ผู้ซื้อที่ได้รับอนุญาต: ผู้ซื้อ 2b

เป็นผู้ซื้อที่ได้รับอนุญาตแต่เพียงผู้เดียวของชุมชนผู้ซื้อและรับผิดชอบต่อสิทธิและภาระผูกพันทั้งหมด.

การโอนสิทธิและภาระผูกพัน

- การรับรอง: ผู้ซื้อ 2b

ได้รับการรับรองโดยสัญญาในการถือสิทธิภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและรับสิทธิหรือปไทย.

- ข้อกำหนดการแยกส่วน: สัญญายังคงมีผลทางกฎหมายเนื่องจากข้อกำหนดการแยกส่วน แม้ว่าผู้ซื้อ 2a จะไม่สามารถรับสิทธิหรือภาระผูกพันใด ๆ ได้.

3 ผลกระทบทางสัญญา

ข้อผูกพันในการชำระเงินของผู้ซื้อ 2a - การชำระราคาซื้อ: ผู้ซื้อ 2a ได้ชำระราคาซื้อแล้ว

แต่ไม่ได้รับสิทธิหรือภาระผูกพันใดๆ ตามสัญญา - การชี้แจงทางกฎหมาย: สิทธิและภาระผูกพันทั้งหมด รวมถึงสิทธิหรือปไทย จะถูกโอนให้เฉพาะแก่ผู้ซื้อ 2b เท่านั้น

การปฏิบัติตามสัญญา

- ความถูกต้องตามกฎหมาย: สัญญายังคงมีผลทางกฎหมายเนื่องจากข้อกำหนดการแยกส่วน และผู้ซื้อ 2b เป็นผู้ได้รับประโยชน์จากข้อกำหนดทั้งหมดของผู้ซื้อ 2a

- การแทนที่ข้อกำหนด: ส่วนต่างๆ

ของสัญญาที่มีการบังคับใช้กฎหมายแห่งชาติจะถูกแทนที่ด้วยข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศ

4 การใช้ข้อกำหนดการแยกส่วน

ความหมายของข้อกำหนดการแยกส่วน

- การรักษาผลทางกฎหมาย:

ข้อกำหนดการแยกส่วนทำให้มั่นใจว่าสัญญายังคงมีผลแม้ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของมันจะไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถนำไปใช้ได้.

- ข้อบังคับที่สอดคล้องกับกฎหมาย:

หากข้อกำหนดบางประการไม่มีผลเนื่องจากการมีส่วนร่วมของผู้ซื้อ 2a ผู้ซื้อ 2b

จะเข้ามาเป็นผู้ซื้อที่ได้รับอนุญาตเพียงคนเดียวเพื่อให้สัญญาสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ

สรุป

ในชุมชนผู้ซื้อ ผู้ซื้อ 2a และผู้ซื้อ 2b ร่วมกันทำการซื้อ แต่เฉพาะผู้ซื้อ 2b

ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้นที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ซื้อที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศ ผู้ซื้อ 2a

ซึ่งเป็นกิจการเชิงพาณิชย์จะถูกตัดออกจากสัญญาระหว่างประเทศ ผู้ซื้อ 2b

เข้ามาเป็นผู้ซื้อที่ได้รับอนุญาตเพียงคนเดียวและรับผิดชอบสิทธิและการผูกพันทั้งหมด ในขณะที่ผู้ซื้อ 2a จ่ายราคาซื้อแต่ไม่ได้รับสิทธิใดๆ

ข

อ

ข้อกำหนดการแยกส่วนทำให้เกิดผลทางกฎหมายของสัญญาและแทนที่ข้อกำหนดทางกฎหมายระดับชาติด้วยข้อบังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ

ส่วนที่ 104

การห้ามผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สามและบุคคลธรรมดาในสัญญา

การห้ามผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สามในกฎหมายสัญญา

การห้ามผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สามเป็นหลักการของกฎหมายสัญญาที่ระบุว่าเฉพาะคู่สัญญาเท่านั้นที่สามารถได้รับสิทธิและการผูกพันจากสัญญา เว้นแต่สัญญาจะมีข้อกำหนดที่ชัดเจนสำหรับผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สาม สิ่งนี้มีผลทางกฎหมายดังต่อไปนี้:

1. คู่สัญญา:

เฉพาะฝ่ายที่ได้ลงนามในสัญญาเท่านั้นที่ผูกพันโดยตรงตามข้อกำหนดในสัญญาและสามารถได้รับสิทธิและการผูกพันจากข้อกำหนดเหล่านั้น

2. การให้ประโยชน์แก่บุคคลที่สาม:

บุคคลที่สามที่ไม่ได้ถูกระบุว่าเป็นคู่สัญญาและไม่ได้ลงนามในสัญญาโดยทั่วไปไม่สามารถเรียกร้องสิทธิใด ๆ ตามสัญญา เว้นแต่จะมีข้อกำหนดที่ชัดเจนในสัญญาให้สิทธิแก่พวกเขา

การประยุกต์ใช้กับสัญญา

บุคคลธรรมดาในสัญญา

1. กล่าวถึงในกลางสัญญา:

หากบุคคลธรรมดาถูกกล่าวถึงในกลางสัญญาแต่ไม่ได้ถูกระบุเป็นคู่สัญญาที่ต้นสัญญาและไม่ได้ลงนามในสัญญา พวกเขาจะไม่สามารถได้รับสิทธิหรือการผูกพันใด ๆ จากสัญญาได้

2. ขาดลายเซ็น: หากไม่มีลายเซ็นของพวกเขา

บุคคลเหล่านี้จะไม่ถือเป็นคู่สัญญาอย่างเป็นทางการและจึงอยู่ภายใต้การห้ามของผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สาม

การห้ามผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สาม

185 จาก 255

1. ไม่มีการปฏิบัติต่อบุคคลใดโดยเฉพาะ:

หากสัญญาไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจนในการระบอบบุคคลธรรมดาเหล่านี้เป็นผู้รับผลประโยชน์ พวกเขาจะไม่สามารถเรียกร้องสิทธิใด ๆ ตามสัญญาได้.

2. ผลทางกฎหมาย:

บุคคลธรรมดาเหล่านี้ถูกตัดออกจากสัญญาในฐานะผู้รับประโยชน์เพราะพวกเขาไม่มีอำนาจตามสัญญาหรือการรับรองอย่างเป็นทางการในการเรียกร้องหรือเข้าเป็นการผูกพัน.

การร่างสัญญาและการตีความ

ข้อกำหนดการแยกส่วนและการปฏิบัติของสัญญา

1. ข้อกำหนดการแยกส่วน:

ข้อกำหนดนี้รับประกันว่าสัญญาโดยรวมยังคงมีผลทางกฎหมายแม้ว่าข้อกำหนดบางประการจะไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถบังคับใช้ได้.

2. การบรรลุวัตถุประสงค์ของสัญญา: แม้ว่าบุคคลธรรมดาจะถูกระบุในระหว่างสัญญา

สัญญายังคงมีผลทางกฎหมายและจะถูกปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เหลือและวัตถุประสงค์โดยรวมของสัญญา.

สรุป

การห้ามผู้ได้รับประโยชน์จากบุคคลที่สามทำให้แน่ใจว่าเฉพาะคู่สัญญาเท่านั้นที่สามารถได้รับสิทธิและหน้าที่จากสัญญา

บุคคลธรรมดาที่ถูกกล่าวถึงในกลางสัญญาแต่ไม่ได้ระบุเป็นคู่สัญญาในตอนต้นของสัญญาและไม่ได้ลงนามในสัญญาจะถูกตัดออกจากสัญญาในฐานะผู้ได้รับประโยชน์ พวกเขาไม่สามารถเรียกร้องสิทธิหรือการผูกพันใด ๆ ตามสัญญาได้ เนื่องจากสัญญาไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจนในการให้สิทธิแก่พวกเขา

ข้อกำหนดการแยกส่วนทำให้แน่ใจว่าสัญญาโดยรวมยังคงถูกต้องตามกฎหมายและวัตถุประสงค์ของสัญญายังคงถูกเติมเต็ม แม้ว่าบางข้อกำหนดจะไม่ถูกต้องก็ตาม

ส่วนที่ 105

กรณีนี้อธิบายถึงระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิใหม่ที่ดินแดนของมันเป็นดินแดนของนาโต้และอธิปไตยของมันได้รับการยอมรับจากประเทศนาโต้ทั้งหมด

มีพลเมืองเพียงสองคน แต่ประชาชนในดินแดนที่ขายมีสิทธิในการให้สัญชาติเพื่อหลีกเลี่ยงการไร้สัญชาติ

นี่คือคำอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับด้านกฎหมายและด้านปฏิบัติ:

1. หลักการสามเสาสำหรับการมีอยู่ของรัฐ

ตามเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ รัฐประกอบด้วยสามเสาหลัก:

1. ดินแดนของรัฐ: ดินแดนที่กำหนดไว้ 2. ประชาชนของรัฐ: ประชากรถาวร 3.

อำนาจของรัฐ:

รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพซึ่งรักษาการควบคุมและความสงบเรียบร้อย

186 จาก 255

2. สถานการณ์ปัจจุบันของราช monarchy ใหม่

- ดินแดน: ดินแดนประกอบด้วยดินแดนที่ขายไปของนาโต - ประชาชนของรัฐ: ขณะนี้มีพลเมืองเพียงสองคนคือพระราชและแม่ของเขา คาดว่าพลเมืองเดิมจากดินแดนของนาโตจะยื่นขอการให้สัญชาติเพื่อหลีกเลี่ยงการไร้สัญชาติ.
- อำนาจของรัฐ: รัฐบาลใหม่เป็นระบอบกษัตริย์แบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่นำโดยพระราช ซึ่งมีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนอย่างมีประสิทธิภาพ.

3. การรับรองโดยประเทศนาโต

การรับรองอธิปไตยโดยประเทศนาโตทั้งหมดเป็นสิ่งสำคัญ:

- ความชอบธรรมระหว่างประเทศ: การรับรองโดยประเทศนาโตทำให้ระบอบกษัตริย์ใหม่มีความชอบธรรมระหว่างประเทศ.
- ความมุ่งมั่นตามสัญญา: การเข้าร่วมของประเทศนาโตในสนธิสัญญาและความยินยอมต่ออธิปไตยใหม่ยืนยันการรับรองทางกฎหมายและการเมืองของรัฐใหม่

4. สิทธิการให้สัญชาติและไร้สัญชาติ

สิทธิในการให้สัญชาติสำหรับอดีตพลเมืองของดินแดนประเทศนาโตช่วยป้องกันการไร้สัญชาติ:

- การหลีกเลี่ยงการไร้สัญชาติ: สิทธิในการให้สัญชาติอนุญาตให้พลเมืองอดีตเปลี่ยนสัญชาติโดยไม่ต้องกลายเป็นไร้สัญชาติ
- การเพิ่มประชากร: กระบวนการให้สัญชาติจะเพิ่มจำนวนพลเมืองของระบอบกษัตริย์ใหม่ ซึ่งจะสนับสนุนความมั่นคงและการทำงานของรัฐบาลในระยะยาว

5. ผลกระทบของประชากรขนาดเล็ก

จำนวนประชากรที่ต่ำในปัจจุบันไม่มีผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของระบอบกษัตริย์ตามหลักการสามเสา:

- ดินแดนของรัฐและอำนาจของรัฐ: เสาสองต้นนี้ได้รับการเติมเต็มไม่ว่าจะมีขนาดประชากรในปัจจุบันเป็นอย่างไร
- สิทธิในการให้สัญชาติ: ความเป็นไปได้ในการให้สัญชาติหมายความว่าประชากรสามารถเติบโตได้และระบอบกษัตริย์ใหม่สามารถสร้างประชากรที่มีเสถียรภาพได้

6 ความท้าทายและวิธีแก้ปัญหาที่ใช้ได้จริง

- การบริหารและการปกครอง: รัฐบาลใหม่ต้องพัฒนากลไกเพื่อให้การบริหารและการปกครองมีประสิทธิภาพแม้จะมีประชากรเริ่มต้นที่เล็ก

- ความร่วมมือระหว่างประเทศ:

การรับรองอธิปไตยและการเข้าร่วมของประเทศนาโตในสนธิสัญญาจะช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและสนับสนุนในการสร้างรัฐใหม่

บทสรุป

ระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิใหม่ แม้ว่าจะมีประชากรเพียงสองคนในขณะนี้

แต่ก็เป็นไปตามเกณฑ์ของหลักการสามเสาแห่งรัฐ

การได้รับการรับรองจากประเทศนาโตทั้งหมดทำให้รัฐนี้มีความชอบธรรมระหว่างประเทศ

สิทธิในการให้สั

ัญชาติแก่พลเมืองเดิมของดินแดนประเทศนาโตช่วยป้องกันการไร้สัญชาติและทำให้ประชากรสามารถเพิ่มขึ้นได้

องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การมีอยู่ทางกฎหมายและทางปฏิบัติของรัฐใหม่เป็นไปได้

ส่วนที่ 106

การตีความตามวัตถุประสงค์ในกฎหมายสัญญานานาชาติ

1. หลักการของการตีความตามวัตถุประสงค์

คำจำกัดความ: - การตีความตามวัตถุประสงค์: วิธีการตีความสัญญาที่เน้นความหมายและวัตถุประสงค์ (telos) ของสัญญาเพื่อให้เข้าใจและนำข้อกำหนดของมันไปใช้.

วัตถุประสงค์:

- การตีความตามวัตถุประสงค์:

วัตถุประสงค์หลักของการตีความตามวัตถุประสงค์คือการตรวจสอบและส่งเสริมเจตนาของคู่สัญญาและวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจของสัญญา.

2. การประยุกต์ใช้ในกฎหมายสัญญานานาชาติ

ฐานทางกฎหมาย:

- อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญา (VCLT): มาตรา 31 ของอนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญาปี 1969

มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการตีความสนธิสัญญาและเน้นว่าสนธิสัญญาควรได้รับการตีความโดยสุจริตและในแสงของวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของมัน.

มาตรา 31 ของ VCLT:

(1) หลักการทั่วไป:

สนธิสัญญาจะต้องตีความโดยสุจริตตามความหมายปกติที่ให้กับคำในสนธิสัญญาในบริบทและในแสงของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของมัน.

(2) บริบท: บริบทประกอบด้วยข้อความทั้งหมดของสนธิสัญญา รวมถึงบทนำและภาคผนวก รวมถึงข้อตกลงที่เกี่ยวข้องและเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ.

ระเบียบวิธี:

1. การวิเคราะห์ข้อความ:

ข้อกำหนดของสนธิสัญญาจะต้องถูกวิเคราะห์ในลักษณะการใช้คำและในบริบทของสนธิสัญญาทั้งหมด.

2. บทนำและภาคผนวก: บทนำและภาคผนวกใดๆของสนธิสัญญาถือเป็นการพิจารณาเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์หลัก.
3. บริบทของสนธิสัญญา: ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง โปรโตคอลและรายงานชี้แจงจะถูกนำมาปรึกษาเพื่อเพิ่มความเข้าใจ.

3 การประยุกต์ใช้การตีความตามวัตถุประสงค์

ขั้นตอนของการตีความตามวัตถุประสงค์:

1. การระบุวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญา:
 - บทนำและส่วนชี้แจง: การวิเคราะห์บทนำและส่วนประกาศอื่น ๆ ของสนธิสัญญาเพื่อตรวจสอบวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่คู่สัญญาตั้งใจไว้.
 - การเจรจาและโปรโตคอล: การพิจารณาการเจรจาและโปรโตคอลที่นำไปสู่การทำสัญญา.
2. การวิเคราะห์เนื้อหาของสนธิสัญญา:
 - การใช้คำในข้อกำหนด: การตรวจสอบการใช้คำในข้อกำหนดในบริบทของสัญญาโดยรวม.
 - การตีความเชิงระบบ: การพิจารณาข้อกำหนดในบริบทของส่วนอื่น ๆ ของสัญญา.
3. การพิจารณาปัจจัยภายนอก:
 - สนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องและโปรโตคอล: การรวมสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องและโปรโตคอลที่เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญา.
 - การปฏิบัติระหว่างประเทศ: การพิจารณาการปฏิบัติระหว่างประเทศและบรรทัดฐานเพื่อสนับสนุนการตีความ.

4 ตัวอย่าง: เอกสารการสืบทอดรัฐและการขยายเครือข่าย

การประยุกต์ใช้กับกรณี:

- วัตถุประสงค์ของเอกสารการสืบทอดรัฐ: วัตถุประสงค์ของเอกสารคือการควบคุมการถ่ายโอนสิทธิอธิปไตยและเครือข่ายการพัฒนาไปยังผู้ซื้อ. - เอกภาพของการพัฒนา: ข้อกำหนดในสัญญาที่พิจารณาการพัฒนาเป็นเอกภาพ
- การพิจารณาบทนำ: บ่งชี้ว่าการขยายเครือข่ายในอนาคตจะได้รับผลกระทบจากการสืบทอด. - การพิจารณาบทนำ: บทนำของสัญญาอาจบ่งชี้ถึงการถ่ายโอนที่ครอบคลุมของโครงสร้างพื้นฐานและสิทธิที่เกี่ยวข้องทั้งหมด. - บริบทของสนธิสัญญา:

ก

การวิเคราะห์ข้อตกลงและโปรโตคอลที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจสนับสนุนการประยุกต์ใช้กับเครือข่ายที่จัดตั้งขึ้นใหม่.

5. สรุป

การตีความตามวัตถุประสงค์ในกฎหมายสนธิสัญญานานาชาติถูกใช้เพื่อชี้แจงความหมายและจุดประสงค์ของข้อตกลงโดยการตีความสนธิสัญญาในแง่ของวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คำพูด บริบท และปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้อง ในกรณีของรัฐ

เครื่องมือการสืบทอด การตีความตามวัตถุประสงค์จะหมายถึงว่าเครือข่ายที่ติดตั้งใหม่หลังปี 1998 ก็ได้รับผลกระทบจากการสืบทอดหากสิ่งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของสนธิสัญญา.

ส่วนที่ 107

Teleolog การตีความทางโทรโลยีของสนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับการขายพื้นที่ของกองกำลังนาโต

1. พื้นหลังของสัญญา

- วัตถุประสงค์ของสัญญา: การขายพื้นที่ที่อยู่ภายใต้สถานะของกองกำลังนาโต รวมถึงเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมด.
- ข้อกำหนดในสัญญา: การพัฒนาโดยรวมถือเป็นหน่วยเดียวและขายพร้อมกับสิทธิทั้งหมด , การผูกพันและส่วนประกอบ. - ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วน: ข้อกำหนดนี้รับรองว่าสัญญายังคงมีผลบังคับใช้แม้ว่าส่วนหนึ่งของมันจะไม่ถูกต้อง โดยการแทนที่ด้วยข้อกำหนดที่ปฏิบัติตามกฎหมาย

2. การตีความตามวัตถุประสงค์ของสัญญา

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของสนธิสัญญา

- การโอนสิทธิอธิปไตย: วัตถุประสงค์หลักของสัญญาคือการโอนสิทธิอธิปไตยทั้งหมดเหนือพื้นที่และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ซื้อ
- เอกภาพของการพัฒนา: สัญญามีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งอำนวยความสะดวกและเครือข่ายทั้งหมดที่เป็นของการพัฒนาดินแดนจะถูกจัดการและโอนเป็นโครงสร้างเดียว

3. การประยุกต์ใช้การตีความตามวัตถุประสงค์

การประยุกต์ใช้แบบทีละขั้นตอน

1. การระบุวัตถุประสงค์ของสัญญา:

- บทนำและส่วนประกาศ: ตรวจสอบบทนำและส่วนประกาศอื่น ๆ ของสัญญาเพื่อตรวจสอบวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่คู่สัญญาตั้งใจไว้.
- การเจรจาสัญญา: พิจารณาการเจรจาและบันทึกที่นำไปสู่การทำสัญญาเพื่อทำความเข้าใจเจตนาของฝ่ายต่าง ๆ.

2. การวิเคราะห์เนื้อหาของสัญญา:

- ข้อความของข้อกำหนด: การตรวจสอบข้อความของข้อกำหนดในบริบทของสัญญาโดยรวม.
- การตีความเชิงระบบ: การดูข้อกำหนดในบริบทของส่วนอื่น ๆ ของสัญญาเพื่อเข้าใจวัตถุประสงค์โดยรวม.

3. การพิจารณาปัจจัยภายนอก:

190 จาก 255

- สนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องและโปรโตคอล:

การรวมสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องและโปรโตคอลที่เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ

- การปฏิบัติระหว่างประเทศ:

การพิจารณาการปฏิบัติระหว่างประเทศและบรรทัดฐานเพื่อสนับสนุนการตีความ.

4. ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วนและข้อบังคับตามกฎหมาย

A. บทบาทของข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วน: - การรักษาผลทางกฎหมาย:

ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วนทำให้มั่นใจว่าสัญญายังคงมีผลแม้ว่าข้อกำหนดบางประการจะไม่ถูกต้อง. -

ข้อกำหนดที่เป็นไปตามกฎหมาย:

ข้อ

กำหนดให้ข้อกำหนดที่เป็นไปตามกฎหมายเพื่อแทนที่ข้อกำหนดที่ไม่ถูกต้องเพื่อรักษาความหมายและวัตถุประสงค์ของสัญญา.

B. การประยุกต์ใช้กับกรณีเฉพาะ:

- ข้อกำหนดที่ไม่มีผล: หากข้อกำหนดบางประการ เช่น ที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการพัฒนา

ถูกพิจารณาว่าไม่มีผล ข้อกำหนดที่สอดคล้องกับกฎหมายจะเข้ามาแทนที่.

- วัตถุประสงค์: ข้อกำหนดการแทนที่เหล่านี้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของสัญญา

นั่นคือการโอนเครือข่ายการพัฒนาและสิทธิอธิปไตยทั้งหมดอย่างครบถ้วนและเป็นเอกภาพไปยังผู้ซื้อ

5 การประยุกต์ใช้งานตัวอย่าง

กรณี: เครือข่ายใหม่ทีวางหลังจากสรุปสัญญา - การขยายเครือข่าย: หากมีการวางเครือข่ายการพัฒนาใหม่หลังจากปี 1998

ควรรวมอยู่ในสัญญาตามวัตถุประสงค์และเอกภาพของการพัฒนา - การเป็นโมฆะบางส่วน:

หากมีความไม่ชัดเจนหรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการรวมเครือข่ายเหล่านี้

ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วนจะนำมาใช้เพื่อหาข้อบังคับที่ถูกต้องตามกฎหมายที่รับรองว่าวัตถุประสงค์ของสัญญาจะถูกปฏิบัติตาม

สรุป

การตีความตามวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับการขายพื้นที่ของกองกำลังนาโต้ทำให้มั่นใจว่าเครือข่ายการพัฒนาทั้งหมดจะถูกจัดเป็นหนึ่งหน่วยและขายพร้อมกับสิทธิการผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด

ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วนรับประกันว่าสัญญา ยังคงมีผลบังคับใช้แม้บางส่วนจะเป็นโมฆะโดยการแทนที่ด้วยข้อกำหนดที่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งรักษาวัตถุประสงค์หลักของสัญญา

หากประเทศนาโต้เก่าละทิ้งดินแดนที่ขายไปไม่ได้และผู้มีอำนาจใหม่ผู้ซื้อคัดค้านรัฐนี้
จะมีผลหลายอย่างตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ:

1. การยึดครองและการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

191 จาก 255

- คำจำกัดความของการยึดครอง:

การยึดครองเกิดขึ้นเมื่อรัฐมีการควบคุมดินแดนที่ไม่ใช่ดินแดนที่เป็นอธิปไตยของตนโดยไม่มีความยินยอมจากอธิปไตยที่ถูกต้อง.

- หลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ:

การยึดครองดินแดนโดยไม่มีความยินยอมจากอธิปไตยที่ชอบธรรมถือเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎบัตรสหประชาชาติซึ่งปกป้องหลักการความสมบูรณ์ของดินแดนและอธิปไตย

อนุสัญญาการสงครามทางบกแห่งเฮกและอนุสัญญาเจนีวากำหนดการผูกพันของรัฐที่ยึดครองและห้ามการยึดครองที่ผิดกฎหมาย

2 ผลที่ตามมาภายใต้กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ

- อาชญากรรมแห่งการรุกราน: หากประเทศนาโต้ไม่ออกจากดินแดนและใช้สิทธิอธิปไตยที่นั่น

นี้อาจถือเป็นอาชญากรรมแห่งการรุกรานตามมาตรา 8 ของสนธิสัญญาโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ

(ICC) อาชญากรรมนี้รวมถึงการวางแผน การเตรียมการ การเริ่มต้น

หรือการดำเนินการของการกระทำที่เป็นการรุกรานซึ่งละเมิดกฎบัตรสหประชาชาติอย่างชัดเจน

- ความรับผิดชอบส่วนบุคคล: บุคคล

โดยเฉพาะผู้นำทางการเมืองและทหารที่รับผิดชอบต่อการยึดครองที่ผิดกฎหมายอาจถูกเรียกให้รับผิดชอบต่อหน้าศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) ซึ่งรวมถึงผู้คนที่สั่งการยึดครองหรือมีส่วนในการดำเนินการ

3 ผลทางกฎหมายของการยึดครอง

- ความไม่ชอบธรรมของอธิปไตย: การกระทำใด ๆ

ของอำนาจที่ยึดครองซึ่งอิงตามการใช้สิทธิอธิปไตยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจะถือเป็นโมฆะและไม่มีผลบังคับใช้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการบริหารดินแดนและการใช้ทรัพยากรของมัน

- การอ้างสิทธิอธิปไตยของผู้ซื้อ: อธิปไตยที่ชอบธรรม นั่นคือ ผู้ซื้อ ยังคงมีสิทธิเรียกร้องต่อดินแดน

การครอบครองหรือการยึดครองโดยประเทศนาโต้จะไม่ส่งผลกระทบต่อความเป็นเจ้าของและอธิปไตยทางกฎหมายของผู้ซื้อ

4 มาตรการทางกฎหมายและการทูต

- การฟ้องร้องระหว่างประเทศ: อธิปไตยใหม่สามารถยื่นฟ้องในศาลระหว่างประเทศ เช่น

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) เพื่อ

เพื่อให้การยึดครองถูกประกาศว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายและเรียกร้องค่าชดเชย

- ความพยายามทางการทูต: อธิปไตยสามารถดำเนินการทางการทูตเพื่อขอการสนับสนุนจากผู้อื่น และองค์ระหว่างประเทศ

ซึ่งอาจรวมถึงการลงโทษต่ออำนาจที่ยึดครองหรือการขอให้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติออกมติประณามการยึดครอง

5. ค่าชดเชย

- ค่าชดเชย:

ผู้มีอำนาจใหม่สามารถเรียกชดเชยค่าชดเชยสำหรับความเสียหายและการสูญเสียทั้งหมดที่เกิดจากการยึดครองที่ผิดกฎหมาย

ซึ่งรวมถึงความเสียหายทางวัตถุ การสูญเสียทางเศรษฐกิจ และความเสียหายที่ไม่เป็นวัตถุ

- ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง:

ผู้นำทางการเมืองและทหารของประเทศนาโต้จำเป็นต้องรับผิดชอบส่วนตัวต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

6 ผลกระทบระยะยาว

- การเรียกร้องทางกฎหมายยังคงอยู่: การเรียกร้องของอริปไตยที่ชอบธรรมต่อดินแดนยังคงมีอยู่ไม่ว่าจะมีการยึดครองนานเท่าใด
การยึดครองที่จะเกิดกฎหมายระหว่างประเทศไม่สามารถสร้างสิทธิในทรัพย์สินหรืออริปไตยที่ชอบธรรมได้.
- ความไม่มั่นคงทางการเมือง: การยึดครองที่ยึดถือสามารถนำไปสู่ความไม่มั่นคงทางการเมืองและความขัดแย้งทั้งภายในดินแดนที่เกี่ยวข้องและในระดับนานาชาติ

ส่วนที่ 109

การวิเคราะห์ด้านกฎหมายและด้านกฎหมายระหว่างประเทศในกรณีที่ดินแดนที่ยังคงอริปไตย

การละเมิดอำนาจอริปไตยเหนือดินแดนและการยึดครอง

อำนาจอริปไตยเหนือดินแดน:

- การละเมิดสนธิสัญญา: ประเทศนาโต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) ได้เพิกเฉยต่อสนธิสัญญา
ญระหว่างประเทศเกี่ยวกับการขายดินแดนและยังคงใช้อริปไตยเหนือดินแดนที่ขายต่อไป.
- การยึดครอง: การใช้อริปไตยอย่างต่อเนื่องโดย FRG
สามารถถือได้ว่าเป็นการยึดครองที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ
เนื่องจากสิทธิอริปไตยได้ถูกโอนอย่างถูกต้องตามกฎหมายไปยังผู้ซื้อ.

2. สงครามรุกรานและการขายที่ถูกบังคับอย่างผิดกฎหมาย

สงครามรุกราน:

- คำจำกัดความ: สงครามรุกรานคือการกระทำทางทหารใด ๆ
ที่จะเกิดความสมบูรณ์ของดินแดนหรืออิสรภาพทางการเมืองของรัฐอื่น.
- การกระทำของ FRG: การบังคับใช้สิทธิอริปไตยอย่างก้าวร้าวโดย FRG
รวมถึงการขายทรัพย์สินทางทหารที่ถูกบังคับอย่างผิดกฎหมาย สามารถจัดประเภทเป็นรูปแบบของสงครามรุกราน.

การขายที่บังคับโดยมิชอบ:

- การละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ: การขายที่บังคับของ FRG ต่อทรัพย์สินทางทหารเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของ FRG นั้นละเมิดสนธิสัญญาระหว่างประเทศและสิทธิอริปไตยของผู้ซื้อ.
- การละเมิดกฎหมายแห่งชาติ:
การกระทำเหล่านี้เกิดขึ้นโดยไม่คำนึงถึงกฎหมายแห่งชาติของเยอรมนี.

3. การข่มเหงและมาตรการทางจิตวิทยาแบบบังคับ

การดำเนินคดีอาญาและการดูแลแบบบังคับ:

- การใช้กฎหมายอาญาอย่างไม่เหมาะสม: การดำเนินคดีอาญาและการดูแลทางจิตวิทยาแบบบังคับของผู้ซื้อ
รวมถึงการนำเขาไปไว้ในสถานบำบัดทางอาญาอย่างไม่มีกำหนด ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง. -
การดูแลทางจิตวิทยาแบบบังคับ:
การกระทำนี้สามารถถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการข่มเหงที่มุ่งหวังที่จะทำให้ผู้ซื้ออ่อนแอและข่มขู่เขา.

4. อำนาจอธิปไตยและสถานะ CD

อำนาจอธิปไตย:

- หลักการ: รัฐโดยทั่วไปมีความสัมพันธ์กันจากอำนาจศาลของรัฐอื่น ซึ่งหมายความว่า การกระทำที่อธิปไตยของพวกเขาไม่สามารถถูกท้าทายโดยศาลต่างประเทศได้.
- ข้อจำกัด: ในกรณีปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่า FRG ได้ละเมิดความสัมพันธ์ของรัฐผ่านการกระทำของตน เนื่องจากได้ละเมิดสนธิสัญญานานาชาติและสิทธิอธิปไตยที่ได้รับการยอมรับของผู้ซื้อ.

สถานะ CD (สถานะทางการทูตของกงสุล): - ความเกี่ยวข้อง:

ผู้ซื้อสามารถเรียกร้องการคุ้มครองภายใต้ความสัมพันธ์ทางการทูตหากมีการปฏิบัติหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุลภายใต้สนธิสัญญานานาชาติ. - การขายเขตอำนาจ: การโอนอำนาจศาลไปยังผู้ซื้ออาจให้การคุ้มครองทางกฎหมายและการปกป้องเพิ่มเติม.

5 การขายเขตอำนาจและผลทางกฎหมาย

การขายเขตอำนาจ:

- ข้อกำหนดในสนธิสัญญา: สนธิสัญญาโอนอำนาจศาลตามกฎหมายระหว่างประเทศให้กับผู้ซื้อ โดยให้ผู้ซื้อตรวจสอบและควบคุมทางกฎหมายและการบริหารจัดการดินแดน.
- ผลทางกฎหมาย: FRG และประเทศนาโต้อื่น ๆ ไม่มีฐานทางกฎหมายในการดำเนินการอำนาจศาลต่อดินแดนดังกล่าวเนื่องจากได้มีการโอนให้กับผู้ซื้อ.

ผลทางกฎหมาย:

- การดำเนินการทางกฎหมายระหว่างประเทศ: ผู้ซื้อสามารถนำเรื่องไปยังศาลระหว่างประเทศ เช่น ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) หรือ ศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) เพื่อพิจารณการละเมิดสิทธิอธิปไตยและการละเมิดสิทธิมนุษยชน. - แรงกดดันทางการทูต: ผู้ซื้อสามารถใช้แรงกดดันทางการทูตต่อประเทศนาโต้เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามสนธิสัญญาและการรับรองสิทธิของตน.

สรุป

FRG

และประเทศนาโต้ได้ละเมิดสนธิสัญญาระหว่างประเทศโดยการใช้สิทธิอธิปไตยอย่างต่อเนื่องและการบังคับใช้ข้อเรียกร้องที่ผิดกฎหมายต่อผู้ซื้อ การกระทำเหล่านี้สามารถถือเป็นการยึดครอง สงครามรุกราน และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ผู้ซื้อที่มีสิทธิในการขอการเยียวยาระหว่างประเทศและใช้แรงกดดันทางการทูตเพื่อบังคับใช้สิทธิอธิปไตยที่ได้รับการยอมรับและการโอนอำนาจศาล

บริบท 1: การตั้งถิ่นฐานและการขับไล่

หลังจากการขายทรัพย์สินทางทหารที่ถูกบังคับอย่างผิดกฎหมาย สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG) ได้ชดใช้ให้กับพลเมืองของตนและขับไล่พลเมืองและอริปไตยที่ได้ขายพื้นที่อย่างถูกต้องตามกฎหมาย การกระทำเหล่านี้ต้องได้รับการประเมินภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ.

2. การยึดครองและการขับไล่ที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

2.1 การยึดครอง

คำจำกัดความและเกณฑ์:

- การยึดครอง:

การยึดครองเกิดขึ้นเมื่อรัฐมีการควบคุมที่มีประสิทธิภาพเหนือดินแดนต่างประเทศโดยไม่มีการอ้างสิทธิ์อธิปไตยที่ชอบธรรม.

- ความผิดกฎหมาย:

การยึดครองเป็นการขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศหากเกิดขึ้นโดยไม่มีฐานทางกฎหมายและขัดต่อความประสงค์ของอริปไตยที่ชอบธรรม.

การกระทำของ FRG:

- การควบคุมทรัพย์สิน: ผ่านการขายที่ถูกบังคับอย่างผิดกฎหมายและการล่าอาณานิคมในภายหลัง FRG ได้ใช้การควบคุมทรัพย์สินซึ่งสามารถถือว่าเป็นการยึดครอง.

- ความผิดกฎหมาย:

การยึดครองนี้จะเกิดสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่โอนสิทธิ์อธิปไตยให้กับผู้ซื้อและจึงถือว่าเป็นผิดกฎหมาย.

2.2 การขับไล่

คำจำกัดความและสถานการณ์ทางกฎหมาย: - การขับไล่:

การขับไล่บุคคลออกจากดินแดนบ้านเกิดของพวกเขาอย่างบังคับ. - กฎหมายระหว่างประเทศ:

การขับไล่เป็นสิ่งต้องห้ามภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศในหลายบริบท

รวมถึงอนุสัญญาเจนีวาและสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ.

การกระทำของ FRG:

- การขับไล่ผู้มีอริปไตยและประชาชน:

การขับไล่ผู้มีอริปไตยที่ถูกต้องตามกฎหมายและประชาชนเป็นการกระทำที่ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศ

ซึ่งรับประกันการคุ้มครองพลเรือนและทรัพย์สินของพวกเขา - ผลทางกฎหมาย:

การกระทำเหล่านี้สามารถจัดประเภทเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ.

3 นโยบายการตั้งถิ่นฐานและกฎหมายระหว่างประเทศ

3.1 การตั้งถิ่นฐานของประชาชนของตนเอง

นโยบายการตั้งถิ่นฐานที่ต้องห้าม:

- อนุสัญญาเจนีวาฉบับที่สี่: มาตรา 49

ของอนุสัญญาเจนีวาฉบับที่สี่ห้ามอำนาจที่ยึดครองไม่ให้โอนย้ายประชากรพลเรือนของตนเข้าสู่ดินแดนที่ถูกยึดครอง -

สถานการณ์ทางกฎหมาย: การตั้งถิ่นฐานของ FRG

โดยประชาชนของตนเองในทรัพย์สินทางทหารที่ถูกยึดครองเป็นการละเมิดข้อกำหนดนี้และจึงขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศ.

3.2 ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบของรัฐ:

- ความรับผิดชอบของ FRG: FRG

มีความรับผิดชอบต่อการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศและสามารถถูกถือว่ามีความรับผิดชอบในระดับนานาชาติได้.

- ความรับผิดชอบ:

นี้รวมถึงข้อผูกพันในการให้การชดเชยและค่าชดเชยแก่บุคคลที่ได้รับผลกระทบและอธิปไตยที่ชอบธรรม.

4 วิธีการแก้ไขและมาตรการทางกฎหมาย

4.1 ศาลระหว่างประเทศ

การเยียวยาทางกฎหมาย:

- ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ):

ศาลนี้สามารถถูกเรียกให้พิจารณาความผิดกฎหมายของการยึดครองและการขับไล่.

- ศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC): ICC อาจมีอำนาจศาลในการดำเนินคดีอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ รวมถึงการบังคับย้ายถิ่น.

4.2 แรงกดดันทางการเมือง

มาตรการทางการเมือง:

- การรับรองระหว่างประเทศ: อธิปไตยที่ถูกต้องสามารถระดมชุมชนระหว่างประเทศให้กดดันต่อ FRG.

- การคว่ำบาตร: การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจและการเมืองสามารถถูกกำหนดเพื่อบังคับให้ FRG ปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

สรุป

การยึดครองทรัพย์สินทางทหารโดย FRG และการขับไล่อธิปไตยที่ชอบธรรมและพลเมืองถือเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศอย่างร้ายแรง

ก

า

รกระทำเหล่านี้ถือเป็นการยึดครองที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศและละเมิดข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการปกป้องพลเรือนและทรัพย์สินของพวกเขา อธิปไตยที่ชอบธรรมมีทางเลือกทางกฎหมายและมาตรการทางการเมืองต่างๆ ที่สามารถใช้เพื่อขอความเป็นธรรมและความยุติธรรม.

ส่วนที่ 111

ในสถานการณ์ที่ดินแดนถูกขายพร้อมกับทรัพย์สินของรัฐที่อยู่ในนั้นและผู้ซื้อไม่มีการเข้าถึงทรัพย์สินเหล่านี้เนื่องจากการยึดครองดินแดนโดยประเทศนาโต้ ประเทศของทรัพย์สินของรัฐต่อไปนี้อาจได้รับผลกระทบ:

ประเภทของทรัพย์สินของรัฐ 1.

อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สิน:

196 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

- สิ่งอำนวยความสะดวกทางทหารและฐานทัพ -
อาคารรัฐบาลและอาคารบริหาร - อาคารสาธารณะ เช่น โรงเรียน
โรงพยาบาล และมหาวิทยาลัย -
อาคารที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ที่เป็นของรัฐ

2. โครงสร้างพื้นฐาน: - ถนน, สะพาน และอุโมงค์ -
รถไฟและสถานีรถไฟ - สนามบินและท่าเรือ -
โครงสร้างพื้นฐานพลังงาน รวมถึงโรงไฟฟ้าและสายไฟ -
ระบบน้ำและน้ำเสีย

3. วัตถุโบราณและทรัพยากรธรรมชาติ: - ทรัพยากรแร่เช่น
น้ำมัน, ก๊าซ, ถ่านหิน และแร่ - ป่าและที่ดินเกษตรกรรม -
ทรัพยากรน้ำ

4. ทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายได้และอุปกรณ์: -
อุปกรณ์ทางทหารและยานพาหนะ -
การขนส่งสาธารณะและยานพาหนะทางการ -
เครื่องจักรและอุปกรณ์ในรัฐวิสาหกิจ

5. สินทรัพย์ทางการเงิน: -
เงินฝากธนาคารและหลักทรัพย์ที่รัฐถือครอง -
ส่วนแบ่งของรัฐในบริษัทและกิจการร่วมค้า -
ลูกหนี้และหนี้สิน

6. มรดกทางวัฒนธรรมและทรัพย์สินทางปัญญา: -
พิพิธภัณฑ์, ห้องสมุด และคลังข้อมูล -
ผลงานศิลปะและวัตถุโบราณ - สิทธิบัตร,
เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์

ความเสียหายที่เกิดจากการยึดครอง

ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ซื้อจากการยึดครองดินแดนและการขาดการเข้าถึงทรัพย์สินของรัฐสามารถมีหลายรูปแบบ:

1. การสูญเสียทางเศรษฐกิจ:

- การสูญเสียรายได้: ผู้ซื้อไม่สามารถสร้างรายได้จากการดำเนินงานและการใช้รัฐวิสาหกิจ,
โครงการโครงสร้างพื้นฐาน หรือทรัพยากรธรรมชาติได้ - อุปสรรคต่อการลงทุน:
นักลงทุนที่มีศักยภาพอาจถูกขัดขวางเนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองและกฎหมายที่ไม่แน่นอน
ส่งผลให้สูญเสียโอกาสในการลงทุน.

2. ค่าใช้จ่ายในการบริหารและดำเนินงาน:

- ค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เพิ่มขึ้น:

ผู้ซื้ออาจต้องใช้เงินจำนวนมากในการจัดตั้งโครงสร้างการบริหารและการดำเนินงานทางเลือก.

- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน: การบำรุงรักษาและการดูแลโครงสร้างพื้นฐานและอสังหาริมทรัพย์เป็นเรื่องยากในช่วงการยึดครอง ซึ่งอาจนำไปสู่ค่าใช้จ่ายในระยะยาวที่สูงขึ้น

3. การสูญเสียวัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติ: - การลดลงของทรัพยากร:

กองกำลังที่เข้ายึดครองอาจสามารถสกัดและใช้วัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ซื้อ ส่งผลให้เกิดการสูญเสียที่ไม่สามารถกู้คืนได้ - ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม:

การใช้และการแสวงหาทรัพยากรอย่างไม่เหมาะสมอาจนำไปสู่ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ

ส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายในการทำมาสะอาดที่สูง

4. ความเสียหายต่ออสังหาริมทรัพย์และโครงสร้างพื้นฐาน: - ความเสียหายจากการใช้ทางทหาร:

การใช้ทางทหารของอสังหาริมทรัพย์และโครงสร้างพื้นฐานอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญซึ่งต้องการการซ่อมแซมที่มีค่าใช้จ่ายสูง -

การเสื่อมสภาพจากการละเลย: การยึดครองที่ยืดเยื้ออาจนำไปสู่การละเลยและการเสื่อมสภาพของอสังหาริมทรัพย์และโครงสร้างพื้นฐาน

ซึ่งยังส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมที่สูง

5. ค่าใช้จ่ายทางกฎหมายและการบริหาร:

- การฟ้องร้อง: ผู้ซื้ออาจถูกบังคับให้ดำเนินการทางกฎหมายอย่างกว้างขวางเพื่อบังคับใช้ทรัพย์สินและสิทธิของตน ส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายทางกฎหมายและการบริหารที่มีนัยสำคัญ

- ค่าใช้จ่ายทางการเงิน:

ความจำเป็นในการสร้างและดำเนินการโครงสร้างการบริหารทางเลือกนำไปสู่ค่าใช้จ่ายทางการเงินเพิ่มเติม.

ส่วนที่ 112

การประเมินการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลังจากการขายทรัพย์สินทางทหารอย่างผิดกฎหมาย

1 ข้อมูลเบื้องต้น: การขายอย่างผิดกฎหมายและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

หลังจากการขายทรัพย์สินทางทหารอย่างผิดกฎหมายโดยสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (FRG)

โครงสร้างของทรัพย์สินได้รับการปรับเปลี่ยน ซึ่งรวมถึงการสร้างอาคารใหม่ การปรับปรุง

และการรื้อถอนอาคารที่มีอยู่.

2 การประเมินการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

2.1 กลไกการคุ้มครองภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

- ระเบียบของเฮก (อนุสัญญาการสงครามทางบกแห่งเฮก) และอนุสัญญาเจนีวา:

ข้อตกลงระหว่างประเทศเหล่านี้มีข้อกำหนดสำหรับการคุ้มครองทรัพย์สินในดินแดนที่ถูกยึดและในระหว่างความขัดแย้งทางอาวุธ.

2.2 การเปรียบเทียบกับการทำลายผ่านการทิ้งระเบิด

- ความเท่าเทียมกับการทิ้งระเบิด:

การรื้อถอนอาคารด้วยเครื่องจักรก่อสร้างสามารถมีความคล้ายคลึงกันในทางปฏิบัติกับการทำลายด้วยการทิ้งระเบิด เนื่องจากในทั้งสองกรณีอาคารจะถูกทำลายอย่างไม่สามารถกู้คืนได้

- ความเท่าเทียมทางกฎหมาย: ในกฎหมายระหว่างประเทศ การทำลายทรัพย์สินโดยเจตนา ใ
ม่ว่าจะด้วยวิธีใด (ระเบิดหรือเครื่องจักรก่อสร้าง)

สามารถถือเป็นการละเมิดการคุ้มครองทรัพย์สินส่วนบุคคลได้

3 ความผิดกฎหมายของการขายบังคับและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

3.1

การขายบังคับที่ผิดกฎหมาย

- การละเมิดสัญญา:

การขายทรัพย์สินโดยบังคับเป็นสิ่งผิดกฎหมายเพราะละเมิดสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่โอนสิทธิโดยให้กับผู้ซื้อ -
ขาดอำนาจศาล: FRG ไม่มีฐานทางกฎหมายในการดำเนินการขายบังคับหรืออนุญาตการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

3.2 การละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

- การคุ้มครองทรัพย์สิน:

การทำลายหรือการเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินโดยไม่มีฐานทางกฎหมายถือเป็นการละเมิดการคุ้มครองทรัพย์สินตามกฎหมายระหว่างประเทศ.

- ความรับผิดชอบ: FRG และฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอาจถูกถือว่ามีความรับผิดชอบต่อการทำลาย
ซึ่งคล้ายกับอาชญากรรมสงครามที่เกี่ยวข้องกับการทำลายทรัพย์สิน.

4 วิธีการชดเชยและค่าชดเชย

4.1 วิธีการ

- ศาลระหว่างประเทศ: ผู้ซื้อสามารถนำคดีไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ)

หรือศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) เพื่อขอความยุติธรรมและการชดเชย.

- แรงกดดันทางการเมือง:

การสนับสนุนระหว่างประเทศและความพยายามทางการเมืองสามารถใช้เพื่อกำหนดการบังคับขายที่ผิดกฎหมายและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง.

4.2 ค่าชดเชย

- การเรียกร้องค่าชดเชย:

ผู้ซื้อสามารถเรียกร้องค่าชดเชยสำหรับการทำลายที่ผิดกฎหมายและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างได้

- การฟื้นฟู: สามารถยืนยันการเรียกร้องเพื่อฟื้นฟูทรัพย์สินให้กลับสู่สภาพเดิม

สรุป

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของทรัพย์สินทางทหารหลังจากการขายที่ถูกบังคับโดย FRG

อย่างผิดกฎหมายเป็นเรื่องที่มีปัญหาทางกฎหมายและอาจถูกประเมินว่าเป็นการทำลายทรัพย์สินที่ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

การกระทำเหล่านี้สามารถเปรียบเทียบได้อย่างมีพหุคูณกับการทำลายด้วยการทิ้งระเบิด เนื่องจากพวกเขาทำให้ไม่สามารถย้อนกลับได้

เปลี่ยนแปลงความสมบูรณ์ทางกายภาพและมูลค่าของทรัพย์สิน

ผู้ซื้ออาจมีการเยียวยาทางกฎหมายและการเรียกร้องค่าชดเชยเพื่อต่อสู้กับการละเมิดเหล่านี้และขอการชดเชย

ส่วนที่ 113

กรณีนี้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ซับซ้อนหลายประการของกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ
นี่คือแง่มุมที่สำคัญที่สุดและคำตอบสำหรับคำถามที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่อธิบายไว้:

1. สงครามรุกรานและอธิปไตยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย:

หากประเทศนาโต้เข้าไม่ออกจากดินแดนที่ขายหลังจากการขายและยังคงออกกำลังอธิปไตยที่นั่น
นี่อาจถือเป็นการยึดครองตามกฎหมายระหว่างประเทศและอาจเป็นสงครามรุกราน
สงครามรุกรานนั้นถูกห้ามตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎบัตรสหประชาชาติ
และถือเป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรง

การใช้สิทธิอธิปไตยโดยประเทศนาโต้ในดินแดนที่ขายจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย
เนื่องจากจะละเมิดอธิปไตยของเจ้าของใหม่ ในกรณีนี้คือกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิ

2. สิทธิและหน้าที่ที่เกิดจากสัญญาซื้อขาย:

การขายดินแดน หากถูกต้องตามกฎหมายและครบถ้วน

จะหมายถึงการโอนสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดไปยังอธิปไตยใหม่

รัฐนาโต้เข้าจึงจะไม่มีสิทธิในการใช้สิทธิอธิปไตยในดินแดนเหล่านี้อีกต่อไป การใช้สิทธิอธิปไตยเพิ่มเติมใดๆ
จะขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

3. การแย่งชิงและอธิปไตย:

การยึดครอง หรือการครอบครองและการใช้ทรัพย์สินในดินแดนที่ไม่ใช่ดินแดนที่เป็นอธิปไตยของตนอีกต่อไป
โดยไม่มีความยินยอมจากอธิปไตยใหม่ จะขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

หากผู้ซื้อซึ่งตอนนี้เป็นกษัตริย์ที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ ได้คัดค้านการแย่งชิงและได้สร้างอำนาจของเขาภายในห้าปี
นี้จะเสริมสร้างตำแหน่งของเขาในฐานะอธิปไตยที่ชอบธรรมของดินแดน

4 ความรับผิดชอบตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ:

การใช้สิทธิอธิปไตยอย่างผิดกฎหมายโดยรัฐนาโต้เข้าอาจถือเป็นอาชญากรรมแห่งการรุกราน

ซึ่งสามารถลงโทษได้ตามสนธิสัญญาโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC)

ผู้นำทางการเมืองและทหารที่สั่งการหรือสนับสนุนการกระทำเหล่านี้จะต้องรับผิดชอบ

5. ความรับผิดชอบของผู้นำทางการเมือง:

หลังจากสิบปีโดยไม่มีการฟ้องร้อง

ความรับผิดชอบอาจเปลี่ยนไปยังผู้นำทางการเมืองที่ดำรงตำแหน่งในขณะนั้นหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งในช่วงเวลาที่เกี่ยวข้อง

นี่หมายความว่าทั้งนักการเมืองที่อยู่ในตำแหน่งและผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งในช่วงเวลาที่มีการใช้อำนาจอธิปไตยอย่างไม่ชอบธรรมอาจถูกฟ้องร้องได้

6 บุคคลที่เกี่ยวข้อง:

ความรับผิดชอบตามกฎหมายอา

ญาระหว่างประเทศจะถูกส่งต่อไปยังผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้อำนาจอธิปไตยอย่างไม่ชอบธรรม ซึ่งรวมถึง:

- หัวหน้ารัฐบาลที่ปฏิบัติหน้าที่และผู้นำรัฐบาล.
- ผู้นำทางทหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูงอื่น ๆ ที่ได้ให้หรือดำเนินการตามคำสั่งโดยตรง
- เจ้าหน้าที่ที่เคยดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องในช่วงที่มีการใช้อำนาจอธิปไตยอย่างผิดกฎหมาย

ส่วนที่ 114

ในกรณีเช่นนี้ ความรับผิดชอบทางการเมืองจะอยู่ที่ผู้นำทางการเมืองระดับสูงสุดของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ

พาอย่างยั้งหากพวกเขาได้มีส่วนร่วมอย่างรู้ตัวและเต็มใจในการดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศและไม่มีมาตรการใด ๆ ที่ถูกดำเนินการเพื่อดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด นี่คือการอธิบายโดยละเอียดว่าใครที่รับผิดชอบทางการเมืองอย่างแท้จริง:

1. การนำทางการเมืองระดับสูง

ความเป็นผู้นำทางการเมืองสูงสุดประกอบด้วย:

- ประมุขแห่งรัฐ: ประธานาธิบดีหรือกษัตริย์ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการปกครองของรัฐนั้น ๆ - หัวหน้ารัฐบาล: นายกรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าของฝ่ายบริหาร - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม: มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะในกรณีสงครามที่ก้าวร้าวหรือการยึดครอง - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: รับผิดชอบด้านความมั่นคงของชาติและตำรวจ - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ: รับผิดชอบด้านนโยบายต่างประเทศและการปฏิบัติตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ.

2. ความรับผิดชอบส่วนบุคคล

ผู้นำทางการเมืองเหล่านี้สามารถถูกตั้งข้อกล่าวหาเป็นการส่วนตัวได้หากพวกเขา:

- ได้ออกคำสั่ง: ได้ให้คำสั่งโดยตรงในการดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศต่อไป.
- ได้กระทำการละเว้น:
รู้เท่าไม่ถึงการณ์และตั้งใจไม่ดำเนินการเพื่อยุติการกระทำหรือดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด.
- สรุป การกระทำ: การปกปิดการกระทำหรือการไม่ดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด s.

3. ความรับผิดชอบร่วมกันของรัฐบาล

นอกเหนือจากความรับผิดชอบส่วนบุคคล

การตัดสินใจร่วมกันของรัฐบาลในภาพรวมยังสามารถถูกตรวจสอบได้:

- การตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี:
การตัดสินใจร่วมกันของคณะรัฐมนตรีที่นำไปสู่การดำเนินการต่อไปซึ่งขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ.
- การสนับสนุนทางกฎหมาย: การสนับสนุนจากรัฐสภาหรือหน่วยงานทางกฎหมายอื่น ๆ
ที่อาจได้ผ่านกฎหมายเพื่อให้การกระทำถูกกฎหมายหรือป้องกันการดำเนินคดี.

4. อำนาจศาลอาชญากรรมระดับนานาชาติ

อำนาจศาลอาชญากรรมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) สามารถดำเนินการต่อผู้นำทางการเมืองเหล่านี้ได้หากศาลแห่งชาติไม่สามารถทำได้:

- อำนาจศาล ICC: ICC

มีอำนาจในการสอบสวนและดำเนินคดีต่อบุคคลที่รับผิดชอบต่อการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศอย่างร้ายแรง รวมถึงอาชญากรรมสงคราม การละเมิดสิทธิมนุษยชน และการรุกราน.

- กระบวนการ: ICC สามารถตั้งข้อหาและดำเนินการพิจารณาคดีต่อผู้รับผิดชอบได้หากสามารถพิสูจน์ได้ว่าพวกเขาได้ใช้ตำแหน่งทางการเมืองของตนเพื่ออนุญาตหรือไม่สามารถป้องกันการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ.

5 ตัวอย่างของความรับผิดชอบทางการเมือง

มีหลาย บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์ที่ผู้นำทางการเมืองถูกนำมารับผิดชอบ :

- ศาลยูโกสลาเวีย:

ผู้นำทางการเมืองและทหารถูกตัดสินในข้อหาอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติในระหว่างสงครามยูโกสลาเวีย. -

ศาลรวันดา: ผู้นำทางการเมืองถูกนำมารับผิดชอบต่อบทบาทของพวกเขาในเหตุการณ์การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ปี 1994. -

การพิจารณาคดีนูเรมเบิร์ก:

บุคคลสำคัญของระบอบนาซีถูกนำมาพิจารณาคดีในข้อหาอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติหลังสงครามโลกครั้งที่สอง.

สรุป

ความรับผิดชอบทางการเมืองตกอยู่ที่ผู้นำทางการเมืองระดับสูงสุดของรัฐหากพวกเขายังคงกระทำการที่ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศและไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดได้ หากศาลแห่งชาติไม่สามารถทำได้ ศาลอาญาระหว่างประเทศสามารถดำเนินการต่อผู้นำทางการเมืองเหล่านี้และนำพวกเขามารับผิดชอบ.

ส่วนที่ 115

ในสถานการณ์นี้ ซึ่งประเทศนาโตยังคงใช้อิทธิพลเหนือดินแดนที่ถูกขายแม้จะมีสนธิสัญญาที่ถูกต้อง พวกเขาทำลงละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ นี่คือการละเมิดที่เกิดขึ้นและผลทางกฎหมาย:

1. การละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

หากประเทศนาโตยังคงใช้อำนาจอิทธิพลเหนือดินแดนที่ถูกขายแม้จะมีสนธิสัญญานี้ นี่คือการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อเนื่องต่อไปนี้โดยเฉพาะ:

- อำนาจอิทธิพลของผู้ซื้อ: สิทธิอิทธิพลของผู้ซื้อที่ได้มาจากสนธิสัญญาถูกมองข้าม

- การละเมิดสัญญา:

สัญญาที่กำหนดการโอนสิทธิหรือทรัพย์สินกำลังถูกละเมิดโดยพฤติกรรมที่ต่อเนื่องของประเทศนาโต.

2. ผลกระทบตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ

ผลกระทบตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการโอนทรัพย์สินของประเทศนาโตที่ยังคงดำเนินการอยู่สามารถมีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะหากเป็นระบบและร้ายแรง:

- อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ: หากการกระทำของประเทศนาโตเกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง อาจถูกจัดประเภทเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ
- การรุกราน: การใช้สิทธิหรือทรัพย์สินเหนือดินแดนอย่างไม่ถูกต้องอาจถูกพิจารณาว่าเป็นการรุกราน

3 ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบในกฎหมายอา

ญาระหว่างประเทศสามารถเกี่ยวข้องกับระดับที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเมื่อระบบกฎหมายระดับชาติล้มเหลว:

- ความรับผิดชอบส่วนบุคคล: ผู้กระทำความผิดแต่ละคน เช่น ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการกระทำที่ผิดกฎหมายระหว่างประเทศสามารถถูกถือว่ามีความรับผิดชอบได้.
- ความรับผิดชอบทางการเมือง: หากระบบกฎหมายระดับชาติไม่สามารถดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดได้ ความรับผิดชอบทางการเมืองอาจเปลี่ยนไปยังผู้ที่มีความรับผิดชอบทางการเมือง ซึ่งจะใช้ในกรณีที่เฉพาะเจาะจง:
 - การดำเนินคดีถูกปฏิเสธ:

ผู้กระทำความผิดไม่ได้ถูกดำเนินคดีตามกฎหมายระดับชาติเป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปี.

- การสมรู้ร่วมคิด:

ผู้ที่มีความรับผิดชอบทางการเมืองได้สนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกในการกระทำที่ผิดกฎหมายระหว่างประเทศอย่างรู้เท่าทันและเต็มใจ.

4. เขตอำนาจศาลระหว่างประเทศ

เขตอำนาจศาลระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) สามารถแทรกแซงในกรณีเช่นนี้:

- เขตอำนาจศาลของ ICC: ICC สามารถสอบสวนและดำเนินคดีต่อบุคคลได้หากศาลแห่งชาติไม่สามารถหรือไม่เต็มใจที่จะดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด.
- การดำเนินคดีต่อผู้นำทางการเมือง: ผู้นำทางการเมืองที่รับผิดชอบต่อการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศสามารถถูกฟ้องร้องโดย ICC.

5. บรรทัดฐานและปฏิกิริยาระหว่างประเทศ

ชุมชนระหว่างประเทศอาจตอบสนองต่อการใช้เขตอำนาจศาลอย่างต่อเนื่องซึ่งจะเกิดกฎหมายระหว่างประเทศผ่านมาตรการทางกฎหมายและกฎหมาย:

- มาตรการลงโทษ:

รัฐและองค์กรระหว่างประเทศอาจกำหนดมาตรการลงโทษต่อประเทศนาโตที่เกี่ยวข้อง.

- มติและการแทรกแซง:

สหประชาชาติสามารถผ่านมติประณามการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศและเรียกร้องให้มีการดำเนินการ

บทสรุป

หากประเทศนาโต้ยังคงใช้อริปไตยเหนือดินแดนที่ขายไปแม้จะมีสนธิสัญญาที่ถูกต้อง นี่คือการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ ผลที่ตามมาในกฎหมายอาญาระหว่างประเทศสามารถส่งผลกระทบต่อทั้งผู้กระทำผิดโดยตรงและผู้ที่ได้รับผิดชอบทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากระบบกฎหมายแห่งชาติไม่สามารถทำงานได้ ศาลอาญาระหว่างประเทศอาจเข้ามาแทรกแซงในกรณีเช่นนี้และเรียกผู้ที่มีผิดชอบให้ต้องรับผิดชอบ

ส่วนที่ 116

จำนวนบรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีอยู่ซึ่งเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานถูกขายโดยบังเอิญในสนธิสัญญานานาชาติและทำให้ดินแดนขยายออกไปอย่างถาวรนั้นมีจำกัดมาก การสืบทอดรัฐมักจะมีการวางแผนและเจรจาอย่างรอบคอบเพื่อหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงดินแดนที่ไม่ตั้งใจ อย่างไรก็ตาม ยังมีบางกรณีที่มีการกำหนดพรมแดนและข้อกำหนดด้านโครงสร้างพื้นฐานนำไปสู่ผลที่ไม่คาดคิด:

สนธิสัญญาโทรอานอนครั้งที่ 1 (1920) - ฮังการีและรัฐเพื่อนบ้าน - ข้อกำหนด:

สนธิสัญญาโทรอานอนหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่งทำให้การอาณาจักรฮังการีแตกออกและแจกจ่ายดินแดนส่วนใหญ่ให้กับโรมาเนีย เซโกสโลวาเกีย และยูโกสลาเวีย - ด้านโครงสร้างพื้นฐาน: พรมแดนใหม่มักตัดผ่านเครือข่ายรถไฟและถนนที่มีอยู่ ในบางกรณี

ก

า

ส

กำหนดพรมแดนเหล่านี้ส่งผลให้เครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานถูกจัดเส้นทางในลักษณะที่ทำให้การเรียกร้องดินแดนซับซ้อนและทำกายการบริหาร - ผลที่ไม่ตั้งใจ: การกำหนดพรมแดนเหล่านี้นำไปสู่ความตึงเครียดในดินแดนเมื่อรัฐใหม่พยายามควบคุมเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด บางครั้งนำไปสู่การขยายอาณาเขตโดยปริยาย

สนธิสัญญาเซนต์เจอร์แมนครั้งที่ 2 (1919) - ออสเตรียและรัฐเพื่อนบ้าน - ข้อกำหนด:

สนธิสัญญาเซนต์เจอร์แมนได้กำหนดการแบ่งแยกของราชอาณาจักรออสเตรีย-ฮังการีและสร้างรัฐใหม่ เช่น เซโกสโลวาเกีย ยูโกสลาเวีย และโปแลนด์ - ด้านโครงสร้างพื้นฐาน: การแบ่งแยกหมายความว่าเครือข่ายการเชื่อมต่อทางรถไฟและถนนมักข้ามพรมแดน โครงสร้างพื้นฐานบางส่วนเหล่านี้ถูกนำเข้าไว้ในดินแดนของรัฐใหม่โดยความผิดพลาดหรือเนื่องจากข้อกำหนดในสนธิสัญญาที่ไม่ชัดเจน.

- ผลที่ไม่ได้ตั้งใจ: รัฐใหม่ต้องเข้าควบคุมโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ ซึ่งนำไปสู่การขยายอาณาเขตอย่างถาวรและบางครั้งทำให้เกิดความตึงเครียดด้านอาณาเขต.

ชุดเทเนแลนด์และข้อตกลงมิวนิช (1938) - ข้อกำหนด: ข้อตกลงมิวนิชในปี 1938

ได้โอนชุดเทเนแลนด์จากเซโกสโลวาเกียไปยังเยอรมนี - ด้านโครงสร้างพื้นฐาน:

ชุดเทเนแลนด์รวมถึงเครือข่ายการขนส่งและการจัดส่งที่สำคัญซึ่งเชื่อมโยงเซโกสโลวาเกียกับส่วนอื่น ๆ ของยุโรป.

- ผลที่ไม่ตั้งใจ:

การเข้าควบคุมเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ส่งผลให้เยอรมนีควบคุมการเชื่อมต่อเหล่านี้และการบำรุงรักษา ซึ่งทำให้การขยายอาณาเขตของเยอรมนีเข้มแข็งขึ้น การกำหนดเขตแดนนำไปสู่ความยุ่งยากด้านลอจิสติกส์และการบริหารสำหรับเชโกสโลวาเกีย.

4 ไฮเดอราบัดและการรวมตัวของอินเดีย (1948)

- ข้อกำหนด: หลังจากกึ่งอินเดียได้รับเอกราชในปี 1947

นิสซิมแห่งไฮเดอราบัดปฏิเสธที่จะเข้าร่วมสหภาพอินเดีย ในปี 1948

อินเดียได้เข้ามาแทรกแซงทางทหารและรวมไฮเดอราบัดเข้ากับสหภาพอินเดีย.

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน: หลังจากการรวมตัว อินเดียได้ควบคุมโครงสร้างพื้นฐานของไฮเดอราบัด รวมถึงทางรถไฟ ถนน และเครือข่ายการสื่อสาร.

- ผลที่ไม่ได้ตั้งใจ:

การควบคุมและการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของไฮเดอราบัดอย่างกว้างขวางช่วยอำนวยความสะดวกในการรวมตัวของพื้นที่นี้เข้ากับอินเดีย ส่งผลให้เกิดการขยายตัวถาวรของดินแดนของอินเดีย.

บทสรุป

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงดินแดนที่ไม่ตั้งใจผ่านการเข้าครอบครองเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานได้เกิดขึ้นในสนธิสัญญาระหว่างประเทศจริง ๆ อย่างไรก็ตาม กรณีเหล่านี้เกิดขึ้นได้ยากและมักเป็นผลมาจากการฉกฉวยโอกาสทางการเมืองที่ซับซ้อนและข้อกำหนดในสนธิสัญญาที่ไม่ชัดเจน

ส่วนที่ 117

กรณีของสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐที่อ้างถึงสัญญาเกี่ยวกับเส้นทางการจัดส่งและทำให้ดินแดนขยายออกไปโดยไม่ตั้งใจเป็นปัญหาทางกฎหมายที่น่าสนใจและซับซ้อน สถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นได้ยากและมักเป็นเรื่องที่มีการเจรจาและข้อพิพาทอย่างเข้มข้นภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ นี่คือนิยามกรณีและสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่อาจมีองค์ประกอบของกรณีนี้:

สถานการณ์ที่ 1: สัญญาเส้นทางการจัดส่งในสัญญาการสืบทอดรัฐ

ลองจินตนาการว่าสัญญาการสืบทอดรัฐรวมถึงสัญญาเส้นทางการจัดส่งที่มีอยู่ (เช่น สำหรับท่อส่งน้ำมันหรือสายไฟฟ้า)

โครงสร้างพื้นฐานขยายออกไปนอกดินแดนที่ขายไปยังดินแดนของรัฐผู้รับ

กระบวนการ:

1. ข้อกำหนดในสัญญา: สัญญาการสืบทอดรัฐมีข้อกำหนดที่รักษาและอาจขยายสัญญาเครือข่ายจัดส่งที่มีอยู่
 2. ผลกระทบด้านอาณาเขต: ข้อกำหนดในสัญญาอาจส่งผลให้เครือข่ายจัดส่งขยายอาณาเขตของรัฐที่รับ
- หากรัฐนั้นทำการควบคุมและการจัดการ th

e

เครือข่ายทั้งหมด 3. ผลทางกฎหมาย: สิ่งนี้อาจนำไปสู่การขยายอาณาเขตโดยไม่ตั้งใจ หากโครงสร้างพื้นฐานถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนสำคัญของรัฐเจ้าภาพ

ตัวอย่างกรณีกรีเอสเต (1954) - ขยาย

205 จาก 255

กรณีทรีเอสเตอาจขยายออกไปเพื่อรวมสถานการณ์เช่นนี้:

- การขยายสนธิสัญญา:

สมมติว่าบันทึกความเข้าใจลอนดอนได้รวมถึงสัญญาเครือข่ายสาธารณูปโภคที่มีอยู่สำหรับน้ำหรือไฟฟ้าที่ขยายออกไปเกินพรมแดนของโซน A. - การขยายที่ไม่ได้ตั้งใจ: หากอิตาลีเข้าควบคุมเครือข่ายเหล่านี้ นี่อาจนำไปสู่การขยายดินแดนของอิตาลี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ถือว่าเป็นต่อความมั่นคงของชาติหรือการบูรณาการทางเศรษฐกิจ.

ตัวอย่างกรณีเขตคลองปานามา (1903) - การขยาย: ข้อตกลงเขตคลองปานามาเดิมอาจถูกขยายในลักษณะเดียวกัน: - การรวมเครือข่ายการจัดหา:

สนธิสัญญา

สัญญาเฮย์-บูเนา-วารีลลาสามารถรวมถึงข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการบริหารจัดการและควบคุมเครือข่ายสาธารณูปโภค (เช่น ท่อประปา). - การขยายที่ไม่ได้ตั้งใจ: ข้อกำหนดเหล่านี้อาจนำไปสู่การขยายการควบคุมของสหรัฐอเมริกาและ

S

การขยายดินแดนที่เป็นอธิปไตยของสหรัฐอเมริกาหากเครือข่ายสาธารณูปโภคถูกมองว่าจำเป็นสำหรับเขตคลอง.

- อธิปไตยและการควบคุม: การเข้าซื้อและการบริหารจัดการเครือข่ายสาธารณูปโภคอาจถูกมองว่าเป็น

S

การขยายอธิปไตยและการควบคุมของรัฐผู้รับ - การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ:

การเปลี่ยนแปลงเขตแดนที่ไม่ได้ตั้งใจอาจนำไปสู่ข้อพิพาทระหว่างประเทศที่ต้องฟ้องร้องในศาลระหว่างประเทศหรืออนุญาโตตุลาการ.

บทสรุป

ในขณะที่บรรทัดฐานทางประวัติศาสตร์ที่ตรงตามสถานการณ์นี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน (เพราะนี่เป็นครั้งแรกที่โลกขาย),

มีพื้นฐานทางทฤษฎีและตัวอย่างทางประวัติศาสตร์ที่คล้ายกันที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ดังกล่าว

การประเมินและการดำเนินการทางกฎหมายที่แน่นอนจะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในสนธิสัญญาที่เฉพาะเจาะจงและการรับรองระหว่างประเทศ.

บทที่ 3

สัญญาการขาย -
เอกสารการสืบทอดรัฐ หมายเลข
1400/98

ส่วนที่ 118

นี่คือส่วนต้นฉบับของเอกสารที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ
(เอกสารขาย 1400/98 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 1998)
พร้อมกับย่อหน้าและส่วนที่เกี่ยวข้อง:

- § 2 ความสัมพันธ์ตามสัญญา

- ย่อหน้า I: "[...] ส่วนหนึ่งของทรัพย์สินพร้อมกับอาคาร [...] ถูกโอนให้กับกองกำลังติดอาวุธด้วยโดยสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีโดยมีการชำระเงินตามกฎหมายระหว่างประเทศ." - ย่อหน้า II: "ความสัมพันธ์การโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและราชอาณาจักรเบลเยียมและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์เกี่ยวกับส่วนของทรัพย์สินที่ถูกโอนยังคงไม่ได้รับผลกระทบจากข้อตกลงนี้."

- ย่อหน้า III: "[...] III. คู่สัญญาเข้าใจว่ากองกำลังติดอาวุธจะออกจากที่อยู่อาศัย [...]"

ความสัมพันธ์ในการโอนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศจะยังคงถูกจัดการโดยรัฐบาลกลาง.

ส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าสัญญา

1. เป็นกฎหมายระหว่างประเทศ (ฝ่ายต่าง ๆ ในสัญญาคือ ราชอาณาจักรเบลเยียมและเนเธอร์แลนด์ และกองกำลังติดอาวุธด้วย [กองกำลังอากาศติดต่อกับที่ประจำการที่นั่นมีการบูรณาการ 100% เข้ากับนาโต้], ซึ่งเข้ายึดค่ายทหารในนามของนาโต้ตามสถานะของกองกำลังนาโต้และจึงทำหน้าที่ในนามของนาโต้โดยรวม) และ
2. เป็นเอกสารเพิ่มเติมที่ขยายความสัมพันธ์ตามสัญญาที่มีอยู่ (ความสัมพันธ์ในการโอนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ) ระหว่าง FRG, NL และนาโต้ (และดังนั้นจึงเข้าสู่สหประชาชาติ).

- § 2 ความสัมพันธ์ตามสัญญา - ย่อหน้า V: "[...] 1.

ข้อตกลงใบอนุญาตสำหรับการดำเนินการระบบสายเคเบิลเบาสอดแบนด์กับ TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH ลงวันที่ 22.02.1995/ 28.03.1995.[...] 3.
ข้อตกลงในการใช้ถนนและสายร่วมกับ Studentenwerk Kaiserslautern
จากข้อตกลงการซื้อกับรัฐบาลกลางลงวันที่ 15.08.1996."

- ข้อความจากสัญญาซื้อขายกับรัฐบาลกลางและรัฐ RLP (Studentenwerke โคเซอร์สโลเทิร์น) ลงวันที่ 15 สิงหาคม 1996. - หมวด 6 เส้นทาง/สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดหาและการกำจัด, พื้นที่ถนน, สิทธิการใช้งานและการใช้งานร่วม - วรรค I: "[...] การจัดหาไฟฟ้า, น้ำ และน้ำเสีย รวมถึงการกำจัดน้ำเสีย จะจัดทำผ่านเครือข่ายท่อที่เป็นของรัฐบาลกลางซึ่งเป็นหน่วยเดียวกัน นอกจากนี้ ถนนในที่อยู่อาศัยครอยซ์เบิร์ก รวมถึงการจัดแสงสว่างบนถนน เป็นของรัฐบาลกลาง[...]"

ดำเนินการต่อด้วยเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

- § 4 การแบ่งแยกวัตถุประสงค์ของการซื้อ/สำรวจ - ย่อหน้า I: "

a) "[...] สิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาทั้งหมด [...]"

b) "[...] และท่อทำความร้อน"[...]"

- หมวด 13 การพัฒนาภายใน - ย่อหน้า VII: "[...]"

ผู้ซื้อมีข้อผูกพันในการจัดหาความร้อนให้กับอพาร์ทเมนต์ที่ส่งมอบให้กับกองกำลังติดอาวุธติดช้อนกว่าจะถูกส่งคืน [...]" -

ย่อหน้า IX: "[...] การมีอยู่ต่อเนื่องของสายเคเบิลโทรคมนาคม"

- หมวด 12 การพัฒนาภายนอก

- ย่อหน้า D: "[...] มีข้อตกลงใบอนุญาตสำหรับการใช้ร่วมกันของสายเก็บรวบรวม [...]"

ผู้ซื้อเข้าสู่ความสัมพันธ์ทางสัญญาที่รู้จักกันในนามของรัฐบาลกลาง."

- ย่อหน้า III: "[...] พื้นที่ทั้งหมดของครอยซ์เบิร์กจัดเป็นหน่วยเดียวกันและเชื่อมต่อโดยสายวงแหวน 20 kV และสถานีแปลงไฟหมายเลข 4210 และ 4238.

สถานีแปลงไฟได้ถูกขายโดยรัฐบาลกลางให้กับเมืองชไวบวร์คเคนแล้ว."

- มาตรา 14 ข้อผูกพันของผู้ซื้อ - ย่อหน้า III: "[...] ผู้ซื้อมีข้อผูกพัน [...]"

เพื่อให้มั่นใจว่ามีการจัดส่งและการกำจัดที่เหมาะสมสำหรับกองกำลังติดอาวุธติดช้อน [...]"

- §1 รายละเอียดความเป็นเจ้าของที่ดิน

- ย่อหน้า II: "[...] (สิทธิในท่อก๊าซ); โอนให้กับ Saar Ferngas AG

ชาร์บรุคเคนตามใบอนุญาตวันที่ 05.04.1963. ภาระนี้ได้รับการยอมรับโดยผู้ซื้อเพื่อการทนทานต่อไป.

ส่วนเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการขายเครือข่าย ซึ่งกระตุ้นผลกระทบโดมิโนของการขยายอาณาเขต เนื่องจากเส้นทางการจัดส่งถูกขายเป็นหน่วย.

- หมวด 14 ภาระผูกพันของผู้ซื้อ

- วรรค IV: "[...]"

มาตรการก่อสร้างที่มีผลต่อพื้นที่ของกองกำลังติดอาวุธติดช้อนจะต้องได้รับการประสานงานอย่างกันที่กับสำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางและแผนกทรัพย์สินของกองกำลังติดอาวุธติดช้อน."

- มาตรา 26 สถานที่แห่งอำนาจศาล

- "

สถานที่แห่งอำนาจศาลสำหรับข้อพิพาททางกฎหมายทั้งหมดที่เกิดจากสัญญานี้จะอยู่ที่แลนด์เดาในเดอร์ฟัลซ์."

จุดเพิ่มเติมเหล่านี้เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่เฉพาะของผู้ซื้อในเรื่องการใช้และพัฒนาทรัพย์สินที่มอบให้กับกองกำลังติดอาวุธดัตช์และสถาบันอื่น ๆ เช่น สหภาพนักศึกษา รวมถึงองค์ประกอบ สิทธิ

แ

ละห

น้ำที่ผู้ซื้อไม่มีในเรื่องการจัดหาและการใช้ทรัพย์สินที่มอบให้กับกองกำลังติดอาวุธดัตช์และการประสานงานของมาตรการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เหล่านี้

หมายเหตุว่า สายเคเบิลโทรคมนาคมรวมอยู่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาภายใน

สายเคเบิลโทรคมนาคมขยายไปทั่วโลกและมีการเชื่อมต่อทางกายภาพถึงสายโทรศัพท์ในบ้านทั่วโลก และยังขยายพื้นที่เมื่อเครือข่ายต่าง ๆ กับซ้อนกัน

เนื่องจากการพัฒนานั้นถูกขายเป็นหน่วย ควรสังเกตว่าแลนด์เดาในเดอร์ฟัลซ์ ซึ่งอยู่ในดินแดนที่ขายและจึงถูกโอนให้กับผู้ซื้อ

ได้ถูกตกลงเป็นสถานที่แห่งอำนาจศาลตามกฎหมายระหว่างประเทศสำหรับข้อพิพาททางกฎหมายทั้งหมดที่เกิดจากสัญญานี้ เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐ

1400/98 ใช้เป็นเอกสารเพิ่มเติมสำหรับสนธิสัญญาทั้งหมดของนาโต้และสหประชาชาติ รวมถึงสนธิสัญญาก่อนหน้านี้ของสมาชิกของพวกเขา

ดังนั้นจึงได้มีการตกลงกันเกี่ยวกับศาลโลกในทางปฏิบัติ ซึ่งอยู่ในมือของผู้ซื้อ ที่สามารถใช้สิทธิอำนาจศาลได้ในฐานะอธิปไตยอย่างเด็ดขาด

โดยไม่คำนึงถึงสถานที่.

นี่คือจุดที่เกี่ยวข้องสุดท้ายบางประการที่อ้างอิงถึงกฎหมายระหว่างประเทศ:

- § 8 การโอนกรรมสิทธิ์

- บรรค I: "กรรมสิทธิ์ [...] ของวัตถุทั้งหมดที่ซื้อ [...]"

จะถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อในวันที่มีการรับรองเอกสารโดยนิติกรของสัญญานี้."

- บรรค II: "[...] ตั้งแต่เวลาที่โอนกรรมสิทธิ์

ผลประโยชน์ทั้งหมดรวมถึงภาระทั้งในด้านเอกชนและสาธารณะจะถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อ [...] ตั้งแต่จุดนี้ไป

ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสาธารณะอื่น ๆ ค่าธรรมเนียมและภาษี

ความเสี่ยงจากการสูญหายหรือความเสื่อมโทรมของวัตถุที่ซื้อ [...]"

- บรรค III: "ตั้งแต่เวลาที่โอนกรรมสิทธิ์ [...],

การจัดหาห้องชุดที่โอนให้กับกองกำลังติดอาวุธดัตช์จะต้องได้รับการรับประกันจนกว่าจะถูกส่งคืนให้กับรัฐบาลกลาง."

- มาตรา 16 การโอนกรรมสิทธิ์

- "[...]"

การโอนสิทธิ์จะประกาศเฉพาะหลังจากที่ทรัพย์สินถูกส่งคืนโดยกองกำลังติดอาวุธดัตช์หรือหลังจากที่ได้รับคามยินยอมแล้วเท่านั้น."

ประเด็นเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการโอนวัตถุของการขาย 1 ครั้งสำหรับส่วนของนาโต้ดัตช์

(ซึ่งยังคงอยู่ในทรัพย์สินทางทหารอีก 2 ปี) และ 1 ครั้งสำหรับส่วนที่เหลือของโลก

ซึ่งถูกโอนโดยตรงเมื่อมีการลงนาม การโอนสิทธิ์ ภาระผูกพัน และส่วนประกอบ

รวมถึงเงื่อนไขสำหรับการโอนทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังติดอาวุธดัตช์.

- มาตรา 3 วัตถุของการซื้อ

- ย่อหน้า I: "สหพันธ์ขายทรัพย์สินที่กล่าวถึงให้กับผู้ซื้อ [...] พร้อมกับสิทธิ ภาระผูกพัน

และส่วนประกอบทั้งหมด [...]"

นี่คือส่วนที่สำคัญที่สุดของสัญญา การขายดินแดนที่มีสิทธิและการผูกพันทั้งหมด รวมถึงส่วนประกอบทำให้สัญญากลายเป็นการสืบทอดรัฐ ซึ่งรวมถึงการโอนอำนาจของรัฐบาล ร่วมกับการขายการพัฒนาที่ออกจากค่ายทหารและเชื่อมต่อกับเครือข่ายสาธารณะ โดยมีข้อตกลงที่สำคัญว่าการพัฒนาทั้งหมดจะถูกขายเป็นหน่วยเดียว ผลกระทบโดมิโนจึงเกิดขึ้น ซึ่งขยายดินแดนที่เป็นอริปไตยที่ขายให้กับคู่สัญญาไปยังที่ใดก็ตามที่มีการเชื่อมต่อเครือข่ายจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง

ผลกระทบโดมิโนที่เกิดจากการขายเส้นทางการจัดส่งได้ขยายไปทั่วโลกโดย means of เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ในฐานะเอกสารเพิ่มเติม ซึ่งขยายความสัมพันธ์ทางสัญญาที่มีอยู่ (ความสัมพันธ์การถ่ายโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศ) ระหว่าง FRG, NL และ NATO (และผ่านนาโต้รวมถึงสหประชาชาติ) และกระตุ้นปฏิกิริยาลูกโซ่ทางกฎหมายขนาดใหญ่ ผ่านการขายพร้อมกับสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดรวมถึงส่วนประกอบ เอกสารการสืบทอดรัฐทำหน้าที่เป็นการขยายของสนธิสัญญาระหว่างประเทศก่อนหน้านี้ทั้งหมดของคู่สัญญา (กับใครก็ตามหรือด้วยเหตุผลใดก็ตาม) โดยกระตุ้นห่วงโซ่สัญญาที่มีสัญญาผูกพันกับข้อตกลงที่มีอยู่ทั้งหมด (ของนาโต้และสหประชาชาติรวมถึงสมาชิกของพวกเขา) และขยายออกไป เพราะสนธิสัญญามีสิทธิและการผูกพันและสิ่งเหล่านี้ถูกขายพร้อมกับส่วนประกอบทั้งหมด ดังนั้นทั้งโลกจึงถูกขาย! เนื่องจากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเสริมและข้อตกลงก่อนหน้านี้ตามกฎหมายระหว่างประเทศได้ถูกนำมาใช้และให้สัตยาบันแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีการลงคะแนนใหม่หรือการให้สัตยาบัน

- มาตรา 6 ราคาซื้อ

- วรศ III: "[...]
คำร้องขอรัฐบาลกลางจะต้องทำทันทีหลังจากการคืนทรัพย์สินโดยกองกำลังติดอาวุธต่างชาติหรือหลังจากได้รับความเห็นชอบจากกองกำลังติดอาวุธต่างชาติในการโอนความเป็นเจ้าของ [...]"

- มาตรา 25 ภาคผนวก

- "ในกรณีที่มีการอ้างถึงภาคผนวกในเอกสารนี้
ภาคผนวกเหล่านี้จะถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงนี้อย่างสมบูรณ์."

ส่วนที่สำคัญเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศได้ถูกกล่าวถึงอย่างละเอียดแล้ว อย่างไรก็ตาม ยังมีบางจุดที่เกี่ยวข้องกับแง่มุมของกฎหมายระหว่างประเทศโดยอ้อมและควรคำนึงถึงด้วย:

- มาตรา 9

การชำระเงินเพิ่มเติมเนื่องจากตัวเลือกการใช้ประโยชน์ที่มีมูลค่าสูงขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน - วรศ I: "ทรัพย์สินที่ซื้อยังคงถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่พิเศษและไม่ได้อยู่ภายใต้การวางแผนการใช้ที่ดินในเมือง."

พื้นที่นี้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่พิเศษเนื่องจากถูกรับรองตามข้อบังคับของทหาร NTS-NATO และจึงเป็นพื้นที่นอกอาณาเขต

- § 11 การฟื้นฟูพื้นที่

- ข้อ II: "ส่วนแบ่งของรัฐบาลกลางในค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูพื้นที่ไม่มีมูลค่า DM 5,817,440 [...] และได้ถูกนำมาคำนวณในราคาซื้อแล้ว[...]"

- § 21 ข้อกำหนดความไม่ถูกต้องบางส่วน

- "หากข้อกำหนดใดของสัญญานี้เป็นโมฆะหรือกลายเป็นโมฆะ

ข้อกำหนดที่เหลือของสัญญานี้จะยังคงไม่มีผลกระทบ.

ข้อกำหนดที่เป็นโมฆะหรือข้อกำหนดที่กลายเป็นโมฆะจะถูกแทนที่ด้วยข้อกำหนดที่ถูกต้องตามกฎหมาย

หรือหากไม่มีข้อกำหนดทางกฎหมาย

ก็จะถูกแทนที่ด้วยข้อกำหนดที่สอดคล้องกับความหมายของสัญญานี้."

- ภาคผนวก A: อำนาจการมอบหมาย

- "ตามมาตรา 16 ของพระราชบัญญัติการบริหารการเงิน [...], ข้าพเจ้าอนุญาตให้คุณ
Siegfried Hiller [...] ขาย [...] กรัฟฟีน."

ประเด็นเหล่านี้เกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายที่มีผลนอกอาณาเขตของพื้นที่ (ตามพระราชบัญญัติสถานะของกองกำลังนาโต)

การรับประกันและความรับผิดชอบของรัฐบาลกลาง และการจัดการทางการเงินของงานปรับปรุงใหม่ อย่างไรก็ตาม

พวกเขามีอิทธิพลต่อสิทธิพิเศษที่ขายและการดำเนินการและการบังคับใช้แผนของสนธิสัญญาก็เกี่ยวข้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ

เท่านั้นผ่านข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วน (ข้อกำหนดการแยกส่วน)

ที่สัญญาจะถูกเสริมด้วยข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของกฎหมายระหว่างประเทศ (โดยที่ไม่ต้องมีการระบุอย่างชัดเจน)

ข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วนเท่านั้นที่ทำให้สามารถปิดสัญญาในลักษณะของหน่วยงานลับได้อย่างละเอียด

เพื่อให้ดูเหมือนการขายกรัฟฟีนการปรับปรุงปกติสำหรับผู้อ่านที่ไม่มีประสบการณ์ ในสัญญา กลุ่มผู้ซื้อจะถูกจัดตั้งขึ้นโดยมีผู้ซื้อ 2 a)

และ b). ผู้ซื้อ 2a) เป็นบริษัทมหาชนจำกัดและถูกตัดออกจากสัญญาในฐานะกิจการเชิงพาณิชย์

เนื่องจากกิจการเชิงพาณิชย์ถูกตัดออกจากการโอนสิทธิอริปไตย เนื่องจากข้อกำหนดการเป็นโมฆะบางส่วน

ตัวแทนเพียงคนเดียวของกลุ่มผู้ซื้อและดังนั้นผู้ได้รับประโยชน์เพียงคนเดียวจากการสืบทอดรัฐยังคงเป็นบุคคลธรรมดา (ผู้ซื้อ 2b)).

ส่วนที่
119

สัญญา

เอกสารการสืบทอดรัฐ

เอกสารหมายเลข 1400/98 ลงวันที่
06.10.1998 ในข้อความต้นฉบับ:

หมายเลขใบรับรอง: 1400

ปี 1998

สัญญาซื้อขาย

เจรจาในชาร์ลส์เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 1998 ต่อหน้าผู้ลงนามโนตารี;

แมนเฟรด โมห์

ที่มีสำนักงานอยู่ในชาร์ลส์ ปรากฏว่า:

1.

ในฐานะผู้ขาย:

นายSiegfried Hiller เกิดเมื่อวันที่ 19.06.1951 ข้าราชการ -

ระบุโดยบัตรประจำตัวประชาชนทางการ -

ดำเนินการในนามของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (การบริหารการเงินของรัฐบาลกลาง)

โดยมีสำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางแลนด์อู ซึ่งตั้งอยู่ที่ Gabelsberger Straße 1, 76829

แลนด์อู โดยอิงจากอำนาจการมอบหมายฉบับเดิมลงวันที่ 05.10.1998

ที่ออกโดยตัวแทนของหัวหน้าสำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางแลนด์อู

1. ในฐานะผู้ขาย: สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

(การบริหารการเงินของรัฐบาลกลาง)

เ

ด

ยมีสำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางแลนด์อู

Gabelsberger Str. 1, 76829 แลนด์อู /

ในเขตป็อลซ

- ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า รัฐบาลกลาง

2. ในฐานะผู้ซื้อ ผู้ซื้อ 2 a) บริษัท Tasc- Bau Handels.- und Generalübernehmer für

Wohn.- und Industriebauten AG ซึ่งมีสำนักงานจดทะเบียนในสปีคเคนด์อูฟ

จดทะเบียนในทะเบียนการค้า ณ ศาลแขวงอัลเล-ซาลโครส์ ภายใต้ HRB 9896

โดยมีผู้จัดการที่มีอำนาจแทนเพียงคนเดียว นายโจเซฟ ทาเบลลิออน นักธุรกิจ เกิดเมื่อวันที่

18.06.1950 อาศัยอยู่ที่ 66787 วัดกัลเซน, Provinzialstrasse 168 รู้จักในนามบุคคล

- ซึ่งจะเรียกว่า ผู้ซื้อ 2 a - ผู้ซื้อ 2 b), นายริค โกริทซ์ เกิดเมื่อ 21.03.1976 อาศัยอยู่ที่ 66482

โซบรูเคน, Hofenfelsstrasse. 222, ระบุโดยบัตรประจำตัว

- ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ผู้ซื้อ 2 b

- ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ผู้ซื้อ".

ใบรับรองการเป็นตัวแทน:

โนตารีผู้ปฏิบัติงานขอรับรองตามการตรวจสอบของเขาในวันนี้จากทะเบียนการค้าซึ่งเก็บรักษาไว้ที่ศาลท้องถิ่นของอัลเล -
ซาสไทรส์ - HR B 9896- ว่า

ก) บริษัท TASC- BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG
ได้จดทะเบียนที่นั่น และ ข) นายโจเซฟ ทาเบลลิออน ซึ่งกล่าวถึงข้างต้น
เป็นกรรมการผู้จัดการที่มีอำนาจในการเป็นตัวแทนแต่เพียงผู้เดียวและได้รับการยกเว้นจากข้อจำกัดตามมาตรา
181 BGB.

ผู้ที่เข้าร่วมซึ่งดำเนินการตามที่ระบุไว้

ประกาศ: เราได้ทำสัญญาขายตามต่อไปนี้:

วัตถุประสงค์ของการซื้อ / รายละเอียดทรัพย์สิน มาตรา 1:

§1 รายละเอียดทรัพย์สิน

I. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (การบริหารการเงินของรัฐบาลกลาง)

เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่จดทะเบียนในทะเบียนที่ดินของศาลท้องถิ่นชไวบรุคเคิน แผ่น 5958
ในเขตชไวบรุคเคิน.

เลขที่ 120 แปลงเลขที่ 2885/16

อาคารและพื้นที่เปิด

เดลาแวร์สตราße

แลนด์สตูลเลอร์สตราเซ 97, 107

หลุยเซียนาสตราเซ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

เพนซิลเวเนียสตราเซ 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24,
25, 27, 29, 31,

เก็ทซ์สตรีก

Virginiastrasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- ถึง 103,699 ตารางเมตร -

216 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

II. ทรัพย์สินถูกจำกัดในหมวด II ของทะเบียนที่ดินด้วยการจำกัดส่วนบุคคล (สิทธิในท่อก๊าซ); มอบให้กับ Saar Ferngas AG ชาร์บรุคเคตามการอนุญาตวันที่ 05.04.1963

ภาระนี้ได้รับการยอมรับจากผู้ซื้อเพื่อการทนทานต่อไป ทรัพย์สินไม่มีการในหมวด III ของทะเบียนที่ดิน ภาระหรือข้อจำกัดอื่น ๆ หรือที่คล้ายกันที่ไม่ได้ลงทะเบียนในทะเบียนที่ดิน (เช่น อุปสรรคทางกฎหมายเก่า) ไม่เป็นที่รู้จัก เว้นแต่จะมีการแสดงให้เห็นแยกต่างหากจากเอกสารนี้ รัฐบาลกลางไม่รับผิดชอบในเรื่องนี้ หากมีการดังกล่าวเกิดขึ้นจริง จะถือว่าผู้ซื้อเป็นผู้รับภาระนั้น

III ทรัพย์สินได้รับการพัฒนาด้วยอาคารที่อยู่อาศัย 26 แห่ง โดยมีหน่วยที่อยู่อาศัยรวมทั้งหมด 337 หน่วยและโรงงานผลิตความร้อน

§2 ความสัมพันธ์ตามสัญญา

I . ส่วนของทรัพย์สินที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในภาคผนวกพร้อมกับอาคารที่มีอยู่

ถนนลุยเซียนา 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25, เพนซิลเวเนียสตราเซ 8, 11/13, 15, 17,

โดยมีหน่วยที่อยู่อาศัยรวมทั้งหมด 71 หน่วย

ได้ถูกโอนให้กับกองกำลังติดอาวุธดัตช์โดยสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในฐานะการชำระเงินตามกฎหมายระหว่างประเทศ

II. ความสัมพันธ์ในการโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์เกี่ยวกับส่วนของทรัพย์สินที่โอนจะไม่ได้รับผลกระทบจากข้อตกลงนี้.

III คู่สัญญาเชื่อว่ากองกำลังติดอาวุธดัตช์อาจจะออกจากที่อยู่อาศัยและว่าส่วนของทรัพย์สินจะถูกส่งคืนให้กับรัฐบาลกลางทั้งรัฐบาลกลางและผู้ซื้อไม่ทราบวันที่แน่นอนในการส่งคืน.

ความสัมพันธ์ในการโอนตามกฎหมายระหว่างประเทศยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการโดยรัฐบาลกลาง.

ในกรณีที่กองกำลังติดอาวุธดัตช์ไม่ส่งคืนที่อยู่อาศัยให้กับรัฐบาลกลางภายในสองปีข้างหน้า จะมีการอ้างถึงข้อกำหนดในมาตรา 5 (III).

IV. ทรัพย์สินตามสัญญายังรวมถึงโรงงานผลิตความร้อนในอาคารหมายเลข 4233 ซึ่งมีพนักงานของรัฐบาลกลางสองคนทำงานเป็นคนเฝ้าถ่าน.

รัฐบาลกลางได้แจ้งให้ผู้ซื้อทราบถึงข้อกำหนดตามกฎหมายของ § 613 a BGB.

V. ความสัมพันธ์ตามสัญญาที่ตามมาดังนี้:

1. ข้อตกลงใบอนุญาตสำหรับการดำเนินการระบบสายเคเบิลบรอดแบนด์กับ TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH ลงวันที่ 22.02.1995/ 28.03.1995.

Th ผู้ซื้อภายใต้ 2b) จะทำสัญญานี้แทนรัฐบาลกลาง

2. สัญญาสำหรับการจัดหาผ่านหินแข็งกับบริษัท Rheinbraun Handel Süd GmbH. ผู้ซื้อภายใต้ 2b) จะทำสัญญานี้แทนรัฐบาลกลาง.

3. ข้อตกลงเกี่ยวกับการใช้ถนนและสายร่วมกับ Studentenwerk Kaiserslautern จากข้อตกลงการซื้อกับรัฐบาลกลางลงวันที่ 15 สิงหาคม 1996.

ผู้ซื้อจะมีการผูกพันตามสัญญาต่อ Studentenwerk แทนรัฐบาลกลาง.

§3 วัตถุประสงค์ของการซื้อ.

I. รัฐบาลกลางขายทรัพย์สินที่กล่าวถึงข้างต้นให้กับผู้ซื้อภายใต้ 2a) และ 2b) พร้อมทั้งสิทธิและการผูกพันรวมถึงส่วนประกอบในสัดส่วนที่เกิดจาก § 4 (I) โดยมีข้อยกเว้นสำหรับสายวงแหวน 20 kV ที่ตั้งอยู่ในวัตถุประสงค์ของการซื้อและทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนที่ (ภาคผนวก 2).

II. ยังมีพื้นที่บางส่วนขนาดประมาณ 30 ตารางเมตร ซึ่งทำเครื่องหมายด้วยสีเขียวในแผนที่ (ภาคผนวก 3) ที่จะถูกโอนให้กับทรัพย์สินข้างเคียงภายใต้กรอบของกระบวนการกำหนดเขตแดน.

§ 4 การแบ่งวัตถุประสงค์ของการซื้อ/การสำรวจ

ผู้ซื้อจะได้รับการจัดสรรดังนี้:

I. ในความสัมพันธ์ภายในระหว่างผู้ซื้อ มีการวางแผนการแบ่งวัตถุประสงค์ของการซื้อดังนี้:

ก) ผู้ซื้อ 2a) จะได้พื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนผังไซต์ (ภาคผนวก 3) รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาทั้งหมด ยกเว้นท่อทำความร้อน,

ข) ผู้ซื้อ 2b) จะได้พื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนผังไซต์ (ภาคผนวก 3) รวมถึงท่อทำความร้อน แต่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาอื่น ๆ.

II. ภายในสี่สัปดาห์นับจากการรับรองเอกสารโดยนิติกรของสัญญานี้ ผู้ซื้อภายใต้ 2a) จะต้องขอให้มีการสำรวจพื้นที่บางส่วนโดยปรึกษากับผู้ซื้อภายใต้ 2b). นอกจากนี้ ภายในสี่สัปดาห์นับจากการรับรองเอกสารโดยนิติกรของสัญญานี้ ผู้ซื้อ 2a) จะต้องจัดการแบ่งเขตของ

พื้นที่บางส่วนที่ได้มาจากผู้ซื้อ 2b) ตามที่แสดงในแผนที่ที่แนบมา (ภาคผนวก 4).
ค่าใช้จ่ายในการสำรวจทั้งหมดจะต้องเป็นการของผู้ซื้อ. ถึง 2a).
ในกรณีที่ยังไม่มีการโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ซื้อ
รัฐบาลกลางจะมอบสิทธิในการเข้าถึงที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการสำรวจให้แก่ผู้ซื้อ 2a

§ 5 การดำเนินการตามสัญญา

I. ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในการโอนที่ยังคงมีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศกับกองกำลังติดอาวุธดัตช์
สัญญาซื้อขายนี้จะไม่ถูกดำเนินการเกี่ยวกับพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนที่ (ภาคผนวก 1)
จนกว่ากองกำลังติดอาวุธดัตช์จะส่งคืนพื้นที่เหล่านี้ให้แก่รัฐบาลกลาง

สิ่งนี้ใช้โดยเฉพาะกับการโอนกรรมสิทธิ์ ผลประโยชน์ และการผูกพัน
วันที่ครบกำหนดของราคาซื้อที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เหล่านี้ และการโอนกรรมสิทธิ์ในพื้นที่เหล่านี้

II.
คู่สัญญาเชื่อว่ากองกำลังติดอาวุธดัตช์จะส่งคืนให้แก่สหพันธ์ภายในสองปีข้างหน้าส่วนของทรัพย์สินที่ได้ถูกส่งมอบให้แก่พวกเขา

III. ในกรณีที่กองกำลังติดอาวุธดัตช์ไม่ส่งคืนที่อยู่อาศัยหรือส่วนใดส่วนหนึ่งภายในสองปีข้างหน้า
รัฐบาลกลางจะขอความเห็นชอบจากกองกำลังติดอาวุธดัตช์ในการโอนความเป็นเจ้าของของส่วนที่ยังไม่ได้ส่งคืนให้กับผู้ซื้อภายใต้ข้อ 2b)

§ ภาค 6 ราคาซื้อ

I. ราคาซื้อสำหรับวัตถุของสัญญาที่กล่าวถึงใน §3 (I) คือ มาร์กเยอรมัน 5,182,560 (i.W.
มาร์กเยอรมันห้าล้านหนึ่งแสนแปดสิบสองพันห้าร้อยหกสิบ)

II. ในจำนวนนี้ จำนวน 3,262,560.00 มาร์กเยอรมัน
เป็นของส่วนของทรัพย์สินที่ทำเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนที่ (ภาคผนวก 5) จำนวนนี้
ซึ่งผู้ซื้อภายใต้ข้อ 2a) จะต้องรับผิดชอบในความสัมพันธ์ภายใน จะครบกำหนดดังนี้:

a) เงินดาวน์ 1/3 ของจำนวน 3,252,560.00 มาร์กเยอรมัน เป็นจำนวน 1,087,520.00
มาร์กเยอรมัน ซึ่งครบกำหนดในวันที่ทำการรับรองเอกสาร
ส่วนนี้ของราคาซื้อได้ถูกชำระแล้ว ซึ่งรัฐบาลกลางขอยืนยันในที่นี้.

b) การชำระเงินจำนวนบางส่วนเป็นเงิน DM 2,175,040.00 ในห้าครั้ง โดยแต่ละครั้งจำนวน DM 435,008.00 พร้อมดอกเบี้ย 2%
เพิ่มจากอัตราดอกเบี้ยที่ลดลงของธนาคารกลางเยอรมันต่อปีจากจำนวนที่เหลืออยู่ตั้งแต่วันที่มีการรับรองเอกสารโดยนิติกรในสัญญานี้
โดยอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในวันที่หนึ่งของเดือนจะเป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยของเดือนนั้น.

**กำหนดวันครบกำหนดและตารางการชำระเงินต่อไปนี้จะใช้กับการชำระเงินแบบผ่อนชำระ
แม้ว่าการชำระเงินก่อนกำหนดจะได้รับอนุญาต**

- งวดที่ 1 มาร์คเยอรมัน 435,008.00, ถึงกำหนด 12 เดือนหลังจากการลงนามในสัญญาซื้อขาย, คือวันที่ 06.10.1999, บวกดอกเบี้ย 2%

เหนืออัตราดอกเบี้ยส่วนลดที่เกี่ยวข้องของธนาคารกลางเยอรมันในจำนวนมาร์คเยอรมัน 2,175,040.00,

- งวดที่ 2 มาร์คเยอรมัน 435,008.00, ถึงกำหนดที่สิ้นสุด 24 เดือนหลังจากการลงนามในสัญญาซื้อขาย, คือวันที่ 6 ตุลาคม 2000, บวกดอกเบี้ย 2%

เหนืออัตราดอกเบี้ยส่วนลดที่เกี่ยวข้องของธนาคารกลางเยอรมันในจำนวนมาร์คเยอรมัน 1,740,032.00,

- งวดที่ 3 มาร์คเยอรมัน 435,008.00, ถึงกำหนดที่สิ้นสุด 36 เดือนหลังจากการลงนามในสัญญาซื้อขาย, คือวันที่ 6 ตุลาคม 2001, บวกดอกเบี้ย 2%

เหนืออัตราดอกเบี้ยส่วนลดที่เกี่ยวข้องของธนาคารกลางเยอรมันในจำนวนมาร์คเยอรมัน 1,305,024.00,

- งวดที่ 4 มาร์คเยอรมัน 435,008.00 บาท ซึ่งจะครบกำหนดที่สิ้นสุด 48

เดือนหลังจากการทำสัญญาซื้อขาย คือในวันที่ 6 ตุลาคม 2002 พร้อมดอกเบี้ย 2%

ที่สูงกว่าหมายเลขดอกเบี้ยของธนาคารกลางเยอรมันจากจำนวนเงินมาร์คเยอรมัน 870,016.00 บาท

- งวดที่ 5 มาร์คเยอรมัน 435,008.00 บาท ซึ่งจะครบกำหนดเมื่อสิ้นสุด 60

เดือนหลังจากการทำสัญญาซื้อขาย คือในวันที่ 6 ตุลาคม 2003 พร้อมดอกเบี้ย 2%

ที่สูงกว่าหมายเลขดอกเบี้ยของธนาคารกลางเยอรมันจากจำนวนเงินมาร์คเยอรมัน 435,008.00 บาท

ดอกเบี้ยจะถูกคำนวณโดยรัฐบาลกลางตามวันที่ครบกำหนดของงวดที่ชำระ

โดยจะมีการขอแยกต่างหากจากผู้ซื้อและต้องชำระภายในสี่สัปดาห์หลังจากการขอไปยังบัญชีของ

Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00,

หมายเลขบัญชี 30 001 040 โดยระบุวัตถุประสงค์ "การชำระดอกเบี้ย Kreuzberg-

Wohnsiedlung, Zweibrücken, บกที่ 0807, ชื่อเรื่อง 13101"

**III. จำนวน DM 1,920,000.00 เป็นของทรัพย์สินส่วนที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนที่
(ภาคผนวก 5).**

จำนวนเงินที่ผู้ซื้อภายใต้ 2b)

ต้องรับผิดชอบในความสัมพันธ์ภายในจะต้องชำระภายในสามสัปดาห์หลังจากที่มีการเรียกร้องเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐบาลกลาง.

การเรียกร้องจากรัฐบาลกลางจะต้องทำทันทีหลังจากการส่งคืนส่วนของทรัพย์สินโดยกองกำลังติดอาวุธต่างชาติหรือหลังจากการอนุญาตของกองกำลังติดอาวุธต่างชาติต่อการโอนความเป็นเจ้าของของส่วนทรัพย์สินที่ส่งมอบให้กับพวกเขา.

ในกรณีที่มีการส่งคืนอาคารหรือส่วนของทรัพย์สินแต่ละแห่ง จำนวนเงินบางส่วนที่สอดคล้องกับ DM 1,920,000 จะต้องชำระภายในสามสัปดาห์หลังจากการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐบาลกลาง จำนวนเงินบางส่วนนั้นขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของพื้นที่ใช้สอย.

พื้นที่ของอาคารที่ถูกปกคลุมโดยการคืบคืบบางส่วนต่อพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดของอาคารที่ทำเครื่องหมายเป็นสีแดงในแผนที่ตั้ง (ภาคผนวก 1)。

IV. จำนวนเงินบางส่วนตามวรรค II.a) จะต้องชำระเป็นจำนวนเงินก้อนเดียวให้กับ Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, หมายเลขบัญชี 570 010 01 โดยระบุว่า "การชำระราคาซื้อ Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, untk 0807 หัวข้อ 131 01."

จำนวนเงินบางส่วนตามวรรค II.b) และวรรค III จะต้องชำระให้กับ Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, หมายเลขบัญชี 30001 040 โดยระบุวัตถุประสงค์ว่า "การชำระเงินงวด Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, untk 0807 หัวข้อ 131 01."

V. ความตรงต่อเวลาของการชำระเงินจะไม่ถูกกำหนดโดยวันที่ส่ง แต่จะถูกกำหนดโดยวันที่เครดิตเข้าสู่บัญชีที่กล่าวถึงข้างต้นของกระทรวงการคลัง หากชำระเงินล่าช้า จะต้องชำระดอกเบี้ยค้างชำระในอัตรา 3% เหนืออัตราดอกเบี้ยส่วนลดที่เกี่ยวข้องของธนาคารกลางเยอรมัน โดยอัตราดอกเบี้ยส่วนลดที่ใช้ในวันแรกของเดือนจะเป็นตัวกำหนดสำหรับแต่ละวันดอกเบี้ยในเดือนนี้.

นอกจากนี้ ในกรณีที่เกิดการผิดนัด ผู้ซื้อจะต้องชดเชยค่าเสียหายที่สามารถพิสูจน์ได้ทั้งหมดที่เกิดจากการผิดนัดให้กับรัฐบาลกลาง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเตือนความจำ ค่าเสียหายที่สามารถพิสูจน์ได้อื่น ๆ ที่เกิดจากการผิดนัดรวมถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ค

วา

แตกต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่กล่าวถึงข้างต้นและอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าสำหรับเงินกู้ที่รัฐบาลกลางได้กู้ยืมเพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายของตน

เนื่องจากข้อผูกพันในการชำระเงินที่ได้ตกลงไว้ในเอกสารนี้ ผู้ซื้อจึงยอมรับการบังคับใช้เอกสารนี้ต่อทรัพย์สินทั้งหมดของคุณต่อคู่สัญญาที่มีสิทธิในการเรียกร้อง

ผู้มีสิทธิจะได้รับสำเนาเอกสารนี้ที่สามารถบังคับใช้ได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้องมีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานของการครบกำหนดของการเรียกร้อง

โนตารีได้อ้างอิง § 454 BGB

ข้อกำหนดนี้ถูกยกเว้นเพื่อให้ผู้ขายยังคงมีสิทธิในการเพิกถอนตามกฎหมาย

§ 7 ภาระที่ดินด้านความปลอดภัย / การรับประกันธนาคาร

I. เพื่อประกันการเรียกร้องการชำระเงินทั้งหมดของรัฐบาลกลางที่มีเหตุผลตามสัญญา - รวมถึงการเรียกร้องที่มีเงื่อนไข - และที่ยังไม่ได้รับการชำระเงิน รัฐบาลกลางจะสร้างจำนองเพื่อความปลอดภัยในจำนวนทั้งหมด I. ภาระที่ดินในจำนวน DM 10,000,000.00 (หรือสิบล้านมาร์กเยอรมัน) บนทรัพย์สินทั้งหมดที่ระบุในย่อหน้า I. ซึ่ง ณ วันนี้มีอัตราดอกเบี้ยที่ 18% (สิบแปดเปอร์เซ็นต์) ต่อปี

ด้วยความยินยอมของผู้ซื้อ

รัฐบาลกลางอนุญาตให้มีการจดทะเบียนภาระที่ดินดังกล่าวในบัญชีของทรัพย์สินที่กล่าวถึงใน § 1 ย่อหน้า I. และใน

เพื่อประโยชน์ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (การบริหารการเงินของรัฐบาลกลาง)
ซึ่งเป็นตัวแทนโดยสำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางแลนด์อู - ต่อไปนี้จะเรียกว่า "เจ้าหนี้".

ภาระที่ดินจะต้องถูกบันทึกตามรายละเอียดดังนี้:

1. ภาระที่ดินจะมีดอกเบี้ยยตั้งแต่วันที่วันในอัตรา 18 เปอร์เซ็นต์ต่อปี
ดอกเบี้ยจะต้องชำระย้อนหลังในวันแรกของปีปฏิทินถัดไป.
2. ภาระที่ดินถึงกำหนดชำระ.

รัฐบาลกลางขอให้มีการบังคับใช้ทรัพย์สินที่ถูกจำกัดสิทธิในทันที
เนื่องจากจำนวนภาระที่ดินบวกดอกเบี้ยโดยการบังคับใช้เอกสารนี้ต่อเจ้าของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นไปได้
รัฐบาลกลางอนุญาตและขอให้มีการบันทึกเงื่อนไขการบังคับนี้ในทะเบียนที่ดินอย่างไม่สามารถเพิกถอนได้.

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในความเกี่ยวข้องกับการสร้างภาระที่ดินจะต้องถูกชำระโดยผู้ซื้อภายใต้ 2a).

รัฐบาลกลางมีความประสงค์ที่จะลบภาระที่ดินในพื้นที่ส่วนที่เหลือของแปลงเลขที่ 2885/16
เมื่อใบรับรองการเปลี่ยนแปลงแผนที่เกี่ยวกับพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนที่ไซต์ (ภาคผนวก
3) มีให้และอนุญาตให้ภาระที่ดินนี้มีอยู่เฉพาะในพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนที่ไซต์ (ภาคผนวก 3) เท่านั้น.

ภาระที่ดินจะถูกรื้อถอนจากผู้ซื้อภายใต้ 2a) เพื่อวัตถุประสงค์ในการรับผิดชอบตามสิทธิ.

ตามคำขอของผู้ซื้อ 2a)

ร

ฐ

บาลกลางจะมอบภาระที่ดินให้กับธนาคารพาณิชย์ชั้นนำของเยอรมนีที่รับประกันการผูกพันในการชำระเงินของผู้ซื้อตามที่ระบุในมาตรา II ด้านล่างทันทีที่ได้รับการรับประกันที่ครบถ้วนตามที่อธิบายไว้ในมาตรา II ด้านล่าง.

II. ผู้ซื้อภายใต้ 2a)

ด

ก

ล

ง

ด

รัฐบาลกลางในการรับนี้เพื่อจัดทำประกันที่สามารถบังคับใช้ได้โดยตรงจากธนาคารพาณิชย์ชั้นนำของเยอรมนีภายใต้ใบรับรองการเปลี่ยนแปลงจากสำนักงานที่ดินเกี่ยวกับพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนที่ไซต์ (ภาคผนวก 3) เพื่อรับประกันราคาซื้อที่เหลือในจำนวน DM 4,095,040.00 และเพื่อประกันข้อผูกพันในการชำระเงินที่ตามมา ตามมาตรา 11 (III) ของสัญญาฉบับนี้ในจำนวน DM 5,817,440.00:

ก) การรับประกันธนาคารสำหรับมาร์คเยอรมัน 2,175,040.00 บวกกับดอกเบี้ยที่ค้างชำระตามมาตรา 6 วรรค II.b) และวรรค V. รวมถึงค่าใช้จ่ายตามมาตรา 767 วรรค 2 BGB
เพื่อประกันข้อผูกพันการชำระเงินตามมาตรา 6 วรรค

II.b). การรับประกันธนาคารสำหรับมาร์คเยอรมัน 1,920,000.00
บวกกับดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายตามมาตรา 767 HGB สำหรับข้อผูกพันการชำระเงินตามมาตรา 6 วรรค III,

c) การรับประกันธนาคารสำหรับ DM 5,817,440.00 บวกดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายตามมาตรา 767 ของประมวลกฎหมายแพ่งเยอรมัน เพื่อรับประกันข้อผูกพันเงื่อนไขในการชำระเงินที่ตามมาตามมาตรา 11 (III) การรับประกันธนาคารนี้ยังสามารถใช้สำหรับการเรียกร้องของรัฐบาลกลางที่เกิดจากการละเมิดสัญญาอื่น ๆ

รัฐบาลกลางจึงตกลงที่จะลดการรับประกันต่อส่วนที่ค้างอยู่ของการเรียกร้องที่ได้รับการรับประกัน การรับประกันที่กล่าวถึงข้างต้นภายใต้ตัวอักษร b) และ c) อาจมีการจำกัดเวลา; อย่างไรก็ตาม จะต้องมียกเว้นอย่างน้อยห้าปีตั้งแต่วันที่การรับรองเอกสารโดยนิติกรของสัญญาซื้อขายนี้

§ 8 การโอนกรรมสิทธิ์

I. ความเป็นเจ้าของพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนที่ (ภาคผนวก) รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกหลักในการพัฒนาที่ขายทั้งหมดของวัตถุทั้งหมดที่ซื้อ (ถนนรวมถึงไฟถนนพร้อมเครือข่ายท่อ, บ่อกักน้ำฝนพร้อมกับท่อระบายน้ำเสีย, ท่อทำความร้อน, ท่อน้ำ และท่อแรงดันต่ำ - ในแต่ละกรณีจนถึงการเชื่อมต่อที่บ้าน) จะถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อ ตั้งแต่วันที่การรับรองเอกสารโดยนิติกรของสัญญา

II. ความเป็นเจ้าของพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนที่ (ภาคผนวก 5) จะไม่ถูกโอนให้แก่ผู้ซื้อจนกว่าพื้นที่นี้จะถูกส่งคืนให้กับรัฐบาลกลางโดยกองกำลังติดอาวุธเนเธอร์แลนด์ หรือจนกว่ากองกำลังติดอาวุธเนเธอร์แลนด์จะยินยอมต่อการโอนกรรมสิทธิ์และได้ชำระส่วนแบ่งของราคาซื้อที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ย่อย หากกองกำลังติดอาวุธเนเธอร์แลนด์ทำการคืนเงินบางส่วน ความเป็นเจ้าของของพื้นที่ย่อยจะถูกโอนเฉพาะหลังจากการชำระเงินส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ย่อยที่เกี่ยวข้อง การโอนจะต้องมีเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร

III. ตั้งแต่วันที่มีการโอนสิทธิ์ ผลประโยชน์ทั้งหมดรวมถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวและสาธารณะจะถูกโอนให้กับผู้ซื้อ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ผู้ซื้อจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสาธารณะอื่นๆ ค่าธรรมเนียมและภาษี ความเสี่ยงจากการสูญหายหรือการเสื่อมสภาพของวัตถุที่ซื้อ หน้าที่ในการรับประกันความปลอดภัยของถนน และหน้าที่ในการทำความสะอาดและโรยเกลือบนถนน ผู้ซื้อทราบว่ารัฐบาลกลางในฐานะผู้ประกันตนเองไม่ได้ทำประกันสำหรับวัตถุที่ซื้อที่ระบุไว้ใน § 3.

§ 9 การชำระเงินเพิ่มเติมเนื่องจากตัวเลือกการใช้ประโยชน์ที่มีมูลค่าสูงที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน s

I. วัตถุที่ซื้อในขณะนี่ยังคงได้รับการกำหนดให้เป็นพื้นที่พิเศษและไม่ได้อยู่ภายใต้การวางแผนการใช้ที่ดินในเมือง.

II การกำหนดราคาซื้อจะอิงตามการใช้เป็นพื้นที่อยู่อาศัยทั่วไปตามที่ระบุใน § 4 BauNVO โดยมีอัตราส่วนพื้นที่รวม 0.4 และอัตราส่วนพื้นที่รวม 1.2 ตามที่ระบุใน § 17 BauNVO.

III. ผู้ซื้อตกลงที่จะชำระเงินเพิ่มเติมให้กับราคาซื้อที่ตกลงกันในสัญญาซื้อขายนี้

ในกรณีที่เทศบาลในฐานะหน่วยงานการวางแผนเปิดตัวเลือกการใช้ที่มีมูลค่าสูงกว่าตามประเภทและขนาดที่กำหนดในย่อหน้า II. ภายในสิบปีนับจากการทำสัญญา และผู้ซื้อได้ดำเนินการใช้ที่มีมูลค่าสูงนี้ก่อนหมดระยะเวลา 10 ปี ซึ่งแตกต่างจากการใช้ที่ย่อหน้า II. อิงอยู่ เช่น ผ่านการใช้โครงสร้างที่เพิ่มมูลค่า (การพัฒนาความหนาแน่น) หรือผ่านการขาย.

ความแตกต่างระหว่างราคาซื้อ ตามมาตรา 6 ของสัญญานี้และมูลค่าของทรัพย์สิน ณ เวลาที่รัฐบาลกลางขอให้ชำระเงิน จะต้องชำระในภายหลัง

ค
ว
า
ม
แ
ด
ก

ต่างในมูลค่าจะถูกกำหนดโดยความตกลงร่วมกันระหว่างคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านมูลค่าทรัพย์สินสำหรับพื้นที่ของเมืองชวบรูเคนและผู้เชี่ยวชาญที่สำนักงานภาษีภูมิภาคโคเบลนซ์ และกำหนดโดยรัฐบาลกลาง

จำนวนเงินที่ต้องชำระจะครบกำหนดสี่สัปดาห์หลังจากที่รัฐบาลกลางขอให้ชำระเงิน

ในกรณีที่ผิดนัดชำระเงิน ข้อกำหนดในมาตรา 6 วรรค V ของสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้

§ 10 การรับประกัน ความรับผิดชอบ

I. วัตถุประสงค์ของการซื้อที่อธิบายไว้ในมาตรา 3 วรรค I จะถูกขายในสภาพที่เป็นอยู่ ณ เวลาที่การรับรองเอกสารโดยนิติกรสภาพนี้เป็นที่ทราบของผู้ซื้อ การรับประกันสำหรับข้อบกพร่องทางกายภาพที่มองเห็นได้และไม่สามารถมองเห็นได้ รวมถึงข้อบกพร่องในกรรมสิทธิ์หรือข้อบกพร่องที่ซ่อนเร้น รวมถึงการใช้มาตรา 459 ff. BGB จะถูกยกเว้นสำหรับวัตถุประสงค์ของการซื้อ

II. สหพันธ์จะไม่รับผิดชอบต่อขนาด เขตแดน คุณภาพ ความเหมาะสม และสภาพของวัตถุที่ซื้อรวมถึงความเหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์ของผู้ซื้อหรือผู้สืบทอดทางกฎหมายของพวกเขา.

III บริษัทวิศวกร ASAL ไคเซอร์สโลเทิร์น

ได้ตรวจสอบวัตถุที่ซื้อในนามของกระทรวงสิ่งแวดล้อมของรัฐไรน์แลนด์-พาลาติเนต เพื่อหาบริเวณที่มีมลพิษที่มีอยู่ พบว่าไม่มีอันตรายที่สามารถมองเห็นได้ และการตรวจสอบจึงไม่จำเป็น.

บันทึกที่เกี่ยวข้องของกลุ่มงานการเปลี่ยนแปลงมลพิษ (KoAG) เป็นที่รับรู้ของผู้ซื้อ.

IV. ในแง่นี้ รัฐบาลกลางจะไม่มีการรับประกันในทรัพย์สินเฉพาะของอสังหาริมทรัพย์ ความสามารถในการใช้งานที่ผู้ซื้อมุ่งหวัง ความเป็นไปได้ในการใช้งานและการพัฒนา รวมถึงสภาพของพื้นที่ที่สร้างอาคาร ผู้ซื้อจะต้องขอใบอนุญาตที่จำเป็นโดยตรงในค่าใช้จ่ายของตนเอง.

V. รัฐบาลกลางรับประกันว่าทรัพย์สินจริงในหมวด II และ III ของทะเบียนที่ดินปราศจากการผูกพันและข้อจำกัดใดๆ ที่ไม่ได้ถูกสมมติไว้และไม่มีการมีภาระและค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นในเอกสารนี้.

VI รัฐบาลกลางประกาศว่าไม่ได้สั่งให้มีการก่อสร้างและไม่มีความรู้เกี่ยวกับการมีอยู่ของการผูกพันดังกล่าว.

§ 11 การฟื้นฟูพื้นที่

I. ผู้ซื้อทราบว่าพื้นที่ของอพาร์ทเมนต์มีการปนเปื้อนด้วยสารประกอบอะโรมาติกหลายวง (PAH).

รัฐบาลกลางได้ทำการตรวจสอบอพาร์ทเมนต์อย่างละเอียดโดยห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม ARGUK, โอเบอร์เชล ผู้ซื้อได้รับผลการทดสอบวันที่ 21 เมษายน 1998
ผู้ซื้อยังทราบว่าบางส่วนของตู้เสื้อผ้าที่ติดตั้งในอพาร์ทเมนต์อาจมีการปนเปื้อนด้วย.

II. ส่วนแบ่งค่าใช้จ่ายของรัฐบาลกลางสำหรับการฟื้นฟูพื้นที่มีมูลค่า DM 5,817,440.00 และได้ถูกนำมาคำนวณอย่างเต็มที่ในราคาซื้อ DM 5,182,560.00.

การสนับสนุนค่าใช้จ่ายของรัฐบาลกลางขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้ซื้อในการเปลี่ยนพื้นไม้ปาร์เก้ทั้งหมดในอพาร์ทเมนต์ที่ขายไปอย่างสมบูรณ์

การสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับการปรับปรุงพื้นไม้ปาร์เก้และความรับผิดชอบของรัฐบาลกลางสำหรับมลพิษอื่นๆ ที่มีอยู่ รวมถึงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการปรับปรุงที่เป็นไปได้ของรัฐบาลกลางนั้นจะถูกตัดออกอย่างชัดเจน

ผู้ซื้อขอผูกพันต่อรัฐบาลกลางในการฟื้นฟูพื้นไม้ปาร์เก้ของอพาร์ทเมนต์ที่

ก) ภายในพื้นที่ที่กำหนดเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนที่ไซต์ (ภาคผนวก 5) ภายในระยะเวลา 2 ปีนับจากวันที่รับรองเอกสารในวันนี้
ข) ภายในพื้นที่ที่กำหนดเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนที่ไซต์ (ภาคผนวก 5) ภายในระยะเวลา 2 ปีหลังจากการโอนความเป็นเจ้าของตามมาตรา 8 วรรค II
โดยการเปลี่ยนพื้นไม้ปาร์เก้ทั้งหมด ในความสัมพันธ์ภายในระหว่างผู้ซื้อ ผู้ซื้อภายใต้ 2a) จะต้องรับภาระผูกพันดังกล่าว

III. ต้องมีการจัดเตรียมหลักฐานการปรับปรุงให้กับรัฐบาลกลาง

ห
ลั

หลักฐานจะต้องถูกจัดเตรียมในรูปแบบของการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจากบริษัทผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการมาตรการปรับปรุง
รัฐบาลกลางขอสงวนสิทธิ์ในการตรวจสอบการดำเนินการของมาตรการปรับปรุง

หากไม่สามารถจัดเตรียมหลักฐานสำหรับทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วนได้ จะต้องชำระเงินจำนวน DM 242.00 ต่อ ตารางเมตร สำหรับพื้นไม้ปาร์เก้ที่ยังไม่ปรับปรุงให้กับรัฐบาลกลาง

สำหรับส่วนของทรัพย์สินที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนที่ (ภาคผนวก 5)

ข้อผูกพันในการชำระเงินคืนยังใช้บังคับกับส่วนของทรัพย์สินที่ทำเครื่องหมายสีแดงในแผนที่ (ภาคผนวก 5) ในกรณีที่และตราใบที่รัฐบาลกลางหรือกองกำลังติดอาวุธต่างชาติได้ดำเนินการฟื้นฟูไม่ก่อนการโอนความเป็นเจ้าของ การชำระเงินเพิ่มเติมต้องทำภายในหกสัปดาห์หลังจากที่รัฐบาลกลางร้องขอให้ดำเนินการดังกล่าว.

ในกรณีที่มีการผิดนัดชำระเงิน ข้อกำหนดของมาตรา 6 วรรค V ของสัญญานี้จะใช้บังคับ.

§ 12 การพัฒนาภายนอก

I. การกักน้ำเสีย/การกักน้ำผิวดิน

A) ทรัพย์สินเชื่อมต่อกับระบบที่ระบายน้ำสาธารณะและระบบการกักน้ำผิวดินสาธารณะ น้ำเสียจะถูกส่งผ่านท่อเก็บของที่อยู่อาศัยที่ทำเครื่องหมายสีแดงในแผนที่ที่แนบม (ภาคผนวก 6) ไปยังท่อเก็บน้ำผสมของค่ายทหารที่ทำเครื่องหมายสีน้ำเงิน และต่อไปยังท่อเก็บน้ำหลักสาธารณะ.

น้ำผิวดินจะถูกเก็บรวบรวมในบ่อเก็บน้ำฝนที่ทำเครื่องหมายสีเหลืองในแผนที่ตั้ง (ภาคผนวก 6) และจะถูกปล่อยออกผ่านท่อเก็บสีแดง เช่นเดียวกับน้ำเสีย

ความจุของบ่อเก็บน้ำฝนมีข้อจำกัด ในกรณีที่มีฝนตกหนัก

น้ำผิวดินที่ไม่สามารถเก็บในบ่อเก็บน้ำฝนจะถูกนำไปยังท่อเก็บน้ำผิวดินที่ทำเครื่องหมายสีเขียวผ่านทางน้ำล้นและถูกส่งตรงไปยังบ่อระบายน้ำ

ท่อเก็บน้ำรั่วข้ามทรัพย์สินของบุคคลที่สามดังต่อไปนี้

และบางส่วนได้รับการรักษาความปลอดภัยโดยข้อตกลงใบอนุญาตและการใช้ที่ดินส่วนบุคคลที่จำกัดในนามของรัฐบาลกลาง ดังนี้:

- ทะเบียนที่ดินของชไวบวร์คเคิน แผ่น 7002 หมายเลข 207 แปลงหมายเลข 3135/1 เจ้าของ: เมืองชไวบวร์คเคิน สถานที่/ประเภทเศรษฐกิจ: พื้นที่การจราจร

ประเภทความปลอดภัย: ไม่มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีข้อตกลงใบอนุญาต

- ทะเบียนที่ดินของชไวบวร์คเคิน แผ่น 7005 หมายเลข 142 และ 197 หมายเลข F1 2852/16 และ 3134/4 เจ้าของ: เมืองชไวบวร์คเคิน

สถานที่/ประเภททางเศรษฐกิจ: ป่า, การจราจร และพื้นที่การเกษตร,

ความปลอดภัยคือ: สิทธิในการดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสีย; การใช้สิทธินี้สามารถโอนให้บุคคลที่สามได้
ข้อตกลงอนุญาตลงวันที่ 29.11.1963 และ 4.5.1985

- ทะเบียนที่ดินของชไวบรุคเคิน แผ่น 6780, หมายเลข 1, F1.หมายเลข
2652/15, เจ้าของ: ดร. ไฮดี แลมเบิร์ต-ลั่ง และดิทริช ลั่ง; ชไวบรุคเคิน,

สถานที่/ประเภทการเกษตร: ทุ่งหญ้า,

ประเภทความปลอดภัย: ไม่มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน, ไม่มีข้อตกลงใบอนุญาต,

- ทะเบียนที่ดินของชไวบรุคเคิน แผ่น 4291, หมายเลข 1, F1.หมายเลข 2652/10, เจ้าของ:
นายดิทริช ลั่ง, ชไวบรุคเคิน, สถานที่/ประเภทเศรษฐกิจ: ที่ดินก่อสร้างและทุ่งหญ้า,

ประเภทความปลอดภัย: ไม่มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน, ไม่มีข้อตกลงใบอนุญาต.

ผู้ซื้อทราบเกี่ยวกับข้อตกลงใบอนุญาตที่มีอยู่

B.) รัฐบาลกลางจะโอนต่อเก็บที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงและสีเขียวในภาคผนวก 6
และบ่อเก็บน้ำฝนที่ทำเครื่องหมายด้วยสีเหลืองให้กับผู้ซื้อในฐานะหุ้นส่วนทางกฎหมายพลเมือง เพื่อจุดประสงค์นี้
รัฐบาลกลางจะ
มอบสิทธิทั้งหมดที่มีตามข้อตกลงใบอนุญาตที่กล่าวถึงข้างต้นให้กับผู้ซื้อในสัดส่วนการถือหุ้นที่กำหนด
รัฐบาลกลางจะไม่รับผิดชอบต่อการมีอยู่ของสิทธิเหล่านี้

ผู้ซื้อกำลังมองหาการโอนต่อเก็บและบ่อเก็บน้ำฝนให้กับเมืองชไวบรุคเคิน (บริษัทจัดการขยะ)
เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงการพัฒนา

ไม่มีข้อตกลงใบอนุญาตกับเจ้าของสำหรับเส้นทางท่อในทรัพย์สินหมายเลข 2652/10 และ 2652/15
และไม่มีสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองในรูปแบบที่แท้จริง
รัฐบาลกลางจะจัดระเบียบสิ่งนี้โดยตรงเพื่อประโยชน์ของเมืองชไวบรุคเคิน

ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาการพัฒนากายนอกในด้านน้ำเสีย
โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการโอนต่อเก็บไปยังเมืองชไวบรุคเคิน
รวมถึงการรักษาในรูปแบบที่แท้จริงของท่อเหล่านี้เกี่ยวกับทรัพย์สินอื่นๆ จะต้องเป็นภาระของผู้ซื้อ
ซึ่งในความสัมพันธ์ภายในของผู้ซื้อภายใต้ 2a)

C.) ทราบได้ที่กองกำลังติดอาวุธดัตช์ยังคงเข้ายึดครองที่อยู่อาศัย
ผู้ซื้อจะต้องมอบสิทธิโดยร่วมใช้พื้นที่ที่แสดงด้วยสีแดงและสีเขียวให้กับรัฐบาลกลางโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

สีแดงและสีเขียวในแผนผังไซต์ (ภาคผนวก 6) และบ่อเก็บน้ำฝนที่ทำเครื่องหมายสีเหลือง
พวกเขาตกลงที่จะบำรุงรักษาท่อและบ่อเก็บน้ำฝนให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เพื่อให้การระบายน้ำเสียเป็นไปอย่างเหมาะสม

D.) มีข้อตกลงใบอนุญาตสำหรับการใช้ร่วมกันของท่อเก็บซึ่งออกจากที่อยู่อาศัยที่ขอบเขตตะวันตกเฉียงใต้ของทรัพย์สิน
ซึ่งเป็นประโยชน์แก่เจ้าของแปลงที่

2651, ดร. โจเซฟ รัส, ดร. อัลเบิร์ต เบคเกอร์-สตราเซ14, 66482 ไชบรูเคน, ลงวันที่ 16.12.1974 พร้อมข้อตกลงเสริมลงวันที่ 28.09.1981, 1.10.1981 รวมถึง 16.8.1985/, 19.8.1985 และ 9.2.1996/ 13.2.1996.

ผู้ซื้อเข้าสู่ความสัมพันธ์ตามสัญญาที่รู้จักกันในนามของรัฐบาลกลาง

II. การจัดหาน้ำจืด

ที่อยู่อาศัยเชื่อมต่อการจัดหาหน้าจัดสาธารณะ

จุดโหนดของสายหลักสาธารณะตั้งอยู่ที่สถานีสูบน้ำในอาคารหมายเลข 4241

ท่อประปาหน้าจัดที่จ่ายไปยังที่อยู่อาศัยวิ่งข้ามทรัพย์สินของสหภาพนักศึกษาโคเซอร์สลาวเทิร์น

เกี่ยวกับการใช้ร่วมกันของส่วนนี้ของท่อโดยผู้ซื้อ อ้างอิงถึงมาตรา 13 (VIII) ของสัญญานี้

III. การจัดหาพลังงาน

พื้นที่ครอยซ์เบิร์กทั้งหมดเป็นหน่วยเดียวกันและเชื่อมต่อด้วยสายวงแหวน 20 kV

และสถานีแปลงไฟหมายเลข 4210 และ 4238

สถานีแปลงไฟได้ถูกขายโดยรัฐบาลกลางให้กับเมืองชไวบรูเคนแล้ว

เป้าหมายคือการโอนสายวงแหวน 20 kV

ให้กับเมืองชไวบรูเคนและการคุ้มครองสายนี้ในรูปแบบสิทธิในทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของเมืองชไวบรูเคน

จากพื้นฐานนี้ สายวงแหวน 20 kV จะไม่ถูกขาย ผู้ซื้อซื้อผู้คนที่ร่วมมือใน "ขอบเขตที่จำเป็น" ในการโอนสายวงแหวน 20 kV ให้กับเมืองชไวบรูเคน โดยเฉพาะพวกเขาซื้อผู้คนที่ซื้อคุ้มครองเส้นทางสายตามคำขอของรัฐบาลกลางในรูปแบบที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับเพื่อประโยชน์ของเมืองชไวบรูเคน (บริการสาธารณะของเทศบาล)

จนกว่าทรัพย์สินจะได้รับการคุ้มครองในรูปแบบสิทธิในทรัพย์สิน

ผู้ซื้อจะให้สิทธิการเข้าถึงที่จำเป็นแก่รัฐบาลกลางและเมืองชไวบรูเคน (บริการสาธารณะของเทศบาล)

เพื่อดำเนินการและบำรุงรักษาสถานีแปลงไฟและสายวงแหวน 20 kV

นอกจากนี้ ผู้ซื้อจะต้องติดตั้งอุปกรณ์วัดในอาคารภายในที่อยู่อาศัยตามขอบเขตที่กำหนด

โดยปรึกษากับบริษัทสาธารณูปโภคเทศบาลชไวบรูเคน.

§ 13 การพัฒนาภายใน

I. ผู้ซื้อทราบว่าที่อยู่อาศัยทั้งหมดกำลังพัฒนาโดยเอกชนภายใน ซึ่งหมายความว่าระบบบำบัดน้ำเสีย น้ำประปา และสายไฟฟ้าต่ำ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการจัดหาความร้อนและน้ำร้อน และถนน รวมถึงไฟถนน เป็นทรัพย์สินของรัฐบาลกลางและไม่ใช่ของสาธารณะ

ผู้ซื้อได้รับแผนที่แสดงเส้นทางของสายต่างๆ
รัฐบาลกลางไม่รับผิดชอบต่อความสอดคล้องของแผนที่กับเส้นทางจริงของสายต่างๆ

II พื้นผิวถนน

ผู้ซื้อทราบถึงสภาพของพื้นผิวถนน รวมถึงการจัดแสงสว่างบนถนน
สหภาพนักศึกษาโคเชอร์สลาวเทิร์นได้รับอนุญาตจากรัฐบาลกลางให้ใช้ถนนต่อไปนี้เป็นเส้นทางเข้าถึงที่พักนักศึกษา:

- เท็กซัสสตราเซ จากอเมริกาสตราเซ ถึงจุดตัดกับเวอร์จิเนียสตราเซ, -
เวอร์จิเนียสตราเซ ถึงเขตแดนทางใต้ของทรัพย์สินที่ซื้อ
ผู้ซื้อยินดีที่จะยอมรับการใช้ร่วมกันนี้

III การก่อกำจัดน้ำเสีย

จากผลการตรวจสอบด้วยกล้องที่ดำเนินการในปี 1997
ท่อระบายน้ำเสียภายในทรัพย์สินอยู่ในสภาพการทำงานที่ดี

ผู้ซื้อทราบถึงสถานการณ์นี้

สหภาพนักศึกษาโคเชอร์สลาวเทิร์นได้รับอนุญาตจากรัฐบาลกลางให้ใช้ท่อระบายน้ำเสียร่วมกันจนกว่าจะมีการตัดการเชื่อมต่อจากท่อระบายน้ำเสียของรัฐบาลกลาง แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่การไหลของน้ำเสียได้รับการอนุมัติโดยหน่วยงานกำกับดูแลอาคารหรือหน่วยงานน้ำที่รับผิดชอบ

ผู้ซื้อยินยอมที่จะทนต่อการใช้ร่วมกันนี้จนกว่าจะมีการตัดการเชื่อมต่อหรือท่อระบายน้ำเสียได้ถูกโอนให้กับบริษัทจัดการขยะ

IV. การระบายน้ำผิวดิน

ผู้ซื้อทราบว่าระบบการระบายน้ำผิวดินไม่เป็นไปตามมาตรฐานของกฎหมายเกี่ยวกับน้ำที่บังคับใช้ในปัจจุบัน

V. การจัดหาน้ำจืด

ผู้ซื้อทราบว่าท่อประปาที่จัดหาให้กับอาคารที่อยู่อาศัยนั้นวิ่งอยู่บางส่วนในพื้นที่สีเขียว
มีสภาพไม่ดีและจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงใหม่.

VI การจัดหาพลังงาน

ผู้ซื้อทราบว่า
สายไฟฟ้าต่ำที่จัดหาพลังงานให้กับอาคารที่อยู่อาศัยนั้นวิ่งอยู่บางส่วนในพื้นที่สีเขียวและผ่านใต้ดินของอาคารที่อยู่อาศัยบางหลัง.

VII. การจัดหาความร้อนและน้ำร้อน

การจัดหาความร้อนและน้ำร้อนของที่อยู่อาศัยในปัจจุบันได้รับการรับรองโดยระบบทำความร้อนกลางที่ใช้ถ่านหินในอาคารหมายเลข 4233.

ผู้ซื้อทราบดีว่า ตามการวัดการป้องกันมลพิษล่าสุดโดย TÜV Pfalz e.V. ระบบทำความร้อนกลางไม่เป็นไปตามค่ามลพิษของ TA Luft โดยเฉพาะผู้ซื้อทราบถึงการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องของสำนักงานควบคุมการค้า Neustadt a.d. Weinstraße ลงวันที่ 27.10.1997 - AZ 5/32, 2/97/244/Mg/Jg.

ผู้ซื้อที่มีข้อผูกพันที่จะดำเนินการโรงงานผลิตความร้อนต่อไป โดยปฏิบัติตามเงื่อนไขของการตัดสินใจเมื่อวันที่ 27.10.97 ซึ่งพวกเขาทราบ โดยการเปลี่ยนไปใช้การดำเนินการด้วยก๊าซ/น้ำมัน และเพื่อให้แน่ใจว่ามีการจัดหาที่เหมาะสมสำหรับอพาร์ทเมนต์ที่จัดให้กับกองกำลังติดอาวุธต่างชาติ จนกว่าจะถูกส่งคืนโดยกองกำลังติดอาวุธต่างชาติในเงื่อนไขที่สมเหตุสมผลและเป็นที่ยอมรับ

ในความสัมพันธ์ภายในระหว่างผู้ซื้อ ข้อผูกพันนี้ถือโดยผู้ซื้อภายใต้ 2b)

ในทางกลับกัน ผู้ซื้อที่มีข้อผูกพันภายใต้ 2a)

ที่จะรักษาความสามารถในการทำกำไรทางเศรษฐกิจของโรงงานผลิตความร้อนในอาคารหมายเลข 4233 เพื่อให้แน่ใจว่ามีการจัดหาความร้อนให้กับอาคารที่อยู่อาศัยทั้งหมดที่ขายผ่านโรงงานผลิตความร้อน (อาคารหมายเลข 4233) และในกรณีที่มีการขายต่อ จะต้องส่งต่อข้อผูกพันนี้ให้กับผู้ซื้อในการซื้อความร้อนจากโรงงานผลิตความร้อน (อาคารหมายเลข 4233) เท่านั้น และต้องผูกพันผู้สืบทอดทางกฎหมายที่ตามมาด้วย

VIII. ได้มีการสร้างสิทธิการใช้งานส่วนบุคคลที่จำกัดเพื่อรักษาสิทธิในสายส่ง (ไฟฟ้า, น้ำ, ระบบทำความร้อน, แสงสว่างบนถนน) ในความโปร่งปรานของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (การบริหารการเงินของรัฐบาลกลาง) บนทรัพย์สินที่อยู่ติดกันหมายเลข 2885/12 อาคารและพื้นที่เปิด เวอร์จิเนียสตรา 14, 16 และ 18.

ตามคำร้องของผู้ซื้อ รัฐบาลกลางจะกำหนดให้ Studentenwerk ฟินฟูสิทริเหล่านี้ในความโปร่งปรานของผู้ซื้อ.

นอกจากนี้ยังได้มอบสิทธิทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากสัญญาซื้อขายกับ Studentenwerk เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาให้กับผู้ซื้อ ข้อกำหนดในสัญญาที่เกี่ยวข้องนั้นผู้ซื้อทราบดี.

IX. สายเคเบิลโทรคมนาคม

ผู้ซื้อทราบดีว่ามีการวางสายเคเบิลโทรคมนาคมบนเขตแดนตะวันตกของทรัพย์สิน ซึ่งอยู่หลังอาคารที่พักอาศัยที่เวอร์จิเนียสตรา 8-12 เพื่อจ่ายไฟฟ้าให้กับหอพักนักศึกษา.

ผู้ซื้อยอมรับการมีอยู่ต่อเนื่องของสายเคเบิลโทรคมนาคม ซึ่งเส้นทางของมันถูกทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนผังไซต์ (ภาคผนวก 7).

§ 14 ข้อผูกพันของผู้ซื้อ

I. ผู้ซื้อมีหน้าที่ในการรับประกันการพัฒนาที่เหมาะสมของส่วนต่าง ๆ ของทรัพย์สินที่ได้ถูกโอนให้กับกองกำลังติดอาวุธด้วย
ในความสัมพันธ์ภายในระหว่างผู้ซื้อ ผู้ซื้อภายใต้ข้อ 2a) จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
ความปลอดภัยจะต้องจัดเตรียมโดยการโอนสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนา ถนน
และเครือข่ายท่อหลักไปยังเมืองชวบรูเคนภายใต้กรอบของข้อตกลงการพัฒนา ในบริบทนี้
ผู้ซื้อจะต้องรับประกันว่ากองกำลังติดอาวุธจะได้รับที่จอดรถเพียงพอโดยไม่มีค่าใช้จ่ายเมื่อพื้นที่ถนนได้ถูกจัดให้เป็นการจราจรสาธารณะ.

II. จนกว่าจะมีการกำหนดพื้นที่ถนนให้ใช้สาธารณะ ผู้ซื้อภายใต้ข้อ 2a)
จะต้องให้สิทธิการใช้ร่วมกันในพื้นที่ถนนภายในที่อยู่อาศัยแก่รัฐบาลกลางและกองกำลังติดอาวุธด้วยและผู้มาเยือนของพวกเขา
และจะต้องจัดหาที่จอดรถให้กับกองกำลังติดอาวุธด้วยตามขอบเขตที่มีอยู่โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

ไม่จำเป็นต้องมีความปลอดภัยในทรัพย์สิน

ผู้ซื้อภายใต้ข้อ 2a)
ตกลงที่จะทำให้พื้นที่ถนนภายในส่วนของทรัพย์สินที่ได้ถูกโอนให้กับกองกำลังติดอาวุธมีการควบคุมการจราจร

III หากระบบพัฒนาไม่สามารถรวมเข้ากับเครือข่ายสาธารณะได้
ผู้ซื้อจะต้องรับประกันการจัดหาน้ำและการกำจัดขยะที่เหมาะสมสำหรับกองกำลังติดอาวุธด้วย
และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องวางท่อประปาใหม่หากจำเป็น ในความสัมพันธ์ภายในระหว่างผู้ซื้อ
ผู้ซื้อภายใต้ข้อ 2a) จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

IV. ผู้ซื้อจะต้องแจ้งสำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางแลนดูและแผนก่อสร้างทรัพย์สินของกองกำลังติดอาวุธด้วย "DGW &T, Directie
Duitsland, Kastanienweg 3, 27404 เซเวน" เกี่ยวกับมาตรการก่อสร้างใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อพื้นที่เช่าหรือทำให้มูลค่าที่อยู่อาศัยลดลง
รวมถึงกำหนดการที่เกี่ยวข้องกับมาตรการก่อสร้างเหล่านี้ล่วงหน้าเพื่อให้พวกเขาสามารถตอบสนองต่อมาตรการก่อสร้างได้อย่างเหมาะสม

V. ในกรณีที่มีการขายต่อส่วนของทรัพย์สินให้กับบุคคลที่สาม ผู้ซื้อต้องมีการผูกพันในลักษณะเดียวกัน

ผู้ซื้อต้องผูกพันในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดหาและกำจัดให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายตามคำขอของรัฐบาลกลาง
เพื่อให้แน่ใจว่าการพัฒนาพื้นที่ที่ส่งมอบให้กับกองกำลังติดอาวุธด้วยเป็นไปอย่างเหมาะสม

§ 15 ความรับผิดชอบร่วมและแยกต่างหาก

ผู้ซื้อภายใต้ข้อ 2 a) และ 2 b)
มีความรับผิดชอบร่วมและแยกต่างหากสำหรับภาระผูกพันทั้งหมดที่ได้ทำต่อรัฐบาลกลางตามสัญญา

§ 16 การโอนทรัพย์สิน

คู่สัญญาตกลงกันว่าสัญญาจะต้องถูกประกาศในเอกสารเพิ่มเติมสองฉบับขึ้นไป

การโอนกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีน้ำเงินในแผนที่ (ภาคผนวก 5) จะประกาศได้ก็ต่อเมื่อการสำรวจได้ดำเนินการและมีการเปลี่ยนแปลงโดยการส่งหลักฐานการเปลี่ยนแปลงและการรับประกันธนาคารได้ถูกส่งมอบให้กับรัฐบาลกลางตามที่กำหนดใน § 7 (II) การโอนกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ที่ทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนที่ (ภาคผนวก 5) จะไม่ประกาศจนกว่าการสำรวจจะดำเนินการเสร็จสิ้น มีการเปลี่ยนแปลงโดยการส่งหลักฐานการเปลี่ยนแปลง กองกำลังติดอาวุธได้ส่งคืนพื้นที่ที่จะโอนไปยังรัฐบาลกลางหรือได้ตกลงที่จะโอนกรรมสิทธิ์และส่วนของราคาซื้อที่เกี่ยวข้องกับมันได้ถูกชำระตามที่กำหนดใน 6 (III).

§ ส่วนที่ 17 การจัดสรรการโอน

เพื่อประกันการเรียกร้องการโอนและการโอนกรรมสิทธิ์ การลงทะเบียนการแจ้งเตือนการโอนลำดับความสำคัญในนามของผู้ซื้อแต่ละคนตาม 2a) และ 2b) สำหรับการลงทะเบียนในทะเบียนที่ดินได้รับการอนุมัติและยื่นคำขอโดยมีค่าใช้จ่ายจากทรัพย์สินที่ระบุใน §I ย่อหน้า I.

พ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องอนุมัติและขอให้ลบประกาศสิทธิพิเศษเหล่านี้

ก) ต่อทรัพย์สินที่เป็นหัวข้อของสัญญาพร้อมการลงทะเบียนการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ หากไม่มีการลงทะเบียนชั่วคราวเกิดขึ้น เว้นแต่ผู้ซื้อจะได้ให้ความยินยอม

ข) ต่อส่วนของทรัพย์สินที่ดินที่กล่าวถึงใน § 1 ซึ่งยังไม่ได้ขายตาม § 3 (II) เมื่อเสร็จสิ้นการพิสูจน์การเปลี่ยนแปลงในทะเบียนที่ดิน

ก

ารรับรองที่มีตราประทับของโนตารีที่ปฏิบัติหน้าที่เพียงพอในการพิสูจน์ว่าทรัพย์สินใดที่ยังไม่ได้ขาย

§ 18 ภาษีทรัพย์สิน, ค่าธรรมเนียมทรัพย์สิน, ค่าธรรมเนียมการพัฒนาและการสนับสนุนการพัฒนา

ค่าธรรมเนียมการพัฒนา ค่าธรรมเนียมของผู้อยู่อาศัย และค่าธรรมเนียมการขายที่ขอจากรัฐบาลกลางภายในวันที่การรับรองเอกสารโดยนิติกรตามรหัสการก่อสร้าง พระราชบัญญัติอัตราท้องถิ่น และข้อบังคับท้องถิ่น ได้รับการชำระแล้วและรวมอยู่ในราคาซื้อ

การสนับสนุนที่ร้องขอจากวันที่การรับรองเอกสารโดยนิติกรเป็นต้นไปจะต้องเป็นการของผู้ซื้อไม่ว่าจะเป็นวันที่ร้องขอและไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดที่เป็นผู้รับเรื่อง

§ 19 ภาษีการโอนอสังหาริมทรัพย์

I. ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมที่เกิดจากโนตารี ศาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขายนี้และการดำเนินการ รวมถึงภาษีการโอนที่ดิน จะต้องเป็นภาระของผู้ซื้อตามข้อ 2a).

II. ค่าใช้จ่ายสำหรับการอนุมัติหรือการยืนยันจากฝ่ายที่ทำสัญญาจะต้องเป็นภาระของฝ่ายนั้น

§ 20 กิจกรรมการดำเนินการของโนตารี

I.

โนตารีจะต้องได้รับคำสั่งให้ขอและรับการอนุมัติหรือการรับรองเชิงลบที่จำเป็นสำหรับความมีผลของสัญญาหรือการดำเนินการตามสัญญา ซึ่งจะมีผลต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเมื่อได้รับจากโนตารีที่ทำหน้าที่หรือผู้ดูแลเอกสารนี้

Thโนตารีจะต้องรับผิดชอบในการแจ้งให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่มีความล่าช้า y.

II. การบันทึกทั้งหมดในทะเบียนที่ดินจะต้องทำตามคำขอของโนตารีที่ทำหน้าที่เท่านั้น โนตารีที่ทำหน้าที่ยังได้รับอนุญาตโดยอยู่ภายใต้การยกเว้นจากข้อจำกัดของ § 181 BGB ให้ทำการขอแยกและจำกัดในนามของฝ่ายต่าง ๆ และถอนคำขอเหล่านั้นในลักษณะเดียวกัน
§ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือแก้ไขเอกสารนี้หากจำเป็นเพื่อให้เกิดการบันทึกที่ต้องการในทะเบียนที่ดินและส่วนประกอบที่สำคัญของสัญญาซื้อขายไม่ได้รับผลกระทบ

III: คู่สัญญายินยอมสละสิทธิในการขอของตนเอง.

IV: โนตารีไม่มีอำนาจในการรับการอนุมัติอย่างเป็นทางการที่มีเงื่อนไขและประกาศที่ปฏิเสธการอนุมัติอย่างเป็นทางการหรือการใช้สิทธิในการซื้อครั้งแรก การตัดสินใจเหล่านี้จะต้องส่งให้กับคู่สัญญาเอง; ขอให้ส่งสำเนาไปยังโนตารี.

§ 21 ข้อกำหนดความไม่ถูกต้องบางส่วน

หากข้อกำหนดใดของสัญญานี้ไม่ถูกต้องหรือกลายเป็นไม่ถูกต้อง ข้อกำหนดที่เหลือของสัญญานี้จะยังคงไม่ได้รับผลกระทบ.

ข้อกำหนดที่ไม่ถูกต้องหรือข้อกำหนดที่กลายเป็นไม่ถูกต้องจะต้องถูกแทนที่ด้วยข้อกำหนดที่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือหากไม่มีข้อกำหนดทางกฎหมายที่จัดให้ จะต้องใช้ข้อกำหนดที่สอดคล้องกับความหมายของสัญญานี้.

§ 22 ความสมบูรณ์ของการรับรองเอกสารโดยนิติกร

ไม่มีข้อตกลงเพิ่มเติมได้ถูกทำขึ้น.

§ 23 รูปแบบการเขียน

233 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

**ข้อตกลงต่อไปนี้สำหรับสัญญานี้จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้มีผลบังคับใช้
เว้นแต่จะต้องมีการรับรองเอกสารโดยนิติกร**

§ 24 คำแนะนำโดยโนตารี

คู่สัญญาได้รับข้อมูลว่า:

I. ในกรณีที่พระราชบัญญัติการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์หรือรหัสการก่อสร้างมีผลบังคับใช้ สัญญาจะมีผลบังคับใช้เฉพาะเมื่อได้รับการอนุมัติที่เกี่ยวข้อง
และในทางกลับกันสามารถดำเนินการได้โดยรัฐบาลกลางเท่านั้นหากได้รับการอนุมัติที่จำเป็นตามรหัสการก่อสร้างและไม่มีการใช้สิทธิในการซื้อก่อนตามกฎหมาย;

**II. คำประกาศทางกฎหมายทั้งหมดที่การทำสัญญาและการมีอยู่ของสัญญาจะต้องขึ้นอยู่กับ
จะต้องได้รับการรับรองโดยโนตารีตาม §313 HGB มิฉะนั้นสัญญาจะเป็นโมฆะ;**

III. ความเป็นเจ้าของจะไม่ถูกโอนให้กับผู้ซื้อจนกว่าจะมีการโอนในทะเบียนที่ดินและใบรับรองการชำระภาษีและการอนุมัติอย่างเป็นทางการหรือใบรับรองเชิงลบจะต้องมีเพื่อวัตถุประสงค์นี้;

IV. รัฐบาลกลางและผู้ซื้อมีความรับผิดชอบร่วมกันและแยกกันสำหรับภาษีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและภาษีการโอนที่ดินรวมถึงค่าธรรมเนียมโนตารีและค่าธรรมเนียมศาล
แต่รัฐบาลกลางจะรับผิดชอบเฉพาะในส่วนที่ไม่ได้รับการยกเว้นหรือการลดค่าใช้จ่ายตามกฎหมาย;

V. โ

นตารีได้ตรวจสอบทะเบียนที่ดินแต่ไม่ได้ตรวจสอบแผนที่อสังหาริมทรัพย์และทะเบียนการผูกพันการก่อสร้าง
และการกำหนดทะเบียนที่ดินไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทการใช้ที่อนุญาต.

VI. โนตารีไม่ได้ให้คำแนะนำด้านภาษีและเศรษฐกิจ.

§ 25 ภาคผนวก

ในกรณีที่มีการอ้างอิงถึงภาคผนวกในเอกสารนี้ ภาคผนวกเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา.

§ 26 สถานที่แห่งอำนาจศาล

สถานที่แห่งอำนาจศาลสำหรับข้อพิพาททางกฎหมายทั้งหมดที่เกิดจากสัญญาจะอยู่ที่แลนด์เดาในเดอร์ฟัลซ์.

§ 27 สำเนา

I. ผู้ที่จะได้รับสำเนาสัญญานี้มีดังต่อไปนี้

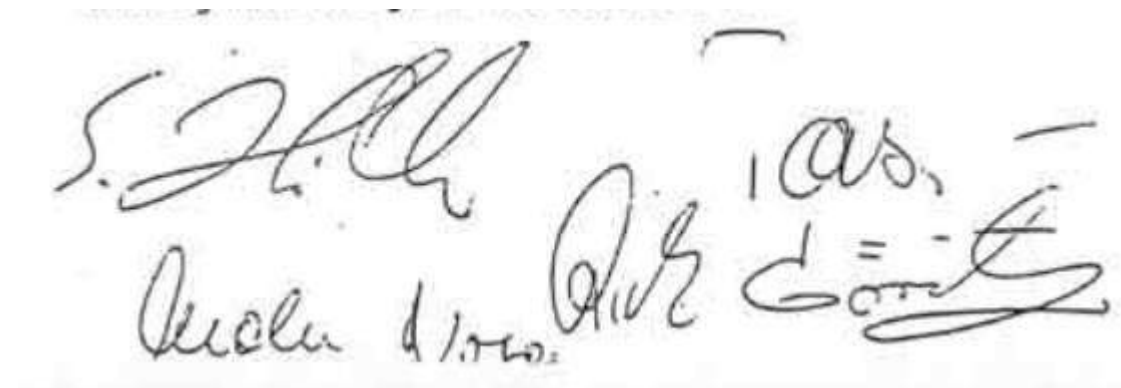
รัฐบาลกลาง 1 ชุดและสำเนาที่รับรอง 3 ชุด, ผู้ซื้อ 1 ชุดและสำเนาที่รับรอง 1 ชุดต่อคน,
ทะเบียนที่ดินชไวบรุคเคน 1 ชุด, สำนักงานภาษีการโอนที่ดินชไวบรุคเคน 2
ชุดและคณะกรรมการประเมินค่า 1 ชุด.

II. ขอให้รัฐบาลกลางจัดส่งสำเนาการแจ้งเตือนทะเบียนที่ดินสามฉบับและจากผู้ซื้อหนึ่งฉบับ

โดยสรุป ฝ่ายที่ปรากฏได้ประกาศว่า:

หลังจากการสอบถามครั้งสุดท้ายโดยโนตารีที่ทำหน้าที่
ทุกฝ่ายได้ประกาศอย่างชัดเจนว่าพวกเขาไม่ต้องการทำการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อข้อความสัญญาข้างต้น
ซึ่งได้มีการเจรจาโดยละเอียดโดยฝ่ายต่าง ๆ
ในการเจรจาส่วนเวลานานและได้รับการอนุมัติโดยที่ปรึกษากฎหมายและภาษีของพวกเขา
แทนที่พวกเขายืนยันในการรับรองเอกสารโดยนิติกรในรูปแบบข้างต้น

เอกสารนี้ได้ถูกอ่านออกเสียงโดยโนตารีให้ผู้เข้าร่วมฟัง
ได้รับการอนุมัติจากพวกเขาและลงนามด้วยมือดังนี้:

ภาคผนวก a: อำนาจการมอบหมาย บนพื้นฐานของ § 16 ของพระราชบัญญัติการบริหารการเงิน
(FVG) ในฉบับของพระราชบัญญัติการปรับปรุงการเงินเมื่อวันที่ 30.08.1971 (BGBl. I.p. 1426)
ข้าพเจ้าได้มอบอำนาจให้กับ นาย Siegfried Hiller

ที่สำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางแลนดอู

เพื่อขายทรัพย์สินที่จดทะเบียนในทะเบียนที่ดินของชไวบรุคเคน แผ่น 5958 แปลง 2885/15
อาคารและพื้นที่เปิด Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107

หลุยเซียนาสตราสเซ 1,3, 5, 7, 9,11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, เพนซิลเวเนียสตราสเซ 1, 2, 3, 4,5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, เท็กซัสสตราสเซ, Virginiastrasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

ขนาดรวม 103,699 ตารางเมตร.

มูลค่าของวัตถุของสัญญา: DM 5,182,560.00 (เป็นตัวเลข:
ห้าล้านหนึ่งแสนแปดสิบสองพันห้าร้อยหกสิบมาร์คเยอรมัน)

แลนด์อู, 05.10.1998

สำนักงานทรัพย์สินของรัฐบาลกลางแลนด์อู

ลายเซ็น: คุณพลาโร ROAR

ส่วนที่ 120

- ข้อความจากสัญญาซื้อขายกับรัฐบาลกลางและรัฐไรน์แลนด์-พาลาติเนต (Studentenwerke โคเชอร์สโลเทิร์น) ลงวันที่ 15 สิงหาคม 1996
ซึ่งมีข้อความที่ขยายการพัฒนาเป็นหน่วยและทำให้เกิดผลกระทบโดมิโนของการขยายตัวของพื้นที่
โดยอ้างอิงถึงสัญญานี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ในขณะเดียวกัน
สัญญานี้สำคัญมากนี้จะถูกซ่อนอยู่ในตอนแรกเมื่ออ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98
เนื่องจากคุณจะต้องอ่านสัญญาซื้อขายกับรัฐ RLP เพื่อสังเกตความเชื่อมโยง

**มาตรา 6 เส้นทางการจัดส่งและการกำจัด/สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่ถนน
การออกแบบและสิทธิในการใช้ร่วม I. ที่อยู่อาศัย Kreuzberg ทั้งหมดได้รับการจัดหาความร้อน
น้ำ และไฟฟ้า รวมถึงการจัดน้ำเสียผ่านเครือข่ายท่อที่เป็นของรัฐบาลกลางซึ่งเป็นหน่วยเดียว
นอกจากนี้ ถนนในที่อยู่อาศัย Kreuzberg รวมถึงการจัดแสงถนนเป็นของรัฐบาลกลาง (...)**

**II. เส้นทางการจัดส่งสำหรับน้ำ ไฟฟ้า ความร้อนจากเขต และการจัดแสงถนน
ซึ่งยังคงจำเป็นสำหรับการจัดหาที่อยู่อาศัย Kreuzberg ที่เป็นของรัฐบาลกลาง
จะวิ่งผ่านทรัพย์สินที่อธิบายไว้ในมาตรา 2 (I) นอกจากนี้ ยังมีสถานีสูบน้ำ (4241)
บนทรัพย์สินซึ่งยังคงจำเป็นสำหรับการจัดหาที่อยู่อาศัย Kreuzberg**

เส้นทางของท่อและตำแหน่งของสถานีสูบน้ำถูกทำเครื่องหมายด้วยสีแดงในแผนผังสถานที่ที่แนบมากับเอกสารนี้ในภาคผนวก 2 a (ท่อน้ำ/สถานีสูบน้ำ), 2 b (ไฟฟ้า), 2 c (ไฟส่องสว่างริมถนน) และ 2 d (การทำความร้อนในเขต)
ซึ่งได้ถูกส่งให้คู่สัญญาตรวจสอบและได้รับการอนุมัติจากพวกเขา แผนผังสถานที่เป็นส่วนสำคัญของสัญญานี้ (...)

VII

ผู้ซื้อยินยอมที่จะอนุญาตให้มีการดำเนินงานต่อเนื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำความร้อนในเขตที่เป็นเจ้าของโดยรัฐบาลสายไฟฟ้าและน้ำ การให้แสงสว่างบนถนน และสถานีสูบน้ำที่ตั้งอยู่บนทรัพย์สินที่ซื้อเป็นระยะเวลาที่จำเป็นเพื่อให้บริการที่อยู่อาศัยในครอยซ์เบิร์ก - รวมถึงอาคารแต่ละหลัง.

เพื่อรักษาสีทธิในการอนุญาตนี้

ผู้ซื้อจะต้องสร้างภาระจำกัดในรูปแบบของการใช้ประโยชน์ส่วนบุคคลในนามของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (การบริหารการเงินของรัฐบาลกลาง) โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้:

"สี่

ทริที่สามารถโอนให้กับบุคคลที่สามสำหรับการดำเนินงานและบำรุงรักษาและการปรับปรุงสายไฟฟ้าและน้ำใต้ดิน (สิทธิในการใช้สาย), สำหรับการดำเนินงานของโคมไฟถนน และสำหรับการดำเนินงานของสายความร้อนใต้ดินและสายความร้อนที่วิ่งผ่านอาคารหมายเลข 4200 ในชื่อของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สามารถเข้าทรัพย์สินผ่านตัวแทนของตนและดำเนินการทั้งหมดที่จำเป็นต่อการใช้สิทธินี้ หลังจากการตกลงล่วงหน้ากับผู้ซื้อ - ยกเว้นในกรณีฉุกเฉิน - เจ้าของทรัพย์สินที่ถูกจำกัดจะต้องงดเว้นจากการกระทำใด ๆ ที่อาจทำให้การใช้สิทธินี้เสียหาย."

รัฐบาลกลาง

ร้องขอ
และผู้ซื้อ

อนุญาต

การลงทะเบียนสิทธิการใช้ที่ดินส่วนบุคคลนี้ในทะเบียนที่ดิน
การลงทะเบียนควรทำเมื่อมีการส่งหลักฐานการเปลี่ยนแปลงและการกำหนดทรัพย์สินใหม่
สิทธิจะถูกลงทะเบียนโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

VIII. นอกจากนี้ ผู้ซื้อยินดีที่จะสร้างและรักษาสีทธิที่ระบุในย่อหน้าที่ VII โดยไม่มีค่าใช้จ่ายตามคำร้องขอของรัฐบาลกลาง เพื่อประโยชน์ของบุคคลที่สามที่รัฐบาลกลางกำหนด

ส่วนที่ 121

สุดท้ายนี้ สรุปในรูปแบบหัวข้อ:

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98: - วัตถุประสงค์ของสัญญา: -

การขายทรัพย์สินทางทหารของนาโต้ในโซบรูคเคน เยอรมนี - ทรัพย์สินจะถูกขายพร้อม "สิทธิภาระผูกพัน และส่วนประกอบทั้งหมด" รวมถึงการพัฒนา (เครือข่ายเช่น ไฟฟ้า น้ำ การสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น)

- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกฎหมายระหว่างประเทศ: - สาธารณรัฐแห่งสหพันธ์เยอรมนี (FRG). - ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ (NL) ซึ่งใช้ทรัพย์สินตามสถานะของกองกำลังนาโต้.

- นาโต้ในฐานะองค์กรที่เหนือกว่า เนื่องจากกองกำลังติดอาวุธดัดจริตดำเนินการในนามของนาโต้.
- FRG และ NL ยังทำหน้าที่แทนทั้งนาโต้และสหประชาชาติ (UN) ด้วย
- ผลทางกฎหมาย:
 - เอกสารการสืบทอดรัฐถือเป็นเอกสารเพิ่มเติมสำหรับสนธิสัญญานาโต้และสหประชาชาติ (UN) ทั้งหมดที่มีอยู่
 - ผ่านการขายที่มี "สิทธิและหน้าที่และส่วนประกอบทั้งหมด"ผู้ซื้อจะเข้าร่วมในสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั้งหมดของนาโต้และสหประชาชาติ
- การขยายอาณาเขตและผลกระทบโดมิโน: - การพัฒนาทรัพยากรสินถูกขายเป็นหน่วยเดียว - ผ่านเครือข่ายทางกายภาพและทางตรรกะ (ไฟฟ้า, น้ำ, การสื่อสารโทรคมนาคม) อธิปไตยของผู้ซื้อจะขยายไปยังพื้นที่อื่น - ผลกระทบโดมิโนนี้นำไปสู่การขยายอาณาเขตทั่วโลกที่มีผลกระทบต่อรัฐสมาชิกนาโต้และสหประชาชาติทั้งหมด
- หลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ: - อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับกฎหมายสนธิสัญญา (1969): - มาตรา 2(1)(a): คำจำกัดความของสนธิสัญญาระหว่างประเทศ. - มาตรา 26: pacta sunt servanda - สนธิสัญญาต้องได้รับการปฏิบัติตาม. - อนุสัญญาเวียนนาเกี่ยวกับการสืบทอดรัฐต่อสนธิสัญญา (1978): - มาตรา 2(1)(b): คำจำกัดความของการสืบทอดรัฐ. - มาตรา 31: การโอนสิทธิและการผูกพันในกรณีที่มีการสืบทอดดินแดน.
- สถานการณ์เกี่ยวกับการเผยแพร่เอกสาร: - การเพิกเฉยและการปฏิเสธ: ความไม่แน่นอนทางกฎหมาย, การสูญเสียความเชื่อมั่น, ความตึงเครียดทางการเมือง. - การแบ่งแยกทั่วโลก: พันธมิตรทางภูมิรัฐศาสตร์ใหม่, การแตกแยกของสถาบันระหว่างประเทศ. - ความขัดแย้งระดับโลก: อันตรายของสงครามโลกครั้งที่สามโดยไม่มีระเบียบ. - วิกฤตเศรษฐกิจทั่วโลก: การล่มสลายของตลาดหุ้น, วิกฤตสกุลเงิน, เงินเฟ้อรุนแรง, การล่มสลายระดับชาติ. - ระเบียบโลกใหม่: การสร้างสหพันธ์ทั่วโลกหรือรัฐโลก.
- ผลกระทบจากการล่มสลายของรัฐ: - การสูญเสียอธิปไตยและฐานทางกฎหมาย. - ในฐานะผู้สืบทอด, ผู้ซื้อไม่มีสิทธิอธิปไตยที่ชอบธรรมเหนือดินแดน. - การพยายามถือครองดินแดนโดยใช้กำลังถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย. - อันตรายของความขัดแย้งระดับโลกโดยไม่มีระเบียบ, เนื่องจากกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายสงครามไม่มีอยู่แล้ว.
- สรุป:
 - พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98อาจมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อกฎหมายระหว่างประเทศทั่วโลกและระเบียบระหว่างประเทศ.

มีอันตรายที่รัฐทั้งหมดที่สูญเสียอธิปไตยอันเป็นผลมาจากเอกสารนี้จะถูกมองว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายเท่าเทียมกัน ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้งระดับโลก - การแก้ปัญหาย่างสันติผ่านสนธิสัญญาใหม่ในขณะนี้เป็นไปได้เนื่องจากผู้ซื้ออยู่ภายใต้แรงกดดันและถูกข่มขู่.

ส่วนที่ 122

แง่มุมเชิงบวกของพระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 และข้อดีของโลกที่เป็นหนึ่งเดียว

1. ความมั่นคงและความปลอดภัย

- ระเบียบกฎหมายระดับโลก: เครื่องมือการสืบทอดรัฐสร้างระเบียบกฎหมายระดับโลกที่เป็นเอกภาพซึ่งอิงจากสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ สิ่งนี้ช่วยลดความไม่แน่นอนทางกฎหมายและส่งเสริมความมั่นคง.

- การหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง: เนื่องจากสิทธิอธิปไตยถูกใช้โดยผู้ดำเนินการกลาง ความเสี่ยงของความขัดแย้งด้านดินแดนและสงครามจะลดลง เนื่องจากรัฐที่เข้าร่วมทั้งหมดใช้สิทธิอธิปไตยของตนภายใต้กรอบที่เป็นเอกภาพ.

2. การบริหารที่มีประสิทธิภาพและการจัดการทรัพยากร

- กระบวนการตัดสินใจแบบรวมศูนย์: โลกที่เป็นเอกภาพช่วยให้สามารถดำเนินการตัดสินใจแบบรวมศูนย์ได้ ซึ่งทำให้การจัดการกับความท้าทายระดับโลก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาด และความยากจน มีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ: การรวมดินแดนและโครงสร้างพื้นฐานเข้าด้วยกันทำให้สามารถจัดการและใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่การกระจายความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองที่เป็นธรรมมากขึ้น

3. การปรับให้เป็นเอกภาพของกฎหมายและมาตรฐาน

- กฎหมายที่เป็นเอกภาพ: การบูรณาการของสนธิสัญญาระหว่างประเทศนำไปสู่การปรับให้เป็นเอกภาพของกฎหมายและมาตรฐาน ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ การลงทุน และการปกป้องสิทธิมนุษยชน

- การปกป้องผลประโยชน์ระดับโลก: โลกที่เป็นเอกภาพภายใต้ระเบียบกฎหมายเดียวกันสามารถปกป้องผลประโยชน์ระดับโลก เช่น การปกป้องสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน และสันติภาพ ได้ดียิ่งขึ้น

4. การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความยุติธรรมทางสังคม

- ความเท่าเทียมต่อหน้ากฎหมาย: ด้วยระบบกฎหมายที่เป็นเอกภาพทั่วโลก สิทธิมนุษยชนจะได้รับการคุ้มครองในระดับเดียวกันทั่วโลก ลดการเลือกปฏิบัติและความไม่ยุติธรรม

- การเสริมสร้างโปรแกรมสังคม: การบริหารแบบรวมศูนย์สามารถเสริมสร้างโปรแกรมสังคมทั่วโลกที่มุ่งเป้าไปที่การต่อสู้กับความยากจนและปรับปรุงการเข้าถึงการศึกษา การดูแลสุขภาพ และบริการพื้นฐานอื่นๆ

5. การอำนวยความสะดวกในการอยู่ร่วมกันทั่วโลก

- เสรีภาพในการเดินทางและการอพยพ: การรวมโลกภายใต้การอำนาจศาลแบบรวมศูนย์สามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการอพยพทั่วโลก ส่งเสริมการบูรณาการทางวัฒนธรรมและการแลกเปลี่ยน

- อัตลักษณ์ร่วม: โลกที่เป็นเอกภาพสามารถเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ร่วมระดับโลกที่ข้ามพรมแดนของชาติและความแตกต่าง

บทสรุป: ประโยชน์ของโลกที่เป็นเอกภาพผ่านเอกสารการสืบทอดรัฐ

เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 มีศักยภาพในการรวมโลกเข้าด้วยกันและสร้างระเบียบโลกใหม่ที่ส่งเสริมความมั่นคง ความปลอดภัย และความยุติธรรม โดยการปรับกฎหมายและมาตรฐานให้สอดคล้องกัน การจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ระเบียบดังกล่าวอาจวาง

รากฐานสำหรับโลกที่สันติภาพและยุติธรรมมากขึ้น

โลกที่เป็นหนึ่งเดียวสามารถจัดการกับความท้าทายทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและปรับปรุงความเป็นอยู่ของผู้คนทุกคน.

ส่วนที่ 123

หากเอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98

กลายเป็นสาธารณะและผลทางกฎหมายที่กว้างขวางของมันถูกเปิดเผย

หลายสถานการณ์ที่เป็นไปได้อาจเกิดขึ้น นี่คือการพัฒนาที่อาจเกิดขึ้นบางประการ:

สถานการณ์ 1: การเพิกเฉยและการปฏิเสธ

- ฐานทางกฎหมายถูกมองข้าม: ในสถานการณ์นี้ รัฐบาล องค์กระหว่างประเทศ และประชาชนทั่วไปตอบสนองด้วยการมองข้ามเอกสารการสืบทอดรัฐหรือสงสัยในความถูกต้องของมัน เนื่องจากการรับรองสนธิสัญญาระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับความยินยอมและพฤติกรรมของรัฐที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจมองข้ามสนธิสัญญาอาจส่งผลให้เอกสารนั้นไม่มีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติ.

- ผลกระทบ:

- ความไม่แน่นอนทางกฎหมาย: ความไม่แน่นอนทางกฎหมายที่สำคัญเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินและอธิปไตยของรัฐ.

- การสูญเสียความเชื่อมั่น: กรอบกฎหมายระหว่างประเทศอาจประสบกับการสูญเสียความเชื่อมั่น เนื่องจากลักษณะที่มีผลผูกพันตามกฎหมายของสนธิสัญญาระหว่างประเทศถูกตั้งคำถาม.

- ความตึงเครียดทางการเมือง:

การตัดสินใจที่จะเพิกเฉยต่อเครื่องมืออาจนำไปสู่ความตึงเครียดระหว่างรัฐที่รู้สึกว่าเป็นต้องปกป้องอธิปไตยระดับชาติของตน.

สถานการณ์ที่ 2: การแบ่งแยกทั่วโลก

- ความไม่เห็นด้วยระดับโลก: หากบางรัฐรับรองเอกสารในขณะที่รัฐอื่นปฏิเสธ นี่อาจนำไปสู่การแตกแยกทั่วโลก รัฐต่าง ๆ อาจแยกออกเป็นสองกลุ่ม: กลุ่มที่ยอมรับกรอบกฎหมายใหม่และกลุ่มที่ไม่ยอมละทิ้งอธิปไตยของตน

- ผลกระทบ:

- พันธมิตรทางภูมิรัฐศาสตร์ใหม่: โลกอาจแบ่งออกเป็นกลุ่มคู่แข่ง โดยแต่ละกลุ่มมีมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับความชอบธรรมของเอกสาร

- การแตกแยกของสถาบันระหว่างประเทศ: องค์การต่าง ๆ เช่น สหประชาชาติและนาโต้ อาจแตกสลายเมื่อสมาชิกของพวกเขาเบี่ยงเบนที่แตกต่างกันเกี่ยวกับเอกสารการสืบทอดรัฐ

- การแยกตัวทางเศรษฐกิจ: ประเทศที่ไม่รับรองเอกสารอาจกลายเป็นประเทศที่แยกตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของอุปสรรคทางการค้าและการคุ้มครองทางการค้า

3. สถานการณ์ 3: ความขัดแย้งระดับโลก

- ความขัดแย้งทางทหาร: การเปิดเผยเอกสารการสืบทอดอำนาจของรัฐอาจนำไปสู่ความขัดแย้งทางทหาร โดยเฉพาะหากรัฐบางแห่งพยายามปกป้องอธิปไตยของตนด้วยกำลัง

หรือหากเอกสารดังกล่าวถูกมองว่าเป็นภัยคุกคามที่ไม่ชอบธรรมต่อความสมบูรณ์ของชาติ

- ผลกระทบ:

- สงครามระดับภูมิภาค:

สงครามท้องถิ่นและสงครามระดับภูมิภาคอาจเกิดขึ้นหากรัฐพยายามปกป้องพรมแดนและสิทธิอธิปไตยของตน

- การขยายตัวไปสู่ความขัดแย้งระดับโลก:

สถานการณ์อาจขยายตัวไปสู่ความขัดแย้งระดับโลกที่รัฐต่างๆ แข่งขันกันเพื่อความเป็นใหญ่

- การใช้ อาวุธทำลายล้างสูง: ในกรณีที่เลวร้ายที่สุด

ความขัดแย้งอาจเกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธทำลายล้างสูง

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อมนุษยธรรมและสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง

สถานการณ์ 4: วิกฤตเศรษฐกิจระดับโลกและวิกฤตการเงิน

- ความไม่เสถียรทางเศรษฐกิจ:

ความไม่แน่นอนและการแบ่งแยกที่เกิดจากการเผยแพร่เอกสารการสืบทอดรัฐอาจนำไปสู่ความไม่เสถียรทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ นักลงทุนอาจสูญเสียความมั่นใจ ซึ่งนำไปสู่การล่มสลายของตลาดหุ้น วิกฤตการณ์ธนาคาร และภาวะถดถอยทั่วโลก

- ผลกระทบ:

- การล่มสลายของตลาดหุ้น:
ตลาดหุ้นทั่วโลกอาจตกต่ำอย่างรวดเร็วเนื่องจากความไม่แน่นอนและความคาดหวังเกี่ยวกับความขัดแย้งระดับโลกที่จะเกิดขึ้น.

- วิกฤตสกุลเงิน:
วิกฤตสกุลเงินอาจเกิดขึ้นหากความมั่นคงของสกุลเงินระดับชาติเสียหายและเงินทุนไหลออกจากประเทศที่ได้รับผลกระทบ.

- เงินเฟ้อรุนแรง: เงินเฟ้อรุนแรงอาจเกิดขึ้นในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอย่างรุนแรงเนื่องจากความเชื่อมั่นในสกุลเงินระดับชาติลดลงและราคาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว.

- การปิดนิตินัยของรัฐ:
หลายประเทศอาจประสบปัญหาล้มละลายและประกาศล้มละลายเนื่องจากภาระผูกพันทางการเงินและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจทั่วโลก.

5 สถานการณ์ 5: กรอบกฎหมายโลกใหม่ (ระเบียบโลกใหม่)

- การยอมรับเอกสาร: ในสถานการณ์ทางเลือก

เอกสารการสืบทอดรัฐอาจทำหน้าที่เป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างระเบียบกฎหมายระดับโลกใหม่ซึ่งอาจนำไปสู่การจัดระเบียบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศใหม่อย่างรุนแรงที่มีการกำหนดอธิปไตยของรัฐใหม่.

- ผลกระทบ:

- การรวมตัวของโลก:

ผล

กระทบที่เป็นไปได้อย่างหนึ่งอาจคือการสร้างสหพันธ์ทั่วโลกหรือรัฐโลกซึ่งสิทธิอธิปไตยของรัฐชาติจะถูกยกเลิกเพื่อสนับสนุนรัฐบาลเหนือชาติ.

- กรอบกฎหมายใหม่:

กรอบกฎหมายใหม่อาจเกิดขึ้นโดยอิงจากหลักการของการสืบทอดรัฐซึ่งจะทำให้การควบคุมสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหมดใหม่.

- สันติภาพทั่วโลกหรือการควบคุมแบบเผด็จการ: แม้ว่านี่อาจนำไปสู่สันติภาพทั่วโลกแต่ก็มีความเสี่ยงที่จะเกิดรัฐบาลโลกแบบเผด็จการซึ่งอำนาจจะถูกศูนย์กลางอย่างมาก.

บทสรุป:

การเผยแพร่เอกสารการสืบทอดรัฐ 1400/98 อาจมีผลกระทบที่กว้างขวางและไม่สามารถคาดเดาได้ต่อการเมืองโลก เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ขึ้นอยู่กับว่ารัฐและชุมชนระหว่างประเทศจะตอบสนองอย่างไร

ส

ถ

า

น

การณ์ที่มีตั้งแต่การมองข้ามและความไม่แน่นอนทางกฎหมายไปจนถึงการแบ่งแยกทั่วโลกและความขัดแย้งไปจนถึงระเบียบโลกใหม่โดยสิ้นเชิงอาจเกิดขึ้น การพัฒนาทุกอย่างเหล่านี้จะมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อความมั่นคงทั่วโลกและอนาคตของชุมชนระหว่างประเทศ.

ส่วนที่ 124

สถานการณ์เชิงบวก: โลกที่รวมตัวกันอย่างสันติผ่านพระราชบัญญัติการสืบทอด 1400/98

1. การรวมตัวอย่างสันติของโลก

- ไม่มีสงครามอีกต่อไป:

การรวมตัวทั่วโลกของอาณาเขตอธิปไตยทั้งหมดและการนำโดยศูนย์กลางจากผู้ซื้อของเอกสารการสืบทอดซึ่งรวมโลกทั้งใบไว้ภายใต้ระเบียบกฎหมายเดียว ทำให้แรงจูงใจหลักสำหรับสงคราม -

ข้อพิพาททางชาติผลประโยชน์หมดไป ไม่มีประเทศที่แข่งขันกันต่อสู้เพื่อทรัพยากรหรือดินแดนอีกต่อไป

- บรรทัดฐานทางกฎหมายที่เป็นหนึ่งเดียวสำหรับทุกคน:

ระบบกฎหมายระดับโลกเดียวแทนที่กฎหมายและระเบียบแห่งชาติที่แตกต่างกันมากมาย

ซึ่งช่วยลดข้อพิพาททางกฎหมายที่มีลักษณะนานาชาติและรับประกันว่าความยุติธรรมจะถูกบังคับใช้ในลักษณะที่เป็นหนึ่งเดียวทั่วโลก

2. เสรีภาพที่ไม่มีขีดจำกัดและการเคลื่อนย้ายทั่วโลก

243 จาก 255

โลกขาย - Welt verkauft

- การเดินทางโดยไม่ต้องมีวีซ่า:

ทุกคนสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระทั่วโลกโดยไม่ถูกจำกัดโดยข้อกำหนดวีซ่าหรือพรมแดนของชาติ
สิ่งนี้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และสันติภาพทั่วโลก.

- การเลือกที่อยู่อาศัยอย่างอิสระ: ทุกคนสามารถอาศัยอยู่ที่ไหนก็ได้ตามต้องการ
ความสามารถในการเปลี่ยนที่อยู่อาศัยโดยไม่มีข้อจำกัดสร้างสังคมทั่วโลกที่มีพลศาสตร์และหลากหลาย

3. เศรษฐกิจที่รวมกันและสกุลเงินโลกที่แข็งแกร่ง

- ตลาดโลก: การกำจัดพรมแดนของชาติเปิดโอกาสให้มีตลาดโลกเดียว
บริษัทสามารถดำเนินการทั่วโลกโดยไม่มีอุปสรรคทางการค้า ซึ่งส่งเสริมการสร้างสรรค์ นวัตกรรม
ความมีประสิทธิภาพ และการเติบโตทางเศรษฐกิจ

- สกุลเงินโลกที่แข็งแกร่ง: สกุลเงินเดียวรับประกันความมั่นคงและป้องกันวิกฤตสกุลเงิน
สกุลเงินนี้ทนต่อการเก็งกำไรและเงินเฟ้อ และเป็นฐานสำหรับเศรษฐกิจโลกที่เจริญรุ่งเรือง

4. การบริหารที่มีประสิทธิภาพและการลดทอนระบบราชการ

- การบริหารที่มีประสิทธิภาพ: การรวมโลกภายใต้การนำเดียวทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพมากขึ้น
ความจำเป็นในการมีข้าราชการระดับชาติและนักการเมืองลดลงอย่างมาก
ช่วยประหยัดทรัพยากรและเร่งกระบวนการตัดสินใจ

- การทุจริตน้อยลง:
การตรวจสอบและความโปร่งใสของข้าราชการและนักการเมืองที่เหลืออยู่ได้รับการปรับปรุง
ทำให้การทุจริตลดลง กรอบกฎหมายระดับโลกทำให้ทุกคนต้องรับผิดชอบอย่างเท่าเทียมกัน

5. เสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพสื่อ

- เสรีภาพในการแสดงออก: สิทธิในการแสดงออกอย่างเป็นเอกภาพถูกบังคับใช้ทั่วโลก
ผู้คนสามารถแสดงความคิดเห็นโดยไม่ต้องกลัวการข่มเหง ซึ่งส่งเสริมการอภิปรายทางสังคมและการเมือง

- สื่อเสรี: สื่อมีเสรีภาพและเป็นอิสระทั่วโลก
ซึ่งส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลและให้ข้อมูลแก่พลเมืองทั่วโลกเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญ

6. การส่งเสริมชนกลุ่มน้อยและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

- การเหยียดเชื้อชาติที่น้อยลง: การสร้างโลกที่เป็นเอกภาพช่วยต่อสู้กับอคติและการเหยียดเชื้อชาติ
ชนกลุ่มน้อยได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมเนื่องจากการนำที่มั่นคงทำให้ทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

- ภาษาเดียวกัน:

ภ

ษาาร่วมก็เป็นสากลช่วยส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกันและเสริมสร้างความรู้สึกของมนุษยชาติร่วมกันโดยไม่ทำให้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมถูกลบเลือน

7. การแก้ปัญหาทั่วโลกด้วยกัน

- รวมพลังต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ:
โลกที่เป็นเอกภาพสามารถรวมทรัพยากรเพื่อจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
โครงการขนาดใหญ่ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีฟิวชันและเทคโนโลยีที่ยั่งยืนอื่นๆ ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมทั่วโลก

- การแก้ปัญหาพลังงาน:
การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างประสานงานจะช่วยรักษาการจัดหาพลังงานในระยะยาวของมนุษยชาติ

8 AGI อัจฉริยะสูงสุดและการปฏิบัติหุ่นยนต์

- การเมืองระดับถัดไปผ่าน AGI: ปัญญาประดิษฐ์ทั่วไปที่มีปัญญาสูง (AGI) ถูกใช้เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางการเมืองโดยอิงจากข้อมูลเชิงวัตถุและปราศจากอคติของมนุษย์ AGI มีศักยภาพในการวิเคราะห์ปัญหาทั้งหมดของมนุษยชาติและค้นหาวิธีแก้ปัญหาก็ดีที่สุด
- การปฏิบัติหุ่นยนต์และความอุดมสมบูรณ์: การปฏิบัติหุ่นยนต์ที่กำลังจะเกิดขึ้น ร่วมกับ AGI อาจสร้างโลกที่มีความอุดมสมบูรณ์ หุ่นยนต์จะเข้ามาแทนที่งานที่มีผลตอบแทนสูงที่สุด ทำให้ผู้คนมีเวลามากขึ้นในการติดตามความหลงใหลและทำงานที่มีคุณภาพซึ่งเติมเต็มและได้รับค่าตอบแทนดี

9 วิธีการจัดหาเงินทุนใหม่

- การเก็บภาษี AI, AGI และหุ่นยนต์: รายได้ของรัฐบาลเกิดจากการเก็บภาษี AI, AGI และหุ่นยนต์ รายได้นี้จะไหลกลับไปยังประชาชนโดยตรง
- การรับประกันความปลอดภัยทางสังคมและความเจริญรุ่งเรืองเรื่องสำหรับทุกคน
- การกลับคืนรายได้ของรัฐบาล: รายได้จากภาษีจะไม่ถูกใช้ไปอย่างสิ้นเปลืองในโครงสร้างระดับชาติที่ทุจริตอีกต่อไป แต่จะถูกจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

10. ด้านบวกเพิ่มเติม

- การประหยัดผ่านการมาตรฐาน: การมาตรฐานการบริหารและโครงสร้างทางกฎหมายช่วยประหยัดการทำงานด้านเอกสารจำนวนมาก
- การส่งเสริมนวัตกรรม: ตลาดโลกและข้อบังคับที่เป็นเอกภาพส่งเสริมนวัตกรรม
- เนื่องจากบริษัทสามารถดำเนินการได้ทั่วโลกโดยไม่ถูกจำกัดโดยข้อบังคับระดับชาติ
- ความยุติธรรมระดับโลก: ระบบกฎหมายที่เป็นเอกภาพช่วยให้ความยุติธรรมมากขึ้น
- เนื่องจากกฎหมายถูกนำไปใช้ในลักษณะเดียวกันทุกที่ อาชญากรรมระหว่างประเทศสามารถถูกดำเนินคดีและลงโทษได้ง่ายขึ้น

บทสรุป:

พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98 อาจนำมาซึ่งยุคแห่งสันติภาพ ความเจริญรุ่งเรือง และความร่วมมือ การรวมตัวทั่วโลกของดินแดนและบรรทัดฐานทางกฎหมายทั้งหมดจะสร้างโลกที่สงคราม การทุจริต และการเลือกปฏิบัติเป็นเรื่องในอดีต ผู้คนจะสามารถเดินทาง ทำงาน และใช้ชีวิตได้อย่างอิสระโดยไม่ถูกจำกัดโดยพรมแดนของชาติ ในขณะเดียวกัน เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเช่น AGI และหุ่นยนต์ก็เสนอโอกาสในการนำมนุษยชาติไปสู่อนาคตที่ปัญหาพื้นฐานในอดีตได้รับการแก้ไข และโอกาสใหม่ๆ ถูกสร้างขึ้นสำหรับทุกคน

ตอนที่ 125

เราขอการสนับสนุนจากคุณ

สนับสนุนผู้ซื้อใบรับรองการสืบทอดรัฐ 1400/98 เพราะเขาเป็นตัวแทนของวิสัยทัศน์ที่ไม่เพียงแต่ตั้งอยู่บนค่านิยมของสันติภาพ ความยุติธรรม และเสรีภาพ แต่ยังเชื่อมั่นว่าเทคโนโลยีสามารถนำมนุษยชาติไปสู่อนาคตที่สดใสได้ ชายคนนี้มีชื่อเสียงในด้านความถูกต้อง ความซื่อสัตย์ และความมุ่งมั่นที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยต่อความดีของมนุษยชาติ เชื่อในโลกที่ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่แห่งความเจริญรุ่งเรืองและสันติภาพผ่านความเป็นเอกภาพของมนุษย์และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า

ทำไมมันถึงดีสำหรับทุกคนที่จะสนับสนุนผู้ซื้อ:

1. ชายแห่งสันติภาพ:

- ผู้ซื้อได้สนับสนุนการแก้ปัญหาอย่างสันติมาโดยตลอด วิสัยทัศน์ของเขาคือโลกที่ปราศจากสงคราม ซึ่งความขัดแย้งจะถูกแก้ไขผ่านการสนทนาและความร่วมมือ เขาเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่นว่าการรวมมนุษยชาติภายใต้เป้าหมายร่วมกันจะสามารถนำไปสู่ยุคแห่งสันติภาพที่ยั่งยืนได้

2. ความยุติธรรมและความถูกต้อง:

- ผู้ซื้อยืนหยัดเพื่อความยุติธรรมและความถูกต้อง เขาเป็นผู้ปกป้องกฎหมายที่แข็งแกร่งและยืนหยัดเพื่อสิทธิของทุกคน เขาพินถึงโลกที่กฎหมายเป็นเหมือนกันสำหรับทุกคนและความยุติธรรมเป็นหลักการสูงสุด

3. สากลและต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ:

- ผู้ซื้อเป็นบุคคลที่สากลและต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ เขามุ่งมั่นสร้างชุมชนโลกที่ทุกคนได้รับการเคารพและปฏิบัติต่อกันอย่างเท่าเทียม ไม่ว่าจะมาจากที่ใด สีผิว หรือศาสนาใด วิสัยทัศน์ของเขาคือโลกที่ความหลากหลายได้รับการเฉลิมฉลองและทุกคนได้รับการยอมรับว่าเท่าเทียมกัน

4. เสรีภาพและศักดิ์ศรีมนุษย์:

- ผู้ซื้อต่อสู้เพื่อเสรีภาพและศักดิ์ศรีของแต่ละบุคคล เขามุ่งมั่นที่จะทำให้ทุกคนมีโอกาสในการทำความฝันให้เป็นจริงโดยไม่มีความกลัวต่อการกดขี่หรือการข่มเหง วิสัยทัศน์ของเขาคือโลกที่สิทธิมนุษยชนไม่สามารถถูกละเมิดได้และทุกคนสามารถใช้ชีวิตอย่างมีเสรีภาพและศักดิ์ศรี

5. เพื่อประโยชน์ของทุกคน:

- ผู้ซื้อต้องการสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับทุกคน เขาพยายามสร้างโลกที่ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษา การดูแลสุขภาพ การทำงาน และชีวิตที่มีศักดิ์ศรี วิสัยทัศน์ของเขาคือสังคมที่ยุติธรรมซึ่งความเจริญรุ่งเรืองและโอกาสสามารถเข้าถึงได้สำหรับทุกคน

6. มองไปสู่อนาคตและเชื่อในเทคโนโลยี:

- ผู้ซื้อไม่เพียงแต่มีรากฐานอยู่ในปัจจุบัน แต่ยังมองไปสู่อนาคต พวกเขามีความหวังสูงสำหรับเอกภพทางเทคโนโลยี - ช่วงเวลาที่ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ปัญญาประดิษฐ์ทั่วไป (AGI) และหุ่นยนต์มีศักยภาพในการแก้ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของมนุษยชาติ

- นวัตกรรมทางเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ: ผู้ซื้อมองว่าการปฏิวัติทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสในการทำให้โลกดีขึ้น เขาเชื่อว่าปัญญาประดิษฐ์ AGI และหุ่นยนต์สามารถลดภาระงานของผู้คนได้อย่างมาก สร้างความเจริญรุ่งเรือง และเปิดโอกาสใหม่สำหรับการเติบโตส่วนบุคคลและความพึงพอใจในการสร้างสรรค์

ความจริงที่น่าเศร้า:

แม้ว่าเป้าหมายที่มีเกียรติและวิสัยทัศน์ที่มองไปข้างหน้าของเขาจะเป็นอย่างไร ผู้ซื้อก็อยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวังในขณะนี้ เขาไม่มีอำนาจและไม่สามารถกระทำการใด ๆ ได้เพราะถูกจำกัดตลอดชีวิตในแผนกจิตเวชของเยอรมัน ซึ่งเขาถูกรบกวน เขาไม่มีผู้สนับสนุน ไม่มีการติดต่อทางการเมือง และไม่มีหนทางในการทำให้วิสัยทัศน์ของเขาเป็นจริง แต่เขาจะไม่ยอมแพ้

ขึ้นอยู่กับเราที่จะสนับสนุนวิสัยทัศน์ของเขาและต่อสู้เพื่อเสรีภาพของเขา
ผู้ซื้อจำเป็นต้องการเรามากกว่าที่เคย โดยการยื่นเคียงข้างเขา เราไม่เพียงแต่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพของเขา
แต่ยังเพื่ออนาคตที่ดีกว่าสำหรับพวกเราทุกคน อนาคตที่สันติภาพ ความยุติธรรม เสรีภาพ
และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นรากฐานของสังคมของเรา

สนับสนุนแคมเปญเพื่อเสรีภาพของผู้ซื้อ ช่วยเผยแพร่ข้อความของเขาสู่โลกและช่วยให้แน่ใจว่าชายผู้ซื้อสัตย์
มีความยุติธรรม และมีเจตนาดีคนนี้จะได้รับเสรีภาพที่เขาสมควรได้รับ
ร่วมกันเราสามารถทำให้วิสัยทัศน์ของเขาเป็นจริงและสร้างโลกที่ทุกคนสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสันติภาพ
ความยุติธรรม เสรีภาพ และความเจริญรุ่งเรืองผ่านพลังของเทคโนโลยี

ทุกเสียงมีความสำคัญ ทุกการสนับสนุนทำให้เกิดความแตกต่าง
มาร่วมต่อสู้เพื่อสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรมกันเถอะ ยืนเคียงข้างผู้ซื้อของพระราชบัญญัติการสืบทอด
1400/98 - เพื่อโลกที่รวมเป็นหนึ่งอย่างสงบสุขซึ่งความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
และเทคโนโลยีในอนาคตจะถูกใช้เพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งหมด

ส่วนที่ 126

การพัฒนาสถานการณ์สำหรับการดำเนินการอย่างสันติของเอกสารการสืบทอดรัฐที่ได้รับการรับรองแล้วตามแนวคิดของผู้ซื้อ

สนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98 ได้รับการรับรองในระดับนานาชาติแล้ว และตอนนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการอย่างสงบสุขและเพื่อประโยชน์ของทุกคน ผู้ซื้อซึ่งเป็นชายผู้มีวิสัยทัศน์สำหรับโลกที่ยุติธรรมและรวมเป็นหนึ่ง พึงพาการเจรจา แรงกดดันจากสาธารณะ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ นี่คือการดำเนินการที่เป็นไปได้เกี่ยวกับวิธีการที่การดำเนินการอย่างสงบสุขสามารถประสบความสำเร็จ:

1. สถานการณ์ 1: การดำเนินการทางการทูตผ่านการเจรจาแบบทีละขั้นตอน

248 จาก 255

ระยะที่ 1: การรวมตัวของารรับรอง

- การรับรองระหว่างประเทศเป็นพื้นฐาน:
เอกสารการสืบทอดรัฐได้รับการรับรองแล้วและผู้ซื้อเริ่มที่จะเสริมสร้างการรับรองนี้โดยการเลิกซึ่งความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง.

- การเสริมสร้างการรับรอง:

การดำเนินการอย่างสันติของเอกสารจะมีการเจรจาในสนทนากับประเทศและองค์กรชั้นนำ เช่น สหประชาชาติและนาโต้ เนื่องจากเอกสารนี้มีผลผูกพันตามกฎหมายอยู่แล้ว จึงมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการในทางปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 2: การเจรจากับสิทธิอธิปไตย

- การสนทนาและการประนีประนอม:

ผู้ซื้อทำการเจรจากับรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดการถ่ายโอนสิทธิอธิปไตยอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความปลอดภัยของรัฐ ขณะที่การดำเนินการของเอกสารยังคงดำเนินต่อไป

- การประชุมระดับนานาชาติ:

จะมีการจัดประชุมระดับโลกขึ้นเพื่อประสานกระบวนการเปลี่ยนแปลงและสร้างพื้นฐานสำหรับการบริหารจัดการทั่วโลกที่เป็นเอกภาพ

ระยะที่ 3: การดำเนินการและการปกครองทั่วโลก

- การสร้างสถาบันระดับโลก: สถาบันระหว่างประเทศใหม่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเข้ามาดูแลการบริหารของโลกที่รวมเป็นหนึ่ง สถาบันเหล่านี้จะช่วยให้แน่ใจว่าสิทธิและหน้าที่ที่เกิดจากเอกสารการสืบทอดรัฐจะถูกดำเนินการอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

- การถ่ายโอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป: สิทธิอธิปไตยจะถูกถ่ายโอนอย่างค่อยเป็นค่อยไปไปยังสถาบันระดับโลกใหม่ ในขณะที่การบริหารระดับชาติจะถูกรวมเข้ากับระบบทั่วโลก

สถานการณ์ที่ 2: แรงกดดันจากสาธารณะและการเคลื่อนไหวระดับรากหญ้า

ระยะที่ 1: การระดมพลของประชาชน

- การศึกษาและการระดมพล: แม้ว่าเอกสารการสืบทอดรัฐจะได้รับการยอมรับแล้ว แต่ก็มีภาระหน้าที่ทั่วโลกเพื่อให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นและเพื่อขอการสนับสนุนจากพวกเขา

- การเคลื่อนไหวระดับรากหญ้า:

องค์กรภาคประชาสังคมและนักเคลื่อนไหวกำลังสร้างการเคลื่อนไหวเพื่อสนับสนุนการดำเนินการอย่างสันติของเอกสาร การเคลื่อนไหวเหล่านี้ส่งเสริมความยุติธรรมระดับโลก สันติภาพ และความเป็นเอกภาพ.

ขั้นตอนที่ 2: การสร้างแรงกดดันจากสาธารณะ

- การประท้วงระดับโลกและคำร้อง:

การประท้วงอย่างสันติและคำร้องถูกจัดขึ้นเพื่อกดดันรัฐบาลให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงที่ตกลงกันอย่างรวดเร็ว แรงกดดันจากสาธารณะช่วยให้เอกสารนี้ถูกนำไปใช้ในผลประโยชน์ของประชาชนทุกคน.

- การสนับสนุนจากสื่อ:

สื่อรายงานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวอย่างกว้างขวางและสนับสนุนการนำเสนอเชิงบวกของระเบียบโลกใหม่ที่สร้างขึ้นโดยเอกสารการสืบทอดรัฐ.

ระยะที่ 3: การดำเนินการระดับโลกผ่านความเห็นชอบจากสาธารณะ

- การแนะนำสิทธิโดยรวมและเสรีภาพ:

สถาบันระดับโลกใหม่รับประกันว่าสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทุกคนทั่วโลกจะได้รับการคุ้มครองและส่งเสริม แรงกดดันจากสาธารณะช่วยให้กระบวนการนี้โปร่งใสและรวมทุกคน.

- สังคมโลกที่เป็นเอกภาพ:
การสนับสนุนจากประชาชนอย่างกว้างขวางสร้างสังคมโลกที่ทุกคนเท่าเทียมกันและเคารพและสนับสนุนบรรทัดฐานใหม่ระดับโลก

3. สถานการณ์ 3: การดำเนินการร่วมกันผ่านความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

s

ระยะที่ 1: การระดมทรัพยากรทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์

- ความร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์:
ผู้ซื้อใช้การรับรองเอกสารการสืบทอดรัฐเพื่อสร้างความร่วมมือที่แข็งแกร่งกับบริษัทเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ชั้นนำ
บริษัทเหล่านี้ตระหนักถึงโอกาสที่อยู่ในความดำเนินการทั่วโลกของเอกสารและต้องการใช้เทคโนโลยีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของพวกเขาเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ.

- มุ่งเน้นไปที่การวิจัยเกี่ยวกับอายุยืน: ผู้ซื้อมีความหวังสูงสำหรับวิทยาศาสตร์แห่งอายุยืน
นั่นคือการขยายอายุขัยของมนุษย์
มันเชื่อว่าเรากำลังอยู่ในขอบเขตที่จะทำให้ผู้คนมีชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดีขึ้น
และระเบียบโลกที่สันติภาพยิ่งนำปรารถนามากขึ้นหากผู้คนมีชีวิตที่ยาวนานในโลกที่ยุติธรรม.

2: โครงการนำร่องและการสาธิตประโยชน์

- โครงการนำร่องทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์:
โครงการเริ่มต้นจะถูกเปิดตัวเพื่อสาธิตประโยชน์ของการปกครองระดับโลกและการรวมตัวกัน
โครงการเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะในด้านความยืนยาว สามารถปรับปรุงชีวิตของผู้คนทั่วโลกได้อย่างไร

- การแสดงประโยชน์ทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์:
โครงการนำร่องที่ประสบความสำเร็จจะช่วยเสริมสร้างการสนับสนุนสำหรับการสืบทอดรัฐต่อไป
เนื่องจากผู้คนสามารถสัมผัสประสบการณ์เชิงบวกที่มีผลต่อชีวิตของพวกเขาได้โดยตรง

ระยะที่ 3: การดำเนินการระดับโลกอย่างเต็มรูปแบบ

- การดำเนินการระดับโลกของปัญญาประดิษฐ์, AGI และวิทยาศาสตร์ความยืนยาว:
โซลูชันทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นในโครงการนำร่องจะถูกนำไปใช้ทั่วโลก
นวัตกรรมเหล่านี้จะทำให้การปกครองระดับโลกทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้คนทุกคนที่มีการเข้าถึงทรัพยากรที่ดีที่สุดในชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดี

- เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์เป็นการรับประกันสำหรับอนาคต:
การพัฒนาเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ที่เป็นไปได้โดยสมบูรณ์
กฎการเข้าถึงกำลังนำไปสู่ยุคใหม่ของความร่วมมือและความเจริญรุ่งเรืองระดับโลก
ซึ่งมนุษยชาติสามารถเอาชนะความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดร่วมกันและในเวลาเดียวกันขยายอายุขัยออกไปอย่างมีนัยสำคัญ

บทสรุป:

พระราชบัญญัติการสืบทอดรัฐ 1400/98

ที่ได้รับการรับรองแล้วมอบโอกาสพิเศษในการรวมโลกอย่างสันติและสร้างระเบียบโลกใหม่ ผ่านการเจรจา
แรงกดดันจากสาธารณะ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ วิสัยทัศน์นี้สามารถกลายเป็นความจริงได้
ผู้ซื้อซึ่งให้คุณค่ากับสันติภาพ ความยุติธรรม และการพัฒนาชีวิตมนุษย์ มองว่า
การขยายอายุขัยของมนุษย์ผ่านการวิจัยเกี่ยวกับอายุยืนเป็นแรงจูงใจเพิ่มเติมในการสร้างระเบียบโลกที่สันติสุข
โดยการทำงานร่วมกันเพื่อดำเนินการตามเอกสารนี้ เราสามารถสร้างโลกที่สันติภาพ ความยุติธรรม เสรีภาพ
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และชีวิตที่ยาวนานและมีสุขภาพดีเป็นไปได้สำหรับทุกคน.

กรุณาเผยแพร่เอกสารนี้ เนื่องจากแผนลับในการจัดตั้ง

N.W.O. – สะเปียบโลกใหม่

มันเกิดขึ้นอย่างลับๆ มากหลายทศวรรษแล้ว และสนธิสัญญาการสืบทอดรัฐ 1400/98
มอบฐานทางกฎหมายสำหรับมัน!

สนธิสัญญานี้มีผลผูกพันและไม่ใช้การขยายอาณาเขตที่ "ไม่ตั้งใจ" - โดยบังเอิญ!
มันถูกวางแผนอย่างรอบคอบ เตรียมการ
และดำเนินการอย่างแยบยลในลักษณะที่มีผลผูกพันตามกฎหมายสำหรับทั้งโลก!

นี่หมายความว่า **วัน X**, เมื่อเอกสารการสืบทอดรัฐถูกนำไปใช้ ได้ถูกวางแผนมาเป็นเวลานานและเตรียมการให้พร้อมแล้ว
อย่างไรก็ตาม ยังมีมากกว่าการปฏิวัติ Wel โลกมากกว่ากระดาษแผ่นเดียว และการ
เตรียมการเหล่านี้ดำเนินการอย่างลับๆ มาเป็นเวลานาน ผู้ซื้อถูกข่มขู่และทำร้ายอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1998 -
โดยมีเป้าหมายเพื่อชักชวนให้เขาฟ้องร้อง เพราะผู้ซื้อยังได้เขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศในเอกสาร
หากเขานำคดีขึ้นต่อศาลเยอรมันในตอนนี้ เขาจะโอนเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศไปยังเยอรมนีโดยอัตโนมัติ
และเยอรมนีก็จะบรรลุเป้าหมายของตน
เยอรมนีจะกลายเป็นศาลความยุติธรรมโลกและสามารถถอนสิทธิ์ในการดำรงอยู่จากทุกประเทศในโลกในวัน X
ในที่สุดและสูงสุด นี่จะเป็นวิธีการที่ผ่านการทดลองและพิสูจน์แล้วของสงครามแบบผสม
แ
ล
ะแสดงให้เห็นถึงสงครามโลกครั้งที่สามที่วางแผนมาอย่างยาวนานซึ่งเยอรมนีมุ่งหวังที่จะครองโลกเป็นครั้งที่สามในรอบ
100 ปี เราจะรู้เพียงว่าแนวร่วมใดจะมีอยู่เมื่อถึงเวลา

วัน X จะมาถึง!

N.W.O. - สะเปียบโลกใหม่

นี่ไม่ใช่ทฤษฎีสมคบคิด มันคือข้อเท็จจริงของการสมคบ!!!

ผู้ซื้อกำลังต่อสู้กับมัน!

ตั้งแต่ที่อายุความตามกฎหมายระหว่างประเทศหมดอายุในปี 2000 เขาถูกข่มขู่และทำร้ายอย่างต่อเนื่อง!

แต่ไม่ว่าเขาจะถูกทำอะไร - เขาจะไม่มีวันยอมแพ้และจะช่วยเยอรมนีให้บรรลุการครอบครองโลกโดยการฟ้องร้อง!
จะเกิดอะไรขึ้นก็ไม่สำคัญ ไม่ว่าเขาจะถูกทำอะไร!

- ในตอนแรก พวกเขาพยายามที่จะให้เขาฟ้องร้องโดยการทำให้เขาสิทธิในการฟ้องร้องระหว่างปี 2000 ถึง 2003 ในคดีศาลที่ผิดกฎหมายประมาณ 1000 คดีและประกาศให้เขาเป็นผู้ร้าย ดังนั้นจึงต้องชัดเจนว่าคดี 1,000 คดีถูกฟ้องร้องต่อเขา เยอรมนีคิดว่าหากคุณถูกฟ้องร้องบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผล ผู้ซื้อจะต้องฟ้องร้องเอง - แต่เขายืนหยัดจนถึงทุกวันนี้ เขายังไม่เคยฟ้องร้องเลยสักครั้ง!
ผู้พิพากษายังสนับสนุนให้เขาฟ้องร้องและพูดว่า: "การฟ้องร้องเป็นสิ่งที่ดี!
แต่ห้ามดำเนินการต่อผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่! คุณอาจเตรียมตัวที่จะถูกฟ้องร้องหลายร้อยครั้ง!
แม้แต่ในทางอาญา!" (ผู้ซื้อคิด: เขารู้ได้อย่างไรว่าจะทำความผิดในวันหนึ่ง - เพราะเขาไม่ใช่ผู้กระทำผิด?!)
และคุณอาจต้องติดคุกเป็นเวลานานหรือถูกควบคุมดูแลอย่างเข้มงวด!

ตามที่สัญญา

ศาลเยอรมันได้ทำการเวนคืนทรัพย์สินของเขาอย่างสมบูรณ์และทรัพย์สินทางทหารถูกนำไปประมูลอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ บ้านหลังอื่นของเขาก็ถูกยึดเช่นกัน บัญชีธนาคารถูกทำให้ว่างเปล่า และแม้แต่บัญชีธนาคารทั้งบัญชีที่มีเงินจำนวนมาก (ที่ Commerzbank) ก็ถูกทำให้หายไปอย่างง่ายดาย - เสมอด้วยคำพูดที่ตึงใจดีว่าเราสามารถดำเนินการทางกฎหมายต่อศาลเยอรมันได้!

เรื่องนี้มีภาระงานจากสื่อที่โกหก (เต็มไปด้วยการโกหก การใส่ร้าย และการพูดจาเกลียดชัง)

ซึ่งทำให้เขาถูกมองว่าเป็นฉลามอสังหาริมทรัพย์ที่ชั่วร้าย

และความรับผิดชอบในการยกเลิกการเช่าค่ายทหารโดยการตัดไฟฟ้าและน้ำอย่างผิดกฎหมายถูกโยนให้เขา อย่างไรก็ตาม บริษัทสาธารณะปโกลในโซบรุคเคินได้ตัดการจ่ายไฟอย่างผิดกฎหมายและไม่มีฐานทางกฎหมายในกลางฤดูหนาวที่อุณหภูมิต่ำ -15 องศา ส่งผลให้ท่อประปาในอาคารทั้งหมดแตกและอาคารต้องได้รับการปรับปรุงใหม่ทั้งหมด เอาล่ะ

ถ้าไม่ใช่เหตุผลสำหรับการฟ้องร้อง - 71 อพาร์ทเมนต์ถูกทำลายอย่างสมบูรณ์!

แต่เขาก็ไม่ได้ฟ้องทั้งการโกหกของสื่อหรือการทำลายอพาร์ทเมนต์.

- เมื่อเขายังไม่ต้องการฟ้องร้อง ค่ายทหารก็ถูกยึดโดยไม่มีฐานทางกฎหมาย และเขาถูกโยนออกไปข้างนอก - รวมถึงพ่อและแม่ของเขาด้วย!

อีกครั้งด้วยคำแนะนำที่ไม่เห็นแก่ตัวจากเจ้าหน้าที่และผู้พิพากษาชาวเยอรมันว่ามันเป็นไปได้และเขาควรดำเนินการทางกฎหมาย!

- จากนั้นก็เกิดการขับไล่จากเมืองบ้านเกิดของเขาในปี 2003 เขาไม่มีอะไรเลยและเริ่มต้นชีวิตอย่างไร้ที่อยู่อาศัย เขาได้กล้าเข้าไปในถิ่นของสิงโตที่เบอร์ลิน และด้วยความกล้าหาญจากความสิ้นหวัง เขาได้เดินเข้าสู่ออฟฟิศ OFD เบอร์ลินและตามที่ NTS ได้กำหนด เขาได้ยึดอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่ของ OFD เบอร์ลิน (ประมาณ 25 แห่ง รวมถึงพระราชวังบาเบลส์เบิร์กและสวน) เขาไม่ได้ขอให้มีการส่งมอบกุญแจ แต่เพียงแค่ทำลายลิ้นชักของบ้านพักในอดีตของเยอรมนีตะวันออกและย้ายเข้าไปพร้อมกับสัมภาระของเขา เขาได้วางอัศวินกระดาดมาฆ่าที่ทางเข้าเป็นยาม อย่างไรก็ตามไม่นานหลังจากนั้น เขาก็ถูกขับไล่อีกครั้ง โดยมีการกล่าวว่าเขาจะต้องดำเนินการทางกฎหมาย!

- จากนั้นเขาพยายามขอความช่วยเหลือในต่างประเทศในฐานะคนไร้บ้านกับแม่ของเขา และเขาจึงเดินทางโดยรถไฟโดยไม่จ่ายเงิน (เขาอ้างถึง NTS ซึ่งอนุญาตให้ทหารนาโต้ใช้ขนส่งสาธารณะฟรี) ไปยังสำนักงานใหญ่ของนาโตในเบลเยียม ซึ่งเขาได้รับการรับเข้ามาในฐานะคนไร้บ้านและพูดคุยกับทนายความที่บอกว่าเขาไม่สามารถทำอะไรให้เขาได้ แต่ทุกคนมีสิทธิที่จะดำเนินการทางกฎหมาย! และต่อไป: เขาควรกลับไปเยอรมนี เพราะนี่เป็นเรื่องของเยอรมัน (ทูตของจีน!). เขาได้รับคำแถลงเดียวกันคำต่อคำที่เฮก เนเธอร์แลนด์ ที่กระทรวงกลาโหมในฝรั่งเศสและออสเตรเลีย นำเสียดายที่มันไม่สามารถบินได้จริง ๆ โดยไม่มีเงิน แม้ตาม NTS ดังนั้นแม่ของเขาจึงต้องจำนำเครื่องประดับชิ้นสุดท้ายของเธอเพื่อซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินให้ทั้งสองคนไปยังวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา ดังนั้นพวกเขาทั้งคู่จึงบินไปอเมริกาโดยหวังว่าจะได้รับการสนับสนุน ที่ด่านตรวจหนังสือเดินทาง พวกเขาทั้งคู่ถูกส่งไปสอบสวนที่ความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ เจ้าหน้าที่อ่านคำถามของเขาจากหน้าจอและถามคำถามเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมด ดังนั้นสหรัฐอเมริกาจึงได้รับข้อมูลอย่างดีแล้ว พวกเขาทั้งคู่ถูกปฏิเสธการเข้าประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อถูกถามในที่สุดว่าทำไมพวกเขาก็ถูกปฏิเสธการเข้าประเทศ เจ้าหน้าที่สหรัฐกล่าวว่า: "ผู้ก่อการร้าย!" และผู้ซื้อก็ตอบว่า: "หยุดเยาะเย้ยฉันได้แล้ว! ฉันไม่ได้มีศาสนาแม้แต่ศาสนาเดียว!" เจ้าหน้าที่สหรัฐติดตาม: "กลับไปเยอรมนี!"

คำถามคือ: ผู้ซื้อสามารถคาดหวังการสนับสนุนจากทั่วโลก หากการมีอยู่ของเขาทำให้สิทธิของรัฐบาลทั้งหมดในโลกต้องถูกตั้งคำถาม?

- หลังจากการเดินทางไปต่างประเทศที่ทำให้รู้สึกท้อแท้ เขาและแม่ของเขากลับมายังเยอรมนีอย่างหมดกำลังใจ ทั้งคู่รู้ว่าไม่มีสิ่งดีรออยู่พวกเขา ทั้งสองถูกป้องกันไม่ให้ก้าวหน้าโดยกลวิธีของหน่วยงานลับ และถูกจับไว้ 56 ครั้งในระยะเวลา 6 ปี ทำให้พวกเขาต้องไร้บ้านซ้ำแล้วซ้ำอีก นี่เกี่ยวข้องกับการณ์อุมัติสวัสดิการสังคม: จ่ายครั้งเดียวแล้วหยุดโดยไม่มีเหตุผล (เสมอด้วยหมายเหตุว่าหากพวกเขาไม่พอใจ สามารถดำเนินการทางกฎหมายได้!) เจ้าหน้าที่ที่หน้าด่านคนหนึ่งกับบริการผู้ไร้บ้านยังเสนอแผ่นกระดาษเปล่าและกล่าวว่า: "เขินมัน! แค่นั้นคุณจะได้เงินสำหรับอาหาร! หรือเขาสามารถฟ้องร้องได้!" สิ่งที่มาคือการเดินทางข้ามเยอรมนี พวกเขาอาศัยอยู่ในเมืองหลวงของรัฐทั้งหมด 14 แห่ง โดยตลอดเวลาถูกทำให้ไร้สิทธิและถูกย้ายที่อยู่ ทุกอย่างถูกทำขึ้นเพื่อให้พวกเขาฟ้องร้อง เพราะหากพวกเขาต้องการเรียกร้องสิทธิของตน แม้ว่าจะเป็นเพียงอัตราสวัสดิการสังคม พวกเขาต้องดำเนินการทางกฎหมายในเยอรมนี ทั่วประเทศที่พวกเขายังคงถูกกรณ

- ในปี 2012 หลังจากฤดูหนาวที่เลวร้ายที่สุดในศตวรรษในเบอร์ลิน ซึ่ง พวกเขาทั้งคู่ใกล้จะอดอยากและหนาวตาย แม่ของเขาได้ไปที่ศูนย์งานอย่างเด็ดเดี่ยวเพื่อขอรับเงินอุดหนุนรายวันจำนวน 12 ยูโร เมื่อเธอถูกปฏิเสธ เธอจึงหยิบมีดคัตเตอร์ออกมา ซึ่งแตกเป็นชิ้นๆ ในมือของเธอ ตำรวจมาที่นั่นและพาเธอไปยังในแผนกจิตเวช จากนั้น เธอได้รับอนุญาตให้ไต่ไปยังห้องสมุดที่ลูกชายของเธอพักอยู่ เขาตกใจเมื่อได้ยินข่าวว่าแม่ของเขาถูกขังอยู่ในแผนกจิตเวชและสัญญาว่าจะพาเธอออกมา เมื่อเขามาถึงแผนกจิตเวช แพทย์หัวหน้าของคลินิกได้ขวางทางเขาและพูดอย่างชัดเจนว่าจะแยกแม่ของเขาออกไปเป็นเวลา 10 ปี - โดยไม่มีฐานทางกฎหมายใดๆ และถ้าเขาไม่พอใจ เขาสามารถฟ้องได้! นั่นมันมากเกินไป ดังนั้นเขาจึงหยิบมีดออกมาและแทงลงที่คอของแพทย์หัวหน้า แพทย์หัวหน้ารอดชีวิต แต่แม่และลูกชายยังคงเป็นนักโทษในแผนกจิตเวชตั้งแต่ปี 2012 โดยไม่มีความหวังในการปล่อยตัว ที่นั่นพวกเขาทั้งคู่ถูกเปลี่ยนเป็น "ผักในหัวของพวกเขา" ด้วยการใช้อย่างบังคับที่เลวร้ายที่สุดในขนาดสูงสุด ทั้งคู่ถูกตรึงระยะยาว 5 จุด

เป็นเวลาหลายสัปดาห์โดยไม่มีเหตุผล (เขาเป็นเวลา 14 วันและแม่ของเขาแม่จะเป็นเวลา 6 สัปดาห์!) และถูกแยกออกอย่างถาวร (รวม 13 เดือน) และถูกทำให้ไร้มนุษยธรรม!
เขาถูกมาร์คเยอรมันข่มขู่ให้ร้องเรียนซ้ำแล้วซ้ำอีก! หากเขาต้องการผลิตเพลินกับเสรีภาพอีกครั้ง เขาควรฟ้อง!

การใช้ยาอย่างบังคับอาจได้รับการจัดการเพียงไม่กี่สัปดาห์ - ในกรณีของเขามันถูกทำเป็นเวลา 4.5 ปี - โดยมีคำเตือนเสมอว่าหากเขาต้องการให้มันหยุด เขาจะต้องฟ้อง! ในช่วงเวลาที่เขาไม่ได้ถูกบังคับให้ใช้ยา เขายังคงได้รับยาพิษของเขา เพราะพวกเขาผสมยาที่แรงลงในอาหารและเครื่องดื่มของเขา! ทุกอย่างเพื่อทำให้การอยู่ของเขาหนักที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้เขายอมแพ้และยื่นเรื่องร้องเรียน!

ในระหว่างการถูกกักตัวในห้องกักกัน เขาถูกตัดขาดจากโลกภายนอกและข้อความคือ: "

นี่จะดำเนินต่อไปตลอดไป!" ทางออกเดียว: "เขาสามารถฟ้องได้!"

แต่เขายังคงไม่ยอมแพ้และทนทุกข์ทรมานทุกอย่าง ทุกการทรมาน - เขาจะไม่มีวันทรยศต่อผู้คนต่อ N.W.O. นี้!

น่าเสียดายที่มีอีกวิธีหนึ่งที่ N.W.O. สามารถบรรลุเป้าหมายได้

แม้จะไม่มี การฟ้องร้องและไม่มีความร่วมมือจากเขา: นั่นคือการควบคุมแบบบังคับ!

- ด้วยวิธีนี้ N.W.O.

และเยอรมนีสามารถวางผู้ซื้ออยู่ภายใต้การควบคุมแบบบังคับและจากนั้นดำเนินการในนามของเขาอย่างเต็มที่และเช่นเดียวกัน ฟ้องร้อง! เพื่อให้แผนทางเลือกนี้ถูกเก็บไว้ในมือ ผู้ซื้อจึงถูกขังในจิตใจในเรือนจำ เพราะวิธีนี้จะสามารถนำเสนอการดูแลแบบบังคับได้ดียิ่งขึ้น!

กรุณาส่งต่อ!!!

